

ಕೂರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ
ಯಕ್ಷಗಾನ ಕೃತಿ ಸಂಪುಟ

ಸಂಪಾದಕ

ಕೂರ್ಗಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

**Sri Korgi Sooryanarayana Upadyaya YAKSHGANA KRUTHI
SAMPUTA** – written by **Sri Korgi Shankaranarayana Upadyaya**,
Published by Karnataka Yakshagana Academy, Kannada Bhavana,
JC Road, Bengaluru. 560002.

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು :

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜೆ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮುದ್ರಿತ ವರ್ಷ : ೨೦೨೦

ಪ್ರತಿಗಳು : ೩೦೦

ಪುಟಗಳು : XVI+254

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧೩೦/-

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಎಸ್.ಹೆಚ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುದ್ರಕರು :

ಎಂ.ಎಸ್. ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ನಂ. 4/1, 2ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಕಾವೇರಿಪುರ, ಕಾಮಾಕ್ಷಿಪಾಳ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 079 ಮೊ. 9886355728

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಕೋರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಕವಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ಅವರ ಕವಿತೆಶಕ್ತಿ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂಥದು. ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಭಂದಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಹಿಡಿತವುಳ್ಳ ಪಂಡಿತರು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರತಿಭೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯಗಳ ರಸಪಾಕವಾಗಿವೆ. ಸವಿದಷ್ಟೂ ಸಾಕೆನಿಸದ ಸವಿ. ಅವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿಯ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದವು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರಕಾರರಾಗಲಿ ವಿಮರ್ಶಕರಾಗಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಬೇರೆಯೆ ಮಾತು.

ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈಗ ದುರ್ಲಭವಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವರ ಸುಪುತ್ರ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇಂಥ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಿದವರು ನಾವು. ಅದೊಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾಸಕ್ತಿಗೂ ಸಂತೋಷಕರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವೊದಗಿತೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಮ್ಮದು.

ಇದನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಎಂ.ಎಸ್.ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ ಎಸ್.ಎಚ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮುನ್ನುಡಿಯ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಡಿ.ಎಸ್.ಶ್ರೀಧರ್ ಮತ್ತಿತರಿಗೆಲ್ಲ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಯಕ್ಷಗಾನಂ ಗೆಲೆ

ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಎ.ಹೆಗಡೆ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

BLANK

ಮುನ್ನುಡಿ

ಅಭಿಜಾತ ಕವಿ ಕೊರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ ರಚಯಿತರನ್ನು ಕವಿಗಳೆಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಗತ್ತು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಂಗಗೀತೆಗೇ ನಿಲ್ಲದ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಕವಿತಾ ರಚನೆಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದವ ಕವಿಯೇ ಆಗಲಾರದ ಸವಾಲು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವುದು ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಇದು ಕಲಿಸಲಾರದ ವಿದ್ಯೆ. ಕವಿತ್ವ, ಛಂದಸ್ಸು, ರಂಗಕ್ರಿಯೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಸಜೀವಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಗೇಯ ಕಾವ್ಯ ಇದು. ಕಳೆದ ಆರೇಳು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಇಂತಹ ಯಕ್ಷಕಾವ್ಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದು ಈ ಕಲೆಯ ಹಿರಿಮೆ. ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಯಕ್ಷಗಾನವನ್ನು ಜೀವಂತವಿರಿಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ಘನತೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ರಚನೆಯಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೂರು ಮೊಳ ನೇಯುವುಗಳೂ ಬಹಳ ಇವೆ. ಆದರೆ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾದುಬಂದ ಯಕ್ಷ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಶ್ವಸುಬ್ಬ, ಧ್ವಜಪುರದ ನಾಗಪ್ಪಯ್ಯ, ದೇವೀದಾಸ, ಹಟ್ಟಿಅಂಗಡಿ ರಾಮಭಟ್ಟರು, ಕೆಳದಿ ಸುಬ್ಬ, ಮಹಾಕವಿ ಮುದ್ದಣ, ಬವಲಾಡಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹೆಬ್ಬಾರರು, ಹಲಸಿನಹಳ್ಳಿನ ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಬಹುಮಂದಿ ಸ್ಮರಣೀಯ ಕವಿಗಳು ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕವಿ ಕೊರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು.

ನಾನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ. (೧೯೭೪) ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಉಳಿಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುಳಿದುಕೊಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅವರೂ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಿದ್ದುದು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಸಂಗ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗು. 'ಸರ್ಪಾಧ್ಯರ? ಎಂಬ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಈ ಮೊದಲೇ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಸಂಗಕರ್ತರೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಅವರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಸಂಗ ರಚನೆಯ ಒಳಹೊರಗನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಗುರುಗಳಾಗಿ ಅವರು ಕೈಹಿಡಿದು ಬರೆಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಸಿದುದು ನಾನು ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಯಿತು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಛಂದೋಗ್ರಂಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವರೆಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನಕ್ಕೆ ಅಂತಹದೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುರು ಬವಲಾಡಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಂದ ಕಲಿತದ್ದು ಮತ್ತು ನೂರಾರು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು, ಆಟ-ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಮುಂತಾದ ನೆನಪಿನ ಮೂಟೆಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಹೊತ್ತವರಿದ್ದರು. ಕುಳಿತಲ್ಲಿ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಕವಿತೆಗಳು ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಚಿಮ್ಮುವ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಅನನ್ಯ. ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುಜಾಳುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಅವರದು. ಗ್ರಾಮ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಾಮ್ಯಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಸುವ, ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ ಬಂದರೆ ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಪದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬರಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನೂರಾರು ಮಟ್ಟುಗಳು ಬೇಕಾದಾಗ ಕೈಗೆಟಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮರಕೋಶ, ಸುಭಾಷಿತ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸೂಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಂಠಪಾಠವಿತ್ತು. ಅವರ ಯಕ್ಷಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಸರಳವೂ, ಪ್ರೌಢವೂ ಆಗಿದ್ದವು.

ಆಗಲೇ ಅವರ ಪ್ರಸಂಗ “ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ” ರಂಗದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು. (ಗುರುದ್ರೋಣ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಕೃತಿ) ಅವರು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯರಚನಾ ಕೌಶಲದಿಂದ ಯಕ್ಷಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ್ಯರಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎಲೆಯ ಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು.

ಧರಣಿಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ

ಧರಣಿಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಬೃಹತ್ ಕಥೆಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಆಖ್ಯಾನ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ. ಭಟ್ಟ - ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರ ಸಾಹಸದ ಕಥೆ. ನಾಲ್ಕುನೂರಾ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪದ್ಯಗಳಿರುವ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಚರಿತ್ರೆ. ಶೃಂಗಾರ-ವೀರ-ಕರುಣ-ಹಾಸ್ಯ ರಸಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುವ ಕೃತಿ. ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳದುದ್ದಕ್ಕೂ ಜೀಕುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಬಳಕೆ, ಕುಂದಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ, ಇಂದ್ರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭರತನಾಟ್ಯ, ಮಲೆಯಾಳಿ ಪಂಡಿತನ ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರ, ಬೇತಾಳನ ಮಾಯಾಜಾಲ ಇಂತಹ ರಂಜನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯ ಕಲ್ಯಾಣದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಲ್ಯಾಣಗಳು ನಡೆದು ಸುಖಾಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಮದನಮಂಜರಿ ಇವರ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳ ತಿರುಗಾಟದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ದಿಬ್ಬಣಗಳೇ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿವೆ. ೧೯೨೨ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಕಟವಾದ (ಸುಮಾರು ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ) ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಯಕ್ಷಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೃತಿ.

ಅಶೋಕಸುಂದರೀ ಪರಿಣಯ

ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ರಚನಾ ಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಕೃತಿ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥಾನಕ. ೧೯೫೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರು. ಕಥೆಯ ಎಳೆಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬರೆದ ಸುಂದರವಾದ ಕಥೆ. ಕಾಳಗವೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ. ಚಂದ್ರವಂಶದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಹುಷನನ್ನು ಶಿವನ ಮಗಳಾದ ಅಶೋಕ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಅಶೋಕಸುಂದರಿ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ. ತನ್ನ ಮೃತ್ಯುವಾಗಲಿರುವ ಬಾಲಕ ನಹುಷನನ್ನು ಹುಂಡಾಸುರನು ಅಪಹರಿಸುವುದು, ಅವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಸಿಷ್ಠರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರುವುದು, ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಹುಷನು ಹುಂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತೆ ಆತನ ಮಗನಾದ ವರಬಲೋನ್ನತ ವಿಹುಂಡನು ತ್ರಿಪುರ ಸುಂದರೀದೇವಿಯಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಕಥೆ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಯಕ್ಷಗಾನ ಭಂಡಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಕೃತಿ. ಒಟ್ಟು ಮುನ್ನೂರ ಎಂಬತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು, ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಮಟ್ಟುಗಳಿದ್ದು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗದ ಶೃಂಗಾರಿ ಏಕ, ದೇವಗಾಂಧಾರಿ ಆದಿ, ದಿವಾಳಿ ಏಕ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನೋಟ್ ಏಕ, ಸಾವೇರಿ ತ್ರಿವುಡೆ ಮುಂತಾದ ರಚನೆಗಳಿವೆ.

ಬಾಲ ಘಟೋತ್ಕಚ

ನಾಲ್ಕನೂರ ನಲವತ್ತೈದು ಪದ್ಯಗಳು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ದೃಶ್ಯಗಳಿರುವ, ಮೂವತ್ತರಷ್ಟು ಪಾತ್ರಗಳಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಂಗ ಬಾಲ ಘಟೋತ್ಕಚ. ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಭೀಮಪುತ್ರ ಘಟೋತ್ಕಚ ನಡೆಸಿದ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತು. ೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ (೧೯೪೨ ರಚನೆ). ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೂರಾಡಿ ಸದಾಶಿವ ಕಲ್ಯಾಣರು, “ಈ ಪ್ರಸಂಗ ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಹೌದು. ಓದಿ ಅರಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಹೌದು” ಎಂದಿರುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಇತರ ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತು. ಕಥೆಯೊಂದರ ಎಳೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರಣಿ ತಾಳಮದ್ದಲೆಗಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗ ರಚಿಸುತ್ತಾ ಬಾಲ ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶಂಬರಾಸುರನ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಪಾಂಡವರು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಘಟೋತ್ಕಚ ಸದ್ಯೋಜಾತನಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆಲ್ಲಾ ಅವನದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಮಹಾಮಾಯಾವಿಯಾದ ಆತ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ನೆನಪಿಗೆ ತಾನೇ ಡಂಗುರದವನಾಗಿ, ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚುವ ದೃಶ್ಯವಿದೆ. ಝಿಲ್ಲಾನಿ ಅಷ್ಟತಾಳದ ಆ ರಚನೆ ಹೀಗಿದೆ. “ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಸಕ್ಕರೆ

ಢು೦| ಸತ್ಯ| ಧರ್ಮವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದೀ ಸಕ್ಕರೆ ಢು೦| ಧರ್ಮಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ಸಕ್ಕರೆ ಢು೦| ಪಾಪ| ಕರ್ಮಿಗಳೆದೆ ಡಬ್ ಡಬ್ ಎನಿಪ ಸಕ್ಕರೆ ಢು೦|” ಇದು ಆಗ ತಾನೇ ಜನಿಸಿದ ಬಾಲಕನ ಹಾಸ್ಯದ ವೇಷ, ಹಾಡು ಮತ್ತು ವೇದಾಂತ! ಆತ ಶ೦ಬರಾಸುರನ ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗೆ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಅನ್ನ ಸುರಿದು ಭೀಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಆತನೇ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಹೇಳುವ ಪಂಡಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣ-ಶ೦ಬರ- ಭೀಮಕೃಷ್ಣ- ಅರ್ಜುನ ಮುಂತಾದ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಳಗವೋ ಕಾಳಗ. ಅಲ್ಲೇ ಬರುವ ಸಹದೇವನ ಮಾತು- “ನಮ್ಮ ನಾವರಿತರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಿಳಿದಂತೆ.” ಕುಡುಕನೊಬ್ಬ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ- “...ಸುಡು ರವಿಯು ಕಾಣದುದನು| ಕವಿ ಕಾಂಬ| ನೊಡನವನು ಕಾಣದುದನು| ಕುಡುಕ ಕಾಂಬ|” ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕವಿತಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆ, ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಳೈಸಿದ ಪ್ರಸಂಗವಿದು.

ಮೋಹಿನೀ ಕಲಾವಿಲಾಸ

ಏಳು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಗುರುಗಳು ಅಂದಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಎನ್ನಿಸುವ ತ೦ಬಾಕಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಭರ್ತಿ ನಾಲ್ಕುನೂರ ನಲವತ್ತೆರಡು ಪದ್ಯಗಳ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕವಾದ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಸಂಗ ಮೋಹಿನೀ ವಿಲಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರು (೧೯೩೦). ಈಗ ನಮ್ಮ ನಡುವಿರುವ ತ೦ಬಾಕು ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಸ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ಜಾರಿಣಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಮನಿಗೆ ಮದುವೆ ಆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಳೋ ಅಗ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟಕ್ಕಿಳಿದು ಅಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟು ಕಾಳಗವಾಗಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಮಾಖು ಪತ್ರವಾಗಿ ಜನಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೋಹಿನಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತ೦ಬಾಕು, ನಶ್ಯ, ಗಾಂಜಾ, ಬೀಡಿ ಮುಂತಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಥೆ ಮೋಹಿನೀ ವಿಲಾಸ! ತ೦ಬಾಕಿನ ವಿವಿಧ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಸುಂದರ ಮಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ‘ಲಾವಣಿ ಅಷ್ಟ? ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಯಾವಾವಗಾದರು ಬೇಕು| ಬಲು| ಪಾವನವಾಗಿ ಹುಡಿಳೆಯೊಳ್ ತ೦ಬಾಕು|| ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕವಳವ ಹಾಕು| ನೀ| ಮುಚ್ಚಗೆಗೈದು ಮೂಗಿಗೆ ನಸ್ಯ ನೂಕು| ಕಿಚ್ಚದು ಗಾಂಜಕ್ಕೆ ಬೇಕು| ಮತ್ತು| ಹೆಚ್ಚಿನ ಬತ್ತಿಯ ಸೇದಲು ತಾಕು||” ಇಂತಹ ವರ್ಣನೆಗಳೇ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಷ್ಟಿವೆ.

ಗುರುದ್ರೋಣ

ಗುರುದ್ರೋಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊನೆಯ ಕೃತಿ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲೂ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕೊನೆಗೂ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ “ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ” (೧೯೭೧) ಅಮೃತೇಶ್ವರಿ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯ ರಚನೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೊರಳಿದ್ದರು. ಇಡೀ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಸಬಹುದೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ— “ಮರುದಗ್ನಿ ಜಲಭೂಮಿ ಬಿಸಿಲು ಹುಟ್ಟಿಳಿವು| ಸಿರಿವಾಣಿಯೊಂದೆ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲೆಂಬಹವು | ಹರಿಯ ಪಂಕಜದಿ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ದಯದಿ | ಶರಚಾಪ ಗುಟ್ಟು ಗುರಿಯ ಪೇಳಿ ಕ್ರಮದಿ ||” ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಪದ್ಯದಲ್ಲೂ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಸುಂದರವಾದ ರಚನೆ, ಜಾನಪದಿ ಎಂಬ ಅಪ್ಪರೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಟುಮರಿ ರೂಪಕದಲ್ಲಿದೆ. “ತೊಡುವೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಇಡುವೆ ಹೆಜ್ಜೆ | ಬಿಡುವೆ ಲಜ್ಜೆಯ|| ಕೊಡುವೆ ದೇಹ| ಕಡೆಯೊಳಾಹ | ಗೊಡವೆ ಸಂಶಯ||” ತನ್ನ ಬಡತನವನ್ನೇ ಕವಿ ದ್ರೋಣನಲ್ಲಿ ಕಂಡರೋ ಎಂಬಂತೆ ದ್ರೋಣ ಪರಶುರಾಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು—“ಲಲನೆ ಸುತರುಂಡುಟ್ಟುಸಾಯುವ ನೆಲೆಯನರಿಯದೆ ಬಂದೆ”. ಇಂತಹ ನೂರಾರು ರಚನೆಗಳು ಕೃತಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ಈ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ಕೃತಿ. ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕುನೂರು ಪದ್ಯಗಳು ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿ ದ್ರೋಣಾವಸಾನದ ಭಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಪ್ರಸಂಗದ ರಚನೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಕೊನೆಯ ಕೃತಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮುಗಿಯಿತು. ವಿಧಿವಿಲಾಸ! ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಏಕಲವ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹಿ ಅರ್ಜುನ, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳ ದುಪದ, ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಮಾಗಿದ ದ್ರೋಣ, ಕೌಸವಿ, ಜಾನಪದಿ, ರಥಂತರಿ, ಘಟೋತ್ಕಚ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲವೂ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಪಾತ್ರಗಳೇ. ಐದುನೂರಾ ಏಳು ಪದ್ಯಗಳು, ಅರವತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಮಟ್ಟುಗಳು ಬಹುಶಃ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಗಳ ಹಾಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾದರೆ ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಟುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥಾವಸ್ತು ಗುರುದ್ರೋಣದಲ್ಲಿದೆ.

ನೂರಾರು ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬರೆದ ನಾಟಕ, ಅಷ್ಟಾವಧಾನ ಸೇವೆಯ ರಚನೆಗಳು ಹೀಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನೇತರವಾಗಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ— ಇದೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ರಚಿತಗೊಂಡು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಇತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಕರು ಮಾಡುವ ಅಚಾತುರ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಕ್ಷ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಣನ ಕಾವ್ಯ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸರಳತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಗಳಿವು. ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಮಾತ್ರ ರಂಗವೇರಿತು. ಈಗ

ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳು ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ತಡವಾದರೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಯಕ್ಷಗಾನ ಕವಿಗಳನ್ನು ಯಕ್ಷಲೋಕ ಗುರುತಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡುವಂತಾಗಲಿ. ಗುರು ಕೆರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನೆನಪು ಸದಾ ಉಳಿಯುವಂತಾಗಲಿ.

– ಡಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀಧರ್

ಇನ್ನುಡಿ

ಕೋರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ನಾಲ್ಕನೇ ದಶಕದಿಂದಲೂ ಬಡಗಿನ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕ್ಷೇತ್ರೀಯರಿಗೆ ತೀರ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, 'ಉಪಾಯ್ತು ಪ್ರಸಂಗ ಬರಿತ್ರಂಚ್ಚಿ' ಎಂಬ ಬೆರಗಿನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ. ಆಟ, ತಾಳಮದ್ದಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಜನಾದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪ್ರಸಂಗ ನಿರ್ಮಾಣ ಶಾಲೀನತೆಯ ಕುರಿತು ಬವಲಾಡಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಂದ ತೊಡಗಿ, ಮೇಳದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲಾವಿದನವರೆಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯೂ ಗೌರವವೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದ ಬಡಗಿನ ಬಹುತೇಕ ಹೇಮಾಹೇಮಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾವಿದರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಕೊನೆತನಕವೂ ಭಾಜನರಾಗುವ ಕಲಾಸೌಭಾಗ್ಯ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಮನೆತನದಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯರಚನಾಕ್ಷಮತೆ ಅಭಿಜಾತವಾಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ, ಅವರ ಅಣ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದದ್ದು ಆಕಸ್ಮಿಕ. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪೂರೆಯಿಸಿ ಅಣ್ಣನ ನಿರ್ಗಮನವಾದ ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಕುಲೋದ್ಯೋಗವಾದ ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಸಂಗರಚನೆಯನ್ನೂ ಯಾಕ್ಷಗಾನಿಕ ರಂಗಭೂಮಿ ಪರಿಚರಣವನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಪದ್ಯನಿರ್ಮಾಣಕೌಶಲವು ಅವರಿಗೆ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಾದತ್ತವಾಗಿ ಸಮನಿಸಿತ್ತು. (ಧರಣಿ ಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಸೋದರರು ಕವ್ಯಂಕನವನ್ನು ಟಂಕಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ :-

ಸೂಕರಾದ್ಯವತಾರವಂಗೈದು ಬರ್ದಿಲ | ಯರ್ಕಳಂ ನಾಶಿಸುತ ಸರ್ವಸಂಪದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ನಾಕೇಶನಲಿ ನೆಲಸುವಂತೆ ರಚಿಸಿರುವ ಭೋ ದೇವ ದೇವ ಜನಾರ್ದನಾ ||
ರಾಕವಿಧು ತುಂಡ ಕರುಣಾವನಧಿ ನಿರ್ಜರಾ | ಯರ್ಕೇಂದು ನಮಿತ ತ್ರಿದಶಾಲಯಾದ್ಧಕ್ಷಿ
ಪಯ | ಣಾಕರ್ತನೋರೆಸಿದಂತಾದ್ಯಂತ ದಕ್ಷರಾಖ್ಯರು ವಿರಚಿಸೀರ್ಪರು ಕಣಾ ||೧||
ಈ ಪದ್ಯದ ಪ್ರತೀ ಸಾಲಿನ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ "ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ"
ಹಾಗೂ ಪ್ರತೀ ಸಾಲಿನ ಅಂತಿಮಾಕ್ಷರಗಳ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ "ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ"
ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸಿಗುತ್ತದೆ.) ಕೊನೆವರೆಗೂ ಕಾವ್ಯವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು
ಸ್ವಾಂತಃಸುಖಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

ಯಕ್ಷಗಾನದ ಕ್ಷಿಪ್ಪಪದ್ಯಬಂಧಗಳು ಅವರಿಗೆ ಲೀಲಾಭೂಮಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚದಂತಹ ವರ್ಣಮಯ ಕೃತಿಯೂ ತಿಂಗಳೊಪ್ಪತ್ತಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸಾವಿರದೊಂಬೈನೂರ ನಲ್ಲತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನ ಸಮಯ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಸಂಘವೊಂದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತಾಳಮದ್ದಳೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಆರಂಭದ ಕತೆಯಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು ತಾಳಮದ್ದಳೆ. ದ್ಯೂತದ ಭಾಗ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕದ ಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರಸಂಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಕೇವಲ ತಾಳಮದ್ದಳೆಯ ಭಾಗವತಿಕೆಯ ಪೂರಣವ್ಯಾಜದಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೂತನಾಗಿ ಮೈತಳೆದವ “ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚ”. ಇದು ಅವರ ಕಬ್ಬದ ಗೀಳಿನ ಕಂಡೂತಿ.

ಮಾರ್ವಿ ನಾರಣಪ್ಪ ಉಪ್ಪೂರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದರು ಯಕ್ಷಗಾನ ರಂಗಾರಾಮದಲ್ಲಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪ್ರಸಂಗಪದ್ಯಶಿಲ್ಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವವಾದ ಕುತೂಹಲವೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೂ ಇತ್ತು ಉಪ್ಪೂರಿಗೆ. ಉಪ್ಪೂರರ ಒತ್ತಾಯ ಒತ್ತಡದ ಪರಿಣಾಮವೇ “ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ” ಪ್ರಸಂಗೋದಯ. ನಿಷ್ಪಾಕ್ಷಿಕ ಸಹೃದಯರಾದ ಉಪ್ಪೂರರ ರಂಗಜ್ಞತೆ ರಸಜ್ಞತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಾಗಿ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಪ್ರಸಂಗ ಎಂಟರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನು ತಾಡಿಸಿತು. ಸಮಗ್ರದ್ರೋಣನನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬದ್ಧಸಂಕಲ್ಪರಾಗಿದ್ದರೂ, ಬಾಳಿನ ಇಳಿಸಂಜೆಯ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಮಬ್ಬಿನಿಂದಾಗಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ದ್ರೋಣನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ ಹೋರಲು ಆ ಹಾರುವನಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಹದಿನಾರನೆ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯ ವಿಕ್ರಮನೊಂದಿಗೆ ವಾವೆಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅರತ್ತಮೂರರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣರಾಗುತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಅಸ್ತಮಾನದತ್ತ ಸರಿದರು.

ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಪ್ರಸಂಗಪಂಚಕಗಳನ್ನು, ಯಕ್ಷಗಾನಕೃತಿಲೋಕದ ಔನ್ನತ್ಯದ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ದಾಖಲೆ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಎ.ಹೆಗಡೆಯವರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹವನ್ನಿರಿಸಿದಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಉಜ್ಜುಗಿಸಿದರು. ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಎ.ಹೆಗಡೆ ಹಾಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಹೃದಯತೆಗೂ, ಸಹಸ್ಪಂದನಕ್ಕೂ, ಪ್ರಾಕೃತ್ಯತಿಗಳ ಕುರಿತು ಅಕಾಡೆಮಿಗಿರುವ ಸಗೌರವಾದರಕ್ಕೂ ಅನಂತಾನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಹಾರ್ದವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಗುರುಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಸ್ಮರಣಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕಾಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರಾದ

ಡಿ.ಎಸ್.ಶ್ರೀಧರರು, ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಉದ್ಬೋಧಕವೂ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮನೆಗೊಂದು ಬಾಗಿಲು, ಹೊತ್ತಗೆಗೊಂದು ಮುಖಪುಟ - ಇದ್ದರೇ ಶೋಭೆ. ಇದರ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದವರು ಅಶೋಕ ಸಿದ್ಧನಕೈ. ಅವರ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ವಿಶ್ವನಾಥ ಎ.ಎಸ್. (ಶ್ರೀಯುತರ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧವು ಯಕ್ಷಗಾನ ಆಭೂಷಣವನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿದ್ದು). ಭಾವಾರ್ಥ ಪ್ರಪೂರ್ಣವಾದ ರೇಖಾಚಿತ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನೀಯವಾದ ಹಿನ್ನೋಟದ ಮುನ್ನಡೆಯ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಗಸಾದ ರೇಖಾಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಅಕ್ಷರಯೋಜನ, ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪರಸ್ಪರ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್‌ನ ಜ್ಯೋತಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಅಮೀನ ದಂಪತಿಗಳ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಸಂಪುಟವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಕಲಾಭಿಜ್ಞರಿಗೆ ವಂದನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು : ೨೦೨೦

- ಕೊರ್ಗಿ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ
ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

BLANK

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು	III
ಮುನ್ನುಡಿ	V
ಅಭಿಜಾತ ಕವಿ ಕೊರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು	
ಇನ್ನುಡಿ	XI
ಧರಣಿ ಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ (ಕಥಾಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವಿವರ)	೧-೨
ಧರಣಿ ಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ	೫-೪೯
ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚ (ಕಥಾಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವಿವರ)	೫೧-೫೨
ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚ	೫೫-೧೦೦
ಗುರುದ್ರೋಣ (ಕಥಾಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವಿವರ)	೧೦೧-೧೦೪
ಗುರುದ್ರೋಣ	೧೦೭-೧೬೨
ಅಶೋಕಸುಂದರಿ ಕಲ್ಯಾಣ (ಕಥಾಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವಿವರ)	೧೬೩-೧೬೫
ಅಶೋಕಸುಂದರಿ ಕಲ್ಯಾಣ	೧೬೯-೨೧೦
ಮೋಹಿನೀಕಲಾವಿಲಾಸ (ಕಥಾಸಾರಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವಿವರ)	೨೧೧-೨೧೨
ಮೋಹಿನೀಕಲಾವಿಲಾಸ	೨೧೫-೨೫೩

blank

ಧರಣಿ ಮೂಲಿಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ

Blank pages

ಧರಣಿಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ದೊರೆ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಭಟ್ಟಿ, ಪತ್ನಿಯಾದ ಮದನಮಂಜರಿಯೊಡನೆ ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ, ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ- ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಚಿವನಾದ ಸುಮತಿಗೆ ವಹಿಸಿ. ಚಕ್ರಾವತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಡುಗೊಳಜ್ಜಿಯ ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಕ್ಕಸನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ರಾಜನಾದ ದೇವದತ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಇವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೂರೂ ಜನರು ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು, ತಮ್ಮನ್ನು ಪಟ್ಟಭದ್ರ, ಜಟ್ಟಿ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಜಟ್ಟಿಯರನ್ನು ದಳಪತಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ರಾಜ.

ಮದನಮಂಜರಿಗೆ ಮೋಹಿತನಾದ ದೇವದತ್ತನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಜಟ್ಟಿಯರಿಗೆ ಏಳುಕಡಲಾಚಿ ಇರುವ ಚಂದನಗಿರಿಯಿಂದ ರತ್ನವನ್ನು ತರಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ - ಮತ್ತೆ ಮರಳಿಬರದಿರಲೆಂದು ಆಶಿಸಿ. ದೇವಿಯ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಬೇತಾಳನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಡೆಯ ರಕ್ಕಸ ವಜ್ರಕೇತುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾನೆ ವಿಕ್ರಮ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತಳಾಗಿದ್ದ ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಕರೆತರುತ್ತಾನೆ ಚಕ್ರಾವತಿಗೆ. ದೇವದತ್ತನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ತರಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಪ್ಪಿ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ ವಿಕ್ರಮ. ಸುಧರ್ಮಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಮಂಡಿಸಿರುವಾಗ ಗಂಧರ್ವನೊಬ್ಬ ಬಂದು, ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಕನು ಕಾಮಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅವಳನ್ನು ವರಿಸುವವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು, ವಿಕ್ರಮನು ಹೊಂಚಿ, ತಕ್ಷಕನ ಬಾಲವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮರಳುತ್ತಾನೆ. ಉಪವನಕ್ಕೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ ವನ್ಯವೃಗಗಳ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವಿಕ್ರಮನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ ರಾಜ. ವಿಕ್ರಮನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವದತ್ತನು ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲು ಬಂದಾಗ, ಆಕೆ ದೇವಿಯನ್ನು ನೆನೆಯಲು ಭೂತಗಣಗಳು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹಣಿಯುತ್ತವೆ. ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಜಟ್ಟಿಯರು ರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಗೂಢಚಾರರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರರಾಜರನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿಕ್ರಮನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹತರಾದಾಗ, ಹತಾಶನಾದ ದೇವದತ್ತ ಶರಣಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳು ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಪಾತ್ರ ವಿವರ

ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ

ಭಟ್ಟಿ

ರಾಕ್ಷಸ

ಬೇತಾಳ

ದೇವದತ್ತ

ಸುವಿವೇಕ

ಪಟ್ಟಭದ್ರ

ಜಟ್ಟಿ

ವಜ್ರಕೇತು

ದೇವೇಂದ್ರ

ಮಾತಲಿ

ಗಂಧರ್ವ

ತಕ್ಷಕ

ವಾಸುಕಿ

ಮಲೆಯಾಳ ಪಂಡಿತ

ವಿಜಯವರ್ಮ

ಶಶಿಕೇತು

ವಜ್ರಭುಜ

ಮದನಮಂಜರಿ

ಅಡುಗೂಳಜ್ಜಿ

ಶ್ರೀದೇವಿ

ಕಮಲಾವತಿ

ಮಾಲಿನಿ

ಧರಣಿಮೋಹಿನಿ

ಚಾರಕರು, ಭೂತಗಣ, ಅಪ್ಸರೆಯರು

ಧರಣಿ ಮೋಹಿನಿ ಕಲ್ಯಾಣ

ಶಾರ್ದೂಲ ವಿಕೀಡಿತ ವೃತ್ತ

ಶ್ರೀನಾಥಾರ್ಚಿತೆ ನಿರ್ಜರಾಘವಿನುತೇ ವಾಣೀಶ ಸಂಸೇವಿತೇ | ಮೀನಾಂಕಾರಿ
ಮನಃಪ್ರಿಯೇ ಗುಣಮಯೇ ದೀನೋದ್ಧರೇ ಚಿನ್ಮಯೇ || ಜ್ಞಾನಾನ್ಂದಕರೀ
ಮಹತ್ಕುಕರೀ ವಾಣೀರಮಾಶಂಕರೀ | ಆನಂದಾಮೃತಮಂ ಸದಾ ಸುಗುಣಮಂ
ನೀನೀಯೆ ಸುಜ್ಞಾನಮಂ || ೧ ||

ರಾಗ : - ನಾಟ ರಘುಂಜಿತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ಜಯತೂ ||ಪಲ್ಲ|| ಜಯತು ವಾಸುಕಿಸೂತ್ರ | ಜಯ ತು ಚಂಚಲ
ಶ್ಲೋತ್ರ | ಜಯತು ಸುರನುತಿಪಾತ್ರ | ಜಯತು ಗಜವಕ್ತ್ರ || ೧ || ಮೊದಲು
ಪೂಜಿಯಗೊಂಬ | ಸದಮಲಾತ್ಮಕಬಿಂಬ | ಮುದದಿ ನಾ ಬಲಗೊಂಬೆ | ಚದುರ
ಸಲಹೆಂಬೆ || ಜಯ ||೨|| ಪಡುಗಡಲ ತಡಿಯೊಳಿಹ ಕೊಡಕಾಶಿಯೆಂದೆನುವ |
ಪೊಡವಿಯೊಳಿಗಿರುವ ಹೇ | ರೊಡಲ ಗಣನಾಥಾ ||ಜಯ|| ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಜಯತು ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿ ಜಯ ಜಯ | ಜಯತು ಪುಸ್ತಕಪಾಣಿ ಜಯ ಜಯ|
ಜಯತು ಪನ್ನಗವೇಣಿ ಜಯಜಯ ಜಯತು ಗೀರ್ವಾಣಿ|| ಜಯತು ವೀಣಾಪಾಣ
ಜಯ ಜಯ | ಜಯತು ಸುಗುಣ ಶ್ರೇಣಿ ಜಯ ಜಯ | ಜಯತು ಸುಜನತ್ರಾಣಿ
ಜಯ ಜಯ ಜಯತು ಕಲ್ಯಾಣಿ || ೧ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಸುರನದೀ ಭೂಷಿತಗೆ ಶರನಿಧಿಯ ಶಯನನಿಗೆ | ಸರಸಿರುಹಜಾತಗಿಂದಿರೆಗೆ
ಗಿರಿತನಯಳಿಗೆ | ಪರಮೇಷ್ಟಿಯರಸಿ ಶಾರದೆಗೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತ ಕರವ ಮುಗಿವೆನು
ವಿನಯದೀ || ಸುರಪಗಜವಾಹನಗೆ ತರಣಿಜಂಗಾಶರಗೆ | ವರುಣಗಾಶುಗನಿಗೆ
ಹರಸಖನಿಗುಗನಿಗೆ | ತರಣಿಮುಖಗ್ರಹಗಣಕ್ಕುರಗಧರ ಕುವರರಿಂಗರಗಿ
ಮರುತಜಗೆ ನಮಿಸೆ||೧||

ದ್ವಿಪದೇ

ಶುಕಶೌನಕಾದಿ ಮುನಿನಿಕರವಂ ನೆನದೂ || ಸಕಲ ಹರಿಭಜಕರಿಗೆ ಭಕುತಿಯಿಂ
ಮಣಿದೂ || ೧ || ವರಬೃಹತ್ಕಥೆಯ ಪೌರಾಣದಲ್ಲಿರುವಾ || ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯ
ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದೆನುವಾ ||೨|| ಪಟ್ಟಭದ್ರನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ನಲವಿನಲೀ || ಸೃಷ್ಟಿಸಲು
ಮನಗಂಪೈ ಯಕ್ಷಗನದಲೀ ||೩|| ನಾನಿದರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನೆಂಬುದರಿಯೇ ||
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ ಹರಿಯೇ ||೪|| ಧರೆಯ ಸತ್ಕವಿಗಳಿದ
ಪರಿಶೋಧಿಸುವುದೂ || ತರಳತನದಿಂದೊರೆದ ಕೃತಿಯ ಮೆರಸುವುದೂ ||೫||
ದೂಷ್ಯವಾಗಿಹ ಬಹಳ ಶಬ್ದಗಳ ವಿಧದೀ| ಈರ್ಷ್ಯಗಳ ಮರದು ತಿದ್ದುವುದು
ಸಂತಸದೀ ||೬||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ:-ತ್ರಿವುಡೆ

ಒಂದು ದಿನ ಕೈಲಾಸ ಮಧ್ಯದ | ಲಿಂದುಧರ ಕುಳಿತಿರಲು ಹಿಮಗಿರಿ |
ನಂದನೆಯು ಬೆಸಗೊಂಡಳೀಶಗೆ | ವಂದಿಸುತ್ತಲೀ ||೧|| ವರನೆ
ಧರಣಿಯಲುಜ್ಜಯಿನಿಪುರ | ದರಸ ಚಕ್ರಾವತಿಗೆ ಸೇರುತ | ತರುಣಿ ಕಮಲೆಯು
ಮತ್ತೆ ಖಚರನ | ತರಳೆಯನ್ನೂ || ೨ || ಉರಗಕನ್ನೆಯ ತಂದು ಕದನದಿ |
ದುರುಳರಂ ಶಿರವರಿದು ನೃಪಸುತೆ | ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ವರಿಸಿದ | ಪರಿಯ
ತಿಳುಹೂ ||೩||

ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ತರುಣಿ ನೀನವಧರಿಸು ಮಾಳವ | ಧರೆಯೋಳೀಪುರ್ಜ್ಜಯಿನಿ ಪೆಸರಿನ |
ಪುರವರದೊಳಂಬಿಕೆಯ ಕರುಣದಿ | ದುರುಳರನು ಶೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿ | ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕಾ ||
೧ || ಕಾಳಿದೇವಿಯು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಬೇ | ತಾಳನಂ ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಪಿಡಿ |
ದಾಳುತಿರುವನು ಭಟ್ಟಿಯೆಂಬ ಸು | ಶೀಲಮಂತ್ರಿಯ ಕೂಡುತಾ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾ
||೨|| ಮದನಮಂಜರಿಯರಸಿಯೊಡನಿರೆ | ತ್ರಿದಿವಕೈದಲ್ಕಿಂದ್ರನಿತ್ತಿಹ |
ಸದಮಲಾಸನವನ್ನು ಪಡೆದಿಹ | ವಿಧಿಯ ಸಚಿವಂಗೊರೆಯಲೂ ||
ಮುದದೊಳೆಂದಾ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಸುರಪ ಸಾವಿರ ವರುಷ ಹರಿವಿ | ಷ್ವರದಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೆನ್ನ ಸಹಿತಲಿ | ಧರೆಯ
ಪೊರೆಯೆಂದುದಕೆ ನಾ ವಿರಚಿಸುವೆ | ಸಾವಿರವಾ ||
ದೊರೆಯೆ ಕೇಳೊಂದಯನ ಧರಣಿಯ | ಚರಿಸುತುಳಿದುದಕಿಳೆಯನಾಳ | ಲೈರಡು
ಸಾಸಿರಮಪ್ಪುದೆನ್ನೆಲ್ಲೊಪ್ಪುತಂತಿರಲೂ || ೧ ||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂಪೆ ತಾಳ

ಮಿತ್ರ ಕೇಳೊಂದುದಿನ | ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ವಿಕ್ರಮನ | ಮಾತೃ ನಿಜ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ||
ಭತ್ತಚಾಮರಗಳಿಂ | ನರ್ತಿಸುವ ಸತಿಯರಿಂ | ದರ್ಶಿಯಿಂದಿತ್ತನೋಲಗವಾ || ೧ ||
ಧಾರಿಣೀಪತಿಯು ತಾ | ವೀರಸಚಿವನೊಳೆಂದ | ನಾರುಮಾಸಗಳಾದುದೀಗಾ ||
ಪಾರುಪತ್ಯವ ಸುಮತಿಗೋರಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂ | ಚಾರಕೀಗಲೆ ಪೊರಡಬೇಕೈ ||೨||
ಯೆನೆ ಭಟ್ಟಿ ಸುಮತಿಯೆಂ | ಬನ ಕರೆದು ಪುರಪ್ರತನೆ
ಧನವನೊಪ್ಪಿಸುವೆರಾಣಾ || ಸನುಮತದಿ ಪೊರಡಲಿ | ಕ್ಷನುವಾಗುವನಿತರೊಳು
| ವಿನಯದಿಂ ಮದನ ಮಂಜರಿಯೂ ||೩|| ಬಂದುವಂದಿಸುತ್ತಪ್ಪು | ತೆಂದಳೇನೆಲೆ
ರಮಣ | ಇಂದು ಪೋಗುವದಲ್ಲಿ ಪೇಳೂ || ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನ ನಿಜ |
ಮಂದಸ್ಮಿತಾನನವ | ಚಂದದಿಂ ಕಾಣದಿರಲೆಂತೂ ||೪|| ಹಿತವಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಲದಿ |
ಪತಿಯೆ ಪರದೈವವೆಂ | ಬತಿಶಯದ ಮಮತೆಯಿಂದಾನು || ಸತತವಿರುತಿಹೆನಾದ |
ಕಾರಣದಿ ನಾ ನಿನ್ನ | ಜತೆಯೊಳ್ಳಿದಪೆ ಕೇಳು ರನ್ನಾ ||೫||

ರಾಗ:-ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಯೆಂದಮಾತನು ಕೇಳು | ತೆಂದನು ರಮಣಿ ಕೇ | ಇಂದು ನೀನೈತಂದರೇ ||
ತೊಂದರೆಗಳು ಮುಂದೆ | ಪೊಂದುವದದರಿಂದ | ಮಂದಿರದೊಳು ನೀನಿರೂ||೧||
ಮರುಗಿ ಪಾದವ ಪಿಡಿ | ದೊರೆದಳಾಣ್ಮನೆ ನಿನ್ನ | ತೊರೆಯೆ ಸಂತಸವೆ ಪೇಳೂ ||
ಇರಲಾರೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದರೆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲಿ ನಾ | ತೊರವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದಳೂ ||೨||
ಲಲನೆ ನಾ ಪುಸಿಯನಿ | ನ್ನಲಿ ಪೇಳಿದವನೆ ಭೂ | ವಲಯವ ಚರಿಸಲಾರೆ ||
ಕಳವಳಗೊಳ್ಳದೈ | ದಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ | ಘಳಿಲನೆ ಪೊರಡೆಂದನೂ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ನಾರಿ ತಾ ಪೊರ ಮಡಲು ಸುಮತಿಗೆ | ಪಾರುಪತ್ಯವ ನೀಯುತಾಕ್ಷಣ ಮೂರು
ಜನರೈದಿದರು ಭಿದುರಧರಾಶೆಯದ್ದದಲೀ || ಭೂರಿಗಿರಿವನಗಳನು ಕಳೆದೊಂ |
ದೂರಿನಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು | ಚಾರುಕುಜದಡಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಭೂಸುರರು
ನಡೆತರಲೂ || ೧ ||

ರಾಗ:- ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಭೂಸುರೋತ್ತುಮರಿಂಗೆ ನಮಿಸು | ತ್ರೀ ಸುಚರಿತರು ಕೇಳ್ವರವರೊಳು |
ದೇಶದಭಿಧಾನವನು ಮತ್ತಿದ | ಕೀಶನಾವನು ಯೆಂಬುದಾ || ೧ || ಭಾವಿಸುತ್ತಲಿ
ಪೇಳಿರೆನಲಾ | ಭೂವಿಬುಧರುಸುರಿದರು ಕೇಳ್ವ | ಕ್ರಾವತೀಪುರವಿದರ ಪಾಲಿಪ
ದೇವದತ್ತನು ವಿಭವದಿ ||೨||

ವಾರ್ಧಿಕ

ನುಡಿಗೇಳ್ಳು ನೃಪತಿ ಮಗುಳೆಂದನಲೆ ಭೂಸುರರೆ | ಜಡಜಮಿತ್ರಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಯಂ
ಸೇರಿದಂ | ಕಡುಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ವಡಲುರಿಯುತಿದೆಯುಣಲ್ ಹಣವ
ಕೈಗೊಳ್ಳುತೆಮಗೇ || ಅಡಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿಬಡಿಸುವ ಮನೆಯ ತೋರಿರೆನ |
ಲೊಡನೆ ನೀವೇಳಿರೆಂದೊಂದು ಮನೆಯಂ ತೋರ್ದು | ಬಡವಳಾಗಿಹಳಿವಳು
ಪೋಗಿರೆಂದುಸುರೆ ಬಂದಾ ಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕರಾಗಾ || ೧ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಯಾರಪ್ಪಾ ಬಂದದ್ದೂ | ಕಾರಣವೇನಪ್ಪಾ | ಯೀ ರಾತ್ರಿವ್ಯಾಳ್ಯ ನಮ್ಮನೆಲಿ ||
ಸಾರುಮಾಡಲು ಸಹ | ತೋರದು ಯೆಂದು ವಿ ಚಾರಮಾಡಿದಳಾಗಳವರಾ||೧||
ಇದಕೇಳಿ ಭಟ್ಟ ಪೇ | ಳಿದನೀಗ ಮೂವರ್ಗೆ | ಉದರ ಶಾಂತತೆಗೆ ಪಾಕವನೂ |
ಒದಗಿನಿಂದಲಿ ಮಾಡು | ವುದು ದ್ರವ್ಯ ಕೊಡುವೆನೆಂ | ದುದಕೆ
ಯೋಚಿಸುತೆಂದಳವಳೂ ||೨|| ಹೌದು ನಾನೆಂಬೇ | ನೀ ದಿವಸವೇನಿಲ್ಲ |
ವಾದರಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ತೇ || ಸೌದಿ ಕಡ್ಡಿಲೆ ವಲೆ | ಗ್ವದಿಕಾಣೆನು ಮತ್ತೆ | ಬಾಧೆ
ಮಾಡದಿರ್ಮಹರಾಯಾ ||೩|| ನಿರತ ನೀನಡಿಗೇಯ | ಪರುಠವಿಸುವಳಾಗಿ |
ದೊರಕಿಸಿಕೊಳೆದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಾ || ಇರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂ | ದೊರೆಯೇ ನಾ
ತೆರಳುತ್ತ | ತರುವೆನೆಂದನು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕಾ||೪|| ಯಡಿಯಾ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೀ ಬಡವಾರ
ಮಾತ್ಯಾಕೇ | ಕೆಡುವಿರೀ ತೆಂಕಣ ಬದಿಯಾ || ಅಡವಿಯೊಳೊಬ್ಬ ಬಂ | ದಡೆಗೆ
ಕೊಂಡಿದ್ದ ನಿಂ | ಮೊಡಲು ಶೀಳುತ ತಿಂಬನವನೂ ||೫||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಲುಸುರಿದಂ | ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತರುವೆ ನೋಡೆಂದು
ಮುದುಕಿಗೆ ಪೇಳಿ | ಭಟ್ಟಿಯೊಡನುಸುರಿದಂಮದನೆಯೊಡನಿರು ನೀನು ತ್ವರಿತದಿಂ
ಬರುವೆಂದೂ || ಥಟ್ಟನೆದ್ದಾಗ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ನಡೆತಂದು ಹೆ | ಬೈಟ್ಟವಂ
ಸೇರಿಬೇತಾಳನಂ ಸ್ಮರಿಸೆ ಬಂ | ದೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರಲು
ರಾತ್ರಿಚರನಿದಿರಾಂತ ಕೋಪದಿಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ : - ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಯಾರೆಲೊ ನಿಶಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಿಗೆ | ಬಂದು | ಈ ರೀತಿ ಪೋಗುವದೆಲ್ಲಿಗೇ ||
ತೀರಿಸಿದಪೆನೀಗ ನಿನ್ನನೂ | ಎಂದು | ಕ್ಷೂರನು ಮುಂದಕ್ಕೈತಂದನೂ || ೧ ||
ಚೋರ ನಿಶಾಚರ ನೀಕೇಳು | ನಿನ್ನ | ಶೂರತ್ವ ನಿಲಿಸುವೆನೀಗಳು || ತೋರಲು
ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನೂ | ಕಾಲ | ನೂರಿಗೀಕ್ಷಣ ಕಳುಹುವೆನಿನ್ನೂ ||೨|| ಎಂದು

ಪೇಳಲು ಕೋಪದಿಂದಲೀ | ದುಷ್ಟ | ತಿಂದು ತೇಗುವೆನು ನೋಡೆನುತಲೀ ||
 ಬಂಧಿಸುವೆನು ತೋಳಿನೊಳಗೆಂದು | ಮುಟ್ಟಿ | ಚಂದ್ರಾಯುಧದಿ
 ಖಂಡಿಸಿದನಂದೂ ||೩||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕರವ ಖಂಡಿಸೆ | ಪರಿಕಿಸಿ ಖೂಳನು | ಭರಿತ ರೋಷದಿ ಗರ್ಜಿಸುತ ಬಾಯ್ |
 ದೆರದು ನಿಂದಿರಲಾತನಾ || ೧ || ಕಂಡು ಪೇಳ್ವನು ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿಯು ತಾ | ಭಂಡ
 ದೈತ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಶಿರವನು | ಖಂಡಿಸುವೆ ನೋಡೀಕ್ಷಣಾ ||೨|| ಎನುತ ವಿಕ್ರಮಿ |
 ಮುನಿಸಿನಿ ದೈತ್ಯನಾ ತನುವ ಖಂಡಿಸೆ ತೆರಳಿದನು ಖಳಿ ನಿನತನೂಜನ
 ಪುರಿಯನೂ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಇಂತು ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದು ಪುರವರಕೆ ನಡೆತಂದು | ಸಂತಸದೊಳುಂಡು
 ಮಲಗಿದರಿತ್ತ ಬೇತಾಳ | ನಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಪೊತ್ತು ಹಾಕಿದ ಮಹಾಂತ
 ರಾಶಿಯ ಕಾಣುತಾ || ಅಂತರಂಗದ ಚಾರರಚ್ಚರಿಯಗೊಳುತಾಗ |
 ಚಿಂತನೆಯಗೈದರತಿ ಮುದುಕಿಗೀ ಸಾಹಸವು | ಬಂದಿದೆತ್ತಣದೆಂದು ಪೇಳುತಲಿ
 ತೆರಳಿದರು ಬಳಿಕ ಮರುದಿನದುದಯದೀ || ೧ ||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಪುರದಧಿಪ ದೇವದತ್ತಂ | ಪರಿಜನಸುವಿವೇಕಾಹ್ವಯ ಸಚಿವಾದ್ಯಖಿಲರ್ ||
 ಇರಲೊಡ್ಡೋಲಗದೋಳ ಕುಳಿ | ತಿರಲೀ ಚರರೈತಂದಡಿ ಗೆರಗುತುಸುರ್ದರ್||೧||

ರಾಗ:- ದೇಶಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ದೊರಿಯ ದೇವದತ್ತೋಡಿಯ | ನಾವಂ | ದೊರದಿಯ ಹ್ಯಾಳ್ಕಂಬೋದ್
 ಕ್ಯಾಣ್ ಬೇಕೀನುಡಿಯ ||ಪಲ್ಲ|| ನಡು ದಾತ್ರಾಗ್ ಮನಿಮನಿಗೆ ತಿರ್ಗರು | ವಬ್ಬು
 | ತೊಡರಾಮ್ಯಾನುಂಚುಟ್ಕನ್ ಹ್ಯಾಳ್ಕಂಬೋರ್ಶಿಗರ್ || ಕಡಿಗೊಂದ್
 ಕೆಲ್ಸಾಗ್ಹ್ಯೂತ್ಕಾಣಿ | ಬ್ಯಾಕೆ | ಬಿಡದೆಯ್ಯೆಸ್ ತಿರ್ಗಾಡು ವಂದ್ಸುದ್ದಿ ಕಾಣಿ |
 ದೊರಿಯಾ || ೧ || ನಮ್ಯಂಗೆಲ್ಲರು ಬೈತರ್ | ಬುದ್ಧಿ | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ್ ಸೌದಿಲ್ಲೆ
 ಯಾನ್ಮಾಡೊದಂತರ್ | ಸುಮ್ಮಗೆ ಕೂಕಂತಿ ಎಂತರ್ | ತಪ್ಪೆ | ಬಿಮ್ಮಗೆ ರಾಕಾಸ
 ಕೂಗ್ ಹ್ಯೂತದಂತರ್ || ದೊರಿಯಾ ||೨|| ಮುದಿಯಮ್ಮ ಮನಿಯಲ್ಲಂದಪ್ಪ |
 ಇಸೇಸ್ | ವದಗಿತ್ತೊಲ್ಲಾಗ್ ಸೌದಿ ಕಣ್ನಾಗಿತ್ತಪ್ಪಾ || ಅದ್ಕಂಡೆ
 ಚೋಜ್ಗಾಯ್ಕಾಂತೆಲ್ಲ | ಮುದ್ದಿ | ಪದ್ಮಮ್ಮ ಕಜ್ಜುನ ದ್ಯಾವ್‌ರೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲ |
 ದೊರಿಯಾ ||೩||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಚರರಿಂತೆನಲಚ್ಚರಿಯಿಂ | ಧರಣಿಪ ತದ್ಗೃಹದೊಳಿಹರ ಕರತಹುದೆನ್ನಲ್ ||
ಪೊರಟ್ಟಿದುತ್ತೊರೆಯಲು ಮೂ | ವರು ವೆರಸುತ ಮುದುಕಿ ಬಂದೆರಗೆ
ನೃಪನೆಂದಂ || ೧ ||

ರಾಗ:- ಬೇಗಡೆ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಏನಿದೂ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಮೀರಿದುದೂ | ನೋಡಿದರೆ ನಮಗತಿ |
ಮಾನಸದೊಳಾಶ್ಚರ್ಯ ತೋರುವುದೂ || ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳು ನೀನಾ |
ದಾನವನ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತೆರಳುತ | ಕಾನನದ ಕಾಷ್ಠಗಳ ತಂದ ನ |
ವೀನವಾರ್ತೆಯಿದಹುದೆ ತಿಳುಹಿಸು||೧|| ಎನಲು ಕೇಳುತ ಮುದುಕಿ ನಡುಗುತಲೀ |
ಪೇಳಿದಳು ರಾಜಗೆ | ವಿನಯದಿಂ ಪಂದಿಸುತ ಶೀಘ್ರದಲೀ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನೆ
ಮೂವರು | ದಿನಪನಸ್ತಮಯದಲಿ ಬರೆ ಭೋ | ಜನಕೆ ಮಾಡೆಂದೆನಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ |
ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲೆನೆ ಕೇಳುತೀತನು ||೨|| ಆ ದುರಾತ್ಮಕನಿರುವ ಕಾನನಕೇ | ತೆರಳುತ್ತ
ತ್ವರಿತದಿ | ಸೌದಿಗಳ ಕೂಡಿಸುತ ಮದ್ಯಹಕೆ || ಸಾಧಿಸುತ ಸಾಗಿಸಲು ಕೇಳ್ತರೆ |
ಮೋದದಿಂದುಸುರಿದನು ಪುರಕತಿ | ಬಾಧೆಯಾಗಿರುವವನ ಯಮಪುರಿ | ಗೈದಿಸಿದ
ನಾನೆಂದನೆನ್ನೊಳು||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳುತಲಿ ಸುವಿವೇಕನಚ್ಚರಿ | ತಾಳುತಲಿ ಸಂಶಯವ ನೃಪತಿಗೆ | ಪೇಳಿದನು
ಸೈನ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಿಂ ಪೋಗಿರಕ್ಕಸನಾ || ಬಾಳುವೆಯ ತೀರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಭ |
ಟಾಳಿಗಳು ಸಾಹಸದೊಳವನೊಳು | ಕಾಳಗವ ಗೈದಪಜಯದಿ ಬಂದಿಹೆವು
ನಂಬುವದೇ || ೧ ||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ರುಂಪೆ ತಾಳ

ಇನಿತು ಪೇಳಲು ಬಳಿಕ | ಜನಪ ಪೇಳಿದ ಚರರೊ | ಳನುಮಾನವನು ಕಳೆಯೆ|
ಮನವು ಬಾಧಿಪುದೂ ||೧|| ಘನ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ | ವನವ ಶೋಧಿಸಿರೆನಲು |
ವಿನಯದಿಂ ಪೊರಟ್ಟಿದಿ | ಕುಣಪಮಂ ಕಂಡೂ ||೨|| ಬಂದು ಚರರುಸುರಿದರು |
ಕೊಂದುದಹುದೀಕ್ಷಿಸಿದೆ | ವಂದವ್ಯಾತಮಗಿವರು ತಂದೆಗೆಣೆಯಹರೂ ||೩||
ಇಂತರುಹೆ ಭೂಪನತಿ | ಸಂತಸದಿ ಪೊಗಳುತ್ತ | ನಂತರದಿ ಕೇಳ್ಳ ನಿಂ |
ಮಂತರಗಳೇನು ||೪|| ಬಂದುದೆಲ್ಲಿಂದ ನೀ | ವಿಂದು ತೆರಳುವದೆಲ್ಲಿ | ಗೆಂದು
ಪೇಳುವುದೆನ್ನ | ಲೆಂದ ವಿಕ್ರಮನೂ ||೫||

ರಾಗ:- ಜಂಜೂಟಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ರಾಜೇಂದ್ರ | ಪೇಳ್ವೆ | ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಗುಣಸಾಂದ್ರ || ಕಾಲಗತಿಯು
ಕಷ್ಟ | ಪೇಳುವದೇನು ನ | ಮ್ಮಾಳುವರ ಪುಡುಕುತ್ತಬಂದೆವು || ಭೂಲಲಾಮರ
ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ || ೧ || ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದಲಿರುವ | ದೊಡ್ಡ |
ಧರಣೀಶ್ವರರುಗಳು ಮೆರವ || ಪರಿಪರಿ ರಾಜ್ಯವ | ಚರಿಸಲು ದಿನಕೆ ಸಾ |
ಸಿರವರಹವನು ಕೊಡುತಲೆಮ್ಮ | ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ||೨||
ಬಂದೆವು ತವ ಪುರವರಕೆ | ವಿಪ್ರ | ರಿಂದ ಸೇರಲು ತನ್ಮಂದಿರಕೆ ||
ಚಂದವಾದುದು ಕಾಷ್ಟ | ದಿಂದಲಡಿಗೇ ಮಾಡೆ | ತೊಂದರೆಗಳೆಂದೆನಲು ಗಹನವ |
ಪೊಂದಿ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದು ತಂದೆನು ||೩||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಈ ವಿಶೇಷವಿಚಾರವಂ ತಿಳಿ | ದಾ ವಿವೇಕನು ಪೇಳ್ವ ನೀಪರಿ | ದೇವದತ್ತನೆ ಕೇಳು
ವರಹವ | ಸಾವಿರವನೂ||೧|| ಇತ್ತು ದಳಪತಿಯಾಗೆ ನೇಮಿಸ |
ಲುತ್ತಮವದೆಂದೀಕ್ಷಿಪುದು ಮ | ಚಿತ್ತಕಿಂಥವನೆಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ | ಪೃಥ್ವಿಪತಿಯೇ ||೨||
ಎಂದು ಪೇಳಲು ಬಳಿಕ ಭೂಪತಿ | ಯೊಂದುಸಾವಿರ ವರಹವೀಯುವೆ |
ನಂದದಿಂದಿರು ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇ | ನಂದನಾಗಾ ||೩|| ಸೃಷ್ಟಿಪತಿ ಕೇಳೆನ್ನನೆಲ್ಲರು |
ಪಟ್ಟಭದ್ರಕನೆಂದು ಕರೆವರು | ಜಟ್ಟಿಯನ್ನುವ ನಾಮವೀತಗೆ | ಜ್ಯೇಷ್ಠನೆನಗೇ ||೪||
ಕೇಳಿ ಮುದಮಂ ತಾಳಿ ಪೃಥ್ವಿಪ | ಶೀಲೆಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮೂವರಿ |
ಗಾಲಯವದೋರಲೈ ನೆಲಸಿರೆ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ದೇವದತ್ತನು ಮನದಿ ಯೋಚಿಸು | ತಾವಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲ ಬಂದಿಹ | ಭಾವಕಿಯ
ನೋಡಿದರೆ ಮನ್ನನ ಸೋತುದೇಂಗೈವೇ || ಈ ವಿಧದಿ ಯೋಚಿಸುತ ಭೂಪತಿ
ಯಾ ವನಿತೆಯನ್ನೆನೆಯುತೋರ್ವನೆ | ಭಾವಜನಹತಿಯಿಂದ ತನ್ನೊಳು
ಮರುಗುತಿಂತೆಂದಾ ||೧||

ರಾಗ:- ಯಮುನಾ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಏನ ಮಾಡುವೆ ನಾನಿನ್ನಿದಕೆ | ಮುಂದೆ | ಮಾನಿನಿಮಣಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ
ಮನಕೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಮದಿರನೇತ್ರೆಯ ಮೊಗವನ್ನು | ನೋಡೆ | ವಿಧುವಿಗಿಮ್ಮಿಗಿಲಾಗೆ
ತೋರುವದನ್ನು | ಪದುಮಗಂಧಿಯನೀಗ ಸ್ಮರಿಸೆ | ಆಹಾ |
ಮದನನರಸಿಯಳಂತೆಸವಳೂ ವರಿಸೆ ||೧|| ಉರಗಶಯನನರ್ಥಾಂಗಿಯಳೊ |

ಅಲ್ಲ | ದುರಗಭೂಷನರಾಣಿ ಧರೆಗೆ ಬಂದಿಹಳೊ || ಪರಿಯಾಲೋಚಿಸೆ
ನಾಕಗಣಿಕೇ | ಇಲ್ಲಿ | ಶರಕೇಳಿಗಂದು ಬಂದಿಹಳೊ ಯೆಂಬೆಣಿಕೇ ||೨|| ತೆರಳಿ
ಬಂದಳೊ ನಾಗಕನ್ನೆ | ದಿವ್ಯ | ತರುಣಿ ಸುಂದರ ರಾಶಿ ವಿರಹಸಂಪನ್ನೆ || ಸ್ಮರನು
ತನ್ನಯ ಸಾಹಸವನೂ | ತೋರ್ಪ | ತರಳೆಯ ವರಿಸದೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸೈರಿಪೆನು ||೩||
ವನಿತೆಯ ತರೆ ಸಂಗಡೀರ್ಪಾ | ನೆನ್ನ | ಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯೆ ಸಾಹಸವನ್ನು
ತೋರ್ಪಾ || ಕನಕಾಂಗಿಯನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಒಂದು | ಕ್ಷಣ ಸಂವತ್ಸರದಂತೆ
ಕಾಣುವದಲ್ಲೆ ||೪|| ಭುವನದಿ ಚರಿಪಳೀ ಕಾಂತೇ | ಯನ್ನ |
ಭವನದೊಳಾಕೆಯ ರಮಿಸುತೀರ್ಪಂತೆ || ತವಕದಿ ಗೃವ ಪರಿಯನ್ನು | ಕಾಣೆ |
ಸುವಿವೇಕನಲ್ಲಿ ನಾ ಕೇಳುವೆನಿನ್ನೂ ||೫||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಹೀಗುಸುರಿ ದೇವದತ್ತಂ | ಸಾಗುತ ಸುವಿವೇಕನಂ ಕರೆಸಲವನಾಗಳ್ || ಬೇಗದಿ
ಬಂದರಸಗೆ ತಲೆ | ವಾಗುತಲಕಾಲದೊಳು ಕರೆದುದೇನೆನಲೆಂದಂ ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿ ತಾಳ

ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೆ ಕೇಳ್ವುದಂತರಂಗವನು | ಚಿಂತೆಯು ಮನವ
ಬಾಧಿಸುತೀರ್ಪುದಿನ್ನೂ || ಮುಂತೆ ನಾ ಧರೆಯನಾಳುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ | ಎಂತು
ಸೂಚಿಸು ಬಾಳ್ವೆ ತೀರಿಹುದಿನ್ನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ದೊರೆಯೆಬಿಡು ಶೋಕವನ್ನು | ಯಂತಾದ | ಡರಘಳಿಗೆಯೊಳಗದನ್ನು |
ಪರಿಹರಿಪೆ ದುಃಖವಿತ್ತ | ಮೂರ್ಖರಂ | ಶೆರೆವಿಡಿದು ತರುವೆನ್ನತ್ತ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿ ತಾಳ

ಭಳಿರೇ ವಿವೇಕೀನೀನದರಿಂದ ಕರೆಸಿ | ತಿಳಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನೊಲಿದುಕೇಳ್ವಹಸಿ||
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯಿರುವಳು ಪಟ್ಟಭದ್ರನಲಿ | ವಲಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ ನಿನ್ನೊಳರುಹುವೆ ಬಳಲಿ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಬಿಡು ಬಿಡೀನುಡಿಯ ಭೂಪ | ಮನವನ್ನ | ಮಡದಿಯರೊಳಿಡಲು ಪಾಪ ||
ವಡನೆ ಬಂದಪುದು ಬರಿದೇ | ದುರ್ಮನದಿ | ಕೆಡಬೇಡ ನಾ ಸಾರಿದೇ ||

ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿ ತಾಳ

ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಡು ಭ್ರಮೆಯನಾಂತಿರುವ | ಕಾರಣದಲಿ ಪೇಳ್ಕೊಂದಿನ
ಕಾರ್ಯದಿರವ || ಮಾರ ತನ್ನಯ ಪಂಚಬಾಣದಿಂ ತನುವ |
ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹನೆಂತು ತಾಳುವೆ ಸಚಿವ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಕೆಡುವೆ ಯಾತಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ | ತರಲು ಸಂ | ಗಡಲಿರುವ ಭಟ ಬಿಡುವನೆ ||
ಕಡುಪರಾಕ್ರಮಿಯಾತನು | ತಿಳಿಯ ನಿ | ನೋಡಲ ತೀರಿಸದೆ ಬಿಡನು ||

ಭಾಮಿನಿ

ವರಸಚಿವ ಕೇಳವನನಿಲ್ಲಿಂ | ಪೊರಮಡಿಸಿ ಬಳಿಕಿಲ್ಲಿಗಾತನು | ಮರಳಿಬಾರದ
ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹುವ ಪರಿಯ ನೇಮಿಸಲೂ || ತ್ವರಿತದಿಂ ತಿಳುಹೆನಲಮಾತ್ಯನು |
ಭರಿತ ಚಿಂತೆಯೊಳರಸನಾಚ್ಚೆಯು | ತೊರೆಯಲಸದಳಮೆಂದುಸುರ್ದನು
ದೇವದತ್ತನೊಳು ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಕರೆಸಿ ಸರ್ವರ ನೀನು ಚಂದನ | ಗಿರಿಯೊಳಿಹ ರತ್ನಗಳ ತರಲೆಂ | ದರುಹಲವ
ತೆರಳಿದರೆ ಬರುವುದು | ಪರಮ ದುರ್ಘಟವೆಂದನೂ ||೧||
ಎನಲು ಕೇಳುತ ಜನಪ ಹರುಷದ | ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿ ಮಲಗಿರೆ |
ವನಜಸಖನುದಯಿಸುವ ಕಾಲವ | ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಿಡುಕುತಾ ||೨||
ಕರುಣಸಾಗರ ಲೋಕದೀಪ್ತನೆ | ತರಣಿಮಣಿ ಫ್ಯಣಿದ್ಯುಮಣಿ ದಿನಮಣಿ |
ಚರಣವನು ನುತಿಸುವೆನು ವೇಗದೊ | ಳರುಣ ಸಹಿತುದಯಿಸುದೆಲೊ ||೩||

ಕುಸುಮ ಷಟ್ಪದಿ

ತರಣಿಯುದಯಿಸಲೆದ್ದು | ತರುಣಿಯನು ಹಂಬಲಿಸಿ | ಧರಣಿಪತಿತೋಷದಿಂ |
ಚರಕಳುಹೀ || ಪುರಜನರು ಸಾಮಂತ ನರಪತಿಗಳಂ ಕರೆಸುತೊರೆದ
ಶೂರರೊಳಾಗ ದೇವದತ್ತಂ||೧||

ವಾರ್ಧಿಕ

ತೆರಳಿ ಶರಧಿಗಳನುತ್ತರಿಸಿ ಚಂದನಗಿರಿಯೊ | ಳಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತರುವ
ಪ್ರತಿಭಟಿರಿ | ಲ್ಕರುಹಿರೆಂದೆನಲು ಸಭಿಕರುಗಳಚ್ಚರಿಗಳಿಂ ಶಿರವನೊಲವುತ್ತೆಂದರೂ
|| ಅರರೆ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಿ ಶರಧಿಯೊಂದುತ್ತರಿಸೆ | ಸಿರಿಯರಸ ರಾಘವಂ ಹರಿಗಳಿಂ

ಸೇತುವೆಂ | ವಿರಚಿಸುತ ತೆರಳಿದಂ ಪರಮ ಸಾಹಸಿಗ ಸಾಸಿರ ಸಂಬಳಿಗ ಶಕ್ತನೂ
||೧||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಡೆ ತಾಳ

ಪಟ್ಟಭದ್ರನುಸುರ್ದನಪ್ಪಣೆ | ಕೊಟ್ಟರಡರುವೆನಚಲಕೆನ್ನಲು | ಸೃಷ್ಟಿಪತಿ ತೋಷದಲಿ
ವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟನಾಗಾ ||೧|| ಪೊರಟನಲ್ಲಿಂದಗ್ರಜನಿಗೊರೆ | ದರಸನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ
ಪೋಗುವೆ | ತರಳೆಯೊಡನಿಹುದೆಂದು ಶೀಘ್ರದಿ ಪೊರಟು ಮತ್ತಾ ||೨||
ಕಾಳಿಯನು ನೆನವುತ್ತ ವರವೇ | ತಾಳನಂ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ಬರಲು ನೃ | ಪಾಲನಾತನ
ಹೆಗಲೊಳೇರುತ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ||೩||

ದ್ವಿಪದಿ

ಬಂದನಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಸಿಂಧುವಿನ ತಡಿಗೆ || ಸಿಂಧುಗಳ ದಾಟಿ
ವರ್ಣಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗೇ ||೧|| ಲವಣೇಕ್ಷು ಮಧ್ಯಾಜ್ಯ ದಧಿ ದುಗ್ಧನಿಧಿಯಾ |
ತವಕದಿಂದುಳಿದ ಶುದ್ಧಾಬ್ಧಿಯನು ರಾಯಾ ||೨|| ಚಂದನಾದ್ರಿಯ ಕಂಡು ವಿಕ್ರಮನು
ಮನದೀ || ಪೊಂದುತಲಿ ವಿಸ್ಮಯವನೆಂದನೀ ವನದೀ ||೩|| ನೆಲ
ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದೀಕ್ಷಿಸಲೂ || ಫಲಪಕ್ಷ ಪುಷ್ಪ ವೃಕ್ಷಗಳ ವರ್ಣಿಸಲೂ
||೪|| ಅಸದಳವು ಕುಸುಮನಾಭನ ತಲ್ವನಿಂಗೆ | ವಸುಮತಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು
ಕಾಣನೀ ವರೆಗೆ ||೫|| ಮಂದಮಾರುತನಿಂದ ಪೊಂದುತಿಹ ಸುಮಧೂ ||
ಗಂಧಗಳು ನಾಸಿಕವ ಭೇದಿಸುತ್ತಿಹುದೂ ||೬|| ಶುಕಪಿಕಚಕೋರ ಸಾರಂಗ
ಹಂಸೆಗಳೂ || ಬಕಚಕ್ರವಾಕಗಳು ಕೇಕಿನಿಕರಗಳೂ ||೭|| ಕುಣಿದು ಪಾಡುತಲಿರುವ
ಕಲಕಿಲಾರವದೀ || ವನಸಿರಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನು ಕಂಡ ಮುದದೀ ||೮|| ನಾಗ
ಸಂಪಿಗೆಯು ಪುನ್ನಾಗ ಬಕುಳಗಳೂ || ಪೂಗಮಲ್ಲಿಗೆ ಮರುಗ ಸುರಗಿ
ಜಾಜಿಗಳೂ ||೯|| ಘಮಘಮಿಪ ಸುಮದ ಗುಂಪುಗಳ ಮಕರಂದಾ || ಭ್ರಮರಗಳು
ಸವಿವ ರ್ಪುಂಕೃತಿಯೊಳಾನಂದಾ||೧೦|| ಘನತರದಿ ಶೋಭಿಸುವ ನದಿಯನುರೆ
ಕಂಡೂ || ಜನಪಾಲ ಮಜ್ಜನವ ಗೃದ ಮುದಗೊಂಡೂ ||೧೧|| ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ
ರಚಿಸಿ ಕಾಳಿಕಾಂಬೆಯನೂ || ಅರ್ತಿಯಿಂ ದೇಗುಲದಿ ಕಂಡು ನುತಿಸಿದನೂ ||೧೨||

ರಾಗ:- ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಪಾಲಿಸೇ | ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿಯೆ ಎನ್ನನು ಪರಿ | ಪಾಲಿಸೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಪಾಲಿಸೆ ದುರ್ಗಾಂಬೆ
ದಯದೀ | ದೈತ್ಯ | ಜಾಲಮರ್ದಿನಿ ನಿನ್ನ ಭರದೀ | ನೋಡೇ | ಶೈಲಾಧಿಪನ
ಜಾತೆ | ಶೂಲಾಯುಧನ ಪ್ರೀತೆ | ಮೂಲೋಕ ಪಾಲಿತೆ | ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಮಾತೆ ||
ಅನುಪಲ್ಲ || ಪರಮ ಮಂಗಲ ರೂಪೆ ನಿನ್ನಾ | ದಿವ್ಯ ಚರಣ ಪದ್ಮಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಾ

| ನೋಡ | ಲರುಣನಂತೆಸವ ಕೆಂಬಣ್ಣಾ | ಸರ್ವಾ ಭರಣದಿ ಶೋಭಿಸುದನ್ನಾ |
 ಆಹಾ | ಪರಿಪರಿಯವತಾರ | ಧರಿಸುತ್ತ ದುರುಳರ| ತರಿದಿಹ ಜಗದಂಬೆ ಹರುಷದಿ
 ಶರಣೆಂಬೆ ||೧|| ಕಷ್ಟದಿಂ ಬಳಲುವ ದೇವಾ | ರಾಜ ನಿಷ್ಪವ ಸಲಿಸುವ ಭಾವಾ |
 ದಿಂದ | ಪುಟ್ಟಿ ಧಾರಿಣಿಯನ್ನು ಕಾವಾ | ದೆಂಬು | ವಿಷ್ಣುಕಾರ್ಯಕೆ ಬಂದು
 ದಾವಾ | ವಹ್ನು | ಸುಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ ಚೌ | ಷಷ್ಟಿ ಯೋಗಿನಿಗಳ್ ಮ | ತ್ರಷ್ಟ
 ಭೈರವರೊಡ | ನೊಟ್ಟುಪಿಲಾಸದೀ ||೨|| ಅಡವಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ನೆಲಸೀ | ದೇವಿ |
 ಬಿಡದೆ ಗಣಂಗಳವೆರಸೀ | ನಿಂದೆ| ವಡನೆ ನಿರ್ಜನ ದೇಶವರಸೀ | ಇಲ್ಲಿ |
 ಕಡುಭೀಕರಂಗಳೆಂದೆಣಿಸೀ | ತೋರ್ಪು | ದಡಿಗಳಿಗೆರಗುತ | ದೃಢಭಕುತಿಗಳಿಂದ
 | ಜಡಜಾದಿಸುಮಗಳ | ನೊಡನೆರಿಸುವೆ ತಾಯೆ ||೩|| ಸರ್ವಮಂತ್ರಗಳೊಳು
 ನೀನೆ | ಮತ್ತು | ಸರ್ವಯಂತ್ರಗಳೊಳು ನೀನೆ | ಇನ್ನು | ಸರ್ವಮುದ್ರಾತ್ಮಿಕೆ ನೀನೆ
 | ಮುನ್ನ | ಸರ್ವಶಕ್ತಾತ್ಮಿಕೆ ನೀನೆ | ದೇವಿ | ಸರ್ವ ಭೂತಾತ್ಮಿಕೆ |
 ಸರ್ವಸುಂದರಗಾತ್ರ | ಸರ್ವವೃಜಿನ ನಾಶೆ | ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನ ತೋಷೆ ||೪||

ಭಾಮಿನಿ

ಭೂಲಲಾಮನ ಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ | ಕಾಳಿಕಾಂಬೆಯು ಮನದಿ ಸಂತಸ | ತಾಳಿ
 ಮೈದೋರುತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ವರವ ಬೇಡೆನಲೂ || ನೀಲಕುಂತಳೆಯಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಪಾಲಿಸಿದೆ ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಬೇ | ತಾಳನನು ಕರುಣಿಸಿದೆ ಮನ್ಮನವರಿಯದೇ
 ತಾಯೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಕಾಫಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಇನಿತು ಪೇಳಲು ಕೇಳುತ್ತಾ | ಯೆಂದಳು ಕಾಳಿ | ಮನದಿ ಸಂತಸತಾಳುತ್ತಾ ||
 ಜನಪ ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತ | ದನುವ ನಾನರಿತಿಹೆ | ಧನಪನ ದಿಶಿಯೊಳ್ಳ |
 ತ್ತನಮೊಂದು ದೊರೆವುದು ||೧|| ಖೊಳನು ವಜ್ರಕೇತು | ಯೆನ್ನುವನದ |
 ಪಾಲಿಪನನುವರಿತು || ಶೀಳಾದ ತನುವನಾ | ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವಂಥ |
 ತೈಲವಲ್ಲಿಹುದು ವೇ | ತಾಳನಿಂದದ ಮೊಂದು ||೨|| ವರಸಂಜೀವನ ಮಂತ್ರವಾ |
 ಬೋಧಿಸಿ ಮತ್ತೆ | ಮರಣಿಗಳ್ವಿವಿಸುವಾ|| ಪರಿಯೊರೆದಡಗಲು | ತ್ತರಕೈದಿ ಪುರವ
 ಕಂ | ಡೊರೆಯೆ ವೇತಾಳ ತ | ತ್ಪುರದೊಳು ಪೋಗಲು ||೩||

ವಚನ

ಇಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ಭೂಪಂ | ವೇತಾಳನಂ ಕಳುಪಿ ನಿಂತೆಡಬಲಮಂ
 ನೋಡಲೊಂದು | ವೃಕ್ಷದಡಿಯೋಳ್ ಬಿದ್ದೀರ್ದ ಹೋಳುಗಳಂ
 ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇನೆಂದನೋ ಯೆಂದರೇ ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರರೆ ನಾರಿಯ ತನುವನೀಪರಿ | ತರಿದು ಹೋಳ್ಗಳನಿಂತು ಬಿಸುಟಹ |
ಪರಿಗಳೇನಿರಬಹುದಿದೆನ್ನುತ ಯೋಚಿಸುತಲರಸಾ ||ಪರಮ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ
ಕುಳಿತಿರ | ಲುರುತರದ ತೈಲವನು ತಂದಿ | ತ್ತರಗುತೆಂದನು ವಿಕ್ರಮಂಗೆ
ಮಹೋಗ್ರವೇತಾಳ ||೧||

ರಾಗ:- ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಒಡೆಯ ಕೇಳೆಲೊ ನಾನೀಪುರದೊಳು | ಪೋಗೆ | ವಡನೆ ತೋರಿತು
ವಿಸ್ಮಯಂಗಳು | ಕಡುಭೀಕರಾಕೃತಿಯಿಂದಲಿ | ಈರ್ಪ | ನಡುಮನೆಯೊಳಗೊಂದು
ಬದಿಯಲೀ ||೧|| ಶಿರಕರಂಗಳ ರಾಶಿಯಗಣಿತ | ವಾಗಿ | ಕರುಳು ಮಾಂಸಗಳಿಂದ
ಕೂಡುತ್ತಾ || ಪರಿಯ ನೋಡುತ ಮುಂದೆ ತೆರಳಿದೆ | ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಜೀವಿಯ
ಕಾಣದೆ ||೨|| ತಿಳುಹಲಿಕ್ಕಸದಳ ನೀಲದಾ ಜಂತಿ | ತೊಲೆಗಳು
ಗೋಮೇಧಿಕದಿಂದಾ || ನೆಲ ಪುಷ್ಪರಾಗದಿಂ ಪೊಳೆಯಲೂ | ದಿವ್ಯ | ಸುಲಲಿತ
ವೈಭವವರಿಯಲೂ ||೩|| ವಿಸ್ತಾರವಾದರಮನೆಯೊಳೂ ಪಚ್ಚಿ | ಕೆತ್ತಿಸಿಗೈದ
ಕಂಭಂಗಳೂ || ಭಿತ್ತಿಯು ವಜ್ರದಂತೀರ್ಪುದೂ ಶೋಣ | ರತ್ನ ಪೋದಿಗೆಗಳು
ಮೆರೆವುದೂ ||೪||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಈ ತೆರದಿಂದರುಹಲ್ ಭೂ | ನಾಥಂ ತಾಂ ತೈಲಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಪೆನೆನುತಂ || ಆ
ತೈಲವನಾಪೋಳ್ಳಳಿ | ಗಾತಂ ಮಂತ್ರಿಸುತ ಪೂಸಲೆದ್ದಳದೋರ್ವಳ್ ||೧||
ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ
ಇನಿತು ಜೀವಿಸಲಾಗಿ ಜನಪನ ಕಂಡು | ವನಿತೆ ತನ್ನೊಳಗೆಂದಳನುಮಾನಗೊಂಡು
|| ದನುಜಾರಿ ಸುತನೋ ಶಕ್ರಜನೋ ಮಾಧವನೋ | ವನಧಿಜಾತನೋ
ಶಂಭುಸಖಿನಾತ್ಮಭವನೋ ||೧|| ಪರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲೀಗ ನರನಂತೇ ತೋರ್ಪ |
ಶರಧಿಯುತ್ತರಿಸೀರ್ಪ ನರನಾವನಿರ್ಪಾ || ದುರುಳ ದಾನವನೆನ್ನ ವರಿಸುವೆನೆಂದು |
ಪರಮ ಸುಂದರನಾಗಿ ತೆರಳೀರ್ಪನಿಂದೂ ||೨||

ರಾಗ:- ನೀಲಾಂಬರಿ, ತ್ರಿವೃಡ ತಾಳ

ಅಕಟಕಟೀವ್ಯಥೆಯೇ | ಎಂತೊರೆಯುವೆ | ಮುಕುತಿದಾಯಕಿ ದೇವಿಯೇ ||
ಭಕುತಿಯಿಂದರಗುವೆ | ಮಖಹರಸತಿ ನಿನ್ನ | ಯುಕುತಿಯಿಂದನ್ನಕಾಯೇ |
ಮಹಾಮಾಯೇ ||೧|| ದುರುಳ ರಕ್ತಸನು ಯನ್ನಾ | ಹಿಂಸೆಯಗೈವ | ಪರಿಪರಿ
ವಿಧದಿ ಮುನ್ನಾ || ದೊರೆತಿಹ ದುಃಖವ | ಪರಿಹರಿಸುತಲೀಗ | ಕರುಣವೆನ್ನೊಳಗೆ

ತೋರೇ | ಬೇಗದಿ ಬಾರೇ ||೨|| ಇಂತಳಲುವ ನಾರಿಗೆ | ಪೇಳಿದನು ಭೂ |
 ಕಾಂತ ತೋಷದೊಳು ಹೀಗೇ || ಚಿಂತೆಯ ಬಿಡುನೀನೀ | ಕಾಂತಾರವನು ಸೇರಿ |
 ದಂಥ ಕಾರಣವೀಗಳೂ | ಪೇಳೆನ್ನೊಳೂ ||೩||

ರಾಗ:- ಸೂರಟಿ, ಏಕತಾಳ

ಬೆದರಬೇಡ ಬಾಲೆ | ಸುಮ್ಮನೆ | ಬೆದರಬೇಡ ಬಾಲೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಬೆದರಬೇಡ ನಿನಾ
 ಗದುಭುತ ಕಷ್ಟವ || ನೊದಗಿಸಿ ಪೀಡಿಸು | ವಧಮನದಾರೆಲೆ ||ಅ ಪ || ಮಾಳವ
 ದೇಶವ | ನಾಳುವ ವಿಕ್ರಮ || ಕಾಲಪಿತನ ಪೆಸಿ ವೇಳುತ ಕರೆವರು ||೧|| ತರುಣಿ
 ನೀನಾರಿ | ಲ್ಲಿರುತ ವ್ಯಥಿಸುತಿಹ || ಪರಿಯೆನ್ನಲಿ ಪೇ | ಳುರ ಶೀಳೀರ್ಪುದ||೨||
 ಅಡವಿಗೆ ಬಂದಿಹೆ | ಪೊಡವಿಪ ಸುತೆಯಂ || ದೊಡಬಡುವುದು ಮನ | ನುಡಿ
 ನೀನೆಲ್ಲವ ||೩||

ಕಂದಪದ್ಯ

ನಾರಿಯು ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸಿ | ಘೋರಾಕಾರದಿ ಬರುತಿಹನದರಿಂದಿಂದುಂ||
 ಶೂರಾಗ್ರಣಿಯಿಂತುಸುರಲು | ಸಾರಿದನೆಂದುರೆ ಭಯದಿಂದಾತ ನೊಳೊರೆದಳ
 ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರ ಗೌಳ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಪೊಡವಿಪನೆನ್ನುತೆ | ನೊಡನೆ ನೀನನ್ಯತವ | ನುಡಿಯುವೆ ಖಗಸಂತತೀ ||
 ಅಡವೀಗೆ ಬರಲಾರ | ವಡನೇಳಬ್ಬಿಯ ದಾಟಿ | ನಡದುಬಂದಿರುವದೆಂತೂ||೧||
 ಭೂಲಲಾಮನು ನಗು | ತಾ ಲತಾಂಗಿಯೊಳಂದ | ಕಾಳಿಯ ಕರುಣದಿಂದಾ ||
 ಮೂಲೋಕ ಚರಿಪ ಬೇ | ತಾಳನೆಂಬಾತನೆನಾನಾಳಾಗಿಬಂದೀರ್ಪನೂ ||೨|| ತರಳೆ
 ಸಂಶಯಬೇಡ | ಪೊರಟು ನಾನೈತಂದ | ಪರಿಯ ತೋರುವೆನೆನ್ನುತಾ || ಕರೆದು
 ಬೇತಾಳನಿ | ಗರುಹಲಾತನು ನೃಪ | ವರನನಂಬರಕೊಯ್ಯಲೂ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಶಿರವ ನೆಗಹುತ | ಸೋಮ ಮಂಡಲಕ್ಕೆದುವನೊ ಯಂ |
 ದಾಮಹಾತ್ಮನ ಕರದಿ ಕರೆದಳು ಪೋಗಬೇಡೆನುತಾ || ಈ ಮನೋಗತವರಿದು
 ನೋಡಿಹ | ಭೂಮಿಪತಿ ಭೂತಳಕೆ ಬರಲೀ | ಭಾಮಿನಿಯು ಚರಣದೊಳು
 ನಮಿಸುತ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪೊರೆಯೆನಲೂ ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಅಡಿದಾವರೆಗಭಿನಮಿಸಿಹ | ಜಡಜಾಕ್ಷಿಯನೆತ್ತುತಶುಗಳ ವರೆಸುತ್ತಂ || ಹುಡುಗಿಯೆ
ನಿನ್ನಂ ಪಡೆದಿಹ | ಪೊಡವಿಪನಾರ್ಪವ ದಾವುದುಸುರೆನಲೆಂದಳ್ ||೧||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಧರಣೀಶ ಪದ್ಮಪುರದೋಳ್ ಪದ್ಮಶೇಖರಗೆ | ತರಳೆ ನಾನುದಿಸೆ ದೈವಜ್ಞರಂ
ಕೇಳಲೆಂ | ದರು ಷೋಡಶಾಬ್ದಕಸುರನ ವಶಕ್ಕಹಳೆನಲ್ ಭಯದಿ ಕಾವಲೊಳಿಟ್ಟಿರೇ
|| ದುರುಳನಂತಃಪುರದೊಳಿದೆನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಗಾ | ರರಿಯದೋಲ್ ತಂದು
ವರಿಸೆನಲವನ ನುಡಿಯ ಧಿ | ಕೃರಿಸಿ ನಾನಸುದೊರೆಯೆ
ಯತ್ತಿಸಿದೆನಾಗಳಂಬರವಾಣಿ ನುಡಿದುದಿಂತೂ ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸನೋರ್ವನು ಬರುವನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಕರೆದು ಕೊಂಡೊದಪನು ನಿನ್ನನು |
ಮರಣಪಡಬೇಡೆಂದುದದರಿಂದುಳಿದನಾ ಖಳನೂ || ಕೆರಳಿ ಸೀಳಿದು ಬಿಸುಟು
ನಡದನು | ಮರುದಿನದೊಳೆಬ್ಬಿಸುತ ತನ್ನನು | ವರಿಸೆನಲು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದೆನ್ನನು ತರಿದು
ತೆರಳುವನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ ತಾಳ

ಆರುಮಾಸಗಳಿಂದಲೀಪರಿ | ಘೋರರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಬಳಲಿದೆ | ಧಾರಿಣೀಪತಿ ನಿನ್ನ
ನೋಡಿದೆ | ಚಾರುತರದೀ ||೧|| ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ಲಾಲಿಸಿಲ್ಲಿಗೆ | ದಾನವನು
ಬರುತ್ತಿಪ್ಪ ಸಮಯವು | ಕಾಣಿಸುವುದೀಕ್ಷಣವೆ ಪೊರಡ | ಲೈನ ಕೊರತೇ || ೨||
ಸುಂದರಾಂಗಿಯೆ ಲಾಲಿಸಸುರನ | ನಿಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಮಂದಿಯ | ತಂದು
ಬಾಧಿಪನದಕೆ ವೇಗದಿ | ಕೊಂದು ನಡೆವಾ ||೩|| ಇಂತುಸುರಿ ಕಾಮಿನಿಯ
ಜತೆಯೊಳ | ಗಂತರಂಗಸ್ಥಳದಿ ಕುಳಿತಿರು | ವಂತರದಿ ನಡೆದುದನು ಕೇಳೆ |
ಕಾಂತೆ ನೀನೂ||೪||

ವಾರ್ಧಿಕ

ರಾತ್ರಿಚರ ಕಾನನದಿ ಸಂಚಾರವಂ ಗೈದು | ತಾ ತವಕದೊಳಗೈದಿ ತನ್ನ ಪುರಿಯಂ
ಶೇರಿ | ಪ್ರೀತಿಸುತ ತಂದಿರುವ ತರುಣಿ ಕಮಲಾವತಿಯ ಮತಿಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲವರರೇ ||
ಈ ತೆರದಿ ಯೋಚಿಸುತಲೀದಿನದಿ ಪೋಗಿ ನಾ | ನಾತರುಣಿಯನು ಕೂಡಿ
ಸುಖಿಪೆನೆಂದುಸುರಿ ಮ | ತ್ತಾತ್ಯೆಲವಿರುವೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲ್ಕಾಣದಿರೆ ಪುಡುಕೆ
ಸಿಕ್ಕದಿರಲೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ತ್ಯೆಲವನು ಕಾಣೆನಕಟಾ | ಮತ್ತಾ ವ | ನಾಲಯಕೆ ಬರೆ ದುರ್ಘಟಾ|| ಜಾಲವಲ್ಲಿದು
ನಿನ್ನೆ ನಾ | ತೆರಳೇರ್ಪ | ಕಾಲದೊಳಗಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ನಾ ||೧|| ಎಂದು ದುಗುಡದಿ ದೈತ್ಯನೂ
| ಶೀಘ್ರದಲಿ | ಬಂದು ನೋಡಲು ಶೀಳನೂ|| ಒಂದೆಡೆಯು ಕಾಣದುದಕೇ |
ಏನಾದು | ದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ ಪುಡುಕೇ||೨|| ಶಿಕ್ಕದಿರೆ ರೇಗುತೆಂದಾ | ನಾನಿಟ್ಟ |
ಚಿಕ್ಕಪೋಳುಗಳನ್ನೊದಾ || ಸೊಕ್ಕಿದಧಮರದಾರಿರೇ | ಕಂಗಳಿಗೆ | ಶಿಕ್ಕದೀಪರಿ
ಪೋದರೇ||೩|| ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಂ ಕೇಳಲೋ | ಅಲ್ಲದಡೆ | ಶಕ್ತನಂ ಪಿಡಿದೆಳೆಯಲೋ ||
ಚಕ್ರಧರನೆಡೆಗೈದಲೋ | ಕಪಟಿಯಂ | ತಿಕ್ಕಿ ಜಗವಂ ಮುಕ್ಕಲೋ ||೪|| ಇಂತು
ರೋಷಾವೇಶದೀ | ಕುಣಿಯುತ್ತ || ಲಂತಕನ ತೆರದಿ ಭರದೀ ||
ಭ್ರಾಂತರೋಪಾದಿಯವನು ಕೂಗಿ ನೃಪ | ನಂತಿಕಕೆ ನಡೆದೆಂದನೂ ||೫||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕದ್ದಕಳ್ಳನೆ | ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವೆ ನೀ | ಬುದ್ಧಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ ತೆರಳಿಹೆ |
ಸದ್ದನಡಿಗಿಪೆನೆನ್ನಲೂ ||೧|| ಭೂಲಲಾಮ ಬೇ | ತಾಳಗೆಂದನು ನೀನೀ |
ಬಾಲೆಯೆಡೆಯಲಿ ನಿಲ್ಲು ದೈತ್ಯನ | ಲೀಲೆಯಿನ್ನಾಶಿಸುವೆನೂ ||೨|| ಇನಿತು ಪೇಳುತ್ತ
| ದನುಜನ ಬಳಿಗೈದಿ | ವನಿತೆಯಳನಹಪರಿಸಿದಧಮನೆ | ದಿನಪಸುತನೆಡೆಗಟ್ಟುವೇ
||೩|| ಏನನೆಂದಯೋ | ಮಾನವ ಕುರಿಯನ್ನ | ಮಾನಿನಿಯ ಕದ್ದಧಮ ನೀನಿರ |
ಲೇನು ಯೋಚಿಸುತೆಂದೆಯೋ||೪|| ಸರಸಿಜಾವತಿ | ಯರಸನಕುವರಿಯ |
ಮರೆಯೊಳೆತ್ತುತ್ತಿಲ್ಲಿಯಡಗಿಹ | ಪರಿಯಿದಲ್ಲವು ಪರಿಕಿಸೂ ||೫||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಏಕ ತಾಳ

ನೋಡಿದೆ ನಿನ್ನಯ ಪರಿಯಾ | ಮ | ತ್ತಾಡುವದೇಕೀ ನುಡಿಯಾ || ಮೂಢನೆ
ಬಂದೀ ಪುರಿಯಾ | ಸುಳಿ | ದಾಡಿರಲೇನಹುದರಿಯಾ ||೧|| ಮುಚ್ಚೆಲೊ
ಬಾಯನ್ನೀಗಾ | ತುಸು | ಎಚ್ಚರದಿಂ ನಮಿಸೀಗಾ || ತುಚ್ಚತನದಿ ಬಗುಳಿದರೇ |
ನಾ | ಕೊಚ್ಚುವೆ ನೋಡೈ ಭಲರೇ ||೨|| ಅಂತ್ಯವು ಬಂದಿದೆ ನಿನಗೇ | ನಿ |
ನ್ನಂತರ್ಯವ ತಿಳುಹೆನಗೇ || ಪಿಂತೆಸಗಿದ ಕಾರ್ಯವನೂ | ತ | ಪ್ಪೆಂತೊರೆದರೆ
ಬಿಡುತಿಹೆನೂ ||೩|| ಇಂತೆನೆ ಕೇಳುತ ನೃಪನೂ | ಶರ | ಸಂತತಿಯನ್ನೆಚ್ಚುವನೂ ||
ನಿಂತಾಗಲೆ ನೋಡಿದನೂ | ಖಳ | ಪಂಥದಿ ಹ್ಯೊದಾಡಿದನೂ ||೪|| ಅಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವು
ಕಳೆಯೇ | ಬಳಿ | ಕೆತ್ತುತ ಗದೆಯಿಂ ಪೊಡೆಯೇ || ಸತ್ತದಿ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದೂ |
ನೃಪ | ನಿತ್ತಿರೆ ನಿಶಿಚರ ಮುಳಿದೂ||೫||

ರಾಗ:- ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿ ತಾಳ

ಎಂದನಾಗ ಖಳನು ನೃಪಗೆ | ಹಂದೆ ಕೇಳು ನಾನು ತಂದ | ಸುಂದರಿಯನು
ಕದ್ದುದ್ಯಾತಕೆಂದು ಪೇಳೆಲಾ ||೧|| ಕ್ರೂರದನುಜ ಪೇಳು ನೀನು | ಧಾರಣೀಶ
ತನುಜೆಯನ್ನು | ಘೋರತರದ ಶಿಕ್ಷೆಗೈದ | ಕಾರಣಂಗಳಾ ||೨|| ಕಾರಣಗಳ ಕೇಳೆ
ನಿನಗೆ | ಪಾರುಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ | ಧೀರನ್ಯಾರು ಪೇಳು ಬೇಗ | ಜಾರ
ಪುರುಷನೇ||೩|| ಜಾರಪುರುಷನಲ್ಲ ನಾನು | ನಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲುವ ನಿನ್ನ |
ಧೀರತನವ ನಿಲಿಸೆ ಬಂದ | ಶೂರನಾಗಿಹೇ ||೪|| ಶೂರತನವು ನಿನ್ನೊಳಿರಲು |
ಚಾರುತರದ ತೈಲಘಟವ | ನಾರೊಳರುಹಿ ತೆಗೆದೆ ನೀನು | ಚೋರ ಮನುಜನೇ
||೫|| ಚೋರತನವು ನಿನ್ನೊಳಿರಲು | ಹೋರಿಕೊಂಬುದ್ಯಾತಕಿಂತು | ನೀರಜೆಯನು
ಕದ್ದು ತಂದು | ದಾರುಪೇಳೆಲಾ ||೬|| ನಾವು ಕಳ್ಳರಹುದು ನಿನ್ನ|
ಭಾವನಡತೆಯೊಳ್ಳಿತಿರಲು | ಭಾವಕಿಯನು ಕದ್ದರೇನು ಹೇವವಲ್ಲೆಲಾ ||೭||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನೆಂದನುತ ಪೇಳುವ ನಿನ್ನ | ಸದ್ಧನಡಗಿಪೆನೆಂದು ಬರುತಿರೆ | ರುದ್ರನಂದದಿ
ಕೋಪಿಸೀ ||೧|| ದುರುಳನೆಂದನು | ಧರಣೀಶನೊಡನಾಗ | ತರುಣಿಯನು
ಯನಗಿತ್ತು ನಿನ್ನಯ | ಹರಣವನು ಕಾಪಾಡಿಕೋ ||೨|| ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತ
ನೃಪತಿ ತಾ | ನಂಧಕಾರಿಯ ತೆರದಿ ಗರ್ಜಿಸು | ತೆಂದನೀಪರಿ ಖಳನೊಳೂ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಾಯಬಡಿಕನೆ ನಿನ್ನನಾ ಯಮ | ರಾಯನೆಡೆಗಟ್ಟುವೆನು ಕಮಲೆಯ |
ನೋಯಿಸಿದ ಪಾತಕಕೆ ಫಲವನು ತೋರ್ಪೆ ನೋಡೆನುತಾ || ರಾಯ ತನ್ನಯ
ಕರದ ವರಚಂ | ದ್ರಾಯುಧದೊಳವೆಗೆರಗಲಾತನ ಕಾಯವಳಿಯಲು ಸುರರು
ಸುರಿದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನೂ ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ದಾನವನಳಿವಂ ಕಾಣುತ | ಮಾನಿನಿ ಸಂತೋಷವಾಂತು ನಿಜಮಾನಸದೋಳ್||
ಆನತೆಯಾಗುತ ನೃಪಗಂ | ದೀನತೆಯಿಂದೊರೆದಳಾತ್ಮ ಕಾಮದ ಪರಿಯಂ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೂರಟಿ, ಆದಿ ತಾಳ

ಲಾಲಿಸು ಧರಣೀಂದ್ರಾ | ಯನ್ನನು | ಪಾಲಿಸು ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಖೊಳನ
ಪ್ರಾಣವ | ಕಾಲನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ | ಭೂಲಲನೆಯೊಳತಿ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿದೆ ||ಅನುಪಲ್ಲ||
ಸ್ಮರನು ಕೊಲುವೆನ್ನಾ | ನೀನುರೆ | ಧುರವೆಸಗಲು ಮುನ್ನಾ || ಕರವಿಡಿವುತಲು |

ದ್ಧರಿಸುತಲೆನ್ನಲಿ | ಪರಿಪರಿ ಕೇಳಿಯ ಕರುಣಿಸು ರನ್ನಾ ||೧|| ಎಂದೆನೆ ಕೇಳುತಲೀ
 | ವಿಕ್ರಮ | ನಂದು ಸುತೋಷದಲೀ || ಚಂದಿರವದನೆಯ | ನಂದದಿ ಮುದ್ದಿಸಿ |
 ಬಂಧಿಸಿ ಭುಜಯುಗ | ದಿಂದಲಿ ಗಾಢದೀ ||೨|| ಸರಸೋಲ್ಲಾಸದಲೀ | ಚುಂಬಿಸು
 | ತುರತರ ಸೊಬಗಿನಲೀ || ಭರದಿಂ ಮನ್ಮಥಾ ಶರದುರುಬೆಯ ತರ | ಹರಿಸುತ
 ಹರುಷದ | ಶರಧಿಯೋಳೀದರ್ನಾ||೩||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಬಳಿಕಾ ವಿಕ್ರಮ ಭೂಪಂ | ಲಲನಾಮಣಿ ಮಣಿ ಕನಕಗಳಿಂ ಬೇತಾಳನಾ ||
 ಗಳದೊಳು ಕುಳಿತಬುಧಿಗಳಂ | ಕಳಿದಾ ಚಕ್ರಾವತಿಗೈತಂದಂ ಮುದದಿಂ ||

ಭಾಮಿನಿ

ದೇವದತ್ತನು ತನ್ನ ಮನದೊಳ | ಗಾವನಿತೆಯನು ನೆನೆನೆನೆಯುತಿರೆ | ಭಾವಜನ
 ಕೇಳಿಯೊಳು ವರ್ತಿಸೆ ಸಮಯ ದೊರೆಯದಿರೇ || ಭಾವದಲಿ ಮಿಡುಕುತ್ತಲಿರಲೀ
 | ಸೇವಕನು ಬಂದಾಗ ನೃಪನಡಿ | ದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸುತ್ತಲೀಪರಿ ಪೇಳ್ವ
 ನೃಪನೊಡನೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಕಾಫಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾ | ನೀಗ | ಪೇಳುವೆ ನಡೆದುದನೆಲ್ಲಾ || ಜಾಲವಲ್ಲಿದು
 ನೀನು | ಪೇಳಿದಂದದೊಳು ನಾ | ನೇಳು ಸಾಗರವನ್ನು | ಲೀಲೆಯೊಳ್
 ದಾಟಿದೆ||೧|| ಚಂದನಾದ್ರಿಯ ಬಲು ಚೋದ್ಯ | ಪೇಳೆ | ದಂದಶೂಕೇಂದ್ರಗಸಾಧ್ಯಾ
 || ಅಂದವ ನೋಡುತ್ತ | ಮುಂದೆ ಪೋಗಲು ಖೋಳಿ ಬಂದೆನ್ನ ತಡೆಯಲೈ |
 ಕೊಂದು ರತ್ನವ ತಂದೆ ||೨|| ಎಂದಿತ್ತು ವಂದಿಸಲವನೂ | ನೋಡು | ತಂದನು
 ಪೊಗಳಿ ಭೃತ್ಯನನೂ || ಇಂದು ನೀನೈದಿ ಬಂದಂದವ ಪರಿಕಿಸ | ಲಂಧಕಾರಕೆ
 ಚಂದ್ರ | ಬಂದವೊಲಾದುದು||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಂದು ಮುಖನುತಿ ಗೈಯುತಾತನ | ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ ಚಿತ್ತದಿ |
 ಮಂದಗಮನೆಯ ರಮಿಸೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದುದಿವನಿಂದಾ || ಚಂದನಾದ್ರಿಗೆ ಕಳುಹೆ
 ಮತ್ತಿವ | ಪಿಂದೆ ಬರುವುದಸಾಧ್ಯ ಕಾರ್ಯವಿ | ದೆಂದು ಚಿಂತನೆ ಗೈದೆ ಪುನರಪಿ
 ಬಂದ ತತ್ಪುರಿಗೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧು ಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಪಟ್ಟಭದ್ರನ ವಂಚಿಸುತ ಮನ | ದಿಷ್ಟವಂ ಪೊಂದುವರೆ ಬಹುವಿಧ | ಕಷ್ಟಗಳು
ಕಾಣೆಪುದು ಸ್ಮರತಾ | ಧಿಟ್ಟತನದಿಂ ಕೊಲುವನೂ ||೧|| ಏನಗೈಯ್ಯುವೆ ಮುಂದೆ
ತನಗಾ | ಮಾನಿನಿಯು ವಶವಾಗುತೆನ್ನೊಳು | ಸಾನುರಾಗದೊಳಿರುವ ರೀತಿಯ |
ಕಾಣೆನಕಟಾ ದೈವವೇ ||೨|| ಇಂತುಸುರಿ ಸುವಿವೇಕನನು ಕರ |
ದಂತರಂಗವನೊರೆಯಲೆಂದ ನೈ | ಕಾಂತ ನಿನಗಿನ್ನೆಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ | ಸಂತಸವೆ
ತನುವಳಿವುದೂ ||೩||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಇಂತೆನಲೈಂದ ಭೂ | ಕಾಂತ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂ | ಕಾಂತೆಯೊಡಗೂಡುತ | ತ್ಯಂತ
ಸುಖ ಪಡುವೇ ||೧|| ತದನಂತರದಲಿ ಯಮ | ಸದನವನು ಶೇರ್ಧರಿ |
ನ್ನದರಿಂದಲೆನಗಿಲ್ಲ | ಹೃದಯ ಸಂತಾಪ ||೨|| ಸಚಿವ ಕೇಳಯ್ಯ ಪ್ರತಿ |
ವಚಿಸದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತ | ದುಚಿತ ಕಾರ್ಯಕೆ ಬೇಗ | ರಚಿಸು ಯುಕುತಿಯನೂ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದರಸನೊರೆಯೆ ಕೇಳುತ ಮನದಿ | ಭೂರಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಪೇಳ್ವ ನೀನೀಗ
ಮಾನಸದಿ | ಕೋರಿರುವ ಸುದತಿಯಳ ರಮಣನತಿ ವಿಕ್ರಮಿಯು ಪಾರಮಾರ್ಥನು
ಸಹಸಿಯೂ || ಧಾರಿಣೀಶ್ವರನೆ ನೀನಾಲಿಸುವುದಿನ್ನೊಮ್ಮೆ | ಕಾರ್ಯವಂ
ನೇಮಿಸುವುದಾದರಾ ದೂತಂಗೆ | ಸಾರೆ ಸ್ವಲೋಕದಿಂ ಪಾರಿಜಾತವ ತಂದು
ತೋರಲೀಯಪ್ಪಣೆಯನೂ ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಇನಿತಾ ಮಂತ್ರಿಯು ನುಡಿಯಲ್ || ಘನತರ ತೋಷದಿ ಚರನಂ ಕಳುಹಿಸಲಾತಂ
|| ವಿನಯದಿ ತೆರಳುತ್ತೊರೆಯಲು | ಜನಪನ ಬಳಿಗೈದಿ ನಮಿಸಲವನವಗೆಂದಂ
||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಭಲರೆ ವೀರನೆ ಲಾಲಿ | ಸಿಳೆಯೊಳು ನಿನ್ನಂಥ | ಕಲಿಗಳಾರನು ಕಾಣೆನೂ ||
ಬಲವಂತ ನೀನು ಯ | ನೊಳು ಸೇವೆ ಗೈಯೆ ನಾ | ಬಲುಮಾನಗೊಂಡೆನಯ್ಯ
||೧|| ಇಂದೊಂದು ಕೋರಿಕೆ | ಯಿಂದ ಮನ್ನನ ಸಿರಿ | ಕಂದಿತಾಲಿಸು ನೀನೀಗಾ ||
ಚಂದದಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಿ | ನ್ನಿಂದಲಾವಸ್ತುವ | ಪೊಂದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೂ ||೨|| ಅರಸ

ಯೋಚಿಸದೆ ನೀ | ನೊರೆವುದೆನ್ನೊಳು ಮನ | ದಿರವ ಸಂತಸದಿಂದಲೇ ||
ತ್ವರಿತದಿ ಪೊರಡುವೆ | ತರಲು ಸುವಸ್ತುವ | ಕರುಣಿಪುದುತ್ತರವಾ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಈ ವಿಧದಿ ವಿಕ್ರಮಿಯು ಪೇಳಲು | ದೇವದತ್ತನು ಪರಮ ಸಂತಸ | ಭಾವದಿಂ
ಪೇಳಿದನು ಕೇಳೈ ಪಟ್ಟಭದ್ರಕನೇ || ದೇವಲೋಕವ | ಸೇರಿ ಮತ್ತಾ | ದೇವ
ಸುಮವಹ | ಪಾರಿಜಾತವ | ನೀವಲಿದು ತಂದೀವುದನ್ನುತಲಿತ್ತನಪ್ಪಣೆಯಾ||೧||

ರಾಗ:- ಆರ್ಯಸವಾಯಿ

ಕೊಡಲಾಚ್ಚೆಯನದ | ಕೊಡಬಡುತಲೆ ಪೊರ | ಮಡಲಿಕ್ಕನುವಾಗುವ ಸಮಯಾ ||
ಪೊಡವಿಪ ಮತ್ತೆಯು | ನುಡಿದನು ಮಿಕ್ರಮಿ | ಯೊಡನಿಲ್ಲಿಗೆ ನೀಂ ಬರೆ
ಸಮಯಾ ||೧|| ಪೊಂದುವದೆಷ್ಟನ | ಲೆಂದನು ಮಾಸಮ | ದೊಂದಕೆ ಸುಮವಂ
| ತಂದಪೆನಾಂ || ಎಂದೆನೆ ಕೇಳ್ತಾ | ನಂದದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ | ಚಂದದಿ
ಪೊರಟ್ಟಿತಂದನವಂ ||೩|| ಭಟ್ಟಿಯೊಳರುಹಿದ | ಸೃಷ್ಟಿಶನು ತಾ |
ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಚ್ಚೆಯ | ವಿಸ್ತರದೀ || ಶಿಷ್ಟನೆ ನಾಂ ಬರು | ವಷ್ಟಕೆ ನೀಮೀ |
ಧಿಟ್ಟಿಯರೊಡನಿಹುದೆಂದನವಂ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ತರುಣಿಯಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜ ಸೇವಕಂ | ಪೊರಮಡುತಲಲ್ಲಿಂದ ಬೇತಾಳನಂ
ನೆನೆಯೆ | ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ಬಂದು ನಿಂದಿರಲು ಕಂಡಾಗ ಕುಳಿತನಾತನ
ಪೆಗಲೊಳು || ಗರುಡನಂದದೊಳೈದೆ ಸುರಪುರದ ಬಾಹ್ಯದ | ಲ್ಲಿರುವ ನಂದನ
ವನದ ಸುರುಚಿರಾಗವ ನೋಡಿ | ಪರಮ ಮುದವಾಂತು ತತ್ಪುರವ ಸೇರುತ
ರಾಜವೀಧಿಯೊಳ್ ನಡೆತಂದನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕಾಂಭೋದಿ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಅತ್ತಲಮರಾವತಿಯ | ಪತ್ತನದಿ ಸುರಪತಿಯು | ಮಿತ್ತನುದಯದಲೆದ್ದು ರಚಿಪಾ||
ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಗೈದು | ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಗುರುಚರಣ | ಕರ್ಥಿಯಿಂ ತಲೆವಾಗುತಾಗಾ
||೧|| ಲೋಕೇಶನಿಗೆ ನಮಿಸಿ | ಲೋಕಪಾಲರ ಕೂಡು | ತೇಕಾದಶೇಶ್ವರರ್ ವೆರಸೀ
|| ಕಾಕೋದರಾರಿ ರಥ | ಕೇಕಿವಾಹನ ಚಂದ್ರ | ಶೇಖರರ ಪಾದಗಳ ಭಜಿಸೀ ||೨||
ಮರುತ ಕಿನ್ನರರು ಕಿಂ | ಪುರುಷ ವಿದ್ಯಾಧರರು | ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ
ಗಾಯಕರೂ|| ಉರಗ ಯಕ್ಷರು ಚಾರ | ಣರು ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಮುನಿ | ವರರು
ಪಿತೃಗಳ ಗಡಣದಿಂದಾ||೩|| ಆದಿತೇಯರು ದ್ವಾದ | ಶಾದಿತ್ಯರುಗಳು ವಿ |

ಶ್ವೇದೇವತೆಗಳು ಸುಕೃತಿಗಳೂ || ವೇದವೇದ್ಯರು ಸಕಲ | ವಾದ್ಯ ಕೈವಾರಿಗಳು |
 ಕೈದುಗಳ ಧರಿಸೀರ್ಪ ಭಟರೂ ||೪|| ವಸುಗಳಶ್ವಿನಿಯುಗಳಿ ವಸದಿರಲು
 ಸಭೆಯೊಳೂ | ವರ್ಷಿ ಮುಖ್ಯ ಗಣಿಕೆಯರು ಸಹಿತಾ || ಅಶನಿಯಂ ವಿಡಿದು
 ಮಂ | ಡಿಸೆ ದ್ವಾರರಕ್ಷಕಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಮರೇಶಗರಗೀ ||೫||

ರಾಗ:- ಮುಖಾರಿ, ಏಕ ತಾಳ

ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮ ಲಾಲಿಪುದೈಯ್ಯಾ || ಬಿನ್ನಪವನು ಜೇಯಾ ||ಪ||
 ಹೊರಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ನಾನಿರುತೀರ್ಪ | ಸಮಯದಿ ಬಂದೀರ್ಪ | ಧರಣೀಯ
 ಜನಪನಂದದಿ ತೋರ್ಪ|| ಕರದಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧ | ಧರಿಸಿಹನಾತನ |
 ಸರಿಸಮತೇಜ | ಸ್ವರನಂ ಕಾಣೆನು | ಪರಿಕಿಸಿ ಯೋಚಿಸೆ| ಹರಿಪೀಠವ ನೀವ್ |
 ಕರುಣಿಸಿದಾತನ | ತೆರನಾಗಿರುವನು ||೧|| ದೂತನಿಂತೆಂದ ವಚನವ ಕೇಳ |
 ಯೋಚಿಸಿ ಸುರನಿಕರ | ನಾಥಾ ತಾ ಮನದಿ ಸಂತಸ ತಾಳಿ || ಮಾತಲಿಯನು ಕರ
 | ದೀತೆರ ಪೇಳ್ವನು | ಖ್ಯಾತನಾದ ಭೂ | ನಾಥನು ಬಂದಿಹ | ನಾತನ ಕರೆಯಲು
 | ಪ್ರೀತಿಸುತಿಹೆ ಸುರ | ವ್ರಾತದೊಡನೆ ಕರೆ | ದೈತಹುದಿಲ್ಲಿಗೆ ||೨||

ಭಾಮಿನಿ

ಸುರಪನುಕ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ಮಾತಲಿ | ಹರುಷದಲಿ ವಿಕ್ರಮ ನೃಪಾಲನ | ಹೊರೆಗೆ
 ಬಂದಭಿನಮಿಸಿ ವಿಭವದೊಳಮರಪತಿಯೆಡೆಗೇ || ಕರೆತರಲು ನೃಪನೆರಗಲುರೆ ಸ |
 ತ್ಕರಿಸುತರ್ಥಾಸನವನೀವೃತ | ಸುರಗಣಿಕೆಯರಿಗಿತ್ತ ನಾಜ್ಞೆಯನಿಂದ್ರ ನರ್ತನಕೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಖಮಾಚ್, ಆದಿತಾಳ

ಆ|| ಡಿದರಬಲೆಯರ್ ಬೆಡಗಿನಲೀ || ಸುರರಾಣ್ಣನ ಪೊಗಳು | ತ್ತಾ ||
 ಡಿದರಬಲೆಯರ್ ||ಪಲ್ಲ|| ನೋಡಿ ಸಭೆಯ ಕೈ | ಜೋಡಿಸಿ ಪರಿಪರಿ ಪಾಡುತ
 ಕಿರುನೆಗೆ | ಗೂಡುತ ಹರುಷದೊ|| ಣಾಡಿ ||ಅ.ಪ||ತ್ರಿದಶವಿಮತ ಶ್ರೀ | ಪದುಮನಾಭ
 ಹಿತ | ಸದಮಲರಿಗೆ ಸ | ತ್ವದವೀಯುವನಂ ಪಾಡಿದ ||೧|| ಸರಿಗಮಪದನಿಸ |
 ಗರಿಪಮನಿದಸನಿ | ಪರಿದನಿಪಮಗಮ | ಗರಿಪಮವೆನ್ನುತ್ತ||೨|| ತಕಿಟಕಿಟಥತರಿ |
 ತಕಕಿಟಧಿನತ | ದ್ಧಿಟಿಟಧಿನತಧಿಮಿ | ತಕಧಿಮಿಟಿಟರೆಂ | ದಾಡಿದ ||೩||
 ಸುಂದರಿಯರು ಗುಣ | ಮಂದಿರೆಯರು ಮುಖ | ಚಂದಿರೆಯರು ದೇ |
 ವೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯೊಳ | ಗಾಡಿದ ||೪|| ಜಂಭಭೇದಿ ಸುಗು | ಕಾಂಬುಧಿ ಶಶಿಯನು
 | ಕುಂಭಕುಚಿಯರತಿ | ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೀ || ಪಾಡಿರಬಲೆಯರ್ ಬೆಡಗಿನಲೀ ||೫||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಇಂತು ಸುರಗಣಿಕೆಯರು ಚತುರತೆ | ಯಾಂತು ನರ್ತನ ಗೈಯೆ ಮನದಲಿ |
ಸಂತಸದೊಳೋಲಾಡಿದರು ಸುರ | ಸಂತತಿಗಳೂ ||೧|| ಹರಿಯ ಪೀಠದಿ
ಹರಿಯು ವಿಕ್ರಮ | ಹರಿಯೊಡನೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಪರಿಯನು | ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿ
ಹರಿಗಳೋ ಹರಿ | ಹರರೊ ಯೆನುವಾ ||೨|| ಪರಿಯೊಳಿರಲೊಂದಿನದಿ
ಖಚರನು | ಭರಿತ ದುಗುಡದಿ ಬಂದು ಮುಘವಂ | ಗೆರಗೆ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಲೇನೆನಲೊರೆದನಾಗಾ ||೩||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಸುರಪ ಕೇಳೆನ್ನ ಮನ | ದಿರವನ್ನೆಂತೊರೆವೆ | ನುರಗಾಧಿಪನ ಸಚಿವ ಬಂದೂ||
ನರಪತಿಯನೊಲಿಸೆಂದು | ಪರಿಪರಿಯೊಳೊರೆಯೆ ಮ | ತ್ತರಳೆಮಾಲಿನಿ
ಯೊಪ್ಪದಿರಲೂ ||೧|| ಕೆರಳುತವ ನುಡಿದನೆಲೆ | ತರುಣಿ ನೀ ವರಿಸುವಾ |
ಪುರುಷನಿಗೆ ಮೃತಿಯಾಗುವಂತೆ || ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ | ಲುರುಶಪಥವನು
ಗೈದು | ತೆರಳಿರುವಂತೆ ಪಗೆತನದೀ ||೨|| ಇಂತಿರಲು ಮತ್ಪುತ್ತಿ | ಗೆಂತು
ಪರಿಣಯ ಗೈವೆ | ನೆಂತೆನುತಲೆನ್ನ ಮಾನಸದೀ || ಚಿಂತಿಸುವೆ ತಕ್ಷಕನು |
ಪಂಥವನು ಬಿಡುವನ | ಲ್ಲಿಂತೆಂಬರೊರೆಯಲಿನ್ನಾಗ್ಗೆ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ಖಚರನು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಭೂ | ಕಾಂತನೊಳು ಜಂಭಾರಿಯೊರೆದನ |
ನಂತಸಚಿವನ ಗರ್ವವನು ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಮಾಲಿನಿಗೆ || ಕಾಂತನಾಗೆನೆ ಖಚರನೊಡನೆ
ಮ | ಹಾಂತಮತಿ ಪೋಪನಿತರೊಳು ಸೌ | ಧಾಂತದಲ್ಲಿಹ ಸತಿಯು
ಪರಿಕಿಸುತ್ತಚ್ಚರಿಯೊಳಂದೂ||೧||

ರಾಗ:- ಬೇಗಡೆ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ತಂದೆಯೊಡನೈತಂದ ಸುಂದರನೂ | ಯಾವಾತನಿರುವನೊ | ಚಂದ್ರನಂದದಿ
ಪೊಳೆಯುವೀತನನೂ || ಚಂದದಿಂದಲಿ ಬಾಹುವಲ್ಲಿಗ | ಳಿಂದ
ಬಂಧಿಸುತುರುತರದ ಸೊಬ | ಗಿಂದ ರಮಿಸಲ್ಕಮಿತ ಸುಕೃತಿಗಳಿಂದಲಲ್ಲದೆ |
ಪೊಂದಲಸದಳ ||೧|| ಎಂದು ಮನದಲಿ ಪೊಗಳುತ್ತಾತನನೂ | ಸತಿಯಿರಲಿಕಿವರೈ
| ತಂದು ಪೊಕ್ಕರು ನಿಜನಿಕಾಯವನೂ || ನಂದನೆಯ ಕರೆದಾಗ ಖೇಚರ | ನೆಂದ
ನೀ ಕೇಳೆಲೆ ಕುಮಾರಿಯೆ | ದಂದಶೂಕನುಸೂರ್ದ ಶಪಥವ | ನಂದಗೆಡಿಸಲು
ಬಂದನೀ ನೃಪ ||೨|| ಸುಂದರಿಯೆ ನೀನೀ ನೃಪಾಗ್ರಣಿಯಂ | ಸಂತೋಷದೊಳು
ವರಿ | ಸೆಂದು ನೇಮಿಸುತಾಗ ಮಾಲಿನಿಯಂ || ಚಂದದಿಂ ವಿಕ್ರಮನ ಕರಕ್ಕಿ |

ತಂದು ಕೊಡುತಾನಂದದಿಂ ಪೊರೆ | ಯೆಂದುಸುರಿ ವೈಭವದೊಳಿರಲಾ |
ನಂದದುದಧಿಯ | ಪೊಂದಿದನು ರವಿ ||೩||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿದಿರಲು ಕಾಣುತ | ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಕಾಳಿಯನು ಚಿತ್ತದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ
ಭೋಜನವ ತೀರಿಸು | ತರ್ತಿಯಿಂದಾ ||೧|| ಕುಸುಮ ಶರವನು ಪೊಡೆಯೆ
ಮನಸಿಜ | ನಸಮ ಶೋಭಿತವಾಗಿರುವ ಶಯ | ನಿಸುವ ಮಂದಿರವನ್ನು
ಶೇರ್ದರು | ಕುಶಲದಿಂದಾ ||೨|| ರತ್ನ ಖಚಿತದ ಮಂಚದೊಳಗತಿ | ಚಿತ್ರತರವಹ
ತಲ್ಪದೊಳು ನಿಜ | ಮಿತ್ರೆಯಳ ಪವಡಿಸುತಲಾಕೆಯ | ಹತ್ತಿರದೊಳೂ ||೩|| ದಿಂಬ
ಸಾಲಾಗಿಡುತಲದಕೆ ಸಿ | ತಾಂಬರವನಾಚ್ಚಾದಿಸುತಲೀ | ಕುಂಭಿನೀಶನು
ನಿಂದನೆಡೆಯಲಿ | ಸಂಭ್ರಮದಲೀ ||೪|| ತರುಣಿ ಪವಡಿಸಲರಸ ತನ್ನಯ | ಕರದಿ
ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಧರಿಸುತ | ಭರಿತ ರೋಷದೊಳಿರುವ ರೀತಿಯ | ನರಿಯದಾಗಾ
||೫|| ಮಾನಿನಿಯ ವಲ್ಲಭನ ಕೊಲ್ಲಲು| ಕಾಲವಂ ಸಾಧಿಸುತಲಿದಾರ್ | ವ್ಯಾಳನಾದಿನ
ಛಲವಿಡಿದು ಸ | ಜ್ವಾಲಯವನೂ ||೬||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಸೇರುತಾಕ್ಷಣವನಿಬರು ಮಂಚವ | ನೇರಿ ಮಲಗಿಹರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ|
ಕ್ರೂರತನದಿಂ ಕಡಿದನೂ ||೧|| ತಿಳಿದನಾಗ ಕೃತ್ರಿಮವೆಂದು ಚಿತ್ತದಿ | ಕಳವಳಿಸಿ
ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳುತ | ಘಳಿಲನೇ ಕೆಲ ಸಾರ್ದನೂ ||೨|| ವಿಹ್ವಲಾನ್ವಿತ
ಮನದೊಳಾಕ್ಷಣದಿ ದ್ವಿ | ಜಿಹ್ವಗಹ್ವರವನ್ನು ಸಾರಲು | ಪಾಹ್ವಯಂ ಕಡಿಗೈದನೂ||೩||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ ತಾಳ

ಬಾಲವಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ | ಜೋಲಾಡುತಿರೆ ನೋವು | ತಾಳಲಾರದ ಶೋಕದೀ ||
ಸೋಲಾಂತು ತನ್ನೊಳ | ಗಾಲೋಚಿಸುತ್ತ ಪಾ | ತಾಳಕ್ಕೆ ಪೋಗುತೆಂದಾ ||೧||
ಒಡೆಯನ ಸಭೆಯನಾ | ಬಿಡದೆಂತು ಪೋಪೆನೀ | ಕಡಿದ ಬಾಲವನೀಕ್ಷಿಸೇ ||
ವಡಬಡಿಸದು ಯೆನ್ನು | ತಡಗಲಿತ್ತಲು ಭೂಪ | ಮಡದಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿದಾ ||೨||
ಘಳಿಲನಪ್ಪಲು ಪೋಗಿ | ಕುಳಿತು ವಿನೋದದಿಂ | ದಲಕವ ತಿದ್ದಲಾಗಾ ||
ಚಲುವಪಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿ | ಯಲಿ ನೋಡೆ ಹರಿಜಾತ | ನಲಗಿನಿಂ
ಸುಖಿಸಲೆಂದೂ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದವಿಲಾಸದಿಂ ತೋಷದಿಂ | ಸ್ಮರಕದನವೆಂಬಸಮ ಸಂಭ್ರಮದಿ
ವಿಭ್ರಮದಿ | ಕರಗಳಿಂ ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿಡುತ ಮುದ್ದಿಸುತ ನಲಿಯುತಂ
ಮನವಲಿಯುತಂ || ಸ್ಮರಶರಸಮೂಹವಂ ಸವರುತಂ ಬೆವರುತಂ | ಉರುತರದಿ
ಬೀರಿ ಪಲ್ಲವ ಸುಧೆಯ ಪೀರಿ ಸೀ | ತ್ಕರಿಸುತವರಿಂತು ಸತ್ಕಲೆಗಳಿಂ ನೆಲೆಗಳಿಂ
ಹರುಷಮನದಿಂ ರಮಿಸಲೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂಪೆ ತಾಳ

ಮೃತ್ಯುವನು ಜಯಿಸಿರುವ | ಪೃಥ್ವಿಪನ ಕಂಡು ಕೃತ | ಕೃತ್ಯನಾಗುವೆನೆಂದು ಬೇಗಾ
|| ಮಿತ್ರನುದಯಿಸೆ ನಿತ್ಯ | ಕೃತ್ಯವಂ ಗೈದು ನೃಪ | ಮಿತ್ರೆಯೊಡನೈದೆ ಸುರಸಭೆಗೇ
||೧|| ಪಾತಾಳದೊಳು ಸುಪ್ರ | ಭಾತಸಮಯದಿ ಸರ್ಪ | ನಾಥ
ವಿಧಿತಾತಗಭಿನಮಿಸೀ || ಭೂತೇಶನನ್ನೆನದು | ಪ್ರೀತರೊಡಗೊಳ್ಳುತ ಸ | ಭಾಸ್ಥಳಕೆ
ಬಂದು ಕುಳಿತಿರಲೂ ||೨|| ಆ ಕ್ಷಣದೊಳುರಗರ | ಧ್ವಕ್ಷನಾ ಸಭೆಯನು ಪ |
ರೀಕ್ಷಿಸುತ ಚರರೊಳಿಂತೊರೆದಾ || ತಕ್ಷಕನು ಬರಲಿಲ್ಲ ವೀಕ್ಷಣದಿ ಕರೆವುದೆನ |
ಲಾಕ್ಷಣವೆ ಪೊರಟ ಬಂದವನೂ ||೩|| ಉರಗೇಂದ್ರನಾಚ್ಚೆಯ | ನ್ನರುಹಲಾ
ತಕ್ಷಕನು | ಕೊರತೆಗೊಂಡೆಂದ ಚರರೊಡನೇ | ಬರಲಾರೆನಕಟ ಯಂ |
ತೊರೆವುದೈ ನೀವೆನ್ನ | ಪರಿಯ ಕಾಣುವುದೆನುತ ತೋರ್ದಾ ||೪||

ಭಾಮಿನಿ

ತರಿದ ಪುಚ್ಚದ ಗತಿಯ ಕಂಡೈ | ತರುತ ಫಣಿಪತಿಗೊರೆಯೆ ವಿಷಯವ |
ಕರೆತರುವುದಂದಣದೊಳಿರಿಸುತ್ತೆನಲು ಪೊರವಂಟ || ತ್ಪರಿತದಲಿ ತಂದಿಳುಹೆ
ಶೇಷನು | ಪರಿಕಿಸುತ್ತಹಿವೈದ್ಯರಿಂ ಫಲ | ದೊರೆಯದಿರೆ ಯೋಚಿಸುತ ಧರಣಿಗೆ
ಕಳುಹೆ ಚಾರನನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ತಾಳ

ಚಾರಕನೈತಂದು | ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಗೌಡ | ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾತ್ಸ್ಯ ಪಾಂಚಾಲಾ ||
ಗೋರಾಷ್ಟ್ರ ಚೋಳ ಕಾ ಶ್ರೀರ ನೇಪಾಳ ಮ | ಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳನೆಲ್ಲ ತಿರುಗೀ ||೧||
ಅಂಗ ಕಾಂಭೋಜ ಕ | ಳಿಂಗ ಮಾಗಧ ಮಾಧ್ರ | ವಂಗ ಬರ್ಬರ ಘೂರ್ಕ
ಹೂಣಾ || ಲೈಂಗ ಕೈವರ್ತ ಮಾ ತಂಗ ಪಟ್ಟಣವುತ | ಮಾಂಗ ದೇಶಗಳೆಲ್ಲ
ಪುಡುಕೀ ||೨|| ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಮ | ತ್ತಳಲುತ ಮನದೊಳ | ಗುಳಿದ
ದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಸೀ || ಬಳಕಲೈತಂದು ಕೇ | ರಳದೊಳಗೋರ್ವನ | ತಿಳಿದಾಗ
ಕರೆತಂದ ಭರದೀ ||೩|| ಒಡೆಯ ವೈದ್ಯನ ಕಾಣು | ತೊಡನೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಮತ್ತೆ |

ನುಡಿದನೌಷಧವನ್ನು ಕೊಡಲೂ || ವಡವೆಗಳೇನು ಬೇ | ಕೊಡನೆ ಪೇಳುವದೆನೆ |
ನುಡಿದನಾ ಪೊಡವಿಯ ಭಿಷಜ ||೪||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಇಂಗುದಿ ತರುವಿನ ತೊಗಟುಲ | ವಂಗಂ ನೆಗ್ಗಿಲು ಮುಳ್ ಲೋಳ್ಳರ ನೆಕ್ಕರ್ಕಂ||
ಚಂಗಲ ಕೋಷ್ಚ ಚಪಲಕಡ | ಲಂಗಡಲೆಗಳುಮೃತ ಗಾಯ್ಲತಮಂಬಷ್ಯಂ ||೧||

ಸೃಗ್ಧರಾ ವೃತ್ತ

ನಿರ್ಗುಂಡೀ ಕಾಕಚಿಂಚಾ ಕಕುಭ ಕಪಿಲ ಕಾಶ್ಮೀರ ಜನ್ಮನ್ನನಂತಾ | ಜಂಬುಂಜಂಭಂ
ಜಯಾಖ್ಯಾಮರಿ ಚಮಲಿಕುಚಾದುದ್ರುಮಂದ್ರಾಕ್ಷಿ ದುಗ್ಧಂ | ತುತ್ಲಂ
ತುತ್ಲಾಂಜನಾರೇವತಲಯನಿಚುಲಂ ತಿಂತ್ರಿಣೀಪತ್ರಜೀವಾ | ಶ್ರೀಗಂಧಂ ಭದ್ರಮುಷ್ಣೀ
ತ್ರಿಕಟುರುಚಕತ್ಯೇಲಾಣವೀನಾಶ್ವಗಂಧೀ ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಇರವೇರೀ ಪರಪಟಕಂ | ಕರಿಪಿಪ್ಪಲಿ ಕಾಳ್ಜೀರಕ ಚಂಪಕ ತೈಲಂ || ತುರುವಜ
ಘೃತಗೋರೋಜನ | ಕರವೀರದರಸ ಮೆಕ್ಕೆಗಳಂ ತರಲೀಗಳ್ ||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವೃಡೆ ತಾಳ

ತೈಲ ಚೂರ್ಣರಸಾಯನಾಂಜನ | ಮೇಲೆ ಲೇಹ್ಯವು ಘಟಿಕೆಲೇಪವ | ಕಾಲ
ಕಾಲಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಪೆ | ಬಾಲವನ್ನೂ ||೧|| ವ್ಯಾಳರಂ ಕರವೃತ್ತ ಪನ್ನಗ |
ಪಾಲನುಸುರಿದನೀಗ ಭಿಷಜನ | ಪೇಳಿದಂದವನೆಸಗಿರೆನಲನು | ಕೂಲಿಸಿದರೂ
||೨|| ಆಗದಿರಲದು ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆಗೆ | ಹೋಗಿ ಬೇರೌಷಧವ ತಹೆ ನಾ | ನೀಗೆರಡು
ಸಾಹಸ್ರ ವರಹವ | ನೀಗಿರೆನಲೂ ||೩|| ಉರಗನಾಥನು ಕೊಡಲೆರಡು ಸಾ | ವಿರ
ವರಹವನ್ನೆಣಿಸುತಾ ತ | ಸ್ವರೋಡೆಯ ಬಹುಪರಿಯ ನಟನೆಯ | ವಿರಚಿಸುತ್ತಾ
||೪|| ಕೇರಳದ ವೈದ್ಯನು ಚಿಕಿತ್ಸಾ | ಕಾರಿಯವ ನೆರವೇರಿಸಲು ಫಲ |
ದೋರದಿರಲವ ಹಾರಿದನು ತ | ನ್ನೂರಿಗಾಗಾ ||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಮೃತ್ಯುವೈದ್ಯನು ತೆರಳೆ ಶೇಷನು | ಭೃತ್ಯನಂ ಕಳುಹಿದನು ನಾಕ | ಕ್ಷಿತ್ತ ವಿಕ್ರಮ
ಸೂರ್ಯ ಸಹಿತೋಲಗದಿ ಮಂಡಿಸಿರೇ || ಗೋತ್ರಹರಗೆರಗುತ್ತ ಪಾತಾ |
ಳೋತ್ತಮನ ಶಾಸನವ ತಿಳುಹಿಸ | ಲುತ್ತಮಾಶ್ವಿನಿಜರಿ
ಗೊರೆಯಲವರೊರೆದರಿಂತೆರಗೀ ||೧||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸುರಪ ಕೇಳ್ ಪಿಂದು ಮಾರುತಿಯು ಚಂದ್ರದ್ರೋಣ | ಗಿರಿಯ ತಂದದರೊಳಿಹ
ಸಂಜೀವನವ ಕಿತ್ತು | ಹರಿಗಳನ್ನುಳಿಸಿ ಬಿಸುಡಲ್ಕದೋಮುಖದಿ ಬಿದ್ವೊಷಧಗಳೆಲ್ಲ
ಪೋಗೆ || ತರಿದುದಂ ಸಂಧಿಸುವ ತೈಲವಿದ್ದಿತು ನಿಶಾ | ಚರರೊಯ್ದು ಕಾರಣದಿ
ಕೂಡಿಸಲ್ಪರಿಯೆವನೆ | ಧರಣೀಶ ತಾ ಪೋಪೆನೆನಲು ಭೃತ್ಯಂಗಿವನ
ವಿಷಯವನ್ನೊರೆದು ಕಳುಹೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಚರನೊಡನೆ ಪಾತಳಕೇ | ನೃಪನೈದೆ | ಧರಣಿಧರನಾರೆನಲೈ || ಚರನೆಂದ
ಸುರಪಾಲನು | ಔಷಧವ | ವಿರಚಿಸಲು ಕಳುಹೀರ್ಪನು ||೧||
ಮಾಳವಾಧೀಶನಂತೇ || ಈತ ವೇ | ತಾಳ ಸಂಸೇವ್ಯನಂತೇ ||
ಮೂಲೋಕದಾರ್ಯನಂತೇ | ಮತ್ತಿವನು | ಮಾಲಿನಿಯ ರಮಣನಂತೆ ||೨||
ಚಾರನಂತೆನೆ ಕೇಳುತಾ | ತಕ್ಷಕನು | ಭೂರಿ ಚಿಂತೆಯ ತಾಳುತಾ || ಈ ರೀತಿ
ಯೋಚಿಸಿದನೂ | ಪುಚ್ಚವಂ | ನಾ ರಾತ್ರಿ ಕಡಿದನಿವನೂ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಇಂತು ಶೇಷನ ಸಚಿವ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಭೂ | ಕಾಂತನವನೊಡನೆಂದ ನಿನ್ನ
ಪುಚ್ಚವನಾವ | ನೆಂತು ಕಾರಣದಿ ಕಡಿದೀರ್ಪನೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇಳೆಂದೆನಲು
ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾ|| ಸಂತಪ್ತನಾಗುತ್ತವೆಂದ ತಾಂ ಗೈದುದಾ | ದೃಂತದೊಳು
ತುಸುಬಿಡದೆ ಕೇಳುತಾ ಭೂಧರಂ| ಸಂತಸವನಾಂತು ಬಳಿಕಿಂತಪ್ಪ ನೀತಿಯಂ
ತಾಂತವಕದಿಂದೊರೆದನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಬೇಹಾಗ್, ಆದಿ ತಾಳ

ಸಚಿವ ಲಾಲಿಪುದಾನು | ವಚಿಸುವದನ್ನೂ || ಕುಚಿರಿತೆಯನ್ನೀನು | ರಚಿಸದಿರಿನ್ನು
||೧|| ಕ್ಷೂರತನವು ಹಿಂಸೆ | ಚೌರ್ಯಕಾರ್ಯದಲಿ || ಆರ್ದನಾಗಲುಬೇಡ |
ಸರ್ವಕಾಲದಲೀ ||೨|| ಎಂದು ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯ | ಚಂದದೊಳೊರೆದೂ || ಇಂದೊಷಧವ
ನೀವೆ | ನೆಂದು ತಾನೊಲಿದು ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸಂಧಾನ ಕರಣಿಯಂ ಸಂಜೀವ ಮಂತ್ರದಿಂ | ದಂದ ಶೂಕನ
ಪುಚ್ಚಕೊಂದಿಸಲ್ಪಾತ ಸಾ | ನಂದವಂ ಪೊಂದಲುರಗೇಂದ್ರ ತಕ್ಷಕನ ಕರೆಂದ
ತಾನತಿವಹಿಲದಿ || ಇಂದು ಕೇಳ್ ನಿನ್ನೊಳಿಹ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯನೀತನಿಗೆ |

ಚಂದದಿಂದೀವುದೆಂದೆನಲಾಗ ಸಚಿವ ನಿಜ | ನಂದನೆಯ ಧನಕನಕವಸನ
ಸಹಿತೀಯ ನೃಪ ಕೊಂಡೈದಿದಂ ದಿವವನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೂರಟಿ, ಏಕ ತಾಳ

ಸುರಪ ಮನ್ನಿಸುತಲೀ | ಪೇಳಿದ | ನುರಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ || ಹರಿತಲ್ಪಕನಿಂ |
ತರುಣಿಯ ಪಡೆದೀ | ಪರಿಯ ನೋಡೆ ಯದು | ವರನಂತೊಪ್ಪುವೆ ||೧|| ಎನಲು
ನಗುತ ಭೂಪಾ | ತಾ ಬಂ | ದನುವ ತಿಳಿಸೆ ಸುರಪಾ|| ಘನವೇಗದಿ ಸುಮ |
ವನು ಕೊಡಲೆರಗುತ | ಜನಪತಿ ಪೊರಟನು | ವನಿತೆಯರೊಡನೆಯೆ||೨||
ಸೃಷ್ಟಿಪಸುರದತ್ತಾ | ಭೃತ್ಯನ | ನಟ್ಟಿ ನೋಡಲಿತ್ತಾ || ಭಟ್ಟಿಯ ಸಂಗಡ |
ಧಿಟ್ಟಿಯರೀವರ್ | ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಮತ್ತರೆ | ಕಷ್ಟದೊಳೆಂದನು||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ದಿನದಿನಕೆ ಸೇವಕನ ಸದನದಿ | ವನಿತೆಯರು ಹೆಚ್ಚುವರು ನೋಡ | ಲ್ಕನುಪಮದ
ಸುಂದರಿಯು ಶೇರಿಹಳೀಗ ಮನ್ಮನವೂ || ಮನಸಿಜನ ಹತಿಯಿಂದ ಸೋತಿಹು |
ದೆನುತ ಭಟ್ಟಿಯ ವಂಚಿಸಲು ನೃಪ | ನೆನವುತಿರೆ ವನಪಾಲಕನು
ಬಂದೆರಗುತಿಂತೆಂದಾ||೧||

ರಾಗ:- ವೃಂದಾವನ, ಏಕ ತಾಳ

ದೇವಾದತ್ತೊಡಿಯ ಕಾಣಬೇಕೆ | ಕಾವಂದ್‌ರುಜ್ಜಾವನದಂಗೆ | ಕಾವಲ್ ನಾ
ಮಾಡತಿಪ್ಪಂಗೆ | ಮಿಗದಿಂಡಿನ್ ಕೊಂಗೇ || ಕಾವಲ್ ||೧|| ಹಂದಿಕಾಡ್ಕೋಣ
ಕಡಮುಳ್ಳೆ | ಹಂದಿ ಹುಲಿ ಕೈಡಿಸಿಂಗ || ಬಂದಲ್ ವೈಕಂಡ್‌ಹರ್‌ದಾಟೋ |
ನಂಗಲ್‌ಪೇಚಾಟೋ || ಬಂದಲ್ ||೨|| ಬಾಳಿಕಬ್ಬದ್ರಾಕ್ಷಿಕಜ್ಜಾ |
ಬೀಳ್ಳುಸ್ವಪಂಣ್‌ನೊಟ್ಟೆ | ಹಾಳಾಯಿ ದೂಳಾರಿತಲ್ಪುದ್ದೀ | ನನ್‌ಕೈಲಾಗ್‌ದಿದ್ದಿ |
ಹಾಳಾ ||೩|| ಬಂದೀಗಲ್ಲಂಚುಟ್ಟಾವು ಕೊಂದಾರ್‌ಬಿಸಾಕ್‌ಬ್ಯಾಕೆ | ತಿಂದು
ಮಕ್ಕಾಳ ಮರಿನಾಯ್‌ಕಂಡ್ | ಇರ್‌ತಿದ್ದನ್ನೊಡಿನೇ || ತಿಂದು ||೪||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಕೇಳಿ ಚರನ | ನ್ನಟ್ಟಲಾತನು ಪೋಗಿ ವಾರ್ತೆಯ |
ಭಟ್ಟಿಗೊರೆಯಲ್ಕವನು ಪೊರಮಡು | ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ||೧|| ಮದನಮಂಜರಿ
ಕಮಲೆಯರು ಬಂ | ದೊದಗುತೆಂದರು ಪೋಪುದೆಲ್ಲಿಗೆ | ಸದನದಲ್ಲಿಹುದೆಂತು
ನಾವೆನ | ಲದಕುಸೂರ್ದಾ ||೨|| ಆಳಿದನ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೀರುವ |
ನಾಳಿನಿಸನದರಿಂದ ಪೋಗುವೆ ನಾಲಯದೊಳಿರಿ ಜಾಗ್ರತೆಯನುರೆ | ತಾಳಿನೀವು

॥೩॥ ಮದನಮಂಜರಿಯೆಂದಳಗಲದೆ | ಮುದವನಾಂತಿರಲಿಂತು ಹೋಗುವಿ |
 ಹೃದಯ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಲಿಹುದೆಂ | ದುದಕೆ ಪೇಳ್ವಾ ॥೪॥ ಬರಿದೆ ಭಯಪಡಬೇಡ
 ಸವತಿಯ | ರೆರಕದಲ್ಲರಿ ವೇಗದಿಂ ತಾ | ಬರುವೆನೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಶಬರರು |
 ವೆರಸಿ ಪೊರಟಾ ॥೪॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಬರಲು ಕಂಡರಸನತಿ ಕರಿಗಳಿಂ ಹರಿಗಳಿಂ | ಭರಿತ ಸೇನಾವ್ರಜವ ಕೂಡುತಂ
 ನೋಡುತಂ | ತರತರದ ಗುಲ್ಮತರುನಿಚಯವಿರುವಚಲಕುರೆತುರಗವನ್ನೇರಿ ಸಾರೀ
 ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಬಲೆಗಳಂ ಬೀರಿಸುತ ಭೋರಿಡುತ | ಬರುತ ಬಲವಂ ಬಿಟ್ಟು
 ಸರಸದಿಂ ತ್ವರಿತದಿಂ | ಕರಡಿ ಪಿಡಿವವನಂತೆ ನಟಿಸುತಂ ವಿಟನು ತಾಂ ಪೊರಟ
 ವಧುಗಳ ಪೊಗಳುತಂ ॥೧॥

ಭಾಮಿನಿ

ಲಲನೆಯರು ವಿಕ್ರಮನ ಕಾಣದೆ | ಕಳವಳಿಸಿ ಮನದೊಳಗೆ ಬೇಸರ
 ಕಳೆಯಲೋಸುಗ ಬಂದರುದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಲವಿನಲೀ ॥ ಹಲವು ವಿಧದಿಂ ಮೆರೆವ
 ಕುಸುಮಾ | ವಳಿಗಳಂ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಲಿರಲಾ | ಗಿಳಿಯರಸ ದೂರದಲಿ ನೋಡುತ
 ಪೊಗಳುತ್ತಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥

ರಾಗ:- ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಅಮಮಯಿನ್ನೆಂತು ಸೋಜಿಗವೈಯ್ಯ | ಇಂಥ | ಕಮನೀಯ
 ರೂಪವೆಲ್ಲಿಹುದೈಯ್ಯಾ ॥ ಕಮಲಸಂಭವನೀ ನಾರಿಯರನ್ನೂ | ಬಹಳ |
 ಶ್ರಮದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವನಿನ್ನೂ ॥೧॥ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರ ಮುದ್ದು ಮೊಗವನ್ನೂ |
 ನೋಡೆ | ಹರಿಣಾಂಕನಂತೆ ತೋರುವದಿನ್ನೂ | ಅರವಿಂದ ಮೊಗ್ಗೆಯ ತೆರನಾಗೀ
 | ಈರ್ಪ ॥ ಗುರುಪಯೋಧರಗಳೆರಕವಾಗೀ ॥೨॥ ನಡೆಯುವಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ
 | ಮತ್ತೆ | ನುಡಿವರು ಮುದ್ದುಗಿಳಿಗಳಂತೆ ॥ ಜಡಮನೀಕ್ಷಿಸೆ ಕಾಳೋರಗದಂತೆ |
 ಮಿಕ್ಕೆ | ಬೆಡಗು ರಂಜಿಸುವದು ರತಿಯಂತೆ ॥೩॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ | ಕಾಮಕದನವ ಗೈಯ್ಯದಿರಲಿಂ | ನೀ ಮನುಜ
 ಜನ್ಮದೊಳಗುದ್ಧವಿಸೀರ್ದು ಫಲವೇನೂ ॥ ಕಾಮಿನೀಮಣಿಯರನು ನಾ ಸು |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾತಾಡಿಸುವೆನೆಂ | ದಾ ಮಹೀವಲ್ಲಭನು ಮುಂದೈತಂದು
 ಪೇಳಿದನೂ ॥೧॥

ರಾಗ:- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿವೃಡೆ ತಾಳ

ಕುಂದಕುಟ್ಟಲರದನೆಯರೆ ನಿಂ | ಮಂದವನು ನೋಡುತ್ತ ನಾಂ || ಬಂದೆನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ
ಮೋಹಿಸುತ ನಿಜ | ಮಂದಿರಕೆ ಕರದ್ಯೊವೆನಾಂ ||೧||
ಇಂದುಮುಖಿಯರೆ ನಿಮ್ಮ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸುತೆನ್ನನೂ || ಚೆಂದುಟಿಯ
ಸುಧೆಯನ್ನು ನೀಡುತ | ಲಿಂದು ಪೊಂದಿಸಿ ಮುದವನೂ||೨|| ಎನಲು ಕೇಳ್ತಾ
ಪದುಮ ಮೌಳಿಯ | ತನಯಳಿವನಂ ಕಂಡಳೂ | ಮನುಜನಾಕಾರದಲಿ
ತೋರುವ | ಶುನಕನಿವನಾರಂದಳೂ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಆ ವನಿತೆಯಿಂತೆನಲು ಕೇಳ್ತಾ | ಭೂವರೇಣ್ಯನುಸೂರ್ಧನಾಕೆಗೆ |
ದೇವದತ್ತಾಪ್ಪಯನು ನಾನೀ ಪೊಳಲ ಪಾಲಿಸುವೇ || ಭಾವಕಿಯೆ ಕೇಳ್ತಮ್ಮ
ರಮಣನು | ಸಾವಿರಕೆ ನಿಂತಿರುವನೆನ್ನಲಿ | ಸೇವೆಯನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿನಿತ್ತಾಗಿರಲು
ನಾನಂದೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿವೃಡೆ ತಾಳ

ತರುಣಿಯರೆ ನಿಮ್ಮಂಗ ಸುಖವನು | ಕರಿಸಲೋಸುಗ ಪಟ್ಟಭದ್ರನ | ಸುರಪುರಕೆ
ಕಳುಹಿಸಿದೆ ಪುನರಪಿ | ಬರುವದವನಿಗಸಾಧ್ಯವೂ || ಭರವಸವಿದೂ ||೧|| ಈ
ತೆರದೊಳೆನಲಾತನೊಳು ಬಳಿ | ಕಾತಳೋದರಿಯೆಂದಳೆಲವೋ | ಘಾತುಕನೆ ನೀ
ಬರಿದೆ ನರಕದ | ಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಯಪ್ಪೆಯೋ || ನೀತಿ ದೊರದೂ ||೨||
ದೊರೆಯ ಧರ್ಮವನರಿಯದೇ ನೀ | ವಿರಚಿಸುವೆ ದಾನವರ ವೃತ್ತಿಯ |
ದೊರೆಯನುವ ನಾಮವನು ತ್ಯಜಿಸುತಾ ಧರಗೆ ನೀ ಹೊರೆಯನ್ನಲೂ ||
ಸರಸವಹುದೂ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ವನಿತೆ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವ ತನುಮನಧನಂಗಳನು | ಶುನಕ ಚಂಡಾಲ ಮಿತ್ರದೋಹಿ
ಖಳ ಘಾತು | ಕನು ನೀಚನೆನಲೆನಗೆ ಮುನಿಸು ತುಸವಾದರಿಲ್ಲೇನೈವೆನೀ ಚಿತ್ತಕೆ ||
ಸನುಮತವು ನೀನೆಂದ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿಗ | ಳನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನದರ ಲಕ್ಷಿಸುವನಲ್ಲ
ನೀ | ಮನಮಾಡುತೆನ್ನಸುವನುಳಿಸಬೇಕೆಂದೆನಲು ಘನಕೋಪಗೊಂಡೆಂದಳೂ||೧||

ರಾಗ:- ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆ ತಾಳ

ಮಾನಗೇಡಿ ಪಿಂದು ಪೋಗಲಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಾನಿನಿಯರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು |
ಜಾಣತನವ ತೋರಲ್ಯಾಕೆ | ಮಾನಗೇಡಿ ||ಅ.ಪ|| ಪಿಂದಣಾ ದಶಾಸ್ಯ ಜನಕ |

ನಂದನೆಯಳ ಬಯಸಿ ತನ್ನ | ಬಂಧುಬಳಗ ಸಹಿತ ಪೊಂದಿ |
 ದಂದವರಿಯಯಾ ||೧|| ನಾಚಿಕೆಯನು ತೊರೆದು ತನ್ನ | ನೀಚತನವ ತೋರಿ
 ಬಳಿಕ | ಕೀಚಕಾಖ್ಯನೇನು ಪಡೆದ | ಸೂಚಿಸೀಕ್ಷಣಾ ||೨|| ಮಗಧ ಪತಿಯು ನಿಷಧ
 ಪತಿಯ | ಮಗಳನೊಲಿಸೆ ಯತ್ನಗೈದ | ಬಗೆಯ ತಿಳಿಯದೇತಕಿಂತು | ಬಗೆವೆ
 ಪೇಳಲಾ ||೩|| ಶೂರಪದ್ಮನೆಂಬ ಖಿಳ ಬ | ಲಾರಿಯರಸಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ |
 ಸೌರಿಪುರಕೆ ಸೇರ್ದುದರಿತು | ಸಾರು ಪಿಂದಕೇ ||೪||

ರಾಗ:- ಕೇದರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಎಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳುತಾ | ಭೂಪ ತಾ | ನೆಂದ ಸಂತಸ ತಾಳುತಾ ||
 ಸುಂದರಿಯೆ ಕೇಳು ಮನುಜಾ | ಪುಟ್ಟಿದವ | ಗೊಂದಿವಸ ಮರಣ ಸಹಜಾ ||೧||
 ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾ ಬೆದರೆನೂ | ನಿಮ್ಮೊಡನೆ | ಸ್ಮರಕದನ ಗೈಯದಿರೆನೂ ||
 ಹರುಷದಿಂದಪ್ಪು ಬೇಗಾ | ಅಲ್ಲದಿರೆ | ಪರಿಯು ಬೇರಪ್ಪುದೀಗಾ ||೨||
 ಪೊಡವಿಪನ ನುಡಿ ಕೇಳುತಾ | ಮನದೊಳಗೆ | ಮಡದಿಯರು ಖಿತಿಗೊಳ್ಳುತಾ ||
 ಕೆಡುಕನಿವನೆಂದೆನ್ನುತಾ | ಮುಂದೈದ | ಲಡಗಟ್ಟಿ ನಿಂದನೀತಾ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಹಿಪನಿಂತಡ್ಡವಿಸೆ ಬಳಿಕಾ | ಮಹಿಳೆ ಕಮಲಾವತಿಯು ಭಯದಿಂ |
 ದಹಿತನನ್ನೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕಾಳಿಯ ನೆನೆದು ಕೈಮುಗಿದೂ || ಅಹಹ ನಮ್ಮನು
 ಪೊರೆಯುವವರಿ | ಮಹಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲಕಟೆಂದು ಗೋಳಿಡೆ | ಮಹಿಷಮಥಿನಿಯ
 ಗಣಮದೃಶ್ಯದಿ ಬಂದು ಬಡಿಯಲ್ತೆ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ , ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಕೊಡಲಿಯಿಂ ಬುಡಕಡಿದ ವ್ಯಕ್ತವು | ಪೊಡವಿಯೊಳು ಬೀಳ್ವಂತೆ ಭೂವರ |
 ನಡವಿಯೊಳು ಬಿದ್ದಿರಲು ಕಾಣುತ | ಸಡಗರದೊಳೂ ||೧|| ತರುಣಿಯರು ವರ
 ಸದನಕೈತರೆ | ದುರುಳನೃಪನರಘಳಿಗೆಯೊಳು ಚೇ | ತರಿಸುತೆದ್ದಿಂತೆಂದ ಸುತ್ತಲು |
 ಪರಿಕಿಸುತಲೀ ||೨|| ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರೆನ್ನನೀಪರಿ | ವಂಚಿಸುತಲಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಪೋದರೋ |
 ಮಿಂಚಿತೆನ್ನಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದನು | ಚಂಚಲದೊಳೂ ||೩|| ಚಲ್ಲೆಯರ ನೆನನೆನದು
 ಮನದೊಳು | ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಕೆಲದಲಿ | ನಿಲ್ಲತಾಲಿಸಿ ಮನದ ಭ್ರಮೆಯಲಿ
 | ತಲ್ಲಣಿಸುತಾ ||೪|| ಕಿರುನಗೆಯ ಕೆಂದುಟಿಯ ಸತಿಯರ | ಚರಣದಂದುಗೆ
 ಗೆಜ್ಜೆರವ ಕೇಳ್ | ಬರುವದೆನ್ನಯ ಕರಣಕೆಂದಿಂ | ತೊರೆಯುತೀರ್ದಾ ||೫|| ಒಮ್ಮೆ
 ಹರುಷಿಪನೊಮ್ಮೆ ಮರುಗುವ | ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಬಾಧೆಯೊಳು ತಾ |
 ನುಮ್ಮಳಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಡುಕಿದ | ಮರ್ಮಪಿಡಿದೂ ||೬||

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಪೊಡವಿಪನಿತು ಪವನದೊಳ | ಗೆಡೆಬಿಡದಂಗನೆಯರಂ ಪುಡುಕುತಿರಲಿತ್ತಂ ||
ಅಡವಿಯೊಳ್ ಬೇಟೆಯನಾಡಿದ | ಧಡಿಗರ್ ಬಂದರ್ ನೃಪಾಲಕನರಸುತ್ತಂ ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಳೆಯಧಿಪನಿಬರನು ಕಾಣುತ | ಕಳವಳಿಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳು ಜಟ್ಟಿಯು |
ತಿಳಿದಡನ್ನೇಂ ಗೃವನೋ ಯೆಂದೆನುತ ಮುಂದಾಗೇ || ಬಲದವರು
ನೋಡುತ್ತಲವನನು | ಬಲುಹರುಷದಿಂ ಮಾತನಾಡುತ | ಕಳುಹಿಕೊಂಡ್ಯದಿದರು
ತಮ್ಮಮಾಲಯಂಗಳಿಗೇ ||೧||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಲಲನೆ ಕೇಳತ್ತ ವಿಕ್ರಮ ಭಾನು ಸಗ್ಗಮಂ | ನುಳಿದು ವೇತಾಳನಿಂ ಚಕ್ರಾವತಿಗೆ
ಬಂದು | ಚಳಕದಿಂದಹಿಖಚರ ಕುವರಿಯರ್ ಸಹಿತ ನಿಜ | ನಿಳಯವಂ
ಸೇರಲರಿತೂ || ತಲೆವಾಗಿ ಮದನಮಂಜರಿ ಕಮಲೆಯರ್ ಪೇಳ್ವ |
ರಿಳೆಯಧಿಪನಪಕೃತಿಯ ಗೃದುದಂ ವಿಸ್ತರದಿ | ತಿಳುಹಿಸುತ
ಕಾಳಿಪೊರೆದಿಹಳೆನ್ನಲಿದಕೇಳಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕಂ ನುಡಿದನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮದನಮಂಜರಿಯೆ ಪಿಂ | ದಿದನು ಪೇಳಿಹೆ ಕಷ್ಟ | ವದಗುವದೆಂಬುದನೂ ||
ಅದು ಕೋಣನಲಿ ಮಧು | ರದಿ ವೀಣೆಯನು ಬಾರಿ | ಸಿದ
ರೀತಿಯಾಯಿತಲ್ಲೇ||೧|| ಮಾರಾರಿಪ್ಪಿಯೆಯಿಂದ | ಭೂರಿ ದುಃಖಗಳು ನಿ |
ವಾರಪೊಂದುವದಿಂತಿರೇ || ಊರ್ವೀಶನೇಂಗೈಯ | ಲಾರನನುತ ಭಟ್ಟಿ |
ನಾರಿಯರನು ಸಂತೈಸೇ ||೨|| ತರಳೆಯರನು ಕೇಣ | ಕಿರುವ ಪಾಪಿಯ ಸೊಕ್ಕು |
ಮುರಿಯುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೂ || ಹರಿಹರ ಯಮನಾಗ್ರ | ಜರು ಬಂದರಾತನ | ಶಿರವ
ಭೇದಿಸದೀರ್ಪನೇ ||೩|| ಧರ್ಮವ ತ್ಯಜಿಸಿ ದು | ಷ್ಕರ್ಮ ಗೃದವಗಘ | ವಿಮ್ಮಡಿ
ದೊರಕುವದೂ || ತಮ್ಮನೀ ಸೈರಿಸಿ | ಸುಮ್ಮಗೀ ಕುಸುಮವ | ನೊಮ್ಮೆ ವಪ್ಪಿಸು
ಭೂಪಗೇ ||೪||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಕೇಳುತ ವಿಕ್ರಮ ಭಾಸ್ಕರ | ತಾಳುತ ಶಾಂತತ್ವವ ಪೊರಟ್ಟಿದಿನಾಗಂ ||
ಭೂಲೋಲಂಗೆರಗುತ ಸುಮ | ಮಾಲೆಯ ಕಳವಳದ ಮನದೊಳಿತ್ತಂ ನೃಪಗಂ
||೧||

ರಾಗ:- ಶಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲ ದುಗುಡದಿಂದ | ಪಟ್ಟಭದ್ರಗೆಂದ ಬಹಳ | ಕಷ್ಟವಿತ್ತೆ ಸಹಿಸುತದನೆ |
ನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಗೈದೆ ನೀನು ||೧|| ಅಮರಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ | ಕ್ರಮದಿ
ಪಾರಿಜಾತವೆಂಬ | ಸುಮವ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ವಿ | ಕ್ರಮವನೆಂತು ಪೇಳ್ವೆನ್ನೆಯ್ಯ||೨||
ರಾಮಗಾಂಜನೇಯನಂತೆ | ಭೀಮಗೆ ಹೈಡಿಂಬನಂತೆ | ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಿತ್ತು ಭೃತ್ಯ |
ಸ್ತೋಮಕಗ್ರಗಣ್ಯನಾದೇ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ಪೊಗಳುತ್ತಾತನ | ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹುತ್ತ ಚಿಂತಿಸು | ತಂದು
ಹಲವನ್ನೇಸುತೇಕಾಂತದಲಿ ಮಂಡಿಸಿರೇ || ಬಂದು ಗುಪ್ತದ ಚಾರರೆರಗು |
ತ್ತಂದರೊಡೆಯನೆ ಪಟ್ಟಭದ್ರನು ಮಂದಿರದಿ ಜಟ್ಟಿಯೊಳು ನಿಮ್ಮನು
ಕೊಲುವನೆಂದೊರೆದಾ ||೧||

ರಾಗ:-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವೃಡ ತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಭೃತ್ಯನ ಕೊಲದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಬಳಿಕ ಕೇಡಿಹುದೀಗ ಸಚಿವನ | ಬಳಿಯೊಳಿದ
ತಿಳುಹಿಸಲು ಫಲಕ್ಕೆ | ಗೊಳದು ಧಿಟವೂ ||೧|| ಇಂತೆಣಿಸುತಾ ದೇವದತ್ತನ |
ನಂತರದಿ ಬರದೆರಡು ಪತ್ರವ | ನಂತರಂಗದ ಚರರಿಗೀವುತಲಿಂತುಸೂದಾರ್||೨||
ಗುಪ್ತದಲಿ ನೀವ್ ಪೋಗಿಸಾಲ್ವನೈ | ಪೋತ್ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟದರ ಬಳಿಕೆ |
ನ್ನಾಪ್ತನಾದೋಡ್ಡೇಶನಿಂಗೊಲಿ | ದಿತ್ತು ಬಹುದೂ ||೩|| ಎಂದೆನಲು ಕೇಳುತ್ತ
ಪೊರಟ್ಟಿ | ತಂದು ಚಾರಕರೋಡ್ಡ ದೇಶದ | ಚಂದ್ರಕೇತುವಿಗಿತ್ತು ಪತ್ರವ | ನಂದು
ಪೊರಟೂ ||೪|| ಸಾಲ್ವದೇಶಕೆ ಬರಲು ಮೂಡಣ | ಶೈಲ ಕೆಂಪಡರಿರಲು ವಿಜಯ
ನೈ | ಪಾಲನೋಲಗ ಗೈಯೈ ಚಾರರ | ಕಾಲಿಗರೆಗಿ ||೫||

ರಾಗ:- ಆರ್ಯ ಸವಾಯಿ

ತವಕದೊಳಾಪ | ತ್ರವನಿತ್ತವನಿಗೆ | ಸುವಿನಯದಿಂ ವಂದಿಸುತಾಗಾ || ಜವದಿಂ ನಿಜ
ಚ | ಕ್ರವತೀಪುರ ವರ | ಕವರೈತಂದರು ಬಲು ಬೇಗಾ||೧|| ಇತ್ತಿಹ ಸುಂದರ |
ಪತ್ರವನಾಕ್ಷಣ | ಪೃಥ್ವಿಪಲೀಲಾನಿಧಿಯೊಳುತಾ || ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ತ | ತ್ವತ್ತವನೀಡುತ |
ಲೆತ್ತಣದೆಂಬುದ ಪೇಳೆನೆತಾ||೨|| ಧರಣಿಪನೀಪರಿ | ಯೊರೆಯಲು ಕೇಳುತ |
ಭರದಿಂ ಪೇಳಿದನಾ ಸಚಿವಾ || ಅರಸನೆ ನೀನವ | ಧರಿಪುದು ಪತ್ರವ | ಬರೆದಿಹ
ವಿಷಯವ ವಿಸ್ತೃತವಾ ||೩||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂಪೆತಾಳ

ಮಿತ್ರ ಕುಮುದಾಳಿ ನಿಶಿ | ಮಿತ್ರನಾಗಿಹ ಸಾಲ್ವ | ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ||
ಮಿತ್ರ ಚಕ್ರವತೀ | ಪತ್ತನಾಧಿಪ ದೇವ | ದತ್ತ ತಾ ಬರೆದಿರುವ ಲಿಖಿತಾ ||೧||
ಪಟ್ಟಭದ್ರಾಹ್ವಯದ | ದುಷ್ಪಸೇವಕನೆನ್ನ | ಪಟ್ಟಣದೊಳವನ ಗೃಹದೊಳಗೇ ||
ಅಟ್ಟಹಾಸದೊಳೆನ್ನ | ಕುಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲವೆನೆನ್ನ | ವಿಷ್ಣುವಾರ್ತೆಯ ಗೂಢಚರರೂ||೨||
ಅರಿತೊರೆಯಲೆನ್ನಸುವ | ತರಿಯುವವನನ್ನಿಡುವ | ದುರಗಕ್ಕೆ ಪಾಲೆರೆಯುವಂತೇ ||
ಅರಿಯು ಸಾಹಸಿಯು ಮ | ತ್ವರದಿ ಕೊಲ್ಲುವರಿಲ್ಲ | ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ನೀ
ಭಲದೀ ||೩|| ಬಂದು ನಿಶಿಯೊಳು ಕೋಟಿ | ಗಿಂದು ಮುತ್ತುವುದವನ | ನಂದು
ಕಳುಹುವೆ ರಣದಿ ಕೊಲಲೂ || ಚಂದವಹುದೆನ್ನುತೋ | ಡ್ರೇಂದ್ರಗಿಂತೋಲೆ ಕಳು
| ಹಿಂದು ನಂಬಿಹನೆಂಬುದೊಚಿಸೇ ||೪|| ಮಿತ್ರಬರಕೊಂಡೀರ್ಪ | ಪತ್ರಭಾವವ
ಕೇಳ್ವ | ಮಾತೃನೊಡನೆಂದನಾ ಭೂಪಾ || ಸತ್ತರದಿ ನೀನೀಗ | ಪತ್ತಿಹಯರಥಗಳು
ಸ | ಮಸ್ತ ಸೇನಾವ್ರಜವ ನೆರಹೂ ||೫||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಇಂತೆನುತವನಿಪನುಸುರಲ್ | ಮಂತ್ರಿಯು ತನ್ನೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸುತ ನೃಪಗೆಂದಂ
|| ಅಂಥಾ ಭಟ ತನ್ನಲ್ಲಿರ | ಲೆಂತಾತನ ಕೊಲ್ಲಿಸಲ್ ಮನವ ಗೃದಿಹನಾತಂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಬರೆದೀರ್ಪ ರೀತಿಯ | ನರಿಯಲು ಮನದೊಳಂ | ಕುರಿಸುವದನುಮಾನವು ||
ಪರಮಾಪ್ತನೆಂದು ಪೋ | ದರೆ ಕೇಡು ಬರುವುದು | ತರವಲ್ಲ ತೆರಳುವುದು||೧||
ಎನಲಾಗ ವಿಜಯವ | ಮರ್ನು ಪೇಳ್ವ ಸಚಿವ ನೀ | ನನುಮಾನಿಸುವುದೇತಕೇ ||
ರಣಕೃದ ಬೇಹುದೆಂ | ದನು ತೀರ್ಥ ಮೇಲಿನ್ನು | ಘನತೆಯೆ ಪೋಗದಿರೇ ||೨||

ರಾಗ:- ಸೂರಟಿ, ಆದಿತಾಳ

ಇಂತಾ ಪೃಥ್ವಿಪನೂ | ಮಂತ್ರಿಯ | ಸಂತ್ಯೆಸಲ್ವವನೂ || ದಂತಿನಿಕರಹಯ |
ಸಂತತಿ ವೀರರ | ತಿಂಥಿಣಿ ತೇರುಗ | ಳಂತಾಂ ತವಕದಿ ||೧|| ತರಿಸುತ
ಭೂಮಿಪಗೇ | ಸೂಚಿಸೆ | ಹರುಷವನಾಂತು ಮಿಗೇ || ಶರಗಳ ತುಂಬುತ |
ವರರಥದೊಳು ಕು | ಳ್ಳರಿಸಲು ಪೊರಟ್ಟಿ | ತರಲತಿ ವಹಿಲದಿ ||೨|| ಅತ್ತ ಶಶಿ
ಧ್ವಜನೂ | ಓಲಗ | ವಿಸ್ತರಿಸುತ ತಾನೂ || ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಸಚಿ | ವೋತ್ತಮಗೋದಲು
| ಪತ್ರವ ಕೊಡೆ ಪಿಡಿ | ವುತ್ತಿಂತೆಂದನೂ ||೩||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ರಾಜಾಧಿರಾಜದ್ವಿಜ | ರಾಜ ನಂದದೊಳಖಿಳ | ರಾಜ್ಯವನು ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಬೆಳಗೀ||
ರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವೋಡ್ಡ | ರಾಜ ಶಶಿಕೇತುವಿಗೆ | ಸೋಜಿಗದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಲಿಖಿತಾ
||೧|| ಭೂವಲಯದೊಳಗೆ ಚ | ಕ್ರಾವತೀಪುರದಧಿಪ | ದೇವದತ್ತನು ಪೇಳ್ವ
ಪರಿಯಾ || ಭಾವಿಸುವುದೈ ಮಿತ್ರ | ಭಾವವಂ ಮರೆಯದಿ | ನ್ನಾವುದನು
ಯೋಚಿಸದೆ ನಿನ್ನಾ ||೨|| ಪರಿವಾರ ಮೂಲಬಲ | ವೆರಸಿ ನಡೆತಂದು ಮ |
ತುರುವ ಮುತ್ತಲು ಯೆನ್ನೊಳೋರ್ವಾ || ದುರುಳನಿಹ ದಿನಕೆ ಸಾ | ವಿರ ವರಹ
ಸಂಬಳಿಗ | ತ್ವರಿತದಿಂ ಕಳುಹಿಸುವೆನವನಾ ||೩|| ಧುರದಿ ಸಂಹರಿಸಿರಾ | ದರೆ
ನೀವ್ಗಳೆನ್ನಿಂದ | ಸರಿಯಾದ ಸತ್ಕಾರಗಳನೂ || ಪರಿಕಿಸುವಿರಿಂತು ಬರೆ | ದಿರುವೆ
ವಿಜಯಂಗೆಂಬ | ಪರಿಯನೋದಲು ಭೂಪನೆಂದಾ ||೪||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಕೇಳೈಯ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯ | ನಿಜಶೌರ್ಯ | ದೇಳಿಗೆಯ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯ |
ಪೇಳುವೆನು ಕ್ಷಣ ಮಾಣದೇ | ಚತುರಂಗ | ಜಾಲವನ್ನರಹು ಬಿಡದೇ ||೧||
ಎನಗಾಪ್ಪನಿರುವ ಶಬರಾ | ವಜ್ರಭುಜ | ನೆನುವ ಪೆಸರಾಂತ ವೀರಾ || ಕಣಿವೆ
ಸಂಗರ ದುರ್ಗದೀ | ಕೈರಾತ | ರನುಪಾಲಿಸುವನು ಭರದೀ ||೨|| ನೀನೀಗಲಾ
ವ್ಯಾಧನಾ | ಕರೆಸೆನಲು | ಸಾನುರಾಗದಿ ದೂತನಾ || ತೂರ್ಣದಿಂ ಕಳುಹಲರಿದೂ
| ಶಬರೇಶ ಸೇನೆಯಿಂ ಬರಲು ತಿಳಿದೂ ||೩|| ಸೀಸಕವ ಧರಿಸಿ ಮತ್ತಾ | ಜನಪ
ಬ | ತ್ರೀ ಸಾಯುಧವ ತುಂಬುತಾ || ಲೇಸಿನಿಂ ರಥವಡರುತಾ| ಶಬರ ಸೇ |
ನಾಸಮುದ್ರವ ಕೂಡುತಾ ||೪||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ತ್ರಿವೃಡ ತಾಳ

ಪೊರಟನಾಗಾ | ಓಡ್ಡಪ | ಧುರಕೆಬೇಗಾ ||ಪ|| ಧರೆಯು ಬಿರಿಯೊಡೆವಂದದೊಳಗ
|ಬ್ಬರಿಸಿ ವೀರರ ಕೂಡುತಾ | ಮರುತವೇಗವನಾಂತು ಸುರರ | ಚ್ಚರಿಯ ತಾಳುವ
ತೆರದಿ ತಾ | ಹರಿವಿನಾದದಿ ಧರೆಯ ಜನರಿಗೆ | ಭರಿತ ಭೀತಿಯ ಬೀರುತಾ |
ಕರದಿ ಕೂರಸಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸು| ತುರುತರದಶೌರ್ಯವನು ತೋರುತ | ಬರಲು
ಮತ್ತಾ | ಮಾರ್ಗದೊ | ಳಿರಲಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ||೧|| ಸಾಲ್ವದೇಶಾಧಿಪನು ತನ್ನಯ |
ಮೂಲಬಲಮಂ ಕೂಡುತಾ | ಸಾಲುಸಾಲಿಂ ರಥಗಜಾಶ್ವದ |
ಜಾಲವನ್ನೊಡಗೊಂಡು ತಾ | ಮೇಲೆ ಬರೆ ಶಶಿಕೇತು ರಾಜನ | ಪಾಳಯಂಗಳ
ನೋಡುತಾ | ಭೂಲಲಾಮರು ದಳದೊಡನೆ ನಿಶಿ | ಕಾಲದಲಿ ಚಕ್ರಾವತಿಯನುರೆ
|ಧಾಳಿಯೆಸಗೇ || ಚಾರನು | ಪೇಳೆ ನೃಪಗೇ ||೨||

ರಾಗ:- ಸಾರಂಗ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾ | ತೂರ್ಣದೊಳೆಲ್ಲ | ಲಾಲಿಪು ||ಪಲ್ಲ|| ಪಾಲಿಸು ಪರ ಸೈನ್ಯ
| ಜಾಲವು ಬಂದು ಭೂ | ಪಾಲಗೆ ಪೇಳೆಂದು | ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿಸೆ ಮುನ್ನಾ |
ಲಾಲಿ || ಇಂದುಕೇತನದಿಂದೋರ್ವ | ವಿಜಯವರ್ಮ | ನೆಂದೆಂಬ
ಜನಪನೋರ್ವಾ || ಮಂದಿ ಕೈರಾತರ | ಸಂದೋಹ ಸಹಿತಾಗಿ | ಬಂದೆಮ್ಮ
ದುರ್ಗವ | ನಿಂದು ಮುತ್ತಿಹರೈಯ್ಯ ||ಲಾಲಿ|| ಧರಣೀಶ್ವರನು ಕೇಳುತಾ |
ಕೋಪವ ತೋರಿ | ಚರಗೆಂದ ದೇವದತ್ತಾ || ಅರರೆ ಭೂಪರ ಗರ್ವ |
ಮುರಿಯಲು ಸಮಯವು | ದೊರಕಿತು ಭದ್ರನ | ಕರೆದು ತಾರೆನಲಾಗ ||೨|| ಅತಿ
ವೇಗದಲಿ ಚಾರನು | ದಳಪತಿಯ ವ | ಸತಿಗೈದಿ ಭಟ್ಟಿಯನು|| ಜತನದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿ
ಕಥಿಸಲು ಸಹಜಗೆ | ಕ್ಷಿತಿಪನಾಚ್ಚೆಯ ಪೇಳಲತುಳ ಸಾಹಸಿ ಬರೆ || ಲಾಲಿ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಪರರಾಜಧಾನಿಯಿಂದಾನೆಯಿಂ, ಸೇನೆಯಿಂ | ದರಸರೈದುತ್ತಲುಂ, ಸುತ್ತಲುಂ,
ಮುತ್ತಲುಂ | ಕರದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಣೆಯಿಂದ, ರಣದಿಂದ |
ಕ್ಷಣಮಾಣದರಿದುಬಹುದೂ || ಅರಸನಿಂತೊರೆಯೆಲ್ಲೆ ತರಿಯೆಲ್ಲೆ ಪೊರಡೆಲ್ಲೆ |
ಶರಗಳಂ ಶೇರಿಸುತ ಪೇರಿಸುತ ಸಾರಿಸುತ | ಲರಿಗಳುನ್ನತ್ತವಂ | ಮೊತ್ತವಂ
ಮತ್ತವಂ ತತ್ತರವ ಗೈದು ಪೊದೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಬರಲು ಮಾರ್ಗದಿ | ಪರಿಕಿಸುತೋರ್ವನು | ಭರದಿ ಬಂದಾಪಟ್ಟಭದ್ರನ | ಬರವ
ತಡವುತ್ತಂದನೂ||೧|| ಆರಲೋ ನೀನು | ಸಾರುವದೆಲ್ಲಿಗೆ| ಧಾರಿಣೀಶ್ವರ
ಚಂದ್ರಕೇತನ | ಧೀರ ಮಂತ್ರಿಯನರಿಯೆಯಾ ||೨|| ನಿನ್ನ ಪೌರುಷದುನ್ನತಿಕೆಯ
ನೀನೇ | ಬಣ್ಣಿಸುವೆಯನ್ನರಿವು ನಿನಗೇಕೆನ್ನುತ್ತವನೆಚ್ಚನೂ ||೩|| ಶರವ ಖಂಡಿಸು |
ತೊರೆದನು ಗದೆಗೊಂಡು| ತರಿವೆ ನಿನ್ನಂ | ಪೊರೆವರನು ಕರೆ |ಕರೆಯೊ
ವೇಗದೊಳೆನ್ನಲೂ ||೪|| ಕರೆಯಲೆನ್ನಯ | ಕರಚಮತ್ಪ್ರತಿಯ ನೀ | ಪರಿಕಿಸದೆ
ಪರರೇತಕೆನ್ನುತ | ಕರದಿ ಪಿಡಿದಾ ಗದೆಯನೂ ||೫|| ಧೀರನಾದೊಡೆ | ತೋರು
ತೋರೆನ್ನುತ | ಭೂರಿಸತ್ತದೊಳೇಕಕಾಲದಿ | ನೂರು ಬಾಣಗಳೆಚ್ಚನೂ ||೬||

ಭಾಮಿನಿ

ಕಡಿದು ಮಂತ್ರೀಶನು ನಿಶಾಸ್ತ್ರವ | ಬಿಡಲವನು ರವಿಬಾಣದಿಂದಲಿ | ಕಡಿಯೆ
ನೃಪನೀ ತೆರದೊಳಗೆ ಕಾದಾಡಿ ಸಚಿವೇಶಾ|| ಪೊಡವಿಗೊರಗಲ್ಕಮಿತ ಸೈನ್ಯವ |

ಪೊಡೆದು ಧನುವನು ನುಡಿಸೆ ಬೇಡರ | ಪಡೆಯೊಡೆಯ ನಡತಂದು ತಡೆಯುತ
ನುಡಿದ ಧಡಿಗಂಗೆ||೧||

ರಾಗ:- ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಆರಲೊ ಮುಂದೆಪೋಗುವದೆಲ್ಲಿ | ಪಿಂದೆ | ಸಾರದಿರಲು ನಿನ್ನ ಗಳದಲ್ಲಿ ||
ಸೇರಿಸಿ ಖಡುಗವನರಿಯುವೆ | ಕಾಲ | ನೂರಿಗೀಕ್ಷಣ ನಿನ್ನ ಕಳುಹುವೆ ||೧||
ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಾ | ಸುಮ್ಮ | ನೇಕಿಂತು ಪೇಳುವೆ ಪೌರುಷ || ನೀ
ಕೊಂಡಾಡಲು ನಿನ್ನ ಮೂಲವಾ | ಪೇಳ | ದೇಕೆನ್ನ ಪರಿಚಯಮೆನಲವಾ ||೨||
ಮರುಳೆ ಕೇಳ್ ಸಂಗರ ದುರ್ಗದೀ | ಪುಳಿಂ | ದರ ಪಾಲಿಸುವೆನತಿ ಶೌರ್ಯದಿ||
ಕರೆವರೆನ್ನನು ವಜ್ರಭುಜನೆಂದೊ | ನಿನ್ನ | ಪರಿಗಳನರುಹೆನಲವನಂದೊ ||೩|| ಈ
ಧರಣಿಪ ದೇವದತ್ತನಾ | ಸೇನಾಂ | ಭೋಧಿಯ ಪಾಲಿಪ ಭೃತ್ಯನಾ || ಕಾದಲು
ಮನವಿದ್ದರನುವಾಗೂ | ಅಲ್ಲ | ವಾದಡೆ ಪಿಂದಕೀಕ್ಷಣ ಪೋಗೂ ||೪|| ಭಳರೆ
ಸಾಹಸವನ್ನು ಕಳೆಯದೇ | ಸೇವೆ | ಯಲಿ ತೋರಬಹುದೆನ್ನ ಕೇಣಕದೇ ||
ಘಳಿರನೆರಗು ಪಾದಯುಗದಲ್ಲಿ | ನಿನ್ನ | ಕೊಲದೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೀ ಧುರದಲ್ಲಿ ||೫||

ರಾಗ:- ಮಾರವಿ, ಏಕ ತಾಳ

ಕಾಡೊಳು ಚರಿಸುವ | ಬೇಡರ ಕೂಡುತ | ಲೋಡುವ ಮೃಗಕುಲವಾ ||
ಝಾಡಿಪುದಲ್ಲದೆ | ರೂಢಿಪ ರಣದಲಿ | ಪ್ರೌಢತೆ ನಿನಗೆಂತೂ ||೧||
ಏನೆಂದೆಯೊ ಬಡ | ಮಾನವ ನಿರ್ಜರ | ದಾನವರನು ಗೆಲುವಾ || ತ್ರಾಣವಿರಲು
ನೃಪ | ಸೇನೆಯ ಪೊರೆಯುವ | ಜಾಣತೆಗಂಜುವೆನೇ ||೨||
ಪಲಲದಪಕ್ಷವ | +ಮೆಲುವರೆ ನೀನತಿ | ಬಲವಂತನು ಧಿಟವೂ | ಇಳೆಯೊಳು
ನಿನ್ನ | ನ್ನುಳುಹಿದರಘವೆಂ | ದಲಗನೆಸಲ್ಕರಿತೂ ||೩|| ಮೃಗಯಾಜೀವಿಯು |
ಪಗೆಯಿಂದರಿದದ | ನಗಶರವಂ ಪೊಡೆಯೇ || ಝಗ ಝಗಿಪಶನಿಯೊ |
ಳೊಗೆಯಲು ಖಡುಗವ | ತೆಗದುರೆ ಕೋಪದಲೀ ||೪|| ತರಿಯುವೆನೆಂದೈ |
ತರಲನಿತರೊಳೊಂ | ದುರಿಯಸ್ತ್ರವನೆಸಲೂ || ಭರದಲಿ ಬಂದಾ | ವರಿಸಲು
ಶಬರನು | ಸರಿದನು ಯಮಪುರಿಗೇ ||೫||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಇಂದುಧ್ವಜನು ಕಾಣುತ್ತಾ | ಶೌರ್ಯದಿ ವೀರ | ವೃಂದವನೊಡಗೂಡುತ್ತಾ ||
ಮುಂದೈದಿ ವಿಕ್ರಮಿ | ಗೆಂದ ನಮ್ಮಧಟರ | ಬೃಂದವನಿರಿದುದೇಕೇ ||೧||
ಇಂತೆನಲೊರೆದನಾಗಾ | ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಬಂ | ದಿಂತಳಿದರು ಕಾಳಗಾ ||
ಅಂತರವರಿಯದೆ | ಪಂಥಗಳಿದು ಸಲ್ಲ | ಪಿಂತೆ ಪೋಗೆಲೆ ಮೂಢನೇ ||೨||

ತೆರಳೆಂಬ ನುಡಿ ನಿನಗೇ | ಸಲ್ಲದು ನಿನ್ನ | ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಿಗೇ || ಅರಿಯದೆ
 ಪೋಗಲೈ | ಮರುಳೆ ಬೇಗದಿ ಪೇಳು | ಧುರಬೇಡ ನಿನಗೆನ್ನೊಳೂ ||೩||
 ಧರಣೀಶ ದೇವದತ್ತಾ | ನಲ್ಲಿಹ ಭೃತ್ಯ | ನರಿಯೆಯ ಕೇಳು ಮತ್ತಾ ||
 ವರಹಸಾವಿರವ ವಾ| ಸರಮೊಂದೊಂದಕೆ ಕೊಳ್ಳು | ತ್ತರಸನಾಳ್ಗಳ ಪೊರೆವೇ||೪||
 ಬಡಮಾನವಾಧಮನೇ | ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯ | ನಡಿಯದು ಯನ್ನೊಡನೇ ||
 ಪಿಡಿದ ಕೂರಲಗಿಂದ | ಕಡಿವೆ ಕಂಠವನೀಗಾ | ತಡೆವವರಾರಿಹರೂ ||೫||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಇಂತನೆ ವಿಕ್ರಮ ರವಿಕಣೆ | ಯಂ ತನುವಿಗೆ ಸಲುಕಡಿವುತ್ಯೈದಸ್ತುಗಳಂ || ಪಂಥದಿ
 ಬಿಡೆ ಕಡಿಡಿಷುಗಳ | ನುಂ ತೂರಿಸಲುರಿಯನುಗುಳುತ್ಯೈದಿದವಾಗಳ್||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ವಿಕ್ರಮನೆಸದ ವಿಶಿಖಿದ | ಸಂತತಿಗಳೋಡ್ಡಪನ ಸಾರಥಿ |
 ದಂತಿಹಯಗಳನಳಿಸಿ ಕೇತುವ ಮುರಿಯುತುರಕೆರಗೇ || ಅಂತರದಿ ಭುವಿಗೊರಗಿ
 ಚೇತನ | ವಾಂತು ಗದೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಕಾದುತ | ನಂತವಿಕ್ರಮಿಯಿಂದ ಮಡಿಯಲು
 ಬಲಗಳೋಡುತಿರೇ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಕಂಡು ಮಧುಕರ ಕೋಪದೀ | ಸಾಲ್ವ ಭೂ | ಮಂಡಲಾಧಿಪಗೆ ಭರದೀ ||
 ದಂಡದಂತೆರಗುತನುವಾ | ಪಡೆದು ಕೋ | ದಂಡವಿಡಿದಡರಿ ರಥವಾ ||೧||
 ಓಡುತಿಹರಂ ಕರೆವುತಾ | ಧೈರ್ಯಮಂ | ಕೂಡಿಸುತಲೈದೆ ಮತ್ತಾ ||
 ಗಾಢಾಂಧಕಾರದೊಳಗೇ | ತಮ್ಮೊಳ್ ಕಾ | ದಾಡಿದರು ಸೇನೆಯೊಳಗೇ ||೨||
 ಮಧುಕರನು ಪಟ್ಟಭದ್ರ | ನೆಂಬವಂ | ಗಿಡಿರಾಗುತೆಸಲು ರೌದ್ರಾ || ವದಗಿನಿಂ
 ಪೇರ್ಚುತೆಂದಾ | ಪೋಗುತವ | ಸದನಕತಿ ತೋಷದಿಂದಾ||೩|| ಎನಲು
 ಮಧುಕರನೆಂದನೂ | ಪಲಬರಂ | ನಿನಜನೆಡೆಗಟ್ಟಿದವನೂ || ಎನುವ
 ದುರ್ಮತಿಗಳೇಕೇ | ನಮಿಸದಿರೆ | ತನುವನಿಡೆ ಕೊಂಚ ಜೋಕೇ ||೪|| ಪಂದೆ
 ಕೇಳಿಗ ರಣದಿ | ಜೈಸದಿರ | ಲಂದು ನಮಿಸುವೆ ದೈನ್ಯದೀ || ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ
 ಬರಿದೇ | ಪೇಳುವದ | ರಿಂದ ಜಯ ಲಾಭವಹುದೇ ||೫||

ರಾಗ:- ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ತೋರು ನಿನ್ನಯ | ಪೌರುಷಂಗಳನೆಲ್ಲ | ಸೂರೆಗೈಯುವೆಂದು ವಿಕ್ರಮಿ | ನೂರು
 ಬಾಣವನೆಚ್ಚೆನೂ ||೧|| ತರಿಯುತೆಂದನು | ಮರುಳೆ ನೀಕೆಡಬೇಡ | ಇರಿವೆ

ಕೂರಸಿಯಿಂದಲೆನ್ನುತ | ಬರುವ ಮಧುಕರಗಂದನೂ ||೨|| ಮರಣಕಾಲವು |
 ದೊರಕಿರುವದರಿಂದ | ತೆರಳದಿಂತ್ಯೆತಪ್ಪೆ ಪೋಗಂ | ದರಿಯೆ ಶಿರವನು
 ಖಡುಗದೀ ||೩||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಕಂಡು ಲೀಲಾನಿಧಿಯು ಧನುಶರ | ಗೊಂಡು ಸ್ಯಂದನವೇರಿ ಬಲಗಳ | ತಂಡ
 ಸಹಿತ್ಯೆತಂದು ಪೇಳಿದ | ಚಂಡತರದೀ ||೧|| ವೀರ ಲಾಲಿಸು ಸಾಲ್ವಭೂಪನ |
 ಧೀರ ಸಚಿವನು ಬಂದೆನ್ನೆಯ | ಕೂರಸಿಯನೋಡೆನಲು ವಿಕ್ರಮ |
 ಸೂರನುಡಿದಾ ||೨|| ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ ಮತಿವಿಹೀನಗೆ | ಬಂತಿದೆತ್ತಣ ಧೂರ್ತ
 ನೃಪತಿಗೆ | ಳಂತರಂಗವನರಿಯದೈದಿಹು | ದೆಂತು ಪೇಳೂ ||೩|| ಸಾಮಕೈತರಲಿಲ್ಲ
 ಸುಮ್ಮನೆ | ನೀಮಹತ್ತರ ಬುದ್ಧಿವಾದವ | ನೇಮಿಸುವದನವಶ್ಯವರಿತಿಹೆ |
 ಕಾಮಿತವನೂ ||೪|| ಅರಿತವನು ಕಾಯುವನು ರಣದಲಿ | ತೆರುವದೇಕೀ ವರೆಗೆ
 ಕಾದಿಹ | ರುರುಳಿದರು ನೀನೆಂತು ಬದುಕುವೆ | ತೆರಳು ಮುದದೀ ||೫||

ರಾಗ:- ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿ ತಾಳ

ಮಡಿಯೆ ರಣದಿ ಬೀರ ಸಗ್ಗ | ವಡೆಯಬಹುದು ಲಂಡತನದೊ | ಳಡಗಲೇಕೆ
 ಜಯರವಂಗ | ಳೊಡನೆ ಪೋಗುವೇ ||೧|| ಪಕ್ಕಿದೇರನೊಮ್ಮೆ ಬರಲು |
 ತಕ್ಕುಪಾಯಗೈವೆ ಜಯವು | ಶಿಕ್ಕದಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೊಲುವೆ | ರಕ್ಕಿದಲ್ಲವೂ ||೨||
 ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲ ನಿನ್ನನರ್ಕ | ಪುತ್ರನಿಲಯ ಕಟ್ಟುವಂಥ | ಯತ್ನವೆನ್ನದಿನ್ನುಪ್ರಾಣ |
 ವಿತ್ತುಸುಖಿಸುವೇ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತುಸುರಿ ಶರವೃಷ್ಟಿಗರೆಯಲು | ಸಂತಸದಿ ಕಡಿದೊಡನೆ ಶಕ್ತಿಯ | ನುಂತೆಗೆದು
 ಬಿಡಲಶ್ಚ ರಥ ಸಾರಥಿಗಳಳಿಯಲೈ || ಪಂಥಗಳ ಬಿಡೆನೆಂದು ಸಚಿವನು | ನಿಂತು
 ಮುಷ್ಣಾಮುಷ್ಣಿ ಯುದ್ಧವ | ನಾಂತು ಪೊಂದಾಡಲ್ಕಮಾತ್ಸನ ಪಿಡಿಯೆ
 ಕೈಶೆರೆಯಾ||೧||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಚರನಿದ ತಿಳುಹೆ ಮತ್ತಾ | ವಿಜಯವರ್ಮ | ಭರಿತ ರೋಷವ ತಾಳುತ್ತಾ ||
 ಧುರಕೈದುತೆಂದನು | ಮರುಳೆ ಮದ್ದಿಧಗಳ | ನರಿಯೆ ನೀನಾರು ಪೇಳೂ ||೧||
 ಪಟ್ಟಭದ್ರಕನೆಂಬುವಾ | ನಾಮಕನು ನಾಂ | ಪುಟ್ಟ ಪೆಣ್ಣಳನೀಯುವಾ || ಇಷ್ಟದಿ
 ಕೇಳ್ತೆಯೊ | ಕೊಟ್ಟರೆನಗೆ ತುಸ | ಶಿಟ್ಟಿಬಾರದು ಯನ್ನಲೂ ||೨|| ಮೂಢ

ಮುಚ್ಚೆಲೊ ಬಾಯನು | ನಾರಿಯ ಕೇಳೇ | ರೂಢಿಪಾಲಕನೆ ನೀನು || ಗಾಢವರಿವೆ
 ಜಿಹ್ವೆ | ನೋಡು ಯುದ್ಧದೊಳು ಮ | ತ್ತಾಡಿರನುಡಿಯಾ ||೩||
 ಮಂದಬುದ್ಧಿಗನು ನೀನು | ಚೋರರ ಹಾಗೆ | ಬಂದೆಮ್ಮ ದುರ್ಗವನೂ ||
 ಅಂಧಕಾರದೊಳೇರು | ವಂದವ ಪರಿಕಿಸು | ತಂದರಿತಿಹೆ ಶೌರ್ಯವಾ ||೪||
 ಮುಚ್ಚುಮುಚ್ಚೆಲೊ ಬಾಯನೂ | ವೆಗ್ಗಳವನ್ನು | ಕೊಚ್ಚುವದೇಕೆ ನೀನು ||
 ತುಚ್ಛಭಾವವು ಬೇಡ | ಮಚ್ಚಲ ನೋಡೆನು | ತೆಚ್ಚಭರ್ಮದ ಪುಂಖವಾ ||೫||

ರಾಗ:- ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟೆ ತಾಳ

ಬರುವ ಮಾರ್ಗಣವನು ಕಡಿಯು | ತೊರೆದ ನೃಪಗೆ ನಿನ್ನ ತನುವ | ತರಿದು
 ನಾಳಿಕೇರದಂತೆ | ಶಿರವನೊಡೆಯುವೇ || ಚರಣ ಕರಗಳಿಂದ ಶಾಕ | ಕರುಳು
 ರುಧಿರ ಮಾಂಸ ಪಕ್ಷ | ವಿರಚಿಸುತ್ತ ಕಾಳಿಯನ್ನು | ಹರುಷಗೊಳಿಸುವೆ ||೧|| ನಿನ್ನ
 ಮಸ್ತಕವನು ಜರಿವು | ತನ್ನದಂತೆ ಮೆದುಳು ಸುರಿಸಿ | ಮುನ್ನ
 ರುಧಿರವಾಜ್ಯತರಸವನ್ನು ಕೆಡಹುವೇ|| ಘನ್ನತಿಕೆಯ ನೋಡು ಗೃಧ್ರ |
 ಕುನ್ನಿಕರಟಕೋಲ ಕ್ರೋಷ್ಣು | ವಿನ್ನು ದ್ರೋಣ ಕಾಕಗಳಿಗೆ | ತಿನ್ನಲೀಯುವೆ ||೨||
 ಬಗುಳಲೇತಕನ್ನ ಗೆಲುವ | ಬಗೆಯನೀಕ್ಷಿಸುವುದು ವೃಥ | ಖಗಕುಲೇಶನಿದಿರು
 ಪನ್ನ | ಗಗಳು ನಿಲುವವೇ || ಭಗನ ಮುಂದೆ ತಿಮಿರದಂತೆ | ಜಗದೊಳಿರುವದನ್ನು
 ಮರೆತು | ಪೊಗುವೆ ವಿಷದ ಘಟವ ತನುವ | ಬಗಿದು ಬಿಸುಡುವೇ ||೩|| ಇಂತು
 ಪೇಳೆ ವಿಜಯವರ್ಮ | ಪಂಥದಿಂದನೀಕಿನಿಯನು | ಮುಂತೆ ನೂಕಿ ಮುತ್ತಿರೆನಲು |
 ತಿಂಥಿಣಿಯು ಬರೇ || ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕಾಳಿಯನ್ನು | ನಂತ ಸಾಹಸಿಯನು ಸ್ಮರಿಸೆ |
 ದಂತಗಡಿದು ಘೋರ ರೂಪ | ವಾಂತು ತಾ ಬರೇ ||೪||

ವಾರ್ಧಿಕ

ದುರುಳರಂ ನಾಶಿಸೆನೆ ರೋಷದಿಂ ಘೋಷದಿಂ | ದರಿಬಲವ ಘಾತಿಸುತ
 ಕರಿಗಳಂ ಹರಿಗಳಂ | ನುರುಳಿಸುತ ಭತ್ತ ರಥಮಂ ಕೆಡಹಿ ತಾಂ ಮಡುಹಿ
 ವೇತಾಳ ಪಾಳೆಸಗಲೂ || ಪರಿಕಿಸಲು ಭತ್ತ ರಥ ನಾವೆಯೋ ತಾವರೆಯೋ |
 ತರಸ ತಂದಾನೆ ಹಯ ಮಕರಗಳೊ ನಕ್ರಗಳೊ | ಶಿರ ಕಮಠ ಕಚ ಕರುಳು
 ಕೋಲುಗಳು ಬೀಳುಗಳು ರುಧಿರ ನದಿ ಪರಿದುದಂದೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಡೆ ತಾಳ

ಸಾಲ್ವ ಭೂಪನು ನಿರುಕಿಸುತ ವೇ | ತಾಳನನು ತಡೆದಂದ ನಿನ್ನಯ ಖೂಳತನವಂ
 ತ್ಯಜಿಸುತೆನ್ನಯ | ಕಾಲಿಗರಗೂ ||೧|| ಬಡನೃಪನೆ ಕೇಳಖಿಳರೈದಿಹು | ದೆಡೆಬಿಡದೆ
 ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ | ವಡಲ ನೀಗುವೆ ನಿನ್ನ ಕೊಲುವುದು | ಧಡಿಗತನವೇ ||೨||

ಮರುಳೆ ಬಗುಳದಿರಮಿತ ಸೈನ್ಯವಿ | ಸರವನೀ ಘಾತಿಸಿದಡೆನ್ನಯ | ಪರಿಯ
ಬಲ್ಲೆಯ ಯನುತಲೆಚ್ಚನು | ಶರದ ಶರವಾ ||೩|| ಹುಲುಪರಾಕ್ರಮಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನನು
| ಕೊಲುವದತಿ ಸೌಲಭ್ಯವಾದರು| ಕೊಲದೆ ವಡೆಯಂಗಿಡುವೆನೆಂದಡ | ರಲು
ನಭಕ್ಕೆ ||೪||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟಿ ತಾಳ

ಹರಿವಿನಾದದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸೀ | ವಿಜಯಗೆಂದ | ಬರಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಲವ ನಾಶಿಸೀ||
ಮರದ ರೀತಿಯಲ್ಲ ನಿನಗೆ | ಹರಣದಾಸೆಯಿರಲು ಚರಣ ಕೆರೆಗೆ
ಬಿಡುವೆನಲ್ಲದಿರಲು | ಶಿರವ ಧರೆಗುರುಳ್ಳಿಸುವೆನು ||೧|| ಎಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ
ಖತಿಯೊಳೂ | ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ | ನೆಂದ ನಿನ್ನೊಳಿರುವ ದಳಗಳೂ ||
ಸಂದುದೋರ್ವನಿರುವೆ ಜಯವ | ಪೊಂದುವಡೆ ಸಮರ್ಥನೆಂತು |
ಮಂದಮತಿಯೆ ಕೆಡದರೀಗ | ಬಂದ ಹಾಗೆ ಪಿಂದೆ ಪೋಗು ||೨|| ಬರಿದೆ ತೆರಳೆ
ಲಂಡಿಯಲ್ಲವೂ | ಭುಜದ ಬಲವ | ನರಿಯೆ ಭೃತ್ಯಕೃತ್ಯವಲ್ಲವೂ || ಪುರವ
ಸುಡುವಡಗ್ನಿಯಧಿಕ | ವಿರುವದೇತಕೋರ್ವನಿರಲು | ಮರುತ ಮಿತ್ರನಂತೆ ಗೈವೆ |
ಶರಚಮತ್ಪ್ರತಿಯನು ನೋಡು ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಇನಿತುಸುರುತಾ ವಿಜಯವರ್ಮನು | ಘನತರದ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಿಡ |
ಲನುಪಮದ ಸಾಯಕದಿ ಸಕಲವನಾಶಿಸುತ ಬಳಿಕಾ || ವನಿತೆ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಸಿ
ವಿಕ್ರಮ | ದಿನಪ ಚಂದ್ರಾಯುಧದಿ ಸಾಲ್ವನ | ತನುವ ತರಿದೈದಿದನು
ನಿಜಗೃಹಕೆಲ್ಲರನು ಕಳುಹೀ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟ ತಾಳ

ಎರಗುತಗ್ರಜಗೆಂದ | ದುರುಳರ ಕದನದಿ | ತರಣಿಜನೆಡೆಗಟ್ಟಿದೇ ||
ಧರಣಿಭಾರಕನೊಬ್ಬ | ನಿರುವನಾತನ ಕೊಲ್ಲ | ಲೋರೆಯೆ ಬಂದಿಹೆನೆನ್ನಲೂ||೧||
ಭಳಿರೆ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆದಿ | ಖಳನ ಸಂಹರಿಸದೆ | ನ್ನೊಳು ಕೇಳುವುದು ರೀತಿಯೇ ||
ಹುಲು ಭೂಪರನು ಸದೆ | ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ | ಬಲವಂತನಾಗಿರುವೀ ||೨||
ರಣಮಂಡಲದಿ ಜೀವಿ | ಯನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಮ | ತ್ತನುಮಾನಿಸದಿರಗ್ರಜ || ತ್ಯುಣಕೆಣೆ
ದೇವದ | ತ್ತನು ನೋಡಲವನ ನೀ | ಕ್ಷಣದಿ ಕೊಲ್ಲೆನು ಸಹಜಾ ||೩||

ರಾಗ:- ನವರೋಜು, ಆದಿತಾಳ

ಸೈರಿಸು ಸೈರಿಸು ದೊರೆಯೆ | ಅವಿ | ಚಾರಕನೀತನು ಸರಿಯೇ || ತೋರುವ
ಸೇವೆಯ | ಕಾರ್ಯವ ಕೈಗೊಂ | ಡೀ ರಸೆಯಧಿಪನ | ಸೂರೆಯ ಗೈವುದೇ ||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಕೇಳು ಸಚಿವಶಿಖಾಮಣೀ | ಈ ಧರೆಯ | ನಾಳುವನು ಬಲುದುರ್ಗುಣೀ ||
ಜಾಲವಲ್ಲಿವನನಿಡಲೂ | ದುರ್ಜನರ | ಜಾಲ ಹೆಚ್ಚುವುದೆನ್ನಲೂ||೧||

ರಾಗ:- ನವರೋಜು, ಆದಿ ತಾಳ

ತಡಿ ತಡಿಯೈ ಸುರದತ್ತಾ | ಬಂ | ದೊಡನೆಮಗೀ ಸ್ಥಳವಿತ್ತಾ || ಕಡು ಬಳಲಿದರೀ
ಹುಡುಗಿಯದೊರ್ತರು | ವಡೆಯನಹನು ನೀ | ಕೊಡುವುದೆ ಕಷ್ಟವಾ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಒಡೆಯನಾಗಿರುವ ಪರಿಯಾ | ಬಿಟ್ಟಿಹನು | ಪೊಡವಿಪನದೆಂತು ಪ್ರಜೆಯಾ ||
ಕೆಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡದೇ | ಖಲನೆನ್ನ | ಮಡದಿಯರ ಕೆಣಕಬಹುದೇ ||

ರಾಗ:- ನವರೋಜು, ಆದಿ ತಾಳ

ಧಾತ್ರೀಪಾಲಕ ಕೇಳು | ಇದು | ಕ್ಷಾತ್ರಿಯಪಂಥವು ತಾಳು || ಖ್ಯಾತನಾದ ಗಂ |
ಗಾತರಳನು ಕುರು | ನಾಥನನ್ನಕಿಹ | ರೀತಿಯ ಬಲ್ಲೆಯೆ ||೧||

ರಾಗ:- ಕೇತಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ

ದುಷ್ಟರನು ನಾಶಿಸದಿರೇ | ಲೋಕದಲಿ | ಸೃಷ್ಟೀಶನೆಂದೆಂಬರೇ || ಶಿಷ್ಟರನು
ಪಾಲಿಸುವೆನೂ | ಮತ್ತದ | ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುವರೆ ಬಿಡೆನೂ||೧||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಉದಧಿ ಬಾದರೆಯಧಿಪ ಲಾಲಿಸುವುದಿನ್ನೊಂದು | ಸದುಪಾಯವನ್ನೊರವೆ
ದೇವದತ್ತನ ಕೊಲುವ | ಡಿದು ಸಮಯವಲ್ಲ ಚತುರೋಪಾಯದಲಿ
ಸಾಮಯೋಗ್ಯವಹುದೀಗ ಮಲಗೀ || ಪದುಮಸಖನುದಯದೊಳು
ನಾವಿಬ್ಬರೊಂದಾಗಿ | ಮುದದಿ ತೆರಳಲು ನಮ್ಮ ಸಾಹಸಕೆ ಬೆದರುತ್ತ |
ಪದಕೆರಗಿದರೆ ಪೊರೆವ ಗರ್ವದಿಂದಿರೆ ನಾಶಿಸುವದೆನ್ನಲೊಪ್ಪಿ ಮಲಗೇ ||೧||

ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ

ತರುಣಿ ಕೇಳು ಬಲಗಳತ್ತ | ಪುರಕೆ ತೆರಳಲೋರ್ವ ಯುವಕ | ತುರಗವೇರಿ
ಸಚಿವನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದನೂ || ಭರಿತ ನಿಧ್ರೆಗೈವನನ್ನು | ಕರೆಯಲೆದ್ದದೇನು
ನಿಶಿಯೊ | ಳರರೆ ದುಗುಡವೆಂತು ಪೇಳ್ವುದೆನ್ನಲೆಂದನೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಆನಂದ ತೋಡಿ, ಏಕ ತಾಳ

ಕೇಳು ಮಂತ್ರೀಂದ್ರಾ | ನಾನು | ಪೇಳ್ವೆ ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ || ಸಾಲ್ವ ಭೂಮೀಪಾ |
 ಬಲದ | ಜಾಲ ತಂದೀರ್ಪಾ ||೧|| ಓಡ್ಡಪತಿಮತ್ತಾ | ಕಣಿವೆ | ಬೇಡ್ಡಕೂಡುತ್ತಾ||
 ರೂಡಿಪಾಲರೂ | ಮುತ್ತಿ | ಕಾಡುತೀರ್ದರೂ ||೨|| ಪಟ್ಟಭದ್ರನಾ | ಕೊಲ್ಲ |
 ಲಟ್ಟಲಾ ರಣಾ || ಥಟ್ಟನಾದುದೂ | ಸೂರೆ | ಗೊಟ್ಟು ಪೋದುದೂ ||೩||
 ವೇತಾಳನೆಂಬಾ | ದೊಡ್ಡ | ಭೂತ ತಾನೆಂಬಾ || ವಾತಪಥದಿಂದಾ | ಬಂದು |
 ಭೀತಿ ತೋರಿದಾ ||೪|| ಕಲ್ಲು ಮರದಿಂದಾ | ಬಲವ | ನೆಲ್ಲ ತಾ ಕೊಂದಾ || ಎಲ್ಲಿ
 ನೋಡಲೂ | ರಿಪುವ | ಸೊಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಲೂ ||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರೀಶ್ವರನು ದುಗುಡವ | ತಾಳಿ ಹಲವಂನೇಸಿತಲಿ ವೇ |
 ತಾಳನುಜ್ಜಯಿನೀಶಗಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕರಿಂಗಿಹನೇ || ಭೂಲಲಾಮನದಾವ ಕಾರಣ |
 ಕಾಳೆನಿಸಿಹನೊ ಮುನ್ನ ನೃಪತಿಗೆ | ಪೇಳಿರುವ ಬುದ್ಧಿಗಳ ಯೋಚಿಸಲಿಂತು
 ತೋರುವುದೂ ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಶಿಲೆಯೊಳು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನಿಡೆ | ಎಲೆಯೊಳು ಮಧುರವಹ ಭಕ್ತ್ಯಗಳನು
 ಬಡಿಸಿದೊಡೆ || ಜಲದೊಳು ಪಣ್ಣಿಡೆ ಜಲಮಲೆ | ಶಿಲೆಗಳು ಸವಿ ತಿಳಿವವೆ
 ಮೂರ್ಖಗೇವೆನುತಂ ||೧||

ರಾಗ:- ಕಾಂಬೋಧಿ, ರುಂಪೆ ತಾಳ

ಪೊರಟ ಸುವಿವೇಕಾಖ್ಯಾ | ನೊರೆವೆ ಬುದ್ಧಿಯನೊಮ್ಮೆ | ತೊರೆಯೆ
 ತನುತೆರುವನೆಂದೆನುತಾ ||ಬರುವ ಸಮಯದೊಳಿತ್ತ | ಚರನು ಭೂಪತಿಗೆಂಬ||
 ಪರಿಯ ಕೇಳುತ ಮರೆಯೊಳಿರಲೂ ||೧|| ಚಾರನೆಂದನು ನೃಪಗೆ |
 ಭೂರಿಬಲವಳಿದಿಹುದು| ಧಾರಿಣೀನಾಥರಿಗೆ ರಣದೀ|| ವಾರಿಜಾಪ್ತಜನನ್ನು |
 ತೋರಿದನು ಸೈನ್ಯೇಶ | ವೈರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ತೆರಳಿದನೂ ||೨||

ರಾಗ:- ನೀಳಾಂಬಿ, ರೂಪಕ ತಾಳ

ಹರಹರ ಮಿತ್ರರು ಮಡಿದರೆ | ತರಳೆಯರರಸನು ಬಾಳ್ವನೆ | ವರೆದಿಹ ಸಚಿವನು
 ಮೊದಲಲಿ | ಬರುವುದು ವ್ಯಥೆಯನು ತಾ || ಸ್ಮರ ಕದನವ ಗೈಯುವಡನು |
 ಸರಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳುಹದೆ | ಬರೆದನು ಪತ್ರವ ಭೃತ್ಯನ | ತರಣಿಜಗೊಪ್ಪಿಸಲೂ
 ||೧|| ದ್ವಿಜಪತಿ ಕೇತುವು ದುರ್ಹೃದ | ರಜನಿಗೆ ಭಾನುವಿನಂತಿಹ| ವಿಜಯಾಖ್ಯಾನು
 ದ್ವೇಷಣಗಜ | ವ್ರಜಕುರೆ ಹರಿಯಂತೆ || ಕುಜನಕಠಾರಿಗಳೆಡಬಲ| ಭುಜದಂತಿಹರಿಗೆ

ಗರಳವ | ನಿಜ ನಿಜ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿದೆ ತರ | ಣಿಜನೆಡೆಗಟಕಟಾ ||೨|| ಆರಿಗೆ ಪೇಳುವೆ
ಮುಂದಣ | ದಾರಿಯದೇಂ ಗೈಯುವೆ ಶಿವ | ಮಾರಾಂತಕನೆನುತಲಿ ದೃಗು |
ವಾರಿಯಸುರಿಸುತಲೀ || ಪೌರುಷವೆಲ್ಲವು ಸಂದಿತು| ಕೋರಿಕೆ ಕೈಗೊಳದಾಯಿತು |
ತೀರಿಹುದೆನ್ನಯ ಬಾಳೆಂ | ದೀ ರಸೆಯಲಿ ಮಲಗೇ ||೩||

ರಾಗ:- ಬಿಲಹರಿ, ಆದಿ ತಾಳ

ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರೀಶನೈತಂದೆಂದನೃಪಗೇ | ಕೀಲಾಲನಯನದಿಂ ಮಲಗೀರ್ಪೆ ಹೀಗೆ||
ಆಲಸ್ಯ ತನುವಿನೊಳಡಗಿಕೊಂಡಿಹುದೇ | ಪೇಳು ವೈದ್ಯರನೀಗ ಕರೆಸುವೆ ಬಿಡದೇ
||೧|| ಪರರಾಜರೈದಿ ಮುತ್ತಿಹ ಸೇನೆಯನ್ನು | ಧುರದಿ ನಾಶಿಸಿ ರಾಜ್ಯ
ಸ್ಥಿರಗೈದನಿನ್ನೂ || ಕೊರಗುವದೇನು ಕಾರಣವೆಂಬುದೀಗಾ | ತ್ವರಿತದಿ ನಿಜವ ನೀ|
ತಿಳುಹೆನ್ನಲಾಗಾ ||೨|| ಒರೆಯದಿರಲು ಮತ್ತೆ ಸುವಿವೇಕನೆಂದ | ತರವೆ ಮೌನವು
ಸಲ್ಲದಿರಂದಾನಂದ || ದೊರಕುವದೇನು ಸಾರ್ಥಕವೆಂತು ಜೀಯ|| ಧರಿಸಿ
ಧೈರ್ಯವನೆನ್ನೊಳರುಹು ಮಾರಾಯಾ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಧರಣೀಶ ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂದ ಪೇಳಿದನು | ತರಳೆಯರನುಪವನದಿ ಪರಿಕಿಸುತ
ಮನ್ಮನದ | ಪರಿಯೊರೆಯೆ ಖತಿಯಿಂದ ಜರೆದು ತೆರಳಿದರತ್ತ
ಮರುಗುತ್ತೈತಂದೆನಿತ್ತಾ || ಸ್ವರದಿಂದ ಭೃತ್ಯನೈತರಲೊರೆದರಂತದಕೆ |
ಭರಿತರೋಷದೊಳೆನ್ನ | ತರಿವೆನೆಂದುಸುರುವದ | ನರಿತು ಗುಪ್ತದ
ಚಾರನೊರೆಯಲೆನ್ನಾಪ್ತರಂ ಕರೆಸಿರುವೆನವನ ಕೊಲಲೂ ||೧||

ರಾಗ:- ಮಧುಮಾಧವಿ, ತ್ರಿಪುಡೆ ತಾಳ

ಅಹಹ ಭೂಪತಿ ಲಾಲಿಸೈ ನೀ | ನಹಿತದೀ ಕಾರ್ಯವನು ಗೈದಿಹೆ| ಕುಹಕಿಗನು
ನೀನೆಂಬ ವಿಷಯವು | ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದುದೂ || ತನುವಳಿವುದೂ ||೧||
ಬರಿದೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಾ ಮಹಾತ್ಮನ | ಬರುತ ಮೊದಲಲಿ ಕರ್ಬುರನ ಕೊಂ |
ದಿರುವ ಪರಿಯರಿತಾಶುವಿಕ್ಷುವಿ | ಗಿರುವೆ ಮುತ್ತುವ ತೆರದೊಳೂ || ಕಳುಹಿ ಮತ್ತೆ
||೨|| ಹರಳು ತಂದಿರಲಾಗ ತಿಳಿಯದೆ | ಸ್ವರಕೆ ಕಳುಹಿದೆ ಮರುಳರಂದದಿ|
ಮರಳಲಾತನೆ ದೇವನೆಂಬುದ | ನರಿತು ಮರೆಯಂ ಪೊಂದದೇ | ತಿಳುಹದೆನಗೇ
||೩|| ಪರಮ ಮಿತ್ರರ ನಾಶಿಸಿದೆ ನೀ | ಧರೆಯೊಳತಿ ನಿಂದಕನಲಾ ಬಯು| ಸಿರುವ
ಚಪಲೆಯರರಸ ಮಾಳವ | ಪುರದೊಳುಜ್ಜಯಿನೀಶನೂ || ವರೆವುದೇನೂ ||೪||
ಪಟ್ಟಭದ್ರಕನೆಂದರವನೆ ತ್ರಿ ವಿಷ್ಣುಪದಿ ರಂಭೆಯನು ಕೂಡಿಹಾ| ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತನು
ಪೀಠವರವ | ನ್ನಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯ ರಾಣಿಯ || ನ್ನೊಲಿಸಿರುವನೂ ||೫||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಪಡೆದು ವೇತಾಳನೆಂಬ ವಿಪಿನೇಂದ್ರ ಸಂಸೇವಕನು ತ್ರಿಜಗಮಂ
ಚರಿಪಗೋ | ವಿಂದ ಖಗರಾಜನಿಂದಲೆದಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಾ ಮಹಾತುಮನೆನ್ನಲೂ
|| ಮಂದಮತಿಯಿಂದ ಮಿತಿ ಮೀರಿದಪರಾಧವಂ| ನಿಂದರಿಯದಿಂತು
ದೈವದೋಹಿಯಾದೆ ನಾ | ಮುಂದೆ ಗೈಯುವ ಕಾರ್ಯವಾವುದೆಂದುಸುರೆಂಬ
ದೇವದತ್ತನಿಗಿಂದನೂ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದಿ ಪಿಂದು ಪಾಂಡವ | ರುತ್ಸವದೊಳಿರುತಿರಲು ಪುರಪತಿ |
ಮತ್ಸ್ಯವಗಂಟಿಕ್ಕುತುತ್ಸರೆಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯನೂ || ಇತ್ತು ಒಪ್ಪಂದದಲಿ ಬಾಳ್ವನು |
ತ್ವತ್ತನುಜೆಯನಿವಗೆ ನೀಡುತ | ಮತ್ತೆ ವಂದಿಸಿ ಕ್ಷಮೆಯಬೇಡಲು ಮುನಿಯನಾ
ಮಹಿಮ ||೧||

ರಾಗ:- ಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟಿ ತಾಳ

ಇಷ್ಟುಪಾಯವಾ | ನೊರೆಯುತಿರಲಹ | ಪುಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮಾ | ದಿತ್ಯನೈತಹಾ ||
ಅಟ್ಟಹಾಸವಾ | ನೋಡುತಾತನೂ | ಭಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ತಾ | ಬರುವನೆಂದನೂ||೧||
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸೀ | ಸಕಲ ವಿಭವದೀ | ಜನಪನವರನೂ | ಕರೆದು ವೇಗದಿ ||
ಕನಕಪೀಠವಾ | ನಿತ್ತು ರಾಜನೂ || ವಿನಯದಿಂದಲೀ | ನಮಿಸುತೆಂದನೂ ||೨||
ಧರಣಿಪಾಗ್ರಣೀ | ತರಣಿ ಪ್ರಭೆಯನೂ | ಕುರುಡ ತಿಳಿಯದಾ | ತೆರದಿ ನಿಮ್ಮನೂ
|| ಅರಿಯಲಾರದಾ | ಮೂಢಪಾಪಿಯಾಗಿರುವೆ ತಪ್ಪನೂ ಕ್ಷಮಿಪುದೆನ್ನಯಾ ||೩||
ಪುರಪೃತನೆ ಧನ | ವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದೂ | ಕರುಣನಿಧಿಯು ನೀ| ನೆನ್ನ ಕಾವುದೂ ||
ಒರೆಯಲಾರೆನೆಂ | ದಡಿಯಬಳಿಯೊಳೂ || ಪೊರಳುವಾತನಂ | ನೆಗಹಿ
ಕೃಪೆಯೊಳೂ ||೪|| ಪೇಳಿದನು ತವ | ಕರುಣದಿಂದಲೀ | ಬಾಲಕಿಯರು ಮೂ |
ರಾದರೆನ್ನಲೀ || ಕೇಳ್ವುದು ಪ್ರಕೃತಿ || ಯಾದುದವುಗಳೂ | ತಾಳದಿರು ವ್ಯಥೆ |
ಯಂದನವನೊಳೂ||೫||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಅಸಮ ತೇಜಃಪುಂಜ ನೀ ಹರು | ಷಿಸಿದ ಬಗೆಯಹುದಾದರೀ ಗಾ | ನು
ಸುರುವೀ ನುಡಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸು | ಕುಶಲದಿಂದಾ ||೧||
ಧರಣಿಮೋಹಿನಿಯೆನ್ನುವೆನ್ನೀ | ತರಳೆಯನು ನಿನಗಿಂದು ನೀಡುವೆ | ಪರಿಣಯಕೆ
ನೀನೊಪ್ಪಬೇಕೆನ | ಲೊರೆದ ಭಟ್ಟೀ ||೨|| ಇಲ್ಲಿ ಲಗ್ನದ ಕಾರ್ಯವಾಗುವ | ದಿಲ್ಲ
ಮಾಳವಕ್ಕೆದಿ ನಾಲ್ವರ | ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ನಡೆಸಬೇಕೀ | ಗಲ್ಲಿ ಬಾರೈ ||೩|| ಕಥಿಸಿದನು

ಸುರದತ್ತನಳಿಯಗೆ | ಸುತೆಯನೊಪ್ಪಿಸುತಾಗ ಚಕ್ರಾ | ವತಿಯೊಳಿಹುದೆನಲೆಂದ
 ವಿಕ್ರಮ | ಶತದಳಾಪ್ತಾ ||೪|| ಮೂರು ಋತುವಾಗಿರುವದಿಂದಿಗೆ | ಸೇರದಿರೆ
 ತೊಂದರೆಗಳಾಪುದು | ಭೂರಿ ಕರುಣದಿ ಕಳುಹಬೇಕೆನ | ಲಾ ನರೇಶಾ ||೫||

ವಾರ್ಧಿಕ

ತ್ವರಿತದಿಂ ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ನೂರೆಂಟು ಜನ | ಕರಿ ತುರಗ ಚಮುರುಕೃಮಣಿ
 ರಥಗಳನ್ನೀಡೆ | ತರಳೆಯರನೊಡಗೊಂಡು ದೇವದತ್ತನು ಸಹಿತ ಪೊರಟನಾಕ್ಷಣ
 ವಿಕ್ರಮೀ || ಬರಲುಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ನೋಡಿ ವಿಭವದಿಂ | ಕರೆದು
 ಮನ್ನಿಸುತ್ತೆಲ್ಲ ವಪ್ಪಿಸಲು ಭೂಪ ಭೂ | ಸುರರ ಪರಿಕಿಸಿ ಲಗ್ನಕಾವ ದಿನ
 ಯೋಗ್ಯವೆನಲಾ ಪುರೋಧಸನೆಂದನೂ ||೧||

ರಾಗ :- ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕ ತಾಳ

ಐದನೆ ವಾರವೀ | ರೈದನೆ ತಿಥಿಯು ಮ | ತೈದನೆ ನಕ್ಷತ್ರ ನಾಳೇ ||
 ಐದನೆಯೋಗ ದುರ್ | ವಾದವಿಲ್ಲದಕೆ ಶು | ಭೋದಯ ಕನ್ಯಾ ಲಗ್ನದಲೀ||೧||
 ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳು | ತೈದನು ಸಚಿವನೊ | ಇಂದು ಲಗ್ನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ
 || ಚಂದದಿಂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನೇಮಿಸೆ ಬಳಿ | ಕಂದು ಪಟ್ಟಣವ ಶೃಂಗರಿಸೀ ||೨||
 ಕರಸೆ ಸಕಲ ದೇಶ | ದರಸರು ವಿಪ್ರರು | ತರುಣಿ ಬಾಲರು ವೃದ್ಧರುಗಳೂ ||
 ಬರಲಭದದ್ದದಿ | ತಿರುಗುವ ರಜದಿಂದ | ತರಣಿ ಕಿರಣ ಕಾಣದಿಹುದೂ ||೩||
 ಮೊತ್ತವುಜ್ಜಯಿನಿ ತುಂ | ಬುತ್ತಿರೆ ಮನ್ನಿಸ | ಲತಿಯಿಂದಲಿ ಪುರೋಧಸನೂ||
 ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕನೆ ಕೇಳುತ್ತಮ ಲಗ್ನ ಬಂ | ದಿತ್ತನೆ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ||೪||
 ವರಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದೊಳೆಲ್ಲ | ವಿರಚಿಸಿ ನಾಲ್ವರ | ಕರವ ಪಿಡಿದು ಸಿಂಹಾಸನದೀ||
 ಭರಿತವೈಭವದಿ ಕು | ಳ್ಳಿರಲಂಗನೆಯರೈದಿ | ಪರಿಪರಿಯಾರತಿ ಬೆಳಗೇ ||೫||

ರಾಗ :- ನವರೋಜು, ಆದಿ ತಾಳ

ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ | ಬಹ | ಳಾರತಿಯನ್ನಣಿ ಮಾಡಿ || ಬೀರುವ ನಗೆಯಿಂ
 ಭಾರದ ಕುಚದಿಂ | ತೋರುವ ಲಜ್ಜೆಯೊ | ಳಾರಸೆಯಧಿಪಗೆ ||
 ನೀರಜದಾರತೀಯ | ಬೆಳಗಿದರೇ || ಶೋಭಾನೆ ||೧|| ಚಂದ್ರಶರ್ಮನ ಜಾತ | ನೀ
 | ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯ ಖ್ಯಾತ || ಸುಂದರ ಕಾಯಮ | ಹೇಂದ್ರ ಸದೃಶಗುಣ
 ವೃಂದವೇದಾವತಿ | ಕಂದನಿಗನ್ನುತ | ಚಂದಣದಾರತಿಯಾ | ಬೆಳಗರೇ |
 ಶೋಭಾನೇ ||೨|| ಶರಜಪುರೀಶಾತ್ಮಜೆಗೆ | ವರ | ಸ್ವರದಿಂದೈತಂದಳಿಗೇ ||
 ಉರಗನ ತರಳೆಗೆ | ದುರುಳರ ತರಿದಗೆ | ಹರುಷದಿ ತರುಣಿಯ | ಧರಣಿ
 ಮೋಹಿನಿಗೇ | ಹರಳಿನಾರತೀಯ | ಬೆಳಗಿದರೇ ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಇನಿತು ಪರಿಣಯ ಗೈಯುತಲಿ ಭೋಜನವ ನಡೆಸುತ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು | ಧನಕನಕ
ಮಣಿವಸನ ಗೋವ್ಗಳನಿತ್ತು ವಿಪ್ರರಿಗೇ || ದಿನಮಣಿಯೊಲೆಸದಿರುವ
ಶಕಪುರುಷನು ಮಹಾ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿಹ | ವನಿತೆ ಕೇಳಿದು ಭಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮರಾಷ್ಟ್ರಕೆಯ
ಪರಿಯಾ ||೧||

ರಾಗ:- ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಇನಿತು ಖರ್ಜೂರಾಚಲೇಶ್ವರ | ವನಿತೆಗುಸುರಿದುದನ್ನು ಸಕಲರ | ಮನಕೆ
ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಕನ್ನಡ | ಕನುಸರಿಸುತಾ ||೧|| ವಿರಚಿಸಿಹುದರಿವಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರೇಗ |
ಳರಿಯೆವರ್ಥಗಣಂಗಳೇನೋ | ಪರಿಕಿಸೆವು ಪ್ರಾಸಗಳು ಭೇದಗ |
ಳಿರುವುದೆಂತೋ ||೨|| ಪರಮ ಸುಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ದೋಷಗ | ಳಿರಲು ಹಂಸವು
ದುಗ್ಧವನು ಸ್ವೀ | ಕರಿಸಿ ಭುವನವ ತ್ಯಜಿಸವೊಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿದನೂ ||೩||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಸೂಕರಾದ್ಯವತಾರವಂಗೈದು ಬರ್ದಿಲ | ಯರ್ಕಳಂ ನಾಶಿಸುತ ಸರ್ವಸಂಪದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ನಾಕೇಶನಲಿ ನೆಲಸುವಂತೆ ರಚಿಸಿರುವ ಭೋ ದೇವ ದೇವ ಜನಾರ್ದನಾ ||
ರಾಕವಿಧು ತುಂಡ ಕರುಣಾವನಧಿ ನಿರ್ಜರಾ | ಯರ್ಕೇಂದು ನಮಿತ
ತ್ರಿದಶಾಲಯಾದ್ಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಯ |
ಣಾಕರ್ತನೊರೆಸಿದಂತಾದ್ಯಂತ ದಕ್ಷರಾಖ್ಯರು ವಿರಚಿಸೀರ್ಪರು ಕಣಾ ||೧||

*****-N -*****

Blank pages

ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚ

Blank pages

ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚ

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಹಿಡಿಂಬಾವನದಲ್ಲಿ ಭೀಮನು ಹಿಡಿಂಬೆಯನ್ನು ವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಹಿಡಿಂಬೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ದೈತ್ಯಶಿಶು ಜನಿಸಿದಾಗ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾಂಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಡದಿಯ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಭೀಮನು ಬೇಟೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತ, ಸತ್ತ ಹಿಡಿಂಬಾಸುರನು ಶಂಬರಾಸುರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಸಿರಲ್ಲಿ ಪಿಂಡವಾಗಿ ಸೇರಿ, 'ಪಾಂಡವರ ಮಾಂಸ ಬೇಕು. ತರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಾನಿರುವ ಗರ್ಭವನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಶಂಬರನ ಆಳುಗಳು ಕುಡುಕನೊಬ್ಬನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ, ಪಾಂಡವರು ಅರಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾದರೆಂದು ವರದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಮಿತ್ರನಾದ ಬಾಣನ ಬೇಹುಗಾರರು ತಂದ ಸುದ್ದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಂಡವರು ಹಿಡಿಂಬಾವನದಲ್ಲಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಅಪಹರಿಸಲು ಭಟರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕುಂತಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತ ಹಿಡಿಂಬೆಯ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪಾಂಡವಚತುಷ್ಕವನ್ನು ದೈತ್ಯರು ಅಪಹರಿಸಿ ರಾಜಧಾನಿಯ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಘಟೋತ್ಕಚ ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಭೀಮನು ಮರಳಿದಾಗ ಸೋದರರು ಕಾಣೆಯಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಭೀಮನು ಹಿಡಿಂಬೆಯನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಾಲಘಟೋತ್ಕಚನು ಪಾಂಡವರ ಅಪಹರಣವಾಗಿರುವುದೆಂತಲೂ, ತಾನು ಅವರನ್ನು ಕರೆತರುವುದಾಗಿಯೂ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತು ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಮಾಯಾವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ವೇಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಬರಾದಿಗಳನ್ನು ಪೆಗ್ಗಿಬೀಳಿಸಿ, ಭೀಮನನ್ನೂ ಪಾಂಡವಚತುಷ್ಕವಿರುವ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಯಿಸಿ ದಾನವರ ಜೊತೆ ಕಾದುತ್ತಾರೆ. ಶಂಬರನ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿ ಈಶ್ವರನೂ ಪಾಂಡವರ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನೂ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೋಲಾಹಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾರದನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಸುಖಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾತ್ರವಿವರ

ಧರ್ಮರಾಜ

ಭೀಮ

ಅರ್ಜುನ

ನಕುಲ

ಸಹದೇವ

ಕುಂತೀ

ಹಿಡಿಂಬಾ

ಶಂಬಾಸುರ

ತಾಮ್ರಾಕ್ಷ

ಖರಗ್ರೀವ

ಸೂಲಗಿತ್ತಿ

ಜಾಲಿ

ಕುಡುಕ

ಬಾಣಾಸುರ

ಕುಂಭಾಂಡ

ಗುಪ್ತಚರ

ಘಟೋತ್ಕಚ

ಗುಂಜಾಕ್ಷ ಶಬರ

ಡಂಗೂರದವ

ಕಾಕತುಂಡ

ಕಪಟಜ್ಯೋತಿಷಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ಸತ್ಯಭಾಮಾ

ಈಶ್ವರ

ಗಣಪತಿ

ಷಣ್ಮುಖ

ವೀರಭದ್ರ

ನಾರದ

ವಿದ್ಯುದ್ಧಂಷ್ಟ

ಬಾಲ ಘಟೋತ್ಕಚ

ನಾಂದೀ

ಶ್ರೀ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಚಾಪಭಂಜನಕರಂ | ಕೌಮೋದಕೀ ಧಾರಿಣಂ | ಸೋಮಾರ್ಕಾದಿ
ಸುರೌಘವಂದಿತಪದಂ | ಕೌಮಾರಿಮಿತ್ರಂ ಹರಿಂ || ಹೇಮಾಕ್ಷಾದಿ ವಿನಾಶನಂ ಸುರುಚಿರಂ
| ದಾಮೋದರಂ ಧಾರ್ಮಿಕಂ | ಭೂಮೀಶಂ ಕುಜನಾಂಧಕಾರ ಮಿಹಿರಂ | ರಾಮಂ
ಸದಾ ಭಾವಯೇ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಗುರುಗಣಪವಾಕ್ ಶ್ರೀ ಶಿವಾ ವಿಧಿ | ಹರಿಹರಾರ್ಕ ಹಿಮಾಂಶು ಕುಜ ಬುಧ |
ಗುರುಸಿತಾರ್ಕಿ ಕರಾಳಮೋಗ ಕೇಶ್ವಿಂದ್ರ ಶುಚಿ ಯಮರ || ನಿಖುತಿ ವರುಣ ಸಮೀರ
ದರ್ಪಕ | ಹರ ಸುಹೃದನೀಶಾನ ಷಣ್ಮುಖ | ಮರುತಸುತ ಮೊದಲಾದವರ ಬಲಬಂದು
ವಿರಚಿಸುವೆ ||೧||

ನೇಪಥ್ಯ

ವಾರ್ಧಕ

ಕಪ್ಪೊಡೆಯ ನನ್ನಯಕ್ಕೊಪ್ಪುವನೆ ಕೇಳ್ ಪಗಲ್ | ಕಪ್ಪು ತಿಳಿಯದನ ಮಗ ಕಪ್ಪುಹಗಮಗನು
ಸಹ | ಕಪ್ಪದಾಸೆಯೊಳು ಮುದುಕಪ್ಪನಿಂ ಪಾಂಡವರ ಕಪ್ಪು ಮನೆಗಟ್ಟಲಲ್ಲಿ || ಕಪ್ಪು
ಹೊತ್ತಲಿ ಕಪ್ಪುಗೊರಳನಂತಿಹ ಭೀಮ | ಕಪ್ಪರಿಸುತೈವರಂ ಕಪ್ಪುತಿರುಗನ ಕೊಂದು |
ಕಪ್ಪು ಮೈಮಗ ವ್ಯಾಸನಪ್ಪಣೆಯೊಳು ಹಿಡಿಂಬೆಗಪ್ಪ ಮದುವೆಯ ಗೈಸಿದಂ ||೧||

ಕಂದ

ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹವ ಗೈ | ದಂದಾ ನಿಶಿಯೊಳು ಹಿಡಿಂಬ ಖಳನರಮನೆಯೊಳ್ ||
ಚಂದದಿ ಭೋಜನ ತೀರಲ್ | ಗಂಧವಹೋದ್ಭವನು ಕ್ರೀಡೆಗವಳೊಡನೆದ್ದಂ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಇತ್ತ ಯಮಜಂ ಪಾರ್ಥಯಮಳರು | ಮತ್ತೆ ಕುಂತಿಯು ನಿದ್ರೆಯಿಂದಿರ | ಲತ್ತ
ವಧುವರೈದೆ ಕ್ರೀಡಾವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಕೆತ್ತಿಸಿದ ನವರತ್ನ ಶಶಿಕರ | ಪ್ರಸ್ತರದ
ಮಂಟಪದಿ ಸಕಲ ಪ್ರಶಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕಾಮುಕನಾಗುತ್ತಿಂತೆಂದ ||೧||

ಶೃಂಗಾರ ಪರ್ವ
ಕಲ್ಯಾಣಿ - ಅಷ್ಟ

ಬಾ ಬಾರೆ ಬಾರೆಲೆ ಕಂದರ್ಪ | ನೀಗ | ಬೇಬೇರ್ ಬಾಣವ ಬಿಡುತಿರ್ಪ || ಈ ಭಾರಿ
ಭಾರಿ ನಾಚಿಕೆ ತೋರ್ಪ | ವಿದ್ಯೆ | ಬೇಡ್ಬೇಡೆನ್ನೊಳು ಭೇದವೊಲಿದಿರ್ಪ ||ಪ||
ಅರವಿಂದಾಕ್ಷಿಯಶೋಕಚ್ಚದ ವರ್ಣೇ | ನೀಲ | ಸರಸೀರುಹಾಸ್ಯೆ ಸುರತಪೂರ್ಣೇ ||
ಕಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾದಂತೆ ಚೂತ ಕುಸುಮದ | ಗಂಧಿ | ಸ್ಮರ ಪಂಚಶರವಾಂತ ಬಗೆಗಿಕ್ಕು
ಸುಮದ ||೧|| ವನಿತೆಯುನ್ಮಾದರೋದನವಿನ್ನು | ಸಮ್ಮೋ | ಹನ ಶೋಷಣಾದಿ
ಮಾರಣವನ್ನು || ತನುವಾಂತು ಬಳಲಿ ನವೋದ್ಧೃತವನ್ನು | ಪಾವ | ಕನ
ಹತ್ತಿರದೊಳಿಟ್ಟಂತಾಗಿಹುದಿನ್ನು ||೨|| ಅರರೆ ಬಿಂಕದ ಸಂಕಟವಿದೇನು | ಪ್ರಿಯೇ |
ಕರಿಕರ ಕರದೊಳಪ್ಪಿಕೊ ನೀನು || ಗುರುಪಯೋಧರವೆದೆಗೊತ್ತಿ ಚುಂಬನ ತಾ ||
ನಿನ್ನೊ | ಇರುವ ಸಾಹಸ ತೋರು ತಡವೇತಕಿತ್ತ ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಮಾರಾಸ್ತದಿಂ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಬೆಡಗು ಭಾ | ಮಾರಾಶಿರಾಜ್ಞಿ ನಿಧಿ ಕಂಡಂತೆ
ಬಂದವಳು | ಮಾರುತಿಯನಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿಡುತ ಮುಂಡಾಡಿ ಬಗೆ ಬಗೆ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಗಳನು
|| ಹಾರಗಳು ಹರಿವಂತೆ ತೋಳುಗಳು ಮುರಿವಂತೆ | ಭೂರಿ ಮದಗಜಗಳೋಲಾಡಿ
ಛಲದಿಂದುಭಯ | ರೋರೋರ್ಮೆ ಜಿಗಿದು ನೆಗೆದಾಡಿದರ್ ಬಾಡಿದರ್
ಬಳಿಕೆಂದಳೊಲಿದು ಪತಿಗೆ ||೧||

ಸೂರಟಿ - ಏಕ

ಲಾಲಿಸು ಪ್ರಿಯ ಪತಿಯೇ | ಸುಂದರ | ಶೀಲ ಕೃಪಾಂಬುಧಿಯೇ || ಪಲ್ಲ ||
ಭೂಲೋಕದಿ ಪೂ | ಗೋಲನ ಜಯಿಸುವ | ನೀಲಕಂಠ ಮತ್ ಪಾಲಕ ದೇವನೆ ||
ಅ-ಪ|| ಮುದ್ದು ಮಾತನಾಡಿ | ಮೋಡಿಯ | ಮದ್ದು ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ || ಶುದ್ಧ
ಮೌನಿಯಂ | ತಿದ್ದೆನ್ನಯ ಮನ | ಕದ್ದು ತಿದ್ದಿ ನಿಜ | ಗೆದ್ದು ಪೊಗಳುವೆಯ ||೧||
ಏತಕಿಂತು ಬರಿದೇ | ನಿಷ್ಕರ | ಮಾತನೆನ್ನೊಳೊರೆದೇ || ಮಾತೆಯು ತ್ವತ್ ಸಹ |
ಜಾತರೊಪ್ಪೆ ಮು | ತ್ವಾತನೆಂದ ತನು | ಜಾತಗೊಲಿದ ಬಗೆ ||೨|| ಗುರುಹಿರಿಯರ
ಮತವು | ಶ್ರೇಯ | ಸ್ಮರ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಲವು || ತರುಣಿಯೆ ಮೈ ಮೊಗ | ಸಿರಿಯುಕ್ಕುತ
ಕುಚ | ಶಿರ ಕಪ್ಪೆಂದಾ | ಗಿರುವುದು ಚಿತ್ರವು ||೩|| ಹುಡುಗತನವೆ ನಿನಗೆ | ಲಜ್ಜೆಯು
| ಬಿಡದು ಪೇಳಲೆನಗೆ || ಜಡದೇಹವ ನೀ ನೊಡಗೂಡಲು ಬಡ | ಒಡಲುಬ್ಬಿತು ನಿಜ
| ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಕೆ ||೪|| ಪುರುಷರ ಕೂಡಿದರೆ | ಮೈಸಿರಿ | ಬರುವುದಿದಂತರರೆ ||
ಪರಿಕಿಸಲಿಲ್ಲೇ | ಪರಿಗಳನದ್ಭುತ | ಹರ ಹರ ಲಂಬೋ | ದರಿಯಾದೆಯಲ ||೫||

ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವುಡು

ವೇದವ್ಯಾಸನು ಮಾಡಿದಾಶೀ | ವಾರ್ಧ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವದು || ಸಾಧಿಸಿದರಿಂತಪ್ಪುದಲ್ಲ
ವ್ಯ | ಕೋದರನೆ ಕೇಳ್ ನಿಜವಿದು ||೧|| ಏನ ಹೇಳುವೆ ದೈವಬಲದಿಂದ | ಸೂನುವಹನೇ
ತೆಗೆ ಬೆತೆ || ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಬೀಜಬಲ ಬೇ | ಕಾನೆರೆಯದಿಂತಾಯಿತೇ ||೨|| ಸತಿಸುತರು
ಪಶು ಗೃಹಗಳೆಂಬಿವು | ಸತತ ಋಣ ಬಂಧನವಲ || ಪತಿಯೆ ಧರ್ಮದಿ ಕರ್ಮ
ನಡೆಸಲು | ಸುತನು ಜನಿಸುವ ದಿಟವಲ ||೩|| ಇರಲಿ ಋಣಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆ |
ವಿರಚಿಸುವುದೇನೆಂಬುದು || ಅರುಹು ಸಾಕುವರಾರು ನಿನ್ನನು | ಪರಿಕಿಸಲು
ಭಯಮಪ್ಪುದು ||೪|| ಪುತ್ರನುದಿಸುವ ತಿನಲೊಡನೆ ಬಹು | ಕ್ಷುತ್ತಿಗೆನಿದೆ ನೀಡಲು ||
ಸುತ್ತಿ ಮೃಗ ಬೇಟೆಯೊಳು ತರಬೇ | ಕಿತ್ತು ಮಾಂಸವನೆಂದಳು ||೫||

ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆ

ಹರಿಯು ಭಾವನು ನನಗೆ | ಹರಗೆ ಬೆದರುವನಲ್ಲ | ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಮಾತಿದಂತಿರಲಿ ||
ಹಿರಿಯಯ್ಯನಂತಕನು | ಕಿರಿತಾತ ದೇವಪತಿ | ಸರುವಜೀವನು ತಂದೆಯೆನಗೆ ||೧||
ಭೂರಿಗಜಗಳ ಬಲನು | ಶೂರನಾದ ಹಿಡಿಂಬ | ಸೌರಿಪುರ ಸೇರಿದುದನರಿಯೆ ||
ಧಾರಣಿಯ ಸಮಭಾರ | ಭಾರ ಗದೆಯಿರಲು ಕಾಂ | ತಾರ ಮೃಗಗಳ ಗಣನೆಯಿಹುದೇ
||೨|| ಕುಟ್ಟಿ ಮೃಗಗಳ ತಂದು | ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವರನು ಸಂ | ತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸುವೆನಾದರೊಳಗೆ
|| ಜ್ಯೇಷ್ಠಾನುಜರು ಮಾತೆ | ದಟ್ಟ ನಿದ್ಧೆಯೊಳಿಹರು | ದೃಷ್ಟಿಸುವುದಾಂ ಬಪ್ಪತನಕೆ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಅರಸ ಬಿಡು ಮಲಗಿಹರ ಚಿಂತೆಯ | ನಿರತ ನಾನಿಹನೆನಲು ಭೀಮನು |
ಪೊರಟನಾರನ್ನಾರು ಸಲಹುವರಜ್ಜತೆಯಿದೆನುತ || ಹರಿವ ನೀರೊಡನೈತರುವ ತೃಣ |
ದರೆಕ ಸಂತೆಯ ಜನರೆರಕ ಹೆ | ಮ್ಮರದಿ ಹಕ್ಕಿಗಳೆರಕದೋಲ್ ಸಂಸಾರಗತಿಯೆಂದ
||೧||

ಕಂದ

ವಾತಾತ್ಮಜನಿಂತೆಣಿಸುತ | ತಾ ತೆರಳಲ್ಕಾ ಹಿಡಿಂಬಿಯರಮನೆಗಾಗಳ್ || ಐತಂದೈವರನಾಲ
| ಸ್ಯಾತುರಭರದಿಂದ ಬಳಲಿ ನೋಡುತ್ತೀರ್ದಳ್ ||೧||

ಭಯಾನಕ ಪರ್ವ

ವಾರ್ಧಕ

ಮತ್ತೆ ದೊರೆ ಕೇಳು ಮುಂಗತೆ ಹಿಡಿಂಬಾಸುರನು | ಸತ್ತು ಮಣಿಪುರವಾಳ್ಳ ಶಂಬರನ
ಹೆಂಡತಿಯು | ಪೊತ್ತ ಬಸಿರೊಳು ನೆಲಸಿ ಪ್ರಸವವೇದನೆಯೊದಗೆ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯು

ಬಂದಳು || ಎತ್ತಿ ಕೈ ಬಸಿರ ಮೇಲಿಡೆ ಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ | ಸುತ್ತುತೆಂದುದು ಪಾಂಡವರ
ಮಾಂಸ ಬಯಕೆಯ | ನಿತ್ತಡೊಳ್ಳಿತು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೊಡಲೊಡೆದು ಬಹನೆನಲು
ಮುದುಕಿ ಬೆದರಿ ||೧||

ಶಂಬರನ ಓಲಗ

ಭಾಮಿನೀ

ಬರಲು ಸಭೆಯೊಳು ಶಂಬರಾಸುರ | ನಿರಲು ತಾಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿ ಮಂತ್ರೀ | ಶ್ವರ ಖರಾನನ
ವಾಘನಖಿ ಮಕರಾದಿಗಳ ಸಹಿತ || ಬೆರಗಿನಿಂ ಮರವಟ್ಟು ಮಂಡೆಯ|
ಚರಣಕಾನಿಸಲೇನೆನಲು ಬಂ | ದಿರುವ ಬವಣೆಯ ಪೇಳ್ವಳಾ ತಿಪ್ಪವ್ವ ಕೈಮುಗಿದು
||೧||

ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟ

ಲಾಲಿಸು ವಾಣಿಯನು | ಸಾ,ಹಸದಿಂದ | ಪಾಲಿಸು ರಾಣಿಯನು ||ಪ|| ಕೇಳಲಿಲ್ಲವು
ನೋಡಿ | ಬಾಳ ಬಲ್ಲೆನು ಮುದಿ | ಗಾಲದೋಳೇಕಿಂಧ | ಹಾಳು ಕೆಲಸವಯ್ಯ ||ಅ.ಪ||
ವರುಷವೆಂಬತ್ತೆನಗೆ | ದಿನವೂ ನೂರಾರ್ | ಹೆರಿಗೆ ಗೈಸುವೆ ಬಾಳಿಗೆ || ಬರಲಿ
ತಿಪ್ಪವ್ವನೆಂ | ದರೆ ಹೆತ್ತು ಬಿಡುವರೀ | ಪರಿಯ ಕಾಣೆನು ಮಾತ | ನೊರೆದುದು
ಗರ್ಭದಿ ||೧|| ತಂದು ಪಾಂಡವರ ಕೊಂದೆ | ಮಾಂಸದ ಪಾಕ | ದಿಂದ ಬಯಕೆ
ಹಾಕದೆ || ನಂದರಿಲ್ಲಿಯೆ ಬೆಳೆ | ದಂದವ ಕೆಡಿಸುವೆ | ನೆಂದುದೇಂ ಗೈದರು |ಹೊಂದದು
ಸುಖಮುಖ ||೨|| ಊರಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ | ತಂ, ದವರ್ತಲೆ | ಹಾರಿಸು ನರ ಬಲಿಗೆ ||
ಮಾರಮ್ಮ ದಯದಿಂದ | ಭಾರಿಯೌತಣಗೈಸಿ | ಮಾರಾಣಿ ಕಷ್ಟವ | ಪಾರುಗಾಣಿಸಬೇಕು||೩||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ಬಿಡು ಬಿಡೇತಕೆ ಭೀತಿ ನರರಂ | ಪಿಡಿದು ತರುವುದಿದಾವದೊಡ್ಡಿತು | ಮಡದಿಯಂ
ಸಂತ್ರೈಸು ತರಿಸುವೆ | ತಡೆಯದೀಗ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಕಳುಹುತವಳ ಮಂತ್ರಿ | ಗಳೊಳೆಂದನೆನ್ನಯ | ಲಲನೆಯ ಹರಣವನು || ಉಳಿಸಲು
ಬೇಗದಿಂ | ದಲಿ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ | ನಿಲಯಕೈದುವೆನು ನಾನು ||೧|| ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ |
ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರ ನೀನ | ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಪೋಪುದೇಕೆ || ಈ ಕ್ಷಣ ತರುವೆ ನಾ | ಲಕ್ಷ್ಯವನೆಂದು ತಾ
| ಮ್ನಾಕ್ಷ ನಮಿಸಿ ಪದಕೆ||೨|| ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಸ | ಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ | ಮಸ್ತಕ
ಪಿಡಿದೆಳೆದು || ಸ್ವಸ್ಥದಿ ನೀವಿರಿ | ಹೊತ್ತು ತರುವೆನೆಂದ | ಕತ್ತೆಮೊಗನು ಮಣಿದು||೩||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಕೇಳುತ ಜಾಲಿಯು | ಮಾಲಿಯು ಜ್ವಾಲಿಯು | ಶೂಲಿಯೊಲೆದ್ದಾಗ || ಪೇಳಿದರಾಳಿದ
| ನಾಲಿಸು ಪಾಲಿಸು | ವಿಳೆಯವನ್ನೀಗ ||೧|| ತಡೆದರೆ ಬಿಡುವರೆ | ಬಡಿದರೆ ಕಡಿವರೆ
| ಕೊಡುವೆವು ತಂದವರ || ಹುಡುಗರು ಕೆಡುವರು | ಪಡೆಯಿದು ನಡೆವುದು |
ದೃಢವಿಹುದೈ ಶೂರ ||೨|| ಮಾರಿಯ ಸೂರಿಯ | ತೀರಿಸು ಹಾರಿಸು | ಭೂರಿ
ಶಿರಗಳನ್ನು || ನಾರಿಯ ಭಾರಿಯ | ದಾರಿಯ ಕಾರಿಯ | ಪೂರಯಿಸುವುದಿನ್ನು ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಭಳಿರೆ ತಾಮ್ರಾಕ್ಷೈಕ ಶೃಂಗ ದಶಕರ್ಣ ಭಲ | ಭಳಿರೆ ಶತಬಾಹು ಕ್ಷುರದಂಷ್ಟ್ರ ತೃಣಕೇಶ
ಮುದ | ತಳೆದೆ ಕಾಳಿಯ ಗುಡಿಯ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯೊಳು ತಂದಿಟ್ಟೊರೆಯಿರೈದಿರೆನಲು
|| ತಳೆದು ನರರೂಪಮಂ ಗಜಪುರದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಸುಳಿವುತರಸಿದರು ಮನೆ ಮನೆ
ಪೊಕ್ಕು ಮಾಯೆಯಿಂ | ತಿಳಿಯದವರೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಮುಂದೈದೆ ಕುಡುಕನ
ಕಂಡರು ||೧||

ಹಾಸ್ಯ ಪರ್ವ

ಲಾವಣಿ- ಅಷ್ಟ

ಹೆಂಡದ ಬಗೆಯಬ್ಬ | ದುಂಡ ವೃತ್ತಿಯಿದಬ್ಬ | ಕಂಡೆ ನಾನಬ್ಬಬ್ಬ ||ಪ|| ಗಂಡು
ಎಂಬವನೊಬ್ಬ | ಕಂಡರೆ ನಾನಬ್ಬ | ಹೆಂಡವಿದಬ್ಬಬ್ಬ ||ಅ.ಪ|| ಆಚೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ |
ಈಚೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿ | ಚಾಚುತ ಮೈಮಂಡೆಯ || ನಾಚಿಕೆ ತೊರೆವುದು| ವಾಚಾಳಿಯಾಗೋದು
| ಈಚಲಮರದ್ದೆಂಡ||೧|| ಸಂಗಡಿಗರ ಬೈದು | ಅಂಗನೆಯರ ಹ್ಯೊದು | ಕೆಂಗಣ್ಣಿನುರಿ
ತೋರಿ || ಲಿಂಗಜ್ಞನಪ್ಪುದು | ಮಂಗಣ್ಣನಾಗೋದು | ತೆಂಗಿನಮರದ್ದೆಂಡ ||೨||
ಕಾಲಡಿಯಿದ್ದುದು | ಕೇಳದೆ ಹೋಗೋದು | ಹೇಳಿರೆ ತೋರದು || ಕಾಳಮ್ಮಗಿದು
ಪ್ರೀತಿ | ಬಾಳಿಕೆಗತಿಖ್ಯಾತಿ ತಾಳೇಯ ಮರದ್ದೆಂಡ ||೩|| ಡೊಳ್ಳೆ ಬೆಳೆಸಿ ಕಾಸು | ಕಳ್ಳರು
ನಿಂದಿಸು | ತೊಳ್ಳೆರೆಂಬರು ಹೇಸು || ಕಳ್ಳ ಕುಡುಕನೆಂದು | ಮಳ್ಳ ಹೊಲೆಯನೆಂದು|
ಪೊಳ್ಳು ಮಾತಾಡುವರು ||೪|| ನೊರೆ ನೊರೆ ಹೆಂಡವ | ಸುರಿಸುರಿದದ್ದವ | ಕರೆಕರೆ
ಬಿಡಲಾರ || ಗರಗರ ತಿರುಗಿಸಿ | ದುರುದುರು ಪರಿಕಿಸಿ | ಸರಿ ಸರಿಗೊಳಿಸುವುದು||೫||

ಕಂದ

ದಾನವರೆಲ್ಲರು ಮಾಯದಿ | ಮಾನವರಂತೈದಿ ತಡೆದು ಕೇಳಿದರವನಂ || ನೀನಾರೆಲ್ಲಿಗೆ
ಪೋಗುವು | ದೀ ನಿಶಿಯಲಿ ಪೆಸರದೇನು ಪೇಳೆನಲೆಂದಂ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಏನ ಹೇಳುವಿರೆನ್ನೊಳು | ಆರಾದ | ರೇನು ನೀವಾರೀಗಳು || ಏನೆಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು |
ಪೇಳದಿರ | ಲಾನು ಹೇಳೆನು ಗುಟ್ಟನು||೧||

ಭೈರವಿ - ಝಂಪೆ

ಪುಂಡತನ ತೋರದಿರು | ಪಾಂಡವರು ಎಲ್ಲಿಹರು | ಖಂಡಿತವ ಹೇಳದಿರೆ |
ಮಂಡೆಯೊಡೆಯುವೆವು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಸುಡುರವಿಯು ಕಾಣದುದನು | ಕವಿ ಕಾಂಬ | ನೋಡನವನು ಕಾಣದುದನು || ಕುಡುಕ
ಕಾಂಬ ಪುರೋಚನ | ಸಂಬಳವ | ಕೊಡಲು ಕಟ್ಟಿದನು ಸದನ ||೧||

ಭೈರವಿ - ಝಂಪೆ

ಮನೆ ಮಠವ ಕಟ್ಟಿರುವು | ದನು ಕೇಳಿದೆವೆ ಪಾಂಡು | ತನಯರನು ತೋರುತೋ |
ರೆನಲೆಂದನವನು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ?ಝಂಪೆ

ಕುಟ್ಟಿ ಮೇಣರಗುಮನೆಯ | ಕೌರವನು | ಕಟ್ಟಿಸುತ ಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ || ದಿಟ್ಟತನದಿಂ
ಪೊಕ್ಕರು | ಪಾಂಡವರು | ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯೊಲಾದರು||೧||

ಭೈರವಿ - ಝಂಪೆ

ಸುಳ್ಳನಾಡುವೆಯ ಜೀ | ವಿಲ್ಲದವರವರೆ ಹೊರ | ಗೆಲ್ಲಿಗಾದರು ಹೋಗ | ದಲ್ಲಿ
ದಹಿಸಿದರೆ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಆರು ಜನರಿರಲು ಒಳಗೆ | ಬೆಂಕಿಯಾ | ಗಾರವದು ಸುಟ್ಟಮೇಗೆ || ಚೂರಲುಬು
ಸಿಕ್ಕದನ್ನು | ಕಾದೆ ಹೊರ | ಬಾರದಂತಾನವರನು ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಮರುಳು ಮಾತೇಂ ತೋರಿಸೆನಲವ | ಕರೆದುತರಲಾ ವಾರಣಾವತ | ಕರಗಿನುರಿಗಿಕ್ಕಿದರು
ಕುಡುಕನ ಖಳರು ತಿನುವುದಕೆ || ಉರಿಯುರಿಯು ದುಷ್ಟ್ಯತಿಗಳೆನ್ನನು | ಪರಿಕಿಸುತ
ಮರೆಯಿರಿಯೆನುತ ಮೃತಿ | ದೊರಕಲಸುರರು ತಿಂದು ಶಂಬರಗೆಂದರೈತಂದು||೧||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿ

ಶಂಬರ ಕೇಳು ನಾ | ವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯ || ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಪಾಂಡು | ಸಂಭವರ್
ಸ್ಥಿತಿಯ ||ಪ|| ಸರುವರು ನರರೂಪ | ಧರಿಸಿ ಗುಪ್ತದೊಳು|| ಕರಿಪುರದರಮನೆ |
ಕಿರಿಮನೆಗಳೊಳು || ದೊರಕದೆ ಕುಡುಕನಿಂ | ದರಿತಿಹವಯ್ಯ || ಅರಗಿನಾಲಯದೊಳ
| ಗುರಿದರು ಜೀಯ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಕೇಳಿ ಶಂಬರ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯ | ತಾಳಿ ಮಡದಿಯ ಕಾಯಲಾರದ | ಬಾಳುವೆಯು
ಫಲವಿಲ್ಲ ಸಚಿವನೆ ದಾರಿಯೇನಿದಕೆ || ಕೇಳು ಶೋಣಿತ ಪುರದಿ ರಾಕ್ಷಸ | ಮೌಳಿ
ಬಲಿಭವ ಬಾಣನಿಹನವ | ನಾಳುತನಕಿದಿರಿಲ್ಲ ಸಲಹುವ ತಿಳಿಸು ನೀನೆಂದ ||೧||

ಕಂದ

ಅಹುದಹುದೀ ನುಡಿ ಬಾಣನು | ಸಹಸಿಗ ಶಿವನ ಬಲದಿಂದ ಕೈಗೂಡಿಸುವಂ ||
ವಿಹಿತದಿ ಪೋಗುವನೆಂದತಿ | ವಹಿಲದಿ ಶೋಣಿತಕೆ ಬಂದು ಕಳುಹಿದ ಚರನಂ ||

ಬಾಣಾಸುರನ ಓಲಗ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಬಾಣನೆಂಬವ ಹಿಂದೆ ತಪದಲಿ | ಸ್ಥಾಣುವನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ದ್ವಾರ | ಸ್ಥಾನ ಕಾಯುವಡಿಟ್ಟು
ದಾನವ | ಶ್ರೇಣಿಸಹಿತ ||೧|| ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೈಗಳಿಂ ಹ | ನೊಂದು ಕೋಟಿ
ಮಹಾಬಲಗಳೊಡ | ನಂದು ಕುಂಭಾಂಡಾದಿ ಮಂತ್ರಿಗೆ | ಳಿಂದ ಕೂಡಿ ||೨||
ತರಣಿಯಸ್ತಮಿಸಿರಲು ಬಾಣನು | ಹರಗೆರಗುತೋಲಗದೊಳರೆ ಶಂ | ಬರನ
ಬರವನ್ನೊರೆದ ಚಾರಕ | ನೆರಗಿ ದೊರೆಗೆ ||೩||

ಮುಖಾರಿ - ಏಕ

ಸ್ವಾಮಿ ಗೈಯುವೆನರಿಕೆ ಶರಣು | ರಾಕ್ಷಸಸಾರ್ವ | ಭೌಮ ತಮ್ಮಯ ಪಾದಕೆ ಶರಣು
||ಪ|| ಯಾಮಿನೀಚರನು ನಿಮಗೀ ಪಿಂತೆ | ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಬಲ ಸಂ | ಗ್ರಾಮಕ್ಕಿತ್ತಿರುವ
ಮಿತ್ರನಂತೆ || ಆ ಮಣಿಪುರದಿಂ | ದೀ ಮಹಾದ್ವಾರದಿ | ಸ್ವಾಮಿಯ ದರುಶನ |
ಕಾಮಿಸಿ ಕಾದಿಹ | ನೇಮವ ಪಾಲಿಸ | ಲಾಂ ಮತ್ತೈದಿದೆ | ಪ್ರೇಮಿಯು ಶಂಬರ |
ನಾಮಕನೆಂಬನು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಚರನ ಕಳುಹುತೆದ್ದು | ಹರಿತಂದಾಕ್ಷಣದಿ ಶಂ | ಬರಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಾಣನು || ಕರಗೊಟ್ಟು
ಕರೆದುಪ | ಚರಿಸುತ ಕೇಳ್ ಕು | ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕ್ಷೇಮದ ವಾರ್ತೆಯ ||೧||

ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟ

ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹರೇನಯ್ಯ | ನಿನ್ನಯ ಬಂಧು | ಸ್ತೋಮವೆಂತಿರುವುದಯ್ಯ || ನೀ
ಮೊದಲಿಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆತಂದು ಬಂ | ದಾ ಮಘವನ ಗೆಲಿದಾ ಮಾತ ಕೇಳಿಹೆ ||೧||
ಏನಿದು ದುಗುಡವಿದು | ಕಂದಿದೆ ಮುಖ | ಮೌನವ ಧರಿಸಿಹುದು || ಕಾಣನೀವರೆಗಿಂಥ
| ಹಾನಿ ಬಂದುದು ದೇವ | ಸೇನೆಯಿಂದಲೊ ಮತ್ತಾ | ಮಾನವರಿಂದಲೊ ||೨||
ಬಿಡು ಮನಸಿನ ತಾಪವ | ಏತಕೆ ಭೀತಿ | ಕೊಡುವೆ ನಾನಿಗೊ ಧೈರ್ಯವ || ನುಡಿ
ಸತ್ಯ ವಿಷಯವ | ಮೃಡನನುಗ್ರಹದಿ ಕೈ | ಬಿಡದು ನಮ್ಮವರನ್ನು | ದೃಢವಿದು
ನಂಬಿಕೊ ||೩|| ಬಳಿಕ ಶಂಬರನೆಂದನು | ಆಗದ ಕಾರ್ಯ | ತಿಳಿಸಲು ಬಂದಿಹೆನು
|| ಇಳೆಯೊಳು ಪಾಂಡವ | ರೆಳೆತಂದು ಬಸಿರಾದ | ಲಲನೆಗೆ ಬಯಕೆ ಗೈ | ಸಲು
ನಿಶ್ಚೈಸಿರುವೆನು ||೪||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಎನ್ನಿಂದಾಗದೆ | ಕುನ್ನಿ ಮಾನವರುಗ || ಳನ್ನು ತರುವದು | ಗಣ್ಯವೇ ಭಯ | ವನ್ನು
ಬಿಡು ಬಿಡು ಶಂಬರ ||೧||

ಮಧುಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ತರಲು ಕಳುಹಿದೆನಾಪ್ತ ಜನಮಂ | ಕರಿಪುರಕೆ ಕೌರವರು ರಚಿಸಿದ | ಅರಗಿನಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಪಾಂಡವ | ರುರಿದು ಹೋದರು ದಿಟವಿದು ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಆರು ಸಿಕ್ಕರೆ | ಧಾರಿಣಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ || ಕೌರವಾದ್ಯರು | ನೂರು ಜನರಂ | ತೀರಿಸಿದರದು
ಸಾಲದೆ ||೧||

ಮಧುಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಅರುಹಲೇನದ್ಭುತವ ಪಿಂಡವು | ಅರಸಿಯುದರದಿ ಪಾಂಡವರ ತಲೆ | ತರಿದು
ಮಾಂಸವನೀಯದಿರಲಾಂ | ಹರಿವೆ ಹೊಟ್ಟೆಯನೆಂದುದು||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಹರಣಗೊಂಡಾತ | ಹರಿದಶ್ವಭವ ನೋಡು || ಹರನೊಳೊರೆದದ | ತರಿಸಿ ವಿಧಿಯಿಂ
| ವಿರಚಿಸೀವೆನು ತನುಗಳ ||೧||

ಮಧುಮಾಧವಿ - ತ್ರಿಪುಡೆ

ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಸಾಹಸದಿ ನಿನಗೆಣೆ | ಗಾಣೆ ಲೋಕಾಂತರದ ಕೀರ್ತಿಯು | ಬಾಣನೆಂಬವ
ತ್ರಾಣಿಯೆಂಬುದು | ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗಿಂದನು||೧||

ಕಂದ

ಇಂತಾ ಬಾಣನ ಶಂಬರ | ಸಂತಸದಿಂ ಪೊಗಳುವಾಗ ಗುಪ್ತದ ಚಾರಂ || ಮುಂತೆಸೆಯುವ
ರಾತ್ರೀಚರ | ಕಾಂತಗೆ ವಂದಿಸುತಲಿಂತು ಪೇಳಿದನಾಗಂ||೧||

ಮುಖಾರಿ - ಏಕ

ಶೋಣಿತಾಧೀಶ ಸಲಾಂ ಸ್ವಾಮಿ | ದಾನವ ಪ್ರೇಮಿ | ಶೋಣಿತಾಧೀಶ ಸಲಾಂ ಸ್ವಾಮಿ
||ಪ|| ಗುಟ್ಟಿನೀಕ್ಷಿಸಲು ಪೋದವ ಜೀಯ | ದೇಶವಿದೇಶ | ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಸುತ್ತಿದನಯ್ಯ
|| ದುಷ್ಟನಾದ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ಭೀಮನಾ | ಶಿಷ್ಟ ಹಿಡಿಯನ | ಕುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಬೆಗೆ | ಕಟ್ಟಿ ತಾಳಿ
ಮತ | ಗೆಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾ | ಗಿಷ್ಟದಿ ಪಾಂಡವ | ರೊಟ್ಟಿನೊಳಿರುವನು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಹರುಷದಿಂ ಬಹುಮಾನ | ಚರಗಿತ್ತು ಕಳುಸಿ ಶಂ | ಬರಗೆ ಪೇಳಿದನು ಬಾಣ ||
ಹರನಿಹನೆಂದುದು | ಸರಿಬಂತೆ ಬರಬೇಕೆ | ತರುವೆಯ ಪೇಳು ನೀನು ||೧||
ಹರಣದಿಂದಿಹರೆಂಬು | ದರಿತಿದರ್ಲಿಗೆ | ಬರುವವನಲ್ಲ ನಾನು || ಮರಣ
ವಾರ್ತೆಯೊಳು ಮುಂ | ದರಿಯದೆ ಬಂದೆನು | ತರುವನಿಷ್ಟರಿತ ಮೇಲೆ ||೨||
ತೊಂದರೆ ಬರಲಿಂತು | ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳದೆ | ಬಂದು ತಿಳುಹಿಸೆನ್ನಲು || ವಂದಿಸಿ
ಪೊರಟನ | ಲ್ಲಿಂದ್ಯದಿ ತಾಮ್ರಾಕ್ಷ | ಗೆಂದನೋಲಗಗೊಡುತ ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಕೇಳೈ ಹಿಡಿಂಬಾವನದಿ ಪಾಂಡವರು ಬಂದು | ಮೇಳೈಸಿರುವರೆಂದು ಗುಪ್ತ ಚಾರಕನಲ್ಲಿ
| ಪೇಳಿದನು ನೀನು ಜಾಲಿ ಜ್ವಾಲಿ ಮಾಲಿ ಕಲಿ ಕಲುಷ ಕರ್ಕಶರ ಕೂಡಿ || ಊಳಿಗವ
ನಡೆಸೆನಲು ತಾಮ್ರಾಕ್ಷನೆರಗಿ ಬಹು | ಖೊಳ ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರ ಮೋಡಿಯನ್ನರಿತ ದೈ
| ತ್ಯಾಳಿಯಂ ನೆರಹಿ ಪೊರಮಡಲಿತ್ತಲು ಹಿಡಿಂಬೆಗುದರವೇದನೆದೋರಲು ||೧||

ಕರುಣ ಪರ್ವ

ದ್ವಿಪದೀ

ಕಾಣೆನೇತಕೊ ಬರಿದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುತಿದೆ || ಕ್ಷೀಣ ಹೊಂದಿತು ಧೈರ್ಯ ಗತಿಯೇನು ಮುಂದೆ ||೧|| ಭಾವ ಮೈದುನರು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರುವರೀಗ || ಭಾವಿಸಿದರೆನ್ನಿಂದ ತೀರದೀ ರೋಗ ||೨|| ಹೆತ್ತವಳು ವಿಧಿವಶದಿ ಬಂದಿರುವಳಿಲ್ಲಿ || ಅತ್ತೆಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತೊರೆವೆನವಳಿಲ್ಲಿ ||೩|| ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುವಳೊ ನಿದ್ರೆಯ ಭಂಗಕಾಗಿ || ಕೆಟ್ಟ ಸೂತಕವಾಯು ಬೀಸುತಿದೆ ಸಾಗಿ ||೪|| ಎನ್ನಂತೆ ಹೆಂಗರುಳು ಮರುಗದಿರಳಿನ್ನು || ಮನ್ನಿಸದೆ ಬಿಡಳು ಕಟ್ಟುವೆ ಕಾಲುಗಳನು ||೫|| ತಾಯಿ ಯೇಳೊ ಯೆನ್ನ ಮಾಯಿಯೇಳೆನುತ || ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಮೆಲ್ಲನಾಯಾಸಗೊಳುತ ||೬|| ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಡಿದಳು ಮುಂದಿರುವ ಸೊಸೆಯ | ಕುಂತಿಯೆದ್ದೇನೆನಲು ಹೇಳಿದಳು ಪರಿಯ||೭||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಏತಕಿಂತಹುದೇನಮ್ಮ | ನಿಲ್ಲದು ಪ್ರಾಣ | ಘಾತವಾಗುವುದೀಗಮ್ಮ ||ಪ|| ಮಾತೆ ಕಂಗಾಣದು | ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ | ಹೂತುಹೋಗಿದೆ ಬೇಡ | ಸೋತೆ ನಾನಿದರಿಂದ ||ಅ-ಪ|| ಸಂದುಸಂದುಗಳೆಲ್ಲವು | ಕಳಚಿಬೀಳು | ವಂದದಿ ನಡುಗುವುವು || ರಂಧ್ರ ರಂಧ್ರದಿ ಬೆವ | ರೊಂದೇ ಸಮನೆ ಚಿಮ್ಮಿ | ಬಂಧಿಸಿ ಕಟಿಪೃಷ್ಠ | ದಿಂದ ಸಿಡಿಯುತಿಹು || ದೇತ ||೧|| ನಾರಿಯ ಜನ್ಮವನ್ನು | ಧರಿಸಿ ಪುಟ್ಟ | ಬಾರದೆಮ್ಮರಿಗಳನ್ನು || ಸೇರಿದರ್ ಪುರುಷರ | ಸೇರಬಾರದು ಕಷ್ಟ | ಸೈರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ | ಲಾರೆ ನಿಶ್ಚಯವಮ್ಮ ||೨|| ಕೋಣಸೂಕರ ವ್ರಾತವ | ತಿಂದೊಡಲೊಳು | ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ || ತ್ರಾಣವೆತ್ತಡಗಿತೊ | ಕಾಣೆ ನಾನುಸಿರಾಡ | ಲಾನೆ ಮೆಟ್ಟಿದೊಲೀಗ | ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವುದಯ್ಯೋ ||೩|| ಏನ ನಾ ಹೇಳಲವ್ವ | ಹೀಗಾಗಲು | ಬೇನೆಯು ಬರುವುದವ್ವ || ಜಾಣೆ ನೀ ಧೈರ್ಯ ತಾ | ಳಾನಿಹನೆಂದಂದು | ಕೋಣೆಗೊಯ್ಯುತ ಕುಂತಿ | ತಾನೆ ಸೇವಿಸಿದಳು ||೪||

ಭಾಮಿನಿ

ಕುಂತಿ ಸೂತಕಗೃಹದಿ ತಿಳಿದಿಹ | ತಂತ್ರ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು ಪೊರಟಿಹ | ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾಯದಿ ಬಂದು ಮಲಗಿರುವ || ಅಂತಕನ ಸುತ ಪಾರ್ಥಯಮಳರ | ನಂತರಿಕ್ಷದಿ ಪೊತ್ತು ಕೊಂಡೊ | ಯ್ದಂತರಂಗದೊಳಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತೊರೆದರಸುರಂಗ||೫||

ಜಂಜೂಟಿ - ಅಷ್ಟ

ಕೇಳು ರಕ್ಕಸರಾಯ ನೀನು | ನಾವು | ತಾಳಿ ಮಾಯಾರೂಪವನ್ನು || ಗಾಳಿಯು ತರಗೆಲೆ | ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸುವಂತೆ || ಖೂಳರನು ತಂದಾಜ್ಞೆಯಂತಾ | ಕಾಳಿಗುಡಿಯಡಿ ಜಡಿದು ಬಂದೆವು ||೧|| ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿಧಾರಕರು | ನಿಂದ | ರೊತ್ತೊತ್ತಿನಲಿ ಬಲು ಭಟರು

|| ಸುತ್ತ ದಾನವರಿರ್ಪ | ರೆತ್ತ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ || ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವದೇನವರ ಕಾ |
ಯುತ್ತಲಿರುವುದೆ ಪೇಳು ಖಳಮಣಿ ||೨|| ಧಿರುರೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಸಂಭ್ರಮಕೆ | ರಕ್ಕ | ಸರ
ದಂಪತಿಗಳ ದೇಗುಲಕೆ || ಬರಬೇಕೆನ್ನುತಲಿ ಡಂ | ಗುರ ಹೈಸು ಕಾಳಿಮಂ || ದಿರವ
ಪಟ್ಟಣ ವೀಧಿಗಳ ಶೃಂ |ಗರಿಸು ತ್ವರಿತದೊಳೆಂದ ಶಂಬರ ||೩||

ಸಂಭವ ಪರ್ವ

ಭಾಮಿನೀ

ಅಪ್ಪಣೆಯನಾಂತಸುರರೆಲ್ಲರ | ಬಪ್ಪ ತೆರ ಸಾರಿಸುತ ನರಬಲಿ | ಗಪ್ಪ ಸನ್ನಹಗೈಸೆ
ಶಂಬರನತ್ತಲಾ ಕುಂತೀ || ತಪ್ಪದುಪಚರಿಸಲು ಹಿಡಿಂಬೆಗೆ | ಒಪ್ಪುವಂತಿಹ ದೇಹದಾಕೃತಿ
| ದಪ್ಪ ಮಡಕೆಯೊಲಿರುವ ಕೂದಲ ಕುವರ ಜನಿಸಿದನು ||೧||

ಕುಸುಮ

ಬಾಲ ಚೀರಲು ನಡುಗೆ | ಶೈಲವು ಘಟೋತ್ಕಚಗೆ | ಮೂಲ ಮಾಯಾ ವಿದ್ಯೆ |
ಪಾಲಿಸಿದಳು || ಖೂಳ ಬೆಳೆದನು ಕ್ಷಣಕೆ | ಗಾಳಿ ವರ್ಧಿಸುವಂತೆ | ಗಾಳಿಮುಮ್ಮನೆಂದು
ಪೇಳುವಂತೆ ||೧||

ಮೃಗಯಾ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡೆ

ಅತ್ತ ಗುಂಜಾಕ್ಷಾಖ್ಯೆ ಶಬರನು | ಕತ್ತಿ ಬಲೆ ಬಿಲ್ಲಿಟಿ ಶರ ಬಲ | ಮೊತ್ತಗೂಡುತ
ಬೇಟೆಯಾಡುತ | ಬಂದನಾಗ ||೧|| ಕಟ್ಟಿ ಬಲೆಗಳ ಕೂಗಿ ನಾಯ್ಕಳ | ಬಿಟ್ಟು ಬಗೆಬಗೆ
ಮೃಗಗಳನು ಬೆ | ನ್ನಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುತ ಕುಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲುತ | ಬರಲು ಮುಂದೆ||೨||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಮಾರುತಿ ಬೇಟೆಯ | ಕಾರಿಯ ಗೊಂಡಾ | ಹಾರವ ಹುಡುಕತಲೀ || ಹಾರುವ ಮೃಗ
ಸಂ | ಹಾರವ ಮಾಡಲು | ಕೈರಾತರು ಕನಲಿ ||೧|| ಎಬ್ಬಿಸಿದನು ನಾ | ತೆಬ್ಬನಳೆದೆ ನಾ
| ಸಬ್ಬಳವಿಟ್ಟವ ನಾ || ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಬಿದ್ದುದು | ಕೊಬ್ಬ ನಿಲಿಸುವೆವು | ಒಬ್ಬನೆ ಕೊಡು
ನೀನು ||೨|| ಸತ್ತ ಹುಲಿಯ ಮಾ | ತೆತ್ತದೆ ತಲೆಯೊಳು | ಹೊತ್ತ ಮೃಗಗಳನ್ನು ||
ಇತ್ತರೆ ಪಾಲಿಪೆ | ಮತ್ತೆಗೌಷಧ | ವಿತ್ತು ಕೊಲುವೆನಿನ್ನು ||೩||

ಪುನ್ನಾಗವರಾಳಿ - ಮಟ್ಟಿ

ಭರದಿ ಶಬರಪತಿಯು ಮೀಸೆ | ತಿರುಹುತೆಂದನು || ಅರರೆ ಬಿದ್ದ ವ್ಯಾಘ್ರ ಬಿಟ್ಟು
ತೆರಳು ಪೇಳ್ವೆನು ||೧|| ಒದರಲೇಕೆ ಸಾರಿ ಕೊಲುವೆ | ಮದದ ಹಂಬಲ || ಬದಿಯೊಳಿಟ್ಟು

ಮೃಗವ ಕೊಟ್ಟು | ಬದುಕು ಹೋಗಲ ೨೨|| ಬೇಡರಾವು ಮಿಕ್ಕವ ತಿಂದು | ಕಾಡೊಳಿಷ್ಟುದು
 || ರೂಢಿಯೆನ್ನ ಮಗನೆ ಮೃಗವ | ಬೇಡಲೊರೆವುದು ||೩|| ಅಸುರೆಯಾದ ಸತಿಗೆ
 ಮಾಂಸ | ಬಸಿರ ತುಂಬಲು || ಉಸುರದೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಟೆ ಎಸಗು ತಿನ್ನಲು ||೪||
 ನರರಿಗಸುರರೆರಕವೆಲ್ಲಿ | ಬಂದೆ ಹಾಸ್ಯವು || ಹರಕೆ ನೀನು ಹೊತ್ತರಾವು | ತೆರುವರಲ್ಲವು
 ||೫||

ವಾರ್ಧಕ

ಇಂತುಸುರಿ ಗುಂಜಾಕ್ಷ ಧುರಗೈದು ಭೀಮನಿಂ | ದಾಂತಪಜಯವ ಶರಣು ಪೊಗಲೆಂದ
 ಸಹಭವರು | ಕಾಂತಾರದಲ್ಲಿರುವರೀಗೈದುವೆನು ಸ್ಮರಿಸೆ ಬಹುದು ಕೊಡು ಮೃಗಗಳನ್ನು
 || ಸಂತಸದಿ ಮೃಗಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ವಾಯು | ಜಂ ತರಿದು ಫಲ ಪಕ್ಷಗಳ
 ಹೊತ್ತು ಮೃಗ ಪಿಡಿದು | ತಂ ತವಕದಲಿ ಹಿಡಿಂಬಾವನಕೆ ಬರೆ ಕಂಡು ಕುಂತಿ
 ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳೆಂತೂ||೧||

ಪೃಥಾಪ್ರಲಾಪ

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ತರಳನೆ ಮಲಗಿಹ ಸುತ ರೊ | ಬ್ಬರ ಕಾಣೆನು ಬದುಕೇತಕೆ | ಒರೆಯುವರಾರಿಹರೇನಾ
 | ದರೊ ತಿಳಿಯುವುದೆಂತು || ಸಿರಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಪೋದರು | ಹಿರಿಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ಧರ್ಮದ | ತರು ಪಕ್ಷಿಗಳಂದದಿ ನಾ | ವಿರುತಿಹವನಿಂದ ||೧|| ಫಲಗುಣ
 ನಮ್ಮನ್ನಯತರು | ಫಲದಂತಿಹನೆನ್ನಿಷ್ಟವ | ಸಲಿಸಲು ಸಗ್ಗದ ವಸ್ತುವ | ನಿಳುಹಿದ
 ಪೂಜಿಸಲು || ತೊಳಲುತ ಗಿರಿ ಗುಹೆ ನಿಮ್ಮನು | ಸಲಹಿದನತಿ ಸಂಕಷ್ಟದಿ | ಕಳೆದವರನು
 ಜೀವಿಸೆ ಕಳ | ವಳ ಸೈರಿಸೆನಿನ್ನು ||೨|| ಮುಕುತಿಯ ಸಾಧಿಸೆ ಮಾದ್ರಿಯು | ನಕುಲನ
 ಸಹದೇವನ ಪಾ | ತಕಿಯೆಂದುಸುರಳೆ ಕೊಟ್ಟವ | ಳಕುಟಲತನದಿಂದ || ಸುಖವನು
 ಬಯಸದೆ ಮಕ್ಕಳ | ಮುಖಗಳ ನೋಡುತ ಬದುಕಿದೆ | ನಕಟಿನ್ನತ ಮರೆತೊರಗಲು
 | ವೃಕಕುಕ್ಷಿಯು ಕೆರಳಿ ||೩||

ರೌದ್ರ ಪರ್ವ

ಭಾಮಿನೀ

ಕೇಳಿ ಮೀಸೆಯ ತಿರುಹುತಲಿ ಕ | ಣ್ಣಾಲಿ ಕೆಂಪಡರಲೈ ರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆ ಧಗಧಗಿಸುತ್ತ
 ಕಚಕೂಪದಲಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿ || ಖೊಳೆಯಾದ ಹಿಡಿಂಬೆಯುದರವ | ಸೀಳಿತಹೆ
 ಸಹಭವರನನ್ನುತ | ಪೇಳಿ ಗದೆ ತಿರುಹುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುಡಿಯ ಹಿಡಿದೆಳೆದ ||೧||

ಪಂತುರಾವಳಿ - ಮಟ್ಟೆ

ತೋರು ತೋರು ಬೇಗದಿಂದಲಿ ||ಪ|| ತೋರು ನಿಂದಿಸುವರ ಪೊರೆವ | ಭಾರ ಪೊತ್ತು
ಕಳುಹುತ್ತೆನ್ನ || ಮಾರಿಯಾಗಿ ತೀರಿಸಿದೆಯ | ನಾರಿಯೆಂದು ನಂಬಿದುದಕೆ ||೧||
ಅಣ್ಣನೆಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನೆಲ್ಲಿ | ಮಿಣ್ಣನವರ ತಿಂದು ತೇಗಿ || ಕಣ್ಣಬಿಡುವೆ ಬಣ್ಣಗಾತಿ |
ಮಣ್ಣಗೂಡಿಸುವೆನು ದಿಂಡೆ||೨|| ಕುನ್ನಿ ಬಾಲದಂತಿದಾಯ್ತು | ನಿನ್ನ ರೀತಿ ತಿಂದ
ಹೊಟ್ಟೆ || ಯನ್ನು ಬಗೆದು ಶೋಧಿಸುವೆನು | ಘನ್ನ ಘಾತಕಿಯು ನಿವಾಳಿ ||೩||

ಕಂದ

ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೊಲಿಂತುಸುರುತ | ಮುಕ್ಕುವನೋ ಜಗ ಹಿಡಿಂಬೆಯನ್ನೆಳೆಯುವನೋ ||
ತಿಕ್ಕುವನೋ ಎನಲರಿಯದೆ | ರಕ್ಕಸಿಯಣುಗನು ಪಿಡಿದಡಿ ತಡೆಯೆನುತೊರೆದಂ ||೧||

ಶಾಂತಪರ್ವ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ಅಷ್ಟ

ತಂದೆ ಸೈರಿಸು ನಿನ್ನ | ಕಂದನಲ್ಲವೆ ನಾನು | ತಾತ ಪೇಳು || ಪಾಶ | ಬಂಧನ
ಕಡಿವೆಯ | ಬಂಧುತ್ವ ಕೆಡಿಪೆಯ | ತಾತ ಪೇಳು ||೧|| ಜನಕ ಕೈಕಾಲುಗ | ಳನು
ಪಿಡಿಯುವೆನೀಗ | ಅಪ್ಪ ತಾಳು || ಅಯ್ಯೋ | ಮನಸಿನ ಬಗೆಯದು | ಕನಸಿನಂತಾದುದು
| ಅಪ್ಪ ತಾಳು ||೨|| ಅಮ್ಮ ಹೇಳುವಳಪ್ಪ | ಸುಮ್ಮನಾಲಿಸು ಸ್ವಲ್ಪ | ತಂದೆ ಕೇಳು || ಸಿಟ್ಟ
| ನೊಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲಿಸು ದೇವ | ರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಾವ | ತಂದೆ ಕೇಳು ||೩|| ಹೆಂಡತಿಯೊಳಗಿಷ್ಟ
| ಚಂಡತರದ ಸಿಟ್ಟು | ಬೇಡ ಬೇಡ || ನೋಡು | ಲಂಡಿಗಳಿಂಗಕ್ಕು | ಪುಂಡತನವಿದಕ್ಕು
| ಬೇಡ ಬೇಡ ||೪|| ದೂರ ಪೋದುದು ಸಿಟ್ಟು | ನಾರಿಯಳನು ಬಿಟ್ಟು | ಎಂದನಾಗ
|| ಮೆಚ್ಚಿ | ವೀರರೆಲ್ಲಿಹರೆಂದು | ತೋರಬೇಕೆನಗಿಂದು | ಎಂದನಾಗ ||೫||

ನವರೋಜು - ಏಕ

ನಾಥನೆ ಲಾಲಿಸು ಸೊಲ್ಲ | ಮತ್ | ಪ್ರೀತನೆ ಪೇಳುವನೆಲ್ಲ || ನೀ ತೆರಳಲು ದನು
ಜಾತರು ಶಂಬರ | ದೂತರು ಬಂದರ | ಮಾತೃಕ ಸಂಗಡ||೧|| ಆಶರರೂ ಮಲಗಿಹರ
| ಆ | ಕಾಶದ ಮಾರ್ಗದಿ ವೀರ || ಆಶುಗನಂದದೊ | ಳೇಶ್ವರನಾಣೆ ಮ | ದೀಶನೆ
ಪೋದರು | ಕಾಶ್ಯಪಿ ಭಾರರು ||೨||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದೆನ್ನನು | ಕಳುಹಿ ನಿ | ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ಮಲಗಿಹರನು || ಭಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದೀವುದೆ
| ವಂಚಕಿಯೆ | ಪಕ್ಷಪಾತಿಯು ಬಿಡಿಸದೆ ||೧||

ಆನಂದ ಭೈರವಿ - ಏಕ

ಸುತ್ತು ಮಾತಿದಲ್ಲ ಕಾಂತ | ಪೊತ್ತ ಗರ್ಭದಿಂದ ಭ್ರಾಂತ || ಛಾದೆನು | ಕಾಣ | ದಾದೆನು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಗರ್ಭ ಬಂ | ತಲ್ಲ ಪೇಳುವೆ ಯಾರಿಗೆ || ಖುಲ್ಲತನ ತೋರಿಸುವೆಯ | ನಮ್ಮವರ | ನೆಲ್ಲರನು ತೀರಿಸಿದೆಯ ||೧||

ಆನಂದಭೈರವಿ - ಏಕ

ಉಸಿರನಾಡಲಾರದಾದೆ | ಕಸುವು ಬತ್ತಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋದೆ || ಕದ್ದರೂ | ಅವರ್ | ಗೆದ್ದರೂ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಉಸಿರಾಡದಿರಲು ಬದುಕಿ | ಎಂತಿರುವೆ | ಉಸಿರುಸಿರು ಬೇಗ ಕಟುಕಿ || ವ್ಯಸನ ತಂದಿತ್ತೆಯಲ್ಲ | ಸೋದರರು | ಅಸುರವಶರಾದರಲ್ಲ ||೧||

ಆನಂದಭೈರವಿ - ಏಕ

ಎನ್ನನು ನಿಂದಿಸುವುದೇಕೆ | ನಿನ್ನನು ನಾ ಕೂಡಿದುದಕೆ || ಇರುವನು | ಮಗನು | ತರುವನು ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ನಿನ್ನನೇತಕೆ ಜರಿವುದೆನ್ನ ಬಾಹಿರಕೃತ್ಯ | ಕನ್ಯವರ್ಣದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತರಲೇನಹುದು | ದನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳಲೆಮ್ಮನ್ನಯಕೆ ಸಲದ ಕಾರ್ಯದ ಫಲವಿದೀಗುಂಬುದು || ಅನ್ನೆಗಂ ಪೇಳಿದಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗಾಜಿ ಮೃತಿ | ಹೇಣ್ಣ ಜನ್ಮಕೆ ಪ್ರಸವ ಕಾಲದಲಿ ಮೃತಿ ವೈಶ್ಯ | ಜನ್ಮಕಂಬುಧಿಯ ಗತಿ ಮೃತಿಯು ಸಾಮೀಪ್ಯವೆಂದಿರ್ಪುದನ್ನೀನರಿಯೆಯ ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಎರಗುತಾಗ ಘ | ಟೋತ್ಕಚನೆಂದನು || ಭರದೊಳಪ್ಪಣೆ | ಕರುಣಿಸಪ್ಪನೆ | ತರುವೆನೆಲ್ಲಿರಲವರನು ||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ - ಅಷ್ಟ

ತರಳ ನಿನ್ನಿಂ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು | ಬರಿದೆ ಪೋಗುವುದೇತಕೆ || ತೆರಳುವೆನು ಕೇಳೊಮ್ಮೆ ಸೈರಿಸು | ತರುವೆ ನಾಲ್ವರ ಬೇಗನೆ || ೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಬಿಡೆನು ಸಾಹಸ | ಕೊಡಿಸೆನಗಪ್ಪಣೆ || ಧಡಿಗರಂ ಬಡಿ | ಬಡಿದು ಭೂತಕೆ || ಬಡಿಸಿ
ಬಿಡಿಸುವೆ ಪಿತ್ತಗಳ || ೧||

ಮಧು ಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಇಂದು ಪುಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನನರಿಗಳ | ವೃಂದಕಟ್ಟಿದರೇನು ಫಲ ಬಿಡು | ಬಂದುದನುಭವಿಸುವೆನು
ಪೋಗುವೆ | ನೆಂದು ಪೇಳಲು ಭೈಮಿಯು ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಬಾಲ ಭಾವವೆ | ತಾಳುತೋರಿಪೆ ಮಾಯಾ || ಜಾಲವಿದ್ಯೆಯ | ಲೀಲೆಯಿಂದ ವಿ |
ಶಾಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗೈವೆನು||೧||

ಅದ್ಭುತ ಪರ್ವ - ವಾರ್ಧಕ

ಪರಿಕಿಸೆಂದಂಧಕಾರವ ಗೈದು ರವಗೈದು | ಬರೆ ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಸಿಡಿಲು ಚಪಲದಿಂದ
ಚಪಲದಿಂದ | ಧರೆ ನಡುಗೆ ಬಹ ಸಿಂಹ ನಾಗದಿಂದ ನಾಗದಿಂದ ಕೋಣ ಕಾಡೋಣವೈದಿ
|| ಶರಧಿಯಂ ಗೈದನಂಬರದಿಂದ ಭರದಿಂದ | ತೆರೆಮರಳಿ ಮರಳಿ ಖೇಚರನಾಗಿ
ಚರನಾಗಿ | ಮರನಮರನಾಗಿ ಸೇನೆಗಳ ತಾ ನೆಗಳಿ ತಾ ಮರೆಸಿ ಮರೆಸಿದ ನಮಿಸಿದ
|| ೧||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ಅಷ್ಟ

ತನುಜ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ | ವಿನಯ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಕ್ಷುತ್ರಿ | ಗನುಕೂಲಿಸಿದೆ ವೇಗದಿ || ಅನುಜರ
ಕರೆದು ತಾ | ರೆನುತಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತ | ನನಿಲಸಂಭವ ಮೋದದಿ ||೧|| ಕಂದನು ತನ್ನಮ್ಮ
| ನಿಂದ ಹರಕೆಗೊಂಡು | ಬಂದನು ಮಣಿಪುರಕೆ || ಉಂದುರು ಮಾರ್ಜಾಲ |
ದಂದದಿ ಮನೆ ಮನೆ | ಯೊಂದು ಬಿಡದೆ ಪುಡುಕೆ ||೨|| ಸಿಕ್ಕದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂ |
ದಕ್ಕೈದಿ ದೇಗುಲ ಪಕ್ಕದಿ ನಿಂದಿರುವ || ರಕ್ಕಸಸರೆಡೆಯೊಳು | ಪೊಕ್ಕು ನುಸಿಯೊಲಲಿ
|| ರಲ್ಕಂಡ ನಿಜವೇಷದಿ || ೩||

ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರ್ವ

ಮಧುಮಾವತಿ - ಆದಿ

ನಿಜರೂಪ ಕಂಡು ಧ | ಮರ್ಜನು ಪೇಳಿದನು || ಸುಜನರಂದದಲಿ ಭೂ | ಭುಜರ
ವೀರ್ಯಜನು || ಭಜಕನಾರೈ ನೀನು ಕುಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯು || ರಜನಿಯಿರಿಯೊಲಾಶು
ಗಜನಂತೆ ಕರೆಯು || ೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಹಿರಿಯಯ್ಯನಿಗೆ ನಮೋ ಕಿರಿಯ ತಂದೆಗೆ ಜಯ | ಕಿರಿತಾತರಿಗೆ ವಂದಿಪೆ || ಒರೆವೆ
ಭೀಮನು ತಂದೆ || ಕುರುಹರಿಯಲು ಬಂದೆ | ಪರಿಕಿಸಿದನು ನಿಮ್ಮನು||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟೆ

ಪಾರ್ಥನೆಂದನು | ಅಣ್ಣ ಲಾಲಿಸು | ಧೂರ್ತನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನೆಮ್ಮನು || ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು
ಕಪಟಮಾತಿದು || ವೃರ್ಥ ಭೀಮಜ | ನೆಲ್ಲಿ ಬರುವುದು||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ದುರಿಯೋಧನನು ಕಟ್ಟಿ | ದರಗಿನ ಸದನದೊ | ಉರಿಯಿಂದೈವರ ತಪ್ಪಿಸಿ || ಸಿರ
ಕೈಗಳಿಂ ಪೊತ್ತು | ಪೊರೆದುದು ನಿಜವೆ ಶಂ | ಬರ ಖಿಳನೊಯ್ದು ನಿಮ್ಮ ||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟೆ

ಶ್ವೇತವಾಹನ | ನೆಂದ ಸುಮ್ಮನೀ | ಮಾತು ಪೇಳುವೆ | ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚು ನೀ ||
ಏತರಿಂದಲೀ | ತಿಳಿದು ಪೇಳಿದೆ| ತಾತರೆನ್ನುವೆ | ಗುರುತದೇನಿದೆ || ೧||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿ

ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರು ನಾವ್ | ಳಹಿ ಮೆಟ್ಟಿದವರು || ಧ್ವಾಂತದಿ ದಾಮ ಮೆಟ್ಟಲು ಬೆದರುವೆವು
|| ಭ್ರಾಂತರಾಗಿಹೆವು ಮಾರುತಿಯೆಲ್ಲಿರುವನು | ಎಂತು ಪುಟ್ಟಿದೆ ಮಾತೆಯೆಲ್ಲಿರ್ಪಳಿನ್ನು
||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಮಾತುಲಾಂತಕನಿಗೆ | ಪೂತರುತ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ | ಮಾತೆಯ ಲಗ್ನಗೈಸೆ || ಜಾತನಾನೈತಂದೆ
| ತಾತನಮ್ಮನ ಭವ | ನ್ಯಾತೆಯ ಕಾಯ್ವನಲ್ಲಿ ||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟೆ

ಮರುತಭವಜನೆ | ಎದ್ದು ಕುಂಭದೋ | ಲಿರುವ ದಟ್ಟನೆ | ಕೇಶ ನೋಡದೋ || ತ್ವರಿತ
ವೃದ್ಧಿಯೆಂ | ತಗ್ರಭವನಿಗೆ || ಬರದು ನಿಶ್ಚಯ | ಕೃತ್ರಿಮವು ಮಿಗೆ ||೧||

ಭೈರವಿ - ಏಕ

ನಕುಲನು ತಮ್ಮನಿಗೆಂದ | ಪೇಳ್ | ಯುಕುತಿಯ ನೀನಿದಕೊಂದ || ವೃಕಕುಕ್ಷಿಯ
ಬೀಜದಲಿ | ಜಾ | ತಕನೆಂತೀ ರೂಪದಲಿ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಕಿರಿಯವನೆಂದನು | ದುರುಳಿಯ ಜಠರದಿ | ಪೊರದುದರಂದಿಂತಾ | ಗಿರಬಹುದೆಂದು
||೧||

ಭೈರವಿ - ಏಕ

ವ್ಯಾಸನು ಝಷಗಂಧಿಯೊಳು | ವರ | ಭೂಸುರನಾದನು ಕೇಳು || ಆ ಶರಪಂಡಿತನಾವ
| ಬಲ | ವೀಸು ತಿಳಿಸು ಸಹದೇವ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ನಮ್ಮನಾವರಿತರೆ | ಬ್ರಹ್ಮನ ತಿಳಿದಂತೆ || ಸುಮ್ಮನೇತಕೆವಾದ | ಒಮ್ಮನಿಸಿರಲು ||

ಭೈರವಿ - ಏಕ

ಶಂಬರ ಮಾಯಾ ಬಲನು | ಇವ | ನೆಂಬುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು || ನಂಬಿಗೆಗೊಳಿಸೈ
ಬೀಜ | ಕ್ಷೇ | ತ್ರಂ ಬಲವೇತಕೆ ಸಾಜ ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಸಹದೇವನೆಂದನು | ಬಹುಪಕ್ಷವಾಶ್ರೈಸೆ | ಸಹಭವರಮರರು | ಸಹ ಮೆಚ್ಚದಿರರು
||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಧರ್ಮಜಂ ತಲೆದೂಗಿ ನಿಜವೆಂ | ದೋರ್ಮೆ ಮೈದಡವುತ್ತ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಧರ್ಮ
ಪುತ್ರೋತ್ಸವದಿ ಜನರಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಕೊಡುವ || ಕರ್ಮ ನಡೆಸುವರಾರು ಕೆಟ್ಟಿನ |
ಧರ್ಮ ಕೈಗೊಳಲಾರೆ ಮಗನೆ ಚ | ತುರ್ಮುಖಾದ್ಯರು ಪಿತೃಗಳವನೀಭಾರನೆಂದೆನರೆ
||೧||

ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟ

ಯಾತಕಿಂತೊರೆವೆ ನೀನು | ನಾನಿರಲೀಗ | ಯಾತಕಿಂತೊರೆವೆ ನೀನು ||
ಯಾತಕಿಂತೊರೆಯುವುದು ಧರ್ಮದ | ರೀತಿಗನುಸರಿಸದಿರೆ ಭೀಮನ | ಜಾತನಲ್ಲಾನೀಗ
ನಿಮ್ಮಯ | ದೂತನಂತೆಸಗುವೆನು ಕಾರ್ಯವ ||೧|| ತೋಷದಿ ಧರ್ಮಜನು |
ಉಂಗುರವಿತ್ತು | ಶೇಷತಲ್ಲನು ನಿನ್ನನು || ಪೋಷಿಸುವ ವಿಕ್ರಯಿಸಿ ಧರ್ಮದ |
ಭೂಷಣವನುಳುಹೆಂದು ಭೈಮಿಗೆ | ಮೂಷಕಧ್ವಜವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು | ತಾಶಿಷವ
ಗೈದೊಡನೆ ಪೊರಟನು ||೨||

ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾವಿ - ರೂಪಕ

ಅರಿತೊರೆದಂ | ತರದೊಳಗೆ | ಪರಿಪರಿಯುಂ | ಗುರದಿ ಮಿಗೆ || ಸರಿ ಕಿರಿ ಕಿರಿ |
ಕಿರಣಗಳು | ಸುರಿದ್ಧರಿದ್ಧರಿ | ಗಿರಿತಗಳು ||೧|| ತಳ ತಳ ಪಳಿ ಪಳಿ ಹೊಳೆತ | ಇಳೆ
ಬೆಳಗುವ | ಝಳಗೊಳುತ || ಬೆಲೆ ನೆಲೆ ಗೈ | ಯಲುಗೊಳಲು | ಖಳಕುಲಿ ಮಯ
| ನಲಿ ಕೊಡಲು ||೨||

ಕಂದ

ಉಂಗುರವಂ ಮಯ ಕಾಣುತ | ಅಂಗಡಿ ಸಕ್ಕರೆಯರಾಶಿ ರಾಶಿಗಳತ್ತಂ || ಚಿಂಗಾಣಿಪೆ
ಬೇಕಾದರೆ | ಹಿಂಗದೆ ಕೊಡು ಪೇಳ್ಳು ಹಂಚುತ್ಯೆದುತ್ತೊರೆದಂ ||

ಹಾಸ್ಯ ಪರ್ವ

ಜಿಲ್ಲಾನಿ - ಅಷ್ಟ

ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಪುತ್ರೋತ್ಸವವೂ | ಹೌದು | ಖಂಡಿತವಾಗಿಹುದೀದಿನ ಶುಭವು||ಪ||
ದೂತನಾಗಿಹೆನವರ್ ಕಡೆಯ | ತಂದೆ | ನೈತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಕೊಡುತಿಹೆನು ಸಕ್ಕರೆಯ ||
ನೀತಿವಂತರ ಧರ್ಮ ನೋಡಿ | ಬನ್ನಿ | ರೀತಿಯ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕೊಡುವೆ ಕೈನೀಡಿ ||೧||
ಕಾಸು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡಪ್ಪ | ಧರ್ಮ | ದಾಸೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಧರ್ಮಪ್ಪ ||
ಮೋಸ ಮೂಲೆಯೊಳೊಳಗಿದ್ದು | ಬನ್ನಿ | ಲೇಸು ವಾರತೆಯು ಸಕ್ಕರೆಯು ಸಿಕ್ಕುವುದು||೨||
ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಸಕ್ಕರೆ ಡುಂ | ಸತ್ಯ | ಧರ್ಮವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದೀ ಸಕ್ಕರೆ ಡುಂ
|| ಧರ್ಮಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ಸಕ್ಕರೆ ಡುಂ | ಪಾಪ | ಕರ್ಮಗಳೆಡೆ ಡಬ್ ಡಬ್ಬಿನಿಪ ಸಕ್ಕರೆ ಡುಂ
||೩|| ಕೊಡುತಂತೋಲಗಕಾಗಿ ಬಂದು | ದೈತ್ಯ | ಗಡಣಕಿತ್ತನು ಭೀತಿಪಡಿಸುವೆನೆಂದು
|| ಸಡಗರದಿಂ ಶಂಬರನಿಗೆ | ಇತ್ತು | ನಡೆದನು ಮೊದಲಿನಂದದಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ||೪||

ಅನುಶಾಸನ ಪರ್ವ

ಕಾಂಭೋಜಿ - ಝಂಪೆ

ಹಿರಿಯಯ್ಯನವಧರಿಸು | ಸರುವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಸ | ಕ್ಕರೆಯ ಮಯನಿಂದ ಪಡೆದಾನು
|| ಒರೆದರಚ್ಚರಿಗೊಂಡು | ನರ ಬಲಿಯು ನಾಳೆ ಡಂ | ಗುರ ವಾರ್ತೆಯುಂಟು
ನಮಗೆಂದು ||೧|| ಇದು ಸಹಜ ನಿಮ್ಮನಾ | ಮದಮುಖರು ತಿಳಿಯದಂ | ದದಲಿ
ನಾಲ್ವರ ಮಾಯೆಯಿಂದ || ಒದಗಿನಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ವು | ನಿದಕೊಪ್ಪಬೇಕೆಂದು |
ಪದಕೆರಗಲಿಂತೊರೆದ ಯಮಜ ||೨||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಅತಿ ಮೂರ್ಖರೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಪೇಳರೆ ಮುಂದೆ | ಮತಿಗೆಟ್ಟೇ ಮೊಗತೋರಲಾರೆ
|| ಮತವಲ್ಲ ಚೋರರಂದದಿ ಪೋಗುವುದು ಧರ್ಮ | ಗತಿಯು ಕೈ ಮೀರುವುದಕಟ
||೧||

ಕಾಂಭೋಜಿ - ಝಂಪೆ

ಚೋರತನದಿಂದ ತಂ | ದೀ ರೀತಿಯೊಳು ನಿಮ್ಮ | ತೀರಿಸಲು ನಾಳೆಯೈತಹನು||
ಕಾರಣದಿ ಖಳಗೆ ಖಳ | ನಾ ರಚಿಸುವನು ಹೂಟ | ವಾ ರಕ್ಕಸರ ಸವರಲಿಂತು ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತರಳನೆ ವರ್ಣಸಂಕರವಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧ | ದುರುಳ ವೃತ್ತಿಯಗೊಂಡರಾವು || ಧುರಕಂಜಿದರೆ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮವಳಿವುದು | ಹರಣವಿದ್ದೇನು ಸಾರ್ಥಕವು||೧||

ಕಾಂಭೋಜಿ - ಝಂಪೆ

ತಾತ ಚಿಂತಿಪುದೇತ | ಕಾತನಂ ಕರೆಕರೆದು | ಘಾತಿಸುವೆ ಸಮರಮುಖದಿಂದ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಳುಹು ನಿ | ಭೀತಿಯಿಂ ಪೋಪೆ ಸ | ತ್ವಾತಿಶಯ ಪರಿಕಿಸೆನಲೆಂದ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಭೀಮಪರಾಕ್ರಮವಿದ್ದರು ಖಳರ ಸಂ | ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನಾವೈವರಿರಲು || ಭೀಮನಿಲ್ಲದೆ
ವೃಥಾ ಕರೆದು ತಾರೆನಲು ಸು | ತ್ರಾಮನ ಸುತನೆಂದ ಕನಲಿ||೧||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಅಣ್ಣನೆ ಬಿಡು ಬಿಡು | ಬಣ್ಣದ ಮಾತನು | ಸಣ್ಣವನಾದಾನು || ಗಣ್ಯವೆ ದ್ರುಪದನ|
ಕಣ್ಣೆದಿರಿತ್ತಿಹೆ ಮಣ್ಣೆಗೆ ಕೂಡಿಸುವೆ ||೧|| ಹರಿಹಯ ನಾಹಯ | ತುರು ಪವಿ ಬಿಳಿಕರಿ
ತರು ಮೊದಲಾದುದನು || ಶರದಿಂ ಸ್ವರದಿಂ | ಧರೆಗಿಳುಹಿದುದಂ | ಮರೆಯದೆ ಹಿಡಿ
ದೃಢವ ||೨|| ದೇವನು ಭಾವನು | ಕಾವನು ನಮ್ಮನಿ | ದಾವ ಕಠಿಣವಿನ್ನೂ || ಆವನು
ದುಷ್ಟಸ್ತ | ಭಾವವ ಭಾವಿಸಿ | ಜೀವಿಸಿದನು ಜಗದಿ ||೩||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡೆ

ನಕುಲನೆಂದನು ಭೀಮನಿದಕೇ | ತಕೆ ಬರುವುದವನಲ್ಲಿ ಶತಗಜ | ಶಕುತಿಯಲ್ಲದೆ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯ | ಯುಕುತಿಯಿಲ್ಲ ||೧|| ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಾಯಾ | ವಕ್ರ
ಬುದ್ಧಿಯ ಯುದ್ಧ ಬಿಡರವ | ರಕ್ರಮರು ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವು | ನ ಕ್ರಮದವ ||೨||
ಪೋಗಿ ಕರತಹುದೇನು ಫಲ ಬಲಿ | ಗಾಗಿ ಹೊರಗಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಂಗರ |
ವಾಗುವುದದೆಂತಿರುವಳವ್ವೆ ಮ | ಹಾಗಹನದಿ ||೩||

ಕಂದ

ಸಹಭವರೆಂದುದನಾಲಿಸಿ | ಸಹದೇವಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಪೂರ್ವಾಪರವಂ ||
ಸಹಸಿಗಳಹುದಿವರಾದರೆ | ಸಹಜಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯರೇನೆಂದಿಂತೆಂದಂ||೧||

ಖರಹರಪ್ರಿಯ - ರೂಪಕ

ಸಾಕು ಸಾಕು ಬಿಡಿರಿ ತುಸು ವಿ | ವೇಕ ತಾಳಿರಿ || ಜೋಕೆಯಿಂದ ಗೆಲುವ ಮಾರ್ಗ
ಬೇಕೆ ಕೇಳಿರಿ ||೧|| ನಾಗ ಕೂರ್ಮಕೃಕರ ದೇವದತ್ತ ಧನಂಜಯ || ಹಾಗೆ ಪಂಚವಾಯು
ಪ್ರಾಣ ಭೂತದೊಲಯ್ಯ ||೨|| ಪ್ರಭು ಉತ್ಸಾಹ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯುತನು ಭೀಮನು ||
ಉಭಯಶಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಧುರದಿ ಜಯವನು ||೩|| ದೊರಕಿಪುದು ಹಿಡಿಂಬೆ
ಕಾವಲಲ್ಲಿ ಮಾತೆಗೆ | ಕರೆದು ತರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಿಳುಹಿ ಭೀಮಗೆ||೪|| ಬರಿದೆ
ದುಡುಕಲವರಿಗಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯಪ್ಪುದಿ || ಧುರವಿರಾಮ ಕಾಲ ತಿಳಿವುದೆಂತು ಪೂರ್ವದಿ||೫||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತರಣಿ ಪೌತ್ರನು ಪೇಳ್ವ | ಧುರಧುರಂಧರರು ನೀ | ವರಿತಿಹೆ ಮೊದಲಾದ ರಣದಿ||
ಅರುಹದೇತಕೆ ಗೈದೆಯೆಂದು ಕೇಳನೆ ವ್ಯಕೋ | ದರನು ನಿಶ್ಚಯ ನಾಳೆ ನನ್ನ ||೧||
ನೀತಿಯು ಜನ ಜನಕೊಂದೊಂದಾಗುವುದದು | ರೀತಿಯಲ್ಲವು ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿ ||
ಮಾತೆಯರೆಡೆಗೈದಿ ತಿಳುಹಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು | ತಾತನ ಕರೆದು ತಾರೆಂದ ||೨||

ಕಾಂಭೋಜಿ - ಝಂಪೆ

ನಿನ್ನನುಜ್ಞೆಯನು ನಾ | ನಿನ್ನು ಮೀರದೆ ಕಾರ್ಯ | ವನ್ನು ಗೈಯುವೆನೆಂದು ಭೈಮೀ
|| ತನ್ನ ಕರದಿಂ ದ್ವಾರವನ್ನು ಗೈದುಮೆಯ ಬಳಿ | ಸನ್ನುತರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊರವಂಟ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ತ್ವರಿತದಲಿ ಹೈಡಿಂಬಿಯನಿಲನ | ಬರವ ಹಿಂದುಳುಹುತ್ತ ಬಂದಂ | ಬರ ಪಥದಲಿಳಿದನು
ಹಿಡಿಂಬಾವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಕರೆತರುವೆ ನಾಲ್ವರನೆನುತ ಮೂ | ವರು ಬರವ
ಹಾರೈಸಿರಲು ಬಂ | ದರಗಲೋರ್ವನೆ ಭೀಮನುರಿದೆದ್ದೊದೆದು ರೋಷದಲಿ||೧||

ಭೀಷಣ ಭೀಮ

ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟ

ನೋಡಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ತಾನು || ನಾ, ಲ್ವರ ಪುಡು | ಕಾಡಲೀಕ್ಷಿಸದೆಂದನು ||
ಖೋಡಿಗಳೀರ್ವರು | ಮೋಡಿ ವಿದ್ಯೆಯ ತೋರಿ | ಕಾಡುವಿರರಿತನು | ಬೇಡ
ನಿಮ್ಮಯ ಸಂಗ ||೧|| ಧರಣೀಭಾರಕರು ನೀವು | ಬಾಳುವುದೇಕೆ | ಸುರವೈರಿಗಳನು

ನಾವು || ತರಿದು ಸಂಯಮಿನಿಯ | ಪುರಕಟ್ಟುವುದು ಲೇಸು | ತರಳ ಸತಿಯರಲ್ಲಿ |
 ನ್ನರಿಗಳೇಕ್ಷಿಸಲೀಗ ||೨|| ವೀರ ಶೂರನು ಕಂದನು | ನಾಲ್ವರ ತಂದು | ತೋರುವನೆಂದೆ
 ನೀನು || ಪೋರ ದುರುಳೆ ಮೋಸ | ಗಾರರೆಲ್ಲಿಹರೆಂದು | ತೋರೆಂದು ಗದೆಯೆತ್ತಿ
 ಆರುಭಟಿಸಲಾಗ||೩||

ಕಂದ

ಸ್ಮರಹರನೋ ದಕ್ಷನ ಮಖಿ | ಹರನೋ ತ್ರಿಪುರಹರನೋ ಪ್ರಲಯಹುತವಹನೋ ||
 ಅರಿಯದೆ ಕುಂತಿಯು ತಡೆಯೆಂ | ದೊರಲಿದಳ್ ಸತಿಸುತರು ಧೊಪ್ಪನೆರಗಿದರಡಿಗಂ
 ||೧||

ಆರ್ತಾಲಾಪ

ನೀಲಾಂಬರಿ - ಏಕ

ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೆ ಲಾಲಿಸು | ನಮ್ಮುಭಯರ | ಪ್ರಾಣದಾನವ ಪಾಲಿಸು || ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಭವರು
 ನೀವು | ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನೀವೇ | ಮಿಕ್ಕಿರುವಿಷ್ಟು ಬಂಧುವರ್ಗಗಳು ನೀವೇ ||
 ಬಂದು ಸೇರಿದೆ ನಿನ್ನನು | ಕೇಳುವರಾರು | ಕೊಂದರೆಮ್ಮುಭಯರನ್ನು ||೨|| ಶರಣಾಗತರ
 ಪೊರೆವ | ಧರ್ಮವು ಕ್ಷತ್ರಿ | ಯರಿಗಿರಲೀ ಕ್ರೋಧವ || ಬರಿದೇತಕೆಸಗುವುದು |
 ನಿನ್ನಯ ಕಂದ | ನೊರೆಯುವ ಕೇಳುವುದು ||೩||

ಕಂದ

ಪೂತನೆ ಜಯಜಯ ಮಾರುತ | ಜಾತನೆ ಜಯಜಯ ವಿಧಾತ ರೂಪನೆ ನುತಿಪೆಂ
 || ಮಾತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನದರಿಂ | ತಾತಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರಿಹದೊಳು ಶೂನ್ಯಂ ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರಣೀಶ ಕೇಳು ಸೌಭರಿ ಪ್ರಪಂಚವನು ಧಿ | ಕೃರಿಸಿ ಮಾಯಾ ಮೋಹ ತೊರೆದು
 ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿ | ವಿರಚಿಸಿದ ತಪ ಹಲವು ವರುಷಮಂ ದಿನದಿ ಬಹ ಮತ್ಸ್ಯಗಳ
 ಬಳಗ ಕಂಡು || ಅರರೆ ತಿಯಗ್ಗಂತು ಮರಿಮಕ್ಕಳಿಹುದಿದಕೆ | ನರಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಂ
 ತರುಣಿ ಸುತರಿಂದೆನು | ತ್ತರುಹಿ ಮಾಂಧಾತ ನೃಪನರುವತ್ತು ಸುತೆಯರಂ
 ಮದುವೆಯಾದನು ಮುದದಲಿ ||೧||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಹರಿಣದರ್ಭಕ ನೀರೊಳ್ಳೈತರೆ | ಧರಣಿಪತಿ ಜಡಭರತ ನಿಷ್ಠೆಯ | ತೊರೆದು ಸಲಹಿದನಧಿಕ
 ಮೋಹದಿ | ತರಣಿತನುಜರ ಬಿಡುವುದೇ || ತರದಿ ಸಾಧ್ಯ ||೧|| ತಣ್ಣಗಾದುದು
 ಕೋಪಶಿಖಿ ಸತಿ | ಕಣ್ಣಿನೀರಿಂದೆತ್ತುತುಭಯರ | ನಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರರ ನೆನೆದು ವಿ |

ವರ್ಣಮುಖದಿಂದಸುರಿದ || ತನ್ನ ವಿಧಿಯ ||೨|| ಹುಟ್ಟು ಶತಶೃಂಗಾದ್ರಿಯಲಿ ಪಿತ್ಯ
| ನಷ್ಟ ಕಷ್ಟದಿ ಸೇರಿ ಹಾಸ್ತಿನ ಪಟ್ಟಣದಿ ಕೌರವರ ಕಾಟಕೆ ಬಟ್ಟಿಗಾಣದೆ ಬಂದವು ||
ಒಟ್ಟಿನಿಂದ ||೩||

ದ್ವಿಪದೀ

ತಂಪು ಮರದಡಿಯಿಂಪು ಖಗಮೃಗಧ್ವನಿಯು || ತಾಂ ಪೊರೆವೆನೆಂಬರಿಲ್ಲಿಗೀ
ಸ್ಥಿತಿಯು ||೧|| ಐದು ಜನರಿರಲೋರ್ವ | ನಾದೆ ನೋಡಿದೆಯ || ಐದುತವರನು
ಸೇರ | ದುಳಿಯದೀ ಕಾಯ ||೨|| ಪಂಚಾಂಗಗಳೊಳೊಂದಿರಲ್ವೇನು ಫಲವು ||
ಪಂಚಾಸ್ಯಗಂಜೆ ಸೇರಿದರವರ ದಿಟವು ||೩|| ಪಂಚೋಪವಾಯು ಪ್ರಾಣಗಳಿಂದ್ರಿಯಗಳು
|| ಪಂಚತತ್ವಗಳೆರಕದಂತೆ ನಾವುಗಳು ||೪|| ತಾಯಿಯಗಲಿದ ಹಸುಳೆಯೆಂತಿರುವುದೀಗ
|| ಆಯಾಸದರಿ ತಣಿಸು ತಿಳುಹೆನಗೆ ಬೇಗ ||೫|| ಅಗ್ರಜಾನುಜರೆಲ್ಲರೇನಾದರೆಂದು ||
ಉಗ್ರನಡಿಯಾಣೆ ಶೀಘ್ರದಿ ಪೇಳ್ವುದಿಂದು||೬||

ಕಾಪಿ - ಅಷ್ಟ

ತಾತ ಮಣಿಪುರಕೈದಿ ಪುಡುಕಿದನು | ಒಂದೆಡೆಯೊಳಸುರ | ವ್ರಾತವಾಯುಧ ಧರಿಸಿ
ಕಾವುದನು || ನಾ ತಿಳಿದು ನುಸಿಯಂತೆ ರೂಪವ | ನಾತು ಗುಹೆಯೊಳು ಕಂಡೆ
ನಾಲ್ವರ | ಮಾತನಾಡಿಸಲುಂಗುರುವ ಹಿರಿ | ತಾತನಿತ್ತನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ||೧|| ತೋರಿಸಲು
ಸಕ್ಕರೆಯ ತಂದಿಹೆನು | ಉಂಗುರವ ಮಯನಿಗೆ | ಮಾರಿ ಹಂಚಿದನಾ ಖಳರಿಗದನು
|| ಮಾರಿಗೀಯಲು ತಲೆಯ ನಾಳೆಗೆ | ಹಾರಿಸುವರೆಂಬುದನು ತಿಳಿದಾ | ವಾರತೆಯ
ಪೇಳಿದನು ಧರ್ಮಜ | ವೀರ ಕರೆತಾರೆಂದ ನಿನ್ನನು ||೨|| ಕೇಳಿ ಭೀಮನು ಮನದಲುಬ್ಬೇರಿ
| ನಮಿಸುತ್ತ ಕುಂತಿಗೆ | ಪೇಳಿದನು ಕಳುಹಮ್ಮ ದಯೆದೋರಿ || ಕಾಳಗದ ಸಮ್ಮೇಳನದಿ
ಕಡೆ ಗಾಲ ಕಾಣಿಪೆ ಖೂಳರಿಗೆ ವನ | ಮಾಲಿ ತಾ ಮೆಚ್ಚುವನು ಕರೆತಹೆ | ಕಾಲಜಾದ್ಯರ
ಕಾಲ ಕಳೆಯದೆ ||೩||

ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆ

ಕಂದರೈವರ ಪಡೆದು | ಮಂದಭಾಗ್ಯಳು ನಾ ವ | ಸುಂಧರೆಯ ತೊರೆದಿಲ್ಲಿ | ಇಂದು
ಕಳೆದವರ || ನೊಂದೆ ವಾಗ್ಬಾಣಾಗ್ನಿ | ಬಂದು ದಹಿಸಿತು ಮನವು || ಕಂದಿ ಕುಂದಿರೆ
ಪೋಪು | ದಂದವೇ ಕುವರ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಸಂಗರೋತ್ಸವವು ನಮಗೆ | ಸಹಭವರ | ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿದ ಮೇಗೆ || ಹಿಂಗಳೆದು
ನಿಲಲಾರೆನು | ಬಗೆ ದುಗುಡ | ಮಂಗಳೆದು ಕಳುಹು ನೀನು ||೧|| ಕುಂಭೋತ್ಕಚಂ

ಕುಂತಿಗೆ | ಪೇಳ್ವ ಜನ | ಕಂ ಬರಲಿ ಕಳುಹು ಜೊತೆಗೆ || ಹಂಬಲಿಸದಿರು ಮನದಲಿ
| ಪಾಲಕಿ ಹಿ | ಡಿಂಬಾಂಬೆಯಿರುವಳಿಲ್ಲಿ ||೨||

ಮಧು ಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವುಡೆ

ಎರಗುತಾಗ ಹಿಡಿಂಬೆ ಕುಂತಿಗೆ | ಒರೆದಳಾನಿಹೆ ಭೀತಿಯೇತಕೆ | ಅರಸ ತೆರಳಿದರೀಗ
ನಾಲ್ವರ | ಕರೆತರುವ ಸಂಶಯ ಬಿಡು | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ||೧|| ಕಾಮನೈದಂಬಿಂಗೆ
ಸಿಲುಕುತ | ಕಾಮುಕರ ಗೈಸುತ್ತ ಪುರುಷರ | ಕಾಮಿಸುವರೆನ್ನಿರವ ಪರಿಕಿಸಿ | ಕಾಮಿನಿಯಿರಿದ
ಮರೆಯಲಿ || ಕಾಮಹರನೇ||೨|| ದುಷ್ಟರಾವೆಂದಾರ್ಭಟಿಸಿ ಮುನಿ | ಸೆಷ್ಟಗೈದನು
ಕೊಲಲು ಯತ್ತಿಸು | ವಷ್ಟರಲಿ ತಾಯಿಯೊಲು ತಡವುತ | ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪೊರೆದೆ ನೀ
| ತುಷ್ಟಿಯಿಂದ ||೩|| ತಿಂದೆ ನಾ ಸಹಭವರನೆನ್ನುತ | ಹೊಂದಿದಪವಾದವನು ಹೊರುವುದೆ
| ಬಂಧುಘಾತಿನಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದು | ಮುಂದೆ ಸತ್ಯವು ತಿಳಿವುದು || ಪೋಗಲೀಗ ||೪||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ತಂದೆ ಹೆಂಡತಿಯಪ್ಪನು | ಅಣ್ಣಗುರು | ಬಂದ ಕಷ್ಟಕೆ ದೊರೆವನು || ತಂದೆಯಹರೆಂತು
ವಚನ | ಮೀರಲಾ | ನಂದವಲ್ಲೈದುವೆನು ನಾ ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆ

ಅರಿಗಳಾರಕೆ ಸಿಲುಕ | ದಿರು ನಾಲ್ಕುಪಾಯಗಳ | ಮರೆಯದೆಸಗುವುದಲ್ಲಿ | ಧುರವನೆಚ್ಚರದಿ
|| ಹಿರಿಯನಿಷ್ಟವ ಮೀರ | ದೊರೆದಂತೆ ರಚಿಸುವುದು | ತೆರಳಿ ಜಯಸೆಂದವಳು |
ಹರಸಿ ಕಳುಹಿದಳು ||೧||

ವೀರ ಪರ್ವ

ಭೈರವಿ - ತ್ರಿವುಡೆ

ಎದ್ದರಾಗ | ಉಭಯರು | ಎದ್ದರಾಗ || ಎದ್ದರಾ ಭೀಮನು ಘಟೋತ್ಕಚ | ಕುದ್ಧತನವಂ
ತಾಳುತ || ಯುದ್ಧದುತ್ಸಾಹಿಗಳ ಪದ ಹತಿ | ಗೆದ್ದ ಕಮಠನು ಶೇಷತಾ || ಸದ್ಧನಂಬಕದಿಂದ
ಕೇಳುತ | ಲಿದ್ದ ದಿಗ್ಗಜವಳುಕುತಾ || ವೃದ್ಧಶ್ರವನೇನೆಂದು ಗದ್ದಲ | ಸುದ್ದಿಗೊಂಡನು
ನರರು ತಾ || ಬಿದ್ದರಲುಗುತ ನಿಂತು ಕೇಳುತ | ಬುದ್ಧಿಗಟ್ಟುರು ಭೂಮಿ ತಾ ||
ನದ್ದುವುದು ಜಲವೆದ್ದು ಬರುವುದೊ | ಬದ್ಧವಿದು ಗುಡುಗೆನ್ನುವಬ್ಬರ | ಕೆದ್ದರಾ||೧||
ಬರುತಲುದಯಾಸ್ತಾದಿಯಂದದಿ | ತರಣಿ ಶಶಿ ಹರಿ ಹರರೊ ತಾ || ನರಿಯಲಾತ್ಮದಯವೊ
ತಿಳಿಯದು | ಮರುತವೇಗದಿ ಬರೆ ಪಥ || ಕ್ಕರೆಯು ಬಾನಿರಿವಂತೆ ತಡೆಯೊ | ಡ್ಡಿರಲು
ಪದದಿಂದೊದೆಯುತ || ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆರಡಾದ ಶಿಲೆಯಂ | ಕರದೊಳೆಬ್ಬಿಸಿ ಪೊತ್ತು ತಾ||
ವಿರದದೃಶ್ಯಾಂಜನವ ಧರಿಸುತ | ಗಿರಿಜೆಯಾಲಯ ಸೇರುತ || ಭರದಿ ಬಂದಿಸುತೊಳಗಿನಿ

ಕದ | ಕಿರಿಸಿ ಶಿಲೆಯನು ಯಮಜನಿದಿರೊಳು || ನಿಂದರಾಗ | ವಂದಿಸಿ | ನಿಂದರಾಗ
||೨||

ಭಾಮಿನೀ

ಪರಿಕಿಸುತ ಯಮನಂದನನು ಕು | ಳ್ಳಿರಿಸಿ ತೆರಳಿದ ಪ್ರಾಣ ಮರಳಿದು | ದರಿಗಳಂತಕ
ತಂದೆ ಬಾರೆನ್ನಾನೆ ಬಾರೆನುತ || ಹರುಷದಿಂದಿರಲತ್ತ ಶಂಬರ | ವಿರಚಿಸಿದನು ಸುಧರ್ಮ
ಸಭೆಯಂ | ತರರೆ ನಟಿ ಗಾಯಕರು ಕುಣಿದರು ಹಾಡಿದರು ನಲಿದು||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಪರಿಕಿಸುತ್ತುಚಿತವನ್ನಿತ್ತು ತಾನಿತ್ತು ತಾ | ವರೆಯಾಪ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕರದಂತೆ ಕರದಂತೆ |
ಒರೆದ ಪಾಂಡವರ ಸಕ್ಕರೆ ಬಂತು ಕರೆ ಬಂತು ಕರೆಯೊ ಕರ್ಕರೆಯೊ ತಿಳಿಯೆ ||
ಪೊರಡಬೇಕವಿರುವ ಬಳಿಗಾಗಿ ಬಲಿಗಾಗಿ | ಸರುವ ಸಂಗ್ರಹದಿ ನಿಗ್ರಹಕಾಗಿ ಗೃಹಕಾಗಿ
| ತರ ತರದ ತರಸ ತಂದಶನಕಂ ದಶನಕಂ ದೊರಕಿಸುವಡೇಳಿರೆನಲು ||೧||

ತುಜಾವಂತು - ಮಟ್ಟಿ

ಪೊರಟುದಾಗ ದೈತ್ಯವೃಂದವು | ತೋಷದಿಂದ | ಪೊರಟುದಾಗ ದೈತ್ಯ ವೃಂದವು
||ಪ|| ಪೊರಟುದಾಗ ದೈತ್ಯವೃಂದ | ಕಿರಿದಾಶ್ಚ ನಿವಹದಿಂದ | ಮೆರೆವ ಸಕಲ
ಬಿರುದಿನಿಂದ | ಮೊರೆವ ಭೇರಿ ಕೊಂಬು ವಾದ್ಯ | ವಿರುವ ನಾದ ಭೇದದಿಂದಲಿ ||
ದೀವಿಗಳೆಗಳು | ಉರಿವುತೀರ್ಧವೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ || ಕಾಕತುಂಡ | ಬರಲು ಮುಂದೆ
ಪೂಜೆಗನುತಲಿ ||೧|| ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಕಾಕತುಂಡ ಬಾಗಿಲುಗಳ ತೆಗೆವುದಕ್ಕೆ | ಬಾಗಿ
ಯತ್ತಿಸಿದರಸಾಧ್ಯ | ವಾಗಲೊರೆದಡುಳಿದರೈದಿ | ತಾಗಿ ನೋಡಿ ತಾಮ್ರದೃಶನೊಳು ||
ಪೇಳ್ವೆಡೆಂದ | ನಾಗದಿಂದ ತೆಗೆಸಿರೆನ್ನಲು || ಸಾಲು ಸಾಲೊ | ಳಾಗಜಗಳು ಬಂದು
ದೂಡಲು ||೨|| ಬಾರದಿರಲು ಪಟ್ಟದಾನೆ | ಕಾರ ಶಂಬರಂಗೆ ಪೇಳ್ವ | ಭಾರಿ ಗಜದ
ತಲೆಯು ರಕ್ತ | ಸೋರುತಿಹುದಸಾಧ್ಯವೆನಲು | ಕ್ರೂರನಚ್ಚಿರಿಯನು ತಳೆದನು ||
ಭದ್ರವಾದ | ಕಾರಣಗಳ ಪುಡುಕುತೀರ್ಧನು || ಸಚಿವರೊಳು ವಿ | ಚಾರಿಸಿದರು
ತಿಳಿಯದಾದನು ||೩||

ಹಾಸ್ಯಪರ್ವ

ಭಾಮಿನೀ

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳನ್ನೆಗಲ್ಲಿಗೆ | ಧರಿಸಿ ಬಹು ಪುಸ್ತಕಗಳೋಲೆಯ | ಕರದ ಕಂಠದ
ಬಗಲಗಂಟಿನ ಭಸ್ಮಲೇಪನದ || ಕೊರಳ ಮಾಲೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಜಡೆಯಿಂ | ಬರಲು
ನೋಟಕನಂತೆ ಭೈಮಿಯು | ಪರಿಕಿಸುತ ಶಂಬರನು ಮನ್ನಿಸುತೊರೆದನಂತೆರಗಿ||೧||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿ

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವೆನೀಗ | ಬಿಡದೆ ವಂದನೆಯ ||ಪ|| ನುಡಿಯನಾಲಿಪುದೆನ್ನ | ಮೃಡನು
ನೀನಯ್ಯ ||ಅ-ಪ|| ದೇಶವದಾವುದು | ದ್ವೇಶವೇಂ ಬರಲು || ದೇಶ ನೋಡಲು
ಬಂದು | ದೇ ಶರಣೆನಲು ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಏಕ

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು | ಇಹದೊಳು | ಹೆಚ್ಚಿನವನು ನೀನು ||ಪ|| ಮಚ್ಚರಿತೆಗಳಂ |
ಇಚ್ಛಿಸುವೆಯೊ ನಾ | ನುಚ್ಚರಿಸುವೆ ಕೇ | ಳೆಚ್ಚರದಿಂದಲಿ ||ಅ-ಪ|| ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು
| ಪೌರಾ | ಣಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು || ಸ್ಮೃತಿಯ | ಷ್ಪಾದಶ ಕೃತಕವನು || ವೀಣಾ | ಗಾಧ
ನಾಟಕವನು || ಸ್ವರ್ಣಕ | ವೈದ್ಯಕಾವ್ಯ ನಟ | ಸೂದವಲಂಕಾ | ರಾದರದಿಂ ಕಳ |
ಹಾದರ ಕಲಿತಿಹೆ ||೧|| ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಇತ್ತಾಂ | ಪೊರಟು ದೇಶಗಳನು ||
ಹಿಮಗಿರಿ | ಸ್ವರ ಮೊದಲೇಳರನು || ಅಯೋಧ್ಯಾ | ಪುರ ಮೊದಲಾದುದನು ||
ನೋಡುತ | ಸುರರಸುರರ್ ನರ | ವರರುಚಿತವನಿ | ತ್ತಿರುವರು ವಿದ್ಯೆಗೆ | ಸರಿ
ಬಹುದಿಹುದೇ ||೨|| ಕಷ್ಟದೊಳತಿ ಬಳಲು | ತ್ತಿರುವವ | ರಿಷ್ವವ ಸಾಧಿಸಲು || ಗುರ್ವಾ
| ದಿಷ್ಟ ವಿದ್ಯೆಯಿರಲು || ಉಪಕೃತಿ | ಸೃಷ್ಟಿಸದಡಗಿರಲು ||ಕ್ರೋಧಾ | ವಿಷ್ಣನಪ್ಪ ಗುರು
| ವಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯದ | ಕಿಷ್ಟು ಚರಿಸಿ ತ್ವದ್ | ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆನು ||೩||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿ

ಸುಕೃತದಿ ಬಂದಿಹೆ | ವಿಕೃತಿ ಕವಾಟ || ಪ್ರಕೃತ ಹೊಂದಿರುವುದೇ | ನಕೃತದ ಕಾಟ||೧||
ತಿಳುಹಿಸಬೇಕು ಚಂ | ಚಲ ಕಳೆವುದಕೆ || ತಿಳಿದವನೆಂದೆರ | ಗಲು ಪದಯುಗಕೆ ||೨||

ಕೊರವಿ - ಆದಿ

ಎಳೆನ್ನುತಲಿ ಕೃ | ಪಾಳುತನದಿ ತಾ | ಪೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನೋಡುವ || ತಾಳು ಕವಡೆ
ಬಗ | ಲೋಳಿಹುದದರಿಂ | ಪೇಳುವೆ ನಿಜವನು ಕಾಡುವ ||೧|| ಮಂಡಿಸುತಲಿ ಗ್ರಹ
| ಕುಂಡಲವಿಕ್ಕುತ | ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿ ಗಂಡನು || ಚಂಡಿಕೆ ನಮೋ ಮಾ | ತಂಡನೆ
ನಮೋ ಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡೋದರಿ ಚಾಮುಂಡಿಯೆ ||೨|| ಇನಿತು ಜಪಿಸಿ ರ್ಪುಷ | ವನಧಿಜ
ಮೇಷ ಸು | ಮನಸಸಚಿವ ಶನಿ ನೀಚನು || ಧನು ಭಾಗ್ಯ ಪನಿಹ || ತನುಪತಿ ಶಿಖಿ
ನೆರೆ | ದನುಸಿತ ಬಾಧಕನಾಧನು ||೩|| ಫಣಿಯನು ಕೂಡುತ ವನಿತಾಲಯದೊಳು |
ಕುಣಿಯುವ ಕೆಟ್ಟಿದೆ ಕರ್ಮವು || ಗುಣಿಸಿದೆ ದಾಕ್ಷಾ | ಯಣಿ ಮನಸಿನ ಮುನಿ |
ಸಣಿಯಾಗಿಹುದಿದೆ ಮರ್ಮವು||೪||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಏನು ಹೇಳುವೆ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಭ |ವಾನಿಗಾಂ ಬಲಿಗೊಡಲು ನೋಡಿ | ಶ್ರೀ ನಿಖಿಲ
ವಸ್ತುಗಳ ತಂದಿರ | ಲೇನು ಮುನಿಸು ||೧|| ಬೆರಳನೆಣಿಸುತ್ತೆಂದ ಕಟಕಕಿ ಸರಿ
ಬಹುದು ಸ್ನಾನಾದಿ ಪಾನಕೆ | ಕೊರತೆಗೈದಿರೆ ಚಿತ್ತಗಟ್ಟಿದೆ | ಗಿರಿಜೆಗೆಂದ ||೨|| ಇದಕೆ
ಮುಂದೇಂಗೆವುದೆನೆ ಕುವಿ | ಬುಧನು ರಾಶಿಯನಿಟ್ಟು ಘಟವಿ | ನ್ನಿದರ ಫಲ ಪರಿಹರಿಸೆ
ವಸ್ತುಗ | ಳೊದಗಿಸುವುದು ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಕ್ಷೀರದಧಿ ಘೃತ ಸಲಿಲ ಮಧು ಘಟ | ಬೇರೆ ಬೇರೊಂದೊಂದು ಸಾವಿರ |
ನಾರಿಕೇಳಗಳಷ್ಟೆ ಸಕ್ಕರೆ ಮಣವು ಸಾವಿರವು || ಭೋರನೊದಗಿಸಿ ರಚಿಸಿ ಸಾಸಿರ |
ಖಾರಿತಂಡುಲದನ್ನ ಗರ್ಭಾ | ಗಾರದೊಳಿಹ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ನೀನಿಕ್ಕು ಕ್ರಮದಂತೆ||೧||

ಕಂದ

ಪಂಚಾಮೃತಮಜ್ಜನದಿಂದ | ಪಂಚಾನನ ಸತಿಯ ಕೋಪಶಾಂತಿಯದಕ್ಕುಂ ||
ಪಂಚಸುಭಕ್ತ್ಯಾನ್ನಗಳಿಂದ | ಪಂಚಾನನಗಮನೆ ಮೆಚ್ಚುವಳು ಜಯಮಕ್ಕುಂ ||೧||

ಕಾಂಭೋಜಿ - ಝಂಪೆ

ಅಹುದು ಪಂಚಾಮೃತವ | ತುಹಿನೋದಕಾನ್ನ ಸಂ | ಗ್ರಹಿಸುವೆನು ಸಕಲವನು ಬೇಗ
|| ಮಹಿಮಾನ್ವಿತನು ಪೊರಡ | ಲಹಹ ಕೊನೆ ಗಾಣಿಸದೆ ವಿಹಿತವಾಗದು ಪೋಪುದೆನಲು
||೧|| ಏಸು ಪೇಳಿದರು ನಾ | ನಾಸೆಯಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ | ವೀ ಸಮಯ ನಿಲಲಾರೆನಯ್ಯ
|| ಲೇಸುದೋರಿದೆ ನಿನಗೆ | ಬೇಸರವದೇಕೆನುತ | ಭೂಸರನು ಪೊರಡಲಿಂತೆಂದ ||೨||
ಕೊಡುವೆನಂಬರ ಹಾರ | ಉಡುಗೊರೆಯನೆಂದಿತ್ತ | ಒಡನೆ ಕಳುಹಲು ಕಪಟ ವಿಪ್ರ
|| ಮೃಡನೆ ಪುರಹರ ಬಾನಿ | ನೊಡೆಯ ಸಲಹೆಂದೈದೆ | ದೃಢದಿ ಸಚಿವನೊಳೆಂದ
ಖಿಳನು ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಕ್ಷಾಮರಂ ಪೇಳಿದಂತೆಸಗೆ ನಿಂದಾಳ್ಗಳಿಂದ | ನೀ ಮೊದಲು ದಧಿಯು ಪಾಲ್ ಘೃತ
ತರಲ್ ಕಳುಹೆನಲ್ | ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಕುತಂತ್ರಿ ಸಾಮಜವು ತೆರಳಲವು ಹೊತ್ತು
ತಂದೀಯಲಿಲ್ಲ || ನೇಮವನ್ನೀಯಲಿಂತಾಕ್ಷಣಂ ದೂತರಂ | ತಾಮಣಿಯ ಪುರದಣಿಯ
ಮನೆ ಮನೆಯ ದ್ರವ್ಯಚಯ | ವಾ ಮದೋತ್ಕಟಗಳಿಂದ ಕುಂಭಕುಂಭದಿ
ತುಂಬುತಂಬಿಕಾಲಯಕೆ ಕಳುಹೆ ||೧|| ದೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೇಲಿಹ ಗವಾಕ್ಷಕಂ |
ಬೇಗದಿಂದ ಜಲನಿರ್ಗಮವನಿಟ್ಟು ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿ | ದಾಗೊಡಗಳನ್ನೇಣಿಸಿ ಸುರಿದನವನೇನೆಂಬೆ

ಕಾಕತುಂಡನ ಸಹಸವ || ಆ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಗರ್ಭಾಗಾರದೊಳು ಪೊಕ್ಕು | ಬಾಗಿ
ಮತ್ತಿತ್ತಗಳಿದ ಕೈಗೊಳಿರೆನಲ್ ಭೀಮ | ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ ಪಾಲಿನೋಗರಮಿದೆಂಬಂತೆ
ಸಾಗಿಸಿದೆ ಭಳಿರೆಂದನು ||೨||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಕಂಜಾಪ್ತಪೌತ್ರನು | ಕಂಜಾಕ್ಷಿಯಳ ಪಾದ | ಕಂಜಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು || ಅಂಜಲಿಯಿಂ
ದುಗ್ಧ | ಮಂ ಜನನಾಥನು | ಭುಂಜಿಸೆ ಮನದಣಿದು||೧|| ಪಾನ ಮಾಡಿದನರ್ಜು |
ನಾ ನಕುಲನು ಮೇಲೆ | ಕಾಣುತ ಸಹದೇವನು || ಸೂನು ಸಹಿತ ಪಾವ | ಮಾನಿ
ಬಾಯ್‌ಗೊಟ್ಟನ | ದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆ ಭೂವರ ||೨|| ದಧಿ ಭಾಂಡ ಫೃತಕುಂಭ |
ಮಧುಪಾತ್ರಗಳ ಕಾಕ | ವದನನು ಸುರಿಸುರಿದು || ಹದಗೆಟ್ಟನಿತ್ತಲಾ | ವಿಧುವಂಶಜರು
ಸೇವಿ | ಸಿದರತಿ ಸುರಿಸುರಿದು ||೩|| ಶುಂಡಾಲದಿಂ ಕಾಕ ತುಂಡನು ಶುದ್ಧಾಂಬು |
ಗೊಂಡು ವಾತಾಯನದಿ || ಮಂಡವ ಭಕ್ತವ | ಚಂಡಿಕೆಗಿತ್ತು ತಾ | ಮಂಡಿಸಿದನು
ನೆಲದಿ ||೪|| ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆ ಛೇ ಛೇ | ಸಾರ್ಥಪ್ರಣಾಲಿತ | ತೀರ್ಥದಿ ಸಕಲೀಗ ||
ತೀರ್ಥವ ಕುಡಿಯಿರಿ | ವೃಥವಾಗುವುದೆಂದ | ತೀರ್ಥ ತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗ ||೫||

ಭಾಮಿನೀ

ಕೇಳುತೋಡಿದರೆಲ್ಲರರ್ಚಕ | ಬೀಳುತೇಳುತೊಡನೆ ನುಗ್ಗಿ ಪ್ರ | ಣಾಳಿಕೆಯ ಬಳಿಯೊಂದು
ಬಿಂದುಂಗಾಣದಿಂತೆಂದ || ಹಾಳು ಹೊಟ್ಟೆಯಿದಕಟ ಕೆಟ್ಟಿತು | ಕಾಳಿಯೋ
ಹೊರಗಾಳಿಯೋ ಯೋ | ಗಾಳಿಯೋ ಭೂತಾಳಿಯೋ ಮೂಗಾಳಿ ತನಗೆಂದ ||೧||

ಕಂದ

ಇತ್ತ ಮರತುತ ನಿಘಸದಿ | ಕ್ಷುತ್ತಂಗಳೆವುತ್ತ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಸುತಗೆಂದಂ|| ಸತ್ತ ಮೃಗವ
ಪೊತ್ತುದಕಂ | ದಿತ್ತ ಮಹಾನಂದವಾಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮಗನೆ||೧||

ರಣಪರ್ವ

ಭೈರವಿ - ಝಂಪೆ

ಶ್ವಸನ ಸುತಸುತನೆರಗಿ | ಬಿಸಜಾಪ್ತಸುತನೊ | ಳುಸುರಿದಂ ದನುಜರಿಹರ್
ಮಸೆದಸಿಯ ಪಿಡಿದು ||೧|| ತೆಗೆದು ನಿರ್ಗಳ ಪ್ರಸ್ತ | ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವ | ಜಗ
ನಡುಗುವಂತಾರ್ಭ | ಟೆಗಳ ನೆಗಳುವೆನು ||೨|| ಅಂತಾಜ್ಞೆ ದ್ವಾರೋಪ | ಲಂ ತೆಗೆದು
ಮೃಗರಾಜ | ನಂತಾರು ಜನರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗರ್ಜಿಸಲು ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಭೀಕರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದಶದಿ | ಕ್ಷೋಕರಿಸಿತಚಲಂ ಚಲಿಸಲು ದಿ | ವೌಕಸರು ಭ್ರಮಿಸಿದರು
ಕಚ್ಚುಪೆಗೆಚ್ಚರಾದುದಲ || ಆ ಕಕುಭದಿಭವಳುಕೆ ದನುಜಾ | ನೀಕ ಬೆದರಿತು
ಚದುರಿತೆಡೆಯೊಳು | ಕಾಕತುಂಡಾದಿಗಳು ನುಸುಳಿದರೋಡಿ ಬಿದ್ದೆದ್ದು ||೧||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ನೋಡುತಲಿ ಶಂಬರನಿದೇನೆಂ | ದಾಡುತಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಧೈರ್ಯವ | ಗೂಡಿಸುತ
ಕೂಡಿಸಿದ ಭಟರ | ನ್ನೀಡುತಭಯ ||೧|| ಧರದೆಯೆ ಬಾಯಬುಧಿ ಮುಂದೈ | ತರೆ
ತುಷಾರಾಚಲ ಮಗುಚೆ ನಭ | ಜರಿಯೆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಬರೆ ಹಿಂ | ಜರಿವುದುಂಟೆ
||೨|| ನಿನದಕಂಜುವರಹಹ ನಗೆಗೇ | ಡೆನುವುದರಿಯರೆ ಹರಹರಾ ಛೇ | ಘನತೆಯೇ
ಸುಡುಸುಡಿರಿ ನಿಮ್ಮಯ | ಜನುಮವನ್ನು ||೩|| ಸಾಕು ನಾನಿರಲಕಟ ಭೀತಿಯ | ದೇಕೆ
ಬಿಡಿ ಬಿಡಿರಭಯವಿತ್ತಿಹೆ | ನೀಕಡೆಯ ದೇಗುಲದಿ ನೋಡಿರಿ | ಕಾಕುಜನರ ||೪||
ಜಯವು ನಮಗೀಗಾಯ್ತು ಬನ್ನಿರಿ | ಬಯಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿಗಾಯ್ತು ಬನ್ನಿರಿ | ಬಯಸಿರುವ
ನರರಿಹರು ಬನ್ನಿರಿ | ಭಯವ ಬಿಟ್ಟು ||೫||

ವೃತ್ತ

ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯ ಬಲ್ಲ ಕುಂಭಕಚ ತಾಂ ಬಿಟ್ಟಿಂತು ಸ್ವರೂಪಮಂ | ಮಾಯಾ
ವಿದ್ಯೆಯನಾಂತು ಕಾಲವನಿತಾಗರ್ಭೋದ್ಭವಂ ಕಾಲಜಂ || ಮಾಯಾ ಗಂಧವಹಾತ್ಮಜಮೈನೆ
ಮಹಾ ಮಾಯಾ ಶಚೀನಾಥಜಂ | ಮಾಯಾ ನಿರ್ಜರ ವೈದ್ಯ ಜಾತರಿವನೆಂಬೋಲ್
ತೋರ್ದ ತದ್ರೂಪದಿಂ ||೧||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಆರ್ಯಾಲಯದೊಳ | ಗರ್ಯಮನುಂತುರಿ | ವಾರ್ಯರ ಕಾಣುತ್ತಾ || ಶೌರ್ಯನು
ಚರರೊಳು | ಶೌರ್ಯದಿ ವಿಕ್ರಮಾ ವರ್ಯರೊಳೆಂದೆನುತ ||೧|| ತಡೆಯಿರಿ ಸುಭಟರು
| ಸುಡಿಸುಡಿ ಜನ್ಮವ | ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಭಯ ಮನದಿ || ಹಿಡಿಯಿರಿ ಛಲವನು | ತೊಡಿತೊಡಿ
ಧನುಶರ | ಪಿಡಿಯಿರಿ ಬಲತಟದಿ ||೨|| ನಡೆಯಿರಿ ಮುಂದಕೆ | ಕೊಡಿ ಕೊಡಿ ಸಂಗರ
ಝಡಿಯಿರಿ ಸಬ್ಬಳದಿ || ಬಡಿಯಿರಿ ದಂಡದಿ | ಪಿಡಿಯಿರಿ ಖಡುಗವ | ಕಡಿಯಿರಿ ತಲೆ
ಜವದಿ ||೩||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಜಾಲಗಾರರ | ಮೌಲವರ್ಧನ ಸೈನ್ಯ || ಪಾಲ ಜಾಲಿ ಕ | ಪಾಲಿಯಂದದಿ | ಕೇಳಿ
ಕೋಲ್ ಪಿಡಿದೆಂದನು ||೧|| ರೇ ಮನುಷ್ಯರೇ | ಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿಯನಿಟ್ಟು || ಸಾಮದಿಂ

ತಲೆಗೊಡುವಿರೋ ಸಂ| ಗ್ರಾಮದಿಂ ತಲೆಗಡಿಯಲೋ ||೨|| ಸಹಿಸದೀ ಮಾತ |
ಸಹಸದಿ ಸಹದೇವ | ವಹಿಸಿ ಸಹಜರ | ವಿಹಿತವನ್ನೆ | ದ್ವಹಿತಗಂದನು ನಿಂದಿಸಿ ||೩||

ಭೈರವಿ - ಏಕ

ನೀಚಾಧಮ ನೀನಾರೋ | ಬಹು | ವಾಚಾಳಿಯು ನಿಜ ತೋರೋ || ಕೈ ಚಳಕವ
ಪರಿಕಿಸುವೆ | ನಾ | ರಾಚದಿ ಶಿರವನ್ನರಿವೆ ||೧|| ಈ ಶಂಬರ ಬಲಕಾನೆ | ಪತಿ | ಈಶಂ
ಬರಲಂಜುವನೆ || ನೀ ಶಿರ ಕೊಡು ಕೊಡು ಧೂರ್ತ | ಧುರ | ದಾಸೆಯ ಬಿಡು ಬಿಡು
ವ್ಯರ್ಥ ||೨|| ಸಾಕಲೊ ಪೌರುಷ ತಲೆಯ | ಕೊಡ | ಲಾಸುರಿಯಂತೀಕ್ಷಿಪೆಯ ||
ಭೇಕವು ಫಣಿಗಣೆಯಹುದೇ | ಮೃತಿ | ಗೀ ಕಾಲವು ತಪ್ಪುವುದೇ ||೩|| ಒದರದಿರಲೊ
ನೀ ತರಳ | ನೋ | ಡಿದರೊಳು ಕಡಿವೆನು ಕೊರಳ || ಉದರದಿ ಸುರಿಸುವೆ ಕರುಳ
| ಎನು | ತಧಮನೆಸೆಯೆ ನಿಡುಸರಳ ||೪|| ಕಡಿದೆಚ್ಚನು ಕವಲಂಬ | ಖಿಳ | ಖಿಡುಗವ
ಪಿಡಿಯುತ ತಿಂಬ|| ಒಡಲನು ತೋರುತ ಬಂದ | ಇವ | ತಡೆಯದೆ ಕಡಿದಿಂತೆಂದ
||೫||

ಕಂದ

ಜಾಲಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಕ್ರಮ | ಜಾಲವನೀ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಗಿಸದಿರಲ್ವಾಂ || ಕೋಲ
ಪಿಡಿಯೆನೆಂದಿಡೆ ಯಮ| ನಾಲಯ ಕೈದಲು ಸಮೂಹ ಸವರುತ್ತೀರ್ದಂ ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಜ್ವಾಲಿಗಂ ನಕುಲ ಮಾಲಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ತಾಮ್ರಾಕ್ಷ | ಗಾ ಲಯಸ್ಥಾಣಸಮ ಭೀಮನೇಕವಿಷಾಣ
| ಬಾಲಕ ಘಟೋತ್ಕಚಂಗಿರಾಂತು ಮಾರಾಂತು ಹೋರಾಡಲೇನೆಂಬೆನು ||
ಕಾಲನೂಳಿಗರಿಗಾ ಕಾಲಪಾಶದಲಿ ಕೈ | ಕಾಲ ಬಿಗಿದೊಯ್ಯೆ ಲವಕಾಲ ನಿಲಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ
| ಕಾಲಜಾನುಜರ ಸುರಕಾಲರೆಂಬಂತೆ ತತ್ಕಾಲಮಿದ್ವದಿರದಿರರು ||೧||

ಭೈರವಿ - ಝಂಪೆ

ಅಸುರೇಶ ಬಿದ್ದ ಖಿಳ | ವಿಸರವಂ ಕಂಡು ಕ | ಕೃಷನಾದದಿಂ ದಂತ | ಮಸೆಯುತ್ತ
ಬರಲು ||೧|| ಕಂಡಾಗ ನಕುಲ ಕೋ | ದಂಡವನ್ನುಡಿಸಿ| ರಿಪು | ಗಂಡ ನಿಜ ನಿನ್ನ
ತನು | ಖಂಡಿಸುವೆನೆಂದ ||೨|| ಕಡಿಯಲೋಸುಗವೆ ತಂ | ದಿಡಿಸಿರುವೆನೈವರನು |
ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯೊ ಸಮರ | ಕೊಡು ತಲೆಯನೀಗ ||೩|| ಬಾಹುಜನ ಭೀತಿಯಿಂ |
ದೇಹವಿಹ ಪರಿಯಂತ | ಆಹವವ ಬಿಡೆನಂಬಿ | ಗೀ ಹುಡುಗತನವೆ ||೪|| ಧುರಕೆನಗೆ
ಸರಿಯಲ್ಲ | ಹಿರಿಯರನು ಬರಹೇಳು | ಕೊರಳ ಕಾಯುವನಾವ | ನೊರೆ ಮೊದಲು
ತರಿವೆ ||೫||

ಸಾವೇರಿ - ಮಟ್ಟೆ

ಅಟ್ಟವೇರಲರಿಯದವನು | ಬೆಟ್ಟ ವಡರುವ || ಅಟ್ಟಹಾಸದಂತೆ ನೋಡು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವ
|| ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗನೆಂದು ತರಿದು | ಕೆಟ್ಟೆ ನೋಡಿಕೊ || ಕೊಟ್ಟ ಶರದಿ ತಲೆಯ ಕಳೆವೆ |
ಕುಟ್ಟಿ ಬೇಡಿಕೊ ||೧|| ಎಂದು ಖಳನು ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರ | ದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ||
ಇಂದ್ರತನಯನನುಜ ವಜ್ರ | ದಿಂದ ಕಡಿಯಲು || ಗಂಧವಾಹಮಿತ್ರ ಪತ್ರ | ಕಂದು
ನಕುಲನು || ಕುಂದದಂಬುವಂಭಿನಿಂದ | ನಂದಿಸೀರ್ದನು ||೨|| ಕುಂಭಜನೋಲು
ರೋಷವೆತ್ತು | ಶಂಬರಾಸುರ || ತುಂಬಿ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವೆಸೆಯ | ಲಂಬು ಸುಭಟರ ||
ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಕೆಡೆಯೆ ತಡೆದು | ಜಂಭಭೇದಿಜ || ಶಂಭು ಪಾದ ಭಜಿಸು ಬಾಳ್ವ |
ಜಂಬ ಬಿಡು ನಿಜ||೩||

ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟ

ಗರುವದ ಗಿರಿಯಡರಿ | ಬಂದಿರುವಾತ | ನುರುಳಿದನೆಂಬುದರಿ || ಗರುಡಗುರಗವು
ಕೇಸರಿಗೆ ದಂತಿಯು ಸರಿ | ಬರುವವೆ ನರ ಗುರಿಯೇ||೧|| ವೀರಕೇಸರಿಯು ನಾನು
| ಸಿಕ್ಕದು ಜಯ | ವೀ ರಣದಲಿ ನಿನ್ನನು || ತೀರಿಸುವೆನು ಮೋಸ | ಗಾರ ಭೂಭಾರಕ
| ಸಾರು ಸಾರೆಂದೆಚ್ಚನು ||೨||ತಂದು ತೇಗುವ ವಸ್ತುವು | ಸಂಹರಿಸುವು | ದೊಂದು
ಮಹೋತ್ಪಾತವು || ಬಂದರದಕೆ ಶಾಂತಿ | ಯಿಂದ ಕಳೆವೆ ಬಹು | ಮಂದಿಯ
ಹೊಡೆದಿಹೆನು||೩||ಕುಡಿಯಲಾಗುವುದೆನ್ನುತ | ವಿಷವ ಕುಡಿ | ದಡೆ ಬದುಕುವರೆ
ಧೂರ್ತ || ಅಡವಿಯೊಳಿಹ ನಮ್ಮ | ನೊಡನೆ ವಂಚಿಸುತ ತಂ | ದಡಗಿಸಲೇಕೋ
ಹೇಡಿ ||೪|| ಹೇಳಲೊಡೆಯನೊ ನೀನು | ಸಾಯುವ ಕಾಲ | ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೈವರನು ||
ಸೀಳಿ ಬಲಿಯಗೊಟ್ಟು ಕಾಳಿಯ ಮೆಚ್ಚಿವೆ | ತಾಳು ತಾಳೆಂದೆಚ್ಚನು ||೫||

ಭಾಮಿನೀ

ತರಿದ ಗಿರಿಯಹಿವಹ್ನಿ ವಾಯು ತಿ | ಮಿರ ಧನಂಜಯನೆಚ್ಚಡಾ ಶಂ | ಬರನು ಹೀರ
ಗರುಡ ಜಲೋರಗ ತರಣಿಯಿಂ ಕಡಿದು || ತಿರುಹಿ ಶೂಲವನಿಡಲೊರಗೆ ನರ |
ಹರಿಯೊಲನಿಲೋದ್ಭವನು ಮೈಗೊ | ಟ್ಪುರಿ ಮಸಗಿ ಗಂಭೀರಧ್ವಾನದಿ
ಗರ್ಜಿಸುತಲೆಂದ||೧||

ತುಜಾವಂತು - ಮಟ್ಟೆ

ಪೋಗೆಲಾ ಗರ್ವಿಸದೆ ಹಿಂದಕೆ | ಪ್ರಾಣಸಹಿತ | ಪೋಗೆಲಾ ಗರ್ವಿಸದೆ ಹಿಂದಕೆ ||ಪ||
ನಾಗವಾಹನಾತ್ಮಭವನ | ನೀಗ ಧುರದಿ ಗೆಲಿದ ಗರ್ವ | ನೀಗಿ ಪಾದಯುಗವ ಪಿಡಿದು
| ಬೇಗ ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡು ಬೇಡು || ಭೋಗ ಯೋಗವಿರಲು ಬಿಡು ಹಗೆ |
ನೋಡಿದರೆ ಗರುಡ | ನಾಗ ಹರಿ ಕರೀಶ ಕೀಶಗೆ || ಸರಿಯೊ ಮರುಳೆ | ಕೂಗಿ

ಫಲವ ಕಾಣೆನಾಜಿಗೆ || ಮರುಳ ಮನೆಗೆ ||೧|| ಹುಡುಗ ಸಾಕು ಮುಚ್ಚು ಬಾಯ | ಬಡಿಕನೆಂಬುದರಿತೆ ನಿನ್ನ | ಬುಡತುದಿಯನು ಪೇಳಿದಾರು | ಪಡೆದರಿಂಥ ಮಾಂಸತನುವ | ಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ತುತ್ತಿಗೆನ್ನುತ || ನೋಡಿದರೆ ತೋಷ | ಕಡಲೊಳದ್ದಿತೆನ್ನ ಮನವು ತಾ || ಮೇಘವಾಹ | ಗಡವಿಯಾಯ್ತು ಹಿಂದೆ ಕಾದುತ || ಕೆಡುವೆ ಕಡಿವೆ | ಕೊಡು ಕೊಡೀಗ ಶಿರವ ಬಗ್ಗಿಸಿ || ಕರೆಯೊ ಕಾಯ್ತು | ಒಡೆಯನನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ||೨|| ದುರುಳ ನಿನೆಗೆ ನೀತಿಯರಿಯ | ದರಸ ಧರ್ಮದಂತೆ ಪೇಳ್ವೆ | ಮರುತ ತಾತ ತಾಳು ಹರಣ | ಹರಿಪ ಯುಕ್ತಿ ಸುಲಭ ದೇಹ | ಪರಿಕಿಸಿದಗೆ ಭೀತಿಯಾದುದೇ || ಪೂ.ಡಲ್ವೆ ಶರವ | ಪರರಪೇಕ್ಷೆಯೇಕೆ ಗೆಲ್ಲದೆ || ಹಿ,ಡಿಂಬನಸುವ | ತರಿದ ಬಲು ಸ್ವಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ || ಧಡಿಗ ಚೋರ | ಗುರುವೆ ನಾನೆ ಭೀಮ ಕೇಳೆಲಾ | ದೈತ್ಯ ಸಾರಿ | ಪೊರಳಿಚುವೆನು ನರಕ ಕೇಳೆಲ ||೩||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಸಾಕೆಲೊ ಪೌರುಷ | ಪೋಕ ಹುಡುಗ ತಾ | ಳೇ ಕವಲಂಬೆಂದು || ಆ ಖಿಳ ಬಿಡೆ ಕಡಿ | ದೇಕ ಶರದಿ ರಥ | ವಾಕಣಕುರುಳಿಸಿದ ||೧|| ಹೊಸ ಸ್ಯಂದನವ | ನ್ನಸುರನಡರುತಾ | ಅಸುರನು ಬಿಡೆ ಹದನು || ಬಿಸಿಗದಿರಸ್ತದಿ | ಶ್ವಸನೋದ್ಭವ ಕಡಿ | ದೆಸೆದನು ಶಕ್ತಿಯನು ||೨|| ಮಡಿದಶ್ವವು ರಥ | ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗಲು | ಪಿಡಿದಸಿಯಂ ಬರಲು || ಬಡಿದನು ವಜ್ರದಿ | ಖಡುಗವು ಜಾರಿದು | ದಡಗಿದ ಮಿಂಚಿನೊಲು ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಆಕಾಶದಿಂದರುಣಜಲಮಾಮಿಷೋಪಲಗ | ಳಾ ಕಾಲದೊಳು ಬಿದ್ದುದಾಕುಜವ ಕಿತ್ತೆಸೆದ | ಡೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದನಿಲಜನದಂ ಕಡಿದನಾಶರಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಿ || ತಾ ಕತ್ತಲೆಯ ಗೈದು ಕರಿ ಸಿಂಹ ಹುಲಿ ಶರಭ | ಸೂಕರಾದಿ ಮ್ಯಗೌಘಮೃತರಲ್ ಶರದಿ ಕೊಲ | ಲಾ ಖಿಗೇಶನೊಲೈದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಲೆ ಭೀಮ ಭೈಮಿ ಕಂಡಡರಿ ನಭಕೆ ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಒತ್ತಿ ತಾಕ್ಷ್ಯನ | ಕತ್ತು ಕೈಗಳೊಳ್ ಭೈಮಿ || ಪೃಥ್ವಿಗಳೆತರೆ | ಪೊತ್ತು ನಿಜವಂ | ನಿಂತಿರಲ್ಕಿಂತೆಂದನು ||೧|| ಅರರೆ ಶಂಬರ | ದುರುಳತನವ ಬಿಟ್ಟು || ವಿರಚಿಸದೆ ಕಪಟವನು ನಿಂದಿದಿರ್ ಸರಿ ಸೇಸು ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು ||೨|| ಆರಲಾ ನೀನು | ಪಾರುಪತ್ಯವ ಗೈವ || ಕಾರಣವದೇನಿವರ ನಂಟತೆ | ಸಾರು ಸಾರೆನಲೆಂದನು||೩|| ತಾಯಿ ಗಂಡನು | ವಾಯುಜನವರಿಂದ || ಸಾಯಕದಿ ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ಜಯಿಸೆಲೊ | ಮಾಯಕವ ಬಿಡು ಸಾರಿದೆ ||೪|| ಕುಲಕೆ ಮೃತ್ಯು ಕೊ | ಡಲಿ ಕಾವಿಂಬಂತೆ | ಕಲಹಕೃತಂದುಲಿದು ಕಡಿಸುವೆ | ತೊಲಗು ತೊಲಗೆಂದೆಚ್ಚನು ||೫||

ಮಾರವಿ - ಮಟ್ಟೆ

ಅನಿಲ ಪೌತ್ರನು | ಕಡಿದು | ಕನಲಿ ಶರವನು || ದನುಜ ಪಿಡಿದ ಧನುವಿಗೇಸೆದ | ದನು
ಕೆಡಹಿದನು ||೧|| ಪೊಸತು ಬಿಲ್ಲನು | ಪಿಡಿಯು | ತೆಸೆಯಲಂಬನು || ಮಸೆದು
ವೃಷ್ಟಿಗರೆಯಲಸ್ತು | ವಿಸರ ಮುರಿದನು ||೨|| ಫಡಫಡೆನ್ನುತ | ಗದೆಯೊ | ಳಡಲು
ಭೈಮಿ ತಾ || ಕೆಡಹಲಸುರ | ಖಡುಗ ನೆಗಹೆ | ಪಿಡಿದ ಕಸಿಯುತ ||೩||ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧದ
| ನಿಪುಣ | ನಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಿದ || ಹಲ್ಲ ಕಳೆದು | ಗಲ್ಲವೊಡೆದು | ಮೆಲ್ಲನೊರಗಿದ ||೪||

ಕಂದ

ಕುಂಭಿನಿಯೊಡೆಯನೆ ಲಾಲಿಸು | ಶಂಬರ ಮೈಮರೆಯಲೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಸಿ ಪಿಡಿದುಂ||
ಕುಂಭೋತ್ಕಚ ನೆಗಹಲು ಬಳಿ | ಕಂ ಭೀಮಾಗ್ರಜನು ಕಂಡು ತಡೆದಿಂತೆಂದಂ ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತರಳ ಸೈರಿಸು ಬಿದ್ದ | ದುರುಳನ ಕಡಿಯಬೇ | ಡರಸುತನಕೆ ವಿರೋಧವಿದು ||
ಧುರದಿ ಮೈಮರೆದನ | ತರಿವುದು ತಪ್ಪೆಂದು | ಕರೆದ ಖಡ್ಗವಗೊಂಡನಂದು |೧||
ಪೊಡವಿಗೆ ಭಾರನು ಬಿಡುವುದು ನೀತಿಯೆ | ಕಡಿಯಲು ನಿಮ್ಮ ವಂಚಿಸುತ ||
ಅಡಗಿಸಿದಧಮನೊ | ಳೊಡಲುರಿಯೇನಯ್ಯ | ಕೊಡು ಕೊಡು ಖಡುಗವನಿತ್ತ ||೨||
ಶರಹೀನ ಸ್ವತಿಹೀನ | ಗರವರ್ಜಿತ ಭೀತ | ಶರಣಾಗತನ ಮೌನವ್ರತನ || ಪೊರೆವುದು
ನ್ಯಾಯವೆಂ | ದೊರೆವನ್ನೆಗಿತ್ತ ಶಂ | ಬರ ನಿಂದಿಸುತ ಪೋದ ತನ್ನ ||೩||

ಶಂಬರ ಶೋಕ

ಭಾಮಿನೀ

ಸೋತು ಶಂಬರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿ | ಯಾತುಧಾನಾಧೀಶ ಬಾಣನ | ಮಾತನಾಡಿಸಿ
ನೋಳ್ಳೆ ದುರ್ಹೃದರಳವಿಗಂದೆನುತ|| ಆತ ತತ್ಕ್ಷಣ ತೆರಳೆ ಶೋಣಿತ ನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ
ಕಂಡು ಕೇಳಿದ | ನೇತರದ ವ್ಯಥೆ ಪೇಳು ಪೇಳೆನಲಿಂದ ಮನದಿರವ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಮಡದಿಯ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸ | ಲ್ಕಡವಿಯೊಳಿಹರಂ ತರಿಸಿದೆ | ಮೃಡನರ್ಥಾಂಗಿಗೆ
ನರಬಲಿ | ಗೊಡುವರೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ || ಪಡೆ ನೆರಹುತ ಹೆಮ್ಮಾರಿಯ | ಗುಡಿಯೆಡೆ
ಗೈದಿರಲಾ ಬಡ | ಹುಡುಗರು ಗೆಲಿದೆಲ್ಲರ ಕಂ | ಗೆಡಿಸಿದರೆಮ್ಮವರ ||೧|| ಏನೆಂಬೆನು
ಮತ್‌ಪರಿಭವ | ಪ್ರಾಣಸಮಾನನೆ ಬಾಣನೆ | ತಾನಿಹನೆಂಬರ ಕಾಣೆ ನ | ವೀನ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ || ಮಾನವರಿಂದಲಿ ರತ್ನ ಸ | ಮಾನದ ಮಾನವು ಪೋದುದು |
ದಾನವಕುಲತಿಲಕನೆ ಹಾ | ನೀನಿರಲಿಂತಾಯ್ತೆ||೨||

ಕಂದ

ಕೇಳ್ವಾ ಬಾಣಂ ರೋಷವ | ತಾಳ್ವಾ ಶಂಬರಗೆ ಧೈರ್ಯವಂಗೊಟ್ಟಿಂದಂ || ಸೀಳ್ವಾ
ಪಾಂಡವರಂ ಮೇಣ್ | ತೋಳ್ವರ್ಪವ ತೋರ್ಪೆ ನೋಡೆನುತ್ತೈತಂದಂ ||೧||

ಬಾಣ ಸಂಗ್ರಾಮ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಇತ್ತ ಭೈಮಿಯು ಶಂಬರನ ಬಲ | ಮೊತ್ತವಟ್ಟುತ ಕೈಸೆರೆಯ ಪಿಡಿ | ಯುತ್ತಿರಲು
ಕುಂಭಾಂಡನೆನ್ನುವ | ಮಾತ್ಯ ತಡೆದು ||೧|| ಎಲವೊ ಸೇನಾಪತಿಯೆ ಬಿಡು ಬಿಡು |
ಬಲವ ಬಲಿಭವ ಸಚಿವನಲಿ ನೆಲೆ | ನಿಲಿಸಿ ಭಲದಲಿ ನಿಲ್ಲು ಸಮರಕೆ | ಕಲಿತನದಲಿ
||೨|| ಕೆಂಡದಂತುರಿಯುಗುಳಿ ಫಡ ಕುಂ | ಭಾಂಡ ಭಾಂಡದೊಲೊಡೆವೆ ತಲೆ ಬ್ರ |
ಹ್ಮಾಂಡಘಟದಿ ಘಟೋತ್ಕಚನು ನಾ| ಕಂಡರಿಯೆಯಾ ||೩||

ನಡುಗುವುದು ಮೂಲೋಕ ಭೀತಿಯ | ಪಡೆದು ಶೋಣಿತಪಾಲ ಬಾಣಗೆ | ಹುಡುಗ
ಶರಣಾಗೆನಗೆ ಸಾರಿದೆ | ಕೆಡುವೆ ವೃಥ್ ||೪|| ಮುಚ್ಚು ಬಾಯ್ ಬಡಿವಾರ ಸಾಕೆಂ |
ದೆಚ್ಚಡೆಚ್ಚನು ಸೇನಿಸಿ ಸಚಿವಂ | ಗಿಚ್ಚೆ ತಪ್ಪಲು ನೋಡುತೀರ್ದನು | ಎಚ್ಚರದಲಿ ||೫||

ವಾರ್ಧಕ

ಕ್ಷೋಣೇಂದ್ರ ಕೇಳತ್ತ ಮಣಿಮಯವರೂಢಮಂ | ಬಾಣಾಸುರಮ್ಮಡಿರಿ ಕೋದಂಡವನ್ನತ್ತಿ
| ತೋಣೇರದೊಳ್ಳಿಧ್ವಿಧಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತುಂಬಿ ಗಂಭೀರನಾದದಿಂದ ||
ಕ್ಷೀಣಬಲಮನುಜರೆನಗೆಂತು ಸರಿ ಭೀ ಸುಪ | ವಾರ್ಣರಂಜುವರಮಾತ್ಯನ
ಗೆಲಿದರಿವರಿರಲು | ತ್ರಾಣವ ಪರೀಕ್ಷಿಪೆನುತ್ತೈದಿ ರಿಪುಗಳಿರಾಂತನಂದಸುರೇಶನು
||೧||

ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆ

ಪರಿಕಿಸುತ ಭೀಭತ್ತು | ಭರಿತ ಶೌರ್ಯದಿ ಧನುವ | ಸರಿಗೊಳಿಸಿ ಶರ ತೊಡುತಲೆದ್ದು
|| ಅರರೆ ನೀವಾರಿಲ್ಲಿ | ಬರಲೇಕೆ ಪೇಳು ನಿಜ | ದಿರವ ಸಾಯದಿರೆಂದ ಝಡಿದು
||೧|| ಹುಲು ನರನೆ ಬಡಿವಾರ | ನಿಲಿಸು ಶೋಣಿತಪುರದ | ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಸುತನೆನಗೆ
|| ಬಲವೈರಿ ಮುಖ್ಯ ಸುರ | ಕುಲವು ಬೆದರಿದೆ ನಿನ್ನ | ತಲೆ ಕಡಿಯುವೆನು ಮಾರಿ
ಬಲಿಗೆ||೨||ಕಡಿಯುವುದಕವನಿಜವೆ | ಬಿಡುಗಣ್ಣರೊಡೆಯ ಪಿತ | ಫಡ ಮೂರು
ಲೋಕದಲಿ ವಿಜಯ || ಬಿಡುವವನೆ ನಾ ನಿನ್ನ | ಬಡಿದು ಕರ ಕಡಿ ಕಡಿವೆ | ಪೊಡವಿ
ಹೊರೆಯನು ಕಳೆವೆನಯ್ಯ ||೩||ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದೊಳ | ಗಿದಿರಿಪ್ಪರಿಲ್ಲೆನಗೆ |
ಪದುಮಜಾಂಡದೊಳಡಗದವನೆ || ಮದದಾನೆಗಜ ಪಂಚಿ ವದನಗಿಭ ಹುಲಿಗೆ ಶುನಿ
| ಹದಗೆಡಿಸಿದಂತಕ್ಕು ನರನೆ ||೪|| ಇರಲಿಲ್ಲ ಮೊದಲು ರಿಪು | ಗಿರಿ ಭಿದುರ ತಮ

ದಿವಸ | ಕರವನಕೆ ದಾವಾಗ್ನಿ ನೋಡು || ಉರಗ ತಾಕ್ಷ್ಯನು ಮೇಘ | ಮರುತ
ಶರಧಿಗಗಸ್ತ್ಯ | ಸರಿಯಾನು ತಿಳಿದು ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡು||೫||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಭಾನು ಶಶಿ ದೇವರ್ಕಳೆನ್ನಾ | ಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳೈಸೆ ಭವ ಮೃತಿ | ಗಾನೆ ಕಾರಣನರಿಯದಲ್ಲ
| ಜ್ಞಾನಿ ನೀನು ||೧||

ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟ

ವಿಧಿಯೆಂದೆ ತಿಳಿವೆನೆ ಮುಖವೊಂದೆ | ನೋಡೆ | ವಿಧುವಲ್ಲ ಭುಜವು ಸಾವಿರವಿಹುದೆ
|| ಮದನಾರಿಯೆಂದು ನಂಬುವನಲ್ಲ | ಪ್ರಲ | ಯದ ಕಣ್ಣು ಫಣೆಯೋಳ್ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ
||೧||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಮೃಡನು ನಾನೆನ್ನೊಳು ಪಿನಾಕಿಯು | ಒಡತನವು ಸರಿ ಶ್ರಾದ್ಧದೇವನ | ಪಿಡಿದು
ಶಿಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆನೆಲ್ಲರ | ಕಡುಹ ನಿಲಿಸಿ ||೧||

ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟ

ದುರುಳರೊಳಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನೊಳು | ಇಕ್ಕು | ದುರುಳತ್ವ ಶಿವಗೆಂತು ಸರಿ ಹೇಳು ||
ನರಿಯು ಮೈಸುಟ್ಟು ತಾ ಹುಲಿಯೆಂದು |
ದೊಡ್ಡ | ವರ ಹೆಸರಿಟ್ಟೇಕೆ ಬಾಳುವುದು ||೧||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡೆ

ಕುರುಡ ಕಾಂಬನೆ ಕಿವುಡ ಕೇಳ್ವನೆ | ಬರಡುಮತಿ ಹಿತ ತಿಳಿಯುವನೆ ಸೊ | ಕ್ಕಿರುವ
ಕೋಣನು ತಲೆಯ ಕಡಿವಡೆ | ನರಗುರಿ ಸರಿ ||೧||

ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟ

ಪೂತುರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಡೊಂಕನು | ಬೆಂಕಿ | ಯೇ ತಿದ್ದಬೇಕು ಮೂರ್ಖನು ನೀನು ||
ಮಾತಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ | ಇಲ್ಲ | ಯಾತುಧಾನನೆ ತೋರಿಸೆಲೊ ಶಕ್ತಿ||೧||

ಭೈರವಿ - ಮಟ್ಟೆ

ಎಲವೊ ಬಾಲನೆಂದು ಯುದ್ಧ | ಕೆಳಸದೊರೆದೆನು || ಸಲುಗೆಯಾದುದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿ
| ಗುಳಿಯೆಯೆಂದನು ||೧|| ಕೊಲುವ ಕಾವ ಕರ್ತ ಬೇರೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು ||
ಛಲವನೋಡೆನುತ್ತ ಪಾರ್ಥ | ನಲಗನೆಚ್ಚನು ||೨|| ಬಾಣ ತರಿದು ಖಾತಿಯಿಂದ |

ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟನು || ಕಾಣದಂತೆ ಗೈದು ಶರವ | ಪೋಣಿಸಿಟ್ಟನು||೩|| ಶೋಣಿತೇಶ
 ಕೆಡಹುತದನು | ತೋಣಿಯಿಂದಲಿ || ಸಾಣೆಯಲಗ ನೂರನೆಚ್ಚ | ತ್ರಾಣದಿಂದಲಿ ||೪||
 ಸೃಷ್ಟಿಪಾವರಜನು ಬಾಣ | ವೃಷ್ಟಿಗರೆದನು || ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಬಲಿಯ ಭವನು |
 ಸ್ರಷ್ಟ ಶರವನು ||೫|| ಬಿಟ್ಟನದ ಕಿರೀಟ ಕಂಡು | ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲಿ || ಅಟ್ಟಿದನು ಪಿತಾಮಹಾಸ್ತ್ರ
 | ಕೊಟ್ಟು ಭಲದಲಿ||೬||

ಭಾಮಿನೀ

ಭೂತಳಾಧಿಪನವಧರಿಸು ಬಲಿ | ಜಾತ ಸಾವಿರ ಕರದಿ ಹರವರ | ಜಾತ ಸತ್ವದಿ
 ಗೈದಡರ್ಜನನರಡು ಕೈಗಳಲಿ || ಖಾತಿಯಿಂದೆಸಗುತ್ತ ಸಮರದಿ | ಸೋತು ಸಂತಾಪದಲಿ
 ಕಂಸವಿ | ಘಾತನೇ ಗತಿಯೆಂದು ಭಜಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ||೧||

ಪಾರ್ಥಪ್ರಪತ್ತಿ

ವಾರ್ಧಕ

ಖಿಗರಾಜರಾಜ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಸಿಂಧುಸದ | ನ ಗಜಾರಿಹಾರಿವದನಾಂಬು
 ಜಾಂಬುಜಧಾರಿ | ಜಗದೊಡೆಯನೊಡೆಯ ಸೇವಿಪ ಭೃತ್ಯ ಭೃತ್ಯ ಗೋಪಾಲ
 ಬಾಲಕ ಪಾಲಕ || ಖಿಗದೀಪ ದೀಪಕರ ಕರಶಂಖ ಶಂಕರಸ | ಖಿ ಗಣಾಧಿಪಾಧಿಪನೆ
 ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತಾಕರ್ತ | ಗಗನಾಭನಾಭಸರಸಿಜ ಚಕ್ರಿ ಚಕ್ರಿತಲ್ಲಕ ದಕ್ಷಶಿಕ್ಷ ಪಕ್ಷ ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ಆದಿ

ದೇವ ದೇವನೆ | ಭಾವಭಾವನೆ || ಕಾವ ಕೋವಿದ | ಜೀವಕೌಷಧ ||೧|| ದುರುಳ ಶಿಕ್ಷಕ
 | ಶರಣ ರಕ್ಷಕ || ಕರುಣ ವಾರಿಧೇ | ಚರಣ ನಂಬಿದೆ||೨|| ವಿಷ್ಣುರೂಪನೇ | ಜಿಷ್ಣುಸಹಜನೇ
 || ಉಷ್ಣಕರನಿಭ | ಕೃಷ್ಣ ಬೇಗ ಬಾ ||೩||

ಭಾಮಾಕೃಷ್ಣ ಸಂಲಾಪ

ಕಂದ

ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಜಿಸಲ್ಪಿತ್ತಂ | ನಗಧರ ದ್ವಾರಕಿಯೊಳೊಲಗವಗೊಡಲಾಗಳ್ || ನಗುತೇಳಲ್
 ಭಾಮಾಮಣಿ | ಖಿಗವಾಹನೊಳಿಂತು ಪ್ರಶ್ನೆಯನು ತಾ ಗೈದಳ್ ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೆ ಪೋಪು | ದೇನಿದತ್ತಣವೆಂಬು | ದಾನು ಕೇಳುವೆ ಕರು | ಣಾನಿಧಿ
 ತಿಳುಹು ||೧||

ನವರೋಜು - ಏಕ

ವಾರಿಜಸುಂದರನಯನೇ | ಮದ | ವಾರಣಬಂಧುರಗಮನೆ || ತೀರದು ಪೋಗದೆ |
ಸಾರುವನೀಕ್ಷಣ | ಕಾರಣ ತಿಳುಹೆ ವಿಶಾರದೆ ರನ್ನಳೆ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಅರಿಯಲಾರೆನೆ ಕಾಂತ | ತರಳೆಯರ್ಮನೆ ಮನೆ || ತಿರುಗುವ ತ್ವರಿತವ |
ತೋರೆಯುವಡರಿಯ ||೧||

ನವರೋಜು - ಏಕ

ವನಜಾತಾಸ್ಯಳೆ ಕೇಳು | ಪರ | ವನಿತೆಯರೆಂಬುದು ಗೋಳು || ಕನಸಿಲಿ ನೆನೆಸೆನು |
ನಿನಗೇಂ ಬವರವು | ಘನಕಾರಣವಿಹು | ದನುಮಾನವ ಬಿಡು ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಸುಪವಿತ್ರನಹುದು ನೀ | ಕಪಟನಾಟಕ ನಿನ್ನ | ಗುಪಿತವೇನದು ನೀ ವಂ | ಚಿಪುದೇಕೆ
ಪೇಳು ||೧||

ನವರೋಜು - ಏಕ

ಅಂತಿಪ್ಪಾಂತರ್ಮ ಮಿಗೆ | ನಾ | ನಂತಿದ ಪೇಳುವೆನೆಲೆಗೆ || ಪಂಥವಗೈದರು |
ಕಾಂತೆಯರೊಳುಗು | ಟ್ಟಂ ತಾಳುವುದರಿ | ದುಂ ತರುಣೀಮಣಿ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಸಾಸಿರೆಂದರು ಕಾಂತ ಮಿಕ್ಕ ಸು | ವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸೆನ್ನಲು | ವಾಸುದೇವನು
ಪಾಂಡವರ ಪರಿಭವವ ತಿಳುಹಿಸಲು || ಈಸು ವ್ಯಥೆಯೇಕವರ ನಂಟತೆ | ಗಾಸಿಯಪ್ಪುದೆ
ಬೇಡ ಸಂಗರ | ದಾಸೆ ತ್ಯಜಿಸೆನಲೆಂದ ಮುನ್ನಿನ ಬಂಧುಪಾಶವನು ||೧|| ತಾತನನುಜೆ
ಪೃಥಾಖ್ಯೆಯೋರ್ವಳ | ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕುಂತಿಭೋಜನು | ಜಾತರಿಲ್ಲದಿರಲೈ ದತ್ತ
ವಿಧಾನದಿಂ ಗೋಳಲು|| ಶೀತಕರಕುಲಪಾಂಡು ವರಿಸ| ಲ್ಯಾ ತಳೋದರಿ ಸುತರು
ಭಾವುಕರ್ | ಪ್ರೀತಿಸುವೆನೆನಲೊಪ್ಪಲೈದಿದನುರ್ಜನನ ಬಳಿಗೆ ||೨||

ಅಭಯ ಪ್ರದಾನ

ವೃತ್ತ

ಎರಗುತಡಿಗೆ ಭೀಭತ್ವಶ್ರುವಿಂ ತೋಯ್ದು ಸೂಯ್ದು | ತ್ವರಿಸಲರಿಯದಿಂತಾಂ
ಚಿಂತಿಸಲ್ಕುಂತು ಧೇನುಂ || ಕರುವಿನುರುರವಕ್ಕೋಡೋಡಿ ಬಂದಂತೆ ತಾನುಂ |
ಧುರದಿ ವಿಜಯನೆಂಬೊಂದಾಖ್ಯೆಯಂ ಪಾಲಿಸೆಂದು ||೧||

ಬೇಗಡೆ - ಅಷ್ಟ

ಉತ್ಸಾಹ ಸಾಹಸ ಶೌರ್ಯ | ಭೋ ಭೀ | ಭತ್ತೋ ಸುಮತಿ ಶಕ್ತಿ ಶೌರ್ಯ || ವತ್ಸನೆ
ಹಿಡಿದಡೆ | ತ್ವತ್ತಮಾನರ ಕಾಣೆ || ಮತ್ತಹಾಯವನೀವೆನೆನೆ ಶ್ರೀ | ವತ್ಸಲಾಂಛನಗೆರಗುತ್ತೆದ್ದನು
||೧|| ಪಿಡಿದು ಚಾಪಾಂಬುಗಳನ್ನು | ಪೋಗಿ | ತಡೆದು ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು || ಕೊಡು
ಸಂಗರವನೀಗ | ಧಡಿಗತನವ ನೋಡು || ಜಡಜನಾಭನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
ಪೋಡವಿಗುರುಳಿಸಿ | ಬಿಡುವೆನೆಂದನು ||೨|| ಬೇಡ ಸಾರಿದನೀಗ ಯುದ್ಧ | ಬುದ್ಧಿ
ಗೇಡಿ ನೀನೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧ || ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ಹೊರ | ಳಾಡಿ ದುಃಖಿಸಿದಾತ ||
ಮೂಢ ನಿಜ ರಣಹೇಡಿ ನಿಲು ಚಂ | ಡಾಡುವೆನು ಶಿರವರಿದು ನೋಡಿಕೊ ||೩||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಸೋತವರು ಗೆಲುವರೆಂಬ | ನಾಣ್ನುಡಿಯ | ನೀ ತಿಳಿಯದಾದೆ ಹುಂಬ || ಯಾತುಧಾನನೆ
ತೋರ್ಪೆನು | ಅಕ್ಷಯವಿ | ದಾತುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನು ||೧|| ತರಿ ತರಿದು ಪೋಡೆದು
ತೂಣ | ಪರಿಕಿಸಲು | ಬರಿದಾಗಲಾಗ ಬಾಣ || ಶಿರಕೆ ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದ |
ಪಾರ್ಥನದ | ಭರದಿಂದ ಕರದಿ ಪಿಡಿದ ||೨|| ಫಡಫಡೆಂದಾಭಟಿಸುತ | ಒರೆಯಿಂದ
| ಖಡುಗವಂ ಝಳಿಸುತ್ತಾ || ಕಡಿವೆನೆಂದೆತ್ತಲಲ್ಲಿ | ತುಂಡಿಸಿದ | ಕಿಡಿಸೂಸಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ
||೩|| ಒಮ್ಮೆ ಗೆಲಿದಿಹ ಗರ್ವವು | ಶಿರಕಡರಿ | ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂ ಬರ್ಪೆ ನಿಜವು ||
ಬೊಮ್ಮತಾತನ ಶಕ್ತಿಯು | ಜಪಿಸಿ ಬಿಡು | ವೇಮ್ಮರೆಯದಿರು ಯುಕ್ತಿಯು ||೪|| ಎನುತ
ಹರಿಯಂ ನೋಡಲು | ವಸುದೇವ | ತನಯ ಶಕ್ತಿಯ ನೀಡಲು || ಘನವೇಗದಿಂದೆಚ್ಚನು
| ಬಡಿಯಲದು | ದನುಜಪತಿ ಮೈಮರೆತನು ||೫||

ಕಂದ

ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಣಂ ಬಳಿ | ಕೆದ್ದಪಜಯಮಪ್ಪ ಕಾರಣವ ಚಿಂತಿಸಿದಂ || ಯುದ್ಧದಿ
ಮತ್ಕುಲರಿಪುವಿ | ಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂ ಗೆಲುವ ಕಾಣೆನೇಗುವೆನೆಂದಂ||೧||

ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕ

ಹರ ಹರ ಶಿವ ಶಿವ ಶಂಕರ | ಪುರಹರ ಪರತರ ಭಯಹರ| ಧುರಪರಿಭವ
ಪರಿಯರಿಯೆಯ | ಗಿರಿಜಾಪತಿ ಗಿರಿಶ ||೧|| ಉರಗವಿಭೂಷಣ ಭೀಷಣ | ಕರುಣಿಸಿ
ಪೊರೆದಿಹೆ ಸೋತಿಹೆ | ಹರಿತಂದಭಯವನೀಯುವ | ಬಿರುದನು ಮರೆಯುವೆಯಾ
||೨|| ಸುರರ ನರರ ಚಾರಣ ಕಿ | ನ್ನರ ಗುಹ್ಯಕರಸುರರ ಯಿ ಕ್ಷರ ಸಾಧ್ಯರ ಜಯಿಸಿದ
ಯಶ | ನರನಿಂದಳಿದುದಲ ||೩||

ಧನ್ಯಾಸಿ - ಅಷ್ಟ

ಏನಯ್ಯ | ಬಾಣ | ಏನಯ್ಯ ||ಪ|| ಏನಯ್ಯ ಬಾಣ ನಿನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸರಿ |
ಕಾಣನೀರೇಳು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ || ನಾಮ | ಕ್ಯಾನುವರಿಲ್ಲ ಸಂಗರದಲ್ಲಿ || ನಿನ್ನಾ |
ಜ್ಞಾನವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ || ಬಲ್ಲಿದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯ | ಗೈಯುವೆ ಲಯಕೃತಿಯ ||
ಸ್ಥೂಣವೆ ನೀನಾಗಿ | ಹುಡಿಯೊಳು ಹೊರಳುವ | ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯ ಜೀವಚ್ಛವ ಬಲಿಭವ
ಭಲಾ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಎಲವೊ ಯಮನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಭಟ | ಖಳಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಮೂಢಮಣಿ ಹಗೆ | ದಲೆಯೊಡವ
ಸಾಹಸ್ರಕರಗಳು ಸೋತು ಕಂಗಳಲಿ || ಜಲವ ಸುರಿಸುತ ನೆಲನ ನೋಡುವ |
ಲಲನೆಯರ ಬಾಳ್ ಸುಡು ಸುಡೆನೆ ಶಿವ | ತಿಳಿದು ಬಾಣನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲೆರಗುತ್ತ
ನುತಿಸಿದನು ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಜಯತು ಪಾತಾಳಪದ ಜಯತು ಧರಣೀಪೀಠ | ಜಯ ಸತ್ಯಲೋಕಶಿರ ಜಯ
ತಾರಸುಮಹಾರ | ಜಯ ನವಗ್ರಹಕುಸುಮ ಜಯತು ತ್ರಿನೇತ್ರ ಜಯ | ಸಪ್ತಸಾಗರಕುಕ್ಷಿಯೇ
|| ಜಯತು ಗಿರಿಶಿಖರಭುಜ ಜಯ ವೇದವಕ್ತ್ರ ಜಯ | ಜಯ ದಶದಿಶಾಂಬರನೆ
ಜಯ ವಿರಾಡ್‌ರೂಪ ಜಯ | ಜಯ ಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಜಯ
ಗೂಡಿಸೆನಲುಮೆಯರಸನಿಂತೆಂದನು||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ದನುಜೇಶ ನೀನೆ ನಾ | ನೆನುವದನ್ನರಿತರ | ಮನೆಗೈದಿ ಸುಖದೊಳಿರು || ಗಣಗಳೊಡನೆ
ಗೈವೆ | ರಣವನೆನ್ನಲು ದೈತ್ಯ | ಗಣಪತಿ ತೆರಳಿದನು||೧|| ಗಜಚರ್ಮಧರನಾಗ |
ಭಜಿಸಲೈತರಲೆಂದ | ಗಜವಕ್ತ್ರ ನಡೆ ಯುದ್ಧಕೆ || ರಜನೀಸಂಚರಬಾಣ | ಭಜಕನಾಗಿಹನು
ಭೂ | ಭುಜರ ಶಕ್ತಿಯನೀಕ್ಷಿಸು ||೨|| ಎನಲು ಹಸಾದವೆಂದಣಕಿಸುತ್ತೈತರ |
ಲನಿತರೊಳನಿಲಜನು || ಮನೆ ಮನೆಗಳಿಗೋಡಿ | ಮನಬಂದ ತೆರದಿಂದ |
ಘನತೆಯಲ್ಲೆನಲೆಂದನು ||೩|| ಬಕಬಾಡಬಾಗಸ್ತ್ಯ | ವೃಕಕುಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ ದಶ | ಮುಖನನುಜರ
ಭೋಜನ || ಸಕಲರು ಪೇಳುವ | ರಕಟದಾರಿದ್ರ್ಯ ಧಾ | ರಕ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ ನಾನು ||೪||
ತಿಂದು ಜೀರ್ಣಿಪ ಶಕ್ತಿ | ಸಂದರತ್ಯಾಸೆಯೊ | ಳಂದೋಡುತೊಡೆದುದರ || ದಂದಶೂಕನ
ಸುತ್ತಿ | ದಂದದುಂದುರು ಹತ್ತಿ | ಬಂದೆ ನಡೆಯಲಾರದೆ ||೫||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಉದರಪೋಷಣದರ್ಥಕೆ | ಗತಿಯಿಲ್ಲ | ದಧಮ ಪೋಗೆಲೊ ಭಿಕ್ಷಕೆ|| ಮೊದಲು
ಪೂಜೆಯೊಳೆಲ್ಲರು | ತಿಂಡಿಗಳ | ವಿಧವಿಧದೊಳೆನಗೀವರು||೧|| ನಿತ್ಯಸಂತ್ರಪ್ತನೆನುವೆ
| ತಿನಬೇಡ| ಪಥ್ಯವಾಗದು ಬೀಳುವೆ || ಸತ್ಯವೇ ಜಯವು ನಮಗೆ | ಶರಗಳಂ |
ದಿತ್ಯರ್ಥ ಪೂಜೆ ನಿನಗೆ ||೨|| ಎಂದು ಚರಣಾದಿ ಶಿರದ | ಪರ್ಯಂತ | ಕಂದು
ಬಾಣಗಳ ಪೊಡೆದ || ಚಂದನಾಂಗನು ತಾಳಿದ | ಕೋಪ ಶಿಖಿ | ಯಿಂದ ಭೀಮಗೆ
ಗುದ್ದಿದ ||೩||

ಕಂದ

ಭೀಮನು ಮಲ್ಲಾಜಿಯೊಳುಂ | ವಾಮನಕರಚರಣನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲಿತ್ತಲ್ ||
ಭೀಮಕುಮಾರನ ಕಳುಹಲ್ | ಕಾಮಾದ್ರಿಯ ಕಡೆಯ ಹುಟ್ಟಿನವ ತಡೆದೆಂದಂ||೧||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಗುಹ ರಜತಾದ್ರಿಯ | ಗುಹೆಯನು ಬಿಟ್ಟು | ಗ್ರಹದಿಂದೈತಂದು || ಅಹಿತವ ಗಳಿಸುವೆ
| ಕುಹಕರ ಪಕ್ಷವು | ವಿಹಿತವ ಪೇಳೆಂದ||೧|| ತಾತನ ಮಾತನು | ಜಾತನು ಪ್ರೀತಿಯು
| ನಾತು ನಡೆಸಬೇಕು || ನೀತಿಯನೋತುರೆ | ಘಾತಿಸಿ ಭೂತಕೆ | ಔತಣ ಗೈಸುವೆನು
||೨|| ಗೋವಿಂದನ ನಿಜ | ಸೇವಕರೊಳು ಕಠಿ | ಣಾವಸ್ಥೆಯು ಧುರದಿ || ದೇವತನದ
ಬಹು ಭಾವನೆ ಬಿಡು ಸಹ | ದೇವನೊಳೀ ದಿನದಿ ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಶೂರಪದ್ಮ ಮೃಗೇಂದ್ರಮುಖಿ ಖಳ | ತಾರಕ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಕ್ರೌಂಚನ | ಸೂರಸುತಗೊಪ್ಪಿಸಿದ
ಗಣ್ಯವೆ ತರಳನೆಂದೆಚ್ಚೆ || ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳೆಳೆದರೆಂದದ | ಸೂರೆಗೈಯುತ ಗುಣದಿ
ಬಂಧಿಸೆ | ವೀರಭದ್ರನ ಕಳುಹಲಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತಲೈತಂದಂ||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ವೀರಭದ್ರನ | ವೀರವೇಷವ ಕಂಡು || ಮಾರುತಿಯು ತಡೆದೊಂದು ಗುದ್ದಿಂ |
ತೀರಿಸುವೆನೆನೆಂದನು ||೧|| ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ | ಶಿಕ್ಷಿಸಿರುವುದನ್ನು|| ಲಕ್ಷಿಸುತ ನೀ | ನೀಕ್ಷಣಾಜಿಯು
| ಪೇಕ್ಷೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಸಾರಿದೆ ||೨|| ಯುದ್ಧಗೈಯದ | ಬದ್ಧ ಮಾತುಗಳೇಕೊ ||
ಸಿದ್ಧನಿಹೆಯೆಂ | ದಿದ್ಧ ಗದೆಯಿಂ | ಭದ್ರಗೆರಗಲು ಬಿದ್ದನು||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಗಂಗಾಧರಂ ಪ್ರಮಥನಂ ಕಳುಹೆ ನಕುಲ ಪೊಡೆ | ದಂ ಘನದಿ
ಪಾರಿಷದಭೈರವಮಹಾಕಾಲ | ಭೃಂಗಿ-ರಿಟ-ನಂದಿಗಳ ಕಳುಹಲವರ್ ಮುತ್ತಲಾ

ಘಟೋತ್ಕಚ ಮಾಯೆಯ || ಸಂಗರದಿ ಸುಳಿಗಾಳಿ-ಗಿರಿ-ತರುಗಳಿಂದ ಬಲ | ಭಂಗಿಸಲ್
ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದರ್ಜುನಂ ಜಯಿಸ | ಲಂ ಗಜಾಂತಕನಚ್ಚರಿಯನಾಂತು ಬಂದು
ವಾಸವ ಸುತನೊಳಿಂತೆಂದನು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆ

ಹನುಮನಿದಿರೊಳು ಕಷ್ಟೆಯು | ಹಾರುವುದ | ಕಣಿಯಾದೊಲಾಯ್ತು ಹರಿಯು||
ರಣಕಿರಿದು ನಿಲ್ಲುವವರು | ಇಹದ ಸುಖ | ಋಣವೆಲ್ಲ ತೀರಿದವರು||೧|| ಅಣು
ಮಹತ್ತಾಗದಿಹುದೇ | ಕಾಲಗತಿ | ಯನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೆ || ಸನುಮತವು ಪಿಂತಿರುಗೇನು
| ಕ್ಷತ್ರಿಯರ | ಜನುಮವೇಕೆನಲೆಂದನು ||೨|| ಆರು ನಾನೆಂಬುದನ್ನು | ನೋಡು ಲಯ
| ಕಾರಣದ ದೈವವಿನ್ನೂ || ಪೋರ ಬಾಹುಜ ಪಂಥವ | ಸರಿಕರೊಳು | ತೋರು ನಡೆ
ಸಂಗ್ರಾಮವ ||೩||

ಮಾರವಿ - ಏಕ

ಸ್ಥಿರ ಚರರೊಳು ತಾ | ಸರಿಯೆಂಬುದು ನರ | ಹರಿಯವತಾರದಲಿ || ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದ
ನಿಜ | ವರಿಯಲು ಬೇರೊಂ | ದಿರುವುದೆ ಲೋಕದಲಿ||೧|| ಅಳಿಯಲು ಸ್ಥಿರ ಚರ |
ಪ್ರಳಯದೊಳಿದ್ದರೆ | ಲಲನೇಶ್ವರನಾಗಿ || ಬೆಳೆಸಿದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು | ಕೆಲಸ ಮಹತ್ಕೃತಿ |
ತಳೆದುಳಿದವನಾರೈ||೨|| ತಾಳೆಲೊ ಪ್ರಲಯದಿ | ಆಲದ ಪತ್ರದ | ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು
|| ಕೇಳೈ ಸೃಷ್ಟಿಯು | ಮೇಳೈಸಿದ ಹರಿ | ಪೇಳದಿರರಿತಿಹೆನು ||೩|| ಶರಧಿಯ ಮಧಿಸಲು
| ಗರಲೋದ್ಭವದಿಂ | ದುರಿಯೆದ್ದೆಲ್ಲವರು || ಮರುಗಲು ಕುಡಿದದ | ಪೊರೆದವರನು
ಶಂ | ಕರನೆನಿಸಿದನಾರೈ ||೪|| ಅದಕಿತ್ತಿಹನವ | ವಿಧುವನು ವೇತನ | ಕಥಮರನುಗ್ರಹದ
|| ಅದುಭುತ ಮರೆತೆಯ | ಬೆದರೆ ಭಸ್ಮಾಸುರ | ಗದ ಬಿಡಿಸಿದನಾರೈ ||೫|| ಮಗಧಗೆ
ಬೆದರು | ತ್ರಗದಿಂದಬುಧಿಗೆ | ಚಿಗಿದೊಳಪೊಕ್ಕಡಗಿ || ಜಗದಿ ಬದುಕಿದವ | ನಿಗು
ನಿನಗೆರಕವು | ಬಗೆ ಬಲ್ಲೆನು ನರನೆ ||೬|| ಲಾಲಿಸು ಬ್ರಹ್ಮ ಕ | ಪಾಲವು ಪಿಡಿದಿರ |
ಲಾಲಸ್ಯದಿ ತಿರುಗಿ || ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರೆ | ಪಾಲಿಸಿದವ ವನ | ಮಾಲಿಯು ಮರೆತೆಯಲ||೭||

ಭೈರವಿ - ಮಟ್ಟಿ

ಕುಲವಿಹೀನ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತ | ಭಲರೆ ಭಾಪುರೆ || ತಲೆಯ ಕಾವನನ್ನು ಕರೆಯೊ | ಭಲವ
ಬಿಡು ಖರೆ ||೧|| ಮಸಣದಲ್ಲಿ ಮರುಳು ಭೂತ | ವಿಸರ ಕೂಡುತ || ಹಸನವೆಂದು
ಕುಣಿವೆ ದಿಕ್ಕು | ವಸನವೆನ್ನುತ ||೨|| ಮರುಳು ನರನೆ ವಹ್ನಿ ನಯನ | ತೆರೆದು
ನೋಡಲು || ಉರಿಯೊಳುಳಿದರುಂಟೆ ಸ್ಮರನ | ಸ್ಮರಿಸು ಮನದೊಳು||೩|| ಮಾಧವನ
ಸಹಾಯದಿಂದ | ಕಾದಿ ಜಯಿಸುವೆ || ಬೂದಿಬಸವ ಜೋಗಿ ಭಿಕ್ಷು ಕೈದು ಕಳುಹುವೆ
||೪|| ಮೇಲೆ ನೋಡು ಗಂಗೆ ಬಿಡಲು | ತೇಲಿ ಹೋಗುವೆ || ವ್ಯಾಳಗಳನು ಕಳುಹೆ

ಕಚ್ಚಿ | ಕಾಲವಾಗುವೆ ||೫|| ಉಡುವಡಿಡುವಡುಂಬಡಿಲ್ಲ | ದೊಡನೆ ಚರ್ಮವ ||
ತೊಡುತ ಹಾವ ಹೊತ್ತು ಬಿಕ್ಕೆ | ಗೊಡಬಡುವ ಭವ ||೬|| ತರಳತನದ ಮಾತು ಸಾಕು
ಧರಿಸು ಧನು ಶರ|| ಪರಿಕಿಸುವೆನು ಶಕ್ತಿಯೆನ್ನು | ತೊರೆದ ಶಂಕರ ||೭||

ಭಾಮಿನೀ

ನರನು ಶರವೃಷ್ಟಿಯನುಗರೆಯಲು | ಹರನು ವಜ್ರದಿ ಪೊಡೆಯೆ ಮೈಮರೆ |
ದೊರಗಲಸುರಾಂತಕನು ನೆಗಹುತ್ತುಪಚರಿಸುತೆಂದ || ಅರರೆ ನಾನಿರಲೇಕೆ ಬರಿದೇ
| ಗರುವದಿಂ ರಣಕೈದ ಕಲ್ಲಿಗೆ | ಶಿರವ ಕುಟ್ಟಿದೊಲಕಟ ಬಿಡು ವೃಥೆಯೆನ್ನುತ್ತಿದಿರಾದ
||೧||

ಲೀಲಾಸಮರ

ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟ

ಬರಿದೇತಕೈತಂದೆ ಶಂಭುವೇ | ಪೂರ್ವಾ | ಪರವೆಲ್ಲ ತಿಳುಹದಕೊರೆಯುವೆ ||
ಪರಮ ಸುಜನ ಭಕ್ತಜನ ಬಂಧು | ಎಂಬು | ದರಿಯೆಯ ಬಿಡುವೆನೆ ನಾನಿಂದು||೧||
ನಾನು ನಿನ್ನಂತೆ ಬಂದಿಹೆನಯ್ಯ | ಹೆಚ್ಚಿ | ದೇನು ಸೇವಕ ಬಾಣನೆನ್ನಯ || ದಾನವಾಗ್ರಣಿಯ
ಭಂಗಿಪುದೇಕೆ | ಪೇಳ | ದೇನಾದರಾಗಲಿ ಬಿಡೆ ಜೋಕೆ ||೨|| ಅಷ್ಟು ಬಿಂಕದ ಮಾತ
ನಿಲ್ಲಿಸು | ಧರ್ಮ | ಭ್ರಷ್ಟರ ಪಕ್ಷವ ಬಿಡೆ ಲೇಸು || ಎಷ್ಟೆಂದರವರನ್ನು ಬಿಡೆ ನೀನು |
ಸಾಕು | ಶಿಷ್ಟರಿಗೆಸಗುಪಕೃತಿಯನ್ನು ||೩|| ಸುರರಸುರರ ಕೂಡಿ ಸುಧೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ
| ತರುಣೀರೂಪದಿ ದೇವತತಿಗಿನ್ನು || ಎರೆದೆ ಯೋಚಿಸಲು ವಂಚಕ ಕೃತ್ಯ | ನಂಬಿ |
ಬರುವರಿಗಿಷ್ಟೆ ಮಾಡುವೆ ನಿತ್ಯ ||೪|| ನಡೆಸುವಾತನು ಭಕ್ತವರ್ಗವ | ನಾಶ | ಪಡಿಸಲೇತಕೆ
ಬಿಟ್ಟಿ ಸ್ವರ್ಗವ || ಪಡೆವತ್ಯಾಸೆಯೊಳು ಪೀಡಿಸುವುದ | ಕಂಡು | ಒಡಬಡುತಲಿ
ಶ್ಲಾಘಿಸುವುದದ ||೫||

ಭೈರವಿ - ಏಕ

ಬಲಿ ಯಜ್ಞದಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಕೊಡ | ಲಿಳೆ ಮೂರಡಿ ದಾನದಲಿ || ತಳೆದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ
| ತಲೆ | ತುಳಿದಟ್ಟಿದೆ ಲೇಸಾಗಿ ||೧|| ಅದಕಾಯುಷ್ಯವನಂದೆ | ನೀಲಿ ಡಿದೆ ದಕ್ಷನ ನೀ
ಕೊಂದೆ || ಮದನನ ಕಣ್ಣಿಚ್ಚಿನಲಿ | ದಹಿ | ಸಿದೆ ಬೆಳೆಸಿದುದಾರಲ್ಲಿ ||೨||
ದಶವದನನಿಗಾಯುವನು | ಕರು | ಣಿಸಿದೆನು ಬಿಡು ಕಂಸನನು || ಕಸುವಲಿ
ಕೊಂದವನಾರೊ | ತುಸು | ಬೆಸಸೀಗವನನು ತೋರೋ||೩|| ಅವನಿವನಿವನವನೆಂದು
| ಪೇ | ಳುವ ಕವಲವ ಶಿವನಿಂದು || ಬವರವರವರವನಿಯೊಳು | ಪರಿ | ಭವ ಭವ
ತವ ಜವ ಕೇಳು ||೪|| ಬಿಡು ಬಿಡು ಹುಡುಗರ ಗೆದ್ದು | ಬಗೆ | ಗೊಡಬಡುವುದೆ ಛಲ
ಬದ್ದ || ತೊಡು ತೊಡು ಕೊಡು ಸಮರವನು | ಭೋ | ಗುಡಿಡಿಡುವೆನು
ಶರವನ್ನು||೫||

ಭೈರವಿ - ಮಟ್ಟೆ

ಎಲೆ ಜಲಂಧರಾಖ್ಯನನ್ನು | ಕೊಳುಗುಳದಲಿ ಗೆಲ್ಲಲರಿಯ | ದಳಲವನ ಸತಿಯ
ಧರ್ಮ | ಕಳೆದು ಕೊಲಿಸಿದೆ||೧|| ಸತತ ಧರ್ಮಹಾನಿಗೈವ | ಮತಿಯ ಭ್ರಷ್ಟ ಜಾರ
ಚೋರ | ಕೃತಕ ಕಪಟಯೆಂದು ವಿಶಿಖ | ವಿತತಿಯೆಚ್ಚನು ||೨|| ತರಿವುತೆಂದ ಮರೆತೆ
ತ್ರಿಪುರ | ಧುರದಿ ಸೋತ ಶಂಭು ವಿಧಿಯ | ಕರುವ ಗೈದು ಸುರಭಿರೂಪ | ಧರಿಸಿ
ಪೊರೆದುದ ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಪರಿಕಿಸಲು ತ್ವಚ್ಚಕ್ಷಿಯಿಂದಾಂ | ತರಿದುದಲ್ಲದೆ ಬೆದರಬಲ್ಲೆನೆ | ಸುರಭಿ ವೃಷ ಬಕ
ಸರ್ಪ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೊಂದ ಬಗೆಯಲ್ಲ || ಧುರದಿ ಸೆಣಸೆನಲಾಗುರಿಜ್ಜರ | ವಿರಚಿಸುತ
ಕಳುಹಲ್ತೆ ವ್ಯಾಘ್ರಾಂ | ಬರ ಬಿಸುಟು ಶೀತಜ್ವರವ ಸೃಜಿಸುತ್ತ ಹರನೆನಲು ||೧||
ವಿಷ್ಣುಶ್ರವ ನಿಲಿಸಿ ಚಕ್ರವಾ ನಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗೆ ಬಿಡಲು ಕೋಪಾ| ವಿಷ್ಣುನಾಗುತ ಶೂಲ
ಬಿಡಲಂಬರದಿ ಪೊಯ್ದಾಡೆ|| ಕಷ್ಟದಿಂ ಸುರರಳುವುದ ಕ | ಮಿಷ್ಣು ನಾರದ ತಿಳಿದು
ನಡೆತಂ | ದಿಷ್ಟಧಿಕ ಹೊಸ ಸುಪ್ರಸಂಗವಿದೇನು ಶರಣೆಂದ ||೨||

ನಾರದ ಸಂಧಾನ

ಸುರುಟಿ - ಏಕ

ದೈತ್ಯಾಂತಕನೆಂದ | ಕೇಳೈ | ಸತ್ಯದ ಮಾತೊಂದ || ಭೃತ್ಯರ ವರ್ಗದ | ಗತ್ಯದಿ ಕಲಹವ
| ನಿತ್ಯದಿ ಗೈಯುವ | ಕೃತ್ಯವನರಿಯೆಯ ||೧|| ಏ ನಾರದ ಬಾರೋ | ಭೇದವ |
ನೀನೆಸಗದೆ ತೋರೋ || ಬಾಣಗೆ ವರವ | ನ್ಯಾನಿತ್ತಿಹೆ ಬಿಡ | ಲೇನೆಂಬರು ನುಡಿ
| ಮೌನಿವರೇಣ್ಯನೆ ||೨|| ಬಾರೈ ನಾರದನೇ | ಧರ್ಮವ | ತೋರೈ ಸಜ್ಜನನೇ || ಕ್ರೂರ
ನಿಶಾಚರ | ದ್ವಾರವ ಪಾಲಿಪ | ಚಾರಕಗೇತಕೀ | ಹೋರಾಟದ ಬಗೆ ||೩|| ಬೇಗೈದೀ
ಕಡೆಗೆ | ಸುರಮುನಿ | ಹೇಗೈ ಯೋಗೈತೆಗೆ || ಭೋಗಿಶಯನ ಬಲಿ | ಬಾಗಿಲ
ಕಾಯುವ | ಚೋಗಿ ಯೋಗಿ ಬೈ | ರಾಗಿಯು ಸರಿ ಸರಿ ||೪|| ತ್ವರಿತದಿ ಬಾರಿತ್ತ |
ನಾರದ | ಪರಿಣಾಮವ ಮತ್ತಾ || ವರಕಪವಾದವ | ತರದಿರದೇಕೀ | ಧುರದುರುಮರುಳಗೆ
| ಒರೆ ಪೂರ್ವಾಪರ||೫||

ಬೇಗಡೆ - ಆದಿ

ಹರಿಹರನೆ ವಿಧು ಶಂಭು ಕೇಶವನೇ | ನಾರಾಯಣನೆ ಶಿವ | ತಿರು ತಿರುಗಿ ಬಲು
ನೊಂದೆ ಶಂಕರನೆ || ನಿರತ ಸಚರಾಚರವ ಪಾಲಿಪ | ಪರಮಪುರುಷರಿಗೇನನೆಂಬೆನು
| ಬರಿದೆ ಪ್ರಳಯವ ಕಾಲದಲ್ಲಾ | ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ನೋಡಿರಿ ||೧||
ಧರಿಸಬೇಕೈ ಶೂಲ ಚಕ್ರವನು| ಎನ,ಲೊಪ್ಪಿ ಕರೆಯಲು | ಕರತಲದಿ ಶೋಭಿಸಲು

ನಾರದನು || ಹರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲ ನಿನ್ನನು ತೋರೆಯದಿರಲದ ಬಿಡಿಸಿ ಭಾರತ |
 ಧುರದಿ ರಕ್ತದಿ ತೃಪ್ತಿ ನಿನಗೆಂ | ದಿರುವನದರಿದೀಗ ಲಾಲಿಸು ||೨|| ಬಾಣನಿಂಗೊರೆದಂತೆ
 ದ್ವಾರವನು | ಪಾಲಿಸಲು ವಚನ | ಕ್ಷೂನವಿಲ್ಲವು ಪಾಂಡವರ ನೀನು || ಹಾನಿಗೈಸಲು
 ಕಾರ್ಯ ಕೆಡುವುದು | ಭಾನು ಶಶಿ ಸಂಚರಿಸರೆನಲು ಕೃ | ಶಾನುರೇತಸನಪ್ಪಿ ಹರಿ ಸ
 | ನ್ಯಾನದಿಂ ತೆರಳಿದನು ತೋಷದಿ ||೩|| ಫಲುಗುಣನ ಕರೆದೆಂದ ನಾರದನು |
 ಭೇದವನು ಹರಿಹರ | ರೊಳು ಬಗೆಯಬೇಡನ್ನು ಸಾರಿದೆನು|| ಉಳಿವುದೇ ಜಗಕರ್ತ
 ಮುನಿಯಲು | ಒಲಿಸಲಿಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಪಾಲಿಪ | ಪ್ರಳಯಕರ್ತನ ಕೂಡೆ ಕಲಹವೆ |
 ಭಲರೆ ನರಕನಿವಾಸ ತಪ್ಪದು ||೪||

ಭಾಮಿನೀ

ಅರಿಯದೆಸಗಿದೆ ಧುರವ ಸಮಯಾಂ | ತರದಿ ತಪದಿಂದೊಲಿಸುವೆನು ನಿಜ |
 ಪರಿಯ ಕಂಡೆನೆನಲೈ ನಾರದ ತೆರಳಲಂಬರಕೆ || ಹರಿಯ ಪದಕನುಜಾತರೊಂದಿಗೆ |
 ಎರಗಿ ಧರ್ಮಜ ನುತಿಸಲೆತ್ತುತ | ಹರಸಿ ಸದ್ಯದಿ ಸಿಗುವೆನೆಂದೈದಿದನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ||೧||

ಸಪರ್ಯಾ

ಕಂದ

ಅಂತಕಸುತ ಸಹಭವರಿಂ | ಮುಂತಿಹ ದೇವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಯದಿಂ || ಸಂತಸದಿಂ
 ಪೂಜಿಸಿ ಶಿವ | ಕಾಂತೆಯ ನುತಿಸಿದನು ಭಕ್ತಿಭಾವಗಳಿಂದಂ ||೧||

ರೇಗುಪ್ತಿ - ರೂಪಕ

ಕರುಣದಿಂದ | ಪರಿಕಿಸೀಗ | ಪೊರೆಯೆ ಮಾತೆಯೆ || ಅರುಣವರ್ಣ | ಚರಣವನ್ನು
 | ಮರೆಯೆ ದೇವಿಯೇ ||೧|| ಚಂದ್ರವದನೆ | ಕುಂದರದನೆ | ಮಂದಹಾಸಿನಿ || ಬಂದು
 ಭುವಿಯೊ | ಇಂದುರತಿಯೊಲ್ | ನಿಂದ ಕಮಲಿನೀ||೨|| ಉರಗವೇಣಿ | ಸರಸವಾಣಿ
 | ಹರನ ರಾಣಿಯೇ || ಜರೆಯ ತಮಕೆ | ತರಣಿರೂಪೆ | ಕರುಣ ಮೂರ್ತಿಯೆ ||೩||
 ದುರುಳ ನಾಶೆ | ಶರಣಪೋಷೆ | ಭರಿತಪುಣ್ಯಳೇ || ದುರಿತಹಾರಿ ಸರಸದೋರಿ |
 ಪೊರೆದ ಶ್ರೀಕಳೆ ||೪||

ಬೀಭತ್ಸ ಪರ್ವ

ವಾರ್ಧಕ

ಇಂದುಕುಲಜಾತ ಕೇಳತ್ತಲು ಘಟೋತ್ಕಚಂ | ಮಂದಿರಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ರಕ್ತಸರ ಬಡಿ
 ಬಡಿದು | ಬಂಧಿಸುತ ಸೇನೆಯಂ ಕೂಡಿಸಿದ ಮುಕ್ಯೋಟಿ ಶಂಬರನ ಸತಿಗರ್ಭದ
 || ಸಿಂಧುವಿಂದುಗಿದು ಘೋರಾಕಾರವಂತಾಳಿ | ಬಂದು ವಿದ್ಯುದ್ದಂಷ್ಟ ಬಾಯ್ಬರೆದು

ಸಕಲರನು | ತಿಂದು ತೇಗುವೆನ್ನುತಾರ್ಭಟಿಸುವಬ್ಬರವ ಕೇಳಿ ಭೈಮಿಯು ರೋಷದಿ
||೧||

ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟ

ಘೋರ ರೂಪವ | ತಾ ರಚಿಸುತ ಬಂದು || ತೀರಿಸುವೆನೆಂ | ದಾರುಭಟಿಸುತ |
ಸಾರು ಸಾರೆನಲೆಂದನು ||೧|| ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ | ಪೋಕತನದಿ ಸೇನಾ || ನೀಕಗಳ
ಕೊಂಡೇಕೆ ಪೌರುಷ | ಭೀಕರನೆ ಪುಡಿಗೈಯ್ಯುವೆ ||೨|| ಖೂಳ ನಿನ್ನನು| ಸೀಳುತ್ತಲೀಕ್ಷಣ
|| ಕೇಳು ಬಲಿಯನು | ಕಾಳಿಗಿಕ್ಕುವೆ| ತಾಳು ತಾಳೆನುತೆರಗಿದ||೩|| ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬ |
ರಬ್ಬರಿಸುತ ಮುಷ್ಟಿ || ಡಬ್ಬು ಡಿಬ್ಬನು | ತಿಬ್ಬರಿಬ್ಬದಿ | ಹಬ್ಬುವೋಲ್ ಹೂಯ್ದಾಡಲು
||೪|| ಪಿಡಿದು ಕಾಲ್ಗಳ | ಬಡವಿದ್ಯುದ್ದಂಷ್ಟನ || ಬಡಿದು ತಲೆಯ | ನೊಡೆದು ದೇವಿಯ
ಗುಡಿಗೆ ಬಂದದ ನೀಡಲು ||೫||

ಉಪಹಾರ

ಭಾಮಿನೀ

ಕುಣಪವನು ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ದೇವಿಯ | ಮನವ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ ಮೂರು ಕೋಟಿಯ |
ಗಣಗಳೊಡಗೂಡುತ ಘಟೋತ್ಕಚನೆಂದ ಧರ್ಮಜಗೆ || ಅಣಿಯೆಗೈದಿಹೆನೇಳಿರೆನಲವ
| ನನುಜರಿದೊಡಗೂಡುತೊಲವಿಂ | ಜನನಿಯೆಡೆಗೈತಂದು ವಂದಿಸಲಪ್ಪಿ ಹರಸಿದಳು
||೧||

ಉಪಾಯನ

ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟ

ಬಂದು ಹಿಡಿಂಬೆಯು | ವಂದಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರಿ | ಗಂದು ಭೋಜನ ಗೈಸಲು || ಚಂದದೊಳಾಭೈಮಿ
| ಯೆಂದನು ಹಿರಿತಾತ | ಗೊಂದು ಮಾತನು ನಮ್ಪದಿ||೧|| ಪಟ್ಟವ ವಹಿಸಿ ನ |
ಮಿಷ್ಟವ ನಡೆಸಬೇ | ಕಿಷ್ಟೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಪೆನೆನ್ನಲು|| ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಹಾಸ್ತಿನ | ಪಟ್ಟಣದಾಸನ
| ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದೇರೆನು ||೨|| ಹಾಗಾದರಿನ್ನೊಂದ | ನಾಗು ಮಾಡಿಸು ತಂದೆ | ಗೀಗ
ಪಟ್ಟವ ರಚಿಸು || ಆಗದು ಮಗನೆ ಮುಂ | ದಾಗು ಹೋಗುಗಳುಂಟು | ಯೋಗ
ತಪ್ಪದು ನಿನಗೆ ||೩|| ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಪಟ್ಟ | ಕಣಿಯಾಗು ಕಟ್ಟುವೆ | ನಿನಗೆ ಹಿಡಿಂಬಾಖ್ಯದ
|| ವನವ ಸಂತಸದಿಂದ | ದನುಜಸೇನೆಯ ಕೂಡಿ | ನೆನೆದಾಗ ಬರಬೇಕಯ್ಯ ||೪||
ಒರೆದಿಂತು ಧರ್ಮೇಶ | ಸರುವ ಸಮೃತದಂತೆ | ವಿರಚಿಸೆ ಪಟ್ಟವನು || ಹರಳಿನಾರತಿಯನ್ನು
| ತರುಣಿಯರೆತ್ತಲು | ಮೊರೆದವು ವಾದ್ಯಗಳು||೫||

ಭಾಮಿನೀ

ಕರವ ಕೊಡಲಸುರರನು ಮನ್ನಿಸ | ಲೊರೆದ ಸಚಿವ ಸುಗರ್ತಗಿತ್ತಲು | ತರತರದ
ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳ ಯುಧಿಷ್ಟಿರಗೆ ಕೊಡಲು || ಹರುಷದಿಂ ಭೀಮಜ ಹಿಡಿಂಬೆಯ |

ರಿರುವುದೆನುತೆಲ್ಲರನು ಮನ್ನಿಸಿ | ಪೊರಟನಂಬಾನುಜರ ಕೂಡುತ ಸುಜನ ಕಲ್ಪತರು
||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಬಂದೇಕಚಕ್ರದಲಿ ಗಂಧವಾಹಾತ್ಮಜಂ | ಕೊಂದು ಬಕನಂ ಪಾರ್ವರಿಂದಾಶಿಷವ ಪಡೆಯು
| ಲೊಂದುದಿನ ದ್ರುಪದಕುವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರವೆಂಬ ಕಿಂವದಂತಿಯ ಕೇಳುತ ||
ಅಂಧಕಾಲದಿ ವಿಪ್ರರಂದದಿಂ ಪೋಗುತಿರೆ | ಗಂಧರ್ವ ತಡೆಯಲಮರೇಂದ್ರಸುತ
ಸೋಲಿಸುತ | ಮುಂದೆ ಪಾಂಚಾಲಕೃತಂದು ಗುಪ್ತದೊಳಿದುರ್ವ ಸಂಧಿಸುತ ಸಭೆಯ
ಪೊಕ್ಕು ||೧|| ಲಾಂಛನವ ಕಂಡು ಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯವ ಪಾರ್ಥ | ಪಾಂಚಾಲಿಯನ್ನೊಲಿಸಿ
ಮನ್ನಣೆಯ ಕೈಗೊಂಡು ಪಂಚಜನರೈತಂದು ಜನನಿಗರಗುತ ವಿಷಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾ
ಕುಂತಿಯು || ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತೈವರು ಭೋಗ | ವಂಚಿಸದೆ
ಪಡೆವುದೆನಲೊಪ್ಪುತಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ | ಕಂ ಚಪಲದಿಂದೈದಿ ಸುಖಮೋದದಿಂದೀರ್ದರಂದ
ವೈಶಂಪಾಯನ ||೨||

ಸಮರ್ಪಣ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡೆ

ಹರಿಯ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸೆ ಗೈದಿಹೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ದೊಳಿರಿಯೆನೊಂದನು
ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚುಗ | ಇರಲು ತಿದ್ದಿ ||೧|| ಇದನು ಹಂಸಕ್ಷೀರ ನ್ಯಾಯದಿ | ಮುದದಿ
ಗ್ರಹಿಸುತ ಮೆರೆಸುವುದು ಹರಿ | ಪದದೊಳರ್ಪಿಸಿ ವಂದಿಸುವೆ ನಾ | ಪದಗಳನ್ನು ||೨||
ದೋಷವೋ ಬಲು ಮೋಸವೋ ಸ | ವೇಶ ಶ್ರೀಶನ ಧ್ಯಾನವೇ ಸಂ ತೋಷ
ಸಾಧನ ಹೇ ಹರೇ ದೇ | ವೇಶ ದೇವ||೩||

ಪರಿಚಯ

ವಾರ್ಧಕ

ಎರಡನೆಯ ರಾಶ್ಯಬ್ಧ ಹತ್ತನೆಯ ಮಾಸವೇ | ಇರ ಪತಿಯ ವಾರ ಮೂವತ್ತನೆಯ
ತಿಥಿಯು ಶಕ | ವರುಷವೊಂದೆಂಟಾರು ನಾಲ್ಕನೆಯದೊಂಬತ್ತನೆಯ ಲಗ್ನದಲ್ಲೀಕೃತಿ ||
ಶರಧಿ ತಟ ಕುಂದಪುರ ತಾಲೋಕೊಳಿಹ ಕೊರಿಗೆ | ಪುರದಿ ವಾಸಿಸುವ ಸೀತಾರಾಮ
ಶಿಕ್ಷಕನ |
ತರಳನಹ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯನಿದಂ ಮಂಗಲಂ ಗೈದೀರ್ಪೆನು ||೧||

ಮಂಗಳ

ಆಹೇರಿ - ಝಂಪೆ

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ||ಪ|| ಮಂಗಳಂ ಮಾಧವಗೆ | ತುಂಗಲೀಲಾಕರಗೆ | ಮಂಗಳಾಂಗಿಯರರಸ ಗೋವಿಂದಗೆ || ಅಂಗಜನ ತಾತನಿಗೆ ಶೃಂಗಾರಸಾರನಿಗೆ | ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಾಧಾರ ಹರಿಗೆ ||೧|| ನೀರೊಳಾಡುವನಿಗೆ ನೀರೊಳಿಪ್ಪವನಿಗೆ | ನೀರ ಪೊಕ್ಕಾತನಿಗೆ | ನರಸಿಂಹಗೆ || ನೀರ ಪೆತ್ತವಗೆ ಕೆ | ನ್ನೀರ ಹರಿಸಿದಗೆ ಮು | ನ್ನೀರ ಮಾರ್ಗವ ಬಲಿದ ನೀಲಾಂಗಗೆ ||೨|| ವಸನಹೀನಗೆ ಕಲ್ಕಿ ದಶರೂಪಧಾರನಿಗೆ| ದಶದಿಶಾಂಬರಗೆ ಶಿವ | ಶಂಭು ಶಂಕರಗೆ || ಶಶಿವದನೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ | ಕುಸುಮಗೃಹ ಭಾರ್ಗವಿಗೆ| ಹೆಸರಾಂತ ಶಾರದೆಗೆ ವಾಗ್ನೂಪಿಗೆ ||೩||

ಚೋಯಿಸ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ತತ್ಕಾಲೀನ ಗ್ರಹಚಾರ :-

ಮೀನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ, ಕರ್ಮಸ್ಥಾನ ಮೇಷದಲ್ಲಿ ಗುರು, ಹಾಗೂ ಅತಿನೀಚನಾದ ಶನಿ, ಗುರುವಾದರೋ ರೋಗ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಪತಿ, ದೇಹಾಧಿಪತಿ ಚಂದ್ರ ಕೇಶುವಿನ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾನೆ.ಬಾಧಕಾಧಿಪತಿ ಶುಕ್ರ ರಾಹುವಿನ ಜೊತೆ ಕನ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀಚನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮದೋಷ.ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೇವೀಕೋಪ ಕಾರಣ.

ಚಂದ್ರ ಕೇಶು	ಗುರು ಶನಿ ಷಟ್ ಗ್ರಹ ಕುಂಡಲಿ	ಲಗ್ನ
		ಶುಕ್ರ ರಾಹು

ಗುರುದ್ವೇಣ

Blank pages

ಗುರುದ್ರೋಣ

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ :-

ಪಾಂಚಾಲಾಧಿಪ ಪೃಷತನ ಮಗ ಬಾಲದ್ವಪದ ಹಾಗೂ ಭರದ್ವಾಜನ ಮಗನಾದ ಬಾಲದ್ರೋಣರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಗ್ನಿವೇಶರಲ್ಲಿ ಸಮಿಧಾಹರಣಾವಸರದಲ್ಲಿ ಮರದಿಂದ ಬಿದ್ದ ದ್ವಪದನನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾನೆ ದ್ರೋಣ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ದ್ವಪದನಿಂದ ತನ್ನ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಘನಘೋರತಪೋರತನಾದ ಮುನಿ ಶರದ್ವಂತನ ವ್ರತಭಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದ್ರಾದೇಶದಂತೆ ಅಪ್ಸರೆ ಜಾನಪದಿಯಿಂದ ಮೋಹಮಜ್ಜನ. ಮನಃಶೈಥಿಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಶರದ್ವಂತನಿಂದ ಕೃಪ ಕೃಪಿಯರ ಹುಟ್ಟು.

ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ದ್ವಪದನ ದಿಗ್ವಿಜಯಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೌಸವಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಣಯ, ವಿವಾಹ, ಕೃಪಿಯನ್ನು ವರಿಸಿ ಮಗನಾದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನು ಪಡೆದ ದ್ರೋಣನ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಹೀನದೀನಸ್ಥಿತಿ. ದಾರಿದ್ರ್ಯನಿವಾರಣಕ್ಕೆಂದು ದ್ವಪದನ ಬಳಿಹೋದ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಘೋರಅವಮಾನ. ದ್ವಪದಗರ್ವಭಂಗಕ್ಕೆ ಕೃತಸಂಕಲ್ಪನಾದ ದ್ರೋಣನಿಂದ ಹಾಸ್ತಿನಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಕೌರವಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಾಪನ. ಕ್ಷಾತ್ರವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಯಾದ ಬೇಡರ ಬಾಲಕ ಏಕಲವ್ಯನ ಅಭ್ಯರ್ಥನವನ್ನು ದ್ರೋಣನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಡಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿ ಏಕಲವ್ಯ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಏಕಲವ್ಯನ ಶಸ್ತ್ರಕೌಶಲದಿಂದ ಅಸೂಯಾಪರನಾದ ಅರ್ಜುನನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಣಿದ ದ್ರೋಣನಿಂದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯ ವ್ಯಾಜದಲ್ಲಿ ಏಕಲವ್ಯನ ಹೆಚ್ಚಿರಳ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಸ್ತಿನಿಯ ದೀಕ್ಷಾಂತಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ದ್ವಪದನನ್ನು ಹೆಡೆಮುರಿಕಟ್ಟಿತರುವಂತೆ ದ್ರೋಣನಿತ್ತ ಆದೇಶದಂತೆ ಅರ್ಜುನನು ದ್ವಪದನನ್ನು ತಂದು ಗುರುಪಾದದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹುತ್ತಾನೆ. ದ್ವಪದನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ, ದ್ರೋಣನು ಆತನನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದ್ವಿತೀಯಸಂಧಿ :-

ಅವಮಾನಿತನಾದ ದುಪದನು ಕೃತಸಂಕಲ್ಪನಾಗಿ ಯಾಜಕ ಉಪಯಾಜಕರ ಮೂಲಕ ಆಧರ್ವಣಿಯಾಗದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿ ಹಾಗೂ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಋಷಿ ಕರಾಜ್ಯದ ವೃಷದ್ಯುಮ್ನನ ವಂಗಳಾದ ರಥಂತರಿಯು ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಸಂಪನ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನನ್ನು ವಾದವಿವಾದ ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧದ ಮೂಲಕ ಸೋಲಿಸುವವನನ್ನು ವರಿಸುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಹಲವು ಅರಸರು ಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಸಮರ್ಪಕ ವಾಚೋಯುಕ್ತಿಗೆ ರಥಂತರಿ ಮನಸೋತು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡುವ ವೀರರನ್ನು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ರಣಮುಖದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಥಂತರಿ ಹಾಗೂ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರ ವಿವಾಹ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ.

ತೃತೀಯಸಂಧಿ:-

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಾಹವದಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೌರವ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೈಮಿನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಂತೆ ದ್ರೋಣನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರುಪಾಯನಾದ ಕರ್ಣನಿಂದ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ ಪ್ರಯೋಗ. ಘಟೋತ್ಕಚವಧ. ಪ್ರಳಯಭೈರವನಾಗಿ ಹೋರುತ್ತಿರುವ ದ್ರೋಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಕುಟಿಲೋಪಾಯ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಹತಃ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ರವಾನೆ. ಸತ್ಯವಾಕ್ಯನಾದ ಧರ್ಮರಾಜನಿಂದಲೂ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಸತ್ತನೆಂಬ ಕಠೋರವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ದ್ರೋಣ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯಶೈಥಿಲ್ಯದಿಂದ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ಗುರುಕಲೇವರವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ತನ್ನ ಅನೃತೋಕ್ತಿಗೆ ಧರ್ಮರಾಜ ಮರುಗಿದಾಗ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಸತಾರ್ಕಿಕಸಾಂತ್ವನ.

ಪಾತ್ರವಿವರ

ಪ್ರಥಮಸಂಧಿ

ಪೃಷತ
ಧೀಮಂತ
ಭರದ್ವಾಜ
ಬಾಲದ್ರುಪದ
ಬಾಲದ್ರೋಣ
ದೇವೇಂದ್ರ
ದಿಕ್ಪಾಲಕರು
ಜಾನಪದೀ
ಶರದ್ವಂತ
ಶಂತನು
ದ್ರುಪದ
ದ್ರೋಣ
ಬೃಹದ್ರಥ
ಸುನೀತಿ
ಕೌಸವಿ
ಸುತ್ನಾಮ
ಚಿತ್ರಾಂಕ
ಪರಶುರಾಮ
ಬಾಲ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ
ಕೃಪೀ
ಭೀಷ್ಮ
ಏಕಲವ್ಯ
ಅರ್ಜುನ
ಭೀಮ
ವನಪಾಲರು
ಶಬರರು
ದೂತರು
ಸಖಿಯರು

ದ್ವಿತೀಯಸಂಧಿ

ಈಶ್ವರ
ಪಾರ್ವತಿ
ಯಾಜ
ಉಪಯಾಜ
ವೃಷದ್ಯುಮ್ನ
ಖಗವರ್ಮ
ಮೃಣಾಲಿನೀ
ರಥಂತರೀ
ವಿಲಾಸಿನೀ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ರುಕ್ಮರಥ
ರುಕ್ಮಾಂಗದ
ವಿಕಟವರ್ಮ
ಮಹೋದರ
ವಜ್ರದತ್ತ
ಶಂಖ
ದೂತರು
ಸಖಿಯರು

ತೃತೀಯಸಂಧಿ

ಕೌರವ
ಕರ್ಣ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಭೀಮ
ಅರ್ಜುನ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ಘಟೋತ್ಕಚ
ಕೃಷ್ಣ
ಅಲಾಯುಧ

ಗುರುದ್ರೋಣ

ಸಂಧಿ-೧ 'ಅಂಕುರ'

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ಗುರುಗಣೇಶ ಸರಸ್ವತೀ ರಮೆ | ಗಿರಿಜೆ ವಿಧಿ ಹರಿಹರ ದಿಗೀಶರ | ಗುರುಸುರರ್ಷಿ
ಪುರಾಣಪುರುಷರಿಗೆರಿಗಿ ಕವಿಗಳಿಗೇ || ಹಿರಿಯರನುಮತಿ ಪಡೆದು ಭಾರತ | ಶರಧಿಯೊಳು
ಮಣಿಯಂತಿರುವ ಭೂ | ಸುರ ಗುರು ದ್ರೋಣನ ಚರಿತ್ರೆಯನೊರೆವೆ ತಿಳಿದಂತೇ
||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಎರಗಿ ಜನಮೇಜಯನು ಕೇಳಿದ | ಪರಮಗುರು ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ | ನೊರೆದ
ವೈಶಂಪಾಯನನು ಭೂ | ವರನಿಗಿಂತು ||೧|| ಒಂದು ದಿನ ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದಿ
ವಂದಿ ಮಾಗಧ ಮಂತ್ರಿ ಪುರಜನ | ವೃಂದದೊಡನೋಲಗವ ನಿತ್ತಿಂ | ತೆಂದ ಪೃಷ್ಠತ
||೨|| ಗಡಿಯೊಳಡಿನೆಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ | ದೃಢದಿ ಮಳೆಬೆಳೆಯಿಂದ ಸತ್ಪಲ | ಕೊಡುತ
ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪುರ ಪ್ರಜೆ ಗಡಣ ಸುಖವೇ ||೩|| ಹರಿಯ ಸೋಹಂ ಭಾವಧರ್ಮಾ
| ಚರಣೆಯಿಂದಿರಲಷ್ಟ ಸಂಪದ | ಭರಿತನಪ್ಪನು ಸಾಕ್ಷಿಗೆನ್ನಯ | ತರಳ ದ್ರುಪದ||೪||
ಶೀಲಗುಪನಯನವನು ಗೈಯುತ | ಲೀಲೆಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಮುದ್ದಿಸಿ | ಪಾಲಿಸುವ
ಭಾಗ್ಯವನು ಕೊಟ್ಟಿಹ | ಶ್ರೀ ಲಲಾಮ ||೫||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟತಾಳ

ಧರಣೇಶ ಪೃಷ್ಠತನಿಂ | ಗರುಹಿದ ಧೀಮಂತ | ದೊರೆಯೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಾಗ್ಯದಿ || ಎರಡು
ಮಾರ್ಗಗಳುಂಟು | ನರಕ ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಪೋಪ | ಪರಿಗೈವರಧಿಕಾರದಿ ||೧|| ನಿತ್ಯ
ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತ | ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುಣವು ಸ | ತೃಪ್ತ ಸದಾಚಾರವು || ವಿತ್ತವ ದೀನರಿ | ಗಿತ್ತು
ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ | ಸತ್ಯಲೋಕವ ಸೇರ್ಪುದು ||೨|| ಕ್ರೂರತನವು ಹಿಂಸೆ | ಚೌರ್ಯ
ವಂಚನೆಯಹಂ | ಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದ್ವೇಷವು || ನಾರಕ ಸೇರುವ | ದಾರಿಯು ದುಷ್ಟ ಕು
| ಮಾರ ಮಾರಕ ನಿಜವು ||೩||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಚರನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂ | ದಿರುವ ಭರದ್ವಾಜ | ಗೆರಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸುತ ||
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮೈತ್ರಿ | ಪರಮಾನುಗ್ರಹವೆನ್ನೊ | ಳರಿಸಬೇಕೆಂದನು ಪೃಷ್ಠತ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋಧಿ - ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಅರಸ ಕೇಳೆಂದು ನಾ | ಸುರನದೀ ಮಜ್ಜನಕೆ | ತೆರಳಲು ಘೃತಾಚಿ ಮಿಂದೆದ್ದು ||
ಅರೆತೆರೆದ ಮೈಯಿಂದ | ಲಿರಲಂಗರುಚಿಯನ್ನು | ಪರಿಕಿಸಲು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಮನವು ||೧||
ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯ ಗೈದು | ದರೆಯಂತೆ ನಿಂದೆ ಸ್ಮರ | ಶರಘಾತದಿಂದೆನ್ನ ತೇಜ ||
ಪೊರಡೆ ಕಲಶದಿ ಜಪಿಸು | ತಿರಿಸೆ ಪುಟ್ಟಲು ದ್ರೋಣ ವಿರಚಿಸಿದನುಪನಯನವವಗೆ
||೨||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಹಸನವಾಯ್ತು ಗೆಳೆಯ ಮೃಗಯಾ | ವ್ಯಸನದಲಿ ದ್ರುಮಪದದಿ ಮಲಗಿಹ | ಶಿಶುವ
ಕಂಡೆನು ಕರೆದು ತಂದೆನು | ಪೆಸರನಿಟ್ಟಿನು ಬಾಲಗೆ || ದ್ರುಪದನೆಂದು||೧|| ಕಲಿಸುವೆನು
ವೇದಾದಿ ವಿದ್ಯೆಯ | ಕಲಶಜಗೆ ಮುನಿ | ಯಗ್ನಿವೇಶನ | ನಿಲಯದಲಿ ನೃಪನೀತಿ
ದ್ರುಪದನ | ಕಳುಹಿಸೆನೆಲೆಂತಗಲುವೆ|| ಎನಲು ಪೇಳ್ವ ||೨|| ಕರ್ಮಫಲದಿಂ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವು
| ಧರ್ಮಬಲದಿಂ ಸರ್ವ ಸಾಧನ | ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯುವ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಯು |
ನಿರ್ಮಲದ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ || ಶಾಶ್ವತವಿದೂ ||೩|| ನಾಳೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕಿವನೆ ಪ್ರಜೆಗಳ |
ಮೇಳದಲಿ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಕೀರ್ತಿಯ | ತಾಳಿ ಬಾಳಲು ಮಮತೆ ಬಂಧನ | ಕೀಳು
ಕಳುಹೆನೆ ಕರೆಸುತ || ಕೊಟ್ಟ ಮಗನ ||೪||

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ದ್ರೋಣನಂತಿವನೆಂಬ ಭಾವನೆ | ಮಾಣೆನೆಂದಾಶಿಸುತ ಬಂದನು | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ
ಸುತನೊಡನೆ ಕಳುಹಿದನಾತ್ಮಸಂಭವನ || ವೇಣಿಶಿರನಾಶ್ರಮದಿ ಕಲಿವ ಪ್ರ | ವೀಣರನಿಲಾನಲ
ಸಲಿಲಪಯ | ಬಾಣಛಾಯೆಯ ತೆರದೊಳಿರುತಿರಲತ್ತ ನಾಕದಲಿ||೧||

ತ್ಯಾಗಾಂಕುರ

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ರಕ್ಕಸರ ಕ್ರೌರ್ಯದ | ಸರ್ಗ ಮುಗಿದುದು ಮತ್ತೆ ನವ್ಯರ | ವರ್ಗವೆನ್ನುತ
ತೊಡಲುವಿದ್ರಗೆ | ಭರ್ಗ ಪೇಳ್ವ ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಾತಿನೊಳೆನಿದಸಂಬದ್ಧ ಸುರಪಾಲ | ಭೀತಿಹೊಯ್ತುಗಳೇತಕೆ || ಹೇತುವೇನದಕೆ
ಚಿಂತಿಸುವ ಪೇಳ್ ದಾರಿಗೆ | ನಾಥ ತೋರುವ ದೀವಿಗೆ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಆರು ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯ | ಕೋರಿ ಬಾಳುವ ಋಷಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವ | ನೇರಿ ಪತಿತನ
ಮಾಳ್ಳ ದುರ್ಮತಿ | ಸೇರಿಹುದೆ ಶರದ್ವಂತನೊಳ್ || ತಪವ ಗೈವ ||೧||

ರಾಗ - ದೇಶಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕ ನಿಷ್ಕಧ್ಯಾನಿಗಳು | ಬೆಚ್ಚುವದೇಕೆ ನಿರ್ಮಮರು ಮೌನಿಗಳು ||
ಹೆಚ್ಚುವುದೈಸಿರಿಯವರಿಂದ ದಿವಿಗೆ | ಕಿಚ್ಚು ಕೆದಕುವ ಸಾಹಸವೇಕೆ ನಿನಗೆ ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಆಯುಧವು ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗು | ಪಾಯವೇ? ದೌರಾಶ್ಯದಿಂದಲೆ | ಗೈಯುತಿಹ ತಪ
ಮುನಿಯು ಭುವಿಯೊಳ | ಪಾಯ ನಮಗೆ||೧||

ರಾಗ - ನವರೋಜ - ಏಕತಾಳ

ಕಾಹಿಡಲು ಸುರಗಣವ | ಸೌ | ದೇಹಿನಿಯ ಯೋಜಿಸುವ || ನೇಹಿಗನನು ಸ |
ಮೋಹಿಸಿ ಕಾಮದ | ವಾಹಿನಿಯೊಳಗವ | ಗಾಹಿಸುವಳು ದಿಟ ||೧||

ಭಾಮಿನೈರ್ಧ

ಜಾನಪದಿಯೆಂಬಪ್ಪರೆಯ ಪ್ರಾ | ಚೀನ ಬರ್ಹಿಯು ಕರೆಸುತೆಂದನು | ಜಾಣೆಯೇ
ಶರದ್ವಂತನೆಡೆಗೈದೊಲಿಸಿ ತಪ ಕೆಡಿಸೂ ||೧||

ರಾಗ - ಟುಮರಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಜಯಜಯೇಂದ್ರಾ | ಶ್ರಯದ ಚಂದ್ರಾ | ಭಯಕರೇಂದ್ರನೆ ||ಪ|| ಅರಸನಾಚ್ಛೆ |
ತೊರೆಯಲಾರೆ | ತೆರಳದಿರುವೆನೆ || ಮರಣಲೋಕ | ಕುರಿವ ಬೆಂಕಿಗರಗಿ ಬರುವನೇ
||೧|| ತೊಡುವೆ ಗೆಜ್ಜೆ | ಇಡುವ ಹೆಜ್ಜೆ | ಬಿಡುವೆ ಲಜ್ಜೆಯಾ || ಕೊಡುವೆ ದೇಹ |
ಕಡೆಯೊಳಾಹ | ಗೊಡುವೆ ಸಂಶಯ||೨|| ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ | ಮುನ್ನಿನಂತೆ | ಎನ್ನುವುದು
ಖರೆ || ಎನ್ನ ಕಾಯ | ವನ್ನು ಕಾಯ | ಲಿನ್ನು ಜಯಹರೇ ||೩||

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ಮನಸಿಜ ಮರುತ ವಸಂತರು | ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವನು ಗೈವರೆನಲೈತಂದಳ್ ||
ಧನುಶರಧಾರಿ ಶರದ್ವಂ | ತನು ಸಂಧ್ಯಾಘೃಕೆ ಸಮಾಧಿಬಿಟ್ಟೈತಂದಂ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಮಂದಮಾರುತ ತಂದ ಕುಸುಮದ | ಗಂಧ ಶುಕ-ಪಿಕ್-ಭ್ರಮರನಾದಗ | ಳಿಂದ
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಚ್ಚರ | ಕಂದು ಮುನಿಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿ || ಬಂದನಾಗ ||೧|| ಜಾನಪದಿ
ನರ್ತನದ ಗೆಜ್ಜೆಯ | ಧ್ಯಾನದಿಂದಾಪ್ಯಾಯನಾಗಲು | ಮೀನಕೇತನು ಶರವನೆಚ್ಚನು |
ಮೌನಿಮನ ಕಳವಳಿಸಿತು || ಏನನೆಂಬೆ ||೨|| ಓರೆನೋಟವ ಬೀರಿ ಮೇಲುದ |
ಜಾರಿದುದು ಗಾಳಿಯೊಳು ಸೇನಸುವ | ನಾರಿ ಕುಚಗಳು ತನ್ನ ಕರೆಯುವ | ಪಾರ
ಸಾರೋದ್ಧಾರವ | ಕಂಡು ಕೇಳ್ದ ||೩||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ತರುಣಿ ಪೂರ್ವಾಪರವ | ನರುಹುವೆಯ ಕೇಳಿ ಮುಂ | ತೆರಳುವೆನು ಬಂದುದೇಕಿಲ್ಲಿ
|| ಪುರಜನರ ಬಿಟ್ಟುದ | ಚ್ಚರಿ ತಪೋವನಕೆ ಸುಂ | ದರಿಯದಾರಟ್ಟಿದರು ನಿನ್ನ ||೧||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ವನಸಿರಿಯನು ನೋಡಿ | ಬೇಕಾ | ದನುಭವಕಣಿಮಾಡಿ || ಮನಸಿಜನೆಸೆದಂ | ಬಿನ
ಹತಿ ಸಹಿಸದೆ | ತನು ನೆನೆವನಿತರೊ | ಳಿನಯನೆ ದೊರಕಿದೆ ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಊರು ಮನೆ ಧನ ಧಾನ್ಯ | ನಾರಿ ಪಶುಸುತರೆಂಬ | ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದ
|| ವೈರಿಗಳ ಗೆಲಿದು ಕಾಂ | ತಾರದಲಿ ತಾರಕೋ | ಚ್ಚಾರದಿಂದಿಹೆ ತ್ಯಾಗಿಯಾಗೀ ||೧||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಭೋಗದಿಚ್ಚೆಗೈದೆ | ಕೇಳಿದೆ | ನಾಗದೆನ್ನಬಹುದೇ || ತ್ಯಾಗದರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಪೇ | ಳಾಗಮಜ್ಞ ಶತ | ಯಾಗನ ಗಣಿಕೆಯು ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಆದಿತಾಳ

ಬಿಡುವುದಕೆ ತ್ಯಾಗ, ಕರ | ಕಿಡುವುದಕೆ ದಾನ, ತಾ | ಪಡೆಯುವುದು ಭೋಗ ಬೇಡೆನಗೆ
|| ಬಿಡುಗಣ್ಣರೊಡೆಯ ಕೈ | ಕೊಡುವನಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ | ನೊಡಗೂಡಲಾರೆ ಮರುಳಾಗಿ
||೧||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಶರಧನು ಧರಿಸಿಹೆಯ | ನಿರ್ವೀ | ಯರ ಮಾತಾಡುವೆಯ || ದುರಿತ ಹೊರದೆ ಬಾ
| ಸುರತ ಕ್ರೀಡಾ | ತುರದುರಿ ಹರಿಸೈ | ಸುರಸುಖ ತೋರುವೆ ||೧||

|| ವಾರ್ಧಕಾರ್ಥ ||

ಅಡಿಯ ಮುಂದಿಡಲು ಮುನಿ ನಡುಗಿ ಧನುಶರ ಕಳಚಿ | ದೊಡನೆ ಬೀಳಲ್ಪದರ
ಮೇಲಿಂದ್ರಿಯವು ಬಿದ್ದೆ | ರಡು ಭಾಗಮಾಗೆ ಕಂಡೋಡಿದಂ ಭಯದಿಂದ ಭೋಗಿಸದೆ
ತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ ||೧||

ಅಗ್ರತಶ್ಚತುರೋವೇದಾಃ
ಕಂದಪದ್ಯ

ಗುರುಕುಲವಾಸದೊಳುಭಯರು | ವರುಷಾಂತರಮಗ್ನಿವೇಶಮುನಿ ಸೇವೆಯೊಳುಂ ||
ನಿರತವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊ | ಳಿರಲಡವಿಗೆ ಸಮಿಧಕೊಂದು ದಿನ ಬರಲುಭಯರ್
||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಮರದಿಂದ ಬಿದ್ದು ದ್ರುಪದ | ದ್ರೋಣನುಪ | ಚರಿಸಲೆಚ್ಚರ್ತುಸುರಿದ || ಪರಿವಾರ
ಬಂಧು ಬಳಗ | ಸಂಪದಗ | ಳಿರಲೇನು ಸಾರ್ಥವೀಗ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರಿತರೆ ರಾಜವೈ | ದ್ಯುರು ಸೇವಕರು ನಿನ | ಗಿರುವರು ಕೊರತೆಯುಂಟೇ ||
ಅರಿಯಲನಾಥನಾ | ಗಿರುವೆನ್ನಂತಲ್ಲ ಭೂ | ವರನೆ ವೈರಾಗ್ಯವೇಕೆ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ನನಗಿರುವ ಸಕಲವನ್ನು | ಒಪ್ಪಿಸುವೆ | ನಿನಗೆ ನಾವುಭಯರಿನ್ನು || ತನುವೆರಡು
ಹೃದಯವೊಂದೆ | ಸುಖ ದುಃಖ | ದನುಭವಕೆ ಜೋಡಿ ಮುಂದೆ ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕಾಲಚಕ್ರದ ಕಾಲು | ಮೇಲಾಗಿ ತಿರುಗುವು | ದಾಲಸ್ಯ ವಿಲ್ಲದಕೆ || ಬಾಲಲೀಲೆಯ
ಮಾತು | ಪಾಲಿಪುದೆಂತು ಪಾಂ | ಚಾಲದ ದೊರೆತನಕೆ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಒಂದೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲಿ | ಕುಳಿತಾಳ್ | ರೊಂದಾಗಿ ವೈಭವದಲಿ || ಸಿಂಧು ವಸನಾಧೀಶರು
| ಎಂಬ ಪೆಸ | ರಿಂದ ಕೊಂಡಾಡದಿರರು ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಂತ್ರಿ ಮಾಂಡಲಿಕರ | ತಂತ್ರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಷ್ಟ | ದಂತಕ್ಕು ನೃಪಕಾರ್ಯವು || ಪಂಥಪೌರುಷಕೆ
ಸ್ವ | ತಂತ್ರರು ಬಾಹುಜ | ರೆಂತು ಸಾಧಿಪೆ ಕಷ್ಟವು||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಪಟ್ಟಕೆ ಬಹೆ ಗಡ | ಗುಟ್ಟಿಸುವೆನು ಕೈ | ಕಟ್ಟಿ ನಿಲುವ ತೆರದಿ || ಕೊಟ್ಟಾಜ್ಜೆಗೆ ಬಾಯ್ | ಬಿಟ್ಟಲ್ಲೆಂದರೆ | ಕುಟ್ಟಿ ಕಳೆವೆ ಛಲದಿ ||೧|| ಕಾಣದಿರಲು ಮ | ತ್ರಾಣ ನಡುಗಿ ನಿ | ತ್ರಾಣದಿ ಕುಂದುವುದು || ಕೋಣಿ ದ್ಯುಮಣಿ ಕೈ | ಶಾನುನಿಶಾಕರ | ರಾಣೆಗು ತಪ್ಪೆನಿದು ||೨|| ಪೊಡವೀಶನ ನುಡಿ | ಗೊಡಬಡದಧಮರ | ಬಡಿದಟ್ಟುತ ನಿನಗೆ || ಕೊಡುವೆ ಸಮಾರ್ಥವ | ನುಡಿಪುಸಿಯಲ್ಲವು | ಹಿಡಿ ನಂಬುಗೆ ಕೈಗೆ ||೩||

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ದ್ರೋಣನಪ್ಪುತ ತ್ಯಾಗರಾಜನು | ನೀನು ನಿನಗೆ ಸಮಾನರುಂಟೆ ಮ | ಹಾನುಭಾವನೆನುತ್ತು ಬಂದಿರಲತ್ತ ಹಾಸ್ತಿನೆಯ || ಮಾನನಿಧಿ ಶಂತನುವಿಗೊಪ್ಪಿಸೆ | ಕಾನನದ ಚರರೆರಡು ಶಿಶುಗಳ | ನೇನಿದೆಲ್ಲಿಂದೆಂತು ಬಂತಿಂತೆನಲು ಪೇಳಿದರು ||೧||

ರಾಗ - ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಪೂರ್ತಿಯ ಕೇಳು ದೊರಿ | ಶಂತನು ಚಕ್ರ | ವರ್ತಿಯೆ ನಮ್ಮ ಸಿರಿ ||ಪ|| ವೃಥವಾಗದು ಬೇಟೆ | ಕರ್ತವ್ಯ ಕಾಂತಾರ | ಕರ್ಥಿಯಿಂ ಪೋದುದು | ಸಾರ್ಥಕವಾದುದು ||ಅ-ಪ|| ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಕಪಿತ್ಥ | ಎನ್ನುವ ಮರದ | ಬುಡದೊಳಿದ್ದುದು ಗಮತ್ತ || ನಡುವಿತ್ತು ಧನುಶರ | ದಡದೊಳೇ ಶಿಶುಗಳು | ಬಡವ ಕಮಂಡಲ | ದೊಡನಕ್ಷ ಮಾಲೆಯು ||೧|| ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣೆಂದೆರಡು | ನಾವುಗಳೆತ್ತಿ | ಕೊಂಡು ನೋಡಿದವು ಕಾಡು || ತಂಡತಂಡದಿ ಸುತ್ತಿ | ಕಂಡರೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ | ಕೊಂಡುಬಂದೆವು ಬಾಣ | ದಂಡಾದಿಗಳು ನೋಡು ||೨||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಎತ್ತುತರ್ಥಕಗಳ | ವಿತ್ತವಚಾರರಿ | ಗಿತ್ತು ವಿಪ್ರರ ಕರೆಸುತಲಿ || ಉತ್ತಮ ಕುಲಜರು ಹೆತ್ತರಿದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ | ಗಿತ್ತಕ್ಷಮಾಲಾಂಬುದಂಡ ||೧|| ವಿಪುಲ ದಾನವ ಮಾಡಿ | ನೃಪತಿಯು ವೇದೋಕ್ತ | ದುಪಯೋಗ ಕರ್ಮವ ಗೈಸಿ || ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹುಡುಗಂಗೆ | ಕೃಪನೆಂದು ಹುಡುಗಿಗೆ | ಕೃಪಿಯೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟನಂದು ||೨|| ಬೆಳೆದಿಂಗಳಂತೆ ಮ | ಕೃಳ ಬಾಳು ಬೆಳೆಯಲು | ತಿಳಿದು ಶರದ್ವಂತ ಬಂದು || ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಹ ಕ್ರಮ | ಗಳ ಪೇಳಿ ವಿದ್ಯೆಯ | ಕಲಿಸಿಬಿಡುವೆ ಕೃಪಗೆಂದ ||೩||

|| ಭಾಮಿನಿ ||

ಶಂತನುವು ಪೇಳ್ವಂತೆಯೇ ಶರ | ದ್ವಂತನೆಸಗುತ ಶಸ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಾ | ದ್ಯಂತ ಪೇಳುತ್ತೈದಲಿತ್ತಲುಮಗ್ನಿವೇಶಮುನಿ || ಸಂತು ಗುರುಕುಲವಾಸ ಕಾಣಿಕೆ | ಬಂತು ಪೋಗಿರೆನುತ್ತ ಕಳುಹಲು | ಚಿಂತೆಯಿಂದಗಲಿದರು ದ್ರುಪದದ್ರೋಣರಾಲಯಕೆ ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಧರಣೀಶ ಪಾಂಚಾಲ | ಪುರಜನರ ಕರೆಸಿ ಸಚಿ | ವರೋಳೆಂದ ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವ || ತರಳ
ದ್ರುಪದಗೆ ಪಟ್ಟ | ವಿರಚಿಸುವೆ ಸಮ್ಮತದಿ | ಹರಿಗುರು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ||೧|| ವಿಧಿಯಂತೆ
ಯಜ್ಞಯಾ | ಗದಿ ದೇವ ಋಷಿ ಜನರ | ಮೊದಲೆ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದನು ||
ಅದರಿಂದಲಷ್ಟಸಂ | ಪದ ಪದವಿಯಿಂದೈಹಿ | ಕದ ಸುಖವನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿದನು ||೨||
ನಾಕರಲ್ಲೆರಡಾಯ್ತು | ನಾಕರಲ್ಲಿರಲು ಸುಖ | ನಾಕಾಣೆನುಳಿದೆರಡರಿಂದ || ನಾಕೊಂದು
ವೈರಿಗಳ | ನಾಕೊಂದು ಮೊಗನಿಂದ | ನಾಕವಂ ಪೊಂದಲೈದುವನು ||೩||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕಲಿತು ಬಂದಧಿಕಾರ | ನೆಲೆಯಾಗದೊಳಿತಲ್ಲ | ಸುಲಭವಲ್ಲರಸೊತ್ತಿಗೆ || ಕಲಿತು
ಕೆಲವು ಕಾಲ | ದಲಿ ಯುವರಾಜನಾ | ಗಲಿ ಬಪ್ಪುದನುಭವವು ||೧|| ಅಷ್ಟಮಂತ್ರಿಗಳು
ಮ | ತ್ತಿಷ್ಟ ಮಿತ್ರರು ಸೈನ್ಯ | ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳು || ಒಟ್ಟು ಬಾಲಕನ ಮುಂ | ದಿಟ್ಟು
ಪಾಲಿಸುವಂಥ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೀನಿರಲಿನ್ನೇನು ||೨||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಕರೆಸುತಾತ್ಮಜಗುಸುರ | ಲೆರಗುತೆಂದನು ಪೋಗಿ | ಕರವ ನೃಪರಿಂ ಪಡೆದು ಬಹೆನು
|| ತರಳನೆನ್ನುತ ತಿರ | ಸ್ಫುರಿಸಿದರೆ ಗರ್ವವನು | ಮುರಿವೆ ಹರಸುತ ಕಳುಹು ಜಯಕೆ
||೧|| ನಾಕು ಬಲ ಮಂತ್ರಿಯೊಡ | ನಾ ಕಕುಭ ವಿಜಯವನು | ನಾಕುಪಾಯಗಳಿಂದ
ಗೆದ್ದು || ಬಾ ಕುವರನೆನಲವ್ವೆ | ಗೀರ್ಕಾರ್ಯವೊರೆದಭಯ | ಕೈಕೊಂಡು ಭಟರೊಡನೆ
ಪೊರಟ ||೨||

ಮೋಹಾಂಕುರ

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಬಂದು ಶರನಿಲಯಕರ್ಚಿಸಿ ಬಲಿಯಗೊಟ್ಟು ಬಲ | ಬಂದೆರಗಿ ಕುಂತ ಗದೆ ಖಡ್ಗಧನು
ಶರ ಕವಚ | ಸ್ಯಂದನಗಳೊಳು ತುಂಬಿ ಷಡ್ರಥ ಮಹಾರಥರನೊಡಗೊಂಡು ಸೇನೆ
ಸಹಿತ || ದುಂದುಭಿ ತುತೂರಿ ರಣಭೇರಿ ಮೊಳಗಿಸುತಲಿ ಪು | ರಂದರಾಶೆಯೊಳೀರ್ಧ
ಪಶುಪತಿಯನುಗ್ರಹವ | ಹೊಂದಿ ನೇಪಾಳ-ಕೋಸಲ-ವಂಗ ಗೆಲಿದು ಮುತ್ತಲು
ಮಗಧಗಿಂದ ಚರನು||೧||

ರಾಗ - ಮುಖಾರಿ - ಏಕತಾಳ

ಕೇಳಾಪತ್ತ ಬೃಹದ್ರಥ ದೊರೆಯೇ | ಅರಿಕರಿಹರಿಯೇ | ಗೋಳಾದ ಪರಿಯಿದೇನೆಂದರಿಯೆ
|| ಬಾಲದ್ರುಪದ ಪಾಂ | ಚಾಲನು ಕಪ್ಪವ ಕೇಳಿ ಕೊಡದ ಬಲ | ಶಾಲಿಗಳಿದ್ದರೆ | ಕಾಳಗ
ಕೊಡಲನು | ಕೂಲದಿ ಬರಲೆಂ | ದೂಳಿಗ ಕಟ್ಟಿದ | ನೇಳೈ ಬೇಗನೆ ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಭೀತಿಬಿಡಿಹಾರವಕೆ ಸೇನಾ | ವ್ರಾತವೈತರಲೆಂದು ಪೊರಟ ಸು | ನೀತಿ ಸಚಿವನ
ಕರೆದು ದ್ರುಪದನ | ಮಾತೃಗೇಂದ||೧|| ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯಗಳೆನ್ನ ಕರದಿ ವಿ |
ರಾಜಿಸುವುದನುಸರಿಸಲೆನ್ನನು | ರಾಜಿ ಮಾಡುವ ಕಪ್ಪ ಕೊಡೆವು ಬಿ | ಡಾಜಿಯನ್ನು||೨||
ಪಡೆಯದೈದೆವು ಕಪ್ಪವನು ಧುರ | ಗೊಡುಗೊಡೆಂದೊಡ್ದಾಡಿ ಬಿದ್ದನು | ಪೊಡವಿಗನ್ನೆಗೆ
ದ್ರುಪದ ಶರದಿಂ ಕೆಡೆದನವನ ||೩||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಪರಿಕಿಸಿ ಬೃಹದ್ರಥ ಬಂದು | ತಡೆ | ದೊರೆದ ತರಳ | ಮತಿಯುಳಿದು || ಪರಧನದಾಸೆಯ
ಬಿಟ್ಟು | ನಡೆ | ಧುರಬೇಡುಳುಹಿಕೊ ಗುಟ್ಟು ||೧|| ಧರೆಯಾಳ್ವಿಕೆ ವಿಸ್ತರವು | ಗೈ | ದರೆ
ಕೀರ್ತಿಯು ನಿಶ್ಚಯವು || ಕರ-ಧುರವೆರಡರೊಳೊಂದ | ಕೊಡು | ಪರಿಣಾಮವ
ನೋಡೆಂದ ||೨|| ಕಾಳಗಕಜಗಜ ಸರಿಯೇ ಎರೆ | ವ್ಯಾಳಕೆ, ನರ-ಹರಿಗೆಣೆಯೇ ||
ಕೀಳೋಣ ತೃಣಕೆ ಕುತಾರ | ಹತಿ | ಕಾಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಘೋರ ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಪರಿಕಿಸೆನ್ನುತ ದ್ರುಪದ ಧನುವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗದೆ | ತಿರುಹಿ ಬರೆ ತುಂಡಿಸುತ್ತಸಿಕಸಿದು
ಧುರದಿ ಕೈ | ಸೆರೆ ಪಿಡಿದು ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುತ್ತೊಡಗೂಡಿ ಮುಂದೈದಲೂ
|| ತರಣಿಯಸ್ತಮಿಸೆ ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸನೆಯ ಪರಾ | ಪಂಗುರುವ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಕಮರ
ಗುರು ಮೈದೋರಿ ತರಳನಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಿವನೆಂದು ವೈಷ್ಣವಹೃದಯದುಪದೇಶವಿತ್ತೈದಿದ
||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಆ ರಾತ್ರಿ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಾ ನಿರ್ಝರಣಿ ತೀರ | ದಾರಾಮದೊಳಗಿದ್ದು ಮುದದಿ || ಪಾರಣೆ
ಮರುದಿನ ಗೈದು ವಿದರ್ಭವ | ಸೇರಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಪುರ ಜೈಸಿ ||೧|| ಮುಂದಾಗ್ನೇಯದಿ
ಕಳಿಂಗಳ ಗೆದ್ದವಂತಿಗೆ | ಬಂದು ಕಪ್ಪವಗೊಂಡು ಬಳಿಕ || ವಿಂಧ್ಯಮೂಲದಿ ನರ್ಮದೆಯಲಿ
ಮಿಂದಾಬನ | ದಂದವ ಕಂಡೆಂದ ದ್ರುಪದಿ||೨||

ವನವಿಹಾರ

ರಾಗ - ಕಲ್ಯಾಣಿ - ಆದಿತಾಳ

ಮನವ ಸೂರೆಯಗೊಂಬುದು | ವನಸಿರಿಯ ಸೊಬಗಿದು | ದಣಿವನಾರಿಸಬಲ್ಲುದು
||ಪ|| ಹರಿಯುವ | ತಿಳಿ-ನೀರೊಳು ಮೆಲ್ಲನೆ | ಸರಿಯುವ || ಚಣ-ಕಾಲನಿಂದು ಕಣ್
| ತೆರೆಯುವ || ನಡು-ಬಳುಕಿ ಬಳುಕಿ ಮುಂ | ಜರಿಯುವ || ತಾ-ನೊಂದ
ನೊಂದನನು | ಸರಿಸುವ || ಮೀನವು || ಮನವ.....|| ಅರಳಿ ಕಮಲ ನಿಲಲು |

ಸೌರಭ | ವರಸಿ ಭ್ರಮರ ಬರಲು || ಹರುಷದಿ ಝೀಂಗುಡು | ತುರೆ ಮಧು
ಹೀರುತ | ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಸೋಗ | ವೆರೆವನೆರೆವ ಪರಿ || ಮನವ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಅಷ್ಟ

ಪ್ರಮದೆಯಂತಿಹ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಪ್ರಿಯ | ತಮನ ತಬ್ಬಿರುವೆಂದವು || ಕ್ರಮದಿ ಕೇಳ್ವಾ
ಕೋಗಿಲೆಯ ಪಂ | ಚಮದ ಕುಹು-ಕುಹು ನಾದವು||೧|| ಸ್ಮರನು ಬಾಣವ ಹೂಡೆ
ಭೋಗಿಗ | ಳೆರಗು ತಪ್ಪುತ ರಮಿಸುವ || ಗಿರಿಮಯೂರವು ಗುಡುಗು ತಾಳಕೆ |
ಗರಿಗೆದರಿ ಕುಣಿಕುಣಿಯುವ || ಮನವ ||೨||

ಜಲಕೇಲಿ

|| ಕಂದಪದ್ಯ ||

ವನಸಂದರ್ಭವ ಸವಿದು ಭು | ವನ ಪತಿ ದ್ರುಪದಂ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿರಲಿತ್ತಂ || ವನಕೇಳಿಗೆ
ಕೌಸವಿ ಪಾ | ವನ ನರ್ಮದೆಗಾಗಿ ಬಂದಳು ಸಖೀ ಸಹಿತಂ ||೧||

ರಾಗ - ಖಮಾಚ್ - ಆದಿತಾಳ

ಜಡನೇತ್ರೆಯರೊಟ್ಟಿಗೆ | ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ | ತೊಡಗಿದರ್ ಜಲಕೇಳಿಗೆ ||ಪ|| ಜಡೆಬಿಚ್ಚಿ
ನಡುಕಟ್ಟುತ | ಒಡವೆಯ ಕಳಚಿ | ದಡದಿಂದ ಕೆಳಧುಮುಕುತ || ಒಡನೆ ಬೀಸುಗೈ |
ಯಡಿ ಮೈ ಹಿಮ್ಮೊಗ | ತಡೆತಡೆದೀಜುತಲಿ || ವೃತ್ತದಿ ಕೈ ಕೈ | ಹಿಡಿಯುತ ಮುಳುಗುತಲಿ
|| ಹಿಮ್ಮಡಿಯನು | ಹಿಡಿದೆಳೆದೇಳೆಯುತಲಿ||ತಡವರಿಸುತ | ತೊಡೆ ತೋಳೆಡೆಯಲಿ |
ಗಿಡಿಗಿಡಿ ಕಚಗುಳಿ | ಯಿಡೆ ನಗುಬರೆ ನೀ | ಕುಡಿಯುತ|| ಕೈಗಳ | ಬಡಿಯುತ ||
ತನು ಚಡ | ಪಡಿಸುತ || ಮೇಲ್ದಡ | ವಡರುತ || ನೀರ್ಸಿಂ | ಪಡಿಸುತ || ದೂಡುತ್ತಾ||
ಜಡಜನೇತ್ರೆಯರ್ ||೧||

ರಾಗ - ಆನಂದಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ದಡವೇರುತಬಲೆಯರೊಟ್ಟು | ಸೀರೆ | ಯುಡುತೊಡವೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು || ನಲ್ಗ |
ನ್ನಡಿಯನ್ನು ಕೈಯೊಳಗಿಟ್ಟು || ರೂಪ | ಕೆಡುತಿಂತಿರಲು ಬೆರವಟ್ಟು || ಹುಬ್ಬು | ಕುಡಿಗೆ
ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು || ಎರಡು | ಕಡೆಯಲಿ ಬಾಗಿಬಿಟ್ಟು || ತಿಲಕ | ವಿಡಲೊಂದು
ಕುಂಕುಮ ಬೊಟ್ಟು || ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು || ನೀರನ್ನು ತೊಡೆದು || ಬೈತಲೆ ತೆಗೆದು ||
ಬಾಚಿ | ಮುಡಿಯು || ಹೆಣೆದು ಜಡೆಯು || ಒಮ್ಮೆ | ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿವರೆಗೀಕ್ಷಿಸಿ
ಬೆಡಗಿಗೆ | ಮಿಡುಕುತ ನಡೆದರು ಬಡನಡು ಬಳುಕಿಸಿ ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಕೌಸವಿ ಸಖಿಯರನೊಡಗೊಂಡು ನೀರಾಟ | ತೋಷದಿ ಗೈದಾರಾಮದೊಳು ||
ಹಾಸದಿ ಸುಮವರಸುತ ಪೋಗೆ ದ್ರುಪದ ಸು | ವಾಸಿನಿವಾಸನೆಗೆಂದ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಯಾರ ಕೈಯರಗಿಣಿಯೊ ಸುಂದರ | ಸಾರ ಸೀಮೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಯೊ ವೈ | ಯಾರದಲಿ
ಮೈ | ದೋರಿರುವ ಶೃಂ | ಗಾರ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ ಮಾರನಾ ಫುಲ್ಲ ಕುಸುಮ ||೧||
ಅರೆಯಾರಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿವರೆ | ಗಿರದು ಕುಂದು ವಿವಾಹಿತೆಯೊ ವಿಧಿ | ಕರಚಮತ್ಕೃತಿ
ತೋರ್ದನಂತುಟೊ | ತರುಣಿ ಪೂರ್ವಾಪರವನು | ತಿಳಿವೆನೀಗ ||೨|| ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾವ
ಸುಕೃತಿಗ | ಇಂದುಮುಖಿ ಪೆಸರೇನು ವರನಾ |ರೆಂದು ಪೇಳೊರಾವುದೆನಲಿಂ |
ತೆಂದಳೋರೆಯ ನೋಟದಿ | ಗೀರಿ ನೆಲವ ||೩||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಊರು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ | ಶೂರ ಸುತ್ರಾಮ ಪಿತ | ಸೌರಂಭೆ ಎನ್ನಬೈ ಪೆಸರು ಕೌಸವಿಯು
|| ನೀರೆಯರನೊಡಗೊಡಿ | ನೀರ ಕಂಡಾಡಿ ಸುಮ | ಹಾರಕಾರಿಸುವೆ ನೀ | ನಾರೆಲ್ಲಿ
ಪೋಪೆ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವೃಡ ತಾಳ

ನೀರನೊದಗಿದನೆಂದು ಹಾಕಲು | ಹಾರಗೈವೆಯ ದ್ರುಪದ ಪೃಷತ ಕು | ಮಾರ ನಾ
ಪಾಂಚಾಲಪತಿ ಪರಿ | ವಾರ ಸಹಿತೈತಂದೆನು | ದಿಗ್ವಿಜಯಕೆ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಧರದೊಳುಭಯರಿಗೆ ಜಯ | ದೊರಕುವುದೆ ಯದುಶೂರ | ರಿರುವರಾಪ್ತರು ಪಿತಗೆ
ಸೇನೆಗಳ ಸಹಿತ || ಹರಿಭಕ್ತರಿದಿನಲಿ | ಪರಿಭವಕೆ ಸಿಲುಕಿಗಲಿ | ದಿರುವುದೆಲ್ಲವನಿತ್ತು
| ತೆರಳುವುದು ಸರಿಯೇ ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ನಿನ್ನಪ್ಪನೊಬ್ಬ ಗಂಡು | ದ್ರುಪದ ನಾ | ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ಬರಲಿ ದಂಡು || ಮಣ್ಣಗೂಡಿಸುವೆ
ಕಂಡು | ಪೋಗುವೆನು | ಹೊನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯಗೊಂಡು||೧||

॥ ಭಾಮಿನೀ ॥

ಬೆದರಲೆಕ್ಕೈದಾರು ಯತ್ನಗ | ಳಿದುವೆ ಮಾನವಧರ್ಮ ವಿಧಿವಶ | ಒದಗುವುದು
ಫಲವೆಂದು ಡೇರೆಯ ಸೇರಲವಳತ್ತ || ಸದನದತ್ತಣಿಗಲ್ಲ ತೆರಳಿ ಲ್ತುದಯಕಣಿಗೈದೈದಿ
ಸೌರಾ | ಷ್ಪದ ಚರನ ಪೊಡೆದಟ್ಟಿ ಮರುಗುತ್ತೆಂದ ನೋಲಗದಿ||೧||

ರಾಗ - ಸಾರಂಗ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕೇಳು ಸಾಕಷ್ಟ ನೀನು | ದ್ರುಪದ ಪಾಂ | ಚಾಲನಟ್ಟಿದನೆನ್ನನು || ಬಾಲಗೆ ಕರಕೊಟ್ಟು
ಬಾಳಲ್ಲದಡೆ ಬಂದು | ಕಾಳಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂ | ಬೂಳಿಗವೆನಗಾಯ್ತು||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಸುತ್ರಾಮನು ಕೈ | ಕತ್ತಿಯ ರುಳಪಿಸು | ತಿತ್ತಭಯವ ಚರಗೆ || ಚಿತ್ರಾಂಕನೆ ಪುರಾ
ಮುತ್ತಿಹ ದುರುಳರ | ಮತ್ತತೆಯೌಷಧಿಗೆ ||೧|| ಪೊರಡಿಸು ಷಡ್ರಥ | ಹರಿಕರಿನೆಲದಳ
| ಶರಗಳ ತುಂಬಿಸುತ || ತೆರಳುವ ಧುರದ | ಲ್ಲರಿಗಳ ತರಿತರಿ | ಧ್ವರಿತಕೆ ಬಲಿಗೊಡುವ
||೨|| ನೆರಹುತ ಸೇನೆಯ | ಬರುತಲಿ ಕಲಕಿದ | ನರಿಬಲವನು ಪೊಡೆದು ||
ಧುರಧೀಮಂತನು | ಪರಿಕಿಸಿ ತಡೆಯ | ಲ್ತೊರೆದನು ಚಿತ್ರಾಂಕ ||೩||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಆರೊ-ನಿನ್ನ ವಿ | ಚಾರವೇನಿದು ಶಾಂತಿ || ಸೂರೆ ಮಾಡಿದ ಕ್ಕೂರಿ | ಪ್ರಜೆ ಪರಿ |
ವಾರಕೀವುದೆ ಕಷ್ಟವ ||೧|| ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಧೀ | ಮಂತ ಪಾಂಚಾಲಕ್ಕೆ || ಶಾಂತಿ ಕಷ್ಟವ
ನಾಂತುಗೊಂಡಿದೆ | ಕ್ರಾಂತಿ ನಿಲಿಸಲ್ವೀವುದು ||೨|| ಇಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯು | ಕೊಟ್ಟರಾಗುವುದೆಂಬ
|| ಗುಟ್ಟು ಬಲ್ಲೆನು | ಭ್ರಷ್ಟ ತಾಳೆನು | ತಿಟ್ಟ ಶರ ತರಿದೆಚ್ಚನೂ||೩||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಚಿತ್ರನು ಬಿದ್ದುದ ಕಂಡು | ಬಹ | ಸುತ್ರಾಮನು ಖತಿಗೊಂಡು || ಪತ್ರವ ಬಿಟ್ಟೊರಗಿಸಿದ
| ದ್ರುಪ | ದತ್ರಾಣದೊಳಿದಿರಾದ ||೧|| ತರಳನು ನೀನೆನಗೆಣೆಯೇ | ಬಂ | ದಿರುವೆಯು
ತುದಿಮೊದಲರಿಯೆ || ದುರಿತ ಬರುವುದಪವಾದ | ಪಿಂ | ತೆರಳನಲೆಂದನು ದ್ರುಪದ
||೨|| ಧುರಕೈದಿರುವವರಿದ್ದು | ಸಂ | ಹರಿಸಿದರಘವೆಂಬುವುದು || ಜರತರ ನೀತಿಯು
ಕಷ್ಟ | ಕೊಡ | ದಿರೆ ಧುರಗೈವುದು ತಪ್ಪು ||೩|| ಹಿರಿಯರಿಗಿರುವನುಭವಕೆ | ಮಣಿ
ದೊರೆತಂತಾಚರಿಸದಕೆ | ಕರ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರಲ್ಲ | ಪಿಂ | ತೆರಳದಿರಡಗಿಪೆ ಸೊಲ್ಲ ||೪||
ಕೊಡದಿರೆ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ | ಸ | ದ್ವಡಗಿಸುವೆನು ಪಿಡಿ ಬಿಲ್ಲ || ನುಡಿದಂತೆಚ್ಚನು ಶರವ
| ಅದ | ಕಡಿಗೈದೆಸಗಿದ ಧುರವ ||೫||

॥ ಭಾಮಿನೀ ॥

ರಣದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದ | ಘನತೆಗಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದ | ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗದಿರೊಡನೆ
ತಲೆತೀರಿಸುವೆ ನೋಡೆನುತ ॥ ಜನಪ ಗದೆಯಿಂ ಪೊಡೆಯೆ ಪುಡಿ ಗೈ | ದನು
ದುಪದ ಸುತ್ರಾಮ ಖಡ್ಗದಿ | ತನುವ ಕೊಚ್ಚುವೆನ್ನುವನ್ನೆಗೆ ತಡೆದಳಾತ್ಮಜೆಯು ॥೧॥

ರಾಗ - ಯರಕಲ ಕಾಂಬೋಧಿ ? ಆದಿತಾಳ

ತಂದೇ ॥ ಸಂಸಾರದಿ ಹೊರೆಯೊಂದೇ ॥ಪ॥ ತಂದೇ ॥ ಹುಟ್ಟಲು ಹೆಣ್ಣೆಂದೇ |
ತಾತಗವಳ | ಹಿಂದೇ ॥ ಚಿಂತೆಯು ಜನಿಸುವು | ದಂದೇ ॥ ನಂದನೆಗಹ ವರ |
ಸಂಧಿಸುವುದಕೆ ವಸುಂಧರೆ ಶೋಧಿಪು | ದೊಂದೇ ಕಾರ್ಯಕೆ | ತಂದೇ ॥೧॥
ವರನಾ | ಪಾಂಚಾಲದ ಭೂ | ವರನಾ॥ ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಕು | ವರನ ॥ ಉಪವನ
ಕೈದಿರ | ಲವನ ॥ ಪರಿಕಿಸಿ ಪರಿಣಯಕೊಪ್ಪಿದೆ ಜೀವೇ | ಶ್ವರನವನಿಗೆ ಕೊಡು |
ಹರುಷವು ಮುಂದೇ॥ ತಂದೇ ॥೨॥

॥ ಭಾಮಿನೀ ॥

ಆಗಲೋಳಗೈದೆಂದು ದುಪದನ | ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಪತ್ರವನು ಕಳುಹ | ಲ್ಯಾಗ ಪೃಷತ ತರುಣಿ,
ಪುರೋಹಿತರೊಡನೆ ದಿಬ್ಬಣವ ॥ ಸಾಗಿಸಿದ ಸುತ್ರಾಮ ಮನ್ನಿಸಿ | ಬೇಗ ಕೌಸವಿಯನ್ನು
ದುಪದಂ | ಗಾಗಮೋಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೊಡಲಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು॥೧॥

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ವರರಸದ ಭೋಜನವು ವಸನಾ | ಭರಣ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಿಸಿ ದಣಿಸಿದ | ಧರಣಿಸುರ
ಪರಿವಾರ ಹರುಷದೊಳಿರಲು ನೃಪನು ॥೧॥

ಕಂದಪದ್ಯ

ಕರಿಹಯ ರಥಗೋಧನ ಸಖಿ | ಯರ ಬಳುವಳಿಗೊಟ್ಟು ಬಾಳಿಗೊರೆದಾಶಿಷಮಂ ॥
ಕರುಣದಿ ಕಳುಹಲೈ ತಂ | ದರು ಪಾಂಚಾಲ ದೊರೆ ಪಟ್ಟಿ ದುಪದಂಗಿತ್ತಂ ॥೧॥

ಸಂದಿ-೨ ಆಶಾಂಕುರ

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಕೇಳು ಮುಂಗತೆ ಭರದ್ವಾಜ ಸುರಪುರಕೈದ | ಲಾಲೋಚಿಸಿದ ದ್ರೋಣ ಸುತನ
ಪಡೆಯಲು ಕೃಪಿಯ | ನೇ ಲಗ್ನವಾಗೆಂಬ ಪಿತೃ ವಾಕ್ಯ ಪಾಲಿಸಲ್ ಜನಿಸಲಶ್ಚತ್ಥಾಮನು
|| ಕಾಲವಿಧಿವಶದಿ ಬಡತನ ಬೇಗೆ ಹತ್ತಿರಲ್ | ಹಾಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಕ್ಕನೀಕುಡಿದು
ಕುಣಿವ ಮಗ | ನಾ ಲೀಲೆ ಕಂಡು ಭಾರ್ಗವ ದಾನಿಯೆಂದು ಬಂದಭಿವಾದನೆಯ
ಗೈಯಲೂ ||೧||

ರಾಗ - ಬೇಗಡೆ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸುರಪುರೋಹಿತನಾತ್ಮಭವಸುತನು | ವೇದಾದಿ ವಿದ್ಯಾ | ಭರಿತ ಪಾವಿತ್ರೈಕ್ಯಯೋನಿಜನು
|| ಪರಿಕಿಸಿದರೆನ್ನಿಂದಲುತ್ತಮ | ಧರಣಿಸುರ ಪೂಜಾರ್ಹ ಕರ್ಮಾ | ಚರಿತ ಮೂರಾಶ್ರಮದ
ಧರ್ಮೋದ್ಧರ ಗೃಹಸ್ಥನು ಬಂದುದೇಕೆನೆ ||೧|| ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸುತೆಂದ ನುಡಿ ಸಿರಿಗೆ |
ಒಪ್ಪಂದವಿಲ್ಲವು | ಕಲೆಗೆ ಕೊಲೆಯಹುದೆನ್ನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ || ಲಲನೆ ಸುತರುಂಡುಟ್ಟು
ಸಾಯುವ || ನೆಲೆಯನರಿಯದೆ ಬಂದೆ ಭೂಸುರ | ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರಮ | ಬಡ
ಕುಟುಂಬಿಯು ಸಲಹು ಸಲಹೆಂದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದನು||೨|| ಏಳು, ದಿನದುಪವಾಸಿಯೊಡನೊಂದು
| ಉಪವಾಸಿ ಭೋಜನ | ಕೇಳಿದಂತಾಯ್ತಿಲ್ಲ ಸಿರಿಯೊಂದು || ಶೀಲ ಕಶ್ಯಪಗಿತ್ತೆನೆಲ್ಲವ
| ಕಾಳಗದ ಮನ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಮ | ತ್ತಾಳುವೀ ತನುವಿಹುದು ನಿನಗನು|
ಕೂಲವೆರಡರೊಳಾವುದೀವೆನು ||೩||

ಪ್ರಪೃತಃ ಸಶರಂಧನುಃ

ಕರುಣಿಸ್ತರಹಸ್ಯವೆನ್ನಲು | ಪರಶುರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರುತಿಯ | ಕ್ಷರರಹಸ್ಯದ ಬೀಜ
ಶರಗುರುವಪ್ಪೆ ಪೋಗೆಂದ || ಪೊರಟು ಮಾಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿಯಿಂ ಮಂದಿರಕೆ ಬರೆ
ಸತಿಸುತರು ಬಸವಳಿ | ದಿರುವರನ್ನುಪಚರಿಸಿ ದ್ರುಪದನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಪಾಂಚಾಲದರಮನೆಯನು | ಪೊಗಲಲ್ಲಿ | ಕಂಚುಕಿಯು ತಡೆದಂದನು || ಕೊಂಚ
ನಿಲದೈದಲಿಕ್ಕೆ | ದೊರೆಯಾಜ್ಞೆ | ಮಿಂಚಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಜೋಕೆ||೧|| ನಿನ್ನರಸ ನಾನು ಒಂದೇ
| ಆಹ್ವಾನ | ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಿಂದೇ || ನಿನ್ನ ಸಖ ದ್ರೋಣನಂತೆ ಬಂದಿರುವ |
ನೆನ್ನು ಹೋಗೇಕೆ ಚಿಂತೆ ||೨||

**ಶಾಪಾದಪಿ - ಪ್ರತಿಜ್ಞಾದ್ರೋಣ
ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪತಾಳ**

ಓಲಗದೊರಳಲು ಪಾಂ | ಚಾಲ ವಿಭವದಿ ದ್ವಾರ | ಪಾಲಕನು ನಸುನಗುತ ಬಂದು
 || ಪೇಳಿದನು ಹಾರುವ ಕು | ಚೇಲ ಬಹ ಮಿತ್ರ ತವ | ಶೀಲಸಿರಿಗೊಪ್ಪಿದವನಂತೆ ||೧||
 ಓರೆಯಾಗಿಲ್ಲಿಂದ | ಮೋರೆ ತೋರಿಸಬೇಡ | ಚಾರ, ನೀ ಮಾನಕಳೆದೆಯಲ ||
 ತೋರು ಭತ್ರವನುಂಡು | ತೀರಲೆನಲವ ಬಂದು | ದಾರಿ ಹಿಡಿರೆನಲೋಳಗೆ ಬಂದ
 ||೨|| ನಾ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರ ಪೂ | ವಾರ್ತನುಭವ ಸ್ಮರಿಸು ಮಹ | ದಾನಂದವಾಯ್ತು
 ಸಂಪದಕೆ || ನೀನರ್ಧರಾಜ್ಯ ಮೊದ | ಲೇ ನನಗೆ ಕೊಡುವ ವಾ | ಗ್ಲಾನ ಮಾಡಿಹೆ
 ಯೆಂದ ದ್ರೋಣ ||೩||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ನಗುತ | ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಿಡಿಯ ಸೂಸಿ | ಪಟ್ಟದರಸಗೆಂತು ಸಮನು
 ದೃಷ್ಟ ಹೀನನು ||೧|| ಯಾತಕಿಂತು ಭ್ರಾಂತಿ? ಹಿಂದೆ | ಮಾತನುಳುಹಿಕೊಳಲು ಧರಣಿ
 | ನಾಥರನುಭವಿಸಿದರೆಷ್ಟು | ಯಾತನೆಗಳನು||೨|| ಮರುತವೃಷ್ಟಿ ಸಖ್ಯ ಚಪಲ |
 ವಿರುವುದೆಂತದೊಂದೆ ಕ್ರಮದಿ | ತಿರುಗುತಿಹುದು ಕಾಲಚಕ್ರ | ವರಿಯೆ ನೀನದ ||೩||
 ಪೋಗಲರ್ಧರಾಜ್ಯ ಬಡವ | ನಾಗಿ ತಿಂದು ಬದುಕುವಷ್ಟು | ನೀಗಕೊಡದೆ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿ
 | ಯಾಗಬೇಡವೊ ||೪|| ಕಾಲ-ದೇಶ-ವರ್ತಮಾನ | ಮೂಲ ತಿಳಿಯದೇಕೆ ಬಂದೆ |
 ಬಾಲಭಾಷೆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ | ಗಾಳಿಗೋಪುರ ||೫|| ತಂದೆ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮೊ |
 ಳೊಂದೆ ಮನವು ಬಡ ಕುಟುಂಬ | ವೊಂದನುಳುಹಿ ಕೊಳದ ಲೋಭಿ | ಮುಂದೆ
 ಕಾಣುವೆ||೬|| ಮರದ ಗಾಳಿ ತೃಣಕೆ ಸಿಗದು | ದೊರಕುವುದು ಸಮಾನಕೆಂಬು |
 ದರಿಯದಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿ, ಮರುಳ | ತಿರುಕ, ಪೋಗೆಲಾ ||೭||

|| ಭಾಮಿನ್ಯರ್ಧ ||

ಸುಡು ದ್ರುಪದ | ಜರಿದೀಗ ಬಡವನ | ಕಡೆಗೇಶಿಸಿ ಬಡವಾಗ್ನಿ ಗರ್ಭವ | ತುಡುಕಿ
 ಮೈತ್ರಿಯ ಕಡಿದೆ ಹುಡಿಗಟ್ಟುವನು ಗರ್ವಗಿರಿ||೧||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಪೊರಟ ದುಃಖಿ ದ್ವೇಷದಿಂದವನ ಗರ್ವಮಂ | ಮುರಿವ ಯತ್ನಕೆ ಬಂದ ಸತಿಸುತರ
 ಸಹಿತ ಕರಿ | ಪುರಕೆ ಕೃಪನಲ್ಲಿದ್ದು ರಾಜಕುವರರಿಗೆ ಬಾವಿಯ ಚೆಂಡನುಂಗುರವನು ||
 ಕರದ ದರ್ಭೆಗಳ ಯೋಜಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಡೆ ಯುಧಿ | ಸ್ಥಿರನೊರೆಯೆ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪನಲ್ಲಿಂದ
 ದ್ರೋಣನಂ | ಕರೆತಂದನುಪಚರಿಸಿ ಕುಶಲವೇನೆನೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಚರಿತೆಯನೊರೆದನು
 ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತಂದೆ ಭರದ್ವಾಜ ಪೃಷ್ಠತಗಿರುವ ಮೈತ್ರಿ | ಯಿಂದ ದ್ರುಪದ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ || ಬಂದಗ್ನಿವೇಶನ
ಸೇರಿದ ನಾವಿಬ್ಬ | ರೊಂದಾಗಿದ್ದೆವು ಬಹುವರುಷ ||೧|| ದೊರೆಯಾಗಿ ಪಾಂಚಾಲ |
ಧರೆಯೊಳರ್ಥವ ನೀವೆ | ಮರಣಾಂತ ಸಿರಿಸರಿಸಾಟಿ || ಮರೆಯದಿರೆಂದಗಲಿದ
ದ್ರುಪದನ ನಂಬಿ | ತೆರಳಲೀಕ್ಷಿಸದೆ ನಿಂದಿಸಿದ ||೨|| ಗತಿಹೀನ, ಮಿತ್ರತ್ವಕಿರಬೇಕು
ಸರಿತೂಕ | ಮತಿಹೀನ ಕನಸಿನ ಗಂಟು || ಗತಗೋಷ್ಠಿ ಬಿಡು ಎಂದ ಬಂದೆನಹಂಕಾರ
| ಮಿತಿಮೀರಿತರೆವೆ ಮದ್ದೆನುತ ||೩||

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ಪರರಧೀನದಿ ವಿದ್ಯೆ ವಿಕ್ರಯ | ಕಿರದೆ ರಾಜಕುಮಾರರಿಂದಲಿ | ಮುರಿಸಬೇಕೆಂಬಿಚ್ಛೆ
ದ್ರುಪದನ ಗರ್ವಗಿರಿಶಿಖರ || ಕರಿಪುರದ ಸಿರಿ ನಿನ್ನದೀ ಕುವ | ರರು ನಿನಗೆ
ಸೇವಕರು ವಿದ್ಯಾ | ಗುರುವೆ ನೀನೆನಲೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿಸೆ ಕಲಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ ||೧||

ಭಾಗ್ಯಾಂಕುರ

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರಮನೆಯನು ಸೋಪ | ಸ್ಕರ ಸಹಿತಲಿ ಭೀಷ್ಮ | ಗುರುದ್ರೋಣಗೊಪ್ಪಿಸಿದ || ಸರಿ
ರಾಜ ವಿಭವದಿಂ | ದಿರೆ ಕೀರ್ತಿ ತಿಳಿದನ್ಯ | ರರಸು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರ್ದರು ||೧||
ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಕರ್ಣ | ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ | ದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವರೊಳಗೆ || ಚೆಲ್ಲಿ ಕಲಹಬೀಜ
| ವಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿಸಿದನು | ಚೆಲ್ಲಾಪ್ತ ಕೌರವಗೆ ||೨||

ಮಾ-ನಿಷಾದ

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಸುರಿವ ಬೆವರೊರೆಸುತ್ತಲೇಕಲವ್ಯನು ನಡೆಯು | ತಿರಲು ಎಡವಲ್ ರಕ್ತ ರ್ಪಿಲ್ಲೆಂದು
ಚಿಮ್ಮಿ ತಲೆ | ತಿರುಗಿ ಬೀಳಲ್ಕಾಗ ತಂಬೆಲರು ತೀಡಿ ದೇಹವ ಸೋಂಕೆ ಕಣ್ಣೆರೆದನು
|| ಶರಧನುವಿಗಾಗಿ ಸುತ್ತಲು ನೋಡೆ ದೂರ ಬಿ | ದ್ವಿರುವುದಂ ಕಂಡು ಗವಸಿಂದಪ್ಪಿ
ಮುದ್ದಿಕ್ಕಿ | ಗುರು ಸಿಗುವನೆಂಬಾಸೆಯಿಂ ಧಟ್ಟನೆದ್ದು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಪೊರವಂಟನು
||೧||

ರಾಗ - ಆಭೇರಿ - ಆದಿತಾಳ

ಕಾಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ | ಬಂದೆನು ಮಹಿ | ಮಾನನನರಸುತಿಲ್ಲಿ || ದ್ರೋಣನೆಂಬವ ಹಸ್ತಿ
| ನಾನಗರಿಯ ರಾಜ | ಸೂನುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ | ದಾನ ಮಾಡುವನಂತೆ ||೧|| ವಿನಯಿಯಾ
ದ್ರೋಣನಂತೆ | ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಪೂ | ಣನು ಕರುಣನು ಮೇಣಂತೆ || ಜನರಿಂತು

ಪೇಳುವು | ದನು ಕೇಳೆ ನನ್ನ ಯಾ | ಚನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ನೀಡು | ವನೊ? ಕಾಂಬೆ
ಪೋಪೆನು ||೨||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಣೆದು ಹಿರಣ್ಯ ಧನ್ವನ ಪುತ್ರನೇಕಲ | ವ್ಯನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಎನ್ನಲು || ಮನದಿ
ತರ್ಕಿಸುತ ದ್ರೋ | ಣನು ಬೇಡ ಬೇಡ ಪೋ! ಗೆನಲೆಂದನೇಕಲವ್ಯ ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿತಾಳ

ಮರುದಗ್ನಿ-ಜಲ-ಭೂಮಿ-ಬಿಸಿಲು-ಹುಟ್ಟಳವು | ಸಿರಿ-ವಾಣಿಯೊಂದೆ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲಿಂ
ಬಹವು || ಹರಿಯ ಪಂಕಜದಿ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ದಯದಿ | ಶರಚಾಪಗುಟ್ಟು ಗುರಿಯ
ಪೇಳೇ ಕ್ರಮದಿ ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದ ಕಲುಷದಿ | ಜೀವಿಯೋ | ರೋಮೆ ಪುಟ್ಟುವ ವರ್ಣದಿ ||
ಧರ್ಮದಂತಾಚರಿಸಲು | ಶ್ರೇಯಸ್ಸು | ಮರ್ಮವಿಲ್ಲವು ನಿನ್ನೊಳು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿತಾಳ

ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಗುಡಿಸಂಸಾರಗಳು | ಒಡಗೂಡಿ ಬೇಟೆ ಜೀವನ ವೃತ್ತಿ ಕೂಳೂ||
ಮೃಡಭಕ್ತರುಶನ ಶಿಷ್ಯರು ಮರ್ತ್ಯಾಶನರು | ಬಿಡೆನು ಸೇವೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗಿನ್ನಾರಿಹರು
||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಯ-ಪರಿಗ್ರಹ | ಶುಕ್ರನಂ | ತಿಷ್ಠ ಕೀರ್ತಿಯ ನಿಗ್ರಹ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಲಜರ
ಪಂಕ್ತಿಯೂ | ಧರ್ಮವ | ಲೆಷ್ಟೆಂದರಷ್ಟೆಗತಿಯೂ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿತಾಳ

ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆನ್ನ ಜನ್ಮದಾನಿಗಳು | ಮುಂದೆ ಜೀವನದೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕಗಳು || ನಂದವಪ್ಪುದು
ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ಬಂದು | ಹಿಂದೈದೆನೆಂದು ವಂದಿಸೆ ಪಾರ್ಥನೆಳೆದು ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲವೊ ಕೈರಾತ | ಕುಲಹೀನ ಕೊಲೆಗಾರ || ಕಲೆತು ನಮ್ಮ ಸಮಾನ ವಿದ್ಯೆಯ | ಕಲಿವ
ಹೆಮ್ಮೆಯ ಬಿಡು ಬಿಡು ||೧|| ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ | ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಕೊಂಡು || ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ

ತೆರಳು ಬಂದಂ | ತರರೆ ಛಲ ಬಲವೇತಕೊ ||೨|| ಇನಿತು ಗರ್ಜಿಸಿ | ಕಿನಿಸಿನಿಂ
ದೂಡಲು || ಮನದಿ ದ್ರೋಣನ | ತನುವ ನಿಲ್ಲಿಸಿ | ವನವ ಪೊಕ್ಕನು ದುಗುಡದಿ ||೩||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ನೆಲವ ಶೋಧಿಸಿ ಸಿಕತ ಮೃಣ್ಮಯೀ ಮೂರ್ತಿಯ | ನ್ನಲೆಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಮನದಲಿ
ಪಿಡಿದ ದ್ರೋಣನಂ | ನೆಲೆಗೈದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೇಕಲವ್ಯನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತೀರ್ದನು
|| ಬಳಿಕತ್ತ ದ್ರೋಣಕೃತ ಪಕ್ಷಿಲಕ್ಷ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ | ಯಲಿ ಜಲಾಹರಣ ಮೊದಲಾಗಿ
ಪಾರ್ಥನು ಶಿಷ್ಯ | ರಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಪ್ರತಿಮನೆಂದು ಕಳುಹಿದನೆಲ್ಲರಂ ಬೇಟೆಗಣಿಯಾದರು
||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ರೂಪಕತಾಳ

ಕರೆಸಿ ಭೀಷ್ಮ ಶಬರ ಶೀಬ | ಗರುಹಲೀಟಿ ನಾಯಿ ಬಲೆ ಶ | ಬರಿ ಕುಟುಂಬ ಸಹಿತ
ಪೊರಟ | ನೆರಗಿ ಬೇಟೆಗೆ ||೧|| ಅರಸು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ವನದೊ | ಳರಸಿ ಬೆರಸಿ
ಪೊಡೆಯೆ ಹಂದಿ | ಬರಲು ಕೊಂದನೇಕಲವ್ಯ | ಗೊರೆದ ಶೀಬನು ||೨|| ಕೋಲ
ಬಂದು ಸತ್ತಿತನ್ನ | ಕೋಲಿನಿಂದೆನುತ್ತಲವನು | ಕಾಳಗವನು ಗೈದ ಶೀಬ | ಬೀಳಲವನಿಗೆ
||೩|| ಶ್ವಾನ ಬೊಗಳುತ್ತೈದಲೇಳು | ಬಾಣ ಬಾಯಿಗೆಚ್ಚ ಗಾಯ | ಗಾಣದಂತೆ
ಬಿಗಿದುದಂಬನೇನನೆಂಬೆನು ||೪||

ರಾಗ - ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಪರಿಕಿಸಿ ಶಬರಿಯು ತಾಪದಿ | ಒರಗಿಸಿದೆಯೊ ಶರದಿಂದಲಿ | ಕರದಲಿ ಶಕ್ತಿಯು
ಕುಂದಲಿ | ತರಳನೆ ನಿನಗೆಂದು|| ಅರಸುತ ನೀರನು ತಂದವ | ಳೆರಚುತ ಬೀಸುತ
ಪತಿಗುಪ | ಚರಿಸುತಲೆತ್ತುತ ಕರೆತಂ | ದೊರೆದಳು ವೀರರೊಳು||೧|| ಕೈರಾತನು
ಮುನಿ ವೇಷದೊಳೋರುವ ದುರ್ಗದ ಕಣಿವೆಯ | ತೀರದಿ ಕಿರಿಕಿಟಿಗೋಸುಗ |
ಹೋರಾಡಿದ ಪತಿಯ|| ಧಾರಣಿಗೊರಗಿಸಿ ಶುನಕಂ | ಗಾರೊಂದಂಬನು ಮುಸುಡಿಗಿ
| ಸೇರಿಸಿ ಕೂಗದೊಲೆಸಗಿದ | ನಾರಿಹರವನಂತೆ ||೨||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಕೌರವರು ನಾಯ್‌ಮುಸುಡೊಳಕ್ಷತದೊಳೇಳಂಬು | ಸೇರಿದುದ ಕಚ್ಚರಿಯೊಳೇಕಲವ್ಯನ
ಶಬರಿ | ತೋರಿದಳು ಕಲಿಸಿದವರಾರೆನಲು ವಿಧಿ ಹರಿಹರಾತ್ಮಕ ದ್ರೋಣನೆನಗೆ ||
ಮೂರುತಿಯ ಮುಖದಿಂದನುಗ್ರಹವ ಗೈದಿಹನ | ಪಾರಮಹಿಮನ ಸೇವೆ ತ್ರಿಕರಣ
ವಿಶುದ್ಧಿಯಿಂ | ದಾರಾಧಿಸಿದನೆಂದ ವಿಗ್ರಹಾರ್ಚನೆ ಮೇಲೆನುತ ಹಸ್ತಿನೆಗೆ ಬಂದರು
||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ನೊಂದ ಮನದರ್ಜುನನು ದೋಣನ | ವಂದಿಸಲು ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ ಮೊಗಸಿರಿ |
ಕಂದಿರುವುದಾರಿಂದ ಬಂತೇ | ನೆಂದು ಪೇಳಿನಲೆಂದನು || ದುಗುಡದಿಂದ ||೧|| ಹಿಂದೆ
ನೀವೆನಗಪ್ರತಿಮಭಟ | ನೆಂದ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಡವಿಯೊಳು ಮ | ಣ್ಣಿಂದ ತವ
ವಿಗ್ರಹದನುಗ್ರಹ | ಹೊಂದಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಸೀರ್ಪನು || ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯದಲ್ಲಿ ||೨|| ಶರದ ಹಾರವ
ಶುನಕವಾಸ್ಯವ | ತೆರೆಯದಂತಕ್ಷತದೊಳೆಚ್ಚಿದ | ಪರಿಕಿಸಿದೆ ಕುಶಕೂಪದುಂಗುರಹರಣ
ಕೃತಿ ಗತಿಯಾದುದು || ಖಂಡಿತವಿದು ||೩||

ರಾಗ - ಆರ್ಯಸವಾಯ್ - ಏಕತಾಳ

ಆರಾತನ ನೀ ತೋರಿಸು ಮಾತನು | ಮೀರದೆ ನಡೆಯುವೆನೇಳೆನುತ || ಸೇರಲು
ಕಣಿವೆಯ ತೀರಕೆ ಗುರುಪದ | ಸಾರಸಕೆರಗಿದ ಕೈರಾತ||೧||

ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಗುರುವೆ ಮೆಚ್ಚಿರುವಿರೆಂಬುದನು | ವಿದ್ಯೆ | ಕರುಣಿಸಲರಿತೆ ಮೂರ್ತಿಯನು || ನಿರತ
ಹಣ್ಣೆಲೆ ಹೂಗಳಿರಿಸಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ || ಪರಿಕಿಸಿದೆನರ್ಚನೆಗಳನು ಸ್ವೀ | ಕರಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತನೆಲ್ಲವ
||೧|| ಹರುಷವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ನೋಡೆ | ಶಿಕ್ಷ | ಕರಿಗಪವಾದ ಹೋಗಾಡೆ || ಪರರಿಲ್ಲ
ಜಗದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಕಲಿಯುವುದೆಂಬ || ಪರಿಯು ನಿನ್ನಿಂದಾಯ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆ | ಗುರುವಿಗೀಯದ
ಕೊರತೆಯೊಂದಿದೆ ||೨|| ಎನ್ನೊಳಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ | ಕೇಳಿ | ದನ್ನೀವೆ ತಿಳುಹಿಸಿರೆನಗೆ
|| ಜನ್ಮದಾತರಿಗಿಂತ | ಲುನ್ನತರಿಹಪರ || ವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಪ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರ | ಸನ್ನತೆಗೆ
ಸರಿಯುಂಟೆ ಸದ್ಗುರು ||೩||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಶೀತಕಿರಣ-ಪುರುಹೂತಾದ್ಯಾಶಾ | ನಾಥಾರ್ಕರ ಮುಂದೆ || ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪೆನು |
ಜಾತಿಯ ಲುಬ್ಧನು | ನೀತಿಯು ಜಗಕೊಂದೆ ||೧|| ಧರೆ ತಿರುಗಲಿ ಶಶಿ | ತರಣಿ ನಿಲಲಿ
ನಭ | ಜರಿಯಲಿ ಫಣಿಗಡಲಿ || ಶರಧಿಯು ಬತ್ತಲಿ | ಹರಿಹರರಡ್ಡೈ | ಸಿರಲೀವೆನು
ಕೇಳಿ ||೨|| ತರಳ ಬಲದ ಹೆ | ಬೈರಳನು ನೀ ಕ | ತ್ರಿಸುತೆನ್ನಕರಕೇ || ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗಿ
| ತ್ತರೆ ಸರಿ ಪುಡುಕುವ | ಪಂಧನದ್ದುಂಗೆಕೆ||೩||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಗುರುವೆ ಎಂತಿರುವೆ ನೀನು | ಮನಸಾತೀತ | ಗುರುವೆ ಎಂತಿರುವೆ ನೀನು ||ಪ|| ಗುರು
ಗುರುತ್ವದ ಗುರಿಯ ಗುರುತಿಸದಿರುವ ಪರಹತಕೃತದ ಹೆಗ್ಗುರು ||ಅಪ|| ಸುರಪನಮಾತ್ಮನಿಗೆ

। ಮೊಮ್ಮಗ ನೀ ಪು | ಟ್ಟಿರುವೆ ಕುಂಭದಿ ಶುಚಿಗೆ || ಪರಶುರಾಮನು ದಾನ ಕರ್ಮಕೆ
 || ಚರಣ ತೊಳೆಯುತ ಕೊಟ್ಟನಸ್ತದ | ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಧನುವ ಮತ್ತೀ | ಶರದ
 ಪಂಡಿತನೆಂಬ ಬಿರುದಿಹ || ಗುರುವೆ ||೧|| ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂಗಳ | ಸ್ಮೃತಿ ನೀತಿಗ |
 ಳೋದಿ ಹಾಕುವುದೇ ಗಾಳ || ವ್ಯಾಧನೆಂದಟ್ಟಿದರು ಗುಣ ಕ | ಮಾರ್ದಿ ಭೇದದಿ ಕಲಿತೆ
 ನಿನಗಪ | ರಾಧಿಯೇ? ಘಟಸರ್ಪ! ಬೆರಳೇ | ಕೀದುರಾಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಯಘಾತಕಿ ||೨||
 ಒಂದು ಹೆಬ್ಬೆರಳೇತಕೆ | ದೇಹವನಿತ್ತೆ | ನಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಕೆ || ಹಿಂದೆ ಸ್ಮರತನು
 ತೆರಲು ತಾರಕ ಸಂದ ಮುನಿ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ವೃತ್ತನ | ಕೊಂದುದಿದೆ ಶಿಬಿಗಧಿಕನೇ ನಾ
 | ನೆಂದು ಕೊಯ್ವನಿತರೊಳು ತಡೆದನು ||೩||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಏಕತಾಳ

ಸಾಕು ಕೊಯ್ದಿರು ಕೈಬೆರಳ ಸಾಧಕರ | ಏಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗೈವುದು ನಿತ್ಯವಜರ ||
 ಲೋಕಾಂತ ಕೀರ್ತಿ ತುಂಬುವುದು ಕೈಲಾಸ | ಏಕಲವ್ಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಕಂಡೆ ಸಹಸ
 ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿ ವ್ಯಾಸಂಗ | ಮಾ | ಡಿದ್ದುದಕಿತ್ತೆಯೊ ಭಂಗ || ಮಧ್ಯದಿ ವಂಚಿಸಿದೊಲವ
 | ನೀ | ಯುದ್ಧದಿ ಪಡೆಯುವೆ ಫಲವ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಏಕತಾಳ

ದೋಷ ವಿದ್ಯಾವಿಕ್ರಯದೊಲೀದಕ್ಷಿಣೆಯು | ನಾ ಸಂಬಳಿಗನಲ್ಲ ಕೊಡವ ಪದ್ಧತಿಯು
 || ಭಾಷಾಭಂಗವಿದಲ್ಲ ಬಂತು ಒಪ್ಪಿದನು |
 ನೀ ಸೈರಿಸೆನಲೇಕಲವ್ಯ ಪೇಳಿದನು ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಗುರು-ಹಿರಿಯರು-ಬಲ್ಲವರು | ಸಿರಿ | ಸರಕರು ಎಂತುಸುರಿದರು || ಕೊರತೆಯು
 ಕುರುಹಿರದೆಂದು | ನಾ | ನರಿತಿರುವನು ಗುರಿಯೊಂದು||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಏಕತಾಳ

ಶಾಲಾಬಾಲಕರಶ್ಚತ್ವಾಮನಂದದಲಿ | ಮೇಲು ನೀನವರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||
 ಶೀಲ ಧೈರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳಲಿ | ಹೋಲುವರಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ವಾದವಿವಾದವು ಬೇಕೆ | ಅಪ | ವಾದಕೆ ಹೆದರುವುದೇಕೆ || ಭೂದೇವಾಸುರ ನಿನಗೆ |
ರುಧಿ | ರೋದಕ ಬೆರಳಿದೆ ಬಲಿಗೇ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ಮೂರುತಿಯ ಪೂಜಿಸಿದೆ ಮಾಂಸಾ | ಹಾರ ಕೊಡದಿಹೆ ಧರ್ಮಕರ್ಮವ | ಮೀರಿದೆನು
ಎಂದರಿದರುಣಜಲಧಾರೆ ಬೆರಳಿತ್ತ || ಆರು ಗುರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂ | ಮೀರಿಸರು
ಶುಭವಾಗಲೆಂದಾ | ಶೀರುವದಿಸುತ ಸಂತವಿಸುತ್ತೈತಂದ ಕರಿಪುರಕೆ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಗುರುದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮನಿಂ ಸಭೆಗೈಸಿ ಶಿಷ್ಯರೆ | ಲ್ಲರ ವಿದ್ಯೆ ತೋರಿಸಲ್ ವಸುಷೇಣನಿಗೆ
ವಂಗ | ದರಸುತನ ಕೌರವಂ ಕೊಡಲಟ್ಟಿದಂ ದ್ರುಪದನಂ ಕಟ್ಟಿ ತರುವೆನೆಂದು ||
ತೆರಳಿದರು ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರು ಕರ್ಣರಾಹವವ | ವಿರಚಿಸುತ್ತಪಜಯವನಾಂತಡಗಿದರ್ತಿಳಿದು
| ಕರೆದರ್ಜನಂಗೆಂದ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ನೀನವನ ತಂದೊಪ್ಪಿಸೆನಲೆಂದನು ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಗುರುವರ್ಯನೆ ನಾ | ಹರಕೆಯ ಬಲದಿಂ | ತೆರಳುವೆನಾಜಿಯಲಿ || ದೊರೆ ದ್ರುಪದನ
ಕೈ | ಸೆರೆ ಪಿಡಿಯುತ ಮ | ತ್ತುರುಳಿಪೆ ಚರಣದಲಿ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆರಗುತ ದಿ ಗ್ವರರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸಹಜಾತರೊಡಗೂಡುತ್ತಂ || ಹರಿ
ತಂದು ವರದಿಯ ಕಳುಹೆ | ಚರ ನೋಲಗ ಕೈದಿ ದ್ರುಪದಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೆಂದಂ ||

ರಾಗ - ಮುಖಾರಿ - ಏಕತಾಳ

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವೆನು ತಲೆಯನಿಟ್ಟು | ವಂದನೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು | ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವೆನು
ತಲೆಯನಿಟ್ಟು ||ಪ|| ಹುಡುಗನು ಸೇನಾ | ಗಡಣವ ಕೂಡುತ | ಧಡಿಗೆನು ಕೋಟಿಯ
| ಕೆಡಹುತ ಬಾಗಿಲ | ಬಿಡದೆನ್ನನು ಬೈ | ದ್ವೊಡೆದಟ್ಟಿದನು ||೧-ಪ|| ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರ
ಸಹೋದರರವರು | ಐವರೊಳು ಮಧ್ಯಮ | ಪಾರ್ಥನೆಂಬವಗೈ ಕೈ ಬಾಯ್
ಜೋರು || ಧೂರ್ತನು ನಿಮ್ಮನು ಹೆಡೆಮುಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತ | ಕೀರ್ತಿಕಲಶ ಮುರಿದಿಕ್ಕುವೆ
ಕರೆ ಸಮ | ವರ್ತಿಯೊಡನೆ ಧುರಕೈತರಲೆಂದನು | ವ್ಯರ್ಥ ಬಾಳು ಹಾಳಾಯಿತು
ದೊರೆಯೇ ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಬುದ್ಧಿಹೀನನೆ ನಾನಿರಲು ಭಯ | ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ನಿಲ್ಲಿಸು ಸೈನ್ಯಪಾಲನೆ | ಯುದ್ಧಕೇಳಿರೆನುತ್ತ
ಪೊರಟನು | ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿ ||೧|| ಬಂದಮಾತ್ಯನ ತಡೆಯಲನಿಲಜ | ಗೆಂದ
ಹುಡುಗಾಟಕೆಯೇ? ರಣವೇ | ನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಡುವೆ ಸಾಯುವ | ಸಂಧಿಕಾಲ
||೨|| ಬಲ್ಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಕುತಂತ್ರಿ ಸಮರವ | ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಿಂತೊರೆಯಲೇಕೆ | ನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸಿ
ಬದುಕು ಮುನಿದರೆ | ಕೊಲ್ಲದಿರೆನು||೨||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಗುರುವಾಣತಿ ನಾ | ಪರಿಪಾಲಿಸುವೆನು | ಧುರಬಿಡದಿರೆ ಗೋಳು || ಶರವ ಪ್ರಯೋಗಿಸ
| ಲರಿಯದೆ ನೀ ನಿಜ | ಹರಣ ಕೊಡುವೆ ಕೇಳು ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯಂದದಲಿ ಎಳೆ | ತೋಳುಗಳೊಳು ಬಲವೆಲ್ಲಿ ||
ಕಾಳೋರಗಕಿದಿರಿಲಿಯೇ | ಈ | ಕಾಳಗಕರ್ಭಕ ಗುರಿಯೇ ||೧|| ಅಣುವಾದರು
ವಿಷಕೊಲದೆ | ಕಿಡಿ | ಕಣ ಕಾನನವನು ಸುಡದೆ || ಗಣಪತಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ | ಲಘು
ತ್ಯಣ ಸಾಕಾದುದು ಬಲಕೆ ||೨|| ಬಂದಿದೆ ನಿನಗಾ ಕಾಲ | ತಾ | ಕೆಂದೆಚ್ಚನು
ಬಹುಕೋಲ || ಗಂಧವಹಾತ್ಮಜ ಕಡಿದು | ಗದೆ | ಯಿಂದೊರಗಿಸಿದನು ಬಡಿದು ||೩||
ಅತ್ತ ನರನು ರಿಪುಬಲವ | ಸವ | ರುತ್ತ ಬರಲು ಕಂಡಿರವ || ಪೃಥ್ವಿಪ ದ್ರುಪದನು
ತಡೆದ | ಪೂ | ವೋತ್ತರ ಪೇಳಾರಂದ ||೪||

ರಾಗ - ತುಜಾವಂತು - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಮಾತಕೇಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ | ಚತುರುಪಾಯ | ನೀತಿಯಂತೆ ಗೈವೆ ನಿನ್ನಲಿ ||
ಶೀತಕಿರಣವಂಶ ಪಾಂಡು | ಜಾತ ಧರ್ಮರಾಯ ಭೀಮ | ಪಾರ್ಥ ನಕುಲನು
ಸಹದೇವ | ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರರೊಡನೆ ಕುಂಭ | ಜಾತರಿಂದ ಚಾಪವೇದವ || ಕಲಿತುದಕ್ಕೆ
| ನೀತಿಯಂತೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ತವ || ಆಗಮನವ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪವ || ನೊರೆಯ
ಬಂದೆ ||೧|| ನೂರು ಮಂದಿ ಕರ್ಣಸಹಿತ | ಕೌರವರನು ರಣದಿ ಬೆನ್ನ |
ತೋರುತುಳಿದರಿಯದಿಂತು | ಸಾರಿದೆಯಲ ಮೋಸವಾಗ | ಬಾರದಾನೆಗಾಡು
ನಿಲುವುದೆ || ನದಿಯದಾಟ | ಲಾರದವ ಸಮುದ್ರ ಹಾವುರ್ದೇ || ವೈರಿತೀವಿರ | ಸೂರ
ದ್ರುಪದನೆಂಬ ಬಿರುದಿದೆ || ಪೋಗು ಹಿಂದೆ ||೨|| ಎಲವೊ ಹಿಂದೆ ಮಾತಿಗಾಗಿ |
ಬಲಿಯು ಹರಿ ಶಶಾಂಕ ಭೀಷ್ಮ | ನಳರು ದಾಶರಥಿ ಮಹೇಶ | ರಲೆದು ಕಷ್ಟದಿಂದ
ಕೀರ್ತಿ | ಬೆಳಗುತಿಹರು ತಿಳಿಯದಾದೆಯ || ನಿನಗೆ ಸೇರಿ | ದಿಳೆಯೊಳರ್ಧ
ಕೊಡುವೆನೆಂದೆಯಾ || ದ್ರೋಣರಿಷ್ಟ | ಸಲಿಸದಟ್ಟಿ ಪತಿತನಾದೆಯಾ || ಸಿಗದು ಜಯವು
||೩||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಮಕ್ಕಳಾಟವೆ ಪಟ್ಟವು | ನಿನಗನುಭ | ವಕ್ಕಿಲ್ಲ ಯೋಗಡಿಟವು || ಹಕ್ಕು ವಿಸ್ತೃತದ ಕೃತಿಗೆ
| ವಿಕೃತಿ ಧ | ಮಕ್ಕಳಿವು ಬಾಹುಜರಿಗೆ ||೧|| ಅಂಧಕಾರದಲಿ ಸಿಲುಕಿ | ಷಡ್ವೈರಿ | ಗಂ
ದಾಸನಾಗಿ ಕೆದಕಿ || ನಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷದ | ಫಲ ಸೋಲಿ | ನಿಂದ ತಿಳಿಯುವೆ
ದುರ್ಮದ ||೨|| ಅರಿತೆ ಕೌರವ ಕಳುಹಿದ | ನಿನ್ನ ಸಂ | ಹರಿಪ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿದ ||
ತರಳ ನೀನೆನ್ನ ಕೆಣಕಿ | ಸಾಯದಿರು | ತೆರಳು ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕಿ ||೩||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಹೊರಡೀಕ್ಷಣ ಮ | ದ್ಗುರು ದ್ರೋಣರ ಶ್ರೀ | ಚರಣಕೆ ವಿನಯದಲಿ || ಎರಗುತ
ದೇಶದೊ | ಳೊರೆದಂತರ್ಥವ | ತೆರು ನೀ ಸಾಮದಲಿ ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹುಡಗನೆಂದು ಕೈ | ತಡೆದರಹಂಕಾರ || ಹೆಡತಲೆಯ | ನಡರಿಹುದು ಸುಮ್ಮನೆ|
ಕೆಡದಿರನ್ನರ ಕಾರ್ಯಕೆ ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಸ್ವಾರ್ಥತೆಗಾಗಿ ಸ | ಮರ್ಥಿಸುತಿರುವುದ | ನರ್ಥವು ಸಂಗರದಿ || ಕರ್ತವ್ಯದಿ ಸಮ |
ವರ್ತಿಯಹೆನು ನಿಃ | ಸ್ವಾರ್ಥಿಯು ಸಂಗರದಿ ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಿ | ನಲ್ಲಿ ಪರಾರ್ಥತೆ || ಬಲ್ಲೆ ಬಕವೃತ್ತಿಯನು ಶರಮುಖಿ |ದಲ್ಲಿ
ತೋರುವೆ | ಪರಿಕಿಸೂ ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಗುರುವಾಚ್ಛೆಯ ನಾ | ಪರಿಪಾಲಿಸುವೆನು | ಧುರಕನುವಾಗೆಂದು || ಶರವ ಪ್ರಯೋಗಿಸ
| ಅರಿತದ ನಡು ಕ | ತ್ತರಿಸುತ ನೃಪ ಮುಳಿದು ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ | ತರಳ ನಿನ್ನಯ ಧೈರ್ಯ || ಶರಧಿಗಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನು ಬಿ |
ಟ್ಟುರುಹುವೆನು ಎಂದೆಚ್ಚನು ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಪಾಶಿಯಸ್ತದಿಂದದನ್ನು | ನಾಶಗೈದು ತಿಮಿರ ಪೂಡೆ | ಪೂಷನಂಬಿನಿಂದ ದುಪದ |
ಘಾಸಿಗೈದನೂ ||೧|| ಮರುತಗುರಗ ಮೇಘಕನಿಲ | ಗಿರಿಗೆ ಭಿದುರಗೊಟ್ಟು ತರಿದ |
ಶರದ ವೃಷ್ಟಿ ಸವ್ಯಸಾಚಿ | ಸುರಿದ ಸುತ್ತಲೂ ||೨||

ಭಾಮಿನೀ

ಭರದಿ ಬಹ ಕಣೆ ಕಡಿಕಡಿವುತಿರೆ | ತುರಗ ಬಿತ್ತೈದಿದನು ಸೂತನು | ಧರೆಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತೀಟಿ
ಬಲೆಯ ಕಠಾರಿಯಿಸಿಗದೆಯ || ಧುರದೊಳಪಜಯಿ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಿ | ನರನ ಕೈ ಸೆರೆ
ಸಿಕ್ಕಲರಿತಿದ | ನರಸಿ ಕೌಸವಿ ಬರುತ ಪತಿಯನು ಕಂಡು ಮರುಗಿದಳು||೧||

ರಾಗ - ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಏನಿದು ಬಂದಾಪತ್ತಕ | ಟಾನೀ ವರೆಗಿಂತಾದುದು | ಕಾಣೆನು ಶಿವಶಿವ | ವೈರಿಯು
ಧೀನದಿ ರಥದೊಳಗೆ || ದೀನರೆ ಮೌನದಿ ಕುಳಿತಿರೆ | ಬಾನೊಳು ಪಗಲೊಡೆಯಗೆ ಸ್ವ
| ಭಾರ್ನುವು ಸೋಂಕಿದೊಲಾದುದು | ಬಾ ನೀ ನನ್ನೆಡೆಗೆ||೧|| ಬೇಡನ ಕೈವಶದರಗಿಣಿ
| ಪಾಡಾದುದು ಚತುರಂಗಗ | ಳೋಡಿದವಷ್ಟು ಸಚಿವರಿದ | ನೋಡರೆ ಕಷ್ಟವನು ||
ಬೇಡಿದುದೆಲ್ಲವ ಕೊಡುಗೈ | ಯಾಡಿಸುವಾಗಿಹರೆಲ್ಲರು | ಕೇಡೊದಗಲು ಬರಿಗೈಯನ
| ನೋಡುವರಾರಿಹರು ||೨|| ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸೇನಾಯಿತು | ಗಣ್ಯನೆ ವಿಕ್ರಮಿಯಾಗಿಹೆ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನ್ಮ ನಿರರ್ಥಕ | ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಡಲು|| ಮಣ್ಣೆರಚದೆ ಬಾಳಿಗೆ ಮೈ | ಗಣ್ಯನು
ಸಗ್ಗದಿ ಸೊಗಯಿಪ | ಪುಣ್ಯ ಬಹುದು ಪತಿಭಿಕ್ಷೆಯ | ನಣ್ಣನೆ ನೀ ಕೊಡಲು||೩||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ಬೇಡುವುದೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ | ಅದ | ನೀಡದೆ ಪೋದರನಿಷ್ಟ || ಕಾಡುವುದೆಂಬುದು |
ನೋಡೀ ಪತಿಗತಿ | ಗೇಡಾದುದು ಜಯ | ಕೂಡದೆ ಸಮರದಿ ||೧|| ಮಂಗಲೆ
ಸೌತ್ರಾಮಣಿಯೆ ||೨ || ಧಾರ್ಂಗನಿಗಲ್ಲರಿಯರಿಯೇ || ಸಂಗರ ಬೇಡೆಂ | ದಿಂಗಿತ
ತಿಳುಹಿದೆ | ಸಂಗಡ ಬಾರದೆ | ಭಂಗವಿದಾಯಿತು ||೩|| ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಬಳಿಗೆ
| ಗುರು | ಕಾಣಿಕೆಗೀತನ ಕೊಡುಗೆ || ನಾನಧಿಕಾರಿಯು ಮೇಣವರಿಷ್ಟವು | ಪ್ರಾಣಭಯವ
ಬಿಡು | ದಾನಿ ಕಲಶಜನು||೪||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಮರುಗದೈದೆಂದೇರಿ ತೇರ ದುಪದನು ತನ್ನ | ವರ ಸಹಿತ ಪೋಪುದಂ ಕೌಸವಿಯು
ಕಂಡು ಬಹು | ಪರಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಧೀಮಂತ ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ ಗಜನಗರಿಗೈತಂದಳು
|| ಗುರುಗೃಹವ ಪುಡುಕಿ ಸೌತ್ರಾಮಣಿಯು ದುಗುಡದಿಂ | ಬರಲರಿತು ಕೃಪಿಯು

ರಾಜೋಚಿತ ವಿಭವದಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ದಾಸಿಯರಿಂದ ಸೇವಿಸುತ
ಕುಳ್ಳಿಸುತುಪಚರಿಸುತಂತೆಂದಳು ||೧||

ರಾಗ - ಮೋಹನ-ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕೆರೆಯ ಶೋಭಿಪ ಪದ್ಮವು | ಕಾಡರೆಯರ್ಕ | ದುರಿಗಪ್ಪಂತಿದೆ ಮೊಗವು || ದೊರೆ
ದ್ರುಪದನ ಪಟ್ಟ | ದರಸಿಯಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ | ಭರಿತಳೆಂತೈತಂದೆಯೋ ||೧|| ಸಿರಿ-
ಮಿಂಚು-ನೀರಗುಳ್ಳೆ | ತೆರೆಗಳಾಯು | ಚರವೆಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೆ || ಅರಿಯದಾರರಿಗಳ
| ಸೆರೆಗಡಿಯಾಳಾಗು | ತಿರುವರಜ್ಞಾನದಿಂದ ||೨|| ಬಡವರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ |
ಗೊತ್ತಿದೆ ಮೂವ | ರೊಡಲ ಶಾಂತಿಯ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ || ಕೊಡದಟ್ಟಲೂರೂರು | ನಡೆತಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ
| ಗುಡಿಯನೆಂತರಿತೈದಿದೆ ||೩|| ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ | ನಾ ಕ್ಷಮೆಯ ಕೈ | ಜೋಡಿಸಿ
ತಲೆಯ ಬಾಗಿ || ಬೇಡುವೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ | ನೀಡಭಯವ ಸಾರ್ಥ | ಮಾಡೆಂದಳಡಿಗೆರಗಿ
||೪||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಏಕತಾಳ

ನರನು ಬಂದನ್ನೆರಸನೊಡನೆ | ಧರವ ಗೈದು ಗೆಲಿದು ಕೈಯ | ಸೆರೆಯ ಪಿಡಿದು
ರಥದೊಳಿಟ್ಟು | ಕರೆದು ತಂದನು||೧|| ತರಳರಿಂದ ನಾವು ಕಾಲ | ಹರಣ ಮಾಡುತಿಹೆವು
ನೋಡಿಂ | ತರಸು ಮಕ್ಕಳವರ ಗೊಡವೆ | ತಿರುಕಳೆನಗೇಕೆ ||೨|| ಎನ್ನ ಪತಿಯ ತಂದ
ಪಾರ್ಥ | ನಿನ್ನ ರಮಣಗೀವ ದಯೆಯಾ | ಇನ್ನು ನೀನು ಪತಿಯ ಭಿಕ್ಷೆ | ಯನ್ನು
ಕೊಡಿಸವ್ವ ||೩|| ಕಳೆದ ಜನ್ಮವಾಪದಿಂದ | ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಕಾಂತನಿದಿರು | ನಿಲಲಿಹಕ್ಕೆ
ಪರಕೆ ಹಾನಿ | ತಿಳಿಯದೆ ರಾಣಿ ||೪|| ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನು ಮೀರು | ತೋರ್ಮೆ
ನಡೆಯಲಾರೆನೆಂದ | ಮರ್ಮ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡಿಸು ಪತಿಯ | ಕರ್ಮಕಥನದಿ ||೫||

ಭಾಮಿನೀ

ಗುರುಹಿರಿಯರಧಿಕಾರಿ ವಿದ್ವಾಂ | ಸದು ಧನಾಡ್ಯ ಸಮರ್ಥ ಸರ್ವ | ಜ್ಞರಿಗೆ ಪೇಳುವುದೆಂತು
ಕೈಲಾಪನಿತು ಕಾಂಬುವನು || ಒರೆಯುತಿರಲಿಂತತ್ತ ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ದ್ರುಪದನಂ
ನರ | ನೆರಗಿ ನಿಲೆ ಬೆರಗಾಗೆ ಸಭೆ ಗುರು ದ್ರೋಣನಂತೆಂದ ||೧||

ರಾಗ - ಧನಸಿರಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಏನಿದೂ | ಪಾಪ ಏನಿದೂ ||ಪ|| ಏನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆ ಪುಣ್ಯನದಿ ತೀರ್ಥ | ಸ್ನಾನದಿ
ಮಕುಟವಿಟ್ಟುರುವಂಥ || ಶೀರ್ಷ | ಭೂನಾಥರಿಂದ ವಂದನೆ ಗೊಳುತ|| ಕಪ್ಪ |
ಕಾಣಿಕೆಗಳ ಭಂಡಾರದಲಿ ತುಂಬಿಸುತ || ಕುಳಿತು ಸಿಂಹಾಸನದಿ | ಪೊಗಳುವರ
ಮುದದಿ || ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳಿತ್ತು ಮಾನಿತನಾಗಿದ್ದು | ಹೀನ ಭಿಕ್ಷುಕನಾದೀ | ದ್ರೋಣನಡಿಗೆ

ಬಿದ್ದು | ದೇನಿದು ||೧|| ಬಡವರಿದ್ದರೆ ದೇಶಕೇಂ ? ಗೈದಾಳುತ ಕೀರ್ತಿ | ಪಡೆದೈಹಿಕಾ
 ಮುಷ್ಠಿಗಳನ್ನು|| ಸಾಧಿ | ಸಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಕೆ ನೀನು || ಸಾಕು | ಹುಡುಗ
 ಮಚ್ಚಿಷ್ಟ್ಯಗಾಹವವನ್ನು || ನೀಡುತಲಿ ಕೈಸೆರೆಯ | ಸಿಕ್ಕುತ ಕೋತಿ ಮರಿಯ || ಹಿಡಿದು
 ಬಂಧಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ | ಗೊಡುವಂತಾಯಿತು ಮೀಸೆ | ಗುಡಿಸಿತೆನ್ನಯ ಪಾದ | ದಡಿಯ
 ಧೂಳುಗಳಾಸೆ ||೨|| ಧಾರಣಿ ಧನ ಧಾನ್ಯ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಧಿ | ಕಾರ | ಸಿಕ್ಕಿಹುದೆನ್ನ
 ಕರದಲ್ಲಿ || ತೃಣಶ | ರೀರ ಬಿದ್ದಿತು ಪಾದ ತಲದಲ್ಲಿ || ನಿನ್ನ | ದೀರತ್ನ ಮಕುಟ
 ಮತ್ತಿಡಲೆಲ್ಲಿ || ಸುಟ್ಟತೆ ಗರ್ವಗಿರಿಯು | ಅಂದಿನ ದುಃಖದುರಿಯು || ಸೇರಿ ಕಂಬನಿ
 ಬಿಸಿ | ಕಾರಿ ಕಾಲ್ಮೂಳೆಯಿತು | ವೀರಜೀವಚ್ಚವ | ಕಾರಿಲ್ಲದಾಯಿತು || ಏನಿದೂ ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಒಂದೆ ಗುರು ಸಹಪಾಠ ಕೂಟದ | ಬಂಧಕಿಲ್ಲೆಣೆ ಕರ್ಮಗುಣ ನಡೆ | ಯಿಂದ
 ಕೆಟ್ಟಪವಾನ ಚಿಂತೆಯು ದಹಿಸಿತೆಲ್ಲವನು || ಹಿಂದಕಣಿ ಮಾಂಡವ್ಯ ಬಾಲ್ಯದ | ಸಂಧಿ
 ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಳೆದುದ | ರಿಂದ ವಚನಭ್ರಷ್ಟನೆನಲೈ ತಂದರರಸಿಯರು||೧||

ರಾಗ - ಆನಂದಭೈರವಿ - ಆದಿತಾಳ

ಮಣಿದು ಸೌತ್ರಾಮಣಿಯು ವಿಪ್ರ | ಮಣಿಯೆ ಕರುಣೆಯಿಂದಲಭಯ | ನೀಡುವೆ |
 ಎಂದು | ಬೇಡುವೆ ||೧|| ಕರವ ಪಿಡಿದನರ್ಥದೇಹ | ತೊರೆದು ಸಾಯದೆಂತು
 ಮುಂದೆ | ಬಾಳುವೆ | ಬವಣೆ | ತಾಳುವೆ ||೨|| ದುರಿತವಾತ್ಮಹತ್ಯೆಯಿಂದ | ಬರುವುದಕಟ
 ವರನ ಭಿಕ್ಷೆ | ಕೊಡುವೆಯಾ | ಎನ್ನ | ಕಡಿವೆಯಾ ||೩|| ತಲೆಯ ಪಾದತಲದಿ ಕುಟ್ಟಿ
 | ಕಳೆವೆ ಪ್ರಾಣ ಪಾಪವೆನ್ನ | ತೊರೆವುದು | ನಿನಗೆ | ಬರುವುದು ||೪||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ವಂದಿಸಿ ದೋಣಿಗೆ ಕೃಪಿಯು | ನ | ಮ್ಮಿಂದಿವರೀಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು || ಬಂಧನವೆಂದಿಗು
 ಬಾರದಿರಲಿ ಯಮ | ನಿಂದ ವಿಧಿಸದೀಶಿಕ್ಷೆಯು ಶಿವ ಶಿವ||೧|| ದ್ವೇಷಗಳೇನಿವಳಲ್ಲಿ |
 ನಿ | ದೋಷಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಬಳಲಿ || ದೇಶಕೋಶ ಬಿ | ಟ್ಪಾಶಿಸಿ ಧರ್ಮದ | ಪಾಶಬಂಧನಕೆ
 | ಗಾಸಿಯಾಗಿಹಳು||೨|| ಮೊದಲಾದ ಬವಣೆಯನು | ಸ್ಮರಿ | ಸಿದರೆಮ್ಮ ವಿಧಿಗಿವನು
 || ಬದಲಾಡಿದನೆಂ | ದದ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬಿಡು | ವುದು ಮೃದುಮನ ಹಿತ | ಸುದತಿಯ
 ರಕ್ಷಿಸು ||೩||

ರಾಗ - ಕೇದಾರ - ಝಂಪೆತಾಳ

ನರನೆ ನಿನ್ನಭಿಮತವನು | ಪೇಳೆನಲು | ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನಿತ್ತೆನು || ನಿರತ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹ
 | ಸಾಕೀತ | ನರಿಯಲ್ಲ ಬರಿ ವಿಗ್ರಹ ||೧|| ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ವಿಜಯ | ಮಿತಿಯರಿತ

। ಬಲ-ಬುದ್ಧಿ ತೋರ್ಬಬಗೆಯ || ಒಲಿದೀವೆನಸ್ತು ಹೃದಯ | ನಿರ್ಭೇದಿ | ಸಲು
ರಣದಿ ವೈರಿ ಹೃದಯ||೨||

“ಇದಂಬ್ರಾಹ್ಮಂ”

ರಾಗ - ಮಧುಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವ ದಾತನಿಗೆ ಕ | ಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಸುವ ಪರದಿ ಯಮ ಮು | ಚ್ಚಿಟ್ಟು
ತನ್ನದ್ದೆಂಬ ಕೃಪಣಂ | ಗಿಷ್ಟ ಸಿಕ್ಕುವ ಭಾಗ್ಯವು ||೧|| ಬಂಧನದ ಭಯ ಬಿಡು ದ್ರುಪದ
ಸಖಿ | ನೆಂದ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ನೀ ಮೊದ | ಲೆಂದುದನು ನಾ ನಡೆಸುವೆನು ಮನ
| ನೊಂದು ಬಳಲದಿರೆಂದನು||೨||

ಶೀಲಸತಿ ಮತಿವಂತೆ ನಿಜ ಪಾಂ | ಚಾಲದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಧವ | ನಾಳುತುತ್ತರವೆನ್ನ
ಪೆಸರಿಂ | ದಾಳಿ ಕಪ್ಪುಕೊಡುತ್ತಿರು ||೩|| ಕೇಳಿದಂದಿಂದಿಂದಿನರ್ಧವ |
ಮೂಲಧನದರ್ಧಾಂಶದಿಂದ ದೇ | ವಾಲಯಾನ್ನಚ್ಚಿತ್ರ ವಿದ್ಯಾ | ಶಾಲೆ ನಡೆಯಿಸು
ಕಟ್ಟಿಸಿ||೪|| ಗೋವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪೋಷಿಸು | ದೇವ ಋಷಿ ಆಚಾರ್ಯ ಪಿತೃಗಳ
| ಪಾವಕನ ಮುಖದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯ | ಗೈವುದಿಷ್ಟಿಸುಭಿಕ್ಷೆಗೆ ||೫||

ರಾಗ - ಆಹೇರಿ - ಆದಿತಾಳ

ನೀನೇ ಮಹಾತುಮನು | ಕುಂಭೋದ್ಭವ | ನಾನೇ ಮಹಾಧಮನು ||ಪ|| ನಾನು
ನನ್ನದು ಎಂಬಹಂಕಾರದಲಿ ಕೆಟ್ಟೆ | ನೀನು ನಿನ್ನದು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನದೀವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ||ಅ-
ಪ|| ಧರಣೀಶನಾದೆನ್ನಯ | ನಾಮವ ನೀನು | ಧರಿಸಲರ್ಧವನಿತ್ತೆಯ || ಮರಣಪರ್ಯಂತ
ಗೈ | ದಿರುವ ನಿನ್ನುಪಕಾರ|| ಮರೆಯಲಾರೆನು ಹಗ | ಲಿರುಳು ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಿ ||೧||
ಉತ್ತರ ಪಾಂಚಾಲಕೆ | ನಿನ್ನಧಿಕಾರ | ವಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯಕೆ || ಕೆತ್ತಿಸಿ ನಾ ನವ |
ರತ್ನಗಳಿಂದಲ್ಲ | ಲ್ಲಿತ್ತು ಹೊಗಳಿಸುವೆನು | ಸತ್ತು ದ್ರೋಣನೆಂದು ||೨||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಗುರು ದ್ರೋಣಕೃಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಸುರನದೀಸುತ ವಿದುರ
ಕೃತವರ್ಮರೊಂದಾಗಿ | ಹಿರಿಯನಾಗಿಹ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದರು
ವಿಭವದಿ || ತರುಣಿಯರು ಪಾಡುತೆತ್ತಿದರಾರತಿಯನೆಲ್ಲ | ವರಿಗುಚಿತವಿತ್ತುಪಚರಿಸಿ
ದ್ರುಪದಗಾನೆ ರಥ |

ತುರಗ ಸಾರಥಿಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದರು ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಮಂಗಲಮಾದುದು
||೧||

||೨೩||

ಸಂಧಿ-೩. 'ಯಜ್ಞಾಂಕುರ'

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಎರಗಿ ಗುರುಗಣಪತಿ ತ್ರಿಮೂರುತಿ ತ್ರಿಶಕ್ತಿ ದಿ | ಗ್ವರಸುರರ್ಷಿ ಪುರಾಣಪುರುಷ ಕವಿ
ಮುನಿಗಳಿಗೆ | ವಿರಚಿಸುವ ಯಕ್ಷಗಾನದಿ ದ್ರೋಣ ಚರಿತೆಯುತ್ತರ ಭಾಗವನು ವಿವರಿಸಿ
|| ಒರೆದ ವೈಶಂಪಾಯನನು ನೃಪಗೆ ಪಾಂಚಾಲ | ದೊರೆಯಾದ ದ್ರುಪದ
ದ್ರೋಣನೊಳೊಪ್ಪಿದಂತಾಳು | ತಿರಲೋಲಗದೊಳೊಂದುದಿನ ಕೌಸವಿಯು
ಚಿಂತೆಯಿಂದಿಹುದ ಕಂಡೆಂದನು ||೧||

ರಾಗ - ನಾಟ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಕಾಂತೆ ಬಾರಲೆ ಪುಣ್ಯ | ವಂತೆ ಪದವಿಯ ಭಾಗ್ಯ ಬಂತು ಷಡ್ಗುಣಿ ನಿನ್ನ | ನೆಂತು
ಬಣ್ಣಿಸೆನು || ಸಂತಸದ ಕಳೆ ಕಳೆದು | ಚಿಂತೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಮುಖ | ಕಾಂತಿಯಳಿದಿರುವುದೇ
| ಕಿಂತು ನಿಜ ತಿಳುಹು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಪಿತನ ಋಣ ಸುತನಿಂದ ಪಡೆದವ | ಳತಿ ಋಣವು ಸುತೆಯಿಂದ ತೀರುವ |
ಶ್ರುತಿವಚನ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಕುಲಕುಜ | ಮೃತಿಯನ್ನೈದಿತೆ ನರಕಕೇ | ಪತಿತರಹೆವು ||೧||

ರಾಗ - ನಾಟ - ಝಂಪೆತಾಳ

ದಾರ-ಪಶು-ಮಕ್ಕಳಾ | ಗಾರಗಳು ಋಣವೆಂಬ | ದಾರದಾಧಾರದಿಂ ಸೇರುವುದು
ಬಂದು || ಆರು ಯತ್ನವ ನಾವು | ಸೇರಿ ಮಾಡುವುದಕಧಿ | ಕಾರಿಗಳು ದೈವ ಬಲ |
ಕಾರು ಹೊಣೆಯಹರು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಗುರುವು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ ಸಖ ಭೂ | ಸುರನು ಶರಪಂಡಿತ ತಪೋಧನ ಬರಲು
ಸತಿಸುತರೊಡನವರ ಧಿ | ಕೈರಿಸಿದಘ ಬೆಂಬಿಡುವುದೇ | ಇರುಳು ಹಗಲು ||೧||

ರಾಗ - ನಾಟ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಅದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ | ವಿದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಕಲ ಸಂ | ಪದ ಸಹಿತ ಪಾಚಾಂಲ |
ಪದವಿಯೆನಗೊಲಿದು || ಮುದದಿಂದ ಕೊಟ್ಟನ | ಲ್ಲದೆ ಶಪಿಸಲಿಲ್ಲ ನಿನ | ಗಿದೆ
ಮನೋರೋಗ ಮ | ದ್ವಂದ್ವದಗದೀ ಜಗದಿ ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ದ್ರೋಣಗೃಹಿಹ ಪುಣ್ಯದಿಂ ನಮ | ಗೇನು ಫಲ ಜಪತಪಗಳಿಂ ದೈ | ವಾನುಕೂಲವ
ಪಡೆದಡಿಷ್ಟಾ | ಧಾರ್ನುಭವಕಣಿಯಪ್ಪುದು | ಸ್ಥಾಣುದಯದಿ||೧||

ರಾಗ - ನಾಟ - ಝಂಪತಾಳ

ಮಡಿದೆ ದೇಹವನು ಗುರಿ | ಪಡಿಸಿ ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿ | ಒಡವೆ-ಧನ-ಧರೆ ತಂದೆ |
ಪೊಡವಿಪರ ಗೆಲಿದೂ ||
ಪಡೆದುದೊಬ್ಬಳನು ನೀ | ಮಡದಿಯಾಗಿದುರ್ ಕೈ | ಬಿಡದೆತ್ತಿದನುಭವದ ನುಡಿ ಸತ್ಯ
ರಮಣೀ ||೧||

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ಮನುಜಗೃವಾರ್ ಯತ್ನದಲಿ ನಾ | ಲ್ಕನೆಯದೊಳಿತ್ತಿದ್ದಾರುರಿಪುಗಳು | ಹನನವಘಪರ
ಹರನ ದರ್ಶನವೆಂದಳಡಿಗರಗೀ || ಜನಪತಿತ್ವವ ನಡೆಸು ಧೀಮಂ | ತನೆ ಮರಳಿ
ಬಪ್ಪನ್ನೆಗೆಂದೆ | ದ್ವನು ರಜತಗಿರಿ ಪರ್ಯಟನ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಪರನಾದ ||೧||

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಢಕ್ಕಾಕಾರದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟ ತುದಿಯೋಳಂಬಾನ್ವಿತಂ ಶಂಕರಂ | ಢಕ್ಕೋದ್ಭೂತ ನಿನಾದ
ಭೇದಗಳ ಸೂತ್ರಾಧಾರವಂ ಕಲ್ಪಿಸೀ || ತಕ್ಕಂತಾಡಲು ಗೌರಿ ಗೈದು ಭವಗೇ ಸಪ್ರೇಮ
ಸತ್ಕಾರಮಂ | ನಕ್ಕಂತೆಂದಳು ಸುತ್ತುತೀರ್ಪ ದ್ರುಪದಂ ತ್ವದ್ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಏಕತಾಳ

ಕುಣಿವುದೇಕೆ ಪೇಳು | ಹುಚ್ಚೆಂ | ದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಬಾಳು || ಘನತೆಯೆ ಭಕ್ತರ |
ದಣಿಸುವುದೇತಕೆ | ಜನಪತಿ ದ್ರುಪದನ | ಮನವನು ತಿಳಿಯುವ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಇಂದ್ರಸೇನೆಯು ಮುದ್ದಲ | ಮುನಿಪತ್ನಿ | ಬೆಂದು ವಿರಹದಲಿ ಬಹಳ || ಬಂದೆನ್ನ
ಭಜಿಸಲೈದು | ಪತಿಯಾಗ | ಲೆಂದಿತ್ತೆ ವರವನೊಲಿದು||೧|| ಪಂಚೇಂದ್ರರಾನೆ ಪುರದಿ
| ಪುಟ್ಟಿಹರು | ಪಂಚಪಾಂಡವರಂದದಿ || ಪಾಂಚಾಲಗಿಂದ್ರಸೇನೆ | ಪುಟ್ಟಲು ಪ್ರ |
ಪಂಚ ಸೊಗಸಾಗದೇನೆ ||೨||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಏಕತಾಳ

ವರವನಿತ್ತು ಹಿಂದೆ | ಭಸ್ಮಾ | ಸುರ ರಾವಣರಿಂದೆ || ಪರಿಪರಿಕಷ್ಟಕೆ | ಗುರಿಯಾದುದು
ನಾ | ನರಿತಿಹೆ ವರ ಕೊಡ | ಲಿರಬೇಕೆಚ್ಚರ ||೧||

॥ ಭಾಮಿನೀ ॥

ನೀನು ಬಾರೆಂದುಭಯರೆದ್ದೊಡ | ನಾ ನರೇಂದ್ರಂಗೀಯೆ ದರ್ಶನ | ದೈನ್ಯದಿಂ
ಬಲಬಂದು ವಂದಿಸುತೆಂದ ಭಕ್ತಿಯೊಳು || ಸ್ಥಾಣು ಸಾಂಬಾರ್ಥಾಂಗ ಭಕ್ತರ | ಧೇನು
ದಾನಿ ವದಾನ್ಯ ಭವ ಕರು | ಣಾನಿಧಿಯೆ ಜಯವೆನಲುಸುರು ಮನದಿಚ್ಛೆಯೆನಲೆಂದ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಪಾಲಿಸಿಷ್ಟಾರ್ಥ ದಾತ | ಜಗನ್ನಾತ | ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಮಾತ ||ಪ|| ಬಾಳು ಬರಿದಾಯ್ತನ್ನಯದ
ಕುಜ | ಮೂಲ ಲಯವೆನ್ನಿಂದಲಾದುದು | ಬಾಲರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಕರುಣಿಸಿ | ಶೂಲಿ
ಶೈಲಜ ಸಾಂಬಶಿವ ಜಯ ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ದುರಿತಶೇಷದಿ ಜನ್ಮ | ಧರಿಸಿ ನೃಪಾಲನಾ | ಗಿರುವೆ ಸತ್ಕರ್ಮಧರ್ಮ || ವರ
ಸಪ್ತಸಂತಾನ | ವಿರಚಿಸು ವ್ರತ ನೇಮ | ನಿರತನಾಗಯ್ಯ ನೀನು||೧|| ಸಂತನೆ ಬಳಲದಿ
| ರಿಂತು ಕರ್ಮದ ಮಾರ್ಗ | ದಂತಾಚರಿಸಲಥರ್ಮ || ಮಂತ್ರದಿಂದನಲನು |
ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗೀವ | ಸಂತತಿ ಮಖ ಮುಖದಿ ||೨|| ಎರಗಿದ ದುಪದಗೆ | ಗಿರಿಜೆಯು
“ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ | ದುರುಳುತಿಹುದು ಜಗವು || ತೆರಳು, ಪುಟ್ಟುವ ನಿನ್ನ | ತರಳೆಗೆನ್ನಯ
ಶಕ್ತಿ | ಕರುಣಿಸಿರುವೆ” ನೆಂದಳು ||೩||

“ಒಡಲ ಬೆಂಕಿ”

ಕಂದಪದ್ಯ

ಅಡಗಲ್ಕುಭಯರು ದ್ರುಪದ | ಮಡವಿಯೊಳ್ ಯಜ್ಞಕೆ ಪುರೋಹಿತರ ಪುಡುಕುತ್ತಂ
|| ಗಿಡದಡೆ ಕುಳಿತಹ ಯಾಜಕಿ ನೊಡನುಪಯಾಜಕನ ಕಂಡು ನಮಿಸುತ್ತೆಂದು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಹು ಬಗೆ | ಗೊಂಡು ಯುಗ ಯುಗ ಸಾಗುತಿದೆ ಭೂ |
ಮಂಡಲಾಧಿಪನಾಗಿ ನಾರಕ | ಕಂಡುದುರ್ಗತಿಯಾದುದು || ಮಕ್ಕಳರದೇ ||೧|| ಕ್ರುತುವನೆನ್ನಿಂ
ಮಾಡಿಸುತ ಸ | ತ್ವತ್ತಿಯ ಫಲವಂ ನೀಡುತದರಿಂ | ಸುತರನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಕೆ ನೀವೇ |
ಗತಿಯೆನುತ್ತೈತಂದೆನು || ಬನ್ನಿರೆನಲು ||೨||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಪುರಜನರನು ಧಿ | ಕೈರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನು | ಕರಿಸುತರಣ್ಯದಲಿ || ಪರವನು ಸಾಧಿಪಿ
ಗರಸನುಪದ್ರವ | ದೊರಕಿಸಲೇನೆನಲಿ ||೧|| ನೃಪನೀತಿಯ ನೀ | ನುಪಯೋಗಿಸದಿಂ |

ದುಪಹತಿಯನು ಗೈದ || ನೃಪ! ತಪಸಿಗಳಿಗ | ನುಪಕೃತನಾದೆನು | ತುಪಯಾಜಕ
ಮುಳಿದ ||೨||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಮುನಿಯದಿರಿ ಮುನಿವರರೆ ಶಾಂತಿ ಲೋಕಕೆ ಶಾಂತಿ | ಯನವರತ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಸಂಕಲ್ಪ
ಕೃತಿ ಸಿದ್ಧಿ | ಮನುಮಥದ್ವಿಷನಾಜ್ಞೆ ನಿಮ್ಮೊಳಿರಲೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆನಲೊಪ್ಪಲರಿತು ಸಂಜ್ಞೆ ||
ಜನಪತಿಯನನುಸರಿಸಲ್ವೆದಿ ವೇದಿಯ ರಚಿಸಿ | ದನು ಪೇಳೆ ಸಂಗ್ರಹವ | ನೊದಗಿಸಲು
ಶುಭದಿನವ | ನಣಿಮಾಡಿ ದಂಪತಿಗಳಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕ ಮಾಡಿದರು ಯಜ್ಞವ
||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿಪುಡತಾಳ

ಮೌನಿಗಳೆ ಮಗಳರ್ಜುನಗೆ ಗುರು | ದೋಣಹಂತಕನಹ ಸಮರ್ಥ ಸು | ಸೂನುಗಳ
ಕಾಮಿಸಿಹೆನೆಂದನು ಮಾನವೇಂದ್ರ||೧|| ಚರುಪುರೋಡಾಶಾಜ್ಯ ದಧಿಯವ | ಚರುಘೃತವು
ಪರಮಾನ್ನ ಸವನವ | ವಿರಚಿಸುತ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯ ಗೈ | ದರಿತು ಯಾಜೀ ||೨||
ಮಂತ್ರಿಸಿದ ಸಂಪಾತವನ್ನು ನೈ | ಕಾಂತೆಗೀವಡೆ ಕಾಣದವಳನು | ದಂತ ಕಡಿಯುತ
ಕೋಪಶಿಖಿಯೊಳ | ಗಿಂತು ಗುಡುಗೆ||೩||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರರೆ ಕೌಸವಿ | ತೆರಳಿದಳೆಮ್ಮಾಜ್ಞೆ || ತೊರೆದು ಸಿಂಗರ | ವರಸಿ ದಾಸಿಯ | ರೆರಕ
ದುರ್ಮದ ಬಂದುದೇ ||೧|| ಕಾಲಕರ್ಮವಿ | ದೇಳೆಂದು ಸಂಪಾತ | ಜಾಲದಾಜ್ಯವ |
ನೇಳುಜ್ಜಲಿಸುವ | ನಾಲಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸುರಿದರು ||೨|| ಕುಂಡದಿಂದ ಕೋ | ದಂಡ
ಬಾಣವನು ಕೈ || ಕೊಂಡು ಪುಟ್ಟಿದ | ಗಂಡುಗಲಿದೋ | ದಂಡ ಚಂಡ ಪರಾಕ್ರಮಿ
||೩|| ಬಿಡದೆ ಸೂಸುವ | ಕಿಡಿಕಿಡಿಗಳ ಮೂಲ || ದೆಡೆಯೊಡೆದು | ನಡುವಿಂದಲಂಕೃತ
| ಹುಡುಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳಾಕ್ಷಣ ||೪|| ಉಭಯರರ್ಕೇಂದು | ನಿಭರೈದಿ ಹಿರಿಯರಿಂ ||
ಗಭಿನಮಿಸೆ ಶುಭವಾಗಲೆನ್ನಲು | ಸಭೆಯು ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಿತು ||೫||

|| ವಾರ್ಧಕ ||

ಬಳಿಕ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕೃಷ್ಣೆಯೆಂಬಭಿಧಾನ | ಗಳನಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕೌಸವಿಗೆ ದ್ರುಪದಗೆ
ಮಂತ್ರ | ಫಲ, ಪುತ್ರವತಿಯಾಗೆನುತ ಯಜ್ಞನಾರಾಯಣಾರ್ಪಣಂ ಗೈದೈದಲೂ ||
ಛಲಕಗ್ನಿ ಹೊಕ್ಕಂಬೆ ಕಲೆಯು ಕೌಸವಿಯ ಬಸಿ | ರೊಳು ಶಿಖಂಡಿಯು
ಪುಟ್ಟಲನುಜರುದಿಸಲು ದ್ರುಪದ | ಕಳುಹೆ ದೋಣನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾದಿಗಳ
ಕಲಿಸಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ||೧||

“ಪ್ರಕೃತಿ - ಶಕ್ತಿ”

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಅತ್ತಲೊಂದಿನ ಋಷಿಕ | ಪತ್ತನದಿ ದ್ವಿಷದಮನ | ಪುತ್ರ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮನೋಲಗವ||
ಇತ್ತು ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ | ವೃತ್ತಾಂತ ಕೇಳಿ ಸಚಿ | ವೋತ್ತಮರೊಳೆಂದ ಮನದಿರವ ||೧||
ವ್ರತ ನಿಯಮ ಜಪ ತಪದಿ | ಸತಿ ಮೃಣಾಲಿನಿ ದಿವಸ | ಪತಿಯನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಡೆದ
|| ಸುತಶತಾಧಿಕ ಸುಗುಣ | ವತಿ ರಥಂತರಿಯು ಮ | ತ್ಸುತೆ ಸಿತ ಹಿಮಾಂಶು
ಸಮಳಹಳು ||೨|| ಸಲಹಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶರಜಾಲ ವಿ | ದೈಗಳ ಕಲಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಯಬಂತು
|| ಮಗಳಿಗಹ ವರನೆಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಪೇಳೆನಲೆಂದ | ಖಿಗವರ್ಮ ವಿಸ್ತರಿಸುತಿಂತು ||೩||

ರಾಗ - ಕೇದಾರ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕುಲ-ಸಂಪದಧಿಕಾರ | ಬಲ-ಶೌರ್ಯ-ಗುಣ-ರೂಪ, | ಭಲ-ಸಿದ್ಧಿ-ವಾಗ್-ವೈಖರಿ
|| ಕಲೆ-ಕಾಂತಿ-ಧೀ-ಕೀರ್ತಿ | ವಿಲಸಿತ ವಿದ್ಯಾಸ | ಮ್ಮಿಲಿತನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಷ್ಟೇ ||೧||
ಅರಿತೆನಾದರೆ ರಥಂತರಿಯೂಟ ಪಾಠದಿ | ಧುರ ಧುರಂಧರಿಯರನು || ವಿರಚಿಸಿ
ಸೈನ್ಯವ | ಪರಿಣಯ ಬೇಡೆಂಬ | ಪರಿಯನೆಂತುಸುರುವೆನು ||೨|| ತಾಳೆಂದು ಕರೆದು
ಮೃ | ಣಾಲಿನಿಗುಸುರಿದ | ಪೇಳು ರಥಂತರಿಗೆ || ಕಾಲ ಮೀರಿತು ಕರ್ಮ |
ಕಾಲಸೃಪಡದೊಪ್ಪಿ | ಸೀ ಲಗ್ನ ನಡೆವ ಹಾಗೆ ||೩||

ರಾಗ - ಬೇಗಡೆ - ಏಕತಾಳ

ಮದುವೆಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದೊರೆದು | ಅಂತಃ | ಸದನಕಾತ್ಮಜಿಯನ್ನು ಕರೆದು ||
ಒದಗಿತಿಪ್ಪತ್ತೈದ | ಬುದ ಲಗ್ನ ಬೇಡೆಂಬೆ | ಮುದುಕಿಯಾಗುವೆ ಮತ್ತೆ ಹದಗೆಟ್ಟು
ಬಳಲುವಿ ||೧||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ಪುರುಷರು ಷಡ್ವೈರಿಗಳ | ನೆಲೆ | ದುರಹಂಕಾರದಿ ಜಗಳ || ನಿರತವು ಸ್ವೇಚ್ಛಾ |
ಚರಣೆಯು ಭಲ ಬಲ | ತರು ಮುರಿದಂಗನೆ | ಯರ ಕುಲ ಸಲಹುವೆ ||೧||

ರಾಗ - ಬೇಗಡೆ - ಏಕತಾಳ

ಮನುಜರ ಸುಖ ಮುಕ್ತಿಗಂದು | ಧರ್ಮ | ಕನುಸರಿಸಿಹ ಕರ್ಮವೆಂದು || ಮನು
ಮೌನಿಗಳು ಗೈದು | ದನು ಬಿಡದೆಲ್ಲರು | ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕಗೈದ | ರಿನಯನ ಸೇವಿಸಿ
||೧||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ಇರುವ ಸ್ವತಂತ್ರವ ಕಳೆದು | ಪರ | ಪುರುಷನ ಕೈಯೊಳಗಿದ್ದು || ನರಪಶುವೆಂದಿ
ದ್ದಿರುಳು ಹಗಲು ಮನ | ಕರಗುತಿರಲು ಧಿ | ಕೃರಿಸುವೆನೆಂದಳು ||೧||

ರಾಗ - ಬೇಗಡೆ - ಏಕತಾಳ

ಕಲಿತು ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾರ್ಥವೇನು | ನಮ್ಮ | ಕುಲಕೀರ್ತಿಗೌರವವನ್ನು || ಕಳೆಯದಿರಿಹದಲ್ಲಿ
| ಕಲೆತಿಷ್ಟಾರ್ಥವನೆಲ್ಲ | ಸಲಿಸಿ ಲೋಕಾಂತರ | ದೊಳಗೀವ ಪತಿಮುಕ್ತಿ ||೧||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ಜನನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಹದಿ | ಇ | ಲೈನುವುದ ಬಲ್ಲೆನು ಜಗದಿ || ಮನುಜ ಮನದಿ ಹಲ
| ವನು ನೆನೆದವನತಿ | ಯನು ಮೌಢ್ಯ ದೊಳಿಂ | ತನುಭವಿಸುವನು ||೧||

|| ಭಾಮಿನೀ ||

ನುಡಿಯಹುದು ಮದ್ದಚನ ಪಾಲಿಸಿ | ದಡೆ ಕೃತಾರ್ಥಳೆನಲೈ ವಂದಿಸು | ತಡಿಗೆ
'ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮೀರುವಳಲ್ಲವೆನಲಿದನು || ಪೊಡವಿಪತಿಗುಸುರಿದಳು ಕರೆತಂ |
ದೊಡನೆರಗಲೆತ್ತುತ ರಥಂತರಿ | ಬಿಡದ ಛಲವೇಕಿಚ್ಚಿಯೆಂತಿಹುದುಸುರು ಕುಲಕುಡಿಯೇ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ನರಗಿರುವ ಪಥ ಯೋಗ-ಭೋಗಗ | ಳೆರಡರಲ್ಲೊಂದದ್ದಗಮನವು | ಪರಕೆ ಸಾಧನ
ಮಿಕ್ಕ ದ್ವಂದ್ವಾ | ಚರಣೆ ನರಕ ನಿವಾಸವು||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸ್ವಾಚಾರ ಯೋಗ ನ | ವಾಚಾರ ಕಠಿಣವ | ನಾಚಾರ ಮಗಳೆ ಬೇಡ || ಯೋಚಿಸು
ನಮ್ಮ ಪೂ | ವಾರ್ಚಾರ ಕುಲಧರ್ಮ | ಸೂಚಿಸುವುದು ಶುಭವು||೧||

ರಾಗ - ಪಾಹಡಿ - ಆದಿತಾಳ

ತಂದೇ ನಿನ್ನಾಚ್ಚೆಗೈ | ತಂದೆ ವಂದಿಸಿದೆ || ತಂದೇ ಛಲವಗೈಯು | ತಂದೇ ವರ್ತಿಸಿದೆ
||ಪ|| ನೀರ ಪ್ರವಾಹವ | ಸೇರುವ ತೃಣತಟ | ಸೇರದೆ ಸುಳಿಯೊಳು ತಿರುಗೀ |
ಮುಳುಗೀ | ಕರಗೀ || ಮರೆಯಾಗೀ ||೧|| ವರ್ಣದ ಧರ್ಮಸು | ವರ್ಣವ
ಪಡೆಯುವ | ನಿರ್ಣಯ ಗೈದುದ | ಪೇಳದೇ | ತಾಳದೇ | ಬಾಳಿದೆ || ನೀ ಕೇಳದೆ ||೨||
ವಾದ ವಿವಾದದಿ | ಕಾದಿಗಲಿದವರ | ನಾದರವಗೆ ಸತಿ ಯಾಗುವೆ | ಪೋಗುವೆ |
ಬಾಗುವೆ ಛಲನೀಗುವೆ ||೩||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮತಿವಂತೆ ಮಗಳಭಿ | ಮತದಂತೆ ಮದುವೆ ಸ | ಮೃತ ದಂಪತಿಗಳೊಳಗೆ || ಸತಿ
ಮಿಕ್ಕಲಿಹಪರ | ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಸಂಸಾರ | ರಥಚಕ್ರ ಚಲಿಸದೆಂದೂ ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಬಿಂದುಗತ ಸಂಸಾರ | ಬಂಧನ ವಿಷಾಗಾರ | ಬಂದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ | ಕುಂದದಧಿಕಾರ
|| ನಂದನೆಯು ತಾನೆ ವರ | ನಂದಾರಿಸುವ ವಿವರ | ದಿಂದಿರುವ ಪತ್ರ ಚರ | ನಿಂದ
ಕಳುಹೆಂದ ||೧|| ಖಿಗವರ್ಮನಂತೆ ಪ | ತ್ರಗಳ ಬರೆದಿತ್ತು ಚರ | ರುಗಳ ಕಳುಹಿದನುಡುಗೊ
| ರೆಗಳ ನೃಪರಿಂಗ|| ಮುಗಿಸಿ ದ್ರೌಪದರು ವಿ | ದೈಗಳ ದಕ್ಷಿಣೆ ದ್ರೋಣ | ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಪಾಂಚಾಲ | ನಗರ ಸೇರಿದರು ||೨||

ವಾರ್ಧಕ

ಓಲಗದೊಳರೆ ದ್ರುಪದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಶಿಖಂಡಿ | ಶೀಲನಾದ ಸುಮಿತ್ರ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನನು
ಸೇರಿ | ಶೂಲಿಸಮ ವೀರಕೇತುವು ಸುರಥ ಶತ್ರುಂಜಯಾಖ್ಯ ಧ್ವಜಕೇತುವೆಂಬ ||
ಏಳುಜನರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪದಕೆರಗಿ ವಿ | ದ್ಯಾಲಯದಿ ಕಲಿತುದಂ ಪೇಳಿ ನಿಂದಿರುವ
ಕ | ಟ್ಟಾಳು ಬಾಲರನಪ್ಪಿ ಪೊಗಳಿದಂ ಕೌಸವಿಯು ದ್ರೋಣನಂ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದಳು ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಹರುಷದಿಂದರಲತ್ತ ಋಷಿಕದ | ಚರನು ಪಣಪತ್ರವನು ದೇಶಾಂ | ತರದ ನೃಪರಿಗೆ
ಕೊಡುತ ಕಾಂಪಿಲ | ಪುರಕೆ ಬಂದ ||೧|| ಪಾರಿತೋಷವ ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟನು |
ದ್ವಾರವನ್ನೊಳಗೈದಿ ದ್ರುಪದ ಕು | ಮಾರರೊಡನಿರಲಿತ್ತು ವಂದಿಸಿ ಚಾರನೆಂದ||೨||

ರಾಗ - ಪುನ್ನಾಗ ತೋಡಿ-ಏಕತಾಳ

ರಾಜರಾಜಾಧೀಶ ದ್ರುಪದ | ರಾಜತಾರ ಚಂದ್ರೋದಯನೆ | ಭೋ ಜನಾನಂದನೆ
ಪೇಳ್ವೆ | ಸೋಜಿಗವನ್ನು ||೧|| ಉಡುಗರೆಯನೋಲೆಯನು ಋಷಿಕ | ದೊಡೆಯ
ಕೊಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳೆರೆಂದು | ಕೊಡಲು ಮಂತ್ರಿಗಿತ್ತ ಪತ್ರ | ಬಿಡಿಸುತೋದಿದ ||೨||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಯುತ ಕಾಂಪಿಲ | ದೊರೆ ದ್ರುಪದ | ಗಸ್ತು ಸಂತತ ಮಂಗಲ || ಹಸ್ತಲಾಘವನು
ಗೈದು | ವೃಷದ್ಯುಮ್ನ | ವಿಸ್ತರಿಸುತಿರುವೆ ಬರೆದು||೧|| ತರಳೆಯೆನೆಗೆ ರಥಂತರಿ | ಶಾಸ್ತ್ರ
ಧನು | ಶರಪ್ರವೀಣೆಯು ಸುಂದರಿ || ಒರೆಯುವಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂರು | ಉತ್ತರವ |
ನರುಹಬೇಕೊಲಿಸುವವರು ||೨|| ಧುರದೊಳವಳನು ಗೆಲಿದಗೆ | ಋಷಿಕಾರ್ಥ |

ಧರೆಮಗಳನೀವೆನವಗೇ || ತರಳ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ | ಪಣ-ಸ್ವಯಂವರಕೆ ಬರೆ
ಶುಭಸ್ವಾಗತ ||೩||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಚರನಿಂಗಿತ್ತುಡು | ಗೊರೆ ಕಳುಹಲು ಸುತ | ರೆರಗುತ ಪೇಳಿದರು || ತರಳೆಯರಿಂತಿ
| ದ್ದರೆ ಪುರುಷತ್ವವ | ಪರಿಗಣಿಸುವರಾರು ||೧|| ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನ | ದೃಷ್ಟಪರೀಕ್ಷೆಯ |
ದೃಷ್ಟಾಂತಕೆ ನಡವ || ಸೃಷ್ಟನೆನಗವಳ | ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ಜಯ | ಸೃಷ್ಟಿಸುಲಭ ಗೆಲುವ ||೨||
ಪೊರಟು ದ್ರುಪದ ಕುವ | ರರು ಮಂಗಲರವ | ಪರಿವಾರದ ಸಹಿತ || ಸುರದಧಿ
ಶಂಖಧ | ರರನಿದಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಹರುಷದಿ ಬರಲಿತ್ತಾ ||೩||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿಪುಡತಾಳ

ದೊರೆತ ಕಾರ್ಯವ ಮುಗಿಸೆ ಋಷಿಕದ | ದೊರೆಯ ದೂತನು ಸತ್ತರದಿ ಮುಂ
ದೊರೆಯೆ ಮೂಡಣ ಮದ್ರಪತ್ತನ | ಪರಿಧಿ ಹೊಕ್ಕ ||೧|| ಹಿರಿಯ ರುಕ್ಕರಥಾಖ್ಯನೊಂದಿಗೆ
| ತರಳ ರುಕ್ಕಾಗದನೊಡನೆ ಕುಳಿ | ತಿರೆ ಋತಾಯನ ಸೂನು ಶಲ್ಯನು | ವರಸಭೆಯಲಿ
||೨|| ಬಿಡಲು ಕಾಪಿಗ ಮಂಗಲಾಂಕಿತ | ದೊಡನೆ ಪತ್ರವ ಋಷಿಕ ಚಾರಕ | ಪಿಡಿದು
ಸಭೆಗೈತಂದು ದೊರೆಮುಂ | ದಿಡುತಲೆಂದ ||೩||

ರಾಗ - ಆರ್ಯಸವಾಯ್ - ಏಕತಾಳ

ಸಲಾಮು ಸಾಮೀ ಮಾದ್ರ ಕುರಾಯ | ಸಲಾಮು ಸಲಾಂ ಶಲ್ಯಜೀಯ ||ಪ||
ಕೊಡಲಿದ ಋಷಿಕದ | ಒಡೆಯನು ಕಳುಹಿದ | ನಡಿಗರಗುತ ಮುಂ | ದಿಡುವೆನು
ಕೊಳ್ಳಿ || ಬಿಡಿಸಿದರಿದರೊಳ | ಗಡಗಿವೆ ಮಿಕ್ಕೇಂ | ನುಡಿಯೆನೇತಕಾ ಗೊಡವೆಯ
ತಳ್ಳಿ ||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋಧಿ - ಝಂಪತಾಳ

ಇತ್ತ ಪತ್ರವ ರುಕ್ಕ ಚಿತ್ತಿ ಸಚಿವೇಶ ಬಿಡಿ | ಸುತ್ತ ವಾಚಿಸಿದ ವಕ್ಕಣೆಯ || ಮತ್ತರಿಪುಕರಿಹರಿ
ಮ | ಹತ್ತು ಶ್ರೀಯುತ ಮಾದ್ರ | ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಶಲ್ಯ ನೃಪಗೆ ||೧|| ಋಷಿಕದೇಶಾಧೀಶ |
ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ಕೃತನಮನ | ವಿಷಯವಿದೆ ಸುತೆ ರಥಂತರಿಯು || ಬೆಸಸುವಳು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಮೂರುಸುರ | ದಿರಲುತ್ತರವ | ನೆಸಗಿ ಧುರ ಜಯಿಸಬೇಕವಳ ||೨|| ವರನ ಧೃತಿ
ಮತಿಯನಿಂ | ತರಿತು ಒಲಿಸುವ ಸ್ವಯಂ | ವರಕೆ ಬಂದವಳನ್ನು ಗೆಲಲೂ ||
ತರಳೆಯನು ಋಷಿಕಾರ್ಥ | ಧರೆಯನೀಯುವೆನು ನಲ್ | ಗರೆಯೋಲೆ ರಾಜರಾಜರಿಗೆ
||೩||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಕೇಳಿ ರುಕ್ಮರಥನು ರೋಷ | ತಾಳುತೆಂದನಬಲೆ ಹೆಣ್ಣು | ಮೂಳಿಗಿಷ್ಟು ಬಲುಹು
ಬಂತೆ | ಕಾಳಗವೆ ಭಲ ||೧|| ಸುದತಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸು | ವುದಕೆ ಪೋಗಿ
ಜಯಿಸುತವಳ | ಎದೆಯನಳಿವೆನೆಂದ ರುಕ್ಮಾಂ | ಗದನು ಗರ್ಜಿಸಿ||೨|| ಭರದಿ ಶಲ್ಯ
ಶಲ್ಯ ತೂರ್ಣ | ಕರಿರಥಾಶ್ವ ದಿಬ್ಬಣವನು | ನೆರಹಿಕೊಂಡು ತರಳರೊಡನೆ ಪೊರಟ
ವಿಭವದಿ ||೩||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಚರನು ಪತ್ರವನೆಲ್ಲ ದೇಶೇ | ಶರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತಂದು ಪುಡುಕಿದ | ನಿರಲು ಮತ್ತೊಂದದನು
ಕೊಡೆ ಬ | ಬರ್ಕೆ ಬಂದ ||೧|| ಕಿರಿಯ ಕೈಕಾಲಿನ ಮಹೋದರ | ಕರಟದೃಷ್ಟಿ
ವಿಕಾರ ನಡೆನುಡಿ | ಕರಿಯ ವರ್ಣದ ವಿಕಟವರ್ಮಂ | ಗೆರಗುತೆಂದ||೨||

ರಾಗ - ಲಾವಣಿ - ಏಕತಾಳ

ಬರ್ಬರ ದೊರೆಯಾ | ಗರ್ಭ ಶ್ರೀಯುತ | ದರ್ಬಾರಕೆ ಸರಿ ಬೇರಿರದು || ಅರ್ಭಕರಿಲ್ಲೆಂ
| ದಿರ್ಬದಿ ಮೀಸೆಯು | ನಿರ್ಭಯದಿಂದಲಿ ಪೇಳುವುದು ||ಪ|| ಮದುವೆಯು ತಮಗೊದ
| ಗಿದೆ ಋಷಿಕಕೆ ಬರು | ವುದಕೇ ಪತ್ರವು ಪೇಳುವುದು || ಮುದಿಮಗನಾದರು |
ಮದುಮಗನಾಗ | ಲ್ಲಿದು ಸಂದರ್ಭವು ಒಳ್ಳೆಯದು ||೧|| ಸಾದರದಿಂ ಚರ | ನೈದಿದ
ಮಂತ್ರಿಮ | ಹೋದರ ಪತ್ರವನು|| ಓದುತ ಕಿವಿ ಬಳಿ ಬೋಧಿಸೆ ವಿಕಟನು |
ಮೋದದಿ ಕೇಳಿದನು ||೨||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಕುಶಲ ಬರ್ಬರರಾಯ ವಿಕಟಗೆ ಋಷಿಕಪತಿ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ನಮಿಸುತ | ವಿಷಯ
ವಿವರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಬಹ | ಒಸಗೆಯನ್ನು ||೧|| ತರಳೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂರು |
ತ್ತರಿಸದಿರಲಾಜಿಯೊಳು ಜಯಿಸಿದ | ವರಗವಳ ಧರೆಯರ್ಥನೀಡುವೆ | ಭರವಸೆಯಿದು
||೨|| ನೂರುಕುತ್ತರಿಸುವೆನು ದಾರಾ | ಧಾರ ಧಾರಿಣಿ ಲಭ್ಯ ಸುಲಭದಿ |
ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪೊರಟನು | ವೀರರೊಡನೆ ||೩||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಕರೆದಾಗ ಖಗವರ್ಮ | ಗೊರೆದ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ಬರ | ಲಿರುವ ರಾಜರಿಗೆ ಸೌಧಗಳ
|| ಪರಿಶುಭಗೊಳಿಸು ಮ | ತ್ತರಿಸು ಸಂಭಾರ ವಾ | ದರಕೆ ಕುಂದಿರದಂತೆ ಬಹಳ ||೧||
ನೀರು ಬೆಳಕಿಗೆ ಸುಲಭ | ದಾರಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ | ತೋರಣ ಪತಾಕೆಗಳ ರಚಿಸು ||
ಪೌರರಿಗೆ ವಸನ ಬಂ | ಗಾರದಾಭರಣಗಳ | ನಾರಿ ಪುರುಷರಿಗೆಲ್ಲ ಕೊಡಿಸು ||೨||

ಮುತ್ತು ನವರತ್ನಗಳ | ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಮಂಟಪ ಬೃ | ಹತ್ತಭಾಂಗಣ ಖಿಗಮೃಗಗಳ ||
ಚಿತ್ತವಾಕರ್ಷಿಸುವ | ಮತ್ತದ ವಿನೋದಕೃತಿ | ಮುತ್ತಿಡುವದಿಡಿಸು ಚಿತ್ರಗಳ||೩||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಕರೆಸಿದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದಲಿ | ತರಿಸಿದ ಮಾಡಿಸಿದನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗೈದರ್ || ಧರಣಿಪರೆಲ್ಲರು
ವಹಿಲದಿ | ಪರಿವಾರದ ಬಿರುದು ಘೋಷದೊಡನೈತಂದರ್||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಕರೆಸಿ ವೃಷದ್ಯಮ್ಮ ಭೂಸುರರನ್ನು ಸುರರನ್ನು | ಹರುಷಗೊಳಿಸಿದನು ವ್ರತ ನೇಮದಿಂ
ಹೋಮದಿಂ | ಪರಿಮಳವ ಸೂಸುತಿಹ ಧೂಮಗಳ ಧಾಮಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲಿರಲು
ಬರಲು || ಪೊರಟಿರುವ ನೃಪರೆಲ್ಲ ತಾ ಮುಂದೆ ತಾ ಮುಂದೆ | ತೆರಳಿ ಜಯಿಸುತ್ತವಳ
ತಾ ಮೊದಲು ತಾ ಮೊದಲು | ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೇರಿದ್ದರೆಲ್ಲಿದಿಲ್ಲದುಪಚಾರಕ್ಕೊದ
ಗೈದ ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಬೇರೆ ಬೇರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಿ | ವಾರಕಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ತಾಣವ | ತೋರಿಸಲು ನೆಲಸಿದರು
ಹರುಷದಿ | ಧಾರಣಿಪರು ||೧|| ಚಾರ-ಸೇವಕರಿದ್ದು ಮೃಗಕಾ | ಹಾರ ತೃಣ ಧಾನ್ಯಗಳ
ಕೊಡಲಧಿ | ಕಾರಿಗಳನಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿಟ್ಟನು | ದಾರಸಚಿವ ||೨|| ಸಲಿಲ ಕ್ರೀಡಾತುರೆ ರಥಂತರಿ
| ಗೆಳತಿಯರಸಹಿತಾಡುತುಪವನ | ದಲಿ ಕುಸುಮತರೆ ಕಳುಹಿ ಪಾಡುತ | ಕುಳಿತಳೊಲಿದೂ
||೩||

ರಾಗ - ಹಿಂದೋಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಪೊರಟ ಪ್ರಾಜ್ಞೋತಿಷೇಶ್ವರನಾದ ಭಗದತ್ತ | ತರಳನಹ ವಜ್ರದತ್ತಾಖ್ಯೆ || ಬರುತ
ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸು | ಸ್ವರ ಕೇಳುತ್ತತ್ತಿತ್ತ | ತಿರುಗಿ ಪರಿಕಿಸಿ ಹಿಗ್ಗುತೆಂದ ||೧|| ಅಡಿಹಂಸ
| ತೊಡೆ ಬಾಳೆ | ನಡು ಸಿಂಗ | ಮಿಡಿ ಮೊಲೆಯು | ಜಡಜಗಲ | ನುಡಿಯೆಂತೊ
ತಿಳಿಯೆ || ಉಡುಪಮುಖಿ | ಕುಡಿನೋಟ ಜಡೆ ಹಾವು | ನಡೆ ಕಾಣೆ | ಸುಡುತಲಿದೆ
| ಒಡಲೇತಕಕಟ ||೨|| ಎಚ್ಚ ಬಾಣಗಳೈದಿ | ಚುಚ್ಚಿ ಸಂಕಟ ಮೋಹ | ಹೆಚ್ಚುತಿದೆ
ತೋರದರಿ ರಕುತ || ಅಚ್ಚರಿಯು ಹಿಡಿದಿರುವ | ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸೆಂದಿವಳ | ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆ
ರೋಗಾರಿ ಎಂದು ||೩||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಯಾರು ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಂ | ತೋರುವಳೆ ಕುಳಿತೇನಪೇಕ್ಷೆ ಮ | ನೋರಥಕೆ
ಬೇಕೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲೆನು | ಸಾರಥಿಯು ನಾನಾಗುವೆ||
ಪೇಳು ನಿಜವ ||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಅರಸನ ಸುತೆ ನಾನು | ಸುರಥಂ | ತರಿ ಮಜ್ಜನವನ್ನು || ವಿರಚಿಸಿ ಕುಸುಮವ | ತರೆ
ಕಳುಹಿದೆ ಸಖಿ | ಯರ ನೀನಾರೈ | ಬರಲೇಕಿಲ್ಲಿಗೆ ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಅರಸನಹೆ ಪ್ರಾಗ್ಗ್ಲೋತಿಷಕೆ ನಾ | ವರಿಸಲೆಂದೈತಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ | ಸರಸಿಜನ ಸಂಕಲ್ಪ
ನಮ್ಮೀ | ವರ್ನನು ಕೂಡಿಸುವಂತಿದೆ | ಶಕುನ ಫಲವು||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ | ತೋರಿದ | ತರುಣಿಯರಿದಿರಲ್ಲಿ || ತೊರೆದು ಲಜ್ಜೆ ಭಂ| ಡರ
ಮಾತಾಡುವೆ | ಧರಣಿಗೆ ದೊರೆಯೋ | ಹೊರೆಯೋ ಕಾಣೆನು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಭುವನದಲ್ಲಣನೆನ್ನ ಐಶ್ವ | ಯವದೊ ಸಾಗರವನ್ನು ಪೋಲ್ವುದು | ಭುವನ ಮೋಹಿನಿ
ಭೋಗಸಾಮ್ರಾ | ಜ್ಯವನು ಹೊಂದುವ ಭಾಗ್ಯವು | ಸವನಿಸಿಹುದು||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಣೆಯು | ಬೇರೊಂ | ದಿದ್ಧರುಸುರು ಗತಿಯೂ || ಗೆದ್ದರೆನ್ನ ಪಣ |
ಪದ್ಧತಿಯಂದದಿ | ಸಿದ್ಧಳಿರುವೆ ಬೇ | ರಿದ್ಧರು ವ್ಯರ್ಥವು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಸೋತನೆಂದಾಂ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೆ | ನೀ ತಿಳುಹು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥ ಸಭೆಯಲಿ | ನಾಥನಾಗುವೆ
ಗೆದ್ದು ಸುಲಭದಿ ನೀತಿನಿಯಮದೊಲಪ್ಪುದು || ಲಗ್ನ ನಮಗೆ ||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಮೂಲಧನವು ಸೊನ್ನೆ | ಇರಲನು | ಕೂಲಳಲ್ಲ ಕನ್ನೆ || ಶೀಲಭಾಷೆಯಿದ | ಕೇಳಿ
ನಿಲಿಸು ಸಮ | ತೋಲ ತಪ್ಪುವೊ | ಕ್ಕಾಲಿನ ಓಟವ ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಸಹಜ ಮನದಿಂ ಬಯಸಿ ನಾ ನಿಂ | ದಿಹೆನು ಕಾಲೊಂದರಲಿ ಕೂಡಿಸಿ | ಸಹಕರಿಸೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲನು | ವಹನ ಸುಖ ಮುಖವಪ್ಪುದು | ಗಹನ ಬದುಕು ||೧||

ರಾಗ - ಸೂರಟಿ - ಆದಿತಾಳ

ಮರುಳನೆ ತೊಲಗುತ್ತ | ಸಖಿಯರು | ಬರುತಿಹರೀಗಿತ್ತ || ತರುಣಿಯ ಸೆರಗಿನ |
ಬರಿಗಾಳಿಗೆ ಮೂ | ಗೊರಸುವ ಚಟವನು | ಮರೆಸುವೆನಿದಿರಲಿ ||೧||

ಭಾಮಿನೀ

ದಿಂಡೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದೆಯ ನನ್ನಯ | ಗಂಡುತನವನು ಕೇಣಕಿ? ಮದುವೆಯ | ಮಂಡಪದಿ
ಮರ್ದಿಸುವೆ ಮುಕ್ಕುವೆ ನಿನ್ನ ಗರ್ವವನು || ಕೆಂಡಗಣ್ಣಿನ ಖಳನು ತೆರಳಲು |
ದುಂಡುಗಣ್ಣೊಳು ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ | ಲಂಡಲೆದು ಹಿಮ್ಮರಳಲಿತ್ತಲು
ಗುಣಿಸುತೋಲಗದಿ ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಸೂರಿ ಜೋಯಿಸನೆಂದ ವೃಷಭಕೆ | ಮೂರರಲ್ಲಾರಿಲ್ಲವಜರವಿ | ತಾರೆ ಸಾಧಕ
ಮೀನಸಿತ ಜಯ | ನಾರಿಮಣಿಗೆ ||೧|| ದೊರೆಯೆ ರೋಹಿಣಿ ನಾಳೆಗುದಯಾ |
ತ್ವರದ ಘಟಿಯಾರಕೆ ರಥಂತರಿ | ಪೊರಡಲೆನಲೀ ವಾರ್ತೆ ಕಳುಹಿದ | ತರಳೆಗಾಗ
||೨|| ವಾರತೆಯ ಖಗವರ್ಮನೆಲ್ಲ ಬಿ| ಡಾರದವನಿಪರಿಗೆ ತಿಳುಹಿದ | ಸೇರಿ
ಪಣವೇದಿಯನು ನಾಳೆಗೆ | ತೋರಿ ಶಕ್ತಿ ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ತೆರಳಲವನಿಪರೆಲ್ಲ ಪಡು ಮೂ | ಡೆರಡ ನೋಡುತ್ತೇಳು ಹಯ ಕಾ | ಲಿರದ
ಸಾರಥಿಯಿರುವ ರವಿರಥಗತಿಗೆ ಕೇಡಾಯ್ತು || ತುರಗ, ಸೂತನ ನೀವೆನತಿ ಸ | ತ್ವರದ
ಗತಿಯಿಂ ಬಾರೊ ಬಾರೆಂ | ದೆರಗುತರ್ಘ್ಯವನಿತ್ತು ಹೊತ್ತರು ಹರಕೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯ
||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ತೊರೆದಾಹಾರ ಸುಷುಪ್ತಿಯ | ನಿರುಕಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತದೊಳೆಲ್ಲರ್ || ವಿರಚಿಸುತಾಪ್ತಿಕ
ಭೂಷಣ | ಧರಿಸುತ ತಂತಮ್ಮ ಬಿರುದಿನಿದೈತಂದರ್ ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಝಂಪತಾಳ

ಬಂದ ಬಂದವರ ಕರೆ | ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇ | ಕೆಂದುದನ್ನಿತ್ತು ಬಳಿ | ಕೆಂದ
ವೃಷದ್ಯುಮ್ನು ||೧|| ಮಗಳೊಬ್ಬಳೆಂದು ವಿ | ದೈಗಳನತಿ ಕಲಿಸಿದೆನು | ಹಗಲಿರುಳು ಲಗ್ನ
ಚಿಂ | ತೆಗೆ ಮೂಲವಾಯ್ತು ||೨|| ಸುತೆಯ ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿ | ಮತಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾದವರ |
ಸತಿಯಾಗಿ ಸದ್ಧರ್ಮ | ಪಥದಿ ನಡೆಯುವಳು ||೩||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಬಂದ ರುಕ್ಮರಥನು ವಿಷಯ | ವರಿತು ಬಂದುದೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ | ತರಳೆ ಕಾಣೆ ಸಭೆಯೊಳೇಕೆ
| ಕರೆಸಬಾರದೆ ||೧|| ಅನ್ನೆಗೆದ್ದು ವಿಕಟನೆಂದ | ನನ್ನವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಿ ಬಂದು | ದೆನ್ನುತರಿಯಬೇಡ
ಬೇಗ | ಕನ್ನೆ ಕರೆಸಲಾ ||೨|| ವೀರಕೇತು-ಶಂಖ-ವೃಷಕ | ಭೂರಿಶ್ರವ ನಿಹಂತೃ
ಸುರಥ ರಾರುಭಟಿಸಿದರು ಬರಲಿ ಕು | ಮಾರಿ ನೋಡುವ ||೩||

ರಾಗ - ಯಮುನಾ ಕಲ್ಯಾಣಿ - ಆದಿತಾಳ

ಪೊರಡೆ ರಥಂತರಿ | ಗುರುಗಣಪತಿ ಭಾ | ಸ್ವರ ಭಾರತಿಯರಿಗೆ || ಪರಿಮಳ
ಸುಮಗಳನಿರಿಸುತ್ತಾರತಿ | ಕರಗಳೊಳೆತ್ತುತ | ಪರಿಪರಿ ಪಾಡುತ || ಪೊರಡೆ||ಪ||
ಎರಚುತ | ಹೂಗಳ ಬಲಬಂ | ದೆರಗುತ || ಮೂರ್ತಿಯ ಮನದೊಳ | ಗಿರಿಸುತ
| ಮುಡಿಗಂಧವ ಸ್ವೀ | ಕರಿಸುತಾ || ಧರಿಸುತಾ || ನೆರದಿಹ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ | ಕುಂಕುಮ
| ವರಸಿನವಿಡುತೆರಗೆ || ಹರಕೆಗೊಂಡು | ಶೃಂ | ಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಧನು | ಶರಧರಿಸಿದ
ಸಖಿ ಯರ ಗಡಣದ ಜೊತೆ || ಪೊರಡೆ||೧|| ಒರೆಯಲೂ | ಜಯ ವಾದ್ಯಗಳ್
ಭೋ | ಗರೆಯಲು || ನೃಪರಾಸನವನು | ತೊರೆಯಲು || ಭಮೆಯಿಂ ತಮ್ಮನೆ |
ಮರೆಯಲು || ಲಜ್ಜೆಯೊಳು || ಧರಣಿಪರಲ್ಲವರು | ಕತ್ತೆ | ತ್ತರಿಸುತ ನೋಡುವರು ||
ಬರುತ ಮುಂದಕೆ | ತ್ತರ ವೇದಿಕೆ ಹ | ತ್ತರ ಕುಳಿತಹ ಪಿತ | ಗೆರಗುತ ಹರುಷದಿ ||೨||
ಏರುತ | ಇಕ್ಕೆಡೆ ಸಖಿಯರ | ಸೇರುತ || ಉಂಗುಟದಲಿ ನೆಲವನು || ಗೀರುತ ||
ಮಿನುಗುವ ಕಿರುನಗೆ | ಬೀರುತಾ || ಸಾರುತ್ತಾ || ನಾರಿಯರಿಗೆ ಪತಿಯು | ಇಹಪರ
| ದಾರಿಯು ಸುಖಗತಿಯೂ || ಸಾರಯುಕ್ತ ಸಂ | ಸಾರ ಲೋಕದು | ದ್ಧಾರಕೆಂದು
ಪಣ | ಕಾರಿಯವಿಟ್ಟೆನು ||೩||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಕರಗಳ ಜೋಡಿಸುತುಚ್ಚ | ಸ್ವರದಿಂ ಪೇಳಿದಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊರೆವೇಂ || ಸರಿಯಾದುತ್ತರ
ನೀಡುವ | ವರನೊಲಿಸುವೆ ಧುರದೊಳೆನ್ನ ಜೈಸಿದಡೊಲಿವೇಂ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವುದೀ ಪ್ರಪಂಚವು | ರಾಗ ಸುರರಿಗೆಲ್ಲಿ? ಗಂಧ ಸ | ದಾಗತಿಗೆ
ಸಿಗದಲ್ಲಿ ಪಾವನ | ವಾಗಿ ನೆಲಸಿದೆ ಸಂತತ | ಪೇಳಿ ನಿಜವಾ||೧|| ಎಲ್ಲರುತ್ತರಗಳನು
ತಂ ತ | ಮೃಲ್ಲಿ ಪುಡುಕುತ್ತಾಪ್ತ ಸಚಿವರ | ಮೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ವಿಕಟನು | ಡೊಳ್ಳ
ನೀವುತ್ತೆಂದನು | ಬಲ್ಲದನ್ನು ||೨||

ರಾಗ - ಮಧುಮಾಧವಿ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ನಡೆವುದೆನ್ನಿಂದೆಲ್ಲ, ಸುರರಿಗೆ | ಗುಡಿಯೊಳೆಸಗುವ ಸೇವೆ, ಮರದ | ಲ್ಲಡಗಿ ಗಾಳಿಗೆ
ಸಿಗದು ಪರಿಮಳ | ಸುಡಲುಮಘಮಘವೆಂಬುದು || ಖಂಡಿತವಿದು||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಒಂದು ದೇಶಕಲ್ಲ, ದೇವ | ಮಂದಿರಗಳಗತ್ಯ ಮನಗೆ | ಗಂಧ ಸಸಿಯೊಳಿರುವುದಿಲ್ಲ
| ವೆಂದಳಣಕಿಸೀ ||೧|| ತಿರುಹಿ ಮೀಸೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯು | ತಿರೆ ಮಹೋದರಾಖ್ಯ
ತಡೆದು | ಧುರದಿ ಗೆದ್ದು ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು | ಚರಣಕೆಂದನು||೨|| ತಡೆಬಡೀಗ ತಡೆಯರಾಗ
! ಬಡಿದು ಕೆಡಹು ತಡಿಯ ಮೇಲೆ | ಮಡಿಯ ಪಿಡಿದು | ತೊಡೆಯ ಕೊಡುವೆ |
ಮಡದಿ ಮಣೆಗಿದ ||೩||

ರಾಗ - ಮೆಚ್ಚು - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮದುಮಗ ನೀನೆಂಬುದರಿಯೆಯಾ | ಆಕೆ ಮದುಮಗಳಹುದು ಬರ್ಬರರಾಯ ||
ಮದುವೆ ಗೈಸುವೆ ನಿನಗಾನಿದ್ದು | ಸತ್ಯ | ಮದುವೆ ಗೌರವ ನೋಡು ಕುಳಿತಿದ್ದು ||೧||
ಧುರಕೆ ಮಹೋದರ ಕರೆಯಲು | ಚೇಟಿ | ಯರಲಿ ವಿಲಾಸಿನಿ ನಿಲ್ಲಲು || ಬರಲಿ
ರಥಂತರಿ ಯುದ್ಧಕೆ | ನೀನು | ಗುರಿಯಾಗಲೇಕೆನ್ನ ಬಾಣಕೆ ||೨|| ಕರುಣ
ಸಂಗರಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದ | ಕಾಣ | ದಿರುವ ಮಹೋದರ ಭಾರದ || ಜರತ ನಿನಗೆ ನಾನು
ಸಾಲದೇ | ಡೊಳ್ಳ | ಕರಗಿಸುವೆನು ಬೇಡ ಸಾರಿದೆ||೩|| ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲ್ ಬರಲಿಲ್ಲ
ನಿನಗೆಂದು | ಬುದ್ಧಿ | ಗೆಟ್ಟಾಡದಿರು ಸೋತರೆನಗಿಂದು || ಕಟ್ಟೆನ್ನ ಕೈಗೆ ಕಂಕಣ
ನೋಡು | ಡೊಳ್ಳ | ಬಟ್ಟೆ ತೋರಿಸುವೆ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡು ||೪|| ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯು
ಮುದುಕರಿಗೆಂದ | ಮಾತು | ದೃಢವಾದುದೆನಗೀಗ ನಿನ್ನಿಂದ || ಕಡು ಹೇಡಿ ಲಂಡಿ
ವಿಕಟನೆಂದು | ನೀನು | ಹೊಡೆದಾಡಬಹುದೆ ? ಯುದ್ಧಕೆ ನಿಂದು ||೫||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಮಂತ್ರೀಶ್ವರನ ಸ್ವ | ತಂತ್ರವು ರಾಜನಿ | ಗೆಂತು ಬಹುದು ನಾನು || ಚಿಂತಿತ ಕಾರ್ಯ
ಮ | ಹಾಂತದ್ದಾದರು | ತಂತ್ರದಿ ಜಯಿಸುವೆನು ||೧|| ನಿನ್ನ ಕುತಂತ್ರಗಿ ಳೆನ್ನಲಿ

ನಡೆಯವು | ಕನ್ನೆಯರಲಿ ಸೋತು || ಉನ್ನತ ಪದವಿಯ | ಮನ್ನಣೆ ದುರ್ಮದ |
ವನ್ನಿಲಿಸುವೆ ತಾಳು ||೨|| ಎನುತಂತೊಂದಂ | ಬನು ಬಿಡಲದ ಕಡಿ | ವನಿತರೊಳೆಡೆ
ಬಿಡದೆ || ಕಣೆಗಳು ಬರಲಾ | ಕ್ಷಣ ಬೆಂದೋರಿದ | ನಣಕಿಸಿ ದೂಡಿದಳು ||೩||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕಂಡು ಬರ್ಬರ | ಕೊಂಡಾಯುಧವನೆಂದ || ದಿಂಡೆ ಲೌಡಿ ಪ್ರ | ಚಂಡೆ ನಿನ್ನಯ |
ಚಂಡಿತನವನು ನಿಲಿಸುವೆ ||೧|| ಬರಲು ಮುಂದಿದ | ನರಿತು ರಥಂತರಿ || ಇರು
ಸಖಿಯೆ ಕೊ | ಬ್ಬಿವೆ ನೃಪತಿಯ | ಧುರಕೆ ತೆರಳುವೆನೆಂದಳು ||೨|| ಬಾರಲೇ
ರೋಗಿ | ಹಾರೈಸಿದುದನು ರು || ಜಾರಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯ್ತು ಗೆಲ್ಲುವೆ | ತೋರು
ತೋಳಿನ ಶಕ್ತಿಯ ||೩||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನು | ಮಾಡುತ್ತಲಿ ಬೇ | ಸರದಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನು || ನರನು
ಹೀನಾಂಗ ನಾ | ದರೆ ತಿರಸ್ಕೃತನಪ್ಪ | ನರಸನೆಂತವನಿಗಾದೆ||೧|| ಬಿನಕ ಷಡಾನನರು
| ವಿಕೃತರೂಪ | ರೆನುವರರ್ಚಪರೆಲ್ಲರು || ಮನುಜರಿಗೊಂದು ಸು | ಮನಸರಿಗೊಂದು
ಲ | ಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲೆನ್ನ | ಜನಕ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟ ||೨|| ಕರಿಯ ಸೊಂಡಿಲಿಗೆ ಸೂಜಿ |
ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂತು | ಸರಿಕರಿಗಿರಬೇಕಾಜಿ || ಇರುವೆಗೆ ಶರವೇತ | ಕಿರುವೆ ಬಾಣೋನ್ನತ
| ತೆರಳು ಬಂದಂತೆ ಬ | ಬರ್ಬರಕೆ ಸಾಯದಿರೀಗ ||೩|| ಗೆಲಲಾಗದಿರಲು ಬಂದು |
ವಂದಿಸು ಲಗ್ನ | ಕೊಲಿದುಪಾಯವನು ಗೈದು || ಕಳುಹುವೆನೆಂದು ಪೇ | ಳಲು
ಪೋಗಲಾರೆನು | ಭಲದಂಕ ಮದುವೆಯಾ | ಗಲೆ ಬೇಕು ಪಣದಂತೆ ||೪|| ಕರಿವ್ಯಾಘ್ರ
ಹರಿಗಳಿಗೆ | ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ | ಗರಳದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗಿಳಿಗೆ || ಒರೆದು ಕಲಿಸುವಂಥ |
ನರಗಾಗದಾವುದು | ಶರವೆಚ್ಚು ಧನುವ ಕ | ತ್ರಿಸಿ ಕೆಡಹಿದಳು ||೫||

ಭಾಮಿನೀ

ಪಾಶವೃತ್ತಾಂತರದಿ ಸಿಲುಕಿಸಿ | ದಾಸಿಯರ ನೋಡಲೈ ಬಿಗಿಯು | ತ್ವಾಸನದಿ
ತಂದಿಟ್ಟರಾಯಿತು ಮದುವೆ ನಿನಗೆಂದು|| ಮೀಸಲೆನಗಿವಳೆಂದು ರುಗ್ಮರ |
ಥಾಶೆಯಿಂದಾಹಾರ ಬಲದಿಂ | ದೀ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚ ನಡೆವುದು ನಿತ್ಯನಿಯಮದಲಿ
||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ನಾವು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞದಿ | ರಾಗಿಗಳು | ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವರದಿ ||ಹೂವಿನಲಿ ಗಂಧವಡಗಿ
| ಆಗಿಹುದು | ಪಾವನವು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ||೧|| ಮುನಿಗಳಾಹಾರವಿರದೆ | ಶಿಲೆ ಬೆಳೆವು
| ದನು ಕಂಡು ಒಪ್ಪಬಹುದೆ | ದಿನಗಳೆದ ಮೇಲೆ ಸುಮಕೆ | ಗಂಧವಿ | ಲ್ಲೆನಲೆಂದ

ನಿಲ್ಲು ಧುರಕೆ ||೨|| ತರಳೆ ರಣಕಣಕಿಳಿಯಲು| ರುಕ್ಮರಥ | ಕರಕೆ ಗುರಿ ಶರವಸೆಯಲೂ
 || ತರಿದದನು ಪ್ರತಿಶರವನು | ಎಚ್ಚಳೆ | ಚ್ಚರದಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನವನು ||೩||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಚೇತರಿಸುತಲೆದ್ದವನು | ಕರು | ಣಾತಿಶಯದಿ ಬಾಣವನು || ಘಾತಿಸದಂತೆಚ್ಚುದನು |
 ಕಂ | ಡೀತೆರ ಕೆಡಹಿದೆ ನೀನು ||೧|| ಜಾಣನಹುದು ಮಾತಿನಲಿ | ನಿ | ತ್ರಾಣನು
 ಹೋರಾಟದಲಿ || ಕಾಣರೆ ಬಿದ್ದುದ ಸೋತು | ಆ | ತಾಣದಿ ನೋಡೈ ಕುಳಿತು ||೨||
 ಬಿಡೆ ಛಲವೆಂದಾಜಿಯನು | ಗೈ | ದಡೆ ಧನು ಕಳೆದೊರಗಿದನು || ಒಡಹುಟ್ಟಿದನುಪಚರಿಸಿ
 | ಅವ | ಳೊಡನೆಂದನು ಧನು ಧರಿಸಿ ||೩||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಕನ್ನೆಯ ವಧೆಯಘ | ವೆನ್ನುತ ಹುಲುಶರ | ವನ್ನು ಬಿಡಲು ಗೆಲಿದೇ || ಎನ್ನ ಗುರಿಯ
 ನೋ | ಡೆನ್ನುತ ಬಿಡೆ ಶರ | ವನ್ನರಿದೆಸೆದವಳು ||೧|| ತೊಟ್ಟ ಕವಚವೆದೆ | ಬಿಟ್ಟಿತು
 ಬಾಣದ | ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಮರೆತು || ಥಟ್ಟನೆದ್ದು ಕೈ | ಗೊಟ್ಟು | ಗದೆಗೆ ತಲೆ | ಕುಟ್ಟಿ
 ಕಳೆವೆನೆಂದ ||೨|| ಗದೆಯನು ರುಕ್ಮಾಂ | ಗದ ತಿರುಹುತ ಬರ | ಲದಕೊಂದಂಬೆಸೆಯೆ
 || ಹದಗೆಡುತಲಿ ಯು | ದ್ಧದೊಳೊರಗಲು ಪೇ | ಳಿದನುತ್ತರ ಶಂಖ ||೩||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಧರ್ಮದಾಧಾರದಲಿ ನಡೆವುದು | ಕರ್ಮಭೂಮಿಯು ರಾಗ ಸುರರಿಗೆ | ಭೂಮಹಾ
 ಲಕ್ಷಣವೆ ಗಂಧವು | ಭಾಮೆ ಕೇಳು ||೧|| ಹಾನಿಯಾಗುವ ಧರ್ಮ ನಡೆಸುವು | ದೇನು
 ಸ್ವರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಂಧ ಪಿ | ಧಾನದಿಂ ಪೂಜಿಸುವರಾರೈ ಕ್ಷೋಣಿಯನ್ನು ||೨|| ಕಲಿವಿರಾಟನ
 ತರಳ ಶಂಖನು | ಕಲಿಸುವನು ಸತಿ-ನೀತಿ ಯುದ್ಧದಿ | ಕಲಿತನವ ನಿಲಿಸುವನು
 ನೋಡೆಂ | ದಲಗನೆಚ್ಚ ||೩|| ತರಿದು ಬಿಡೆ ಬಹು ವಿಧದಿ ಸೇನುತ | ಧರೆಗೆ ಮೈಗೊಡೆ
 ವಜ್ರದತ್ತನು | ನಿರುಕಿಸುತ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಿಗುಹಿನೊ | ಳೊರೆದನಾಗ||೪||

ಭಾಮಿನೀ

ವೇದದಿಂ ನಡೆಯುವುದು ಲೇಖರಿ | ಗಾ ದಿವವೆ ರತಿರೋಚನವನಾ | ರಾಧಿಪರು
 ಗೋಘ್ನೆಯೊಳಿರುವುದದೃಶ್ಯದಿಂದೆನಲೂ || ಬೋಧಿ ನಡೆಸುವುದೆಂತು ಸಗ್ಗದಿ |
 ಭೇದ ಗತಿ ರತಿ ಶೂನ್ಯ ಗಂಧವ | ನಾ ದನದೊಳಿಹುದೆಂದು ಪೂಜಿಪರಿಲ್ಲ ಗೋಗಳನು||೧||

ರಾಗ - ತುಜಾವಂತು - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಸಾಕು ಸಾಹಸಾಭಿಮಾನವು ||ಪ|| ಲೋಕ ನೀತಿ ಭೀತಿ ಕಳೆಯು | ತೇಕೆ ಮಂಗಲೋತ್ಸವದಿ
ವಿ | ವೇಕ ಶೂನ್ಯಳಾದೆ ಕಷ್ಟ | ಶೋಕ ದುಃಖ ನಿಂದೆ ಸೋಲು | ಬೇಕೆನುತ್ತ
ಬಗೆಯಲಾರರು || ಸತಿಯ ಧರ್ಮ | ದಾಕುಜಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಯಾದರು || ವಿಚಿತ್ರವಾದ
| ವೀ ಕಲಹವು ವೃಥಾ ತಿಳಿದಿರು ||೧|| ಎಲ್ಲ ರಾಜಧಾನಿಗೋಲೆ | ಯಲ್ಲಿ ವಿವರ
ಕಳುಹಿಸಿರುವೆ | ಎಲ್ಲ ತಿಳಿಯದಾವ ಮೂಲೆ | ಯಲ್ಲಿರುತ್ತ ಹೀಗೆ ಬಂದೆ|
ಮೆಲ್ಲಗೇತಕೆಂಬುದರಿಯದು || ನೀತಿ ಕಲಿವ | ಡಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡುದು || ಮತಿ
ಬಲಗಳ | ನೆಲ್ಲ ನಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಿಟ್ಟುದು ||೨|| ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ | ಧರವ
ಚತುರುಪಾಯದಿಂದ | ವಿರಚಿಸುವುದು ನೀತಿ ನಾರಿ | ಯರಿಗೆ ಚಪಲ ಚಿತ್ತ ಪೂರ್ವಾ
| ಪರಗಳಿರದು ಹುಡುಗಿಯದರಲಿ || ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದು | ಸರವ ಹಾಕು ಸರಸದಿಂದಲಿ
|| ಶತ್ರುತನದ | ಗರಲ ಬೀಜ ಬಿತ್ತದೇ ಒಲಿ ||೩||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾ | ನಲ್ಲ ಬಂದವರೆನ್ನ | ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ | ತಲ್ಲಣಿಸದಾಚರಿಸುವೆ
||೧|| ಸುಲಭವಲ್ಲಾಡಿ | ಕೊಳುವಷ್ಟಾಚರಣೆಯು || ಮಲಿನ ಜನ್ಮವ | ತಳೆದು ಪೌರುಷ
| ಗಳಹಬೇಕೆಂದೆಚ್ಚನು ||೨|| ಕಡಿದು ಬಾಣವ | ಬಿಡೆ ವಜ್ರದತ್ತನು || ಕೆಡಹಿ ಕಾಳಗ |
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಗೈ | ದೊಡನೆ ಮೈಮರೆತೊರಗಿದ ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಮತ್ತೆ ಸೈಂಧವನ ಸಹಜಾತ ಕುಂಜರವರ್ಮ | ಮತ್ತೆ ಕೇಕಯ ವಿಂದ ಭೂರಿಶ್ರವನು
ಕರ್ಣ | ಪುತ್ರ ಬಾಹ್ಯಕ ಪಟಚ್ಚರ ಕರುಷರೆಲ್ಲ ಸೋಲಲು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೆಂದ ||
ವೃತ್ತದೊಳು ಮಾಯೆ ನಡೆಸುವಳು, ಜಲದಲಿ ಕ್ರೀಡಿ | ಸುತ್ತೈದುವುದೆ ರಾಗ, ನಾರಿಯ
ಸುವಾಸಿನಿಯೆ | ನುತ್ತ ಪೂಜಿಸುವರವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತ-ಕೃತಿ ಪ್ರಕೃತಿ-ಶಕ್ತಿ ||೧||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಏಕತಾಳ

ಉಡುಗಣಪತಿ ಮುಖಿತಾ | ಶೋಭಿಸು | ತೆಡ ಬಲ ಸಖಿಸಹಿತ || ಪಿಡಿದ ಧನುವನವ
| ನಡಿಗೊಪ್ಪಿಸುತಲಿ | ನುಡಿದಳೆರಗುತೆ | ನ್ನೋಡತನ ನಿನ್ನದು ||೧|| ಮುದದಲಿ
ದ್ರೌಪದನು | ಸ್ವೀಕರಿ | ಸಿದ ಧನು ಶರಗಳನು || ಪದಕ ಹಾರ ಕಂ | ರದಿ
ತೆಗೆದೀಯಲು | ಕುದಿದು ವಜ್ರದತ್ತನು ಗರ್ಜಿಸಿದನು ||೨||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಬಲ್ಲೆ ಛೇಛೇ ಮೊದಲೆ ನಿಮ್ಮೊಳ | ಗೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥವು | ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ
ಧನುವೆತ್ತಿರೆನಲಾ | ಶಲ್ಯಸುತನು ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಒದರದಿರೈ ನೀ ಬರಿದೆ | ವ್ಯ | ಥದಿ ಮದುವೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ || ಸುದತಿಯ
ಮತ್ತೇರಿದುದು | ನಾ | ನಿದ ನಿಲಿಸುವೆ ಧರಗೈದು||೧||

ಭಾಮಿನೃಧ್

ಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧದಿ ರುಕ್ಮರಥನನು | ಮಲಗಿಸಲು ಮುರುಭಾಪುರೆನ್ನುತ | ಕುಲುಕ
ಹೊಟ್ಟೆಯ ವಿಕಟನೆಂದನು ವಜ್ರದತ್ತನೊಳು ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಇನ್ನು ಭೀತಿಯಾಕೆ ನಾನು | ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷದವನು ಹೋಗಿ | ಕನ್ನೆಸೆರಗನೆಳೆದು ತರುವೆ |
ನೆನ್ನುತೆದ್ದನು ||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹದಗೆಟ್ಟ ಸನ್ಮಂಟ | ಪದಿ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ಬೇ | ಗುದಿಯಿಂದ ಬೆವರಿದನು || ಸದೆಬಡಿವೆನು
ಸಂಗ | ರದಲಿ ತಾನೆಂದು ದ್ರೌ | ಪದ ಧನು ನೆಗಹಿದನು ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಪಡುಮೂಡರಿಯದ | ಜಡಮತಿ ಗೆಲಿದವ | ರೆಡೆ ಸೇರುವ ಹೆಡ್ಡ || ಮಡಿ ಭಾಷೆಯ
ಪಡಿ | ನುಡಿಯದ ನಾಲಿಗೆ | ಕಡಿದಿರಿಸುವೆನಡ್ಡ ||೧|| ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಮ | ಹತ್ತಮನಾದೆಯ
| ಸತ್ತವೆಲ್ಲಿ ನರದಿ || ಹತ್ತು ಮಂದಿಯಿದಿ | ರಿತ್ತು ತೋರು ಪುರು | ಷತ್ತವ
ಸಂಗರದಿ||೨||

ಭಾಮಿನೃಧ್

ಹೊಳೆವ ಖಡ್ಗವ ಹಿರಿಯೆ ದ್ರೌಪದ | ಝಳಕೆ ಕಣ್ ಕತ್ತಲಿಸಿ ವಿಕಟನು | ನೆಲವ
ಕಚ್ಚಲು ವಜ್ರದತ್ತನು ಗರ್ಜಿಸಿದನರರೇ ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗ | ಘಂಟೆಗೆ ಕಳೆದೆಯಾ || ಧಟ್ಟನುತ್ತರ | ಕೊಟ್ಟೆ ಬಲ್ಲೆನು |
ರಟ್ಟಿಬಲವಿರದಿರುವುದ ||೧|| ಹೊನ್ನ ಲಾಭಕೆ | ಕನ್ನಹಾಕುವ ಬುದ್ಧಿ|| ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
| ಕಣ್ಣ ತೆರೆಸುವೆ | ನುಣ್ಣು ತ್ವತ್ಪ್ರತಿ ಫಲವನು ||೨|| ವರ ಮಹಾಶಯ | ಧುರ
ಪುರೋಹಿತ ನಾನು || ವರಿಸು ಮೃತ್ಯುವ | ನೊರೆವೆ ಮಂತ್ರವ | ಮರಣಕೆಂದಲೆಚ್ಚನು||೩||
ಶಿಷ್ಯರಾಚಾರ | ವಿಷ್ಣುರಿಯದ ನಿನ || ಗೆಷ್ಟು ಹೇಳಿದಾ ರಷ್ಟ ಪಾಠವು | ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದೆನೆ
ಕಡಿದನು||೪||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಭಯಕರ ಯುದ್ಧದಿ ದ್ರೌಪದ | ಜಯನಾಮ ಶರದೊಳು ಬೀಳಹೊಯ್ಯಲು ಖಳನಂ
|| ಜಯಜಯವೆನುತಲಿ ಸುಮವು | ಷ್ಪಿಯ ಕರೆಯಲು ಸಭೆ ಸಹರ್ಷದೊಳು, ಕೈಮುಗಿದಂ
||೧||

ರಾಗ - ನವರೋಜು - ಏಕತಾಳ

ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ಕೈಮುಗಿದು | ಸಭೆ | ಗುಸುರಿದನೆಲ್ಲರಿಗಿಂದೂ || ಪಶುಪತ್ತೀ ಸುತ | ರು
ಸದನಗಳು ಋಣ | ಬೆಸುಗೆಯಂತೆ ವಿಧಿ | ವಶವಾಗಿಹವು||೧||

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋದಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಕರೆಸಲಾ ಪೌರೋಹಿ | ತರು ಗಳಿಗೆಯುದ್ವಾಹ | ಕಿರುವುದೀ ದಿನವೆಂದು ಪೇಳೆ||
ತರಿಸಿ ಸಾಂಭಾರಗಳ | ಕರೆಸಿ ವೇದಿಗೆ ವಧೂ | ವರರ ಮಂಗಲವಾದ್ಯಸಹಿತ||೧||
ದೇಶದೇಶಾಧೀಶ | ರೀ ಶುಭ ವಿವಾಹ ಪೂ | ರೈಸಿ ಸತ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡು ||
ತೋಷದಿಂ ಪುದುವಾಳೆ | ಗಾಶಿಷವ ಮಾಡಿರೆಂ | ದಾಶಿಸುವೆನೆಂದ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ||೨||
ಕರೆದು ಖಗವರ್ಮನಿಂ | ಗರುಹಲವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ | ನೆರೆದವರಿಗುಪಚಾರಗಳನು ||
ವಿರಚಿಸುತ್ತಿರೆ ರಥಂತರಿಯ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮ | ಗೆರೆದ ಧಾರೆಯ ವೃಷದ್ಯುಮ್ಮ ||೩||

ಭಾಮಿನೀ

ಮಂಗಲೋತ್ಸವ ಮುಗಿಸಿ ವಿಭವದೊ | ಳಂಗನೆಯನೊಡಗೊಂಡು ನಿಜ ದೇ |
ಶಂಗಮಿಸಲಾ ಯಜ್ಞಸೇನನು ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದನು|| ಭಂಗಿಸಿಹ ಝಂಪಯಂತ್ರವನು ಪಾ |
ರ್ಥಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಯಾಜ್ಞಸೇನಿಯ | ರಂಗಲೀಲೆಯೊಳುರುಳಿದವು ಕಾಲ ರಥ
ಚಕ್ರಗಳು ||೧|| ||೪||೨||

ಸಂಧಿ-೪ 'ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ'

ಇದಂಕ್ಷಾತ್ರಂ

॥ ವಾರ್ಧಕ ॥

ಜನಮೇಜಯನೆ ಕೇಳು ಭಲಬಲ ಸುಗುಣಿ ಸುಯೋ | ಧನ ಕರ್ಣ ಶಕುನಿ ದುಃಶಾಸನನು
ಖನಿಕರಂ | ನನುಸರಿಸುತಿಳಿಯ ನೆವನದಿ ಪಾಂಡವರ ಕೊಲ್ಲೆ ಯತ್ತಿಸಿದ ಮತ್ತರದಲಿ
॥ ಅಣು ಮಹತ್ತಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯದಿಂ | ರಣವ ಹದಿನೆಂಟು ದಿನ ನಿಶ್ಚೈಸಿ
ಗಾಂಗೇಯ | ಸೆಣಸಿ ದಶದಿನ ಶಿಖಂಡಿಯ ಧುರದಿ ಮಲಗಿದಂ ಕಣೆಯ ಮಂಚದಿ
ದುಗುಡದಿ ॥೧॥

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿಪುಡತಾಳ

ಕರೆಸಿ ಕರ್ಣನೊಳೆಂದ ಕೌರವ | ಧುರದೊಳಜ್ಜನ ಕಜ್ಜ ಮುಗಿದುದ | ನರಿಯಲಾರಿಹರೆನ್ನ
ಸೇನೆಯ | ದೊರೆತನಕ್ಕೆ ॥೧॥ ನಾ ಪಿತಾಮಹನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಿ ರೋಪ ಪಂಡಿತ ದ್ರೋಣನಿಗೆ
ಸೇ | ನಾಪತಿತ್ವವ ನೀಡಲೆಂದನು | ತಾಪದಿಂದ॥೨॥ ಕಟ್ಟು ಗುರುದ್ರೋಣಂಗೆ ಸೇನಾ
| ಪಟ್ಟ ಸಮೃತವೆನಲು ಕರೆ ತಂ | ದಿಟ್ಟು ಪೀಠವನೇರಿಸುತ ಕರ | ಕೊಟ್ಟುಸುರಿದ ॥೩॥

ರಾಗ - ಕಾಂಭೋದಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಮಾತುಳನ ಕೃತಿಗೊಪ್ಪಿ | ದ್ರೂತದಲಿ ಪಣಕಿಟ್ಟು | ಸೋತರಿತ್ತೆವು ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು ॥
ಮಾತಿನಂತಡವಿಯಿ | ಜ್ಞಾತವಾದರು ಕಪಟ | ದ್ರೂತವೆಂಬಪವಾದ ಬಂತು ॥೧॥
ವನವಾಸದೀಕ್ಷೆಗೆ | ಜುನ ಸ್ವರದೊಳೈದು ಹಾ | ಯನವಿದ್ಧರೊಪ್ಪಿದನು ಪಣಕೆ ॥
ತನುವನಿಟ್ಟಿಹೆನು ರಣ ಕಣದೊಳಿಹಪರದ ಸಾ | ಧನಕೆ ವಂಚಿಸಿದ ಕರ್ಮವಿದು ॥೨॥
ವಸತಿ ವಸನಾನ್ನ ವಂ | ಚಿಸದೆ ನೀಡುತಲಿ ರ | ಕ್ಷಿಸಿದೆ ಕುರುಭೂಪನೆಂದೆನಿಸಿ॥
ವಸುಧೆಯಲಿ ಶರಗುರು ಸ | ರಿಸಮಾನರಿಲ್ಲೆನ್ನ | ಜಸವನುಳುಹೆಂದು ನಮಿಸಿದನು
॥೩॥

ವಾರ್ಧಕ

ನರಗಾರು ಚಿಂತನೆಯ ಗೈಯಲೊರೆದೇಳನೆಯ | ಪರಿಣಾಮ ವಿಧಿವಶ ಪರೋಪಕಾರಕೆ
ದೇಹ | ತೊರೆವನ್ನೆಗರಿಮಥನ ಗೈವೆನೆನಲಂತೆ ಡಂಗುರ ಹ್ಯೂಸಿದಂ ಭರದೊಳು ॥
ಗುರುವಿನಾಳನದೊಳೇಕಾದಶಿಯ ನಿಶಿರಣದಿ | ನೆರಹಿ ಸೇನೆಯ ದೂತನಂ ಕರೆದು
ತಕ್ಷಣವೆ | ಬರೆ ದ್ರೋಣರಾಹ್ವಾನ ಕಳುಹೆ ಧರ್ಮಜ ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆಂದ ಮುಂದೇಂ
ಗತಿ ॥೧॥

ರಾಗ - ಕೇದಾರ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅಮೃನಿಲ್ಲದ ದೋಣಗಪ್ಪನಿಲ್ಲದ ಧೃಷ್ಟ | ದ್ಯುಮ್ನನಂತಕನಾಂತಿಹ || ಸುಮ್ಮಗಾನೊರೆಂದಂತೆ
ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಜಯ | ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದು||೧||ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ಮೀರುವರಾರು ನಿಯಾಮಕ
| ನೆನ್ನಲೆರಗಿ ದೂತನು || ಬನ್ನಿರಾಹವಕೀಗ ಗುರುದೋಣರಾಹ್ವಾನ | ವನ್ನು
ಮಾಡುವರೆಂದನು ||೨|| ಕೇಳಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾಜ್ಞೆಯಂತೆಲ್ಲರು | ಕಾಳಗಗೊಡುತಿರಲು
|| ಕಾಲನಂತಿಹ ದೋಣಗಿದಿರಾಂತು ದಳಪತಿ | ಪೇಳಿದನೀತೆರದಿ ||೩||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ದೋಣಾಚಾರ್ಯನು ವಿಪ್ರನು || ಷಟ್ಕರ್ಮಿಪ್ರ | ವೀಣಾಧ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೇಷ್ಠನು || ಜ್ಞಾನಿಯೆನ್ನುವ
ಕೀರ್ತಿ ಹಾನಿಗೈದವನೀಶ | ಸೇನಾಧಿಪತಿತನ | ಕೇನೆಂಬೆ ಪತಿತನ ||೧|| ಪರಶುರಾಮನು
ಪೂರ್ವದಿ | ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂ | ಹರಿಸಿದ ಸಂಗರದಿ || ದೊರೆಯು ಕೌಶಿಕ ವಸಿ |
ಷ್ಠರೊಳು ಸೋತಿಹ ಬಾಹು | ಜರು ವ್ಯರ್ಥ ಮುಖಜರಿ | ದಿರು ನಿಲ್ಲಲಾಪರೆ ||೨||
ಪರಿಣಾಮ ಕರ್ಮದಂತೆ | ಸ್ವಧರ್ಮದಿ | ಮರಣ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಮುಂತೆ || ಅರಿತಾತ್ಮ
ಹತ್ಯೆಯ | ದುರಿತ ಕೂಪದಿ ಬಿದ್ದು | ನರಳುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ರೆರಕ ನಾಕದೊಳೆಂತು ||೩||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಶರಧನು ಶಿರ ಮ | ಚ್ಚರಣಕೃಪಿಸಿ | ದರೆ ಕಾಪಾಡುವನು || ಶರಪಂಡಿತ ನಡೆ |
ತೆರಳದಿರಲು ಕ | ತ್ರಿಸುವೆ ತಲೆಯನ್ನು ||೧|| ಕಲಿಯಲು ಬಂದ ತ | ರಳನೆಂದರಿತೆಯು
| ಛಲಬಲ ನೋಡೆಂದು || ಸೆಳೆದಂಬೆಚ್ಚ ಕ | ನಲಿ ಕಡಿದರ್ಯಮ | ದಲಗಂ ಬಿಡೆ
ಮುಳಿದು ||೨|| ಒರಗೆ ರಥದಿ ಮೈ | ಮರೆಯುತ ದ್ರೌಪದ | ಕರೆದೊಯ್ದನು ಸೂತ
|| ಗುರು ಶರದಿಂ ರಥಿ | ಕರ ಕೊಲುತಿರೆ ರವಿ | ತರಳನು ಬರಲಿತ್ತ ||೩||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಏಕತಾಳ

ನರನ ತಡೆದು ಹರಿಯು | ಧರ್ಮಜ | ಗರುಹಿದ ಜಯಸಿರಿಯು || ಬರುವುದು
ಭೈಮಿಯ | ಕರೆಸೆನೆ ನೆನಸ | ಲ್ಪರಿತವನೈತಂ | ದೆರಗೆ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಾರೊ ವಿಕ್ರಮಿ ಭೈಮಿಯೆ | ಬಾರಯ್ಯ ಬಾ ಬಾ | ಬಾರೊ ವಿಕ್ರಮಿ ಭೈಮಿಯೆ ||
ಸಾರಿದೀ ನಿಶಿ ಯುದ್ಧದಲಿ ಮುಂ | ದಾರಿ ಕಾಣೆವು ಜಯಸಿರಿಯ ರೂ | ವಾರಿ
ನೀನೇ ಸೇನಿಸಿ ಸಲಹು ಮು | ರಾರಿ ತೋರುವ ದಾರಿ ಎಂದನು ||೧||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ - ಏಕತಾಳ

ಹರಿಯರುಹಿದ ಕರ್ಣ | ಪಡೆದಿಹ | ಕರ ನೃಪರಲಿ ಪೂರ್ಣ || ಕುರುಪತಿಗಿತ್ತ | ಧ್ವರ
ಗೈಸಿದ ಹಗ | ಲಿರುಳು ದಾನ ಗೈ | ದಿರುವ ಮಹಾತ್ಮನು||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ದಾನಶೂರನೊಳಿಂದೆ ಪಡೆವೆನು | ಪ್ರಾಣದಾನವನವನ ಶೋಣಿತ | ದಾನಜಲದಿಂದೀ
ನಿಶಿಯೊಳನು | ಮಾನವೇಕೈ||

“ಗಾಳಿ ಮೊಮ್ಮನ ದಾಳಿ”

ಕಂದಪದ್ಯ

ಬಿರಿ ಬಿರಿಯುವ ಬರ್ಬರನ | ಬ್ಬರದಿಂ ಮುದಗೊಂಡು ವೀಳ್ಯವೀಯಲ್ ಯಮಜಂ
|| ದುರುಳನ ಹುಂಕೃತಿಯಿರುಳ | ಲ್ಲರೆ ನಿರ್ಭೇದಿಸಿತು ಪರಜಯ ವಧೂಗರ್ಭಂ
||೧||

ರಾಗ - ಹಂಸಧ್ವನಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಮಲ್ಲಕರ್ಣ ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲೆಲೊ || ರಾತ್ರಿಯುದ್ಧ | ದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವ ಹಮ್ಮೊ ಪೇಳೆಲೊ || ಬಲ್ಲೆ
ಮನುಜರಿರುಳಿನಧಟು | ನಲ್ಲೆಯೊಡನೆ ಹಂಸತಲ್ಪ | ದಲ್ಲಿ ಗೈವ ಕಾಮಕದನದ ||
ತೆರನೆ ಕತ್ತ | ಲಲ್ಲಿ ದ್ವಿಗುಣಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ || ದನುಜರೊಡನೆ || ಸಲ್ಲದಿಂಥ ಸಹಸ,
ಸರಸ | ವಲ್ಲ ತೆರಳಿ ಸೊಗದ ನಿದ್ಧ | ಯಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಂಡು ನಸುಕಿ | ನಲ್ಲಿ ಏಳೊ
ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ||೧||

ರಾಗ - ಜಂಜೂಟಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಕಾನನಜೀವಿ ನೀನು | ಜಯ | ಲಲನೆಯ ಕೈಮಾಲೆಯನ್ನು || ಗೆಲುವ
ಹೂಟದಿ ಹಗಲೆಲೊ ನಿಶಿಯೆಲೊ ಕ್ಷಾತ್ರ | ಬಲವೆಂಬುದರಿಯೆ ಹೀ | ಗಳೆಯದೆ
ಧನುವಿಡಿ ||೧||

ವಚನ

ಬಹುವಿಧದಿ ಸೆಣಸಿದರು ಕರ್ಣ ಕಂಗೆಟ್ಟು |
ಬಹುರೂಪ ಯುದ್ಧ ಗೈದಸುರ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ||

ಭಾಮಿನೀ

ಗಾಳಿ ಬೊಮ್ಮನ ದಾಳಿಯಿಂ ಯೋ | ಧಾಳಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಬರ | ಗಾಲ ಬಡಿಯಿತೆ
ವೀರರಿಗೆ ಕೌರವರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಹಾಳು ನೊಸಲಕ್ಕರವೆ ಭಾವ್ಯವ | ಪೇಳಲಿನ್ನೇನುತ
ಕೌರವ | ಜೋಲು ಮೋರೆಯೊಳಿರಲು ಬಂದೆರಗಿದನಲಾಯುಧನು ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯ ಮುಂ |ಗೊಡು ವೀಳ್ಯವ ಕಂ | ಗೆಡಿಸುವೆ ಕುನ್ನಿಗಳ || ಧಡಿಗ
ವ್ಯಕೋದರ | ನೊಡಲೊಡೆದಪ್ಪಗೆ | ಬಿಡುವೆನು ತೃಪ್ತಿಜಲ ||೧||

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಹಸ್ತಿಪುರ ರಕ್ಷೆಗೆ ಸ | ಮಸ್ತ ಸೇನಾ ಸ್ನೇಹ | ಹಸ್ತ ವಿತ್ತಿಹ ಬಕನ | ಧ್ವಸ್ತಗೊಳಿಸಿರುವ||
ವಿಸ್ತರದ ರಣದಿ ಮ | ಧ್ಯಸ್ತಪಾರ್ಥನ ಕೊಲ್ಲೆ | ನುತ್ತ ವೀಳ್ಯವನು ತಾ | ಪತ್ಯ
ನೀಡಿದನು ||೧||

ವಚನ

ಕೊಬ್ಬಿ ಕತ್ತಿಯ ಹಿರಿದು ಬರಲ್ ಅಲಾಯುಧನು |
ಅಬ್ಬರಿಸುತಲಿ ತಡೆದನಾ ಘಟೋತ್ಕಚನು |

ರಾಗ - ಘಂಟಾರವ-ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಂಡಿಯನ್ನವ | ನುಂಡ ಬಕನ ಗರ್ಭ || ಪಿಂಡ, ರುಂಡವ | ತುಂಡರಿಸಿ ರಣ
ಚಂಡಿಗೀಯುವೆ ಖಂಡಿತ ||೧||

ರಾಗ - ಮಾರವಿ - ಏಕತಾಳ

ಕುಲಟೆ ಹಿಡಿಂಬೆಯು | ಕುಲವಪಮಾನಿಸಿ | ಹುಲುಭೀಮನ ಕೂಡಿ || ಹೊಲೆ
ಗರ್ಭವ ಹೆ | ತ್ತಳು ತೆರು ದಂಡವ | ತಲೆಯನು ನೀ ನೀಡಿ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಆ ಕಾರಕತ್ತಲಲಿ ಭೈಮಿ ಬಕಸುತರು ಘೋ | ರಾಕಾರರಾಗಿ ನಭಕುಬ್ಬಿ ರಕ್ತವನು ಧಾ|
ರಾಕಾರ ಸುರಿಸುತಡಗುತ ಗಾಳಿಯನಾಗಿ ಮೈದಾಳಿ ಕ್ಷಣ ಧೂಳೆಬ್ಬಿಸಿ ||
ಆಕಾರಗೆಟ್ಟಲಾಯುಧನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಚ | ಕ್ರಾಕಾರ ತಿರುಹುತಪ್ಪಳಿಸೆ ಕುರುಬಲದಿ ಹಾ |
ಹಾಕಾರವೇಳೆ ರುಂಡವನು ಖಂಡಿಸಿ ಕೌರವನ ಪದದೊಳೊಗೆದೆಂದನು||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪತಾಳ

ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹಿರಿಯ ನಿನ್ನ | ಕಂಡು ಪಾ | ದಕ್ಕರಗೆ ಬಂದೆ ಮುನ್ನ || ರಕ್ಕಸನ ತಲೆ ಕಾಣಿಕೆ
| ಒಪ್ಪಿಸಿಹೆ | ನಕ್ಕರೆಯೊಳ್ ಒರೆಯೊ ಹರಕೆ ||

ವಚನ

ಕಾಲಡಿ ರುಂಡವ ಕಾಣುತ ಕೌರವ |
ಹೇಳಿದ ದಳಪತಿ ದ್ರೋಣರಿಗೆ ||

ರಾಗ - ಮೋಹನ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಇರುಳು ಸಮರವ ಸಾರು ನೀನೆಂ | ದರುಹಿದಿರಿ ರಣಮಾರಣದಿ ಶಿರ | ವರಿದುಬಹ
ಹೈಡೆಂಬನನು ತಡೆ | ದುರಬಿ ಕೊಚ್ಚುವ ಕೆಚ್ಚಿದೆ | ಬತ್ತಿಹೋಯ್ತೆ||೧|| ಸಂದನಜ್ಜನು
ಧರ್ಮವ್ಯಾಜದೊ | ಳಂದು ನಂಬಿಹೆ ನೀವೆಮಗೆ ಕ್ಷೀ | ಣೇಂದುವಾದಿರಿ ಬರದ ಕರ
ಕಳು | ಕಿಂದಲೀ ಜಸಜವ್ವನೆ | ಸಾರ್ದಳತ್ತ ||೨||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಸಿಟ್ಟೊಳೆಂದ ದ್ರೋಣಿ, ಜಾತಿ | ಗೆಟ್ಟ ಕರ್ಣನೊಡೆಯನಿತ್ತ | ಬಿಟ್ಟಕೂಳ ತಿಂದು ಕೈಯ |
ಕಟ್ಟಿಕುಳಿತಹ ||೧|| ಪಾಶುಪತವ ಪಡೆದ ನರನ | ನಾಶಗೈವ ಭಾಷೆ ದೂಷ್ಯ |
ಕೇಸರಿತನವಿರದ ನಿನಗೆ | ಮೀಸೆ ಹೊರೆಯಲ ||೨||

ರಾಗ - ಕಲ್ಯಾಣಿ - ಝಂಪತಾಳ

ವಸುಷೇಣ ಕನಲಿ ಗ | ಜಿಸುತೆಂದ ನೆಸೆಗೊಡಲು | ನೊಸಲನಾಯ್ ನೆಕ್ಕುವುದು
ಸಿದ್ಧ || ತಿರಿದುಂಡ | ದೆಸೆಗೇಡಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಮೆದ್ದ || ಗುರುಭೇದ | ವೆಸಗಿ ಬಾಲನ
ಬೆರಳು ಕೊಯ್ದು || ವಸುಧಾರ್ಥ | ವಶದಿ ಗದ್ದುಗೆ ಗೆದ್ದ ಬುದ್ಧ || ಕುರುಪೀಠ |
ದಶನಖುಣ ರಣಯಶ | ಕೃಸುವ ತೆರೆ ಸ್ಥಿರ ನಾಭ | ವಿಷ್ಯ ವಿಧಿವಶವೆ ಪೌ | ರುಷದ
ಹೊಣೆ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ||೧|| ಗುರುದ್ರೋಣ ಸಾಂತ್ವನದೊ | ಳರುಹಿದನು ಕಚ್ಚಾಟ |
ತರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮೊಳಗೆ || ಋಜುಧುರಕೆ | ಗುರಿಯಲ್ಲ ಮಾಯಾವಿ ಹರಿಗೆ ||
ಪ್ರತಿತಂತ್ರ | ವಿರುವುದೊಂದೇ ಗೆಲುವ ಬಗೆಗೆ || ಭಾಗ್ಯ ಭಾ | ಸ್ಕರನುದಿಸಿ ಕಳೆಯಿಂದ
ಬೆಳಗೆ || ಕಾದಿಟ್ಟ | ವರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂ | ಹರಿಸು ದುರುಳನ ಕರ್ಣ | ಇರದನ್ಯಪಥವೆನಲು
| ಮರುಗಿದನು ರವಿಸೂನುವು ||

“ಸತ್ಯ ಸಂಹಾರ”

ರಾಗ - ಸಾವೇರಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಯಾರ ನಂಬಿ ಯಾರ ಬದುಕು | ಯಾರ ಹಗೆಯು ಯಾರ ಬಲಿಯು ||ಪ||
ಒಡೆಯನೊಲವ ತಿಳಿದು ನರನ | ಮಡುಹಲೆಂದು ಕಾಯ್ದ ಶಕ್ತಿ ಬಡ ಘಟೋತ್ಕಚಂಗೆ
ವೃಥಾ | ಬಿಡುವುದಾದರೆ ||ಯಾರ ನಂಬಿ ||೧|| ದೋಣಿರಿಂದು ದೀನರಾಗಿ | ಪ್ರಾಣ
ಸಖನ ಕಾವುದೆನಲು | ಭಾನುಸೂನು ಸತ್ತರೇನ್ ?ದು | ಮ್ಮಾನ ಯಾರಿಗೆ || ಯಾರ
||೨|| ಇನ್ನು ಪಾರ್ಥನುಳಿದ ಕುಂತಿ | ಯಿನ್ನು ರಾಜಮಾತೆ ಕರ್ಣ | ಗಿನ್ನು ಸಾವೆ
ಹುಟ್ಟಿನಂತೆ | ಧನ್ಯ ನಾನಹ || ಯಾರ ನಂಬಿ ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಭದ್ರಾಸನಾಚಮನ ಪ್ರಣವ ಪೂರ್ವಕಯೋಗ | ಮುದ್ರೆಯಿಂ ಶಕ್ತ್ಯಗ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ
| ರುದ್ರೇಂದ್ರ ಧ್ಯಾನದಿಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯ ಸಂಹರಿಸಿ ವೈಜಯಂತಿಯ ಗ್ರಹಿಸುತ || ಕ್ಷುದ್ರ
ಬರ್ಬರನತ್ತ ಕಲಿಕರ್ಣನೆಸೆಯಲೈ || ವಿದ್ರವಿಸಿ ಪರಬಲ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಎದೆಯಿರಿಯ
| ಲದ್ರಿಯೋಲ್ ಬಿದ್ದ ಹೆಣಭಾರದಿಂ ನುಗ್ಗುನುರಿಯಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ ಕಲಕಿ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣ ನಗುತ್ತ ಭೈಮಿಯು | ಸತ್ತನೆನ್ನುತ ಕುಣಿಯಲು || ಇತ್ತೆ ನಿನಗೊಂದಿನಿತು
ಹೃದಯವೆ | ನುತ್ತ ಧರ್ಮಜ ಜರೆಯಲು || ಮತ್ತನೀಖಳನಹಿತ ನಿಮಗೇ | ಮಿತ್ತುವಾಗಿಹ
ವಧ್ಯನು || ಶಕ್ತಿಗೀಡಾಗದಿರೆ ನಾನೇ | ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಲಲಿದ್ದನು ||೧||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ - ಆದಿತಾಳ

ಬಳಲಿಹ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯಿಕ್ಕಡೆಯೋಳ್ | ಬಲದಲಿ ನಿದ್ದೆ ಜೊಮ್ಮಿಲಿ ತೂಕಡಿಕೆಯೋಳ್
|| ಕಳೆಗುಂದುತಾಕಳಿಸುವುದ ಕಾಣಲೈ | ಫಲುಗುಣ ರಣವಿರಾಮವ ಘೋಷಿಸಲೈ ||೧||
ಇತ್ತಂಡದಲಿ ಭಟರೊಕ್ಕೊರಲಿನಲಿ | ಕತ್ತೆತ್ತಿ ಜಯ ಜಯ ವಿಜಯನೆನ್ನುತಲಿ ||
ಹೊತ್ತರೆಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲೊರಗಲು ದಣಿದು | ಕತ್ತಿ ಕೈದುಗಳೊರಗಿದವು ಕೈ ಸರಿದು ||೨||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ಗಳಿಗೆಯೊರೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ | ಮೊಳೆದ ಚಂದಿರ ಮೂಡಣದಿ ಮೊಳ |
ಮೊಳಗಿ ಸಮರದ ಶಂಖವೆಬ್ಬಿಸೆ | ಬಲದ ಭಟರ ||೧|| ಪ್ರಳಯ ಭೈರವ ರುಕ್ಮವಾಹರು
| ಹೊಳೆವ ಹೊಂದೇರಡರಿ ದ್ರುಪದನ | ನೆಲೆಯರಸಿ ಮಾರಾಂತು ನುಡಿದರು |
ಮುಳಿಸಿನಿಂದ||೨||

“ಶರಾದಪಿ”

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಪಟ್ಟದರಸಗಿಂತು ಸಮನ | ದೃಷ್ಟಹೀನನೆಂದರೊಮ್ಮೆ | ಬಿಟ್ಟನೀಗ ಕೊಲುವೆ ಗೆಳೆಯ
| ನಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯೇ ||೧|| ರಾಜಕೃಪೆಯೊಳಿಂತು ಪಾಪ | ಭಾಜನಾದೆಯಲ್ಲ ಭಾರ | ದ್ವಾಜ
ಕೊಂದು ಕಳೆವೆ ನಾ ಸ | ಮಾಜ ಭಾರವ ||೨||

ಭಾಮಿನಿ

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ಕಳೆಗುಂದಿ ದ್ರುಪದನ | ತನುವು ಬೀಳಲು ದ್ರೋಣರರಡೇ | ಕಣೆಯನೆಸೆದು
ವಿರಾಟನನು ಕೊಲಲರುಣನರಳಿದನು || ದಿನಕರಗೆ ಸಂಧ್ಯಾಘ್ಯವೀಯುತ | ಧ್ವನಿಸಿದರು
ರಣಕಹಳೆ ಸಮರಾಂ | ಗಣದಿ ದ್ರೋಣರ ರುದ್ರ ಲೀಲೆಯ ಕಂಡು ಹರಿ ನುಡಿದ ||೧||

ರಾಗ - ಬಿಲಹರಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ನೋಡು ಭೀಮ | ಕೊನೆ | ಗಾಣಿಸರೇನಿಂದೆ ಧುರವನ್ನೂನಮ್ಮ
|| ಕಾಣೆದಾರಿಯ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು | ಮುಂದ | ಕೇನ ಮೂಡುವುದಯ್ಯ ಹೊಳೆವುದೊ
ಹೇಳು ||೧|| ಆದರಿದಾದೀತೆ ಭೀಮ | ದ್ರೋಣ | ಕಾದಲುತ್ತೇಜಕ ಮಗನಶ್ಚತ್ವಾಮ ||
ಹೋದನೆಂದವರಿಗೆ ತಿಳುಹೆ || ಹಿಂದ | ಕಾದಲಪತಿ ಪೋಗದಿರನೆಂತ್ರೈ ಸಲಹೆ ||೨||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭೀಮನೋಡಿದನಿಂದ್ರವರ್ಮನೆಂಬವನಶ್ಚ | ತ್ವಾಮವೆಂಬಾನೆ ಕೊಂದು || ಓ ಮಹಿಮರೆ!
ಸತ್ತ ಸತ್ತ ವಿಕ್ರಮಿಯಶ್ಚ | ತ್ವಾಮನೆಂದಾರ್ದು ಪೇಳ್||೧||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ - ಝಂಪೆತಾಳ

ರೋಪಪಂಡಿತರೀಕ್ಷಣ | ರಣದುಪ | ದ್ವಾಪ ಬಿಡಿ ತರ್ಪಣ || ತಾಪಸರ
ಬ್ರಾಹ್ಮಧರ್ಮ | ಗ್ರಹಿಸಿ, ಬಿಡಿ | ರೀಪರಿಯ ಕ್ಷಾತ್ರ ಕರ್ಮ ||೧||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ತರಳನೆಂತಳವನು | ಸ್ಥಿರಜೀವಿಯಲ್ಲವೆ | ಮರುಳು ಮಾತಿವುಗಳೇಕೆಂದು || ಧುರಕೆ
ಸಜ್ಜಾಗುತ್ತ | ಲಿರೆ “ಮಾ ಮಾ ಯುದ್ಧಸ್ವ” | ಸ್ವರವಂಬರದಿ ಕೇಳೆ ದ್ರೋಣ ||೧||

**“ಆತ್ಮಯಜ್ಞ”
ಬೇಗಡೆ - ಅಷ್ಟ**

ಕೊರಳನೆತ್ತತ್ತ ಕಂಡ ನಭದಲ್ಲಿ | ತೈಜಸದ ದೇಹದಿ | ನೆರೆದ ದಿವ್ಯರ್ಷಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ
|| ತರಳ, ವೇದಾಭಿಜ್ಞ, ನಿನಗೀ | ತೆರದಧರ್ಮವು ಸಲ್ಲ ದೇಹವ | ತೊರೆಯೆ ಕಾಲ
ಸಕಾಲ ಸರಿ | ಎಂದೊರೆವ ಭಾರದ್ವಾಜನನು ತಾ || ಕೊರಳನೆತ್ತತ್ತ ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ನಿಡುಸುಯ್ದು ಕಲಶಜ ವಿಷಾದದಿಂ ನಕ್ಕು ರಿಪು | ಗಡಣ ನೋಡುತಲೊಮ್ಮೆ ಕೌರವನು
ಕೈಗಿತ್ತ | ಖಡುಗ ನೋಡುತಲೊಮ್ಮೆ ತೋಳ್ ಬಿಗಿದು ಮಡಚಿ ನೋಡುತಲೊಮ್ಮೆ
ಧನುವೆತ್ತಿದ || ಒಡನೆ ಮೂಡಿಗೇಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಸರಳನು ತೆಗೆದು | ತೊಡಲಸ್ತು ಮಂತ್ರ
ಸ್ಫುರಿಸದೆ ಬೆಚ್ಚುತಡಿಗಡಿಗೆ | ಚಡಪಡಿಸಿ ಬೆಮರಿ ತನು ಕುಸಿದು ಧೈತಿ ಬತ್ತಿ
ಪ್ರಾರಬ್ಧವೇನಕಟೆಂದನು ||೧||

ರಾಗ - ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ನಂಬಲಾಗದ ಸತ್ಯ | ವಂ ಭೀಮ ಗುಡುಗಿದ | ನಂಬಲೇನು || ತಂದೆ |
ಯಂಬರದಿಂದಿಂದೇ | ನಂಬು ಸತ್ಯವನೆಂದ | ನಂಬಲೇನು ||೧|| ಬೇಡ ಹುಡುಗನಂದೆ
| ಮಾಡಿದ ನನ್ನನು | ಮಣ್ಣಿಗೊಂಬೆ || ಶಾಸ್ತ್ರ | ಕಾಡಿದ ಪಾರ್ಥಿವ | ರಾಡಿಕೆಗೆರವಾದೆ
| ಮಣ್ಣಿಗೊಂಬೆ ||೨|| ಜಾತಿ ಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟ | ನೀತಿಯ ತಪ್ಪಿದ | ದ್ರೋಣನೆಂದು ||
ಪೇಳ್ವ | ರಾತಗಳರಿತಿಲ್ಲ | ವೇ ತಪಸನ್ನವು | ದ್ರೋಣನೆಂದು ||೩||

ರಾಗ - ನೀಲಾಂಬರಿ - ರೂಪಕತಾಳ

ಒಂದಗುಳನ್ನವ ಕಾಣದೆ | ನೊಂದಲೆದರು ಬಡ ಕೃಪಿಕೇ | ಡೊಂದೆಣಿಸದೆ ನಗುನಗುತೇ
| ಸಂದಳು ನಾನುಳಿದೆ || ಕಂದನೆ ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾ | ನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯು ಬದುಕೆನು
| ಸಂದಿಗ್ಗದ ಭೀಮನ ನುಡಿ | ಯಿಂ ಧರ್ಮನ ಕೇಳ್ವೆ ||೧||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ - ರೂಪಕತಾಳ

ವಿಶ್ವೇಕ್ಷಣ ಮರ್ಮವನರಿ | ತಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಹತ ಇತಿ | ಸುಸ್ವರದಲಿ ಪೇಳೈ ವೈ |
ವಸ್ವತಸುತ ಎನಲು ||೧||

ಮೋಹನ - ತ್ರಿವುಡೆ ತಾಳ

ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆ ಕುಹಕವೇನೈ | ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರಾಣರಾವ್ ಶ್ರುತಿ | ಸ್ತುತ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಮೀರೆ
ಋತಮಂ | ಸತ್ಯದೇವತೆ ಶಪಿಸದೆ || ಶಾಸ್ತ್ರಮತವು ||

ರಾಗ - ಅರಾಣ - ಝಂಪೆ ತಾಳ

ಸತ್ಯ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಚರ್ಚೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇದಿಕೆಗಿರಲಿ | ತಥ್ಯವಾವುದೋ ಸದ್ಯವನಿವಾರ್ಯ ಗ್ರಾಹ್ಯ
|| ಭೃತ್ಯಗಿಲ್ಲವೆ ನಿಷ್ಠೆ 'ಸ್ವಾಂತಃ ಸುಖಾಯ' ಮೇಣ್ | ಪಧ್ಯಕಿಡು ಕೊನೆಗೊಂದು
ಕುಂಜರವ ಭೂಪ ||೧||

ರಾಗ - ಭೈರವಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ನೊಂದ ದೋಣನು ಧರ್ಮನ | ಕೇಳಿದ ಮುದ್ದು | ಕಂದನಶ್ವತ್ತಾಮನ || ಇಂದು
ಕಂಡಿಹೆಯೇನು | ಸಂದನೆಂಬುದ ಸತ್ಯ | ಸಂಧ | ನೀ ಹೇಳೊಮ್ಮೆ | ಸಂದೇಹವೈ
ಮೃತ್ಯು ||೧||

ಕಂದಪದ್ಯ

ಅಳುಕುತ ಧರ್ಮಜ ಪೇಳ್ತೆಂ | ನಳಿನಾಕ್ಷನು ಪೇಳ್ತೆ ರೀತಿಯೊಳು ಕುಂಜರಮಂ ||
ಗುಳುಗುಳಿಸಲು ಕುಂಭಜನೆದೆ | ತಳಮಳಿಸುತ ಹಾ ಕುಮಾರನೆನುತಳವಳಿದಂ||೧||

ಅಷ್ಟಪದಿ

ತಡೆ ತಡೆದುಸಿರನು | ಬಿಡುತಲಿ ಕಂಬನಿ | ಮಿಡಿಯುತ ತುಡಿಯುತ | ಸಡಿಲೆ ಸರಳು
ಬಿಲ್ || ನುಡಿದ ಮುದ್ದು ಮಗ | ಮಡಿದನಸ್ತ ನಾ | ತೊಡೆನಿನ್ನೇಕೀ ಜಡತನು ಬಿಡುವೆ
||೧|| ಒಡನೆ ಪರಮ ಋಷಿ | ಗಡಣ ಸ್ವಸ್ತಿ ಎನೆ | ಮುಡಿಬಾಗಿಸಿ ಕುರು | ಪಡೆಯ
ನೋಡಿ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿ ಬೀಸಿ ಬಿ | ಚಿಡಿಡುತ ದಲಪತಿಯ ತೊಡುಗೆಯನ್ನು ನಾ | ರುಡೆ
ಸುತ್ತಿದನು ||೨||

ವಾರ್ಧಕ

ಬಲಿದು ಪದ್ಮಾಸನವ ಕರಣವೃತ್ತಿಯ ತಡೆದು | ತಳೆದು ನಾಸಾಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯ ಸುಷುಮ್ಮಾ
ನಾಡಿ | ಯಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಯೌಗಿಕ ಸಮಾಧಿಯಲಿ ಸೋಹಮಿತ್ಯದ್ವೈತದೊಳಗೆಸೆದನು ||
ಝಳಪಿಸುತ ಕಡುವೆಳಗು ನಡುನೆತ್ತಿಯನ್ನೊಡೆದ | ಮಲ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ
ಭೇದಿಸುವುದಖಿಳ ಮುನಿ | ಗಳ ಗಡಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣರು ಕೃಪರು ಕಂಡರನ್ನರ
ದೋಣಶವ ಮಾತ್ರಮಂ||೧||

ರಾಗ - ನಾಟಿ - ಝಂಪೆತಾಳ

ಅಸುವಳಿದ ದೋಣರ | ನನ್ನಿಯಿಂದ ಸಿಗಿಸಿಗಿಯು | ತೆಸೆದ ದ್ರೌಪದನಮಾ | ನುಷ
ಕೃತ್ಯ ಕುಲದ || ಹೆಸರಳಿಸಿತಿಂದು ಸೈ | ರಿಸಲೆಂತು ಪಾಪ, ಯೋ | ಚಿಸದರಿಯದೆನೆ
ಧರ್ಮ | ನಸುನಗುತ ಹರಿಯು ||೧||

ರಾಗ - ಮೋಹನ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಇಂದು ದ್ರೋಣರ ಸಾವಿದು | ಕಾರಣರಾಶಿ | ಯಿಂದ ಸಂಘಟಿಸಿಹುದು || ಅಂದಿತ್ತನಧಿಕಾರ
| ಹೊಂದದ ಪೃಷ್ಠತನ|| ನಂದನನು ರಾಜ್ಯಾರ್ಥವೀಯುವೆನೆಂದು ಭಾಷೆಯ ಗೆಳೆಯ
ದ್ರೋಣಗೆ ||೧|| ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ | ಮಿತ್ರನೊಳರ್ಥ | ವಸುಧೆ ಬೇಡಿದ
ಬಗೆಗೆ || ವ್ಯಸನಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲು | ಅಸಹಜ ಬ್ರಾಹ್ಮದೊ | ಳೆಸಗಿ ಶಪಥವ ಪಾರ್ಥನನು
ಶ್ಲಾ | ಘಿಸಿದ ಕಾಲಡಿ ದ್ರುಪದ ಬಿದ್ದಿರೆ ||೨|| ಉರಿಯಲರಗು ಮನೆಯು | ಕಾದಿದ್ದಳು
| ವರ ಯಜ್ಞಭವೆ ಕೃಷ್ಣೆಯು || ನರನ ಹೆಗ್ಗುರಿ ಪಾಂಡ | ವರ ನೆಲೆ ತೋರಿತು ||
ವರಿಸೆ ಪತಿಪಂಚಕವು ದ್ರುಪದನು | ಗುರುಮರಣದಿಟವೆಂದ ಮನದಲಿ ||೩|| ಅನಲ
ಜಾತೆಯ ಲಗ್ನದಿ | ದ್ರೋಣರ ಮೃತ್ಯು | ವಿನ ಬೀಜವೀ ವಿಧದಿ || ಹೆಣೆದು ಹಬ್ಬಿದೆ
ದ್ರೌಪ | ದನ ಜನ್ಮನಿಯತಿಯು || ನೊಣೆದು ಕೊಚ್ಚಿತು ಗುರುತನುವನಮ | ರನು
ಚಿದಾತ್ಮನು ಬೇಡ ಕಾರಣ ||೪|| ಓ ಧರ್ಮನಿಹುದೆನ್ನೊಂದು | ಕಾರಣ ಬಾಲ |
ವ್ಯಾಧನ ಶಾಪ ಸಾಧು || ವೇದನೆ ನಿನಗೇಕೆಂ | ದಾ ದಾಮೋದರ ಪೇಳ || ಲೀ ದಿನವೆ
ಮದ್ರಥವು ಮುಟ್ಟಿತು | ಮೇದಿನಿಯನೇಕೆಂದ ಧರ್ಮಜ||೫||

ರಾಗ - ರೇವಗುಪ್ತಿ - ಅಷ್ಟತಾಳ

ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದಿರೆ ಸತ್ಯ | ಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಸುಳ್ಳು | ಲಿಯಬಾರದೆಂಬುದು ಸ್ವತ್ಯಾಜ್ಞೆಯು
|| ದಯೆ ಧರ್ಮ ಸತ್ಯ ನೀ | ತಿಯನಾಚರಿಸಲು ನಿ | ಭಯ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವಡಿಪಾಯವು
||೧|| ಅಳಿದಿಹಾನೆಯ ಸತ್ಯ | ತಿಳುಹಲು ಸಂಕಲ್ಪ | ದಲಿ ದ್ರೋಣಿಮರಣವನುದ್ದೇಶಿಸಿ ||
ಅಳುಕುತುಸುರೆ ಸತ್ಯ | ತಳೆಯಿತಪ್ರಿಯತೆಯ | ಫಲವಾಗಿ ರಥ ನೆಲ | ಕಿಳಿದಿಹುದು
||೨||

ಭಾಮಿನೀ

ಸತ್ಯವ್ರತ ಧರ್ಮಜನು ಸ್ತುತಿಸಿದ | ಸತ್ಯವಾಕ್ಯನೆ ಸತ್ಯರೂಪನೆ | ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಕನೆ ಸತ್ಯದ
ಸತ್ಯ ಸತ್ಯಾತ್ಮ || ಸತ್ಯಭಾಮಾರಮಣ ಭೃತ್ಯರ | ನಿತ್ಯ ಸಲಹೆಂದೆರಗುತಾರತಿ | ಯೆತ್ತಿದರು
ಮಂಗಲಕೆ ಮಂಗಲರೂಪ ರಂಗನಿಗೆ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

“ಅಂಕಿತ”

ಕೊಡಸೆ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದಪುರ ತಾಲೋಕು | ಗಡಿಯ ಕೊರಿಗೆ ಗ್ರಾಮವಾಸಿ
ಸೀತಾರಾಮ | ನೊಡಲಮಗ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಭಾರತದಿ
ದ್ರೋಣ ಕಥೆಯ || ಪಡೆದು ಬರೆದೀ ಕೃತಿಯ ಪದ್ಯ ನಾಲ್ಕಾರು ಬರೆ | ದಿಡಲೊಂದು
ಒಂಭತ್ತು ಏಳೈದರಿಸವಿಯಲಿ | ಮಡಿಯೆ ರಾಕ್ಷಸ ವತ್ಸರದೊಳಗುಳಿದ ದ್ರೋಣ
ಪರ್ವಭಾಗವ ಸುತರಹ ||೧|| ಹಿರಿಯ ಮಗ ವೇಂಕಟೇಶನು ನಡುಗ ಶಂಕರನು |

ಬರೆದೆವಿದ ರೌದ್ರ್ಯಧಿಕಜೇಷ್ಠಸಿತ ಶುಕ್ರ ವಾ | ಸರ ಬಿದಿಗೆಯಂದು ಮುಗಿಸಿದೆವು
 ದೋಷಾದಿಗಳನರಿಯೆವೊಂದನು ಪ್ರಾಜ್ಞರು || ಸರಿಪಡಿಸುತೋದಿ ಹೃದಯೌದಾರ್ಯದಿಂ
 ಕ್ಷಮಿಸಿ | ದರೆ ಕೃತಜ್ಞರು ನೃತ್ಯ ಪ್ರೀತೆ ಶ್ರೀ ತ್ರಿಪುರ ಸುಂ ದರಿಯ ಸದಮಲಪದಕ್ಕೀ
 ಪದ ಕುಸುಮಗಳನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದರ್ಪಿಸುವೆವು ||೨||

ರಾಗ - ಆಹೇರಿ - ಝಂಪತಾಳ

ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ಮಂಗಲಂ ಮಾಧವಗೆ | ತುಂಗ ಲೀಲಾಕರಗೆ
 ಮಂಗಲಾಂಗಿಯರರಸ ಗೋವಿಂದಗೆ || ಅಂಗಜನ ತಾತನಿಗೆ| ಶೃಂಗಾರ ಸಾರನಿಗೆ |
 ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಾಧಾರ ಹರಿಗೆ ||೧|| ನೀರೊಳಾಡುವನಿಗೆ | ನೀರೊಳಿಪ್ಪವನಿಗೆ |
 ನೀರ ಪೊಕ್ಕಾತನಿಗೆ | ನರಸಿಂಹಗೆ || ನೀರಪೆತ್ತವಗೆ ಕೆ | ನ್ನೀರ ಹರಿಸಿದಗೆ ಮು |
 ನ್ನೀರ ಮಾರ್ಗವ ಬಲಿದ ನೀಲಾಂಗಗೆ ||೨|| ನೀರೆಯರ ಮೊರೆಗೊಪ್ಪಿ | ನೀರನಾದವನಿಗೆ
 || ನೀರಸದ ಭೋಗವನು | ಮೀರಿದವಗೆ | ಮಾರಕದ ಕಲಿಯ ಹಯ | ವೇರಿ
 ನಿಗ್ರಹಿಸುತಿ | ನ್ನೀರೇಳು ಲೋಕವನು ಸಲಹಿದವಗೆ ||೩|| ರಜತಾದ್ರಿಶೃಂಗಮಧ್ಯಸ್ಥೆ
 ಲಲಿತೆಗೆ ರಮೆಗೆ | ರಜತಗಿರಿ ವಾಸನಿಗೆ ಕರಿಮುಖನಿಗೆ || ಅಜನರಸಿ ಕವಿತೆ ವಾಗ್ಧೇನು
 ವಾಣಿಗೆ ಸತತ | ಭಜಕರನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಭ್ರಮರಾಂಬೆಗೆ ||೪|| ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ |
 ವೇದರ್ಷಿ ದ್ವೈಪಾಯ | ನಾದಿ ವರಕವಿ ಪರಂಪರೆಗೆ ಮೆರೆದ || ಆ ದಿವ್ಯ ಯಕ್ಷಗಾ |
 ನಾಧಿದೇವತೆಯ ನಾ | ರಾಧಿಸಿದ ಧನ್ಯ ಕವಿ-ನಟ ವೃಂದಕೆ ||೫|| | | ಲ ಳ | |
 ||೫||೦೭||

***** -N - *****

ಅಶೋಕಸುಂದರೀ ಕಲ್ಯಾಣ

Blank pages

ಅಶೋಕಸುಂದರಿ ಕಲ್ಯಾಣ

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಖಳಹುಂಡನ ಉಪಟಳದಿಂದ ಹೈರಾಣಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಿ ಮೊರೆ. ಹರಿಯಿಂದ ಅಭಯ. ಅಪುತ್ರಕನಾದ ಮಾಹೀಷ್ವತೀಶ ಆಯುರ್ಭೂಷಣದಿಂದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯೋಪಾಸನೆ. ನಹುಷನ ಜನನ. ನಾರದನ ಪಿತೂರಿಯಂತೆ, ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶುನಹುಷನನ್ನು ಹುಂಡನ ಭಟರು ಕದ್ದು ಒಡೆಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕಡಿದು ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವಂತೆ ಕುಂಟಣಿಗೆ ಹುಂಡ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುಂಟಣಿ ಹಾಗೂ ಪಾಚಕನ ಕರುಣಾರ್ಥಹೃದಯಶೀಲತೆಯಿಂದ ಆ ಮಗು ವಸಿಷ್ಠರ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ವಸಿಷ್ಠರ ವಾತ್ಸಲ್ಯಾಧ್ಯಾಪನದಲ್ಲಿ ನಹುಷನು ಪುಬುದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನ ಸಾಹಾಯ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಹುಷನು, ವಸಿಷ್ಠಾದೇಶದಂತೆ ಹುಂಡನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ವಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹುಂಡವಧಾವಸರದಲ್ಲಿ ಹುಂಡನ ಪತ್ನಿ ವಿದ್ಯುತೆಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ - ಕಥಾಸಾರಂಶ

ತನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವೊಂದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪಾರ್ವತಿಯ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಣಿದು, ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದಿಂದ ಸುತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಶಿವನು ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜನಿಸಿದ ಅಶೋಕಸುಂದರಿಯು ಗಂಗಾತಟದಲ್ಲಿ ತಪೋನಿರತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿಹುಂಡನ ಜನನ. ನಾರದರಿಂದ ವಿಹುಂಡನಿಗೆ ದುರ್ಮಂತ್ರಣ ನಹುಷನಾಶಕ್ಕಾಗಿ. ಪಿತೃವಧಕಾರಕನಾದ ನಹುಷನ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಪ್ರತಿಜ್ಞನಾದ ವಿಹುಂಡನಿಂದ ಘೋರ ತಪಸ್ಸು. ಶಿವನಿಂದ ಅಸಾಧಾರಣವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿಹುಂಡನಿಗೆ. ಗಂಗಾತೀರವಿಹಾರಿಣಿ ಅಶೋಕಸುಂದರಿಯನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಲು ವಿಹುಂಡನಿಗೆ ನಾರದರು ಪುಸಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಗಾಕೂಲದಲ್ಲಿ ವಿಹುಂಡನಿಂದ ಅಶೋಕಸುಂದರಿಯ ಸಂವರಣಕ್ಕೆ ವಿಫಲಪ್ರಯತ್ನ. ಬಲಾತ್ಕಾರೋದ್ಯೋಗ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಟೆಗೆಂದು ಬಂದ ನಹುಷನಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧ. ದುರ್ದಮ್ಯವರಬಲಾನ್ವಿತನಾದ ಹುಂಡನನ್ನು ವಧಿಸಲಾಗದ ನಹುಷನಿಗೆ ನಾರದರಿಂದ ಸದುಪದೇಶ. ನಹುಷನ ಸ್ತುತಿಗೊಲಿದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯು ಆದಿಮಾಯೆಯ ಘೋರರೂಪಾಂತು ವಿಹುಂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ನಹುಷ-ಅಶೋಕಸುಂದರಿಯರ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾತ್ರವಿವರ - ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೇವೇಂದ್ರ

ಅಗ್ನಿ

ನಿರುತಿ

ಬೃಹಸ್ಪತಿ

ವಿಷ್ಣು

ಆಯುರ್ಭೂಪತಿ

ಬಾಲನಹುಷ

ನಹುಷ

ಸುಶೀಲ

ಧೌಮ್ಯ

ದತ್ತಾತ್ರೇಯ

ಶಶಿಮತಿ

ವಿದ್ಯುತೆ

ಕುಂಟಣಿ

ಹುಂಡಾಸುರ

ಘೋರಾನನ

ದೀರ್ಘನಾಸ

ಚೋರಪತಿ

ವಿಪ್ರಾರಿ

ಕಂಪ

ನಾರದ

ಪಾಚಕ

ವಸಿಷ್ಠ

ಬ್ರಹ್ಮಾ

ಬಾಹುಕ

ಚಾರಕರು

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಈಶ್ವರ

ಪಾರ್ವತಿ

ಬಾಲಾಶೋಕಸುಂದರಿ

ಅಶೋಕಸುಂದರಿ

ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ

ನಾರದ

ನಹುಷ

ಆಯುರ್ಭೂಪತಿ

ಬಾಲವಿಹುಂಡ

ವಿಹುಂಡಾಸುರ

ವಿದ್ಯುತೆ

ಶಶಿಮತಿ

ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ

ಆದಿಮಾಯೆ

ಕಿರಾತರು

Blank pages

ಅಶೋಕಸುಂದರೀ ಕಲ್ಯಾಣ

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ

ಶ್ರೀಮದ್ಭದ್ರಲವ್ಯಂದವಂದಿತಪದಂ ಕೌಮಾರಿಪ್ರೇಮಾಸ್ವದಂ | ಮದ್ವಕ್ಷುಮಖಾಂತಕಂ
ಪುರಹರಂ ದಾಮೋದರಪ್ರೀತಿದಂ || ಸೋಮಾರ್ಥಾದೃತಶೇಖರಂ ಮೃಗಧರಂ
ಸೋಮಾರ್ಕವಹ್ನೀಕ್ಷಣಂ | ಶ್ರೀಮತ್ಸುಂದರವಿಗ್ರಹಂ ಪಶುಪತಿಂ ರಾಮಾರ್ಚಿತಂ ಭಾವಯೇ
||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಗಿರಿಸುತೆಯು ತರುಣನಂ ದುರಿತಸಂಹರಣನಂ | ಕರಿರಾಜವದನನಂ
ಕರುಣಮಯಸದನನಂ | ಸುರವಜಸ್ತೋತ್ರನಂ ಗರುಡಾರಿಸೂತ್ರನನ್ನುರು ಬೃಹದ್ಗಾತ್ರನನ್ನು
|| ಕರಪಾಶಶೂಲನಂ ಧರೆಯಮರಪಾಲನಂ | ಕರಣಯುಗಶೂರ್ಪನಂ ವರಗತಿಯು
ತೋರ್ಪನಂ | ಚರಣಕೈಗುಳ್ಳನಂ ಮಿರುಪ ಪೆರ್ಡೊಳ್ಳನಂ ಸ್ಮರಿಪೆ ಬಲ್ಪುಳ್ಳನನ್ನು ||೧||

ಶರ

ಸರಸೀರುಹಭವ | ನರಸಿಯೆ ನಿನ್ನನು | ಸ್ಮರಿಸುವೆ ಸಂತತ ಭಕ್ತಿಯೊಳುಂ || ಸರಸದಿ
ಕವಿ ಸುಂ | ದರತರಮಾಗಲು | ಕರುಣಿಸು ಭಾರತಿ ಯುಕ್ತಿಯೊಳುಂ ||೧||

ಕುಸುಮ

ಶರಭವನ ಭಗಿನಿಪನ | ಧುರದಿ ಬೆರಸಿಹನನ್ನು | ತರಿದವನ ಪಿತನ ಸಖಸುತನ
ದೊರೆಯ|| ವರತಾತ ಸುತನ ಸಂ | ಗರದಿ ಗೆಲಿದನ ಧ್ವಜದಿ | ಮೆರೆವ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠ
ಪೊರೆ ಸಂತತ ||೧||

ಭೋಗ

ಗಿರಿಶಪ್ರೀತೆ ದುರುಳ ಘಾತೆ | ಹರುಷದಾತೆ ಲೋಕಮಾತೆ | ಗೆರಗಿ ಮನದಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನು
ಯೋಗಿನಿಯರನು || ಶರಜಯೋನಿ ಪಾವಮಾನಿ | ಸುರಸಮೂಹ ಬರ್ಹಿವಾಹ |
ತರಣಿಮುಖ್ಯ ಗ್ರಹರ ಪದಕೆ ಮಣಿವೆ ದೈನ್ಯದಿ ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಗುರುವರಂಗರಗುವೆನು ವಿನಯದಿ | ವರದ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ | ಚರಣಕಮಲವ
ನುತಿಪೆ ನಾರದ ತುಂಬುರಾದ್ಯರನು || ಸ್ಮರಿಸಿ ಶುಕಯೋಗಿಯನು ಮತ್ತಾ | ವರಮಹಾ
ವಾಲ್ಮೀಕಿಯನು ನಾ | ಭರಿತವಹ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಪೆನಡಿಯ ಬಲಬಂದು ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಸದನ ಚಾರುಸುಸ್ಮಿತವದನ | ಮಾರಜನಕ ಮುರಾರಿ ಕ್ಷೂರವೃಜಿನಕುಠಾರಿ
| ವಾರಿಚೋದ್ಭವತಾತ ವೀರಖಿಗಪವರೂಢ ಕಾರುಣ್ಯರಸಪೂರಿತ || ನಾರದಾದಿಸ್ತೋತ್ರ
ವಾರಿರುಹದಲನೇತ್ರ | ಮಾರಮಣ ಹರಿವೇಷ ನಾರಿವ್ರಜನುತಿತೋಷ | ವಾರಖಿಳಸಂಹಾರಿ
ಸಂತತಂ ದಯೆದೋರಿ ನೀ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಶೌರಿ || ೧ ||

ದ್ವಿಪದಿ

ವೇದವೇದಾಂಗಪಾರಂಗತರಿಗೆರಗಿ | ಮಾಧವನ ಭಜಕಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ||೧ ||
ವಿಷ್ಣುಪೌರಾಣದೊಳಶೋಕಸುಂದರಿಯ | ಸೃಷ್ಟಿಪತಿ ನಮುಷ ವರಿಸಿದನೆಂಬ ಪರಿಯ
||೨|| ಸಾದರದಿ ಗೈವೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬಂಧದಲಿ | ವಾದಿಸದೆ ಸುಜನರಿದನೋದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಿ
||೩||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ನೈಮಿಷಾಹ್ವಯ ವಿಪಿನದೊಳಗತಿ | ರಾಮಣೀಯಕಮಾದ ಮೌನಿ | ಸ್ತೋಮ ಮಧ್ಯದಿ
ಸೂತನೆಸೆದಿರೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ || ೧ || ವಂದಿಸುತ್ತಲಿ ಶೌನಕಾದಿಗ | ಳೆಂದರಮರೇಶ್ವರನು
ದುಃಖಿಸಿ | ದಂದವೇನ್ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಶನು | ಕಂದನನ್ನು || ೨ || ಪಡೆದನೆಂತಾ ದನುಜ
ಹುಂಡನು | ಮಡಿದ ತತ್ಸುತನನ್ನು ಮಾಯೆಯು | ಜಡಜಸಖಿಸುತನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿದ |
ಳೊಡನೆ ದಯದಿ || ೩ || ಮತ್ತೆ ತಿಳುಹಿಸಶೋಕಸುಂದರಿ | ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಿನ್ನಾರ
ಸೇರ್ದಳು | ಬಿತ್ತರಿಪುದೆನೆ ಕೇಳಿ ಸೂತನು | ಸತ್ವರದಲಿ || ೪ || ಕಮಲಭವಧರ
ಕಮಲಮಾನಸ | ಕಮಲ ಕಮಲಜಮಿತ್ರನಂ ನಿಜ | ಕಮಲಸಂಭವ ಕಮಲಜರ ಹೃತ್
| ಕಮಲದಲ್ಲಿ || ೫ || ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತುಸುರಿದನು ಕಲ್ಮಷ | ಜಲಧಿಗಿದು ಹರಿಗೋಲು
ಲತೆ ತರ | ಗೆಲೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಂಕಿಕ್ಕಿದಂತಹು | ದೊಲಿದು ಕೇಳಿ || ೬ ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆ

ಸ್ವರದಿ ಶಕ್ರನು ಸುರರ | ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ವಿ | ಷ್ವರದಿ ಮಂಡಿಸುತ ಗುರುವರನ ||
ಚರಣಯುಗಕಮಲಗಳಿ | ಗೆರಗುತತಿ ದೈನ್ಯದಿಂ ದೊರೆದನೀ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಗಳ || ೧ ||
|| ಅನುಭವಿಸುವೆನು ಎಂದು | ದನುಜರತಿ ಜಠರಾಗ್ನಿ | ಯನು ತಡೆಯದುಲ್ಲಿಗೈತಂದು
|| ಘನಪರಾಕ್ರಮದಿ ಮ | ನೃನ ಮರುಗಿಸುವುದನ್ನು | ನೆನಸಲೀ ಸೌಖ್ಯವೆನಗಧಿಕ || ೨ ||

|| ಆದರಾ ಸ್ಕಂದ ಗಂ | ಗಾಧರ ರಮೇಶರು ವಿ | ರೋಧಿಗಳ ತರಿದನುಗ್ರಹಿಸಿ ||
 ಮೋದ ತೋರಿದರೀಗ | ಳಾ ದನುಜ ಕಾಳಾವ | ತೀಧೀಶ ಹುಂಡನೆಂಬುವನು || ೩||
 ಬಲುಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗು | ತಿಳಿಯಮರರಂ ಮೌನಿ | ಗಳನು ಪೀಡಿಸುತಿರುವನೆಮಗೆ
 || ಸಲುವ ಭಾಗವ ಯಜ್ಞ | ದಲಿ ಬಿಡದೆ ತಿನ್ನುತಿಹ | ಖಳನುಪದ್ರವ ಸಹಿಸಲೆಂತು||೪||

ಕಂದ

ಅಂತು ಬಿಡೌಜನು ಪೇಳಲ್ | ಚಿಂತಿಸುತವಲಂಬಿಸುತ್ತ ಯುಕ್ತಿಯನಾಗಳ್ || ಸಂತೈಸುತ
 ಗೀಷ್ಟತಿ ಧೀ ಮಂತನೆ ಬಿಡು ದುಗುಡ ಕೇಳು ಪೇಳುವೆನೀಗಳ್ || ೧ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಸರಸಮಪ್ಪುದಿನ್ನು | ಕಾರ್ಯವು | ಸರಸಮಪ್ಪುದಿನ್ನು || ಸರಸಮಾಗೆ ಸಿರಿ | ತರುಣಿಯೊಲಿವ
 ಪರಿ | ವಿರಚಿಪುದೀಗಲು | ಕೊರತೆಯ ಕಳೆಯಲು || ೧ || ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರ | ನುಂ
 ಬುಡದುರುತರ | ಕಂಬದಿ ಬಂದನ | ನಂಬಲು ಮುಂದಣ || ೨ || ತೆರಳುತ ವಹಿಲದಿ
 | ಶರಧಿಯ ತೀರದಿ | ಹರಿಧರಗೊರೆಯುವ | ಸ್ಮರಿಸುವ ಮಘವ | ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಶಿರದೊಳು | ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಜರರೊಡೆಯನಾಕ್ಷಣ |
 ಸರಿಯಿದೆಂದುಸುರುತ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲಾದ್ಯರನು ನೆರಹಿ || ಪೊರಟನಮರವ್ಯೂಹದೊಡನೈ |
 ತರುತ ಕ್ಷೀರೋದಧಿಯ ಕೂಲದೊ | ಳಿರುವ ಸೈಕತದಲ್ಲಿ ಕರಪುಟ ಪೊತ್ತು ನುತಿಸಿದನು||೧||

ಭೈರವಿ ಝಂಪೆ

ನೀಲನೀರದ ಗಾತ್ರ | ಕಾಲಕಾಲನಮಿತ್ರ | ಪಾಲುಗಡಲ ನಿವಾಸ | ಬಾಲಾರ್ಕಭಾಸ ||
 ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ೧ || ವ್ಯಾಳತಲ್ಲಕ ತುಳಸಿ | ಮಾಲ ಕೌಸ್ತುಭಭೂಷ |
 ಖೊಳ ರಾಕ್ಷಸನಾಶ | ಶೀಲ ಸುವಿಲಾಸ || ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು || ೨ ||
 ಶೋಕದಿಂ ಬಳಲತಿಹ | ನಾಕಿಗರನುಂ ಸಲಹ | ಬೇಕಿಷ್ಟದಾಯಕನೆ | ಲೋಕಶಾಂತಕನೆ
 || ಜಯತು ಜಯ ಜಯತು|| ೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ಇಂತು ನುತಿಸಲ್ಕಾಗ ಹರಿಯು ಶ | ಕುಂತಪತಿಯನ್ನೇರಿ ತನ್ನಯ | ಕಾಂತೆಯರನೊಡಗೂಡಿ
 ಬಂದನು | ಸಂತಸದಲಿ || ೧ || ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದುಸುರಿದನು ಕೇಳ್ | ಮಘವ
 ನೀನೀತೆರದಿ ದುಃಖಿಪ | ಬಗೆಯ ಪೇಳೆಂಬನಿತರೊಳು ಪದ | ಯುಗಳಕೆರಗಿ || ೨ ||
 || ದೇವಪತಿ ನುತಿಸುತಲಿ ಮತ್ತಾ | ದೇವದೇವನೊಳಿಂದ ನಮಗಿ | ನ್ನಾವ ಪರಿಯೆಂದೆಣಿಸೆ

ದೈತ್ಯನ | ಹಾವಳಿಯನು ||೩|| ತಾಳಲಾರೆನು ಜೀಯ ನೀ ಕರು |
 ಣಾಳುತನದಿಂದೀಗಲೆಮ್ಮನು | ಗೋಳುಗುಡಿಸುವ ಖಳನ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ | ಪಾಲಿಸೆಂದ ||
 ೪ || ರಕ್ಕಸಾಂತಕನೆಂದ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಕ್ಕುಲತೆ ಬಿಡಿರಸುರನಂ ಕೊಲ | ಲಿಕ್ಕುಪಾಯವ
 ರಚಿಪೆ ಸರ್ವರ | ದುಃಖ ಹರಿಸೆ || ೫||

ಕಂದ

ಶಾಂತತೆಯಿಂದಿರಲೆಲ್ಲರ | ಸಂತಸ ಮುಂದಕ್ಕು ಪೋಗಿರೆಂದುಸುರುತ್ತಂ || ತಾಂ
 ತೆರಳಲು ಜಿಷ್ಟುವು ಸುರ | ಸಂತತಿ ಸಹಿತ್ಯೆದಿ ನಾಕದೊಳಗಿರುತಿರ್ದಂ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಹೀಷ್ಮತೀನಗ | ರೇಂದ್ರನಾದಾಯುರ ನೃಪಾಲನು | ವಂದಿಮಾಗಧಸಚಿವ
 ಗಾನಾಭಿಜ್ಞಕವಿಜನರ || ಪೊಂದುತಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ಭಟ್ಟರ | ಸಂದಣಿಯೊಳಿರೆ ಹಾಸಕುಶಲಿಗ
 | ರಿಂದ ಪೌರಾಣಿಕ ಪುರೋಹಿತರೊಡನೆ ಮಂಡಿಸಿದ||೧||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತ್ರಿವುಡೆ

ಕರೆದು ಸಚಿವ ಸುಶೀಲನನು ತಾ | ನೊರೆದನೀ ರೀತಿಯೊಳು ಭೂಪನು |
 ಭರಿತಸಂಪದಮಿದುರ್ಮ ಫಲಮೇಂ | ಮರೆಯಲಸದಳ ದುಗುಡವ | ಯೇನನೆಂಬೆ ||
 ೧ || ತರಳರಿಲ್ಲದ ಎನ್ನ ಭವನವ | ಪರಿಕಿಸಿದರಕಟಾ ತಮಿಸ್ತಾ | ಕರನಿರದ ನಿಶಿಯಂತೆ
 ಭಾಸ್ಕರ | ನಿರದ ಪುಷ್ಕರದಂದದಿ | ತೋರುತಿಹುದು || ೨ || ಎಷ್ಟು ವಿಧದಿಂ ಸೈರಿಸಲು
 ಮ | ತ್ತಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯನೈದುವುದು ವಿಧಿ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆನ್ನಂತೆ ಪಾಪಿಗ | ಳೆಷ್ಟು
 ಶೋಧಿಸೆ ಸಿಗುವರೆ | ಅನಯವಹುದು || ೩ || ಧರಣಿಪತಿಯೆಂದೆನಿಸುತುತ್ತಮ |
 ಪರಗತಿಯ ಸಾಧಿಸಲು ಸುತನೆನ | ಗಿರದಧೋಗತಿಯಪ್ಪು ದಲ್ಲದೆ | ಸರುವರಿಹದೊಳು
 ನಿಂದಿಸಿ | ಬಿಡುವರಕಟ || ೪ || ಇನಿತು ಪೇಳೆ ಸುಶೀಲನೆಂದನು | ಮನದಿ ವ್ಯಥಿಸಿದರೇನು
 ಫಲವಿಹು | ದನವರತ ಸುಖದುಃಖ ಸಮವಿರ | ಲಿನಿತಿರುವುದೆಂಬುವುದನು |
 ಪೇಳಲಹುದೆ || ೫ ||

ಶರ

ಮಂತ್ರೀಂದ್ರನು ತಾ | ನೆಂತೆಂದರು ಭೂ | ಕಾಂತಗೆ ಶಾಂತತೆ ಪೊಂದುವುದೇಂ ||
 ಚಿಂತಾಶರಧಿಯು | ನಾಂತಿರೆ ಧೌಮ್ಯರ | ನಂತಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬರಲು || ೧ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಭೂಮಿಪಾಲಕನಾಗ | ಧೌಮ್ಯರ ಕರೆತಂದು | ಪ್ರೇಮದೊಳಾಸನ ಕೊಡುತ || ಗೋ
 ಮಹಿ ಕಾಂಚನ ಗೋಮೇದಿಕಗಳನಿ | ತ್ತಾ ಮೌನಿಗರಗಲಿಂತೆಂದ||೧|| ಜನಪ ನೀ

ಚಿಂತೆಯ | ನನುಕರಿಸಿರುವುದ | ನೆನೆಸುತ್ತ ಬಂದೆ ನಾನಿಂದು || ಮನದ ದುಃಖವನು
 ಬಿ | ಟ್ಟನುಮಾನಗೊಳ್ಳದೆ | ಘನರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು || ೨ || ಮುನಿಪ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ|
 ನನು ಸೇವಿಸಲು ಚಿತ್ತ | ದನುವ ಕೈಗೊಳಪನಾ ಮಹಿಮೆ || ವನಧಿವಾಸನು ಬಂದ |
 ವನಿಯೊಳು ಬದರಿಕಾ | ನನಕೈದಿರುವನರ್ಚಿಸವನ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಲೆ ಮುನಿಗಳಿರ ಕೇಳಿ ಧಾಮ್ಯರು | ಇಳೆಯಧಿಪಗಿಂತುಸುರಿ ತಮ್ಮಯ |
 ನಿಲಯಕೈದಿರಾಗ ಶಿಷ್ಯರ ಸಹಿತ ವಹಿಲದಲಿ || ಬಳಿಕಲಾಯುಭೂಪ ಬದರೀ |
 ವಲಯಕೈದುತ್ತಲ್ಲಿ ತೋರುವ | ಲಲಿತಕಲೆಗಳ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಯಿಂದಲಿಂತೆಂದ ||೧||

ದ್ವಿಪದಿ

ಎಡಬಲದ ಪಕ್ಕದಲಿ ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಪುದು | ಗಿಡ ವೃಕ್ಷ ಗುಲ್ಮ ಕುಶನಿವಹ ತುಂಬಿಹುದು
 || ೧ || ತುಳಸಿ ಬಿಲ್ವಶ್ವತ್ಥ ವಟಶಮಿಗಳಿಂದ | ತಳಿರು ಪತ್ರಗಳಿಳಿದು ಗಂಧವಹನಿಂದ
 || ೨ || ಚಲಿಪುದಲ್ಲದೆ ಗಗನದಿಂದಲಾತಪವು | ಇಳೆಗುರುಳದಂತೆಲೆಯ ಮೊತ್ತ
 ಕವಿದಿಹುದು || ೩|| ಚಿತ್ತಕಾನಂದವಹ ಸ್ವಾದು ಕಂಚಿಗಳು | ಕಿತ್ತಳೆ ಕದಂಬ ಪನಸೇಕ್ಷು
 ಚೂತಗಳು || ೪ || ಜಂಬು ಮಾತುಲ ತಾಲ ನಾರಂಗ ಪೂಗ | ಲಿಂಬೆ ದಾಡಿಮ ದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ಕದಳಿಗಳೊಳೀಗ || ೫ || ಭರಿತವಹ ಫಲಪಕ್ಷ ಕೊನೆಗಳೀಕ್ಷಿಸಲು | ಕರಿಯ ಸೊಂಡಿಲಿನಂತೆ
 ಭಾಸವಾಗಿರಲು || ೬ || ಇದರಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ತನಿವೆಲರು ಬಂದು | ಮುದದಿ
 ಸುಳಿದಾಡೆ ಕ್ಷುತ್ಪ್ರಾಣಗಳಡಗುವುದು||೭|| ಈ ಕಡೆಯ ನೋಡಿರೆ ವ್ಯಾಘ್ರಗೋನಿಕರ |
 ಭೇಕ ಫಣಿ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಗಜವಿಸರ || ೮ || ಏಕತ್ವದಿಂದ ನಲಿದೋಡಾಡುತಿಹವು
 | ಲೋಕೇಶನಿಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹುದು ದಿಟವು || ೯ || ಇಂತುಸುರುತ್ಯದೆ
 ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ | ಅಂತರದಿ ಶಶಿಕಾಂತಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತವಗೆ || ೧೦ ||
 ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳೆಸೆಯುವತ್ರಿಪುತ್ರನನು | ಪೋಗುತಿರೆ ಪರ್ಣಮಂದಿರದಿ ನೋಡಿದನು
 || ೧೧ || ಅಜಿನವಿಷ್ಣುರ ಗೈದು ವಲ್ಕಲಾಂಬರದಿ ದ್ವಿಜಪಕಾಂತಿಯೊಳೆಸೆಯೆ ನುತಿಸಿದನು
 ನಯದಿ ||೧೨||

ಶ್ಯಾಮಲಾದಂಡಕ

ಜಯ ಜನಕವಿಪಿನಾಂತರಸ್ಥಿತಂ, ಜಯ ದೇವಸಮೂಹಾರ್ಚಿತಂ, ಮುನಿಕದಂಬ
 ಸುಜ್ಞಾನದಂ, ಜನವಿಸರವಾಂಭಾರ್ಥದಂ, ದಿವಾಕರ ನಿಶಾಕರ ವೈಶ್ವಾನರಶತಸಾಹಸ್ರ
 ತೇಜೋರ್ಣವಂ, ಭವಾರ್ಣವಪ್ಪವಂ, ಕಶ್ಯಪಾದಿಋಷಿಗಣ ಸೇವ್ಯಮಾನದ್ವಯ
 ಚರಣಾರವಿಂದಾದ್ವಯಂ, ಉತ್ತಮಾಂಗತ್ರಯಂ, ಜಟಾಮಕುಟವಲ್ಕಲಾಂಬರಾಕ್ಷಸೂತ್ರ
 ಸ್ಫಟಿಕವನಮಾಲಾವೇಷ್ಟಿತಂ, ಸುಜ್ಞಾನಾವೇಷ್ಟಿತಂ, ಕರಕರಣದ್ಯುಗುಯುಗಲತ್ರಯಂ,

ಅಹಿರುದ್ರಾಕ್ಷಮ ಕರಕುಂಡಲಧಾರಿಣಂ, ಲೋಕಹಿತಕಾರಿಣಂ, ಶೂಲಡಮರು ಶಂಖಚಕ್ರ
 ಕಮಂಡಲ್ವಕ್ಷಮಾಲಾಧರಂ, ಜಗದುದ್ಧಾರಂ, ವೇದವೇದಾಂಗಸಂಸ್ತುತಂ, ಆದ್ಯಂತರಹಿತಂ,
 ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರ ಪ್ರಾಣಿಹಿತೋದ್ಯತಂ, ಸದಾನಂದಚರಿತಂ, ಭಸ್ಮಗೋಪೀಚಂದನ
 ಗಂಧಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕ ವಿಲೇಪನಾಲಂಕೃತಾಂಗಂ, ತಪೋಂತರಂಗಂ, ಅತ್ರಿಮುನಿತನುಜಂ,
 ದತ್ತಾತ್ರೇಯಾಹ್ವಯಂ, ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿ ಶತಪತ್ರಪಿಚಂಡಸ್ವರೂಪಂ, ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಂ,
 ಪ್ರಪಂಚಚಕ್ರಕುಲಾಲಂ, ಜಗನ್ನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಂ, ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕಂ, ನಿರಂಜನಂ,
 ನಿಷ್ಕಳಂಕಂ, ಜಲಪೂರಿತಘಟಸಾಹಸ್ರಭಾಸಮಾನಮಿವ ಭಾಸಿತಂ, ಲೋಕೈಕನಾಥಂ,
 ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಕೃತ ವೃಜಿನವ್ರಜವಿನಾಶನಂ, ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಠಿಕ ಸುಖಿಸದ್ಗತಿದಾಯಕಂ,
 ಭಜಜನಾಹ್ಲಾದಕಂ, ಸಕಲವೇದಾತ್ಮಕಂ, ಸಕಲಮಂತ್ರಾತ್ಮಕಂ, ಸಕಲತತ್ವಾತ್ಮಕಂ,
 ಸಕಲದೇವಾತ್ಮಕಂ, ಸಕಲಭೂತಾತ್ಮಕಂ, ಸಕಲಭುವನಾತ್ಮಕಂ, ಭವವಿದೂರಕಂ,
 ದುಃಖನಿವಾರಕಂ, ಶರಣೋದ್ಧಾರಕಂ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯಂ ತ್ವಾಂ ಭಜೇಹಂ ಪಾಹಿ ಮಾಂ
 ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಪಾಹಿ॥

ಬೇಗಡ ಅಷ್ಟ

ಆಯುರಾಖ್ಯನ್ಯಪಾಲನರ್ಚಿಸುತ | ನಮಿಸಲ್ಯೆ ದತ್ತಾ | ತ್ರೇಯ ನೋಡುತ್ತೆಂದ ನಸುನಗುತ॥
 ರಾಯನಂದದಿ ತೋರ್ಪೆ ನೀನಾ ರೈಯಡವಿಗೈದೀರ್ಪೆ ತ್ವದಭಿ | ಪ್ರಾಯವಾವುದು
 ಕೇಳು ವಾಂಛಿತ | ವೀಯುವೆನು ಎನಲಾಗಲುಸುರಿದ || ೧ || ಇಂದುವಂಶದಿ ಪುಟ್ಟಿ
 ರಾಜ್ಯವನು | ಪಾಲಿಸುವೆನಾಯುರ | ನೆಂದು ಪೇಳುವರಿನ್ನು ಬೆಸಸುವೆನು || ಕಂದರಿಲ್ಲದೆ
 ಮನದಿ ಬಹುಪರಿ | ನೊಂದು ವಂಶಚ್ಛೇದವೆನ್ನಿಂ | ದಿಂದಿಗಾದಪುದೆನುತ ಮರುಗಲು
 | ಬಂದು ಕಳುಹಿದ ಧೌಮ್ಯನೆನ್ನನು || ೨ || ಬರಲು ಕಂಡನು ತ್ವತ್ಪದಾಂಬುಜವ |
 ಪಿಂದಣದ ಸುಕೃತದಿ | ಚರಣಸೇವೆಯ ಗೈದೆ ಮುಂದಿರವ || ಪರಿಕಿಸೆನು ಚಿನ್ನಯ
 ತಪೋನಿಧಿ | ಕರುಣದಿಂ ಪಾಲಿಸುತಲುತ್ವಮ | ಪರಗತಿಯು ವಂಶಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಂ |
 ತಿರುವ ಸುತನಂ ಕೊಡು ದಯಾನಿಧೇ || ೩ || ಘಳಲನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗಲಂಬರವ |
 ಕರವೆತ್ತಲಾಕ್ಷಣ | ಫಲವು ದೊರೆಯಲ್ಕಾಗ ಮುನಿದೇವ || ಒಲಿದು ಸಂತತಿಮಂತ್ರ
 ಜಪಿಸು | ತ್ರಿಳೆಯಧಿಪಗಿತ್ತೆಂದ ನಿನ್ನಯ | ಲಲನೆ ಭುಜಿಸಲು ಪುತ್ರ ಜನಿಸುವ |
 ನಳಲದಿರು ಶುಭಮಕ್ಕುಮಂತ್ಯಕೆ || ೪ || ಸತತ ಜನಸೇವೆಯಲಿ ರಾಜ್ಯವನು |
 ಧರ್ಮದಲಿ ಪಾಲಿಸು | ಜತನದಿಂದಲಿ ಪೋಗು ನೀನಿನ್ನು || ಶತಮಖಾದ್ಯರ ಸಖ್ಯದಿಂ
 ತವ | ಸುತನು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನು ಹೊಂದುವ | ನತಿಹಿತದಿ ತೆರಳೆಂದು ಪೇಳಲು | ಕ್ಷಿತಿಪ
 ದುಃಖಿಸುತೆಂದ ಬಿಡದೆ ಯೆ || ೫ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಚರಣಯುಗ ಪಿಡಿಯುತಂ ಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ಪೊಗಳುತಂ | ಶರನಯನದಿಂದ ತತ್ತರಿಪ
ರವದಿಂದ ಹಿತ ಕರಮಾಗದಿಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಡಲೆನ್ನಿಷ್ಟದುಲ್ಲರು ಕಷ್ಟಮಪ್ಪುದೆಂದ ||
ನರಜನ್ನದಿಂ ಪುಟ್ಟಿ ನರಕಪಥಮಂ ದಿಟ್ಟಿ | ಸಿರದೆ ತ್ವತ್ತಂಗಸುಖ ದೊರೆತಿರಲು ಜಗದಧಿಕ
| ಪರದೈವ ನಿನ್ನನಗಲಿರಲೆಂತು ಸಂತಸಗಳೊರೆಯಲಾರೆನು ದೇವನೆ || ೧||

ಭಾಮಿನಿ

ದತ್ತವೌನಿಪನೆಂದ ನೃಪನೊಳು | ಚಿತ್ತಚಾಂಚಲ್ಯವನು ತ್ಯಜಿಸು |
ತ್ವರ್ಧಿಯಿಂದರಮನೆಯೊಳಿರು ನೀನೆನ್ನ ಭಜಿಸುತಲಿ || ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದ |
ತ್ಯುತ್ತಮೋಕ್ತಿಯನೊರೆದು ಕಳುಹಲು | ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಂದರಸಿಯೊಳು ಬೆಸಸಿದನು||
೧ ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಅಷ್ಟ

ಲಲನೆ ಕೇಳೆಲೆ ನಮ್ಮ | ಕುಲವೃಕ್ಷ ಫಲಿಸಲು | ಫಲವನಿತ್ತಿಹ ಮೌನಿ | ತಿಲಕ
ಸರ್ವೇಶ||೧|| ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಹಣ್ಣು | ನಿಂದುಮತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು | ಚಂದದಿ ಭುಜಿಸು ನೀ
| ನೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ || ೨ || ತರುಣಿ ಕಾಂತನ ದಿವ್ಯ | ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಿಸುತ | ಭರಿತ
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಸ್ವೀ | ಕರಿಸಿದಳಂದು ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಋಷಿಗಳಿರ ಕೇಳಿರಾ ಶಶಿಮತಿಯು ಗರ್ಭವಾಂ | ತೆಸೆಯಲರಿತಾಗಲಾಯುರ್ಭೂಪ
ಸೀಮಂತ | ವೆಸಗಿ ಭೂಸುರರಿಗೆ ವಸನಕನಕಗಳನಿತ್ತಸಮತೋಷದೊಳಿದ್ದನು ||
ವಸುಮತಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಕುಶಲಗೊಂಡಿರಲು ಬಳಿ | ಕ ಸುಲಗ್ನದಲಿ ಜನಿಸಲುಸುರಲೇಂ
ಸುತಗೆ ದ್ವಾ ದಶ ದಿನದಿ ಪೆಸರನ್ನು ನಹುಷನೆಂದಿಡುತಂದು ಶಿಶುವ ತೊಟ್ಟಲೊಳಿಟ್ಟರು||೧||

ಜೋಗುಳ

ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಸುಕುಮಾರ | ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಜೋ ಬಣ್ಣ
ಬಂಗಾರ || ಜೋ ಜೋ || ಪ || ಚಂದ್ರವಂಶಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರಮಾ ಜೋ ಜೋ |
ಇಂದುಮತಿಯ ಮನದಂದವೆ ಜೋ ಜೋ || ಕಂದರ್ಪಲಾವಣ್ಯದಿಂದ ರಾಜಿಸುವ |
ಕಂದನೆ ನಿನ್ನ ಗೋವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ || ೧ || ಮಲಮೂತ್ರ ಕೊಳೆಗಳ ಪನ್ನೀರನೆರೆದು
| ತೊಳೆದು ಬೆಳಗುವಂತಂಬರ ಶುಚಿಗೈದು || ಮಲಗಿಸಿ ಪರಿಮಳ ಗಂಧ ಧೂಪಗಳು
| ಬೆಳಕು ಗಾಳಿಗಳಿಕ್ಕಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಳು || ೨ || ಚಿನ್ನದ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಪಿಡಿಯುತ್ತ |
ರನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮೆಲ್ಲ ತೂಗುತ್ತ || ಚಿಣ್ಣನ ನಿದ್ರೆಗೈಸುತ್ತಲೆಲ್ಲವರು | ಮಿಣ್ಣನೆ ನೀಶಬ್ದದಿಂದ
ಮಲಗಿದರು || ೩ ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ರುಂಪೆ

ಅತ್ತ ಕಾಳವತೀ | ಪತ್ರನಾಧಿಪ ಹುಂಡ | ರಾತ್ರಿಚರನೊಂದು ದಿವಸದಲಿ ||
ಮಿತ್ರನಸ್ತಮಯದಲಿ | ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ನೆನೆದು | ವೃತ್ತಾರಿಯನು ನಿಂದಿಸುತಲಿ || ೧ ||
ಕ್ರೂರವ ವಜ್ರರದ | ಘೋರಾಸ್ಯ ವಿಪ್ರಾರಿ ಚೋರಪತಿ ದೀರ್ಘನಾಸಿಕನು || ಶೂರ
ಮಾಯಾಧೀಶ | ಭೂರಿಬಲ ದುರ್ಮತಿಯ | ವಾರದೊಡನೋಲಗವನಿತ್ತ || ೨ ||
ಪರಿಪರಿಯ ವೆಗ್ಗಳವ | ನೊರೆದೆನ್ನ ಸರಿಯಾರು | ದೊರೆ ಧರೆಯೊಳಹರೆಂಬ
ಸಮಯ || ಹರನನ್ನು ಪೊಗಳತಂ | ಬರದಿಂದ ವೀಣೆಯಂ | ಸ್ವರಗೈದು ನಾರದನು
ಬರಲು ||೩||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ದನುಜೇಶನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕನಕಪೀಠವನಿತ್ತು | ಮುನಿಯನೇರಿಸಿ ವಂದಿಸಿ || ಘನ
ಭಕುತಿಗಳೊಳರ್ಚನೆ ಗೈದು ಪೇಳಿದ | ನನುಮಾನದಿಂದಲಾಗ || ೧ ||
ಸುರಲೋಕಾದಿಗಳನ್ನು ಚರಿಸುವಿರಿಲ್ಲಿಗೈ | ತರಲು ಕಾರ್ಯಗಳೇನದು || ಬರಿದೆ
ನಿಮ್ಮಯ ದಿವ್ಯ ದರುಶನವಾಗದು | ಕರುಣದಿ ತಿಳುಹಿರಿನ್ನು || ೨ || ಅರುಹಲಂಜುವೆ
ಸುಮ್ಮನಿರುವರೆನ್ನಲ್ಲದ | ನಿರಿಸುವಡರಿಯೆ ಕೇಳು || ಭರಿತತೋಷದೊಳರ್ಪೆ ಪರಿಕಿಸದಿನಿತು
ನೀ | ಹರಣವನರ್ಪಿಸುವಿ || ೩ || ದಿಶಿಜನ ಧೈರ್ಯದಿ ಕಥಿಸಿರೇನೆನಲೆಂದ | ಸತತ
ಚಾಡಿಗನೆಂಬರು || ಕ್ಷಿಯೊಳು ಮಾಹೀಷ್ವತೀಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳು | ಸುತನೋರ್ವ
ಜನಿಸಿಹನು || ೪ || ಇಂದು ಬೆಳೆಯುವನು ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧದಿ ನಿನ್ನ | ಕೊಂದು
ಪೋಗುವನಿಂತಿರೆ || ಬಂದು ಪೇಳದೆ ನಾನು ಚೆಂದದೊಳಿಹುದೆಂತು | ಹೊಂದು
ನಿನ್ನಯ ಮಾರ್ಗವ || ೫ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಮುನಿಪ ಸೂಚಿಸಿ ತೆರಳೆ ಬಳಿಕಾ | ದನುಜಪತಿ ಹುಂಡಾಖ್ಯ ತನ್ನಯ | ಮನದಿ
ದುಗುಡವನಾಂತು ಕಂಪನೊ | ಇನಿತುಸುರ್ದ || ೧ || ಧೀರಸಚಿವನೆ ಮುಂದೆ
ಬರುತಿಹಾ ಘೋರಮೃತ್ಯುವ ಜಯಿಸೆ ಯತ್ನವ | ಸೇರಿಸುತ ಸತ್ವರದೊಳದ ನೀ |
ತೋರಿಸೆನಲು||೨|| ಬರಿದೆ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಪೇಳೀ | ವರೆಗೆ ಹರಿಹರ ಹರಿಜ ಹರಿಗಳ
| ಧುರದೊಳೋಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಶೌರ್ಯಗ | ಇರಲು ಹೀಗೆ || ೩ || ಧರಣಿಪತಿಯಾಯುರನ
ಸುತನಿಂ | ಮರಣವೆಂತಾಗುವುದು ಬಿಡುಬಿಡು | ಸುರಮುನಿಪನೊರೆದುದಕೆ ಮಾಯದಿ
ತರುತ ಶಿಶುವ || ೪ || ಕಡಿದು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಪಾಕವ | ಬಿಡದೆ ಪರುಠವಿಸುತ್ತ
ಮಿತ್ರರ ಒಡನೆ ಕುಳಿತದ ಭುಜಿಸುವದರಿಂ | ಕೆಡುವುದೇನು || ೫ ||

ಕಂದ

ಕಂಪನು ಕೂಡಿದ ದುರುಳರ | ಗುಂಪಿನೊಳಿಂತುಸುರೆ ಕೇಳುತ ಖಳನಾಗಳ್ || ತಾಂ
ಪೊರಡಲು ಮಾಯಾಧಿಪ | ನುಂ ಪೇಳಿದನಾಗ ಶೌರ್ಯದಿಂದೀ ಪರಿಯಂ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ತಡಿತಡಿರಿ ನೀವು ಪೋಪ | ಕಾರ್ಯವ |ಲ್ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮೀರಿ ಕೋಪ || ಎಡೆಬಿಡದೆ
ತುಂಬುತಿಹುದು | ಅಪ್ಪಣೆಯ | ಕೊಡಲಡರುವೆನು ಕೇಳ್ವುದು || ೧ || ಸದ್ವಿಲ್ಲದಂತೆ
ತೆರಳಿ ತರಳನಂ | ಕದ್ದು ಶೀರ್ಷದೊಳು ತಾಳಿ || ಅಧ್ವಂ ಪಿಡಿದಿತ್ತಲು | ಬರುವನೆಂ
| ದಿದ್ದುದಂ ಖಳಪನೆನಲು || ೨ || ಕರೆದಾಗ ಚೋರಪತಿಗೆ | ವೀಳ್ಯವಿ | ತೊರೆದ
ನೀಂ ತ್ವರಿತದೊಳಗೆ || ತರಳನಂ ತರುವುದೆನುತ | ಮಾಯಾವಿ | ತೆರಳು ಬೆಂಬಲಕೆಂದ
ತಾ||೩|| ಪೊರಟರಾಕ್ಷಣಕೀರ್ವರು | ನಿಶಿಯೊಳಾ | ಪುರಕೆ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕರು ||
ಪರರರಿಯದಂತೆತ್ತತ | ಶಿಶುವನ್ನು | ಮರಳಿದರು ಮನ ಹಿಗ್ಗುತ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ

ತಂದು ಶಿಶುವನ್ನೀಯೆ ಹುಂಡನು | ಕಂದನಂ ಸತಿ ವಿದ್ಯುತೆಯೊಳಿ | ತ್ತಂದು ಪಾಕವ
ರಚಿಪುದೆನಲೈದುತ್ತ ಶಿಬಿರದೊಳು || ಮಂದಮತಿ ಕುಂಟಣಿಯ ಕರೆಯು | ತ್ತಂದಭಕನನ್ನು
ನೀಡುತ | ಕಂಧರವ ಕಡಿಡೀಗ ಪಾಕವ ರಚಿಸಿ ನೀಡೆನಲು || ೧ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಎರಗಿ ಪಾದಕೆ ಬೇಗ ಪೊರಟಳಾ ಮುದುಕಿಯು | ಸೆರಗಿನೊಳಿಟ್ಟು ಬಾಲನನು ||
ಪರಿಕಿಸುತಮಿತ ಭಾಸ್ವರನಂತೆ ಮಿನುಗುವ | ತರಳನ ನೋಡಿ ಮೋಹದಲಿ || ೧ ||
ಹಸುಳೆಯ ಮುದ್ದಿಸಿ ಬಸಿರು ಪೊತ್ತವಳಿಂಗೆ | ವ್ಯಸನವೆಷ್ಟಹುದೊ ನೋಡಿರರೆ ||
ಶಶಿತುಂಡನಿವನ ನಾಶಿಸುವುದೆಂತಕಟ ಮುಂ | ದಸುರನೇಂ ಗೈವನೊ ಬಿಡಲು || ೨ ||
|| ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪಾಕ ಮಂದಿರಕೈತಂದು | ಸಂದೇಹದೊಳು ಪಾಚಕನಿಗೆ ||
ಕಂದನ ಕೊಡುತ ಮತ್ತೆಂದಳೀ ಶಿಶುವನ್ನು | ಕೊಂದು ಪಾಕವ ಮಾಡಲೆಂತು || ೩ ||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಆದಿ

ಕೇಳಿ ಪಾಚಕ ತಾನು ತರಳನ ಪಿಡಿದು | ತಾಳಿ ಚಿಂತೆಯನಾಗ ಹುಂಡನ ಜರೆದು ||
ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿಸುಪ್ಪಭೆಯನಾಂತಿರುವ | ಭೂಲೋಲಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ||
೧ || ಪರಿಪರಿ ಪೊಗಳಿ ಕುಂಟಣಿಗೆ ಪೇಳಿದನು | ಹರಿಸಲಾರೆನು ನಾನೀ ಕುಲರತ್ನನನ್ನು
|| ಕೊರಳ ಖಂಡಿಸಲು ಬಲ್ಲಿದನೆ ಪೇಳಿವನು | ಪೊರೆಯುವುದು
ಚಿತವೆಂದುಸುರಿದನವನು||೨|| ನಡುಗಿ ಭೀತಿಯೊಳು ಪಾಚಕಗೆಂದಳಾಗ |

ಬಿಡುವನಲ್ಲಸುರೇಂದ್ರ ಹುಂಡಾಖ್ಯ ಕೆಡುಗ || ಸುಡಲೀತನಳಿದ ಮೇಲೊಂದು ವಾಸರವು|
ಪೋಡವಿಯೊಳಿರಲು ನಾ ಬಯಸುವೆ ನಿಜವು||೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅರಿತೆಂದ ಪಾಚಕಂ ಪರಿಕಿಸುತ ಮೂರನೆಯ | ರಿರದಿರಲು ನೀ ತಿಳಿಸದಿರುವಳಾದರೆ
ಯುಕ್ತಿ ವಿರಚಿಸುವೆನನಲೊಪ್ಪೆ ತರಳನಂ ಕಂಕುಳಿನೊಳಿರಿಸಿ ವಸ್ತ್ರವನು ಹೊದೆದು ||
ಪೋರಟನಂತದ್ವಾರ ತ್ವರಿತದಿಂದುಳಿದಡವಿ | ಗುರೆ ಗಮಿಸಿ ಮುನಿ ವಸಿಷ್ಠರ
ಪರ್ಣಮಂದಿರದೊ | ಇರಿಸಿ ಗುಪ್ತದಿ ಕೊಂದು ಹರಿಣಮಂ ಪಾಕಗೈದೊರೆಯೆ
ವಿದ್ಯುತೆಯಿತ್ತಳು || ೧ ||

ಕಂದ

ವಿದ್ಯುತೆ ತಂದಾ ಭಕ್ತ್ಯವ | ನದ್ವಯಮಂದೀಯೆ ಕೈಗೊಳುತ ಖಳನಾಗಳ್ || ಮದ್ದನು
ಕುಳಿತರಿಗೀಯುತ | ಲಿದ್ದನು ತೋಷಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನಾತಂ || ೧ ||

ಶರ

ಕತ್ತಲೆಯಂ ಬೆರ | ಸುತ್ತಲಿ ಬರೆ ರವಿ | ಯಿತ್ತಲು ಮಾಹೀಷ್ವತಿಯಲ್ಲಿ || ಪೃಥ್ವೀಶನ ಸತಿ
| ಪುತ್ರನ ಕಾಣದೆ | ಮತ್ತಾಳಿಯರಲಿ ಪೇಳಿದಳು || ೧ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟ

ಏನಿದು ಮಲಗಿಹ | ಸೂನುವ ನೀವಾರು | ಕಂಡಿರೇನೇ || ಇನ್ನು | ಮಾನಿನಿಮಣಿಗಳೆ
| ಭಾನುಭಾಸಕನನ್ನು || ಕಂಡಿರೇನೇ || ೧ || ಜಾಣ ಬಾಲಕನೀಗ | ಕಾಣದೆ ಪೋದುದ
| ಪೇಳಿರಮ್ಮ || ಎನ್ನ | ಪ್ರಾಣರತನ ಪೋಗೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿಹುದೆಂತು || ಪೇಳಿರಮ್ಮ
||೨|| ಝಗಝಗಿಸುವ ಮುದ್ದು | ಮೊಗವನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ || ತೋರಿರವ್ವ || ಅಯ್ಯೋ
| ಜಗದಿ ಬಾಳಿರಲಾರೆ | ಮಗುವನ್ನು ಕಾಣದೆ || ತೋರಿರವ್ವ ||೩||

ನೀಲಾಂಬರಿ

ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ | ಏ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ | ಹೊತ್ತೆನುದರದೊಳಗೆ || ಹೆತ್ತ ಕಷ್ಟವ
ಸ್ಮರಿಸಲು | ನಾನುಳಿದುದೆ ಮ | ಹತ್ತರ ಘಟನೆಗಳು || ೧ || ಕಂದ ಜನಿಸದಿರಲು |
ಇಲ್ಲಲ್ಲ ಎಂಬು | ದೊಂದೆ ವ್ಯಸನವೀಗಲು || ಮುಂದುಗಾಣೆನು ಕೊರಳು | ಕೊಯ್ದೆಯೊ
ಹಾಹಾ | ನೊಂದೆನಿರುಳು ಹಗಲು ||೨|| ಅಕಟ ನಿನ್ನನು ಕಳೆದು | ನಿರ್ಭಾಗ್ಯೆ ಎಂದು
| ಸಕಲರಿಗಿರವಾದುದು || ಶಿಖಿ ದೇಹ ದಹಿಸುವುದು | ಸ್ಮರಿಸಲಾರೆ | ಸಖಿಯೇ
ನಿಲ್ಲದು ಪ್ರಾಣವು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾಂತನಂ ಕರೆದಳಲುತಲಿ ಭೂ | ಕಾಂತಕಾಂತೆಯು ಭೂತಕಾಂತನ | ಕಾಂತೆಯನುಜನ
ಕಾಂತೆಗೆರಗುತ್ತಾರೆಯುವಂತೂರಗೆ || ಕಾಂತೆಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಂತಿಹೀನೆ ನೃ |
ಕಾಂತಗೆರಗಲ್ಪೆಂದ ಶಿಖಿಯುಡು | ಕಾಂತನಿಗೆ ಸೋಂಕಿದವೊಲಿಹುದೇನೆನಲು
ಬೆಸಸಿದಳು||೧||

ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟ

ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಗೆ ಸೌಖ್ಯದಿ | ನಿದ್ರೆಯ ಗೈಸು | ತೊಟ್ಟು ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿ ||
ಸೃಷ್ಟಿಗೊರಗುತೀಗ | ಥಟ್ಟನೆದ್ದೀಕ್ಷಿಸೆ | ಕಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿತಲ್ಲ || ಪೇಳಲೇನೆಲ್ಲ || ೧ ||
ಸೂನು ಎಲ್ಲಿಹುದೊ ಕಾಣೆ | ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಜೀಯ | ಭಾನುಶಶಾಂಕರಾಣೆ || ದಾನವಾಂತಕ
ಬಲ್ಲ | ಮೌನಿವಲ್ಲಭನಲ್ಲ | ದೇನು ತೋರುವದೆಮಗೆ || ಈ ರೀತಿಯಾಗೆ || ೨ ||
ಮಹಿಷಿಯು ದುಗುಡದೊಳು | ಮೈಮರೆಯುತ್ತ | ಮಹಿಯೊಳು ಮಲಗಿಹಳು ||
ಅಹಹ ಬಾಲಕನನ್ನು | ವಿಹಿತದಿ ಪೊರೆದಿಂತು | ಕುಹಕಿಗಳಾರೊಯ್ದರೋ ||
ತೋರುವರಾರೋ || ೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತೊಡನೈ | ತಂದು ಪುಡುಕುತ ಮಗನೆ ಹಾ ಹಾ | ಕಂದ ಬಾ
ಬಾ ಬಾರೆನುತೊಡನೊಡನೆ ಹಂಬಲಿಸಿ || ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮರುಗುತಿರೆ ಸಚಿ |
ವೇಂದ್ರನೆಂದನು ದತ್ತಮೌನಿಪ | ನೆಂದ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಹದೆ ಬರಿದಿನಿತಳಲ ಬೇಡರಸ||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಎನಿತು ಪೇಳಿದರಾಯುರಾಖ್ಯನ | ಮನವು ಶಾಂತತೆಯಾಗದೆ | ತನಯನನು ನೆನೆನೆವುತಿರೆ
ಸುರ | ಮುನಿಪ ಬರಲು || ೧ || ಪರಿಕಿಸುತ ಸತ್ಕರಿಸಿ ನೃಪ ತಾ | ನೆರಗಿ
ಕಂಬನಿಯಿಂದಲಿ || ಚರಣಗಳ ತೋಯಿಸಲು ನೆಗಹುತ | ಲೋರೆದನಿಂತು || ೨||
ಚಂದ್ರವಂಡಲ ಪೋಲುವಾಸ್ಯವಿ | ದಿಂದು ಕಂದಿಹುದೇತಕೆ ||
ಬಂದುದೇನೆನಲೆನ್ನಲವನಿಪನೆಂದನಾಗ ||೩||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಆದಿ

ಸುರಮೌನಿನಾಥ ಕೇಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ | ಅರುಹುವುದೆಂತು ಸಂಚಿತಕರ್ಮಫಲವ ||
ತರಳರಿಲ್ಲದ ಶೋಕದಿಂದಿರುತಿರಲು | ವರಮೌನಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಕಾರುಣ್ಯದೊಳು
||೧|| ಸುಂದರ ಕುವರನ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಲು | ಮಂದಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ಸೇರಿದರೇನು
ಹೇಳು || ಇಂದು ರತ್ನವ ಕಾಣೆ ನಮ್ಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳು | ಕಂದನೆಲ್ಲಿಹನೆಂದು ತಿಳುಹು
ಕೃಪಾಳು||೨||

ಭಾಮಿನಿ

ಈ ಪರಿಯ ಬೆಸನದೊಳಗಾಯು | ಭೂಪ ಋಷಿಯೊಳು ಬೆಸಸುತಿರಲಾ |
ಚಾಪಲಾಂಬಕಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಳು ಮುನಿಯ ಚರಣದಲಿ || ಪಾಪಿ ನಿಜವಕಟಕಟ
ತನಗನು ರೂಪ ಗುಣನಿಧಿ ಕುವರ ಜನಿಸುತ | ಪೋಪುದಿದು ಘನವಾಯ್ತು ಪೇಳೆನಲೆಂದ
ವಿಧಿಜಾತ || ೧ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಬರಿದೆ ಬಹುಪರಿ | ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ಚಿಂತಿಪೆ | ಸೂನು ಒಂದೆಡೆ
ಮೋದದಿಂದಿಹ | ಮಾನವೇಶ || ೧ || ಎಲ್ಲಿರಲು ಭಯವಿಲ್ಲ ವೈರಿಗ | ಕೆಲ್ಲರೆದೆಗೆ
ಕಠಾರಿಯಂದದಿ | ಪುಲ್ಲನಾಭನ ಕರುಣದಿಂ ಸುಖ | ದಲ್ಲಿರುವನು || ೨ || ಪುರಕೆ
ಬರುವನು ವಿಭವದಿಂ ಮನ | ಮರುಗದಿಹುದೆಂದೊರೆದು ಧೈರ್ಯವ |
ಶರಧಿಗೃಹಹರಿಯೆನುತ ತೆರಳಿದ | ಸುರಮುನೀಶ || ೩ || ನೃಪಗೆ ಶಾಂತತೆಯಾಗಲತ್ತಲು
| ವಿಷಿದದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠ ಋಷಿವರ | ತಪ ಸಮಾಧಿಯನಿಳುಹೆ ಕಂಡನು | ಚಪಲನನ್ನು
|| ೪ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಹರಹರನಿವನ್ಯಾವ ದೊರೆಯ ಕುಮಾರನೊ | ತರುಣಾರ್ಕತೇಜದಲಿ || ಮೆರೆವ
ಸುಲಕ್ಷಣ ಧರಿಸಿಹನೆನುತಲಿ | ಕರದಿಂದರ್ಭಕನನೆತ್ತಿ || ೧ || ಥಟ್ಟನೆ ಮುನಿವ ವಸಿಷ್ಠ
ತನ್ನಯ ಜ್ಞಾನ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ತಿಳಿದೆಲ್ಲವ || ಸೃಷ್ಟೀಶ ಕುವರನ ಕೊಟ್ಟರುಂಧತಿಯಿಂದ
| ತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಸಲಹಿದನು || ೨ || ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂದ ಮೂಲ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು |
ಬಾಲನಿಗುಣಿಸುತಲಿ || ಮೇಲೆ ಕಂಚುಕ ಗೆಜ್ಜೆ ಜಾಲ ಡಾಬುಗಳು ವಿ | ಶಾಲದಾಭರಣವಿಟ್ಟು
|| ೩ ||

ಕಂದ

ಸಲಹಿದರಿಂತಾ ಹುಡುಗನ | ಬಲು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಪರಿಯಂತಂ ||
ನಲಿನಲಿದೈದುವ ಕುವರಗೆ | ಕಲಿಸಲು ವಿದ್ಯಾದಿಯಿಂದ ಸದ್ವುದ್ಧಿಗಳಂ || ೧ ||

ದ್ವಿಪದಿ

ಚೌಲೋಪನಯನವನು ಮಾಡುತಾ ಮೇಗೆ | ಪೇಳೆ ಶರಶಾಸ್ತ್ರ ಹನ್ನೆರಡಬ್ಬಮಾಗೆ
||೧|| ತರಳ ಕೇಳೆ ಜನನಿ ಜನಕರ ಕಂಡರಿದನು | ಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಂದಿಸುವುದರಿಗಳನು||೨||
ಪರಿಕಿಸಿದರೆತ್ತಿ ಶಿಂಜಿನಿಗೆ ಶರವಿಟ್ಟು | ತರಿವುದಾಕರ್ಣಾಂತಕಳೆಯುತಿದ ಬಿಟ್ಟು || ೩ ||

ಕಂದ

ಚರಣಕೆ ನಮಿಸುತ ಪೇಳಿದ | ಗುರುವರ್ಯನೆ ಮತ್ತಿತಂ ಜನನಿ ಯಾರರಿಯಾರ್ ||
ಕರುಣದಿ ತಿಳುಹಿಸು ಎನ್ನಯ | ಪುರವೆಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ನಹುಷಂಗೆಂದ ಮುನೀಂದ್ರಂ ||
೧||

ಬೇಗಡೆ ಅಷ್ಟ

ಇಂದುವಂಶಜನಾಯುರಾಪ್ಪಯನು | ಮಾಹೀಷ್ಮತೀ ನಗ | ರೇಂದ್ರನಾಗಿಹ ಕೇಳು
ತ್ವತ್ತಿತನು || ಇಂದುಮತಿ ಹಡೆದಂದದಿಂದಿರ | ಲಂಧಚರ ಕಾಳಾವತೀ ನಗ | ರೇಂದ್ರನಹ
ಹುಂಡಾಖ್ಯ ಹಗೆಯಿಂ | ದೊಂದು ದಿನ ಕದೊಯ್ದು ನಿನ್ನನು || ೧ || ಕಡಿದು ಪಾಕವ
ಮಾಡಬೇಕೆನುತ | ಸತಿ ವಿದ್ಯುತೆಗೆ ಖಳ | ಕೊಡಲು ದಾಸಿಯೊಳಿತ್ತಡವಳಳುತ ||
ಅಡುಗೆ ಮಾಳ್ಗೆ ನೀಡಲವನಿ | ಲ್ಲಿಡುತ ತೆರಳಲು ಕಂಡು ನಿನ್ನ | ನ್ನಡೆಬಿಡದೆ
ಪೋಷಿಸಿದೆ ಕರ್ಬುರ | ರೊಡೆಯಗರಿಯದ ಹಾಗೆ ಗುಪ್ತದಿ || ೨ || ಕೇಳಿ ನಹುಷನು
ಗುರುವಿಗಭಿನಮಿಸಿ | ಖಳನೊಡನೆ ಸಮರಕೆ | ವೀಳೆಯವ ನೀಡೆನ್ನಲಾರ್ಭಟಿಸಿ ||
ಬಾಲ ಸ್ಮರಿಸು ಬರಿದೆ ಪೋದರೆ | ಕಾಳಗದಿ ಜಯಿಸುವುದಸಾಧ್ಯವು |
ನಾಳಿಕೋದ್ಭವನನ್ನೊಲಿಸುತನು | ಕೂಲವಂ ಪಡೆದೈದು ಕದನಕೆ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಗುರುವಿನಿಂದುಪದೇಶ ಪಡೆದೈ | ತರುತ ತಪವನಕಾಗಳೊಂದೇ | ಚರಣದಲಿ ನಿಂತಾಗ
ನುತಿಸಿದನೇಕಚಿತ್ತದಲಿ || ವರಶಿಶಾಮಹ ವಿಶ್ವತಃಸೃಜ | ಸುರವ್ರಜಾಧಿಪನಿಮಿತಪದಯುಗಿ
ಪರಮಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟದಾತ ಸರಸ್ವತೀಕಾಂತ || ೧ ||

ಶೃಂಗಾರಿ ಏಕ

ಏಳು ಏಳಯ್ಯ ತಪವ | ನಿಲ್ಲಿಸು ನಿನ್ನೊಳ್ | ತಾಳಿ ಬಂದಿಹೆ ಹಿತವ || ಪ || ಬಾಲ
ಸ್ಮರಿಸು ತವ ಶೀಲಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಹೆ | ಕೇಳು ಬೇಕಾದ ವರ | ಪಾಲಿಸುವೆನು ನಿಜ || ಅಪ
|| ಕೇಳುತೆರಗಿ ವಿಧಿಗೆ | ಬಾಲನು ನಹುಷ | ಪೇಳಿದ ರಣವೆಸಗೆ || ಕೋಲುಹಸ್ತ್ಯಶ್ಚಾದಿ
| ಮೇಲೆ ಸ್ಯಂದನಬಲ | ಕಾಳಗದೊಳು ಜಯ | ಪಾಲಿಸು ಕರುಣದಿ || ೧ || ತೆರಳು
ಮುಂದಿಹ ದಾರಿಗೆ | ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲ | ದೊರಕುತಿತ್ತಪರಾಜಿಗೆ || ಸರುವ ಸನ್ನಹದಿ |
ಬರುವರೊಡನೆ ಜಯ | ದೊರಕುವದೆಂದಜ | ತೆರಳಲೈದಿದನಿವ || ೨ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪೊರಟನಿತ್ತಲು ಬೊಮ್ಮ ಸ್ವರಕೆ ತೆರಳಲು ನೋಡಿ | ಪುರುಹೂತ ಪೀಠವನ್ನಿರಿಸಿ
ಕುಶಲವ ಬೆಸಸ | ಲೊರೆದ ಹುಂಡನ ಕೊಲಲು ತರಳ ತೆರಳುವ ಕೊಡಿಸು
ಸರ್ವಸನ್ನಹವೆನ್ನಲು || ಸುರಸಮೂಹಾಷ್ಟದಿಗ್ವರರೊಡನೆ ಬಂದಿತ್ತ | ಕರಿಸೇನೆಯನ್ನಗ್ನಿ

ವರರಥವ ಯಮನಿಷುಧಿ ನಿಖುತಿಯಸಿ ಧನಪ ಹಯ ಮರುತ ಕವಚವ ವರುಣ
ಶರವನೀಶಾನ ವರವ || ೧ ||

ಕಂದ

ಕೊಡಲಡಿಗರೆಗಿ ರಥವಡರಲ್ | ಪಡೆ ನಡೆದುದು ಹುಂಡನುಪವನಕೆ ತತ್ಪಾಲಕರ್ ||
ತಡಿ ತಡಿರಡಿಯಿಡೆ ಬಿಡೆವೆಂ | ದೊಡೆ ಬಡಿದಟ್ಟಲವರೈದಿ ಒಡೆಯಗೆ ಪೇಳ್ವರ್ ||೧||

ಮುಖಾರಿ ಆದಿ

ಕೇಳಬೇಕೀಗ ನಮ್ಮ ಜೀಯ | ಬಲ್ಲೇಗದೋಳೀಗ | ಕಾಳಾವತೀಶ ದೈತ್ಯರಾಯ || ಪ
|| ಪೇಳಲು ಕೊರಳೊಳು | ಏಳದು ಸ್ವರ ಭಯ | ತಾಳಹವಭಯವ | ಪಾಲಿಪುದಯ್ಯ
|| ಅಪ || ಧರಣೀಶಬಾಲನಂದದೋಳಿರುವ | ಸೇನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ | ಸುರರಾಜನಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ || ದುರುಳರ ಹಾಗಿದೆ | ಪರಿಕಿಸಲವುಗಳು | ಶರಧಿಯೊಳೊತ್ತುವ
| ತೆರೆಯಂದದೋಳವ | ರುರೆ ಮುಂದೈತಂ | ದರು ವನದೆಡೆಗತಿ | ಕರಿಗಳು ಬಾಳೆಯ
| ತರಿದವು ಮತ್ತೆ || ೧ || ಗಡಣಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದೈತರಲು | ಉದ್ಯಾನದಲಿಪ್ಪ | ಗಿಡ ವೃಕ್ಷ
ಬಳ್ಳಿ ಸಂದೋಹಗಳು || ಬುಡ ನಡುಗುತ ತಲೆ | ಯಡಿಯಾಗಲು ಪುಡಿ | ಪುಡಿಯಾದುದು
ನ | ಮೊಡಲೊಳು ದಳ್ಳುರಿ | ಕಿಡಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರೆ | ಕಡು ಸಂಕಟದಿಂ ಪಡೆ ಸಹಿತಲಿ
ನಾವ್ | ಝಡಿದಾರ್ಭಟಿಸುತ | ನಡೆದವು ಕೋಪಿಸಿ || ೨ || ಕಲಹಕಂಜುವುದುಂಟೆ
ನಾವು | ಸಂಗರವನು ಗೈದು | ಗೆಲುವ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಪುಡುಕಿದವು || ಕಲಿಮುಖ
ತರಳನು | ಬಲು ಪಾಪಿಯು ಒಂ | ದಲಗನು ತೂರಲು | ತಲೆ ದಿಮ್ಮನೆ ಭೂ |
ತಳಕಲ್ಲಿಯೆ ಬೀ | ಳಲು ಬಡಿದಟ್ಟದ | ರುಳಿಯದು ಪುರ ನೀ | ಕೊಳುಗುಳ ಕೇಳೈ ||
೩ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಕೇಳುತ ರೋಷವ | ತಾಳುತ ಕಂಪಗೆ | ಪೇಳಿದ ಸುರನರರ || ಪಾಳಯವೈದುತ |
ದಾಳಿಯನಿಟ್ಟರೆ | ಹಾಳೆಸಗಿದರವರ || ೧ || ಪರಿಕಿಸಬೇಕೀ | ವರೆಗಿರದಿಹ ಪರಿ |
ದೊರಕಿಹುದಿಂದಿನಲಿ || ಕರೆಸೆಮ್ಮಯ ಬಲ | ಧುರವೆಸಗಲು ನೀ | ಪೊರಡಿಸು
ವೇಗದಲಿ||೨|| ಇಂತೆನೆ ಕಂಪನು | ತಿಂಥಿಣಿ ಕೂಡಿಸಿ | ತಾಂ ತೆರಳುವೆನೆನುತ ||
ಸಂತಸದಿಂ ಖಳ | ಕಾಂತನೊಳಪ್ಪಣೆ | ಯಂ ತಳೆದೈದಿದ ತಾ || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಖಳರು ಬೊಬ್ಬಿದು ಬಹ ನಾದದಿಂ ಭೇದದಿಂ | ಝಳಪಿಸುವ ಶತಕರ ಕೃಪಾಣದಿಂ
 ಬಾಣದಿಂ | ಬಳಿಕ ಶಿಂಜಿನಿಗದಂ ಪೂಡುತಂ ನೋಡುತಂ ನಡೆಯಲುಪವನಕೆ ಧುರಕೆ||
 ಬಲುವಿರೋಧಿಗಳಧಿಕ ಕೋಪದಿಂ ತಾಪದಿಂ | ದೆಳೆದು ಬಿಡುತಿಹ ಕೂರಲಗುಗಳಿಂ
 ಬಗೆಗಳಿಂ | ದಿಳೆಗುರುಳ್ಳಿಸೆ ಭೂಮಿ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿತನೆ ಬಂದ ವಿಪ್ರಾರಿ ಸಾರಿ
 ||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಕಂಡು ವೀರಬಾಹು ಖಳನ | ಚಂಡರುದ್ರನಂತೆ ಧನುವ | ಕೊಂಡುಸುರ್ದ ನಿನ್ನ
 ತಲೆಯ | ಚಂಡನಾಡುವೆ||೧|| ಮುಚ್ಚು ಮುಚ್ಚು ಬಾಯ ಬಿಚ್ಚ | ಲೆಚ್ಚರಿಕೆಯ ಬಚ್ಚಿಕೊಳದೆ
 | ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಲು | ಚುಚ್ಚಿಕೊಚ್ಚುವೆ || ೨ || ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟ ಭ್ರಷ್ಟ ನಿನ್ನ |
 ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯಕಿಟ್ಟರೊಟ್ಟು | ಶಿಷ್ಟರಿಷ್ಟ ನಷ್ಟವಹುದು | ಕುಟ್ಟಿ ತಟ್ಟುವೆ || ೩ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಭಳಿರೆ ನೀನಾರು | ಗಳಹುವುದೇತಕೆ || ಕಲಹವೆನ್ನೊಳು | ಸುಲಭವಲ್ಲವು | ತೊಲಗು
 ತೊಲಗೆಂದೆಚ್ಚನು || ೧ || ವೀರ ತುಂಡಿಸಿ | ನಾರಾಚ ಬಿಡುತಲಿ || ಸಾರುತಲಿ ಮದ
 | ವೇರಿ ಬರುತಿಹೆ | ಶೂರತೆಯ ತೋರೆಂದನು || ೨ || ವಿಪ್ರವೈರಿ ಬ | ಹು ಪ್ರತಾಪದಿ
 ಕೊಂಡ || ದಪ್ರತಿಕಳಂ | ಬ ಪ್ರಯೋಗಿಸೆ | ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂ ಕಡಿಬೆಚ್ಚನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ವಿಲಯಜಲಧರನಂತೆ ರೌದ್ರವ | ತಳೆದು ಖಳ ಗರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಬೊಗೆ |
 ಗಳನುಗುಳುವಗ್ನ್ಯಸ್ತ್ರವಂ ಬಿಡೆ ವರುಣನಿಂ ಶಮಿಸಿ || ಕಲಹದಲಿ ಬಾಹುಕನು ಶಕ್ತಿಯು
 | ಸೆಳೆದು ಗಳಕಿಡೆ ವಿಪ್ರವೈರಿಯ | ತಲೆಯುರುಳಿತಿಳೆಗಿದನು ಕಾಣುತ ಕಂಪನೈತಂದೆ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ತಡೆದಂದ ಬಾಹುಕನೊಳು | ಉಪವನವ | ಪುಡಿಗೈದುದೇಕೆ ಪೇಳು || ಪಿಡಿದ
 ಕೂರಲಗಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ತಲೆ | ಪೊಡವಿಗುರುಳಿಸುವೆನೆಂದ || ೧ || ಕೇಳುವೆಯ
 ಕಾರ್ಯವನ್ನು | ಮುಖ್ಯವಿದು | ಪೇಳುವೆನು ಹುಂಡನನ್ನು|| ಕಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಲು |
 ಬಂದಿಹೆವು | ಕಾಳಗಕೆ ಕರೆಸೆನ್ನಲು || ೨ || ಯಮಭಟರು ಬಂಧಿಸಿರುವ | ಪಾಶವಂ |
 ಶಮಿಸಲಾರದ ಮಾನವ || ತುಮುಲದಲಿ ಯಮನ ಗೆಲುವೆ | ಎಂಬಂತೆ |
 ಭ್ರಮಿಸುತೀಗಿಂತೊರಲುವೆ || ೩ || ಸುಡು ಸುಡೀ ಮೂರ್ಖತನವ | ನೋಡು ನೋ
 | ಡೆಡೆಬಿಡದೆ ಬಿದ್ದ ತನುವ || ಕಡಿಕಡಿದು ಬಿಡುವೆ ನಾನು | ತಡೆವರಾರ್ |
 ಘಡಘಡೆಂದೆಚ್ಚಡವನು || ೪ || ತರಿದು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರ ಬಿಡಲು | ಬಾಹುಕನು | ತರಣಿಯಸ್ತ್ರದಿ

ಕಡಿಯಲು || ದುರುಳ ಕಂಪನು ಶೂಲವ | ತೆಗೆದಿಡಲು | ಧರಣಿಗೊರಗಿದನಾಗವ ||
೫ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಪರಿಕಿಸಿ ನಹುಷನು | ಭರದಿಂ ಪಲ್ಲಡಿ | ದರಿಸಮ್ಮುಖಕಾಗಿ || ತುರಗವ ಹಾರಿಸು |
ತುರಕೆಸಲಂಬನು | ದುರುಳನೆಂದ ರೇಗಿ || ೧ || ನರಗುರಿ ನಿನ್ನ | ನ್ನರಿದರಿದರಿವೆನು
| ಸುರನರ ಪರಿವಾರ || ಎರಕದೊಳೆಲ್ಲಿಂ | ದೊರೆ ಬಂದುದ ಪೆಸ | ರಿರುತಿಹುದೇಂ
ವೀರ||೨|| ಉಸುರುವೆ ಕೇಳಾಯುರನಾತ್ಮಭವ ನ | ಹುಷ ಪೆಸರಾಂತಿಹೆನು || ಬಿಸಜಭವನ
ಮಾ | ನಸಸುತನೆಡೆಯಿಂ | ದಸುರನೆ ಬಂದಿಹೆನು || ೩ || ಭಳಿರೆ ತರಳ ತನು|
ಕಳೆಯುವ ಮನದಿಂ | ದಳುಕದೆ ಬಂದೆ ಖರೆ || ಅಳಿಯುವಿ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಯನು
ಕಾಯುವ| ಬಲವಂತನನು ಕರೆ || ೪ || ಛೇ ದುಷ್ಟನೆ ಛೇ | ಛೇ ದುರುಳನೆ ಛೇ | ಛೇ
ದುರಿತೌಘನೆ ಛೇ || ಆದರಿಸೆಂದಿಡಾ ಲಾ ದಿನಪತಿಶರ | ಕೈದಿದ ನೆಲಗಚ್ಚಿ || ೫ ||

ಕಂದ

ಸಂಗರದೊಳು ಕಂಪನ ಕೊಂ | ದುಂ ಗರ್ಜಿಸೆ ಪಿಂದೆ ಸರಿದರುಳಿದಿಹ ವೀರರ್ ||
ಭಂಗಂ ಬಡುತಂ ಚಾರಕ | ರಂಗೈ ಚೋಡಿಸುತ ಹುಂಡಗೀಪರಿ ಪೇಳ್ವರ್ || ೧ ||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಆದಿ

ಕೇಳಯ್ಯ ಖಳರಾಯ ನಾವೆಂಬ ಮಾತ | ಪೇಳುವುದಿನ್ನೇನು ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ ||
ಪಾಳಯವೆರಸಿ ಬಂದಿಹನೋರ್ವ ನರನು | ಕಾಲನಾಗಿಹ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗಿಂದಿವನು
||೧|| ಸೋಮವಂಶಜನಾಯುರ್ಭೂಪಾಲನಂತೆ | ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಸುತ ನಹುಷ
ತಾನಂತೆ || ಪ್ರೇಮದಿ ಸುರಸೇನೆಯನು ಕೂಡಿ ಬಂದ | ಈ ಮಹಾ ಸಮರದಿ ಕಂಪನ
ಕೊಂದ ||೨||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಹುಂಡಾ | ಸುರನು ಪೇಳಿದ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯುತೆ | ಕರದಿ
ಕೊಲಿಸಿದನೆಂತು ಬದುಕಿದ | ನರರೆ ಚೋದ್ಯ || ೧ || ಆಗಲಿಂಥಾ ನಹುಷ ನೂರಾ
| ರಾಗಿ ಬಂದರು ಬೆದರೆ ಸಂಗರ | ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಯ ಸೈನ್ಯ ಪೊರಡಲಿ | ವೇಗದಿಂದ
||೨||

ವಾರ್ಧಕ

ಇನಿತಪ್ಪಣೆಯ ನೀಡಲಾಕ್ಷಣವೆ ಮಾಯಾವಿ | ವಿನಯದಿಂ ಪತ್ತಿ ಕರಿ ತುರಗ ರಥಗಳ
ತರಿಸಿ ರಣಭೇರಿ ಕಹಳೆ ದುಂದುಭಿ ಡಕ್ಕ ವಾದ್ಯರವದೊಡನೆ ಸನ್ನಹ ಗೈದನು ||

ಅನಿತರೊಳು ಭತ್ತ ಚಾಮರ ಮಕರ ತೋರಣವ | ದನುಜಬಲದಿದಿರಿನಲಿ ಪಿಡಿದು
ಜಯಜಯವೆನಲ್ | ಕನಕರಥವನ್ನಡರುತುಪವನಕ್ಕೆ ತಂದನಂಬುಧಿಯ ಘೋಷದಿಂದ||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ಪರಿಕಿಸುತ ಶತಮನ್ಯುವಾಕ್ಷಣ | ಭರಿತ ಸೇನೆಯ ನಿಲಿಸಿ ತನ್ನಯ | ಕರದಿ ಧನುಶರಗಳನು
ಧರಿಸುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಂದು || ಭರದೊಳೆಂದನು ದೀರ್ಘನಾಸಕ | ನುರಿಯನುಗುಳುತ
ಕಂಗಳೊಳು ಫಡ | ತರಿವೆ ತಲೆಯನು ಮರುಳೆ ನಿಲ್ಲೆನಲೆಂದ ವಾಸವನು||೧||

ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ದುಷ್ಟ ರಕ್ತಸನೆ ನಿನ್ನ | ನಾಮಾಂಕಿತ | ಧಟ್ಟನೆ ಪೇಳು ಮುನ್ನ || ದಿಟ್ಟತನವ ನೋಡೆಂ |
ದಿಟ್ಟನಸ್ತವನು ತ್ರಿ ವಿಷ್ಣುಪಾಧಿಪಗೆಂದನು || ೧ || ದೀರ್ಘನಾಸಿಕನು ನಾನು | ನಿನ್ನಯ
ತಲೆ | ದೀರ್ಘಸಮಯ ಬಿಡೆನು || ಆರ್ಗೇ ಪೇಳುವೆಯೆಂದು | ಕೂರ್ಗಣೆಯೆಸಲಿಂದ್ರ
| ನೂರ್ಗಣೆ ಸುರಿಸಿದನು || ೨ || ಖೂಳನು ತರಿಯುತಾಗ | ಖಿಡ್ಗದೊಳೇಗ |
ಸೀಳುವೆನೆನಲು ಬೇಗ || ಶೂಲವ ಬಿಡಲಿಂದ್ರ | ಕಾಲನ ಗೃಹದಿ ನಿ | ಜಾಲಾಯವನ್ನು
ಗೈದ||೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ಸ್ಥೂಲನಾಸಿಕನಳಿಯೆ ಪವಿರದ | ಶೂಲಿಯಂತೈತರೆ ಧನಂಜಯ || ಮೇಲೆನಿಪ ಸಾಹಸದಿ
ಪೊಡೆದನು | ಕಾಳಗದೊಳು || ೧ || ಎಲವೊ ವೈಶ್ವಾನರನೆ ನಡೆನಡೆ | ಚಲುವ ಘೃತ
ಪಾಯಸವು ಸಿಕ್ಕದು | ಭಲವ ತೊಟ್ಟರೆ ತಲೆಗಳಳಿಯವು | ಕಲಹದಲ್ಲಿ || ೨ ||
ಉಂಡು ಯಜ್ಞದಿ ಸತ್ತವನಹೆ ನಿಲು | ಚಂಡನಾಡುವೆನೆಂದು ಶಕ್ತಿಯ |
ಚಂಡಸತ್ತದೊಳೆಚ್ಚಡಳಿದನು | ಭಂಡಭಟನು || ೩ ||

ಭೈರವಿ ಏಕ

ಅತ್ತಲು ಘೋರಾನನನೂ | ಸಮ | ವರ್ತಿಯೊಡನೆ ಸಮರವನು || ಸತ್ತದಿ ಗೈಯುವೆನೆಂದು
ಮುಂ | ದೊತ್ತುತ ಪೇಳಿದನಂದು ||೧|| ಫಡ ಪ್ರೇತಾಧಿಪ ನಿನ್ನ | ಹೆಡೆ | ಮುಡಿ
ಕಟ್ಟುತ ನಿಮಿಷದಿ ನಾ || ಹುಡುಗನ ಕಡಿದೀ ಧರೆಗೆ | ಕೆಡೆ | ದೊಡೆಯಗೆ ತೋರಿಪೆ
ಕಡೆಗೆ || ೨ || ಘೋರಾಸ್ಯನೆ ಪಾಶದಲಿ | ಬಿಗಿ | ದಾ ರೌರವ ನರಕದಲಿ ||
ಸೇರಿಸುವೆನು ಬಹು ಕಾಲ | ಎನೆ | ಪೌರುಷವೇತಕೂ ಕಾಲ || ೩ || ವಿಧಿಲಿಪಿಯನು
ಮೀರುತಲಿ | ನೀ | ವಿಧಿಸುವುದೇನಾಜಿಯಲಿ || ಮದನಾರಿಯ ವಶವರ್ತಿ | ನಾ | ನಿದ
ಬಲ್ಲೆನು ಸಮವರ್ತಿ || ೪ || ಧಾತನು ವಿಧಿಸುವುದೇನು | ನೀ | ಯಾತಕೆ ಶಿಶುಪತುಗಳನು
|| ಘಾತಿಸುತಫ ಗಳಿಸಿಡಲು | ಲಿಪಿ | ಸೀ ತೆರ ಗೈದೆಯ ಪೇಳು||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಅಂತಕನು ನಾನೆಂಬ ಗರ್ವವ | ನಂತ್ಯಗೈಯುವನೆಂದು ಶರ ಕ | ಣಾಂತರಕ್ಕೆಳೆದೆಸಲು
ಕಡಿದೆತ್ತುತಲಿ ದಂಡವನು || ಪಂಥವಿರಲಿದಿರಾಗೆನಲು ಭಯ | ಮಂ ತೊರೆಯುತ್ತೆತರಲು
ಕಂಡು ಕೃ | ತಾಂತಕನು ನಾರಕಕೆ ಒಯ್ದನು ಪೊಡೆದು ಪಾಪಿಯನು||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ನಿಖುತಿಗಂ ಮಾಯಾವಿ ವರುಣಗಂ ಚೋರಪತಿ | ಮರುತಗಂ ದುರ್ಗಂಧ ಹರಸಖಿಗೆ
ಕ್ರೂರರವ | ತರಣಿಜಗೆ ಘೋರಾಸ್ಯ ಸರಿಸೇಣಸಲಿದಿರಾಂತು ಹರಣವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು ||
ಪರಿಯರಿತು ಹುಂಡ ಬಿಲ್ ಧರಿಸಿ ರಥವೇರಿ ಬಲ್ | ಭರದಿಂದ ತಡೆದು ಪಲ್
ಗರಗರನೆ ಮಸೆದೆಸಲ್ | ಸರಳ ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಡಲ್ ತರಳ ಬಿಡೆಬಿಡೆನೆನಲ್ ಕೆರಳಿ
ನಹುಷನು ಪೇಳ್ದನು||೧||

ಭೋಗ ಮಟ್ಟೆ

ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ನಿನ್ನನೀ ವಿ | ಶಿಷ್ಟ ಖಳರ ಭಾರವನ್ನು | ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯೆಂತು ತಾಳ್ದರರೆ
ಚೋದ್ಯವು || ಭ್ರಷ್ಟ ಮುಚ್ಚು ಬಾಯ ನೀನು | ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ನಮಗ | ರಿಷ್ಟವೆಂದು
ಬಲ್ಲೆ ಪರಿ ಹರವನು ಗೈವನು || ೧ || ನೀನು ಹುಟ್ಟಿ ತ್ರೈಜಗಕ್ಕೆ | ಹಾನಿಯಾಯಿತೀಗಳದಕೆ
| ಭಾನುಸೂನುವೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಬಿಡುವೆನೆಂದನು || ದಾನವರ ವಿಚಾರವರಿಯೆ | ಮಾನವನು
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ | ಸೂನುವಹೆ ಸಮರ್ಥನೆಂತು| ಕೊಲಲು ಎನ್ನನು||೨|| ಹತ್ತು ಎರಡು
ದಿನದ ಶಿಶುವು | ಎತ್ತಿ ತಂದೆ ಕೊಲಲು ಹಿಂದೆ | ವ್ಯರ್ಥವಾದುದಿಂದದೆಂತು | ಗೆಲುವೆ
ಎನ್ನನು || ಗೋತ್ರಹರನಿಗಂಜದಿಹವು | ರಾತ್ರಿಚರರು ಇಂದ್ರಜಾಲ | ಸೂತ್ರದಿಂದ
ಲೋಕ ತಿರುಹಿ | ಬಿಡಲು ಬಲ್ಲೆನು || ೩ || ಋಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ತೋರು ಎಂದು | ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿ
ಬಾಣ ಹೂಡಿ | ಪಲ್ಲಕಡಿವುತೆಚ್ಚನಸುರ | ಗಾ ವಿಚಕ್ಷಣ || ಇಲ್ಲ ಕರುಣವಿನ್ನು ಸಾರಿ |
ಕೊಲ್ಲಲಘವು ಹೊದ್ದದೆಂದು | ಬಲ್ಲೆನೆನುತ ಕೋಲನೆಚ್ಚ ನಹುಷನಾ ಕ್ಷಣ || ೪ ||
ಎಚ್ಚದನ್ನು ತರಿದು ನಹುಷ | ನಚ್ಯುತನನ ಸ್ಮರಿಸುತೌಡು | ಗಚ್ಚಿ ಶಕ್ತಿ ಸೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟು
ನಧಿಕರೋಷದಿ || ಬೆಚ್ಚಿತಸುರಸೇನೆ ಸಿಡಿಲಿ ಗಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಭಸ್ಮಗೈದು | ದಚ್ಚರಿಯವ
ಕೇಳಿರಿದ್ಧ ನಹುಷ ತೋಷದಿ || ೫||

ಭಾಮಿನಿ

ರಾತ್ರಿಚರನೈದಿದನು ಎಂದಿರೆ | ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಸಿಂಹಕರಿಹುಲಿ | ವ್ರಾತವೈತರೆ
ಗಾಳಿಮಳೆಮಿಂಚುಗಳುಸಿಡಿಲುಗಳು || ಧಾತ್ರಿ ಕಂಪಿಸೆ ನಹುಷ ವಿಸ್ಮಯ | ತಾ ತಳೆದು
ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಪಿಡಿಯಲ್| ಕಾ ತಪಸ್ವಿ ವಸಿಷ್ಠನಂತ್ಯೆತಂದು ಪೇಳಿದನು || ೧ ||

ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಹೋ ಹೋ ಸೈರಿಸು ಸೈರಿಸೈ ನಿ | ನ್ನಾಹವವ ಪರಿಕಿಸಿದೆ ಧರೆಯೊಳು | ಸಾಹಸಕೆ
ಎಣೆಯಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ | ವೀ ಹದನವನು ಲಾಲಿಸು ||೧|| ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬನಕೃತ್ಯ ಗೈದರೆ
| ನರಕಕ್ಕೆದುವನವನ ನೋಡಲು | ಬರುವುದಘವದರಿಂದ ಪೋಗುವ | ಪರವನೀಕ್ಷಿಸು
ಮನದಲಿ||೨|| ಆರು ಜನರಿಹರರಿಗಳಲ್ಲದೆ | ಬೇರೆ ಹುಂಡನು ಪುಂಡನಲ್ಲವ |
ದಾರಿಗಾರಪಕೃತಿಯ ಗೈವರು | ಪಾರಮಾರ್ಥದಿ ಪುಡುಕಲು || ೩ || ಎರಗೆ
ನಿಜವೆಂದನ್ನಗರಿತ್ಯೆ | ತರುತ ನಿಖುತಿಯು ತಡೆಯುತುಸುರಿದ | ಅರಿಯು ಮಾಯಿಗ,
ಮೋಸಹೋಗದಿ | ರರಿದು ಕೆಡಹೈ ಶಿರವನು || ೪ ||

ಕಂದ

ಕೋಣಪ ಕಪಟವಸಿಷ್ಣನ | ಗೋಣೊತ್ತುತ ಪಿಡಿದು ಕೈಗಳನು ಮತ್ತೆಂದಂ || ಕಾಣೆಯು
ಕ್ಷತ್ರಿಯನೆಂಬುದ | ತ್ರಾಣದಿ ಸರಿಸಾಟಿ ಯುದ್ಧ ಗೈಯೆಂದೊದೆದಂ || ೧ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಸಿಟ್ಟೊಳು ಹುಂಡನು | ಧಟ್ಟನೆ ನಿಖುತಿಗೆ | ಇಷ್ಟೇತಕೆ ಎಂದ || ಭೃಷ್ಟನೆ ನೀ ಕುಲ |
ಗೆಟ್ಟಿಹೆ ನಿಜ ಜಯ | ಕೆಟ್ಟಿತು ನಿನ್ನಿಂದ || ೧ || ಇತ್ತ ನಹುಷ ಬ್ರ | ಹ್ಯಾಸ್ತ್ರವ ಬಿಡೆ ಖಿಲ |
ಧಾತ್ರಿಯೊಳೊರಗಿರಲು || ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಲೆತ್ತುತ ಚೇತರಿ | ಸುತ್ತಲಿ ಮುಂಬರಲು||೨||
ಖಿಡುಗವ ತುಂಡಿಸೆ | ಪೊಡದನು ಗದೆಯಿಂ | ದಡಿಯಿಡದೊರಗಿದನು || ಕಡೆಗಾಲದಿ
ಬಹ | ಮೃಡನಂತೇಳುತ | ಪಿಡಿದನು ಚಕ್ರವನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಚಕ್ರವನು ಪೂಜಿಸುತ ಧ್ಯಾನಿಸಿ | ಚಕ್ರಧರನಂ ಗುರುವ ಸ್ಮರಿಸುತ | ಶಕ್ರವೈರಿಯ ಮೇಲೆ
ಬಿಟ್ಟಡೆ ನಹುಷ ತೆರಳುತಲಿ || ಫಕ್ಕನರಿದುದು ಕಂಠವನು ಚರ | ರೊಕ್ಕಣಿಸಿದರು
ವಿದ್ಯುತೆಗೆ ಬಂ | ದಕ್ಕಟಾ ತೋರಿಸಿರೆನುತ್ತೈತಂದು ಮರುಗಿದಳು || ೧ ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿ

ಕಾಂತ ನಿನ್ನ ಮೊಗವ ತೋರೊ | ಎಂತು ಮರೆವೆ ನಿನ್ನ || ಕಂತುವಂತೆ ಪೊಳೆವ
ದೇಹ | ಎಂತು ಬಾಡಿತಕಟ||೧|| ಹರಣಗೊಂಡೆಯಲ್ಲ ನೀನು | ಹರುಷವಾಯಿತೇನೋ
|| ಹರನು ಮೆಚ್ಚಲುಂಟೆ ನಿನಗೆ | ದೊರಕಲಹುದೆ ಸ್ವರವು || ೨ || ಪತಿಯು ಕೊಂದು
ಕಳೆದೆಯಲ್ಲ | ಸತಿಯಾದನ್ನ ಕೊಲದೇ || ಪತಿತನಾಗದಿರುವೆ ಪ್ರಿಯನ | ಗತಿಗೆ
ಕಳುಹಿಸೀಗ || ೩ ||

ಕಂದ

ಕೇಳುತ ಕರುಣದಿ ನಹುಷಂ | ಪೇಳಿದ ಚಿಂತಿಸಿದರೈತಹನೆ ನಿನ್ನೊಡೆಯಂ || ಕಾಲದ
ಗತಿಯನು ಮೀರಲು | ಕಾಲನಿಗರಿದೆನ್ನನೇಕೆ ಜರೆಯುವಿ ವ್ಯರ್ಥಂ || ೧ ||

ನವರೋಜು ಏಕ

ವಿದ್ಯುತೆ ಸೈರಿಸು ನೀನು | ಹತಿ | ಸಿದ್ಧದನಂ ಬಿಡು ನಾನು || ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳ್ವರು |
ಮದ್ಯ ಕುಡುಕನವ | ಯುದ್ಧದಿ ಬಿದ್ದಿಹ | ಬದ್ಧವಿದೀಕ್ಷಿಸು || ೧ || ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸವು
ಹಿರಿದು| ಆ | ಮೇಲೊರೆಯೇ ಬರದೆಂದೂ || ಶೀಲ ನಡತೆ ವಿ | ದ್ಯಾ ಲಿಪಿ ನುಡಿ ಸ
| ಮ್ಮೇಳನದೇಳಿಗೆ | ಮೂಲವೆ ಮಾತೆಯು || ೨ || ಧರಿಸಿಹ ಗರ್ಭವನಲೆಗೆ| ಅವ |
ತರಿಸುವ ಬಾಲಕನಿಗೆ || ಪರಿಕಿಸಿ ಸತ್ಪಥ | ವರುಹುತ ಪಟ್ಟವ | ವಿರಚಿಸಿ ಸುಖದಿಂ
ದಿರು ಪೋಗಂದನು || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪುರಕೆ ಮಿದುನುಡಿಯಿಂದಲವಳ ಕಳುಹಲು ಸುರರು | ಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ಪೋಗಲಿ
ಸ್ವರಕೈದಿದರು ಪರ್ಣಮಂ | ದಿರಕೆ ಬಂದೆರಗಿ ಪೇಳಿದ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ಹರುಷದಿಂದಪ್ಪಿ
ಮುನಿಯು || ತರಳ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮನೋಭೀಷ್ಠವೇನೆನಲೆಂದ | ಗುರುವೆ ತಾಯ್ತಂದೆ
ದರ್ಶನದ ಮನಮಿಹುದೆನಲ್ | ಬರುತರುಂಧತಿಯಪ್ಪಿ ನೇವರಿಸಿ ಹರಸಿದಳ್ ಪೋರಟ
ಋಷಿ ನಹುಷಸಹಿತ || ೧ ||

ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟ

ಬಂದರೀವರು ಮಾಹೀಷ್ಮತಿಗೆ | ಚಾರ | ನಂದನಾಯುರ್ಭೂಪನಿಗೆ || ತಂದೆ
ವಸಿಷ್ಠಾಖ್ಯಂತೆ | ಒಬ್ಬ | ಕಂದನಿರುವರವರ ಪಿಂತೆ || ೧ || ಚರರ ಕಳುಹುತಾಯುರ್ಭೂಪ
| ಪೋಗಿ | ಕರೆತಂದರ್ಚಿಸೆ ಮೌನಿದೀಪ || ಒರೆದಂತೆ ಪಿತನ ಪಾದದಲಿ | ನಹುಷ |
ಶರಚಾಪವಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨ || ಏನಿದಚ್ಚರಿ ಮೌನಿವರೆನೆ | ಎನ್ನ | ಸೂನು
ನಹುಷನೆಂಬನಿವನೆ || ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಯೆಯಿಂದ | ಅಪ್ಪಿ | ನಾನೆ ಧನ್ಯನು ಕಂಡೆನೆಂದ
||೩|| ಒಗೆದುದಾವೆಡೆ ಬೆಳೆದುದೆಲ್ಲಿ | ಎಂದು | ದೃಗುಜಲವೋರೆಸಿದನಲ್ಲಿ || ಮಗನೆ
ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರೊಳ್ ಜನಿಸಿ | ಕಷ್ಟ | ವಗಣಿತವೋದಗಿತೆ ಸಹಸಿ || ೪ || ಕಂದ
ಭಾಷೆಯನಾಟಗಳನು | ನೋಡು | ವಂದವಿಲ್ಲೆನಗೆಂದನವನು || ತಂದೆ ವಿಧಿಯು
ಎಂದವ್ವೆಯನು | ನೋಡೆ | ಬಂದಡಿಗೇರಗಿದನವನು || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎತ್ತಣೆಂದೈತಂದೆ ಮಗನೆಂ | ದೆತ್ತಿದಳ್ಳೈದಣೆಯೆ ಚರಿತೆಯ | ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕೇಳಿ
ಮುನಿಗರಗಿದರು ವಿನಯದಲಿ || ಮತ್ತೆ ಸರ್ವರ ಹರಸುತಾಶ್ರಮ | ದತ್ತ ತೆರಳಲು
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ | ಸತ್ತಿಯಿಂ ಸುಖದಿಂದಲಿಹರೆಂದನು ಮುನಿವ್ರಜಕೆ || ೧ ||
||೨೦೨||

ಎರಡನೆ ಸಂಧಿ

ಕಂದ

ಕೈಲಾಸದೊಳೊಂದಿನ ಹಿಮ | ಶೈಲಾತ್ಮಜೆ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ ಹರನಡಿಗಂ ||
ಫಾಲಾಕ್ಷನೆ ವರದಾತನೆ | ಪಾಲಿಸು ನನ್ನಿಷ್ಟವನ್ನು ಕರುಣದೊಳೇಗಂ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತೆಡದ | ತೊಡೆಯನೇರಿಸುತಪ್ಪಿ | ಮಡದಿ ರನ್ನಳೆ ಸಂತತ || ನಡೆಸಿಹೆ
ಮುನ್ನ ಪೇ | ಳೊಡನೆ ಪೂರೈಸುವೆ | ದೃಢ ಹಿಡಿ ನಂಬು ಮಾತ || ೧ ||

ನವರೋಜು ಏಕ

ನಾಥನೆ ಬೇಸರ ಮನಕೆ | ಬಹು | ಭೂತಗಳ ದರ್ಶನಕೆ || ಪ್ರೀತಿಯ ಸುಂದರ
ಜಾತರ ಕಾಣುವ | ದೇತರದಿಂದೆಂ | ದಾತುರಳಾಗಿಹೆ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಒಂದೆರಡಲ್ಲ ಮೂರ್ | ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಣ್ಣ | ಮುಂದೆ ಓಡಾಡುತಿರೆ || ಕಂದರ
ಬಯಕೆ ಯಾ | ಕಿಂದು ಕಾಟವು ತಪ್ಪ | ದೆಂದನು ನಗುತ ಹೀಗೆ || ೧ ||

ನವರೋಜು ಏಕ

ದಂತಿಗ್ರೀವನು ಗಣಪ | ಸಮ | ಪಂಕ್ತಿಯಾನನದೀಪ || ದಂತದೀರ್ಘ ಕಾ
ಲಾಂತಕಸದೃಶ ಮ | ಹಾಂತ ಕಾಯನಿವ | ನಿಂಥವರಲ್ಲವೆ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ನಾರಿಯಲ್ಲವೆ ಸಾವಿ | ರಾರಿದ್ಧರಿನ್ನು ಕು | ಮಾರರ ಯಾಚಿಸುವೆ || ಪಾರವಿಲ್ಲಾಸೆಗೆ
ನೀರೆ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ | ಮಾರಸುಂದರನನೀವೆ ||೧||

ನವರೋಜು ಏಕ

ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ | ಮೇಲ್ | ಕಂಡರೆ ಹೆಣ್ಣಿದು ಪಂಥ || ಖಂಡಪರಶು ಬ್ರ |
ಹ್ಯಾಂಡವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ | ಳಂಡಲೆವುದು ನಿಜ | ಕೊಂಡಾಡುವರೈ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಕುಲವ್ಯಕ್ತ ಪುರುಷರಿಂ | ದಲಿ ಅಪ್ಪುದುತ್ತಮ | ಫಲರೂಪ ಪುಂಜನೈವು || ಕಲುಷಪುಂಜವು
ಸ್ವಾರ್ಥ | ಕಲಹಕಾರಿಣಿಯರು | ಲಲನೆ ಕೇಳ್ ಸ್ತ್ರೀಜನೈವು || ೧ ||

ನವರೋಜು ಏಕ

ಧರೆ ಜಲವೂ ಮೊದಲಾದ | ಅವ | ತರಿಸುವ ಸುಸ್ಥಲವಾದ || ತರುಣಿಯರಿಂದು |
ದ್ಧರವಾಗುವುದೈ | ಎರಡನ್ನಯ ಸುಂ | ದರಿಯನು ಕರುಣಿಸು || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸುಂದರೇಶ್ವರನೀಶ್ವರಿಯನೊಡ | ನಂದು ನಂದನವನವಿಹಾರ | ಕೈಂದು ಬಂದಲ್ಲಿರುವ
ಸುಮನಸ ವಸ್ತುಗಳ ತೋರಿ || ನಿಂದ ಸಾಲ್ಕರ ಪಾರಿಜಾತಕ | ದಂದ ಕಲ್ಪವಶೋಕ
ವರಹರಿ | ಚಂದನವು ಸಂತಾನಮಿವು ಮನದಿಷ್ಟ ಸಲಿಸುವವು || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಮರವು ಮಗಳನು ಹೆರುವುದೆಂತಿದ | ನರಿಯೆ ವಂಚಿಪುದೇತಕೆ || ಇರುವುದೇ
ತ್ರೈಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯ | ಚರಿತೆಯೊಳು ನಂಬುವುದಕೆ ||೧|| ಕಂಬದೊಳು ಹರಿಯುದಿಸಲಿಲ್ಲವೆ
| ನಂಬಿದರೆ ಫಲ ಸಿದ್ಧಿಯು || ಇಂಬುಗೊಡುತಲಶೋಕ ಕೊಡುವುದು |
ಸಾಂಬಶಿವಸಂಕಲ್ಪವು ||೨|| ಕನಕಪರ್ಣದಶೋಕ ಸುರಕುಜ | ಮನಸಿಜನ ಶರವಾಗಲು
|| ಎನಗಲಂಕೃತ ಸುಂದರೀಮಣಿ | ತನಯಳಂ ನೀಡೆಂದಳು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುತನಿಂ ತಲೆದೂಗುತಲಿ ಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದು ನಡುಮರವುಬ್ಬುತಾ ಕ್ಷಣ |
ಕರುಳಲೊಗೆದಳಶೋಕಸುಂದರಿ ದಿವ್ಯ ತೇಜದಲಿ || ಇರಲು ತರುವಕ್ಷತದಿ ಕುಣಿದೈ |
ತರುವ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಣ | ಕಿರಣ ತರುಣಿಯನಪ್ಪಲೀರ್ವರಿಗೆಂದಳೆರಗುತಲಿ ||
೧||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆನಗೆ | ನಿಮ್ಮಗೆ | ಇಷ್ಟವೆನ್ನ ಗತಿಗೆ || ಶ್ರೇಷ್ಠವಹುದು ನಿ | ಮೊಟ್ಟಿಗಿರುವೆನೆನ
| ಲಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದನು || ೧ || ಕರ್ಮಭೂಮಿಗಾಗಿ ನಡೆ ದು |

ಷ್ಕರ್ಮ ನಿಲಿಸು ಪೋಗಿ || ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಸು ತ್ಕರ್ಮ ನೃಪಗೆ ನೀ | ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಹೆ
| ನಿರ್ಮಲದಿಂದಿರು || ೨ || ಮಂಗಳೆಯೊಡನಾಗ | ತೆರಳಿದ | ಗಂಗಾಧರ ಬೇಗ ||
ಗಂಗಾತಟದಿ ವಿ | ಹಂಗರಥನ ಪಾ | ದಂಗಳ ತಪದಿಂ | ದಂಗೆನೆಯೀರ್ದಳು ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಪೊತ್ತಿರುವ ಗರ್ಭದಿಂ ಚಿತ್ತಶಾಂತತೆಯಿಂದ | ಪತ್ತನಕೆ ವಿದ್ಯುತೆಯು ಮತ್ತೆ ತೆರಳಿದಳೆಂದು
ದುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿಹುದೆ ಪೆತ್ತಳರ್ಭಕನ ಪೆಸರಿತ್ತಳು ವಿಹುಂಡನೆಂದು|| ಮುತ್ತಿಡುತ
ಕುಶಲದಿಂದುತ್ತರಿಸೆ ಕೆಲವು ದಿನ | ಬಿತ್ತರಿಸಬೇಕು ಸದ್ವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರೆ ಬಂದಾ ಡಿತ್ತ
ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ಮಸ್ತಕವ ಚಾಚಿ ಬಳಿಕಿತ್ತು ಪೀಠವನೆಂದಳು || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಗುರುವೆ ವಿದ್ಯೆವಿಹೀನ | ರರು ಪಶುಸಮರವಾ ರಿರವು ಕಠಿಣ ಜಗದಿ || ಮರದಂತೆ
ಬಾಳಿ ಸ | ವರ್ರಿಗು ಬೆದರಿ ಕಾಲ | ಹರಣಮಪ್ಪುದು ಜನ್ಮದಿ || ೧ || ಬೆದರಬೇಡಾನಿಹೆ
| ನಿದೆ ವಿದ್ಯೆಗಳನೆಲ್ಲ | ಒದಗಿನಿಂ ಕಲಿಸುವೆನು || ಚದುರನ ಗೈಸಬೇ | ಕಿದು ಸಿದ್ಧ
ಕಳುಹೆಂದು | ಮುದದಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ದನು || ೨ || ಸುತನಿಗೆಲ್ಲವ ಕಲಿ | ಸುತ
ನಿಪುಣನ ಗೈದು | ಸಿತ ವಿದ್ಯುತೆಯು ಸೇರಲು || ಹಿತದಿ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ದಿತಿಜಸಂಕುಲವೆಸಾ
ದತಿರಂಜಿಸಿತು ಸುತ್ತಲು||೩ ||

ದೇವಗಾಂಧಾರಿ ಆದಿ

ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಶಂಕರ | ತ್ರೈಲೋಕಸುಖಂಕರ | ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಶಂಕರ || ಪ || ಪಾಹಿ
ಪಾಹಿ ಭವವಾರವಿದೂರ | ಪಾಹಿ ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರ ದಿಗಂಬರ || ಅಪ ||
ಸುರಜಲಧರಶೀರ್ಷ | ಪಾಲಯ | ಸ್ಮರಹರ ಸುರಪೋಷ || ಕರಧೃತ ಶೂಲ ಡಾಮರು
ಶಶಿಶೇಖರ | ಉರಗಭೂಷ ಹಿಮ | ಗಿರಿನಂದಿನಿವರ || ೧ || ನೀಲಕಂಠ ನಿಗಮಾ |
ಗಮನುತ | ಫಾಲನಯನ ಭೀಮ || ಕಾಲಕಾಲಗಣ | ಪಾಲಕ ನಿರತ ಕ | ಪಾಲಮಾಲ
ಶಿವ | ಶೂಲಿ ಗಿರೀಶ ||೨||

ಆರ್ಯಸವಾಯಿ ಏಕ

ಇನಿತುಸುರುತ ಸುರ | ಮುನಿ ಬರೆ ವಂದಿಸಿ | ಕನಕಾಸನವಿಡುತರ್ಚಿಸಿದ || ಮಿನುಗುವ
ನಗೆಯಿಂ | ದನುಜೇಶನ ಸುತ | ನನು ಪೋಗಳುತ ನಾರದನೊರೆದ || ೧ ||

ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟ

ಕೇಳು ವಿಹುಂಡ ನೀನು | ಎನ್ನಯ ಮನ | ತಾಳಿತು ಮೋದವನು || ಕಾಳಾವತೀಪುರ
| ವಾಳಿದ ಹುಂಡನು | ಕಾಳಗದಲಿ ಸ್ವರ | ಕಾಳೆಸಗಿರುವನು || ೧ || ಮೂರು

ಲೋಕದ ವೀರರು | ಬೆದರಿ ನಿಲ್ಲ | ಲಾರದೆ ಓಡಿರ್ಪರು || ಕ್ರೂರ ಮನದೊಳೊಬ್ಬ
 | ಪೋರ ಬಂದು ಯಮ | ನೂರಿಗಟ್ಟಿರುವನು | ಹಾರಿಸಿ ಶಿರವನು || ೨ ||
 ಆರಾತನೆಂಬುದನು | ಪೇಳೆನಲೆಂದ | ಧೀರ ನಹುಷನೆಂಬನು || ವೈರಿಯ ರಣದಿ ಸಂ
 | ಹಾರ ಮಾಡದೆ ಸಾವಿ ರಾರು ವರುಷವಿದ್ದ | ರಾರು ಪೋಗಳುವರು || ೩ ||
 ಅರಿಯಲರಿಯದೆನಗೆ | ಇಂತೊರೆಯುವ | ರಿರದೆ ಚಿಂತಿಸುವೆ ಹೀಗೆ || ಕರುಣದಿ
 ಪೇಳುತು | ದ್ಧರಿಸಿದರಹುದಿದು | ಧುರಮನಮಿಹುದೆತ್ತ | ತೆರಳೆ ತಿಳಿಯದಿಹೆ||೪ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸರಿ ನುಡಿದೆ ತಂದೆಯನು ಕೊಂದನ | ತರಿಯದಿರಲಾತನಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ | ತರಳನಲ್ಲೆಂಬರು
 ಸಮಸ್ತರು ಯೋಚಿಸೆಂದೊರೆದು || ದುರುಳರಿರಬಾರದು ಜಗದಿ ಬಿ | ತ್ತಿರುವೆ
 ಬೀಜವನೆನುತ ನಾರದ | ತೆರಳಲಿತ್ತ ವಿಹುಂಡನವ್ವೆಯೊಳೊರೆದನಂತೆರಗಿ ||೧||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟ

ವಂದಿಸುವೆನು ಮಾತೆ | ಇಂದುಹರ ಸುಖ್ಯಾತೆ | ಅಮ್ಮ ಕೇಳು || ಎನ್ನ | ತಂದೆಯ
 ತರಿವ | ನಂದವ ಕೆಡಿಸುವೆ | ಅಮ್ಮ ಕೇಳು || ೧ || ಅರಿಯ ಸಂಹರಿಸದೆ |
 ಹರುಷದೊಳಿಪ್ಪುದೆ | ಮಾತೆ ಪೇಳು || ನೀನು | ಅರುಹದೆನಗೆ ಹಿಂದೆ | ಬರಿದೆ
 ಮೌನದಿ ನಿಂದೆ | ಮಾತೆ ಪೇಳು || ೨ || ನಾರದ ಋಷಿ ಬಂದು | ವಾರತೆಯನು
 ತಂದು | ಪೇಳ್ವನಮ್ಮ || ಯುದ್ಧ | ಪೂರಯಿಸಿ ಜಯ ಹೊಂದಿ | ಬಾರೆಂದು ಬೇಗದಿ
 | ಪೇಳ್ವುದಮ್ಮ||೩||

ಘಂಟಾರವ ಝಂಪೆ

ಬಿಡು ಮಗನೆ ಧುರವೇಕೆ | ಪೊಡವಿಪತಿಸುತ ನಹುಷ | ನೊಡನೆ ಗೈಯದಿರರಿಯೆ |
 ಕಡು ಪರಾಕ್ರಮಿಯು || ಹಿಡಿಯದಿರು ಛಲ ಮುಂದೆ ಕೆಡುವೆ ಸಾರಿದೆ ಬೇಡ |
 ನಡುಗುವುದು ಮನ ಭಯವ | ಪಡೆದು ಮರುಗುವುದು || ೧ || ಬಿಳಿ ಕಾಗೆಯನು,
 ಮರಳಿ | ನೊಳು ತೈಲವನ್ನು, ಜಲ ದೊಳು ಮತ್ಸ್ಯಪದಚಿಹ್ನೆ | ತಿಳಿದೀಕ್ಷಿಸುವುದು
 || ಸುಲಭ ರವಿ ಶಶಿ ಗಮನ | ನಿಲಿಸಿದರು ನಹುಷನನು | ಕೊಲುವುದಿದಸಾಧ್ಯ ಬಿಡು
 ಕಲಹದುತ್ತುಕವ || ೨ || ಉರಿಗಿರುವೆ ಮುತ್ತುವುದೆ | ಅರೆಗೆ ತಲೆ ಚಿಚ್ಚುವುದೆ |
 ಗರಳಕೂಪದಿ ಮುಳುಗಿ | ಮರಳುವುದೆ ಬದುಕಿ || ಶರಧಿ ಬತ್ತಿಸಿದಂತೆ | ಧರೆಯ
 ತಿರುಗಿಸಿದೊಲಂ | ಬರಕೇಣಿಯಿಟ್ಟಂತೆ | ವಿರಚಿಸದಿರಕಟ || ೩|| ತಂದೆಯನು
 ಗೆಲಿದವನು | ಕಂದ ನಿನ್ನನು ಜಯಿಸ | ನೆಂದು ನಂಬುವುದೆಂತು | ಸಂದೇಹವಾಂತು
 || ವೃಂದಾರಕರ ಸಖ್ಯೆ | ಹೊಂದಿಹನು ಸದ್ಗುಣಿ ವ | ಸುಂಧರೆಯೊಳಿರಗೊಡನು
 ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು || ೪ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಮಾತೆ ಬಿಡು ಚಿಂತೆಯನ್ನು | ವಿಧಿಗೆ ಪ್ರತಿ | ಮಾತಿಹುದೆ ಭೋಗಕಿನ್ನು || ತಾತನಂ
ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ | ಎನ್ನಿಂದ ಲಾತ ಮೃತಿ ಹೊಂದನೇಕೆ || ೧ || ಆರಿದಲಾರಳವರು |
ಜಗ ಜೀವ ವಾರ ಕರ್ಮಾಧೀನರು || ವೀರರೆಂದಿನಿಸಿ ಕಿರಿದು | ದಿನವಿಹುದೆ |
ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ ಹಿರಿದು || ೨ || ಕೀರ್ತಿಯನು ಹೊಂದುವುದಕೆ | ಯತ್ನಿಪುದು
| ಸಾರ್ಥಕವು ಪುಟ್ಟಿದುದಕೆ || ಮೂರ್ತಿ ಕಿರಿದಾದರೇನು | ಕಳುಹಿ ಸಾ | ಮರ್ಥ್ಯವನು
ನೋಡು ನೀನು || ೩ || ಬೇಡಬೇಡೆಂದಳವಳು | ಸುತ ಕಾಡಿ | ಬೇಡೆ ಕವಿಗಿದ
ದೂರಲು || ಮಾಡೆಂದ ತಪ ವನದಲಿ | ಶಿವ ವರವ | ನೀಡಲಭಯವು ಧುರದಲಿ
||೪||

ಭಾಮಿನಿ

ಶಾಂತ ಧೃತಿ ಮತಿ ದಾರ್ಡ್ಯ ನಿರ್ಭಯ | ಪಂಥ ಬಲ ಹೆಚ್ಚುವುದು ದೇಹ | ಭ್ರಾಂತಿ
ತೊರೆದಾಜಿಗೆ ಸುಫಲವಿದು ಮುಂದೆ ತಪದಿಂದ || ಇಂತನಲು ಮಣಿದಡವಿಗೈದಿ
ಕೃತಾಂತಕಾರಿಯನೇಕಚಿತ್ತದಿ | ಚಿಂತಿಸಲು ಮೈದೋರೆ ಶಿವಗೆರಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದ || ೧||

ಆಹೇರಿ ಆದಿ

ಶಂಭು ಶಂಕರ ಪಾಲಿಸು | ನಿನ್ನಯ ಪಾದ | ನಂಬಿಕೊಂಡಿಹೆ ಲಾಲಿಸು || ಪ ||
ಸಾಂಬಶಿವನೆ ಮಂತ್ರ | ದಂಬು ಖಡುಗ ಗದೆ | ದಂಭೋಳಿ ಪರಶು ಮುದ್ದರ ಕುಂತ
ಶಕ್ತಿಯು || ೧ || ಶೂಲ ಚಕ್ರಗಳಿಂದಲಿ | ಸರ್ವಾಯುಧ | ಮೂಲ ಪುಂ ಜನುಮದಲಿ
|| ಕಾಳಗದಲಿ ಸಾಯ | ದೋಲು ವರವ ನೀಡು | ಫಾಲನಯನ ಚಂದ್ರ | ಮೌಳಿ
ವರದ ಶಿವ || ೨ || ಕಷ್ಟವನನುಭವಿಸಿ | ನವಭಕ್ತಿಪಂಥ | ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸಿ || ತುಷ್ಟಿ
ಗೈಸಿದ ಭಕ್ತ | ರಿಷ್ಟದಾಯಕನಹು | ದಿಷ್ಟದಂತಾಗಲೆಂ | ದಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯು ಪೋದ ||
೩ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಪುರಕೆ ವಿಹುಂಡ ಬಂ | ದೆರಗಿ ವಿದ್ಯುತೆಗೆಂದ | ಹರನಿತ್ತ ವರದಿಂದಲಿ || ಶರ ಶಸ್ತ್ರ
ಪುರಷರಿಂ ಮರಣವಿಲ್ಲನುಮಾನ | ತೊರೆದು ಕಳುಹು ಧುರಕೆ || ೧ || ಮೊದಲಿಗನಾಗಬೇ
| ಡದರಿಂದ ಧುರಯಜ್ಞ | ತುದಿಗಾಣದನ್ಯರಿಂದ || ಕದನಕ್ಕೆ ಶತ್ರುವೈ | ದಿದರೆ
ಕಳುಹುವೆನು | ಸದನದೊಳಿರು ಸುಖದಿ || ೨ || ಬರಿದೆ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡ | ದರಸು
ಸಚಿವ ಪೌರ | ಪರಿವಾರದಿಷ್ಟದಂತೆ || ವಿರಚಿಪ ರಾಜಕಾ | ಯೆರು ಪೇಳಿದಂತಕ್ಕಂ
| ದೊರೆದನೋಲಗವ ಕೊಟ್ಟು || ೩ ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆ

ಕೇಳು ದುರ್ಮತಿ ತಪದಿ | ಕಾಲಗಲನಲಿ ವರವ | ಕೇಳಿರುವೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮುಖದಿ ||
ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಬ್ಲನಿ | ಶೂಲ ಖಡ್ಗದಿ ಪುರುಷ | ಜಾಲದಿಂ ಮೃತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು || ೧
|| ಬಂದವ್ವೆಯೊಳು ಪೇಳ್ವ | ಡಂದಳವಳಾಜಿ ಮನ | ದಂದ ಬಿಟ್ಟಿರು ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ||
ಇಂದು ಯುದ್ಧೇಶನಹೆ | ಮುಂದೆ ಕ್ಷಯಿಸುವೆ ವೈರಿ | ವೃಂದ ಬರಲೆಸಗು ಧರವೆಂದು||೨||
ಅರಿತಿಹೆನು ಮಾತೆ ನುಡಿ | ಗೆರಡೆಣಿಸಬಾರದೆಂ | ದೊರೆದೀರ್ಪನುಶನಸನು ಹಿಂದೆ
|| ಹರನ ವರದಿಂದ ಬಲ | ಭರಿತನಾಗಿಹೆನಿದಕೆ | ವಿರಚಿಸುವುದೇನೆಂದು ತಿಳುಹು ||
೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಬಿಡು ಮನದ ಸಂಶಯವ ತಾಯಿಯ | ನುಡಿಯು ಮೃಡನುಕ್ತಿಯೊಲು ನಿನ್ನ |
ನ್ನೆಡೆಬಿಡದೆ ನವಮಾಸ ಪೂರ್ತೆ | ತ್ತೊಡನೆ ಸಲಹಿ || ೧ || ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಲಿಹಪರಕೆ ಸುಖಿ
ದಾತೆಯಹುದದರಿಂದ ಸಂಗರ | ದಾತುರವ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಮಾರ್ಗವೆ | ಸಾತಿಶಯವು
||೨|| ಗುರುವಿನಿಚ್ಚೆಯು ಮಂತ್ರಿ ಮತಿ ಹಡೆ | ದಿರುವವಳ ಮನಸೆಲ್ಲವೊಂದಾ |
ಗಿರುವದಂತಾಗಲಿ ಎನುತ ಸು | ಸ್ಥಿರದೊಳಿಹನು || ೩ ||

ಕುಸುಮ

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧರೆ ಕೇಳಿ | ರಿತ್ತಲು ವಿಹುಂಡ ಖಲಿ ವೃತ್ತದೊಳಗಾನಂದ | ವೆತ್ತಿದನು || ಅತ್ತ
ಮಾಹೀಷ್ಮತೀ | ಪತ್ತನದಿ ವನಪಾಲ | ಪೃಥ್ವೀಶನೊಡನಿತು | ಬಿತ್ತರಿಸಿದ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಕೇಳು ಭೂಪತಿ | ಬಂದ | ಕೇಳು ಸಂಗತಿ || ಪ || ಹಾಳು ಖಿಗ | ಖಿೂಳ ಮೃಗ |
ಬಾಳೀರ್ಪುವುದಗ|| ಅಪ || ಹಣ್ಣು ಹೂಗಳ | ಚುಚ್ಚಿ | ಮಣ್ಣೆಗವುಗಳ || ಮಿಣ್ಣಿನಿಕ್ಕಿ |
ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿ | ಬಣ್ಣ ತರಿದಿಕ್ಕಿ||೧|| ಎಂಡರ್ಮಕ್ಕಳು | ಶಾನೆ | ಕಂಡರ್ಬಲ್ ಗೋಳು ||
ಗೊಂಡು ಬಂದು | ಗಂಡನೆಂದು | ತಂಡ ಮರುಗಿದು || ೨ || ಬೇಡ ಬೇಡಿದು |
ಎಂಗೆ | ಕಾಡ ಕಾಯ್ದುದು || ನಾಡಲಿಪ್ಪ | ರೂಢಿಯಪ್ಪ | ಕೇಡು ಸಾಕಪ್ಪ || ೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳಿ ಚರನಿಂಗಭಯವಿತ್ತು ಸು | ಶೀಲನೊಳು ಬೇಟೆಗೆ ಕಿರಾತರ | ಪಾಳೆಯವ
ಕರೆಸೀಗಲೈದುವ ವಿಪಿನಕೆಂದೆನಲು || ಪೇಳಿದನು ಪಿತಗೆರಗಿ ನಹುಷನು | ಮೇಲೆನಿಪ
ವೃದ್ಧರು ತೆರಳ್ಳರೆ | ಬಾಲ ನಾನಿದ್ದೇನು ಫಲ ಕೊಡು ನೇಮವೆನಲೆಂದ || ೧ ||

ಟುಮರಿ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ರೂಪಕ

ಬೇಡ ಮಗನೆ ಬೇಟೆ ಕಠಿಣ | ಕಾಡ ಚರಿಸಿ ಗೈವುದು || ಪ || ದಂತಿ ಸಿಂಹ ಶರಭ
ವ್ಯಾಘ್ರ | ಸಂತತಿಗಳ ವ್ಯೂಹವು || ಚಿಂತೆಯುಳಿದು ಗೈದಿಹವು ನಿ | ಶಾಂತವನ್ನು ಸತತವು
|| ೧ || ಮೊದಲು ಹುಂಡನಿಂದ ದುಃಖ | ದುದಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರೆ || ಚದುರ ನಿನ್ನ
ನೋಡುತಧಿಕ | ಮುದವನಾಂತಿರೆ || ೨ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಇಂಥಾ ಬಯಲ | ಭ್ರಾಂತಿಯನಾಂತಿರು | ವಂಥಾ ತವ ಮತಿಗೆ || ಎಂತೊರೆಯುವೆ
ಮೃಗ | ಸಂತತಿಯೊಡನಿಹೆ | ಕಾಂತಾರದಿ ಹಿಂದೆ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಸಮಾಗಮ | ಪರರ ನಿಂದೆಯು ಕಠಿಣದುಕ್ತಿಯು | ಸುರೆಗುಡಿಕತನ
ಜೂಜು ಬೇಟೆಯು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು || ತರಳ ಕೇಳಿವುಗಳೊಳಗೊಂದಾ | ಚರಿಪವಗೆ
ದುಃಖಗಳು ತಪ್ಪದೆ | ಬರುವುದದರಿಂ ಪೋಪೆ ನಾನೆನಲೆಂದ ಯುವರಾಜ || ೧ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಪರಿಭವವೊದಗಲು | ಪರಿಹರಿಸುವೆ ನೀ | ಪರಿ ಸಂಶಯ ಕಳೆದು || ಪರಿ
ಪಾಲಿಪುದನು | ಪರಿಜನ ಸಹಿತಲ | ಪರಿಮಿತ ಮೃಗ ಕೊಲುವೆ || ೧ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ತಾಪಸರು ನೀವ್ ಕೇಳಿರಾಯು | ಭೂಪನಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ಸುತನಿಂ | ಗಾ ಪುಳಿಂದರ
ಜೊತೆಗಮಾತ್ಯನೆ | ಪೋಪುದೆಂದ || ೧ || ಮಾತೆಗುಸುರಲೈಂದಳವಳಕ | ಟಾ
ತೆರಳುವುದೆ ಹಂದಿ ಕಂಡರಿ | ಗೋತು ಕಾರ್ಗಲ್ಕಂಡರಳುಕುವ | ಮಾತು ದಿಟವು ||೨||
ಕಂದ ಕುಂದಿದೆ ಹಿಂದೆ ಸ್ಮರಿಸಲು | ಬಂದಪುದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದವೇ ನೀ | ನಿಂದಗಲುವುದು
ಎಂದೆನಲ್ಲಿಂ | ತಂದನಂದು || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಬರಿದೇತಕಿಂತೊರೆವೆ ಖಳನ ಕೈ ಸೇರಿರಲ್ | ಪೊರೆದುದಾ ನಿರ್ಜರರ ದಯೆ ವಸಿಷ್ಠರ
ಕರುಣೆ | ಸುರರನುಗ್ರಹಮಿವುಗಳಿರಲೆಲ್ಲಿ ಪೋದರಾಂ ಭಯವಿಲ್ಲವಮ್ಮ ದಿಟವು || ಹರಸಿದಳ್
ಮಗನೆ ಮಂಗಲವಾಗಲೈತಹುದು | ತ್ವರಿತದಿಂದೆಂದು ಕಳುಹಲು ಸಚಿವನಿತ್ತ ಡಂ |
ಗುರ ಹೊಯ್ದಿದಂ ಬೇಟೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ ಕಿರಾತರು ಪೇಳ್ವರಿಂತು ಬಂದು || ೧ ||

ದಿವಾಳಿ ಏಕ

ಸಲಾಮು ಸಾಮಿ ಆಯುರ್ಭೂಪತಿ | ಸಲಾಮು ಸಲಾಂ ಜೀಯ || ರಾಯ ||
ಸಲಾಮು||ಪ|| ಈಟು ಕಿರಾತರ| ಕೂಟವ ಕೂಡಿ || ಕಾಟಕ ಮಿಗಗಳ | ಬೇಟಿಯ
ಮಾಡಿ || ನಾಟಿಸುತೆಮ್ಗಳ| ಈಟಿಯನವುಗಳ | ಓಟನೆ ನಿಲಿಸುವೆ ನೋಡಿ | ಬುದ್ಧಿ ||
೧ || ಸಳ್ಳೊಳು ಪಳ್ಳಗಳ | ಡೊಳ್ಳನೆ ಬಗೆದು || ಕಳ್ಳ ಸುರಿಸುವೆವು | ಕೊಳ್ಳನೆ ಮುರಿದು
|| ಟೊಳ್ಳು ನುಡಿಯೆವೀ | ಗೊಳ್ಳೆ ಹುರುಪು ಮನ | ವಳ್ಳುತಿಹುದು ನಮಗಿಂದು|
ದ್ಯಾವೆ||೨||

ಕಂದ

ಮೃಗಯಾಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮಿಗೆ | ಮಗನ ಸಹಿತಲಲ್ಲಮಾತ್ಮನಂ ಕಳುಹೆ ಪೊರಟರ್ ||
ಅಗಣಿತ ಹಯ ಗಜ ರಥದಿಂ | ದಗ ಗಹ್ವರವನವ ಶೋಧಿಸುತ ಗರ್ಜಿಸುತಂ ||೧||

ಮುಖಾರಿ ಏಕ

ಬೇಟಿಯಾಡುತ್ತಲಿದರ್ ನಹುಷ | ತಂಡೋಪತಂಡದಿ | ಬೇಟಿಯಾಡುತ್ತಲಿದರ್ ನಹುಷ||

ಭಾಮಿನಿ

ಧಾರಣೀಸುರರಾಲಿಪುದು ಋಷಿ | ನಾರದಾಂಕನು ಯೋಚಿಸುತ ಖಳ | ವಾರವಳಿಸಲು
ಶುಕ್ರ ಬಿಡನಿದಕೊಂದುಪಾಯವನು || ನಾ ರಚಿಸುವೆ ವಿಹುಂಡನಲ್ಲೆನು | ತಾ ರಮೇಶಾಪ್ತನ
ಭಜಿಸಿ ಬರೆ | ದೂರದಿಂ ಕಂಡಾಸನವನಿತ್ತುಪಚರಿಸಲಿಂತೆಂದ || ೧ ||

ಮಿಶ್ರಕಾಂಬೋಧಿ ಅಷ್ಟ

ಕೇಳು ವಿಹುಂಡ ನಾ ಪೇಳುವುದನ್ನು || ತಾಳದಿರಿನ್ನು ಮನದಿ ಸಂಶಯವನು || ಪ ||
ಈರೇಳು ಲೋಕ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಸುರನರ | ವಾರವ ಶೋಧಿಸೆ ನಿನ್ನ ಪೋಲುವ ವೀರ|
ಧೀರರ ನಾ ಕಾಣೆನು || ಈ ನಗರದ | ಭೂರಿ ಸಂಪತ್ತಿಗಿನ್ನು || ನೋಡಿದರೀಗ |
ಕಾರಣಪುರುಷ ನೀನು || ರೂಪಕೆ ಎಣೆ | ಗಾರರಿಲ್ಲವು ಹಿಂದೆ | ಮಾರನಳಿದನೆಂದೆ
||೧|| ಏನಾದರೇನು ಯೌವನದೈಶ್ವರ್ಯಕೆ ವ್ಯರ್ಥ | ಕ್ಷೀಣತ್ವವನು ಗೈದೆ ಇದರಿಂದ
ದೊರಕುವ | ದೇನೆಂದು ತಿಳುಹು ಸ್ವಾರ್ಥ || ಒಂದೆಡೆಯಿಹ | ಮಾನಿನಿಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ
|| ತಂದರೆ ಮತ್ತೆ | ಕಾಣೆ ಮಾಡುವೆ ಅನರ್ಥ || ಬೆಸಗೆಗಾರ | ನಾನೆಂಬರೇಕಯ್ಯ |
ನೀನಿಕ್ಕುವುದು ಕೈಯ || ೨|| ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದೊಳುಮೆಯೆಂದಳೇಶನೊಳಿಂತು | ವಲ್ಲಭನೆಮಗಿಪ್ಪ
ವೀರಪುತ್ರರು ಮೂವ | ರಲ್ಲದುಭಯ ವಂಶವ || ಪಾವನ ಗೈವ | ಡಿಲ್ಲ ಪುತ್ರಿಯ
ಪಡೆವ || ಎಂತೆನಲೆಂದ | ಚೆಲ್ಲ ಅಶೋಕ ತರುವ || ಸೇರುತ ಕೇಳಿ | ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವಳಿದ
| ರಲ್ಲಿಲ್ಲನೈತವೆಂದ || ೩ || ಗಿರಿಜೆ ಪೊರಟು ನಾಥನೊಡನುದ್ಯಾನದಿ ದೇವ |
ತರುವಾದಶೋಕವೀಕ್ಷಿಸುತಲಿಷ್ಣಾರ್ಥವ | ಕರುಣಿಪುದೆನಲು ದೇವ || ಪುಟ್ಟಲಿ ದಿವ್ಯ |

ತರುಣಿಯೆಂದುಸುರಲ್ಪವ || ತರಿಸೆ ವೃಕ್ಷೋ | ದರದಿಂದವಳ ಪೋಲುವ || ರಿಲ್ಲವಳಿಗಾ
 ಸುರಗಂಗಾತಟದಲ್ಲಿ | ಇರುವಳು ತಪದಲ್ಲಿ || ೪|| ಅಂಡಜೋದ್ಭಜ ಸ್ವೇದಜಾತಜರಾಯುಜ
 | ಗೊಂಡು ಪುಟ್ಟಹ ಪಾಪ ಭಾಂಡದ ಬಲೆ ಸೇರಿ | ಕೊಂಡಿರಬೇಡವಪ್ಪ || ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ
 | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯಿಪ್ಪ || ೪| ತೆರ ಪೋಗಿ | ಕಂಡರೆ ನಿನಗೆ ತಪ್ಪ || ದಪ್ಪುದು ಮುಕ್ತಿ
 | ಖಂಡಿತ ನಿನಗುಂಟು | ಕಂಡರವಳೆ ಗಂಟು || ೫ ||

ಕಂದ

ಸುಮನಸುಯುಷಿಯಿಂತುಸುರಲು | ಸುಮಶರಕಂಗಂ ಸಮರ್ಪಿಸುತುಸುರಿದನವನೊಳ್||
 ಸುಮನಸ ಸತಿ ಸಿಗುವಳು ದಿಟ | ಸುಮಶರನರಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಳ್ || ೧||

ಖಮಾಚ್ ಏಕ

ಗೀರ್ವಾಣರ್ಷಿಯೆ ಕೃತಾರ್ಥ ನಾಂ || ಪ || ಪೂರ್ವದ ಪುಣ್ಯವ | ಪೂರ್ವದಿ ಫಲಿಸಿರೆ
 || ಅಪ || ಚತುರಾಶ್ರಮದೊಳು | ಅತಿಧಿಸತ್ಕಾರಕೆ | ಅತಿಶಯವಿದು ದಿಟ | ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವು
 ವಿಧಿ || ೧ || ಹವಿಯಿಲ್ಲದ ಕ್ರತು | ರವಿಯಿಲ್ಲದ ನಭ | ಕವಿಯಿಲ್ಲದ ಸಭೆ |
 ಬುವಿಯೊಳು ನಿಂದ್ಯವು || ೨ || ಇದರಂತೆಯೆ ನಾ | ಸುದತಿಯ ತರದಿರೆ |
 ಮುದಮಿಲ್ಲವು ಸುರ | ನದಿತಟಕೈದುವೆ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತೆನಲು ವಿಧಿಸೂನು ನಿಜ ನಿಜ | ಕಾಂತೆಯಂ ತರದುಳಿಯಬೇಡೆಂ | ದಂತರಿಕ್ಷವ
 ಸಾರೆ ಮಾತೆಯೊಳೆಂದನೈತಂದು || ಕಂತುಪಿತಸುತಸೂನು ಲಗ್ನ | ಕ್ಕಂ ತರಳೆಯಿಹಳೆಂದ
 ತಹೆ ನಾ | ಸಂತಸದಿ ಶುಭಕಾರ್ಯಕಷ್ಟಣೆ ನೀಡುವುದು ಹರಸಿ ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಪರಿಣಯದರ್ಥಿಯ | ಪರಿಕಿಸುವೆನು ಮುಂದೆ | ಸರಿಯಾದಧಾಂಗಿಯನು ||
 ತರಳನೆ ಪುಡುಕಿಸಿ | ವಿರಚಿಪೆ ಮದುವೆಯ | ಬರಿದೆ ದುಡುಕದಿರಿನ್ನು || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ನಿನಗೊಪ್ಪುವವಳ ತಂದು | ವೈವಾಹ | ವೆನಗೇಕೆ ಗೈವುದೆಂದು ||
 ಮನಕರಿಯದೋರ್ವಳಿಹಳು | ಗಂಗೆ ತಟಿ ವನು ಸೇರಿ ಹಹೆನೀಗಳು || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬಹ | ಕನ್ಯಾಮಣಿಯ ಲಗ್ನ | ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವೆನಯ್ಯ || ಅನ್ಯರಿಗೊಲಿದವ
 | ಳನ್ನು ನೀ ತರಬೇಡ | ಭಿನ್ನಗೈಯದಿರ್ ಬುದ್ಧಿಯ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಯೋಗಿ ಪೇಳಿಹ ವಧುವಿಗೆ | ವೈವಾಹ | ವಾಗಲಿಲ್ಲನ್ನರಿಗೆ || ಹೇಗೆ
ಒಲಿದವಳಾಹಳು | ಪುಡುಕುವುದ | ಕೇಗದಕೆ ಕೊರೆತೆ ಪೇಳು||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಕೊರತೆ ಪೇಳಲು ಹಿಂದೆ | ಪರಿಕಿಸಿರ್ಪೆನು ಮುಂದೆ | ಎರಕದಿಂದಿದ್ದೊರೆವೆ || ಇರಲಿ
ಜಾಗ್ರತೆ ಸೊಕ್ಕಿ | ಕರವಿಕ್ಕದಿರು ಶೌರ್ಯ | ಮೆರಸದಿರ್ ಕೇಡದುವೆ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಕಂಡು ನೀನೊರೆವಂತೆಯೆ | ಪೋಗಿ ನಾ | ಕಂಡು ತಿಳಿವೆನು ಮಾತೆಯೆ || ಖಂಡಪರಶುವ
ದಯೆಯಲಿ | ಕಾರ್ಯ ಜಯ | ಖಂಡಿತದೊಳಹುದಿಂದಿಲಿ ||೧ ||

ವಾರ್ಧಕ

ನೀಲಕಂಠನ ಮರೆಯದೈದೆಂದು ಕಳುಹಲ್ಕೆ | ನೀಲಮಣಿ ಮುಕ್ತಾದಿ ಹೀರಹಾರವ
ಧರಿಸಿ | ನೀಲದೂರ್ಮಿಕೆ ಸ್ವರ್ಣ ವಸನ ಪೂಗಂಧವಂ ನೀಲಕುಂತಳೆಗೆನ್ನುತ ||
ನೀಲಾಕ್ಷನೆಂಬ ಸಚಿವೇಶನಿಂ ತರಿಸುತ್ತ | ನೀಲಾಭ್ರ ರಜ ಮುಸುಕುವೊಲು ನಡೆದ
ಸಂಭ್ರಮದಿ | ನೀಲಾಭ್ರವಾಹ ಬೆರಗಾಗೆ ಇದಿರಾದುದದು ನೀಲಮುಖಿ ಮಾರ್ಜಾಲವು||೧||

ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವುಡೆ

ಕೊಂದದನು ಮುಂದೈತರಲು ಕಪಿ | ಯೊಂದು ಪಲ್ಲಿರಿದೋಡೆ ಮ್ಲೇಚ್ಛನು | ಚಂದದಿಂ
ಚರ್ಮವನು ಪೊತ್ತೈ | ತಂದು ವಂದಿಸಿ ತೆ ರಳಿದ || ೧ || ಬರುತಿರಲು ತೈಲವನು
ತಕ್ರವ | ಧರಿಸಿ ಗಾಣೆಗ ದಂಪತಿಗಳಿ | ತ್ರೆರಗಿ ಪೋದರು ವಿಪ್ರ ಕುಶ-ತಿಲ | ಕರದಿ
ಪಿಡಿದುದ ಕಂಡನು || ೨ || ಪರಿಗೆ ಸಂಶಯ ಮಾನಸದಿ ಮುಂ | ಬರೆ ವಿಧವೆ
ದುಃಖಿಪುದ ನೋಡಿದ | ಬರಿಯ ಕೊಡ ಪಿಡಿದಂಗಳೀನನ | ಜರೆದು ನದಿತಟ
ಸೇರಿದ || ೩ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಅಷ್ಟ

ಕಂಡನು | ನದಿಯ ಇಬ್ಬದಿಯನ್ನು | ಕಂಡನು || ಪ || ಕಂಡನು ಹಸುರಂಬರವನು
| ಉಟ್ಟು | ಕೊಂಡಂತೆ ಗುಲ್ಮಚ್ಛಾಯೆಯನು || ಪುಂಡರೀಕೋದ್ಭವಾ ಪುಂಡರೀಕೋದರ
| ಖಂಡಪರಶು ರೂಪು | ಗೊಂಡ ಜಾಹ್ನವಿಯನ್ನು || ಅಪ || ನದಿಯನೀಕ್ಷಿಸೆ
ಬಂದುದಲ್ಲ | ದಿವ್ಯ ಸುದತಿ ರನ್ನಳ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ || ಎಂದು | ಚದುರರೊಳೊರೆದ
ನೀವೆಲ್ಲ || ಮೊತ್ತ | ಮೊದಲು ತೋರುವೆನೆಂದುದೆಲ್ಲ || ಯಾವ | ಬದಿಯ ಸೇರಿತೊ

ಕಾಣೆ | ನಿಧುವೆ ಶೋಧಿಪೆನೆಂದು | ಮುದದಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ | ವಿಧುವಾನನೆಯನೀತ
| ಕಂಡನು || ಪೇಳಿದನು ವಿ | ಹುಂಡನು||೧||

ಭಾಮಿನಿ

ನಾರಿ ಬಲು ಶೃಂಗಾರಿ ಮದನಕ | ತಾರಿ ರತಿಗನುಕಾರಿ ಪರಿಕಿಸೆ | ವಾರಿಜಾಂಬಕಿ
ಸಾರಿ ಮದವುಕ್ಕೇರಿ ಬರುತಿಹುದು || ಭೂರಿ ಕಾಂತಿಯ ಬೀರಿ ಮೆರೆವಳ | ಸೇರಿ
ಕುಚಗಿರಿಯೇರಿ ಪಲ್ಲವ | ಪೀರಿ ಸ್ಮರಹತಿ ತೂರಿ ಸುಖಿಸುವ ದಾರಿಗೈಯುವೆನು ||೧||

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನೋಟ್ ಏಕ

ನೋಡಿತ್ತ ಕಣ್ತರೆ | ದಾಡುತ್ತ ಮಾತೆರ | ಡಾಡೆತ್ತಗಲಲಾರೆ | ನಾ ನಿನ್ನ || ಪ || ಕೂಡಲೆ
| ಮುತ್ತ | ನೀಡಲೆ || ಅಪ | ಮುದ್ದು ತಪದಲೇತಾ ಕಿದ್ದು ಬಳಲುವುದು | ಶುದ್ಧ
ಮೌನಿಯ ಹಾಗೆ ನೀನೀಗ || ನಿದ್ಧೆಯೇ | ಛೇ | ಬುದ್ಧಿಯೇ || ೧ || ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ
ರನ್ನ ಸ್ಯಂದನದೊಳು ಚಿನ್ನ ತಂದಿರ್ಪೆ ನಿನಗೀಗ | ಕೇಳ್ ಕೇಳ್ ಕೇಳ್ || ಇಂದಿದೇನ್
| ಮೊಗ | ಕಂದಿದೇ || ೨ || ಬಾರೆ ಚಂದಿರಮುಖಿ | ಮಾರಸಂಗರಸಖಿ | ನೀರೆ
ಕೋಮಲ ಕೈಯ | ತಾ ತಾ ತಾ || ಧೀರ ನಾ | ಶೃಂಗಾರಿ ನೀ || ೩ || ಬತ್ತಿ ಪೋಪುದು
ಜಿಹ್ವೆ | ವೃತ್ತಕುಚಗಳೆ | ಗೊತ್ತುವಧರಸುಧೆ || ನೀಡ್ ನೀಡ್ ನೀಡ್ || ಚಿತ್ತವೇ | ನು
| ನೃತ್ತವೇ||೪|| ಮಾತಾಡದೀರ್ಧರೆ | ನಾ ತಾಪತಾಳಲಾರೆ | ಚೇತೋಜ ಕುಣಿಸುವ |
ಬಾ ಬಾ ಬಾ || ಪ್ರೀತೆಯೇ | ಸುಖಿ | ದಾತೆಯೇ || ೫ || ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡುವೆ | ಒಪ್ಪು
ನಾ ಕೂಡುವೆ | ತಪ್ಪಿಕೊಳಲು ಬಿಡೆ || ತಾಳ್ ತಾಳ್ ತಾಳ್ || ತಪ್ಪಿದೇ | ಮುಂ |
ಬಪ್ಪುದೇ||೬||

ಭಾಮಿನಿ

ಘೋರದನುಜ ವಿಕಾರರೂಪನೆ | ಚೋರ ನಿಲ್ಲೆಲೊ ದೂರ ಬಿಡುಬಿಡು | ಕ್ರೂರ
ಕೃತ್ಯದ ವಾರ ಸತ್ಯಕೆ ಸೇರದನವರತ || ಮಾರನಿಗೆ ನೀ ಚಾರನಾಗುತ | ನಾರಕದೊಳಿದ್ದಾರ
ಬೇಡಲು | ದೂರ ಮನ್ನಿಪ ಶೂರರರಿಯೆನು ಪಾರಮಾರ್ಥವಿದು || ೧ ||

ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟ

ಜರೆವುದೇತಕೆ ಇಂತು ಪೇಳು | ಎನ್ನ | ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು ||
ನರಕದೊಳಿರಲನ್ಯಾಯವನು | ಗೈಯ | ದಿರಲೆಂತದವ್ವುದು ಬಿಡು ಮಾತ ನೀನು ||೧||

ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆ

ಎನ್ನೊಳಾಸೆಯ | ಗೈಯಬೇಡವು | ಮುನ್ನ ಪೇಳಿದ | ಮಾತಧರ್ಮವು || ನಿನ್ನ
ರಿತಿಯ | ಅರಿತೆ ಸುಮ್ಮನೆ | ಕುನ್ನಿ ಪೋಗಲ | ಹಿಂದೆ ಘಮ್ಮನೆ || ೧ ||

ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟ

ವನಿತೆ ಕಾಳಾವತಿಯರಸ | ವಿಹುಂ | ಡನು ಎಂಬ ಪೆಸರನಾಂತಿರುವೆನು ಸರಸ ||
ವನು ತಾಳಿ ಬಪ್ಪದೆ ಸುಖವು | ಅಲ್ಲ | ದನುದಿನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಪ್ಪೆ ನಿಜವು || ೧ ||

ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆ

ಬೇಡ ಪಟ್ಟವು | ಕಾಡೆ ಸೌಖ್ಯವು | ಕಾಡಬೇಡವು | ಗಾಢ ದುಃಖವು || ನೋಡೆ ತಪ್ಪದು |
ನೋಡೆ ನೀನದ | ಮೂಢ ಪಾಪಿಯ | ನೋಡೆ ನಿಶ್ಚಯ || ೧ ||

ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟ

ಸರಸಿಜಾನನೆ ಕುಂದರದನೆ | ಎನ್ನ | ಪರಿಕಿಸುತಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸು ಹಸ್ತಿಗಮನೆ || ಸ್ಮರಜ್ವರಹರೆ
ದಿವ್ಯಾಕಾರೆ | ವ್ಯರ್ಥ | ಜರೆದಳಲಿಸಬೇಡ ಕ್ರೀಡಿಸೆ ಬಾರೆ || ೧ ||

ಭೈರವಿ ಮಟ್ಟೆ

ಬರಿದೆ ಸಾವುದೇ | ಹರುಷಮಪ್ಪುದೇ | ಕುರಿಹರಾಗವಾ ಬಯಸೆ ಸಿಗುವುದೆ ||
ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವೆ | ಸರಿ ಹಗಲಿನೊಳು ಕೂಡಲೊರೆಯುವೆ ||೧||

ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟ

ಏತಕಿಂತನೃತವ ನುಡಿವೆ | ಮಧ್ಯ | ರಾತ್ರಿಯೊಳಿದ್ದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆನಿದುವೆ || ನೀ ತಳ್ಳಿಸದಿರಲೈ
ಸ್ಮರನ | ಬಾಣ | ಘಾತದಿಂದೊರೆದಂತೆ ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಪೋಗು ಪೋಗು ಪೋಗು ಪೋಗು | ಪೋಗು ಪೋಗಲೆ || ಯೋಗಿಯರಸಿಗಾಗಿ
ಮಘವ ಭೋಗಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಶಾಪ | ತಾಗಿ ಯೋನಿಯಾಗಿ ದೇಹ | ನೀಗಿಕೊಂಡನು
|| ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ನೀತಿಹರ ವೃದ್ಧಶ್ರವ | ಶಚಿ ಸಾಲ | ದಾತ ಸೂಳೆಯರ ಕಾವ || ಘಾತಕಂಗೆನಗು
ಸರಿಯೆ | ಸತಿಯಿಲ್ಲ | ದೈತ್ಯರಲು ಬಿಡುವೆ ಸರಿಯೆ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಶಾರದೆಯನು ಕೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ಮೂರು ಎರಡು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ | ವಾರಿಧರನಿಗಿತ್ತನೊಂದಿ
ನಾರು ಕಾಯ್ವರು ||೧||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ತನ್ನ ಮಗಳಂ ಕೂಡಿದ | ಅಧಮವಿಧಿ | ಮುನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಯ ತಾಳಿದ || ರನ್ನೆ ಸುತೆ
ಭಗಿನಿಯಲ್ಲ | ಭವಭಯಗ | ಕೆನ್ನ ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಹರಿ ಜಲಂಧರನೊಲು ಬೃಂದೆ | ಬೆರೆತು ಹತ್ತು ಜನ್ಮ ತಳೆದು | ಧರೆಯೊಳಲೆದು
ಶಿಲೆಯದಾಯ್ತು | ಪರಿಯನರಿತುಕೊ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಸುಡು ಕೂರ ಕಪಟಿ ಮಾತ | ಕ್ಷಣಕೊಂದ | ನುಡಿವ ಬಹುರೂಪದಾತ || ಕಡು
ಖೊಳ ನಂಬಬಹುದೆ | ನಿಜರೂಪ | ದೊಡನೊರೆವೆಂದು ಬಂದೆ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ಹರನಗಸ್ತ್ಯನರಸಿ ಬಯಸಿ | ಪರಮಲಿಂಗ ಕಳಚಿ ಬೀಳೆ | ಧರೆಗೆ ಪೂಜಿಸುವರು
ಲೋಪಾ | ಮುದ್ರೆಯಿಂದಲಿ||೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಖರನಂತೆ ಮೇಡ್ಲ ಬೆಳೆಸಿ | ಪೋಗಲವ | ಕರಿತು ಹೇಸುತ್ತ ಶಪಿಸಿ || ತರಿದಳೆನ್ನಲ್ಲಿ
ಮೋಸ | ಎಳ್ಳಿನಿತು | ಬರದು ನಿಜ ತೋರು ತೋಷ||೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ನಿನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎನಗೆ ಹಗಲು | ಅನಘವಾದುದಘವು ದುಷ್ಟ | ಮನವು ಮೆಚ್ಚದಸುರ
ಭ್ರಷ್ಟ | ಬಣಗು ಶುನಕನೆ|| ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ದುರುಳನೆಂದೆನಲು ನೀನು | ಪರನಾರಿ | ಯರ ಸಹೋದರನು ನಾನು || ಹರನೊಲಿದ
ನೀನೊಲಿಯೆಯ | ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ | ವಿರದು ಬಾ ಬಿಡೆ ನಿಶ್ಚಯ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಿತಿಹೆನು ಪರಿಣಯದ ಪರಿಯಂ | ತರವು ಪಡೆದವನಾಚ್ಚೆ ಪತಿವಶ |
ಕಿರುವುದಾತ್ಮಜರಿಚ್ಚೆಯೆಂಬುದ ಪೋಗು ಪಿತನೆಡೆಗೆ || ವರುಷ ಹತ್ತರೊಳಹುದು ಸ್ಮರವಶ
| ಬರಿಯ ಗುಲ್ಲಿದು ನಿದ್ಧೆಗೇಡಲೆ | ಧಿರುರೆ ಬಿಡೆನೆಂದಪ್ಪಲೈದಲ್ಕನಿತರಲ್ಲಿತ್ತ||೧||

ಮುಖಾರಿ ಏಕ

ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತ ಬಂದ ನಹುಷ | ಕೈರಾತರ ಮೇಳದಿ | ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತ ಬಂದ ನಹುಷ
|| ಆಡುತ್ತ ಸಚಿವನ | ಕೂಡುತ್ತ ಖಳನಿರ | ನೋಡುತ್ತ ತಡಿಯೆಂ | ದಾಡುತ್ತ ಬೇಗ ||
೧ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಫಡ ಫಡ ತಡಿ ತಡಿ | ಎಡಗೊಡೆನಡಿಯಿಡೆ | ಬಿಡೆ ಬಿಡೆ ಕಡುಗಲಿಯ || ಹೊಡಿ
ಹೊಡಿ ಕಡಿ ಕಡಿ | ದಡಗಡೆದೊಡೆ ಕಡೆ | ಗಡಿಗಡಿಗುಡುಗೊರೆಯ || ೧ ||
ಇತ್ತಪೆನೆನಲಾ | ಮೊತ್ತವು ಬಲು ಮುಂ ದೊತ್ತಲು ಶಬರೇಶ || ಅತ್ತಲು ದುರ್ಮತಿ |
ಕತ್ತಿಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲರ | ಮತ್ತೆಸಗಿದ ನಾಶ || ೨ || ಎಲೆ ಎಲೆ ಕೇಳ್ಳಾ | ತಲೆ ನೆಲಕುರುಳಿಪೆ
| ನೆಲನಿಲದಧಟುತನ || ಬಲ ಜಲಧಿಯ ಗೆ | ದ್ವಳಲಳಿಪೆನು ಪಲ್ | ಗಳ ಕಳಚುವೆ
ನಿನ್ನ||೩|| ಪ್ರಾಣಭಯದಿ ಹಿಂ ಗಾಣದೆ ಓಡುವ | ಪ್ರಾಣಿಗಳನು ಕೊಂದು || ಪ್ರಾಣ
ಪೊರೆವ ನಿ | ತ್ರಾಣಿ ಶಬರ ನಿಲು | ಬಾಣದ ಸವಿ ತಿಳಿದು || ೪|| ಮಳ್ಳಪ್ಪನೆಯಂ |
ತಳ್ಳಿಯು ಕೊಳ್ಳಿಗೆ | ಬಳ್ಳಿ ಹೆಣವ ತಿಂದು || ಡೊಳ್ಳೆ ಬೆಳೆಸಿ ಪಳ್ | ಪಳ್ ಮಾತಾಡುವೆ
ಕಳ್ಳ ಸುರಿಪೆನಿಂದು || ೫ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಕೇಳಿ ದುರ್ಮತಿ | ತಾಳೆನುತೆಸಲವ || ತಾಳಿ ಮೂರ್ಛೆಯ | ಬೀಳೆ ಸಚಿವ ಸು | ಶೀಲ
ಪೊಡೆದನು ಖೊಳಗೆ || ೧|| ಧಿರುರೆ ಯುದ್ಧದಿ | ಧುರಮತಿ ಎನ್ನುವ || ಬಿರಿದನಾಂತಿಹೆ
| ತರಿವೆ ಶಿರವೆನು | ತೆರಗಿದನು ಶರದಿಂದಲಿ || ೨ || ಮಂತ್ರಿ ಭೇದಿಸಿ | ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಬೆಚ್ಚು
ದು || ಮಂಥನಂ ಕೊಲ | ಲಂತಕನೊಲೈ | ದಿಂತುಸುರೆ ನೀಲಾಕ್ಷನು||೩||

ಭೈರವಿ ಏಕ

ದುರ್ಮತಿಯನು ಸಂಗರದಿ | ಗೆ | ದ್ಯೋರ್ಮೆಯೋಳೀ ರಣಕಣದಿ || ಹೆಮ್ಮೆಯ
ನಡೆಸಲು ಬೇಡಾ ನಡೆ | ಒಮ್ಮನದಿಂದಲಿ ಗಾಢ || ೧ || ನೀಲಾಕ್ಷನೆ ಬಡ ಎತ್ತು | ದರೆ
| ಮೇಲಿಹ ತೃಣಕಾಸತ್ತು || ಕಾಲನ ಪುರ ಕಂಡಂತೆ ನಿ | ನ್ನಾಯೋಚನೆ ನಡೆ ಪಿಂತೆ
|| ೨ || ಮನುಜಾಧಮ ಕೇಳೊಂದು | ತು | ತ್ತಿನಲಹೆ ನೀನೆನಗಿಂದು || ಎನುತೆಸಲೆಚ್ಚ
ಸುಶೀಲಾ ಬಿ | ದ್ವನು ಮೃತಿ ಹೊಂದುತ ನೀಲಾ||೩ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮುಟ್ಟಿ

ಕಂಡು ಹುಂಡಭವನು ಪ್ರಳಯ | ರುಂಡಮಾಲನಂತೆ ಕೋಪ | ಗೊಂಡು ಪೊಡೆಯೆ
ಬಿದ್ದನಾಗ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿ || ೧ || ನೋಡಿ ನಹುಷ ತಡೆಯುತೆಂದ | ಮೂಢ ಕೇಳು
ಲಲನೆಯಾಸೆ | ಮಾಡಬೇಡ ಬಿಡೆನು ನಡೆ ದ | ರೋಡೆ ಮಾಡದೆ || ೨ ||
ಕಾರಣವನು ಪೆಸರು ಪೆತ್ತ | ರಾರು ನಿನ್ನ ನೀನು ತಡೆಯೆ | ನಾರಿಗಿಷ್ಟ ನೆಂಟ ಬಂಧು

। ವಾರು ಪೇಳೆಲ || ೩ || ಚಂದ್ರವಂಶಜಾಯುರಾಖ್ಯೆ | ಕಂದ ನಹುಷ ವಿಪ್ರನಾರಿ |
 ವೃಂದ ಗೋಧರೆಯನು ಪೊರೆಯೆ ಬಂಧುವೇತಕೊ || ೪ || ಅಂದು ತಂದೆಯನ್ನು
 ಕೊಂದ | ಹಂದೆ ಬಂದೆಯೇನು ಇಂದೆ | ಅಂದ ಕಂದಿ ಕುಂದಿಸುವೆನು | ಒಂದೆ
 ಶರದಲಿ || ೫ ||

ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ದುರುಳ ಹುಂಡನ ಸುತನು | ನಿಶ್ಚಯ ವೃತ್ತಿ | ಪರಿಕಿಸಿ ತಿಳಿದೆ ನಾನು || ಉರಿವ
 ದೀಪಕೆ ಪ್ರಾಣ ತೆರುವ ಪತಂಗದಂ | ತೆರಗುವೆ ಕುಲಹೀನನೆ || ೧ || ಕುಲದ
 ವಿಚಾರವೇಕೊ | ವಧೂವರರಿಷ್ಟ | ಕಲೆತರದೊಂದೆ ಸಾಕೊ || ಫಲವನೀವುದು ಜನ್ಮ
 | ಬೆಳಗುವುದೊಳಿತಕ್ಕು | ಕಲಹ ಗೈಯದಿರು ಜೋಕೆ || ೨ || ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನು ಹಿಂದೆ
 | ಯುದ್ಧದಿ ಕೊಂದು | ದನ್ನೀಗ ನೀನೊರೆದೆ || ಹೆಣ್ಣಿನ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ | ಕಣ್ಣು
 ಕಾಣಿಸದೀಗ | ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡಿಸುವೆ || ೩ || ಕೇಳಿ ವಿಹುಂಡ ಬಲು | ಬಾಣವನೆಚ್ಚ |
 ಸೀಳಿ ನಹುಷನೆಸಲು || ಮಿಂಗಳ ಗದೆಯೊಳಿಟ್ಟು | ತಾಳಿ ಮೂರ್ಛೆಯನೆದ್ದು | ಕಾಳಗ
 ಕೊಡು ಎಂದನು || ೪ ||

ಕಂದ

ಕರದಿಂ ತೋರುವೆನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸುತ ಶಕ್ತ ಸ್ತವಂ ಬಿಡಲು ಖಳನೊರಗಲ್ || ಪರಿಕಿಸಿ
 ಸುಂದರಿ ನಹುಷಂ | ಗೆರಗುತ ವಯ್ಯಾರ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಿಂತೆಂದಳ್ || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿ

ಸುಲಲಿತ ರೂಪ ಕೋಮಲಗಾತ್ರ | ಪುಣ್ಯ | ಫಲಗಳಿಂದಲಿ ದೊರಕಿದೆ ಮಾತ್ರ || ಪ
 || ಕಮಲನಯನ ಚಂಪಕನಾಸ | ನೀಡು | ವಿಮಲಹೃದಯ ತವ ಕರುಣಾರಸ ||
 ಮಮ ಮನ ಸೋತುದೀಕ್ಷಿಸು ಮಾನ | ಪ್ರಾಣ ರಮಣನೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿಹೆ ನಿನ್ನ ||
 ೧ ||

ಆನಂದಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ಏನನುಸುರುವೆನು | ಈ ವಿಷಯಕಿ | ನ್ನೇನನುಸುರುವೆನು || ಪ || ಕಾನನಕ್ಕೆತಂದ
 ಬೇಟೆಗೆ | ದಾನವನ ದುಷ್ಟತಿಯ ಸೈರಿಸ | ದಾನು ಧರ್ಮವ ಕಾಯ್ದೆನಲ್ಲದೆ |
 ಮಾನಿನಿಯೆ ನಿನ್ನಾಸೆಗಲ್ಲವು || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿ

ಆಸೆಯಿಂ ಬರದಿರಲೇನಾಯ್ತು | ಎನ್ನ | ನೀ ಸಮಯದಿ ಬಿಡಲಿರ ಹೋಯ್ತು || ಆ
 ಸರಸಿಜನ ಸಂಕಲ್ಪದಲಿ | ಬಂದೆ | ನೀ ಸುಧಾಕರಮುಖ ವಹಿಲದಲಿ || ೧ ||

ಆನಂದಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ಚಂದನಗಂಧಿನಿಯೆ | ಪಟ್ಟಣದೊಳು | ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳರಿಯೆ || ಮುಂದೆ ವೈವಾಹವನು
ಗೈಸುವ | ದಿಂದನುಜ್ಞೆಯೆ ಪೊಂದದಾಮನು | ಬಂದ ತೆರ ಗೈಯುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ |
ಸುಂದರಾಂಗಿಯೆ ಸಾಕು ಬಿಡು ಬಿಡು || ೧ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿ

ಶರಣು ಪೊಕ್ಕರನು ರಕ್ಷಿಪ ಧರ್ಮ | ಕ್ಷತ್ರಿ | ಯರಿಗಿರಲೆಂತು ತೊರೆವ ಕರ್ಮ ||
ಸರಿಯೆಂತು ಓಪಳ ತ್ಯಜಿಸುವುದು | ನಾಥ | ಚರಣಕೆರಗುವೆನು ಸಲಹುವುದು ||೧||

ಆನಂದಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ಕಂತುವಿನರಗಿಣಿಯೆ | ಸೌದಾಮಿನಿ | ಯಂತೆ ಪೊಳೆವ ಬಾಲೆಯೆ || ಕಾಂತೆ ವಿಧಿವಶವೆಂತೊ
ತಿಳಿಯದು | ದಂತಿಗಾಮಿನಿ ಬೆದರಬೇಡೆಲೆ | ಚಿಂತಿತವ ಪಿತಗೊರೆವೆ ಜೊತೆಯಲಿ |
ಸಂತಸದಿ ಬಾ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ವ್ರತಿಗಳಿರ ಕೇಳಿರ ನಹುಷನಿಂ | ತತಿಮಧುರವಚನದಲಿ ಸಂತೈ | ಸುತಿರೆ ಇತ್ತ
ವಿಹುಂಡನೆಚ್ಚರ್ತೆದ್ದು ಬರಲಾಗ || ದಿತಿಜ ನಿಲ್ಲೆನುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಪೊ |
ಯ್ತಿಶರಾಳೆಯೊಳೆಚ್ಚಡದ ತರಿ | ದತುಲ ಮೋಹನ ಶರದಿ ಮಲಗಿಸುತೆಂದ
ಸುಂದರಿಗೆ||೧||

ಕಾಂಬೋಧಿ ರ್ಘುಪೆ

ಧುರದಿರವಶೋಕಸುಂ | ದರಿಯೆ ಗುಣಮಂದಿರೆಯೆ | ಪರಿಕಿಸಿದೆಯೆನೆ ವಿಕ್ರಮವ ||
ಹರಿಹರಾದಿಗಳಡ್ಡ | ಬರಲಂಜೆ ಯೌವನೈ | ಶ್ವರ್ಯ ಸುಂದರ ರೂಪನಿಹೆನು || ೧
|| ಕುಲವ ಶೋಧಿಸೆ ಮೌನಿ | ತಿಲಕ ಕಶ್ಯಪನಾದಿ ಬಲವ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆಯೆ ||
ಭಲವನಿದರಂತೆ ನಾ | ತೊಲಗಿಸೆನು ಮನದ ಚಂ | ಚಲ ಬೇಡ ಬಾರೆನ್ನ ರಮಣಿ ||೨||
ದುಷ್ಟ ದೂರದಿ ನಿಲ್ಲು | ಮುಟ್ಟದಿರನಾಥರನು | ದಿಟ್ಟಿಸುವ ದೇವನಿಹನರಿಯೆ || ಎಷ್ಟು
ಬಲವಿರೆ ದೈವ | ದಿಷ್ಟು ಬಲಕೇಣೆಯೆ ಮೃತಿ | ಕಟ್ಟು ಸೆರಗಲಿ ಗಂಟ ನಿನಗೆ || ೩ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಮರಣಕೆ ಭಯ ಪಡೆನು | ಎಂದಾ | ದರು ಪೋಗುವುದು ತನು || ಸ್ಮರಕದನವ ನಿ
| ನ್ನರಕದಿ ಗೈದೀ | ಹರಣವು ಪೋದರೆ | ಮರುಗೆನು ನಿಶ್ಚಯ || ೧ || ತರುಣಿಯೆ

ಕೊನೆಗೊಂದು | ಗುಟ್ಟಿನ | ಪರಿಯುಸುರುವೆನೊಂದು || ಪರಿಣಯ ಕಾರ್ಯ | ಕ್ಕರೆ
 ಬೀಳಲಿ ಸ್ಮರ | ಶರದುರಿಯಂ ಪರಿ | ಹರಿಸೀಗೈದುವೆ || ೨ || ಆಸೆಯು ಬಲು ದುಃಖ
 | ಜಗದಿ ನಿ ರಾಸೆಯು ಪರಮಸುಖ || ದೋಷಿಯೆ ತೊಲಗಿಂ | ಬಾ ಸಮಯ
 ನಹುಷ | ಕೇಸರಿಯಂತೆ | ದ್ವಾಶರಗಂದನು || ೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಪರವಧುವನಪಹರಿಸಲಿಚ್ಛಿಪ | ದುರುಳ ನೀ ಬೇರರಿತರಿಂಗಲೆ | ಕುರುಹದೇಕಟ್ಟುವೆನು
 ಹುಂಡನ | ಸರಿಸಕಿಂದು || ೧ || ಕುನ್ನಿ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚೆಲೊ ಬಡವೆ ಪರ |
 ಕನೈಯೆಂದಿನ್ನೊರೆದರಾಗದು | ಮುನ್ನನಗ್ಗಿ ಕ ಲಗ್ನವಿಲ್ಲಿವ | ಳನ್ನೊಲಿಸುವೆ|| ೨ ||
 ಒಪ್ಪದಿರಲವಳನ್ಯ ಕುವರಿಯ | ತಪ್ಪದೊಲಿಸಲ್ಲದಿರೆ ನಿನ್ನ | ನ್ನಪ್ಪಳಿಸುತಂತಕನಿಗೀಕ್ಷಣ
 | ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು || ೩ || ಜಲಧಿಜೀವನಕಾರದಪ್ಪಣೆ | ತೊಲಗು ತೊಲಗಂದೆಚ್ಚಡೆಚ್ಚನು
 | ಕೊಳುಗುಳದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಹುಷನು | ಕಳವಳಿಸಿದ || ೪ ||

ದೇಶಿ ಏಕ

ಎಷ್ಟು ವಿಧದಾಯುಧವ ಶರವ | ಪೊಡೆದೆ ನಾನು || ಸೂತ | ನಷ್ಟವಾದರೆಸಗಿಧುರವ
 | ಗೈದೆನಿನ್ನು || ೧ || ಧಾತನೊಲುಮೆ ಸುರರ ಸಖ್ಯ | ಏನಿದೇನು || ಪೋಪ | ಮಾತು
 ಮೌನಿ ವಿದ್ಯೆ ಮುಖ್ಯ || ಏನಿದೇನು || ೨ || ಪರ್ಮೆಯಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲ | ನೋಡು
 ನೋಡು || ನಿನ್ನ | ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯಿದಲ್ಲ | ನೋಡು ನೋಡು||೩ || ಆರು
 ಕಾಯ್ದರೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ | ದೇವ ದೇವ || ಹಿಂದೆ | ತೋರಿದಂಥ ಸತ್ತವೆಲ್ಲಿ | ದೇವ ದೇವ ||
 ೪||

ಭಾಮಿನಿ

ಹಲವು ಪರಿಯನ್ನಿಂತೆಣಿಸಿ ಜಯ | ಲಲನೆಗೋಸುಗ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ | ಲೊಲಿದು
 ನಾರದ ಬಂದು ನಹುಷಂಗೆಂದ ವರದಿರವ || ಒಲಿದು ನುತಿಸೈ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಗ |
 ಳೊಳಗೆ ಮಾಯೆಯ ಜಯವ ಹೊಂದುವೆ | ಸುಲಭದಿಂದೆನುತ್ತೈದೆ ನಾರಾಯಣಿಯ
 ನುತಿಸಿದನು||೧||

ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟ

ನಾರಾಯಣಿ ಜಯ ಜಯತು | ಭಕ್ತ | ಪಾರಾಯಣಿ ಜಯ | ಕಾಣೆ ನೀ ಹೊರತು
 || ಪ|| ಸೇರಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವನು | ದುಷ್ಟ | ಹಾರಿಣಿ ಜವದಿಂದ ಕಾಪಾಡು ನೀನು ||
 ಅಪ || ಹರಿ ಭೂತನಾಥ ಸ್ವಯಂಭೂ ರೂಪಿಣಿಯೇ | ಪುರಂ | ದರ ವಹ್ನಿ ಕಾಲ
 ಪುಣ್ಯಜನ ವಾರುಣಿಯೇ || ಮರುತ ಕುಬೇರಾರ್ಕ ಶಶಿ ಸ್ತಂದರೂಪೇ | ನಿನ್ನ |
 ಹೊರತುಂಟೆ ಚೇತನ ಮರುಕ ವಿಧೂಪೇ || ೧ || ವೇದಸನ್ನುತೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕಾಗಿ

। ಪುಟ್ಟಿ | ಸಾಧಿಸಿ ನಾನಾವತಾರ ಲೇಸಾಗಿ || ಭೇದ ವಿರೋಧವ ನಾಶ ಮಾಡುತಲಿ |
ರಕ್ಷಿ | ಪಾದಿಮಾಯೆಯೆ ಶಾಂತಿ ನೀಡು ಬಂದಿಲ್ಲಿ || ೨ ||

ಕಂದ

ನಾರಾಯಣಿ ಬೆಡಗಿಂ ಮೈ | ದೋರೆ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ ಪೆಸರಿನೊಳು ನಹುಷಂ ||
ಕಾರಣ ತಿಳುಹಲ್ಪಭಯವ ತೋರಿ ಧನುವಿಡಿದು ವಿಹುಂಡಗಿದಿರಾಂತೆಂದಳ್ || ೧ ||

ಜಂಜೂಟಿ ಅಷ್ಟ

ಕೇಳು ವಿಹುಂಡನೆ ನೀನು | ವ್ಯರ್ಥ | ಹಾಳು ಮಾಡುವೆ ದೇಹವನ್ನು || ಬಾಲೆಯಾಸೆಯ
ಬಿಡು | ತಾಲಯವನು ಸೇರು || ಖೊಳತನದಿಂ ಧರವ ಗೈದರೆ | ಕಾಲನನು
ತೋರಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣ || ೧ || ಕುಡಿ ಮೀಸೆ ತಿರುಹುತ್ತಲೆಂದ | ಸ್ತ್ರೀಯ | ರೊಡನೊಂದು
ಧರ ಬಲು ಚಂದ || ಮಡದಿಯಾಗಿರು ಶಯ್ಯೆ | ಯಡರಿ ಯುದ್ಧವ ಗೈವ ||
ಎಡಬಲವ ಶೋಧಿಸುವ ಸಾಹಸ | ದೃಢ ಭಲವ ನೋಡೆನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ || ೨ || ಸ್ಮರಶರ
ಪೈಶಾಚ ನಿನ್ನ | ಹೊಂದಿ | ಮರುಳು ಗೈಸಿದೆ ಬಿಡಿಸುವೆ ನಾ || ವಿರಚಿಪ ರಣದಿ ಕಂ
| ಧರ ಧರೆಗಿಳುಹುತ್ತ || ಭರದಿ ವೃತ್ಯುವ ಲಗ್ನ ಗೈಸುವೆ | ಪರಿಯ
ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚಡೆಂದನು||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಗಿರಿಜೆ ಶಚಿ ಸು | ಸ್ವರೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ | ಯುರಗಸತಿ
ಮೇನಕೆ ಘೃತಾಚ್ಯುಂಜಿಕೆ ವೃಕಸ್ಥೆ ರತಿ || ಸುರಪಸುತೆ ವಿಶ್ವಾಜಿ ರೋಹಿಣಿ | ಯರ
ಮಿಗಿಲು ಸೌಂದರ್ಯಲಕ್ಷಣ | ಕರಭರಿತೆ ಕೊಲಲಾಸೆಯಪ್ಪುದು ಗೆಲಲು ಫಲವೇನು||೧||

ಭೈರವಿ ಮುಟ್ಟಿ

ಸಮರದಾಸೆ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ | ಗೈಯಬೇಡ | ಕಮಲಮುಖಿಯಶೋಕಸುಂದರಿ ||
ಅಮಮ ಸಾವಿರಾರು ಸುಳ್ಳು | ಕ್ರಮದಿ ಪೇಳಿ ಲಗ್ನ ಗೈಸ | ಲಮಿತಪುಣ್ಯ ಮಿಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು
ತುಮುಲ ಗೈದರಳಿಯುವೀಗೆ || ೧ || ಬರಿದೆ ಬೊಗುಳಬೇಡ ಯುದ್ಧದಿ | ಸಾಯುವಾತೆ
ನಿರುವೆ ಎಂದು ಪೊಯ್ದಳಿಬ್ಬದಿ || ವರಕೃಶಾನು ತಿಮಿರ ಶೈಲ | ಮರುತ ವಜ್ರ ಶಕ್ತಿ
ಸರ್ಪ | ತರಣಿ ಖಡ್ಗ ದಂಡ ಗದೆಯ | ಕರದಿ ಪಿಡಿದು ತರಿದನಂದು || ೨ || ಶೂಲ
ಬಿಡಲು ಮೂರ್ಛೆ ಹೊಂದುತ | ಎದ್ದು ಬರಲು | ಕಾಲಚಕ್ರ ಬಿಡಲು ಸುಳಿಯುತ ||
ಬಾಲೆಯೆಡೆಗೆ ಬರಲು ಕಂಡು | ತಾಳುತಚ್ಚರಿಯವನಂದು | ಮೂಲ
ತಿಳಿದಳಾಯುಧದೊಳು | ಖೊಳ ಸಾಯನೆಂಬ ವಿಧಿಯ || ೩ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಆದಿಮಾಯೆಯು | ಘೋರರೂಪವನಾಂತು || ಐದೆ ಖಳ ನೋಡಲ್ವೆ ಬೆರಸಿದ | ಳಾ
ದನುಜನನು ರೋಷದಿ||೧ || ಎತ್ತ ಪೋದರು | ಮಾಯೆಯ ಗೆಲುವೆನೆ || ನುತ್ತ
ಬಿದ್ದನು ಎತ್ತಿ ತಿರುತಿರು | ಹುತ್ತ ಬಡಿದಳು ಪೃಥ್ವಿಗೆ || ೨ || ಕಾರಿತಂಜಲ |
ನದಿಯಂತೈದಲು ಪರಿ | ವಾರ ಶಾಕಿನಿ ಗಣಗಳೋಕುಳಿ | ಸೇರಿ ಶಿರ ಚಂಡಾಡಲು
|| ೩ || ಪರಿಯ ನೋಡಿದ | ರರರೆ ಕಂಬದಿ ಬಂದ || ನರಹರಿಯೆ ಇವಳೆಂಬ
ಪರಿಯಿಂ | ದಿರೆ ನುತಿಸಿದರು ದೈನ್ಯದಿ || ೪ || ಕೋಪ ನೀಗಲ್ವೆ ರೂಪ ಸುಂದರಮಾಗೆ
|| ಈ ಪತಿವ್ರತೆ ಗೂಡಿ ಸುಖ ಸಂ | ಲಾಪದಿಂದಿಹುದೆಂದಳು || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎರಗಿ ನಹುಷನು ಪೇಳ್ವ ದೇವಿಗೆ | ಪುರದಿ ಪಿತೃಮಾತೆಯರನುಜ್ಞೆಯು | ಧರಿಸಿ
ಪರಿಣಯ ಮಾಡಿಕೊಂಬುವೆನೆನಲು ಕುಜಜಾತೆ || ಹರಗಿರಿಜೆಯರ ಸ್ಮರಿಸೆ ಗುಹ
ಗಣ | ಪರ ಪ್ರಮಥ ಪಾರಿಷದ ಚಂಡಿಲಿ ಶ್ವರ ಮಹಾಕಾಳಾಖ್ಯ ಭೈರವ ಭೃಂಗಿ ಜೊತೆ
ಪೊರಟ||೧||

ವಾರ್ಧಕ

ವರವೃಷಭವನ್ನೇರಿ ಪರಿವಾರಮಂ ಸೇರಿ | ಹರಿತಂದಶೋಕಸುಂದರಿಯ ತಳ್ಳಿಸೆ
ವಸುಂ | ಧರೆಯಾಣ್ಯಸಂಭೂತನೆರಗಿ ನುತಿಸಲು ಭೂತವರ ನಹುಷನವರ ಕಂಡು ||
ಕರದಿಂದ ತಡವರಿಸಿ ಕರೆದೆಲ್ಲರಂ ವೆರಸಿ | ಬರಲು ಮಾಹೀಷ್ಮತಿಗೆ ಪುರವ ಶೃಂಗರಿಸಿ
ಮಿಗೆ | ಪರಿಣಯವ ಶಂಕರೀಹರ ನೃಪತಿಗೈದರೀ ಪರಿಯೊಳೆತ್ತಿದರಾರತಿ || ೧ ||

ಸಾವೇರಿ ತ್ರಿವುಡೆ

ಮಂಗಲಾರತಿ ಎತ್ತಿರೆ | ವಧುವರರೀಗೆ | ಮಂಗಲಾರತಿ ಎತ್ತಿರೇ || ಪ || ಮಂಗಲಾರತಿ
ಎತ್ತಿರೇ ಭೂ | ಮ್ಯಂಗನೋದ್ಭವಜಾತೆ ನಹುಷಂ | ಗಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರು ಸುತೋಷದಿ
| ರಂಗು ಮಾಣಿಕ ಮೂರುತಿಗಳೊಳು || ಅಪ || ಧೀರ ನಹುಷನಿಗಾಗ | ಸುಂದರಿಯನ್ನು
ಧಾರೆಯನೆರೆದನಾಗ || ಧಾರಿ ಸುಕೃತಗಳೆಂತುಟೋ ಬೃಂ | ದಾರಕರ ಸಖಿಚರಭವೆ
ಶೃಂ | ಗಾರೆ ಪುಣ್ಯಾಂಬುನಿಧಿ ಸುಂದರ | ಮೂರುತಿಗೆ ಜಯವೆಂದು ಕುಶಲದಿ ||೧||
ಗಿರಿಜೆ ಶಂಕರರನಂದು | ದಕ್ಷಿಣದಿ ಕು | ಳೈರಿಸಿ ಪಾಡುತ ನಲಿದು || ಹರಳಿನಾರತಿಯನ್ನು
ಪಿಡಿಯುತ | ಹರಿಣನಯನೆಯರೀರ್ವರೇಳುತ | ಹರಿಧರಗು ಹರಿವೇಣಿಗೊರಿಗು |
ಹರಿಯರಿಯ ಹರಿಸಿದಗೆ ಸುದತಿಗೆ || ೨ || ಭೇರಿ ತಂಬಟೆ ಕಹಳಾ | ವಾದ್ಯಗಳೆಲ್ಲ |
ಭೋರಿಡುತಿರೆ ಬಹಳ || ಹೀರಧರ ಪೂಮಳೆಯ ಕರೆಯಲು | ವಾರನಾರಿಯರೆಲ್ಲ
ನರ್ತಿಸೆ | ಸಾರಸಾನನೆ ಸೋಮಮತಿ ಮುದ | ವಾರಿಧಿಯೊಳಾಡುತಿರೆ ನಗುತಲಿ||೩||

ವಾರ್ಧಕ

ಕುಲಪುರೋಹಿತ ಧೌಮ್ಯರಿಷ್ಠದಂತೆಲ್ಲವಂ | ಸಲಿಸುತಾಯುರ್ಭೂ ಪನೂಟದಕ್ಷಿಣೆಯುಚಿತ
ಗಳೊಳು ಸರ್ವರ ದಣಿಸಿ ತ್ರೈಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಂದು ಮೆಹರರ್ಗರಗುತೆಂದ || ಒಲಿದು
ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ನೀಡೆನ್ನ ಪುರಪ್ರಾಣಿ | ಗಳಿಗೆನಲ್ಕಿಹ ಸುಖವನುಂಡು ಬಹುದೆಂದು
ಮಂ | ಗಳೆಯುಗ್ರಮಾಯೆ ದಳ ತೆರಳಲಮರೇಂದ್ರನಂತವನೀಶ ಮೆರೆದಿದರ್ನು ||೧||

ದ್ವಿಪದಿ

ಇಂತು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಯಾಜ್ಞಿಕರಿಂಗೆ ಸೂತ | ಸಂತಸದೊಳೊರೆದುದನ್ನಿಂದಿಂತು ಸೀತಾ||೧||
ರಾಮಶಿಕ್ಷಕನಾತ್ಮಭವ ಕಮಲಮಿತ್ರ | ರಾಮನನುಜಾಖ್ಯಾಶ್ವಲಾಯನ ಸುಸೂತ್ರ || ೨||
ಕಾಶ್ಯಪೀದೇವ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರದವನು | ಕಾಶ್ಯಪೀಶನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಗೈದಿಹನು || ೩||
“ಕೊ”ಡಸೆ ಬುಡ ಗಿ”ರಿ”ಜೆ ನಡು ಗಂ”ಗೆ” ತುದಿ ನೋಡೆ | ಒಡನೂರ ಪೆಸರಕ್ಕರದ
ಸಂಜ್ಞೆ ಕೂಡೆ || ೪ || ಮಸದೇಕ ಶಕ ಶಾಲಿವಾಹ ನಂದನದ|| ವೃಷಭಸಿತ ಜ್ಯೇಷ್ಠ
ಶಿವಸುತನ ವಾಸರದ || ೫ || ಬೆನಕ ತಿಥಿ ಪಂಚಾಸ್ಯ ಲಗ್ನಕಿದು ಗೈದು | ವನಜಮುಖಿ
ಶಾರದೆಯ ದಯದಿ ಮುಗಿದಿಹುದು ||೬|| ಪ್ರಾಸ ಗಣ ಲಯ ಮಾತ್ರ ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹವಾ
ದೋಷ ಹದಿನೆಂಟು ಶಬ್ದಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹವ || ೭ || ಅರಿಯೆ ಹರಿಚರಿತೆಯೆಂದೋದಿ
ಪ್ರಕಟಿಪುದು | ಇರೆ ವಿಷಮ ತಿದ್ದಿ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಮನ್ನಿಸುವುದು || ೮ ||

ಸುರಟಿ ಆದಿ

ಮಂಗಲ ಜಯ ಜಯತು | ಸತತಂ | ಮಂಗಲ ಜಯ ಜಯತು || ಪ || ಮಂಗಲ
ಗಣಪಗೆ | ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಗೆ | ರಂಗಗುಮೆಗೆ ತಿಮಿ | ರಂಗಳ ಹರಿಪಗೆ || ಅಪ ||
ಮಂಗಲ ಶರಜನಿಗೆ | ಭೂಮಿಜೆ | ಗುಂಗುರವಿತ್ತವಗೆ || ಅಂಗಜನಿಗೆ ವಿ | ಶ್ವಂಗಳ
ಸೃಜಿಪನಿ | ಗಂಗೋಪಾಂಗದಿ | ಕಂಗಳು ತೋರ್ಪಗೆ || ೧ || ಹರಫಾಲಾಶ್ರಿತಗೆ |
ಯಮನಿಗೆ | ನಿಖುತಿಗೆ ವರುಣನಿಗೆ || ಮರುತಗೆ ಕಿನ್ನರ | ರರಸಗೆ ಪರಮೇ | ಶ್ವರನಿಗೆ
ತರಣಿಗೆ | ಶರಧಿಯ ತರಳಗೆ || ೨ || ಕುಜ ಬುಧ ಗುರುಗಳಿಗೆ | ಸಿತ ಶನಿ |
ರಜನೀಚರರಿಂಗೆ || ಅಜನರಸಿಗೆ ಸರ | ಸಿಜ ನಿಜ ಸದನಗೆ | ಕುಜನರ ಕೊಲ್ಲುವ |
ಗಜರಿಪುಗಮನೆಗೆ ||೩|| ||೧೭೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಎರಡಕ್ಕಂ ಪದ ೩೭೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಂ ಮಹಾ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಸಿಂಧು ಪ್ರಾಕ್ಷೀರ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಜಿಲ್ಲೆ | ಕುಂದಪುರ ತಾಲೋಕು ನಂಬ್ರ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟಿ|
ಕೊಂದಿರುವ ಕೊರಿಗೆ ಗ್ರಾಮದೋಳೀರ್ದ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣೋಪಾಧ್ಯಾಯನು ||

ಬಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಳಿಹ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಸಂಘ | ದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದಿದರ
ಪ್ರತಿ | ಯೊಂದ ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಪಿಳ್ಳೆ ಸ್ವೀಟಿಗೋರ್ಮದ್ರಾಸೆಂಟಕಿತ್ತೀರ್ಪನು ||

ಕಂದ

ಸಾವಿರ ಸನ್ನೊಂಬೈನೂ | ರೈವತ್ತೂರನೆ ಜುಲಾಯಿ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಂ || ನಾ ವಿವರಿಸಿ ಕೃತಿ
ಬರೆದುಂ | ಕೋವಿದರೀಕ್ಷಿಸುವರೆಂದಿದಂ ಕಳುಹಿರ್ಪೆಂ ||

ರಚನೆ ೧೯೫೨.

ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು ೨೦.೨.೧೯೫೩.

*****-N -*****

Blank

ಮೋಹಿನೀಕಲಾವಿಲಾಸ

Blank

ಮೋಹಿನೀಕಲಾವಿಲಾಸ

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಜನನ. ಅವಳ ಜನ್ಮಕುಂಡಲಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಜಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಜನವಶೀಕರಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಫಲಿತದಿಂದ ಆಘಾತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, ಅವಳನ್ನು ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿಡಲು ದಂಡಧರನಾದ ಯಮನೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಯಮನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ - ಅವಳ ಜಾತಕಗುಣವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿ, ವಿವಾಹಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ವಿಲಕ್ಷಣರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತುದಿಗಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡ ಮೋಹಿನಿ ಅಂದೇ ಅವನಿಗೆ ಮನಸೋಲುತ್ಪಾಳೆ. ಯಮನು ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೊರಳ ಪದಕದಲ್ಲಿ ಅಡಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ರಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಮನ ಈ ನಿಷ್ಠೆಮವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಮೋಹಿನಿ ಬೇಸತ್ತು, ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಯಮನ ನಿಂದ್ರಾವಸರದಲ್ಲಿ ಮೋಹಿನಿಯು ಅಗ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇಹಕಾಮನೆಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಯಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಸಂಭ್ರಮ. ನೆರೆದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ವಿತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಷಣ್ಮುಖನು ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಿ ವೀಳೆಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈಕೆ ಎಂಬ ಯಮಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಷಣ್ಮುಖನು ಮೋಹಿನಿಗೊಂದು, ಅಗ್ನಿಗೊಂದು, ಗರ್ಭಗತವಾದ ಶಿಶುವಿಗೊಂದು ಅಂತ ಸ್ಫೋಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಮಾನಿತನಾದ ಯಮ ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ಥಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಯಮನ ಮುಂದೆ ಮೋಹಿನಿಯು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಯಮನಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ಭೀಕರ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಜ್ಯವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೋಹಿನಿಯ ಅನುಲ್ಲಂಘ್ಯವಾದ ಹುಟ್ಟುಗುಣಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ ಅವಳು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಾಗಿಯೂ, ಜಾರತನದ ಅಗ್ನಿಯು ಸುಣ್ಣವಾಗಿಯೂ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಲಿ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಕೇಸನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಿಮಶೈಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ವಿಪರೀತ ನೆಗೆಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾರದನು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಣಗಾನಮಾಡಿ ಒಂದೆಸಳು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಶಿವನ ಮೂಗಿನ ಹೆದ್ದಾರಿ ತೆರೆಯಲು,

ಪೀಡಾಮುಕ್ತನಾದ ಪರಮೇಶನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೀಡಿ ಗಾಂಜ ನಸ್ಯಾದಿಗಳ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ನಾನಾರೂಪಗಳ ನಿರ್ವಾಣ-ಸೇವನೆಯ ಬಣ್ಣನೆಯಿಂದ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಪಾತ್ರವಿವರ

ಬ್ರಹ್ಮಾ

ಯಮ

ಚಾರಕ

ಇಂದ್ರ

ಬೃಹಸ್ಪತಿ

ವಿಷ್ಣು

ಅಗ್ನಿ

ಷಣ್ಮುಖಿ

ಶಿವ

ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ

ದೂತರು

ವಾಯು

ನೀಲ

ನಾರದ

ಮೋಹಿನೀಕಲಾವಿಲಾಸ

ನಾಟ ರೂಪೆ

ಶರಣು ಶಂಕರಪುತ್ರ | ಸುರರ ಸನ್ನುತಿಪಾತ್ರ | ಶರಣು ಸುಂದರಗಾತ್ರ | ಪರತರ ಪವಿತ್ರ
|| ಜಯ ಜಯತು ಜಯತು ||೧|| ಕುಂಜರಗ್ರೀವರಿಪು | ಭಂಜನನೆ ವರದಾತ |
ಮಂಜುಳಾಕಾರ ಮತಿ | ರಂಜನನೆ ದೇವ || ೨ || ನಿರತ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ |
ದರುಶನಂಗಳನಿತ್ತು | ಪೊರೆ ನಂಬಿದವರನ್ನು | ಹರಸು ಹರಸುತನೆ || ೩ || ಇಲಿಯ
ವಾಹನದಿಂದ | ಚಲಿಸಿ ಗುಡ್ಡಟ್ಟಿನಲಿ | ನೆಲೆಸಿರುವ ಗಣಪತಿಯೆ | ತಲೆ ಬಾಗಿ
ನಮಿಸೆ||೪||

ವಾರ್ಧಕ

ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿಯ ಪಾದಪದ್ಮವ ನೆನೆದು | ತಾಮರಸಪೀಠನರ್ಧಾಂಗಿ ವಾಣಿಗೆ
ಮಣಿದು | ಕಾಮಪಿತನಡಿಗರೆಗೆ ಸೋಮಶೇಖರದೇವನಂ ಮುದದೊಳಚಿಸುತಲಿ ||
ಧೂಮಪತ್ರೆಯ ಕತೆಯ ಸಂಕ್ಷೇಪಮಾತ್ರದಿಂ | ನಾ ಮುದದೊಳೊರೆವೆ ಕನ್ನಡ
ಭಾಷೆಯಿಂದಧಿಕ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸರ್ವಜನರಾಲಿಸುತಲೀ ಕವಿಯ ನಾಮಮಂ
ಮೆರೆಯಿಸುವುದು ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ತ್ರೈ | ಮೂರ್ತಿಗಳ ಗಂಭೀರಗುಣವನು | ಕೀರ್ತಿಸುತ
ತತ್ವತಿಯರಿಂಗಭಿನಮಿಸೆ ವಿನಯದಲಿ || ಅರ್ತಿಯಿಂ ಪರಿಹರಿಪ ತೆರದಿ ವಿ | ಕರ್ತನಾದಿ
ನವಗ್ರಹಂಗಳ | ಗರ್ಭಿಯಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ನುತಿಸುವೆ ಮರುತಸಂಭವನ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟ

ಅಜನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ | ಭಜಕ ಸುಪೋಷಿಣಿ | ಶಾರದಾಂಬ || ತಾಯೆ | ಭಜಿಸುವೆ ನಾ
ನಿನ್ನ | ನಿಜವಾಗಿ ಸಲಹೆನ್ನ | ಶಾರದಾಂಬ || ೧ || ವನರುಹಮಂಡಿತೆ ಕನಕವಿಭೂಷಿತೆ
ಶಾರದಾಂಬ || ಎನ್ನ | ಮನಸಿನ ದೋಷವ ಹನನವ ಗೈಯವ್ವ | ಶಾರದಾಂಬ ||೨||
ಬಾಲಾರ್ಕ ತೇಜಳೆ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರ್ಪಳೆ | ಶಾರದಾಂಬ || ಬೇಗ | ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನು

ಮಾತೆ ಶೀಲೆ ಸುಮತಿದಾತೆ | ಶಾರದಾಂಬ || ೩ || ವೀಣಾಪುಸ್ತಕಪಾಣಿ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಣಿ
 | ಶಾರದಾಂಬ || ಗುಣ | ಶ್ರೇಣಿಯೆನ್ನೊಳು ನೀ ಸುಜ್ಞಾನವ ಕರುಣಿಸು| ಶಾರದಾಂಬ
 || ೪ || ನೀಲಕಂಧರವಾಹೆ ನೀಲಶಿರೋರುಹೆ | ಶಾರದಾಂಬ || ಎನ್ನ | ನಾಲಿಗೆಯೊಳು
 ಬಂದು ನೆಲಸೀಗ ಗುಣಸಿಂಧು | ಶಾರದಾಂಬ || ೪ ||

ದ್ವಿಪದಿ

ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂಘ್ರಿಯುಗೃವನು || ಬಾದರಾಯಣ ಮುಖ್ಯ ಕವಿಸಮೂಹವನು||೧||
 ಸಾದರದಿ ವಂದಿಸುವೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವ || ಮೋದದಿಂ ಬೇಡುವೆನು ಗುರುವಿನಭಿಮತವ||೨||
 ಹಿರಿಯರಪ್ಪಣೆಗಳನು ಶಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ || ತರಳಬುದ್ಧಿಯೊಳಿದನು ಹರಿಹರರ
 ಭಜಿಸಿ || ೩ || ಸೃಜಿಸುವೆನು ನಾನಿದರ ಲಕ್ಷಣವನರಿಯೆ || ಸುಜನರಿದ ತಿದ್ದಿ
 ಮೆರೆಸುವುದು ಜಗವರಿಯೆ || ೪ ||

ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಶೌನಕಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನೈಮಿಷ | ಕಾನನದಿ ತಪವಾಚರಿಸುತಿರೆ | ಕಾಣಿಸಿತು
 ಮುನಿಯೋರ್ವನಿಗೆ ನ | ವೀನವಾಗಿಹ ಬಾಧೆಯು || ೧ || ಆತುರದಿ ಕೇಳಿದನು
 ಸೂತನ | ಕಾತರಿಸಿದನು ಶೀತರೋಗದೊ | ಳೇ ತೆರಾದುದು ಎನ್ನ
 ಬಾಳ್ವೆಯು| ಏತರದ ಉಪಶಮನವು ||೨|| ಎಂಬ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ |
 ಹಂಬಲಿಸಿ ತಾನೆಂದ ಪೂರ್ವದಿ | ಶಂಭುವಿಂಗೀ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಿರ |
 ಲಂಬುಜೋದ್ಭವತನುಜನು || ೩ || ತಂದು ಒಂದೌಷಧವನಿತ್ತಿರು | ವಂದವನು ನೀ
 ಲಾಲಿಸೆನ್ನುತ | ಇಂದಿರೇಶನ ಪದವ ಸ್ಮರಿಸು ತ್ತೆಂದನೀ ಕೌತುಕವನು || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸದಿ ಮುದ | ದಿಂದ ಜನಿಸಿದಳೋರ್ವ ಸುತೆಯವ | ಳಂದವನು
 ನೋಡುತ್ತ ಮೋಹಿನಿಯೆಂದು ಪೆಸರಿಟ್ಟು || ನಂದನೆಯು ಪುಟ್ಟಿರುವ ಲಗ್ನವ |
 ಚಂದದಿಂ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪದ | ರಿಂದ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಳಾಗುವಳೆಂದು ವ್ಯಥಿಸುತಿರೆ ||

ಕಂದ

ಹಿತದಿಂ ಲಾಲಿಪುದೆಲ್ಲರು | ಸತತವು ವಿಧಿ ದುಗುಡದೊಳರೆ ಮೋಹಿನಿಯತ್ತಂ ||
 ಸಿತಪಕ್ಷದಿ ಋಷಿ ಅತ್ರಿಯ | ಸುತನಂದದಿ ಶೋಭಿಸುತಲಿ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೈದಲ್ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಬಾಲ್ಯದೊಳಾಕುವರಿ | ಬೆಳೆದಳು | ಲೀಲೆಗಳನು ತೋರಿ || ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯು ತಾ ಕಾಲ
ಕಾಲದಲಿ | ಜ್ವಾಲನ ಪಿಡಿಯಲು ನಾಲಿಕ್ಕುವಳ್ಳೆ || ೧ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ಭರದಿ | ಸಾರುತಾ
ವಾರಿಯ ಬಳಿಗೈದಿ || ಸೇರಿಸಿ ಕರಗಳ ಹಾರಿಸಿ ಜಲವನು | ಭೂರಿ
ತೋಷದೊಳಗಿರುತಿರಲಿನಿತು || ೨ || ಕೆಲವು ದಿನವು ಕಳೆಯೆ | ತರುಣಿಯು |
ನಲಿಯುತ ಮುಂಬರಿಯೆ || ಫಲವಿನ್ನನುತಲಿ ತೊಲಗಿತು ಬಾಲ್ಯವು | ಲಲನೆಗೆ
ಯಾವನ ತಲೆಯನು ತೋರಿತು || ೩ || ಸೀರೆ ನೆರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ | ಮರೆದಳು | ಭೂರಿ
ಹರುಷದಲ್ಲಿ || ತೋರದ ತಿಲಕವು ಓರೆಯ ಬೈತಲೆ | ಹಾರಿಸಿ ಕಣ್ಣನು ಸೂರೆ
ಮಾಡುವಳು || ೪ || ಇಂದ್ರಸಭೆಯೊಳೆಸೆವ | ಗಣಿಕೆಯ | ರಂದದಿ ರಂಜಿಸುವ ||
ಚಂದದೊಳಿರಲರವಿಂದಾಸ್ತ್ರನ ಹತಿ | ಯಿಂದಲಿ ಬಹುಪರಿ ನೊಂದಳಲುತಿರೆ || ೫ ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಅಷ್ಟ

ಎಂಥಾ ಮಗಳೆನಗಾದಳು | ಇವ | ಳಂಥ ಹೆಮ್ಮೆಗಳಿಲ್ಲೀರೇಳು ಲೋಕದೊಳು ||
ಗಂಡಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡ್ಯಾಳೂ | ಮತ್ತೆ | ಮಿಂಡನ ಸಮಯವ ನೋಡ್ಯಾಳು ||
ವುಂಡೆಯೊಳ್ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೂಡ್ಯಾಳೂ | ಸೇರಿ | ಕೊಂಡು ಸರ್ವರ
ಕೈಯೊಳೋಡ್ಯಾಳೂ||೧|| ಭೂತಳದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕುಣಿವಳು | ನಾನಾ | ಜಾತಿಯೆಂಬಲ
ತಂದು ದಣಿವಳು || ನೀತಿವಂತರನೆಲ್ಲ ಕರೆವಳು | ಅತಿ | ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವರಿಗೆ
ಮಣಿವಳು ||೨|| ವನಿತೆ ಸುತರನೆಲ್ಲ ತೊರೆಸ್ಯಾಳು | ಚಿಕ್ಕ | ತನಯರೆಂದೆನ್ನದೆ
ಒಲಿಸ್ಯಾಳು || ಮನೆಮನೆಗಳನೆಲ್ಲ ತಿರಿಸ್ಯಾಳೂ | ಕಂಡ | ಜನರೊಳು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು
ಕೇಳ್ಯಾಳೂ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ತಲೆಯ ಕಡಿಯಲಿ ಎದೆಯ ಸೀಳಲಿ | ಬಳಿಕ ತೋರಣವನ್ನು ಹಾಕಲಿ | ಬಲು
ಬಿಸಿಲೊಳೊಣಗಿಸಲಿ ಬಿಗಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಂಧಿಸಲಿ || ಹೊಲೆಯರಿಗೆ ಮುಂತಾಗಿ
ಮಾರಲಿ ಕಲಿತ ಚಾಳಿಯ ಸುಟ್ಟರೂ ಬಿಡ | ದೊಲಿಸಿಕೊಂಬಳು ಸರ್ವರನು
ಮೋಹಿನಿಯು ಮೋಹದಲಿ ||

ದೇಶಿ ರೂಪಕ

ಇಂಥಾ ಜಾರಿಣಿಗೆ ತ | ಕ್ಕಂಥ ಪುರುಷನಾರೆಂ | ದಂತರದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ಚಿಂತಿಸುತೆಂದ||೧||
ಅಂತಕನೀಕೆಗೆ | ಕಾಂತನಾದರೆ ಬಲ | ವಂತದಿಂದಾಳ್ವನ | ತ್ಯಂತದಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ೨ ||
ಅಲ್ಲದಿದರ್ ಬೇರೆ | ವಲ್ಲಭನಾಗಲು | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪೋಗಲು | ಗುಲ್ಲು ಮಾಡುವಳು ||
೩ || ಸಾರ್ಥವಾಗದು ಮುಂದೆ | ಧೂರ್ತ ಹೆಣ್ಣಿವಳತಿ | ಚಾರತ್ವದಿಂದಪ | ಕೀರ್ತಿಯ
ತಹಳು || ೪|| ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಕರೆ | ದಾಗೋರ್ವ ಚರನೊಳು | ಬೇಗದೊಳುಸುರಿದ

। ವಾಗೀಶನಂದುಒ||೫ || ತರಣಿಯ ತರುಣಗೀ | ತರುಣಿಯನೀವೆನೀ | ಪರಿಯರುಹುತ
ಬೇಗ ಕರತಹುದೆನಲು|| ೬ || ಅಮಿತ ಸಾಹಸದಿಂದ | ಗಮಿಸಿ ಸಂಯಮಿನಿಗೆ |
ಯಮುನಾಭ್ರಾತನ ಕಾಲ್ಗೆ | ನಮಿಸಿ ಪೇಳಿದನು || ೭ ||

ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟ

ಲಾಲಿಸೈ ತರಣಿಜಾತ | ಪೇಳುವೆ ಮಾತ | ಲಾಲಿಸೈ ನರಕನಾಥ || ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ದೇವ
| ವ್ಯಾಳಶಯನನಾಭಿ | ನಾಳಿಕೋದ್ಭವನು ತಾ | ಪೇಳಿದ ವಚನವ || ೧ || ಮುದದಿಂದ
ಮನಸಿನೊಳು | ಪುಟ್ಟಿರುವಂಥ | ಪದುಮಲೋಚನೆಗೀಗಲು || ಮದುವೆಯ ಸಮಯವು
| ಒದಗಿರುವದರಿಂದ | ಲಧಿಕಸಂತೋಷದಿಂ | ದೀಯುವರ್ತಮಗಂತೆ || ೨ || ಲೋಕಪಾಲರ
ವೆರಸಿ | ನೀವೈತರು | ತಾ ಕನ್ನಿಕೆಯ ವರಿಸಿ || ಯಾಕೆ ಸಂಶಯವಿನ್ನು | ಲೋಕೇಶ
ಪೇಳಿದ | ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯುಂಟೆ | ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಚರನ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ತರಣಿಯ | ತರಳ ಹರುಷದಿ ಶಿರವನೊಲೆವುತ |
ಪರಮವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಪೇಳಿದನೀ ಪರಿಯನರಿಯೆ || ಅರರೆ ಪೆಸರಂ ಕೇಳಿದರೆ ಹ |
ತ್ತಿರಕೆ ಸೇರರು ವಧುಗಳುದಯಕೆ | ಬರುವೆ ಖಂಡಿತವೆನಲು ಪೊಡಮಟ್ಟಿದಿ ವಿಧಿಗೆಂದ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಒಡೆಯ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಯ | ನುಡಿಯಿಂದ ಪೋಗಿ ನಾ | ಬಿಡದೆ ಸೂಚಿಸಲಾತಗೆ ||
ಜಡಜಮಿತ್ರಜ ನಾಳೆ | ಹುಡುಗಿಯ ವರಿಸಲು | ಒಡನೈತಂದಪೆನೆಂದಿಹ || ೧ || ಎಂಬ
ನುಡಿಯ ಕೇಳು | ತಂಬುಜೋದ್ಭವನು ತಾ | ಕಂಬನಿದುಂಬುತೆಂದ || ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿ
ಪರಿಣಯ ಕಾರ್ಯವ | ಮುಂಬರಿಸುವರಿಹರೆ || ೨ || ತರಳನು ಎನಗೋರ್ವನಿರುವ
ಮತ್ತಾತನ | ನರಿಯಲು ಯುಗ ಸಾಲದು || ಹರಿಹರರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆನಗಿಲ್ಲೆಂದು |
ಸ್ಮರಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದಿ || ೩ || ಹರಿಹರರೊಂದಾಗಿ ಬರುವದರಿತು ಬ್ರಹ್ಮ | ಸುರುಚಿರಾಸನವನಿತ್ತು
|| ಕರವ ಮುಗಿದು ನಿಂತು ಪರಮಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ | ಲರುಹಿದನೀ ತೆರದಿ || ೪ ||

ಏಕ

ನಂಬಿಕೊಂಡಿಹೆ ನಾ | ನಂಬುಧಿಶಯನ | ಅಂಬಿಕಾಪ್ತಿಯ ದಿ | ಗಂಬರ ಶಿವನೇ || ಪ
|| ಮಂದರೋದ್ಧರನೆ | ಇಂದುಶೇಖರನೆ || ನಂದಿವಾಹನನೇ | ತಂದೆ ಸಲಹೆನ್ನ || ೧
|| ಬಾಲೇ ಮೋಹಿನಿಗೆ | ಲೀಲೆ ತೋರ್ಪ ಹಾಗೆ || ಕಾಲನಿಗೆ ನೀಗೆ |
ಆಲಯದಾ ಒಳಗೆ||೨|| ಬರುವ ನಾಳಿನಲ್ಲಿ | ತರುವ ದಂಡಿಗಿಲ್ಲಿ || ಪುರವ ನೋಡುವಲ್ಲಿ
| ಸರ್ವಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಿ || ೩ || ಖಂಡಪರಶು ದೇವ | ತೊಂಡರನ್ನು ಕಾವ ||

ಚಂಡಕಿರಣತರುಣ | ತಂಡವನ್ನು ತರುವ || ೪ || ಬಂದಿಹ ದಿಬ್ಬಣವ | ನಂದಗೊಳಿಹ
ತೆರವ || ನಿಂದು ಗೈಯೆ ನಿಮನೆ | ಚಂದದಿಂದ ನೆನೆದೆ|| ೫ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಶರ್ವನು ಪೇಳಿದ ಪೂರ್ವದಿ ದಕ್ಷನಿ ಗರ್ವವ ನಿಲಿಸಿಹೆನು || ಪರ್ವತದೊಳಗಿಹ
ಸರ್ವರ ಕರೆಸುತ | ಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸುವೆನು || ೧ || ಪುರುಷೋತ್ತಮ ತಾನರುಹಿದ
ಸುಮ್ಮನೆ | ಬರಿ ಘೋಷಗಳ್ಯಾಕೆ || ಪರಿಕಿಸಿ ಕಾರ್ಯವ ವಿರಚಿಸೆ ಶೀಘ್ರದಿ |
ಪರಿಣಮಿಸುವುದೈಸೆ||೨|| ಎನುತಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಯ ನೆನೆಯಲ್ಯಾ ಕ್ಷಣ | ಘನಪ್ರೇಮದಿ ಬಂದು
|| ವಿನಯದಿ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿರಲಾತಗೆ | ದನುಜಾರಿಯು ನುಡಿದ || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪುರವ ಶೃಂಗರಿಸೀಗ ಪರಿಣಯಕ್ಕೆನಲಾಗ | ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ
ನೂತನದಿ | ಮೆರೆವ ನವರತ್ನಗಳ ವರಸಮೂಹಗಳಿಂದಲಾಸ್ಥಳವ ಬೆಳಗುವಂತೆ ||
ವಿರಚಿಸುತ ಮಧ್ಯದೊಳು ಸುರುಚಿರದ ಮಂಟಪವ | ತರತರದ ಪೀಠಮಂ ತ್ವರಿತದಿಂ
ನಿರ್ಮಿಸಿರೆ| ಪುರವ ಪರಿಕಿಸುತ ನರಹರಿಯು ಶಿರವೊಲೆವುತಚ್ಚರಿಯದಾಯಿತಿದೆಂದನು||

ವಚನ

ತರಣಿಯು ತನ್ನಯ ತರಳಗೆ | ಪರಿಣಯಮಾಗುವುದದನೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನುತಂ || ಭರದೊಳು
ರಥವಡರುತ್ತೈ | ತರುತಾಗ ಮೂಡಣ ಗಿರಿಯೊಳು ರಾಜಿಸುತ್ತೀರ್ದಂ ||

ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವುಡೆ

ಬಾಲಭಾಸ್ಕರ ತನ್ನ ಕಿರಣವ | ನಾಲಯದ ಮೇಲೆರಚುತಿರುತಿಹ | ಕಾಲಮನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ
ಸಂತಸ | ತಾಳುತಾಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮನು || ೧ || ಹರಿಯ ಪೊಗಳುತಲುರಗಭೂಷನ |
ಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ಕೊಂಡಾಡಿ ತನ್ನಯ | ಪರಮಸಖನಹ ದಿವಿಜನಾಥಗೆ | ಒರೆಯೆ
ವಾರ್ತೆಯ ಕಳುಹಲು || ೨ || ಇತ್ತ ಶೈಮಿನಿಪುರದೊಳಂತಕ | ಚಿತ್ರಕಾಯಕನೆಂಬ
ದೂತಗೆ| ಬಿತ್ತರಿಸುತಲಿ ವೃತ್ತವೈರಿಯ | ಪತ್ತನಕೆ ತಾ ಕಳುಹಲು || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅತ್ತಲಮರಾವತಿಯ ಪತ್ತನವನಾಳುತಿಹ| ವೃತ್ತವೈರಿಯು ತಾನು ಮಿತ್ರನುದಯದೊಳೆದ್ದು
| ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ರಚಿಸುತಿತ್ತನೊಡ್ಡೋಲಗವನತ್ಯಧಿಕ ವೈಭವದೊಳು || ಸತ್ಯಲೋಕದಿ
ಪೊರಟ ಭೃತ್ಯನೋರ್ವಂ ತಂದು | ಪತ್ತವನು ಕೊಡಲದಂ ಚಿತ್ತದಲಿ ನೋಡುತ್ತ |
ಬಿತ್ತರಿಸುವನಿತರೊಳು ಚಿತ್ರಕಾಯಕನು ಬಂದುತ್ತಮದ ನುಡಿಯನರುಹೆ ||

ಲಾವಣಿ ಅಷ್ಟ

ದೂತ ಬಂದುದು ಒಂಚುಟ್ಕೆ ಕಾಣ್ಕೆ | ಪುರು | ಹೂತನೆ ಹ್ಯಾಳ್ಳಂಬುದುಂಚುಟ್ಕೆ
ಕ್ಯಾಣ್ಕೆ|| ಸೂರ್ ವಡ್ಯಾರ್ ಮಗ ಎನ್ ಕೂಡ್ ಹ್ಯಾಳ್ಳಿ ನೀವ್ ಬೌ | ಜೋರಿಂದ
ಸುಪುರ್ಕೆ ಹ್ವಾಯ್ಬೇಕೆಂದ್ವಾಯ್ಬೆ || ಮಾರಾಯ್ಗಿಂದ್ ಮದಿಯಂಬ್ರೆ ತಾಂವಾ |
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೂಳ್ಳಮ್ಮ ಕೂಡ್ತಾ ಬರ್ಕಂಬ್ರೆ || ೧ || ಹಾಡಿಕೆಯವ್ರೂ ಬೇಕೆಂದಿರ್ |
ಮದಿ ಮಾಡಿ ತಾಂವ್ ಬ್ಯಾಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಲಕಲ್ಲಂದಿರ್ || ಓಡ್ವಂದಿ ಅದ್ ಕ್ಯಾಂಡ್ಕಂತ್
ಒಡಿನೆ | ನಾನಿ | ಲ್ಲಾಡಿಡ ಮಾತಮ್ಯಾನ್ ಮರಿಬ್ಯಾಡಿ ನನ್ನೊಡಿನೆ || ೨ || ತಂಪಾದ
ತಣ್ಣಿಲಿ ಬುದ್ದಿ | ಮತ್ತಿಲ್ | ತಮ್ ಕಾಲಿಗ್ ಬಿದ್ದೆದ್ ತಡುಮಾಡ್ವಿನ್ನೆದ್ದಿ || ನಮ್ಮಾಳ್ವರ್
ಬಲ್ ಬಿಂಕದವರು | ನಾನಿ | ಲ್ಲಮ್ಮೆ ತಡು ಮಾಡ್ಕಂಡ್ರೆ ಹೊಯ್ಸದೆ ಬಿಡ್ರವು || ೩||

ಕಾಂಬೋಧಿ ರುಂಪೆ

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ | ಸುರರೊಡೆಯ ಹರ್ಷಿಸುತ | ಗುರುವಿನೊಡನರುಹಿದನು
| ಪರಿಣಯದ ಪರಿಯು || ಹಿರಿಯ ಕಳುಹಿದನೆನಗೆ | ಬರೆದೊಂದು ಪತ್ರವನು | ತರಳೆ
ಮೋಹಿನಿಗೆ ವೈವಾಹವೆಂದೆನುತ || ೧ || ಸೂರ್ಯಸುತ ಕಳುಹಿಸಿರ | ಲೋರ್ವ
ಚರನೈತಂದು | ಕಾರ್ಯವನು ನಡೆಸಲೋಸುಗವೆ || ಉರ್ವಶಿಯೆ ಮೊದಲಾದ |
ಸರ್ವರನು ನೆರಹಿ ಗಂ | ಧರ್ವಾದಿ ಗಾಯಕರ ಕರೆಸಿ || ೨|| ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರು ನಿನ್ನ |
ಪಟ್ಟಣದ ಪರಿವಾರ | ಒಟ್ಟಗೂಡುತ ಬೇಗನೆನ್ನ || ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬಹುದೆಂದು | ಭೃತ್ಯನಂ
ಕಳುಹಿಸಿಹ | ಧಟ್ಟನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪುದೆನಲು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅಪ್ಪಣೆಯನರಿತಾಗ ಗೀಷ್ಟತಿ ಯೊಪ್ಪುತಲಿ ಸರ್ವರನು ವೇಗದಿ | ಬಪ್ಪ ತೆರದೊಳು
ಸಾರೆ ಸೇರುತ ಬಂದರಾಕ್ಷಣದಿ || ಮುಪ್ಪುರಿಗಿಗಿಹ ಮಿತ್ರನಣ್ಣನು | ಬಪ್ಪ ಭರಮಂ
ಕಂಡು ಯಮ ತಾ | ನಿಪ್ಪಡೆಯನುಳಿದೆದ್ದು ಬಂದಡಿಗರೆಗೆ ವಿನಯದಲಿ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಇಂದ್ರ ತನ್ನಯ ಸ್ಯಂದನವೇರುತ್ತ || ಮಂದಹಾಸದೊಳಿಂದ ನೀನಿಂ | ದಂದಣವನೇರೆನ್ನುತ
|| ೧ || ಹೊರಟರಾಕ್ಷಣ ಭರಿತ ಸಂತೋಷದಿ || ತರತರದ ರೂಪದೊಳಗಿರುತಿಹ |
ನರಕಪಾಲರ ನೆರಹುತ || ೨ || ಜಡಜಮಿತ್ರನ ಹುಡುಗನು ಸುರನಾರೀ || ಗಡಣವನು
ಕೂಡುತ್ತ ಜಡಧಿಯೊಲ್ | ಸಡಗರದಿ ವಿಧಿಲೋಕಕೆ || ೩ || ಹೋಗಿ ದುಂದುಭಿ
ಮೊಳಗಿಸೆ ಕೇಳುತ್ತ || ನಾಗಶಯನನು ಕಳುಹೆ ಮತ್ತಾ | ನಾಗಗಮನೆಯರ್ ವಹಿಲದಿ
|| ೪ || ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಪಕ್ಷದ ತರುಣಿಯ || ರಕ್ಷೆಯಿಹ ಪಕ್ಷದೊಳು ನಿಲ್ಲತ | ಲಕ್ಷಿಯಿಂ
ಮೇಲೆರಚಲು || ೫ || ನಂದಿವಾಹನನಂದು ಪೇಳಲು ವೀರ || ನಂದಿ ಮೊದಲಾದವರ

ವೃಂದವೆ | ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಳುತೊಯ್ಯಲು || ೬ || ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಿನ ಪಟ್ಟಣದರಸರು ||
 ಇಷ್ಟಮಿತ್ತರನೊಟ್ಟುಗೊಡುತ | ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತುವಿನಲ್ಲಿಗೆ ||೭|| ಕಾಮನಾಶನ ಸ್ತೋಮಗಳ್
 ಸುರರಿಂದ || ಯಾಮಿನಿಯು ಗೋಮಿನಿಯ ಮುಸುಕುವೊಲಾ ಮಹಾಪುರ ತುಂಬಲು
 || ೮ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ಅಂದು ಬಂದಿಹ ದೇವ ವೃಂದವ ಕಂಡು ಗೋ | ವಿಂದನೆಂದನು ಪೂರ್ವದೆಡೆಯೊಳ್
 || ಹೊಂದಿರೆಂದೆನಲು ಪುರಂದರ ಮೊದಲಾದ | ಬೃಂದಾರಕರು ಕುಳಿತಿಲು || ೧ ||
 ದಕ್ಷಿಣಪಕ್ಷದೊಳೀಕ್ಷಿಸೆ ನರಕದ | ದ್ವಕ್ಷರಾಗಿಹ ಬಲು ಭಟರ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ತನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ
 ಸರ್ವರ | ತಕ್ಷಣದೊಳಗುಪಚರಿಸೆ || ೨ || ಕ್ರೂರ ಕುಳ್ಳಿರು ಬಾ ವಿಕಾರ ಕುಳ್ಳಿರು ಕುಂಟಿ
 ವೈರಿ ಸೈರಿಸು ಸೈರಿಸಿತ್ತ || ಬಾರೊ ವ್ಯಾಘ್ರಾನನ ಘೋರಕಾಯನೆ ದನು | ಜಾರಿ
 ಬಂದವನು ನೋಡೆನುತ || ೩ || ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಸೊಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವೀರ | ರೆಲ್ಲರುನ್ನತ
 ತೋಷದೊಳಗೆ || ಪುಲ್ಲಲೋಚನ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ | ಮಲ್ಲನೆ ಕುಳಿತರೆನೆಂಬೆ||೪||
 ಪಡುಗಡೆಯನು ನೋಡೆ ಜಡೆಯ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು | ಮೃಡನಂತೆ ತೇಜದಿಂದೆಸೆವ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳಡಿಯಿಡಲಾರದ ತೆರದಿ ನಿ | ಬಿಡವಾದ ಮುನಿಗಳ ಗಡಣ || ೫ ||
 ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗುಡುಗಣದಂತೆ ಮಿನುಗುವ | ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ||
 ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನೊಳುತ್ತಮಸ್ತಿಯರು | ಮೊತ್ತಗೂಡುತ ಕುಳಿತಿರಲು || ೬ || ವಾರನಾರಿಯರು
 ಮತ್ತುಳಿದ ಸರ್ವರು ಬೇರೆ | ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು || ಪೂರ್ವಮಂಗಲೆಯರು
 ಶಿರವೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತ | ಭೂರಿ ಸಂತಸ ಹೊಂದುತಿರಲು || ೭ ||

ಭೈರವಿ ಝಂಪೆ

ಮುನಿವರರು ಲಾಲಿಸುವು | ದನಿಮಿಷರು ವಿಭವದಿಂ | ದಿನಿತು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿ
 ದನುಜಾರಿಯೊರೆಯೆ || ೧ || ಅನಲಸಖಿನಾಕ್ಷಣದಿ | ಘನತರದ ಸಾಹಸದಿ | ಮನವು
 ಹರುಷಿಸುವಂತೆ ಸುಳಿದಾಡುತಿರಲು || ೨ || ಶೂಲಧರ ಬಳಗದವ | ರಾಲಯದೊಳಿರುವ
 ತಾಂ | ಬೂಲಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನಿಡುತಲುಪಚರಿಸೆ || ೩ || ವನಮಾಲಿಯಾಕ್ಷಣದಿ |
 ವನಜೋದ್ಭವನ ಸುತೆಯ | ವನಧಿಜಾತೆಯ ಕರೆದು ಕರೆತರಲೊರೆಯೆ || ೪ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಕೇಳಿರೈ ಮುನಿಗಳಿರ ಬಳಿಕಲಾ ನಳನಮುಖಿ | ಯಾಳಿದನ ನುಡಿಗೊಪ್ಪಿ ಕಾಳವೇಣಿಯು
 ತರಲು | ಪೇಳುತಲಿ ತನ್ನ ಸುರ ಪಾಳೆಯದ ಗೆಳತಿಯರ ಜಾಲಮಂ ಕೂಡಿ ಹೊರಟು
 || ಆಲಯವ ಪೊಕ್ಕು ಮತ್ತಾ ಲತಾಂಗಿಯ ನೋಡೆ | ಬಾಲಕಿಯು ಕರದಿ ಕನ್ನಡಿ
 ಪಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಿರಿ | ಫಾಲಪ್ರದೇಶದಲಿ ಬಾಲತಿಲಕವನಿಡುತ ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕುಳಿತಿರೆ||

ವಚನ

ಅಂಗನೆಯೀಪರಿಯೊಳ್ ತನ್ನಂಗವ ತಾನೆ ನೋಡಿ ಮನದಿ ಹರ್ಷಿಸುತಂ ||
ಮುಂಗುರುಳಂ ತಿದ್ದುತ ಚಲ್ವಂಗಳಂ ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತೀರ್ದಳೀ ತೆರದಿಂ ||

ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟ

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಳು | ಮಾನಿನಿಯು ಪೊಂ | ಬಣ್ಣ ರವಿಕೆ ತೊಟ್ಟಳು || ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತ | ರನ್ನೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರ್ದಳು || ಸಂಪನ್ನೆಯು || ೧ || ಸತಿಯಳ
ಸೊಬಗ ನೋಡಿ | ಬಂದಿಹ ಸುರ | ಸತಿಯರು ತಮ್ಮೊಳಾಡಿ || ಮತಿಹೀನೆಯಿವಳುಪ
| ಪತಿಯರ ಬಯಸುವ | ಸ್ಥಿತಿಯು ಕಾಣುವುದೆಂದರು || ಭಾಮಿನಿಯರು || ೨ ||
ಸೊಂಟವ ಕುಣಿಸುವಳು | ಮತ್ತೀಕೆಯು | ಕಂಠವ ತಿರುಹುವಳು || ತುಂಟ ಮಾನವರಿಗೆ
| ಕಂಟಕನಾದವ | ನೆಂಟನಾಗಿಹುದು ಸರಿ || ಇಂತರಿವಿರಿ || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಮುಂಗತೆಯ ಪೇಳ್ವೆ ಮುನಿಪುಂಗವರೆ ಲಾಲಿಸುವು | ದಂಗನೆಯರೀ
ಪರಿಯೊಳಿಂಗಿತವನೊರೆದು ಮಾ | ತಂಗಗಮನೆಯ ಕರೆಯೆ ಬೃಂಗಕುಂಠೆಯೆದ್ದು
ಕಂಗಳಿಂದಲಿ ನೋಡಲು || ತುಂಗಕುಚೆಯರ ಸಮೂಹಂಗಳಿರುವಾ ಸ್ಥಳಕೆ |
ಮಂಗಲಾಂಗಿಯು ಬರಲು ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ ನಿಲಿಸಿಕೊಂ | ಡುಂಗುರಾದಿಗಳಿಡಿಸಿ
ಶೃಂಗಾರತರದ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಮುಡಿಸಿ ಕರದಿ || ೧ || ಸರವ ನೀಡುತ ಪತಿಯ
ಕೊರಳೊಳಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಿತಿಯ | ಭರಿತ ನೂತನವಾದ ತೋಷದಿಂ ವೇಷದಿಂ |
ದುರಗಶುಕದಂತಿರುವ ವೇಣಿಯಿಂ ವಾಣಿಯಿಂ ಕುಂಭಕುಚಭಾರದಿಂದ || ಕರಿಹರಿಯ
ತೆರನಂತೆ ನಡೆಯಿಂದ ನಡುವಿಂದ | ಕರಚರಣಗಳಿಗಿಟ್ಟ ಮುರಿಗೆಯಿಂ ಸರಿಗೆಯಿಂ |
ಸ್ಮರನರಸಿಯಿವಳೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಕಾಂತಿಯಿಂ ವರನ ಬಳಿಗಾಗಿ ಗಮಿಸೆ || ೨ ||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತ್ರಿವುಡೆ

ಮಿತ್ರೆಯಳು ನಡತಂದುದನು ನೋ | ಡುತ್ತಧಿಕ ವಿಸ್ಮಯದೊಳಾಗಲೆ | ಗೋತ್ರಹರ
ತಾನೆಂದನಪ್ಪರ | ಮಿತ್ರೆಯರಿಗಪ್ಪಣೆಯನು | ಇತ್ತನಾಗ || ೧ || ನರ್ತಿಸಿರಿ ಎಂದೆನಲು
ಸಂತಸ | ವೆತ್ತು ಸುದತಿಯರಾಗ ತಮ್ಮಯು | ಚಿತ್ತದಲಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಬೆಡಗನು |
ಕೀರ್ತಿಸುತ ಸತ್ತರದಲಿ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ || ೨ || ನಟಿಸಲುಜ್ಜುಗೈವನಿತರೊಳು |
ಪಟಹಪ್ಪುತಿತಾಳಗಳು ಜೊತೆಯಲಿ | ಕುಟಲ ನೋಟದಿ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಪತಿ |
ನಿಟಲನಯನರಿಗೆರಗುತ | ನಟನೆಯಿಂದ || ೩ || ಮೇನಕಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುತ |
ಪೋಣಿಸುತ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಯಂದುಗೆ | ಸಾನುರಾಗದಲಿಟ್ಟು ಕುಣಿವ ನ | ವೀನವನ್ನೆಂತೊರೆವೆನು
| ಮೌನಿವರರೆ || ೪ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಆಡಿದರಾಡಿದರು | ಗಣಿಕೆಯು | ರಾಡಿದರಾಡಿದರು || ಕೂಡಿದ ಗಡಣವ ನೋಡುತ
ಕರಗಳ | ಜೋಡಿಸಿ ಪಾಡಿದರಾಡುತ ಸೊಬಗಿಂ || ದಾಡಿದರಾಡಿದರು || ೧ ||
ವಾರಿಜಭವಬಾಲೆ | ಬಹ ವ | ಯ್ಯಾರವ ನೋಡುತಲೆ || ವಾರಾಂಗನೆಯರು ಭೂರಿ
ವಿನೋದವ | ತೋರುತ ತೋಷವ ಬೀರುತ ನರ್ತಿಸು || ೧ || ಕುಣಿಯುವ
ಕಾಲದೊಳು | ಗೆಜ್ಜೆಯ | ಮಣಿಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳು || ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ ಝಣ ಝಣ
ಝಣರೆಂ | ಬನುರವದಿಂ ಮನ ದಣಿಯುವ ತೆರದಿಂ || ೨ || ಕಟಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ
| ಹಸ್ತವ | ಘಟಿಸುತ ತಾ ಮುನ್ನು || ಕಿಟ ಕಿಟ ಧಿಂ ಕಿಟ ಕಿಟರೆಂದೆನ್ನುವ | ಪಟಹದ
ರವದಿಂ ನಟಿಸುತ ಮುದದಿಂ ||೩|| ಕರಗಳನೆತ್ತುತಲಿ | ತ್ವರಿತದಿ | ಶಿರಗಳ ತಿರುಹುತಲಿ
|| ಸರಿಗಮಪದನಿಸ ಗರಿಪಮನಿದಸಸ | ಪರಿದನಿಮಗಮನೆ ಪರಿಪರಿ ಸರಸದೊ || ೪||

ವಾರ್ಧಕ

ವಾರನಾರಿಯರ ವಯ್ಯಾರ ನರ್ತನದಿಂದ | ಭೂರಿ ಶೃಂಗರಿಸಿರುವ ಪುರದ
ಶೋಭೆಗಳಿಂದ | ವಾರಿಜೋದ್ಭವನ ಸುಕುಮಾರಿ ಬಂದುದರಿಂದ ನಾರಿಯರ
ಘೋಷದಿಂದ || ಭೇರಿ ತಂಬಟೆ ಕಹಳೆ ಬಾರಿಸುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ | ಸೇರಿರುವ
ಗಂಧರ್ವ ಮಧುರಗಾಯನದಿಂದ | ಪಾರಿತೋಷಕದ ಬಹು ಸಾರವಸ್ತುಗಳಿಂದ
ಸುರರು ಎವೆ ಮುಚ್ಚಿದಿರಲು ||

ವಚನ

ಇನಿತೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮಮ್ಮಯ ಮನಸಿನೊಳಶ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವ ತಾಳುತ್ತಿರಲಿತ್ತಂ ವನಿತೆಯು
ತೆರಳಲು ಧಿಷಣನು ಮನಗೈದಂ ವೀತಿಹೋತ್ರನ ಕರೆಯಲ್ ಮತ್ತಂ

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಳು ಮೊದಲಾದಬಿಲವಸ್ತುವ | ತರಿಸುತಲಿ ಹೋಮಿಸಲು ವೇಗದಿ | ಕರೆದನೀತೆರ
ವರ್ಣಿಸುತ್ತಲಿ ಮೇಘವಾಹನನ || ಎರಡು ಶಿರದಿಂ ರಾಜಿಸುತ್ತಲಿ | ಕರಗಳೇಳರೊಳ್
ಹವಿಯಗೊಳ್ಳುವ | ಪರಮಮಂಗಲಮೂರ್ತಿಯಗ್ನಿಯೆ ಬರುವುದೆಂದೆನಲು || ೧ ||
ಮೂರು ಪಾದಗಳಿಂದ ತ್ವರಿತದಿ | ಸೇರಿ ರಾಜಿಪ ಮಂಟಪದ ಕಡೆ | ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ
ಏಳು ನಾಲಗೆ ತೆರೆದು ನಿಂದಿರಲು || ಓರೆ ನೋಟದಿ ನೋಡೆ ಮೋಹಿನಿ | ಈರೆರೆಡು
ಶೃಂಗಗಳನೆತ್ತುತ | ಚಾರುನಯನದಿ ನೋಡಿ ಚಂಚಲಚಿತ್ತದಿಂದಿರಲು || ೨ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಇಂತೀ ಪರಿಯೊಳು ಕಾಂತೆಯ ಕಾಣುತ | ಸಂತಸವೆತ್ತಾಗ || ಅಂತರಂಗದಲಿ ಇಂತೆಂದನು
ಇ | ನ್ನಂತಹ ಚೆಲುವಿಕೆಯು || ೧ || ನುಡಿವಳು ಗಿಣಿಯಂದದಿ ಮತ್ತೀಕೆಯು |
ನಡವಳಂಚೆಯಂತೆ || ಜಡಜಾಂಬಕಿಯಳ ಜಡೆಯನು ನೋಡಲು | ಪೆಡೆಯ
ಹಾವಿನಂತೆ || ೨ || ಗಗನಾಂತರದಲಿ ಚರಿಸುತ ನಿಶಿಯೊಳು | ಜಗ ಬೆಳಗುವ ಶಶಿಗೆ ||
ಮೃಗಲಾಂಛನವಿಹುದೀ ಮೊಗ ಮಿಗಿಲತಿ | ಝಗಝಗಿಪುದು ಹೇಗೆ || ೩ || ಕನಕದ
ಘಟದಂತಿಹ ಕುಚಯುಗಲವು | ಮನ ಮೋಹಿಪುದೈಸೆ || ವನಿತೆಯ ಚೆಂದುಟಿ
ಸೊಬಗನು ಪರಿಕಿಸ | ಲನುಕರಿಸುವುದಾಸೆ || ೪ || ಸುರನಾರಿಯರಲ್ಲಿವಳೋರ್ವಳೆ
ಸುಂ | ದರಿಯಹಳೆಂದೆನುತ || ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರೆ ಸುರಗುರುವಭಿಮತದಿಂ | ದೆರೆದ ಧಾರೆ
ಧಾತ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ತರಣಿಜಾತನೆ ನನ್ನ ತರುಣಿಯ | ಕರಪಿಡಿದು ಪೊರೆದಪುದು ಎನ್ನಲು | ಕರವ
ಪಿಡಿಯಲ್ಪಿತ್ತ ತರಳೆಯರುತ್ತಹದಿ ಪೊರಟು || ತೆರಳುತಲಿ ಸುರುಚಿರದ ಪೀಠವ |
ತರುತ ಸಾಲಿನೊಳಿಟ್ಟು ವಸನವ | ತರಿಸುತಲಿ ಹೊದಿಸುತ ಕರೆದರು ಹಸೆಗೆ ವಧುವರರ ||

ನವರೋಜು ಏಕ

ಸುರನಾರೀತತಿಯೊಲಿದು | ಬಹು | ಪರಿಯಲಿ ಸಂತಸ ತಳೆದು || ಗಿರಿಜಾತೆಯು
ಹರಿಯರಸಿಯು ಮೊದಲಾ ದರಸಿಯರೊಯ್ಯನೆ ಪರಿಪರಿ ಪಾಡುತ || ತರಣಿಜ
ಬಾರೆಂದು || ಕರೆದರು || ಶೋಬಾನೆ || ೧ || ಭೃಂಗಾಕುಂತಳೆ ಬಾರೆ | ಮಾ |
ತಂಗಾಗಾಮಿನಿ ಬಾರೆ || ಅಂಗಜನರಸಿಯ ಮುಂಗೈಗಿಣಿಯೆ ಕು | ರಂಗನಯನೆ ನೀ
ಬಾರೆನ್ನುತ ಸುರ || ರಂಗನೆಯರು || ಹಸೆಗೆ || ಕರೆದರು || ೨ || ನೀಲಾವರ್ಣದೊಳಿರುವೆ
ವರ | ಕಾಲಾನಂದತಿ ಮರೆವ || ಬಾಲೆ ಮೋಹಿನಿಯ ಲೀಲೆಯೊಳೆತ್ತುತ | ಕಾಲದೊಳಿಟ್ಟಹ
ಸಾಲು ಪೀಠಗಳಿ || ಗೋಲೈಸಿ || ಹಸೆಗೆ || ಕರೆದರು || ೩ ||

ವಚನ

ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು ಭರದಿಂ ಸೇರಿಸಿ ತಾಂಬೂಲವ ನೀಡುತಕ್ಷತೆಯಿಡುತಂ ಭೂರಿ
ವಿನೋದದಿ ತರತರದಾರತಿಯನೆತ್ತುತ ಪಾಡಿದರೀಪರಿಯಿಂದಂ

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕ

ಕತ್ತಲೆ ಬಣ್ಣದಂತಿರುವ ಕಾಲನಿಗೆ | ಉತ್ತಮ ಮಹಿಷವನೇರಿ ಪೋಗುವಗೆ || ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ
ಸಹಿತತ್ಯಧಿಕದಿ ಪ್ರತಿ | ನಿತ್ಯವೋಲೈಸುವ ಸತ್ಯಾಧಿಪನಿಗೆ | ಮುತ್ತನಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೧ ||
ಮಾರನರ್ಧಾಂಗಿಯಂತೆಸೆವ ಸುಂದರಿಗೆ | ವಾರಿಜಲೋಚನೆ ಮುದ್ದು ಮೋಹಿನಿಗೆ ||

ತೋರುತ ಬೆಡಗನ್ನು ಸೂರೆಯ ಮಾಡುವ | ವಾರಿಜಪೀತನ ಮೋಹದ ಸುತೆಗೆ ||
 ಮೇರುವಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ ||೨|| ದುಷ್ಟವಾನವರನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಶಿಕ್ಷಿಪಗೆ |
 ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರೊಳೊಟ್ಟು ರಂಜಿಪಗೆ || ಇಷ್ಟದಿ ಜನಿಸಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಶೋಭಿಸುತಲಿ |
 ದೃಷ್ಟಿಯ ಚಲಿಸುವ ದಿಟ್ಟಿ ಸುಂದರಿಗೆ || ತುಷ್ಟಿಯಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಯತಿವರರು ಲಾಲಿಪುದು ಸತಿಪತಿಯರಿಗೆ ಸುರ | ಸತಿಯರೀಪರಿಯೊಳಾರತಿ ಬೆಳಗೆ
 ಬಳಿಕ ಸುರ | ಪತಿಮುಖ ಸುಪರ್ವರಿಂಗತಿಮನೋಹರ ಭೋಜನಾದಿಗಳ ನಡೆಸಲಾಗಿ||
 ಕಥಿಸಲೆನಗಳವಲ್ಲ ಯತಿಪತಿಯ ಸುತ ತನ್ನ | ಪಥವಿಡಿದು ತೆರಳಿ ಮತ್ತತ್ತಿಜವದಿ
 ಬರುತ ದಂ | ಪತಿಗಳನು ಕಾಂಬೆನೆಂಬತಿಶಯದ ಮಮತೆಯಿಂ ಸತತ
 ಮುಳುಗೇಳುತಿರಲು||

ಭಾಮಿನಿ

ಇನಿತು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮೂದಿನ | ಸನುಮತದಿ ತೆರಳಲೈ ನಾಲ್ಕನೆ |
 ದಿನದೊಳಿನನುದಯಿಸುವ ಕಾಲದೊಳೆದ್ದು ತೋಷದಲಿ || ದನುಜವೈರಿಯ
 ವನಿತೆಯವರರ | ಶಿನದ ಓಕುಳಿಯಿಂದಲಾಡುತ | ಘನತರದ ಸಾಹಸದಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳ
 ತೀರಿಸಲು ||

ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಇನಿತು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಸುವ | ಸನುಮತದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಳೆಯಲು | ಕನಕಗರ್ಭನು
 ತನ್ನ ಮಾನಸತನಯಳನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ || ೧ || ಸಂತಸದಿ ಕರವೆತ್ತಿ ನೀಡುತ |
 ಲಂತರದಿ ತಾನಿಂತು ಯೋಚಿಸು | ತಂತಕನಿಗಿಂತೆಂದ ತನ್ನಯ | ಕಾಂತೆಯಳ
 ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನು || ೨ || ತಿಳುಹಿಸುತ ಬಳಿಕಧಿಕ ವಸ್ತುವ | ಬಳುವಳಿಯ ತಾನಿತ್ತು
 ಮನ್ನಿಸೆ | ನಳಿನಮುಖಿಯೊಳು ಸಹಿತ ಕಾಲನು | ನಳಿನಭವನಿಗೆ ವಂದಿಸೆ||೩||

ವಚನ

ಹರಿಸುತ ವೇಗದಿ ಹರಸುತ ಹರಿಸುತನಂ ಹರಿ ಪೊರೆವನೆಂದೆನಲ್ ಭರದಿಂ ಹರಿಮುಖಿ
 ಹರಿಧರಗೆ ನಮಿಸಿ ಹರಿ ಮೊದಲಾದ್ಯರು ಹರಿಯಿಂ ಹರಿತಂದರು

ಸುರಟಿ ರೂಪಕ

ಪೊರಟಿತಾದಿಬ್ಬಣವು ಶಮನ | ಪುರಿಗೆ ತೋಷದಿ || ಧರೆಯು ಬಿರಿವ ತೆರದೊಳಮಮು
 ಪರಮಘೋಷದಿ || ಸತತ ಹರುಷವೆರಸಿ ರಮಾ | ಪತಿಯ ನೆನೆವುತ || ಶತಮಖಾದಿ

ಸಕಲರುಮೆಯ | ಪತಿಯ ಭಜಿಸುತ || ೧ || ಸುರಪ ಶಕ್ತಿಧರನು ನಿಖುತಿ | ವರುಣ
ಮಾರುತ|| ನರವರೂಥ ಹರರು ಸಹಿತ | ಭರದಿ ಸಾಗುತ || ೨ || ಕರಿರಥಾಶ್ವಯಾನ
ಭರಕೆ | ತಿರೆಯ ರಜಗಳು || ಹರಿಗೆ ತಮಗಳಂತೆ ಮುಸುಕೆ | ಸರಿದು ಪೋಗಲು ||೩||
ಸುಂದರಾಂಗದಿಂದ ಪೋಳವ | ಚಂದ್ರಮುಖಿಯನು || ಅಂದು ಕೂಡುತಖಿಲದಳವ |
ಪೋಂದಿ ಬಂದನು || ೪||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತೆಸೆವ ದಿಬ್ಬಣವ ನಡೆದೋ | ರಂತೆ ಯಮನಾಲಯಕೆ ಸೇರಲು | ಸಂತಸವ
ತಾಳುತ್ತ ಸರ್ವರ ಮನ್ನಿಸಲು ಬಳಿಕ || ಸಂತುಲಿಸಿ ಪೊರಣಾಗಲನಿಮಿಷ | ಸಂತತಿಯು
ಸ್ವಲೋಕಕೈದ | ಲ್ಪಂತರದಿ ತಾನಿಂತು ಯೋಚಿಸುತೆಂದ ರವಿಸೂನು ||

ವಚನ

ಎಂತೀದೋಡಂ ಪೊಂದಿಹ ಕಾಂತೆಯ ತ್ಯಜಿಸಿದೋಡೆ ನಿಂದೆ ಬಪ್ಪದು ಭುವಿಯೋಳ್
ಇಂತೀರ್ಪದರಿಂ ಸದುಪಾಯಾಂತರದಿಂದೀಕೆಯನರಿಯದಂತಡಗಿಸುವೆ ನಾಂ

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಎಲ್ಲಿರಿಸಲಿ ನಾನು | ಈಕೆಯ | ನೆಲ್ಲಿರಿಸಲಿ ನಾನು || ಎಲ್ಲಡಗಿಪೆ ನಾನೆಲ್ಲವ ಪೇಳಲು
| ಸೊಲ್ಲನು ಕೇಳದ ಖುಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯಳ || ೧ || ಗ್ರಹದೋಳಗಡಗಿಸೆ | ಬಹುಜನರಿಹರಿದಿ
ಗ್ರಹಿಸುತ ಕರೆಯಲು | ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯು || ೨ || ಪರಪುರುಷರ ಮೊಗ |
ಪರಿಕಿಸದಂದದಿ ನಿರತವು ತರಳೆಯ | ಮರೆಗೊಳಿಸಿಡಲು || ೩ || ಗಣಿಸದೆ ನನ್ನನು
| ಕುಣಿಯುವ ಕನ್ಯಾ | ಮಣಿಯನು ಮಣಿಯಂ | ತಣು ಮಾಡುವೆ ನಾಂ || ೪ ||
ಉದಕವ ಮಂತ್ರಿಸಿ | ಸುದತಿಗೆ ಸೇಚಿಸಿ | ಪದಕಕೆ ಸೇರಿಸು | ತದ ಧರಿಸುವೆನಹ ||
೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಹರಿಣನಯನೆಯನಿಂತು ತನ್ನಯ | ಕೊರಳ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುತ | ಸ್ಮರನ
ಕೇಳಿಗೆ ನಿಶಿಯೊಳಗೆ ಹೊರಡಿಸುತ ಮೋಹಿನಿಯ || ಭರಿತ ತೋಷದಿ ಭೋಗಿಸುತ
ಮ | ತ್ತಿರದೆ ಮುನ್ನಿನ ತೆರದಿ ಗೈಯುವ | ವರಮುನಿಗಳಿರ ಕೇಳಿ ಮಡದಿಯ
ಹೊರುವ ಪರಿಯಾಯ್ತು||

ಆರ್ಯಸವಾಯ್ ಏಕ

ಬಂಧನದೋಳಗಿಹ ಸುಂದರಿಮಣಿ ಮನ | ಗುಂದುತ ಯೋಚಿಸುತೊಂದು ದಿನ ||
ಸಂದುದು ಬಹುದಿನ ಕಂದರ್ಪನ ಹತಿ | ಯಿಂದಲಿ ಪೊಂದಲು ಸುಂದರನ || ೧ ||
ಮನವೆಳಸುತಲಿದೆ ತನು ಬಳಲುವುದಿದ | ಗಣಿಸುವರಾರೀ ಬೆಸನವನು || ಇನಯನ

ಬೇಡಲು ದಿನನಾಥನ ಪ್ರಭೆ | ಯನು ನೋಡಲು ತುಸು ಬಿಡನವನು || ೨ ||
 ಜಲಜಭವನ ಮತಿಯಲಿ ಜನಿಸುತಲೀ | ಫಲವನು ನೀಡಿದ ಪಿತನೆನಗೆ || ಕಲಿಯಂದದಲಿಹ
 ಬಲುಭೀಕರನಿಗೆ | ಒಲಿದಿತ್ತನು ನನ್ನಳಲಿಸಲು || ೩ || ನಿಶೆಯಲಿ ನನ್ನನು ಕುಶಲದಿ
 ಬಿಡುವನು | ವ್ಯಸನಗಳೇನಿಲ್ಲಾ ಸಮಯ || ನಶಿಸುತ ನಿದ್ರೆಯ ವಶ ಪೋಗುವ ಸಾ |
 ಹಸವೆಸಗುವೆ ನಾನಾ ಸಮಯ || ೪ || ಅರಸನು ಭೋಗಿಸಿ ಮಲಗಿರೆ ನಿದ್ರೆಯೊ
 | ಳಿರುತಿಹ ಸಮಯದೊಳಾ ದಿನದಿ || ಕರಗಳ ಜೋಡಿಸು ತುರುಭಕ್ತಿಗಳಿಂ |
 ಸ್ಮರಿಸಿದಳಾಕ್ಷಣವೀ ತೆರದಿ || ೫ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಮರುತನಾಪ್ತನೆ ನಿನ್ನ ಚರಣವನು ನಂಬಿಹೆನು | ಪರಿಣಯದ ಕಾಲದಲಿ ಪರಿಕಿಸಿದ
 ಪರಿಚಯವ | ಮರೆಯ ಬೇಡ್ಯೆ ಪ್ರಿಯನೆ ತಿಳಿಯೆ ನಾ ಮಿಕ್ಕವರ ಪೊರೆ
 ದಯೆಯೊಳೆನ್ನೆಂದು || ತರಳೆಯತಿದೈನ್ಯದಿಂದುತರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ | ಸ್ಮರಿಸಲದನರಿತಗ್ನಿ
 ತ್ವರಿತದಿಂ ಪೊರಣಾಗ | ಸ್ಮರಶರಕೆ ಸಿಲುಕುತೈತರೆ ನೋಡಿ ವಹಿಲದಲಿ ಚರಣಮಂ
 ಪಿಡಿದೆಂದಳು ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿ

ಕರುಣಿಸು ನನ್ನೊಳಗನಲ | ಬಹು | ಭರದಲಿ ನಿದ್ರಿಪ ಕಾಲ || ನಿರತವು ನಾ
 ಸ್ಮರಿಸುತಿಹೆ ಇನಿ | ತಿರುತಿರಲೆನ್ನನು ಸಲಹೊ || ೧ || ಭಾವಜ ಬಾಧಿಪನೆನ್ನ | ಅಸು
 ಕಾವರ ಕಾಣೆನು ಮುನ್ನ || ಪಾವಕ ಪ್ರೀತಿಯೊಳೀಗ | ಎನ | ಗೀವುದು ತೋಷವ
 ಬೇಗ||೨|| ಗಾಢದೊಳೆನ್ನನು ಪಿಡಿದು | ಮು | ದ್ವಾಡುತ ಮೋಹದಿ ಹಿರಿದು ||
 ಕೂಡುತ ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ ನಲಿದು | ತಡ | ಮಾಡದೆ ಬಾ ಬಾರೊ ಒಲಿದು || ೩ ||
 ಮನುಮಥಬಾಣಗಳ್ ಮುನ್ನ | ತನು | ಹನನವ ಗೈಯುವುದನ್ನ || ಮುನಿಸದೆ
 ಚಿತ್ತದೊಳೆನ್ನ | ಮನ | ದನುವನು ಪಾಲಿಸು ರನ್ನ || ೪ || ಎನ್ನಯ ಸರ್ವಸ್ವವನು |
 ಕೇಳ್ | ನಿನ್ನೊಡನೆಯೆ ವಹಿಸುವೆನು || ಚಿನ್ನಯಜಾತನ ಸುತೆಯು | ಹೀ | ಗೆನ್ನಲು
 ಪೇಳಿದ ಶುಚಿಯು || ೫ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಚಂಚಲಾಂಬಕಿ ಲಾಲಿಸು | ತ್ವನ್ನನದ | ಚಂಚಲವ ದೂರವಿಡಿಸು || ಪಂಚಶರನಸ್ತ್ರಹತಿಯು
 | ಪರಿಹರಿಸೆ | ಮಿಂಚುವುದು ಧರ್ಮಗತಿಯು || ೧ || ಅಂತರದಿ ನೀ ಯೋಚಿಸು |
 ಕಾಲನೇ | ಕಾಂತನಾಗಿಹ ಸೂಚಿಸು || ಇಂತಿರಲು ನಿನ್ನ ರಮಿಸೆ | ತಿಳಿಯಲದ |

ನಂತಹನೊ ಮುಂತೆ ಹರಿಸೆ || ೨ || ಚಿಂತೆ ತೋರುವುದೆನ್ನಲು | ಮೋಹಿನಿಯು | ಸಂತಸದೊಳಿಂತೆಂದಳು || ಕಂತು ಬಾಧಿಪನೆನ್ನನು| ಮಿಕ್ಕುದನ | ನಂತರದಿ ಪೇಳೆನದನು || ೩ || ಸಾರುವೆನು ನಾನೀಗಲೆ | ತಿಳಿದರಾ | ಕ್ರೂರ ಪಿತೃಪತಿ ಬಿಡದಲೆ || ಭೂರಿ ಶಿಕ್ಷಿಪ ಕಾಲಕೆ ಸ್ಮರಿಸೆ ನಾ | ಸೇರೆ ನಿನ್ನಯ ದುಃಖಕೆ || ೪ || ಸುಖಕೆ ನಿನ್ನನು ಬಯಸಿರೆ | ಈ ತೆರದಿ | ನಿಖಿಲ ಹಾನಿಗಳೆಂಬರೇ || ಮಖಿಪತಿಯೆ ಕೇಳು ಬರಿದೆ | ನಿನ್ನ ಸಂ | ಮುಖದಿ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವುದೆ || ೫ || ಗಜಗಮನೆ ನೀ ಕೇಳದೆ | ತೋಕಿಸುವ | ನಿಜದ ಸಂಗತಿ ಪೇಳಿದೆ || ದ್ವಿಜರಾಜಮುಖಿಯೆ ನೀನು | ಪ್ರಾಣವನು | ತೃಜಿಸಬೇಕೆಂದರುಹೆನು || ೬ || ತಡವಿದೇತಕ್ಕೆನ್ನುತ | ಪ್ರಜ್ಜಲಿಸು | ತಡಿಯಿಡುತ ತೆರಳಿ ಮತ್ತೆ || ಬಿಡದೆ ತೋಳಿನೊಳಪ್ಪುತ | ದೃಢಕುಚಗ | ಳೊಡನೊತ್ತಿ ಮುತ್ತನಿತ್ತ || ೭ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಹರಿಣನೇತ್ರೆಯನಿಂತು ಸಂಧಿಸುತ ಬಂಧಿಸುತ | ಹರಣವನ್ನುಳುಹೆಂದು ನಂಬಿಸುತ ಚುಂಬಿಸುತ | ಸುರುಚಿರಾಧರಸುಧೆಯ ಪೀರುತಂ ಬೀರುತಂ ಹರವೈರಿ ಭರದಿ ಕರದಿ || ಶರವನೆಸೆಯುತ್ತಿರಲ್ಕುಬ್ಬುತಲಿ ಕೊಬ್ಬುತಲಿ | ಬರುವ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸವರುತಂ ಬೆವರುತಂ | ತರತರದ ತೆರಗಳಲಿ ಕೂಡುತಲಿ ಗಾಢದಲಿ ಸ್ಮರತಾಪನೀಗುತಾಗ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಜಡಜಲೋಚನೆ ತಾನು ನುಡಿದಳನಲನೊಳು | ಸಡಗರದಿಂದಲಾಗ || ಕಡು ತೋಷವಾಂತೆನು ಬಿಡದೆನ್ನ ನಿರತವು | ಕೊಡುವುದೀ ತೆರ ಭೋಗವ || ೧ || ಸರಿ ನುಡಿದಿಹೆ ಭಾಮೆ ಧರೆಯೊಳಗೊರೆವರ್ ಸಾ | ಸಿರಕಳುತಿಹ ಚೋರರ || ಪರಿಕಿಸದೊಡೊಡೆ ದುರಿತ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ | ತ್ವರಿತದಿ ತಿಳಿವುದೆಂದು || ೨ || ಅನಿತರೊಳೆಂದಳಾಗನಲ ಕೇಳೈ ಪ್ರತಿ | ದಿನವು ಬಂದಪುದೇತಕೆ || ಅನವರತವು ನನ್ನ ತನುವನೀನಗಲದೆ | ಮನವ ತೋಷಿಸುವುದೈಸೆ || ೩ || ತರಳೆ ನಿನ್ನನು ಕಾಲ ಕೊರಳ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ | ಧರಿಸುವನದರೊಳಾನು || ಇರಲೆಂತು ಮನದಿ ಸುಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸೆನಲಾಕೆ | ಶಿರವ ಬಾಗುತ ಯೋಚಿಸಿ || ೪ || ಏಣಾಂಬಕಿಯು ತನ್ನ ವೇಣಿಯೊಳ್ ಸ್ಥಾನವ | ಕಾಣಿಸಿ ಹುತವಹನ || ತಾನಡಗಿಸಿದಳು ನಿರತವು ಕಾಂತಗೆ ಕಾಣಿಸದಂದದೊಳು || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಯತಿವರರು ಲಾಲಿಪುದು ಮತ್ತಾ | ಸತಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತಗ್ನಿಯನು ದಿನ | ಪತಿಯು ಶಶಿ ಸಂಚರಿಪ ಪರಿಯಂತರದೊಳಿಹುದೆಂದು || ಜತನದಿಂದಿಟ್ಟಳು ಕಣಾ ಮ | ತ್ವತ್ತಿಶಯದ ಸಾಹಸವದೆಂತುಟೊ | ಪೃಥಿವಿಯಲಿ ಮಾನವರ ಕಾಂತಾಜನರ ಗತಿಯೇನೋ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ತಾಪಸರು ನೀವ್ ಕೇಳಿ ಜಗದಲಿ | ಪಾಪವೊಳಗೊಂಡಿರದು ನಾನಾ | ರೂಪಿನಲಿ
ಹೊರಬೀಳ್ವುದೆಂಬುದ | ಕುಪಮೆ ನೋಡೆ || ೧ || ಈ ಪರಿಯೊಳಗ್ಗಿಯಲಿ ಸುರತಕ
| ಲಾಪದಿಂದಿರುತಿಹುದು ಸರ್ವ | ವ್ಯಾಪಿ ಮಾರುತನರಿತು ಗುಹಗೆ ನಿ | ರೂಪಿಸಿರಲು||೨||
ಕೊರತೆಗಳು ತುಸುವಾದರಿಲ್ಲದೆ | ಕೊರಳ ಮಾಲಿಕೆ ಮಣಿಯೊಳಿರುತಿರೆ | ಧರಿಸಿದಳು
ಗರ್ಭವನು ತರುಣಿಯು | ಹರುಷದಿಂದ || ೩ || ಪಾವಕನ ಕೂಡಿರುವ ವಿಷಯವ |
ತಾವರೆಯ ಸಖನಣುಗ ತಿಳಿಯದೆ | ಸಾವಧಾನದಿ ನಡೆಸುತಿರ್ದನು | ಕಾರ್ಯಗಳನು||೪||

ವಚನ

ಇಂತಿರೆ ಕೆಲ ದಿನ ಕಳೆಯಲು ಕಂತುವೈರಿಯ ಪುಣ್ಯದಿನವು ಬರಲಾಗಳ್ ಅಂತಕ
ಯೋಚಿಸುತಿರೆ ಸುರಸಂತತಿಯಾಣ್ಣಂ ಸರ್ವರ ಕೂಡುತ್ತೈತಂದಂ

ಭೈರವಿ ಝಂಪೆ

ರಜತಾದ್ರಿಗೈದಿ ಕ್ರತು | ಭುಜರಲ್ಲ ಶಿವದಿನದಿ | ಭುಜಗಭೂಷನ ಪದವ | ಭಜಿಸುತಾಕ್ಷಣದಿ
|| ೧ || ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಸುರ | ಬೃಂದಾರಕರು ನೆರಹಿ | ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಯ |
ತಂದಾಗ ಭರದಿ || ೨ || ಮಾನಸದಿ ಶಂಕರನ | ಧ್ಯಾನಿಸಲು ವೃಷಭವಂ | ತಾನೇರಿ
ಮೈದೋರೆ | ಮಾನಿನಿಯ ಸಹಿತ || ೩ || ಖಂಡಪರಶುವ ದಿವ್ಯ | ಚಂಡಮೂರ್ತಿಯ
ನೋಡಿ | ದಂಡದಂತೆಲ್ಲರು | ದ್ವಂಡ ನಮಿಸುತಲಿ|| ೪ || ಅತಿಮನೋಹರದಿ ಸುರ |
ಪತಿಯು ಕೈಜೋಡಿಸುತ | ರತಿಪತಿಯ ವೈರಿಯನು | ನುತಿಸಿದರು ಬಾಗಿ || ೫ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಜಯ ಜಯ ಪರಮೇಶ | ದನುಜಾ | ನ್ವಯಹರ ಜಗದೀಶ || ಜಯ ಜಯ
ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಶಿವರೂಪನೆ | ಭಯವರ್ಜಿತ ನಗ | ಜೆಯ ವಲ್ಲಭನೆ || ೧ ||
ಫಾಲಾಕ್ಷನೆ ನಿರತ | ನಮ್ಮನು | ಪಾಲಿಸು ಲಯಕರ್ತ || ಕಾಲಾಂತಕ ಶಿರ | ಮೂಲ
ಶರಜಪಿತ | ನೀಲಕಂಠ ಗಣ | ಪಾಲಕ ಶೀಲ || ೨ || ಶಶಿಧರ ಪುರಹರನೆ | ಸುಂದರ
| ದಶಭುಜದಿಂದಿಹನೆ || ದಶದಸೆ ಧರಿಸುವ | ವಸನಗಳಂತಿಹ | ಪಶುಪತಿ ಪಾಶಾಂ |
ಕುಶಕರ ವರದನೆ || ೩ ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆ

ಸುರರಿಂತು ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ನುತಿಸೆ ಶಂ | ಕರನಾಗ ಹರುಷದಿಂ ಬಳಿಕ
|| ತರಳ ಸೇನಾನಿಯನು | ಕರೆದಾಗಳರುಹಿದನು | ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತ ಸುರರ ||
೧|| ಮನ್ನಿಸೆಂದೆನಲು ಗುಹ | ನುನ್ನತದ ಪೀಠಂಗ | ಳನ್ನಿಡಿಸಿ ಕರೆಯೆ ಬಳಿಕವರು ||

ಪನ್ನಗಾಭರಣನೆಡೆ | ಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಮರ | ರುನ್ನತದ ತೋಷದಿಂದಿರಲು || ೨ ||
 ಬಾಲಕನು ಕೂಡಿರುವ | ಜಾಲವನು ನೋಡಿ ತಾಂ | ಬಾಲವನು ಪಿಡಿದಾಗ ಕರದಿ ||
 ಸಾಲಮೋಗಗಳ ತಿರುಹಿ | ಕಾಲನಿರುವುದ ನೋಡಿ | ಲೀಲೆಯಲಿ ನಸುನಗುತ
 ಚದುರ||೩|| ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರಿಗೊಂ | ದೊಂದು ಪಟ್ಟಿಯ ಕೊಡುತ | ಲಂದು
 ಯಮನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೊಡಲು || ಇಂದಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ | ವೆಂದು ಕೇಳಲ್ಪಡಕೆ |
 ಸ್ಕಂದನೆಂದನು ಸನಿಹ ಸರಿದು||೪|| ನಿನಗೆ ನಿನ್ನರಸಿ ಮೋ | ಹಿನಿಗೆ ಮತ್ತವಳ ಜಾ
 ರನಿಗವಳ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರುತ|| ಮಿನುಗುತಿಹ ಶಿಶುವಿಗೆಂ | ದೆನುತಿತ್ತ ನಾಲ್ಕನೆಂ |
 ದನು ಸಭೆಯೊಳುತ್ತಂಗರವದಿ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳುತಾ ಸಮವರ್ತಿ ಮನದಲಿ | ಪಾಳು ಸತಿಯಳನೊಲಿಸುತ್ತೆನ್ನಯ | ಬಾಳುವೆಯು
 ತೀರಿಹುದಿದೆನ್ನುತ ಚಿಂತಿಸುತ ಬಳಿಕ || ತಾಳಲರಿಯದ ಕೋಪದಿಂದಲಿ | ಖೋಳ
 ನಾರಿಯ ಕೇಳೆನೆಂದರೆ | ಕಾಲವಲ್ಲವಿದೆಂದು ತೆರಳುತ್ತಾಗ ನಿಜಪುರಿಗೆ ||

ವಾರ್ಧಕ

ನಾರಿಯಳ ಪೊರವಡಿಸುತ್ತಾಕ್ಷಣದೊಳಂತಕಂ | ಘೋರರೂಪವನಾಂತು ಕೋಪದಿಂ
 ಕಿಡಿಗೆದರಿ | ಕೋರೆದಾಡೆಯ ಮಸೆವುತಾರ್ಭಟಿಸುವಬ್ಬರಕೆ ಮೂರು ಲೋಕವು ನಡುಗಲು
 || ವಾರಿಧಿಯು ಕುದಿಯುತ್ತಿರೆ ದಂಡವನು ನೆಗಹುತಲಿ | ಜಾರಿಣಿಯ ಕರಗಿಸಿದ ಪಾಪಿ
 ನಿನ್ನೊಳಗಿರುವ | ನಾರವನ ಹೊರವಡಿಸು ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿಹ ದುರುಳೆ ತೋರು
 ತೋರೆಂದಾರ್ದನು ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ತೋರು ತೋರು ನಿನ್ನೊಳಿರ್ಪನ || ಜಾರಕೃತ್ಯವೆಸಗಿ ಕಾಮ | ವೇರಿ ಸುಖಿಪ
 ಘೋರ ಪಾಪಿ || ಪ || ತೋರು ತೋರು ನಿನ್ನೊಳಿರುವ | ಕ್ರೂರನಾವನೆಂಬ ಬಗೆಯ
 | ಸಾರು ಸಾರು ವಹಿಲದಿಂದ | ಮೋರೆಗೇಡಿಯೆ || ೧ || ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿ
 ವಿಟನ | ಬಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಹುಚ್ಚು ಮೋಳಿ | ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಿನ್ನ | ಕೊಚ್ಚಿ ಕೆಡಹುವೆ
 || ೨ || ದಂಡವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ | ಪುಂಡು ಲಂಡಿ ಭಂಡೆ ನೋಡು | ಖಂಡಿಸುತ್ತ
 ತಲೆಯನೀಗ | ಚೆಂಡನಾಡುವೆ||೩|| ನನ್ನ ಮಾನವನ್ನು ಕಳೆದ | ಕುನ್ನಿ ಲೌಡಿ ಕರುಳ
 ಸಿಗಿವೆ | ಎನ್ನುತಾಗ ಬೆದರಿಸಲೈ | ಮಿಣ್ಣನೊರೆದಳು || ೪ ||

ಜಂಜೂಟಿ ಏಕ

ತರವಿದೇನೋ ಅರಸ ನನ್ನ | ಬರಿದೆ ಜರೆವುದೇತಕೆ || ಕಾಂತೆಯು ಎನ್ನುವ
 ಭ್ರಾಂತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ | ದಂತವ ಕಡಿವುದೆ ಸಂತಸಮಾದುದೆ ||೧|| ಶಾಂತದಿ ಕೇಳದೆ

ಪಂಥದಿ ಪೇಳದ | ನಂತರ ಗೈಯದೆ ಇಂತೆಸಗುವುದೆ || ೨ || ನಿರತವು ನಿನ್ನಯ
ಕೊರಳಲಿ ಧರಿಸುತ | ಲುರುತರ ಬಂಧಿಸುತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ || ೩ || ಪೃಥಿವಿಲಿ
ನೀತಿಗೆ ಪತಿಯೆಂದೆನಿಸುತೆ | ಜತನದಿ ಕೇಳದೆ ಕಥಿಸುವುದಿಂತಿರೆ || ೪ ||

ವಚನ

ದಿಟ್ಟತನದೊಳಿಂತುಸುರಲು ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಕಲ್ಪಾಂತಧೂರ್ಜಟಿಯ ತೆರದಿಂದಂ ಜುಟ್ಟನು
ಪಿಡಿದೆಳೆಯುತ ಮತ್ತಿಟ್ಟನು ಮುಷ್ಟಿಯ ಪಟ್ಟನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತಂ

ಭಾಮಿನಿ

ಕಡಿಯೆ ಯತ್ನಿಸಲಬಲೆ ಭಯದಲಿ | ಜಡೆಯೊಳಿರುವನ ವೇಗದಿಂ ಪೊರ | ವಡಿಸಲನಲನ
ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ ತರಣಿಜನು || ಮಡದಿಯರ ಸಾಹಸವದೆಂತುಟೊ | ಮೃಡನೆ
ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತ ಮನದೊಳ | ಗಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ತಲೆಯೊಲೆಯುತ್ತಲಿಂತೆಂದ ||

ಬೇಗಡೆ ಆದಿ

ಸತಿಯ ನಂಬುವ ಕಾಂತ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಭ್ರಾಂತ || ಮತಿವಂತ ಪುರುಷರ್ಗೆ | ಸತಿ
ಬೇಡವಿಂಥ || ಪ || ತರುಣಿಯರ್ ಮಾಯವನರಿತವರುಂಟೆ | ಪರರೊಳು
ನಿಜಪುರುಷರಿಗವರ್ ಗಂಟೆ || ೧ || ಲಲನೆಯರ್ ಮಾಳ್ವುದು ಚೆಲುವದೆಂದೊಪ್ಪಿ |
ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾತನ ತಲೆಗೊಂದು ಟೊಪ್ಪಿ || ೨ || ಕಾಲನಾದೆನ್ನೊಳು ಜಾಲವಿದ್ಯೆಯನು
| ಈ ಲಲನೆಯು ತೋರ್ದ ಮೇಲೆಯಿನ್ನೇನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಆಡಿ ಮನದೊಳಗಧಿಕ ಚಿಂತೆಯ | ಮಾಡಿ ಸಂತತ ಪರಪುರುಷರನು | ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ
ದುರುಳಿಗಿನ್ನೇನಾಚ್ಚೆಯೆಂದೆನುತ || ಗಾಡದಿಂ ವರ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ | ಕೂಡೆ ಕೇಳಲ್ಪವರು
ಬರೆಹವ | ನೋಡಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ವೈವಸ್ವತಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಚಿತ್ತವಿಸು ಧರ್ಮರಾಯ | ನಾವೀಗ | ಬಿತ್ತರಿಪ ನುಡಿಯ ಜೀಯ || ಅತ್ಯಂತ
ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯ | ಎಳೆತಂದು | ಕೆತ್ತಬೇಕವಳ ತಲೆಯ || ೧ || ತಿರವ ಮೊದಲೇ
ತುಂಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ | ಕರಗಳೆರಡನು ಖಂಡಿಸಿ || ಚರಿಸದಂದದಿ ಕಾಲ್ಗಳ | ಕಡಿದೆಯು
| ಕೆರೆದು ಸೀಳುತ ಹೋಳ್ಗಳ ||೨|| ಸುರಿದು ತೋರಣವ ಕೋದು | ಒಣಗಿಸುವು |
ದುರಿವ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು || ಹುರಿಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ಕೆಡಹಿ | ಬಂಧನದೊ | ಇರಿಸಿ
ಭಾರವನು ಮಡುಹಿ || ೩ || ಆಮೇಲೆ ಪಾವಕನೊಳು | ಸುಟ್ಟುರುಹಿ | ಧೂಮವಾಗುವ

ತೆರದೊಳು || ಸೋಮಾರ್ಕರಿರುವ ತನಕಿ ದಣಿಸೆ ನಿ | ನಾರ್‌ಮವಾಹುದು ಪಾತಕ ||
೪ ||

ವಚನ

ಬರೆಹವ ಪರಿಕಿಸುತಲಿಂತೊರೆಯಲು ಯಮುನಾಭ್ರಾತಂ ಪೇಳಿದನಾಗಳ್ ಪರಸತಿಯರ
ನೆರದಿರುತಿಹ ಪುರುಷರಿಗೀವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳೇನೆನಲುಸುರಿದರ್

ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟ

ಪರನಾರಿಯರನು ಕೂಡಿ | ಕ್ರೀಡಿಸುವಂಥ | ಪುರುಷರ ಪದವಿ ನೋಡಿ || ಪರಿಪರಿ
ನರಕಗಳಿರುವವದೆಂತೆನೆ | ಕರುಳು ಮಾಂಸಗಳೊಳಗೆ || ಇರಿಸುತ ಮೇಗೆ || ೧ ||
ಕಷ್ಟದಿಂದಿರುವ ಹಾಗೆ | ನೇಮಿಸಬೇಕು | ವಿಷ್ಣು ಕೂಪದ ಒಳಗೆ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್
ಮನುಜರ | ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಿರುತಿಹ | ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರಿಮಿಗಳೆಡೆಯ || ಇಟ್ಟಹುದಯ್ಯ || ೨ ||
ಧರೆಯ ಮಾನವರಾತನ | ದುಃಖಗಳೆಂದೆಂ | ಬುರಿಯೊಳಿಂಗಿಸುತೀತನ || ಇರಿಸಿ
ಬಾಯೊಳಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಗೃದಿಹ | ದುರಿತ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲು || ಧೂ ಎನ್ನಲು || ೩ ||
|| ಹೊಲಸಾದ ಸ್ಥಳಗಳನು | ಸೇರಲು ಮತ್ತೆ | ಕಲಿಯಲು ಮತಿಗಳನು || ಸುಲಭದಿ
ಸಮಯವು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಲೆ | ಲಲನೆಯ ಬಯಸಿದುದು || ಫಲಗಳೆಂದು || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಈ ತೆರದಿ ಯೋಚಿಸುತ ನರಕದ | ಯಾತನೆಗಳಿಂದಿರುತ ಮಾನವ | ಜಾತಿಯಲಿ
ಭೇದಗಳನೆಣಿಸದೆ ಸರ್ವರೆಂಜಲೊಳು || ಈತ ಹೊರಳುತ್ತಿರಲು ವಾಸರ | ನಾಥ ಶಶಿ
ಸಂಚರಿಸುವನಿತರೊಳ್ | ಪಾತಕವು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವುದೆಂದು ಬೆಸಸಿದರು ||

ವಾರ್ಧಕ

ಕೂರನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದಾಗ ವೀಕ್ಷಿಸಲು | ನಾರಿಯಳ ಬಳಿಯಗ್ನಿಯನು ಕಾಣದಾಕ್ಷಣವೆ
ಜಾರಿಣಿಯಳೀ ಚಮತ್ಕಾರವೆಂದೆನ್ನುತಲಿ ಕಾರಾಗೃಹದೊಳಿರಿಸುತ || ವೀರರನು
ಕರೆದಾಗಳರುಹಿದಂ ತ್ವರಿತದಲಿ | ತೋರದಂದದಿ ತೆರಳಿ ತನ್ನ ಪುರ ಸೇರಿರುವ |
ಚೋರನನು ಬಂಧಿಸುತ ಕರೆತರುವುದೆಂದೆನಲು ದಾರಿಯನು ಪಿಡಿದು ಹೊರಟು ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ದೂತರು ಬರುತಲಿ ತಮ್ ತಮ್ ತಮ್ಮೊಳು | ಮಾತುಗಳಾಡುತಲಿ || ಧಾತನ
ಸುತೆಯಿಂದಿರೆತಮಾದುದು | ನೀತಿಯ ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ||೧|| ವನಿತೆಯರಿಂದಲಿ ಮನಕಲಹಕೆ
ಕಾ | ರಣಗಳು ಲೋಕದಲಿ || ಇನಿತಲ್ಲದೊಡೀಗನಲನ ಬಂಧಿಸ | ಲನುಮತಿ
ನೀಡುವರೆ ||೨|| ನಾರಿಯರೆಂದರೆ ಮಾರಿಗಳಂದದಿ | ತೋರುವುದೀಕ್ಷಿಸಲು||

ಧೀರೆಯರೆನ್ನುತ ಸೇರಿದರಾಕ್ಷಣ | ಮಾರುತಸಖನೆಡೆಗೆ || ೩ || ತೆರಳುತಲಗ್ನಿಯು
 ಕೊರಳಿಗೆ ಪಾಶವ | ಸರಿಯಲು ಕೋಪದಲಿ || ಕರಗಳ ಝಾಡಿಸುತುರು ಸಾಹಸದಲಿ
 | ಚರರನು ಪಿಡಿಡಾಗ || ೪ || ದುರುಳರೆ ಎನ್ನೊಳಗೊರೆಯದೆ ಬಂದೀ | ತೆರದೊಳು
 ಕಟ್ಟಿದಿರಿ || ಕರದೊಳು ಶಕ್ತಿಯ ಧರಿಸಿರುವೆನ್ನನು | ಪರಿಕೆಸಬಹುದೀಗ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಹೀಗುಸುರಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ತಾ | ವೇಗದಲಿ ಕರಗಳನು ಕಟ್ಟುತ | ಹೇಗೆ ತೋರುವುದೆನುತ
 ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಲತ್ತೆಗಳ || ತಾಗಿಸುತ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯ ಕಾಲಗೆ | ಹೋಗಿ ಪೇಳಿರಿ ಎಂದು
 ನೂಕಲು | ಸಾಗುತಲಿ ಸಂಯಮಿನಿಗೇರಗುತ ಯಮಗೆ ದೂರಿದರು ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ತ್ರಿವುಡೆ

ಭಾವಿಸಿ ಕೇಳ್ವುದಯ್ಯ | ಯಮಧರ್ಮರಾಯ | ನಾವೆಂಬ ನುಡಿಯ ಜೀಯ ||
 ಕೋವಿದ ನುಡಿಗೊಪ್ಪಿ | ಸೋವನಿಕ್ಕುತ ಪೋಗಿ | ಪಾವಕನನು ಬಂಧಿಸೆ || ಈ ವಿಧ
 ಗೈಸೆ || ೧ || ಭರದೊಳಗತಿ ಪೆಟ್ಟನು | ಸತ್ತವ್ವಳಿಂದ | ದುರುಳನೆಮಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ||
 ಒರೆದಿಹ ಕೂರ ವಾ | ಕ್ಷರಣಿಯ ಪೇಳಲು | ಕೊರಳು ಕಂಪಿಸುತಿಹುದು ||
 ಭಯದಿಂದಲಿ || ೨ || ಯಮನ ಕಡೆಯ ಭೃತ್ಯರೆ | ನೀವಾದರೆ | ನಮಗೇನು
 ಸಂಸ್ತುತ್ಯರೆ || ಅಮಮ ನಿಮ್ಮಯ ಗರ್ವ | ಶಮಿಸುವೆನುತಲಿ | ನಿಮಗೆ ನಿಂದಿಸಿ
 ಬೈದನು || ಮತ್ತವನು || ೩ || ನರಕೇಶನವನಾದರೆ | ನಾವುಗಳಲ್ಲಿ | ಕುರಿಹಿಂಡು
 ಕಾಯುವರೆ || ಧುರಧೀರರಾವೆಂಬು | ದರಿಯದೇ ಯಮಧರ್ಮ | ಬರಿದೆ ಕೆಟ್ಟನು
 ನಿಶ್ಚಯ || ಎಂದನು ಜೀಯ || ೪ ||

ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ದೂತನೆಂದುದ ಕೇಳುತ್ತ | ದಕ್ಷಿಣದಿಶಿ | ನಾಥ ರೋಷವ ತಾಳುತ್ತ || ಭೀತಿಯೊಳಗೆ
 ನಿಂತ ದೂತರ ಬಿಡಿಸಿರೆಂ | ದಾ ತತೂಕ್ಷಣ ಪೇಳುತ || ೧ || ಭಳಿರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೆ ಕೇಳಿ
 ಯಜ್ಞೇಶನು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದಲಿ || ಕೊಳುಗುಳ ಗೈಯುವ | ಬಳಿಕ ತೋರ್ಪುದು
 ನಮ್ಮ ಬಲವ ಕೂಡಿಸು ವೇಗದಿ || ೨ || ಎಂದು ಪೇಳಲು ಶೀಘ್ರದಿ | ಔದುಂಬರ |
 ನಂದು ಕೂಡಿಸಿ ಮರ್ಮದಿ || ಸಂದಣಿಗಳನೆಲ್ಲ | ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿ | ಸಿಂಧುಘೋಷದಿ
 ಹೊರಡೆ || ೩ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಭಾವಿಸುತ್ತಲಿ ಪಾತಾಳದೊಳಗೆಲ್ಲ | ಹಾವುಗಳು ಮಿಡುಕುತ್ತಲಿರುತಿರೆ | ದೇವತೆಗಳತಿ
 ಬೆದರಲು || ೧ || ತಿರಿಯು ಕಂಪಿಸೆ ಕೂರ್ಮನು ಭ್ರಮಿಸಲು || ಗಿರಿನಿಕರವೃಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವು||

ಸ್ಥಿರಗೇಡುತ ಧರೆ ನಡುಗಲು || ೨ || ಅತಿಭಯಂಕರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ || ಸತತ
ಮೌನವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ | ಯತಿತತಿಯು ಎಚ್ಚೆರ್ತುದು || ೩ || ಬಂದನಾಗಳಂತಕನು
ಮಹೇಶನು | ಅಂಧಕಾಸುರನನ್ನು ಜಯಿಸಲು | ಪೊಂದಿದಂದದ ರೋಷದಿ || ೪ ||
ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಸೇನೆಯ ಮೊತ್ತ || ಸುತ್ತ ಮುತ್ತುತ್ತ ಭಯವ ಬೀರುತ | ಕತ್ತಿಗಳ
ಮೇಲೆತ್ತುತ ||೫||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ವೀರರೀ ಪರಿಯಿಂದ ಸೇರಲು | ದ್ವಾರದಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಚರರುಗ | ಕೇರಿ ಮದದಿಂ
ಸೇನಸಿ ದಣಿಯುತ | ಸಾರಿ ಬಂದು || ೧ || ಓಲಗದಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ವಾಹಾ |
ಲೋಲನಡಿಗೇರಗುತ್ತ ಯಮಭಟ | ರಾಳುತನಕಂಜುತಲಿ ಪೇಳ್ವರು | ಕೋಲಿನವರು
||೨|| ಬೇಡುವೆವು ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತಲಿ | ಬೇಡ ನಮಗೀ ನಿಮ್ಮ ಚಾಕರಿ | ಗೂಢದಲಿ
ಪೋಗುವೆವು ದಯೆಯನು | ಮಾಡಿರೆಂದು || ೩ || ಕೋರೆದಾಡೆಯ ಮಸೆವುತ್ಯತಹ
| ಕ್ರೂರರನು ನೋಡಿದೊಡೆ ಕಣ್ಣು | ಹಾರಿಹೋಗುವುದಾದೊಡೆಯು ನೀವ್ |
ಧೈರ್ಯದಿಂದ || ೪ || ಕಾದಿ ನಮ್ಮಯ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ | ಹಾದಿಯನು ಬಂಧಿಸುತ
ತನುವನು | ಕಾದುಕೊಂಡಿಹುದದಕೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಪಾದಕರುಹೆ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೇಳುತಲಿ ಯಜ್ಞೇಶ ಯೋಚಿಸಿ | ಕಾಲನೀಪರಿ ಬಂದನೆನುತಲಿ | ಕಾಲಕಾಲನ ತೆರದಿ
ಗರ್ಜಿಸುತೆದ್ದು ವಹಿದಲಿ || ೧ || ಖೂಳನೆನ್ನಯ ಪರಿಯನರಿಯದೆ | ಕಾಳಗಕೆ ಮತಿ
ತೊರೆದು ಬಂದನು | ಸೀಳಿಹಾಕುವೆನೆಂದು ಪೊರಡಲು ಪತ್ನಿಯರು ಬಂದು||

ತೋಡಿ ಆದಿ

ವನಿದು ಭೀಕರ | ಕಾಣಿಪುದಾಹಾ ಹಾ | ಸಾನುರಾಗದೊಳೆನ್ನ | ವಾಣಿ ಲಾಲಿಸು
ರನ್ನ||೨|| ರೋಷದಿಂ ಕುಣಿಯುವ | ವೇಷವಿದೇಂ ತವ | ಪೋಷಣೆಯೊಳಗಿಹ |
ಯೋಷಿತೆಗರುಹೇನು||೧ || ನಾಥನೆ ಬೇಡುವೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆರಗುವೆ | ಈ ತೆರ
ಮೌನವೆ ಕಾತರ ಹೊಂದಿಹೆ ||೨|| ಗಗನವನ್ನಡರುವ | ಮಿಗಿಲಿನಿಂ ಜ್ವಲಿಸುವ |
ಹಗೆಬಗೆಯೇನಿದು | ಸೊಗಸಿನಿಂದುಸಿರ್ಪುದು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸ್ವಧೆಯೆ ಸ್ವಾಹೆಯೆ ಕೇಳಿರಂತಕ | ನೊದಗಿಸುತ ಸೈನ್ಯಗಳ ಚೊತೆಯಿಂ | ಮದದಿ
ಬಂದಿಹನವನ ಶೀಘ್ರದಿ ಸದೆದು ಬಹೆ ನಾನು || ಮುದದಿ ತೆರಳಿರಿ ಎಂದು ಪೇಳಲು|
ಪದುಮನಯನೆಯರಾಗ ನಾಥನ | ಪದಕೆ ನಮಿಸುತ ಭಯದಿ ಪೇಳ್ವರು ಪೋಗಬೇಡೆನುತ||

ಆನಂದಭೈರವಿ ರೂಪಕ

ಯಾತಕಕಟ ಯಮನೋಳೆಮಗೆ | ಈ ತೆರದಲಿ ದೋಷಮಾಗೆ | ಪರಿಯೆನೋ || ಇದ
| ನರಿಯೆನೋ || ೧ || ತರವಿಡಲ್ಲ ಸಮರ ವೃಥ್ಥ | ಅರಿಯದಿರಲು ಏನು ಸಾರ್ಥ
| ಯೋಚಿಸು | ನೀ | ಸೂಚಿಸು || ೨ || ಯಮನ ಹೆಸರ ಕೇಳ್ವರಯ್ಯೋ |
ಭ್ರಮಣೆಯಾಗುತಿಹುದು ಕಾಯೋ | ದಾತನೆ | ಪ್ರಾಣ | ನಾಥನೇ || ೩ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ತರಳೆಯರೆ ತಡೆದುಡೇಕೆ | ಧುರದ ಪರಿ | ಯರಿಯದಿಹ ಮೇಗೆ ಬೇಕೆ || ತೆರಳಿ
ಪುರದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು | ಸತಿಯರೆಂ | ದಿರುತ ಮೆರೆವುದಕೆ ಬಕ್ಕು || ೧ || ಭೀತಿಯನು
ನೀಗಿರಿನ್ನು | ಕಾಲನನು | ಧಾತುಗೆಡಿಸುತ ಬರುವೆನು || ಕಾತರದಿ ಪೊರಡೆ ಧುರಕೆ |
ದುಃಶಕುನ | ವೀತೆರದಿ ನುಡಿಯಲೇಕೆ || ೨ || ಹಿಂದೆ ನಂದನವನವನು | ಸ್ವೀಕರಿಸಿ |
ದಂದದಿಂ ಸರ್ವರನ್ನು || ಅಂದಗೆಡಿಸುವೆ ನೋಡಿರಿ | ನೀವೀಗ | ಮಂದಿರದ ಕಡೆ
ಸಾರಿರಿ || ೩ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಬೇಡ ಪೇಳಿದೆ ನಾನು ಮಾಡದಿರ್ ಯುದ್ಧವ | ಬೇಡುವೆ ಕರಗಳನು || ಜೋಡಿಸುತಲಿ
ಮನ ನೀಡದೆ ಹೋದರೆ | ಗಾಢದಿಂದಸುವನೀವೆ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಕಾಲನಾದರೆ ನನ್ನೊಳು | ಸಮರಕೆಂ | ದಾಲಯದ ಬಳಿ ಸೇರಲು || ಕೋಳು
ಹೋದುದೆ ದುಷ್ಟಗೆ | ಕೇಳಿರೈ | ಗೋಳುಗುಡಿಸುವೆ ವೈರಿಗೆ || ೧ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಕರುಣೆಯನ್ನೊಳಗೆ ನೀನಿರಿಸದಿಂತೊರೆಯುವೆ | ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಮ್ಮನು || ತಿರಿದುಂಬ
ತೆರ ಗೈವೆ ಕೊರಳ ಖಂಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ | ತೆರಳು ಸಂಗರಕೆಂದರು || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಈ ವಿಧದಿ ಬೆದರುತ್ತ ಮರುಗುವ | ಭಾವಕಿಯರಿಂಗಾಗ ನುಡಿದನು | ದೇವತೆಗಳಾವಾದ
ಕಾರಣ ಭೀತಿ ಬೇಡರೆ || ಭಾವಜಾರಿಯೆ ಬರುವುದಾದರು | ಸಾವು ನಮಗೀಗಿಲ್ಲವದರಿಂ
| ದಾವ ಕೊರತೆಗಳೆಣಿಸದಿರಿ ನೀವ್ ಪೋಗಿರೆಂದೆನಲು ||

ವಚನ

ತರುಣಿಯರೊಪ್ಪುತ ಧೈರ್ಯದಿ ತೆರಳಲು ಶಿಬಿರಕಾಗಿ ಬಳಿಕತಿಶೌರ್ಯದೊಳುಂ
ಉರಿಯನು ಸೂಸುತ ಮುಂದೈತರುತಲಿ ನರಕಾಧಿಪನ ಶೀರ್ಷವೆನೆನುತಂ

ಭೈರವಿ ಝಂಪೆ

ಪೊರಟನಾಕ್ಷಣ ತನ್ನ | ಕರಿತುರಗ ಚತುರಂಗ | ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಸಂ | ಗರಕೆ
ಛಲದಿಂದ || ೧ || ಕರದಿ ಧನು ಗದೆ ಕುಂತ | ಶರ ಖಡ್ಗವನು ಧರಿಸಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಸರಿಪಡಿಸುತಾಗ || ೨ || ತಮದ ಗುಂಪುಗಳಂತೆ | ಶಮನ
ಸೈನ್ಯಗಳಿರ | ಲ್ಕಮಿತ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ | ಗಮಿಸಿ ಸವರುತಲಿ || ೩ || ಕರಿನಿವಹಗಳಿಗೆ
ಕೇ | ಸರಿ ಸೇರುತೆಲ್ಲ ಸಂ | ಹರಿಪ ತೆರದಿಂದಗ್ನಿ | ಮೆರೆದಿರಲು ಸಹಸಿ || ೪ ||
|| ಯುದ್ಧ ಗೈಯಲು ಮೊದಲೆ | ಸಿದ್ಧನಾಗಿಹ ವೀರ | ದಧ್ನ ಕೋಪಗಳಿಂದ | ಲೆದ್ದಾಗ
ತಡೆದು || ೫ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗುವೆ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೊ ವಹ್ನಿ || ನಿಲ್ಲದಾ ಸಭೆಯಿಂದ ಬಂದಿಹ | ಖುಲ್ಲ
ಚೋರ ಪರೀಕ್ಷಿಸು || ೧ || ತಡೆವ ಲಂಡಿಯೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಬಡಿವಾರ || ಸಡಗರದ
ನುಡಿಗಳನು ಬಿಡುತಲಿ | ಒಡೆಯನನು ಕೊಡು ಸಮರಕೆ || ೨ || ದುರ್ಗವೇರಲಿಕ್ಕರಿಯದ
ಮಾನವ || ಸ್ವರ್ಗವೇರುವೆನೆಂದು ಮನದಲಿ | ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊರಡುವ ತೆರವಿದು || ೩ ||
ಕುನ್ನಿ ಮುಚ್ಚೆಲೊ ನಿನ್ನ ಜೈಸುವದಿದು || ಗಣ್ಯವಲ್ಲವು ಪರಿಕಿಸೀಗಳೆ | ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಪೆನೆನ್ನುತ
|| ೪ || ಕೋಪವೆಂದೆಂಬ ತಾಪದಿ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತ || ಚಾಪವನು ಪಿಡಿಯಲೈ ದಧ್ನನು |
ಭಾಪುರೆಂದದ ಮುರಿಯಲು || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ದಧ್ನನ ಕೋಪದಿ ಮಾರ್ಗಣವನೆಸಾ | ಲಧಿಕ ರೋಷದೊಳೀತನನು ನಾ | ಸದೆದು
ತೆರಳುವೆನೆಂದು ಸತ್ತದ್ದಿ ಕುಂತದಿಂದಿರಿಯೆ || ಅದನು ಸಹಿಸದೆ ಮೂರ್ಛೆ ತಲೆಯ
| ಲ್ಕಧಿಕ ಕೋಪದಿ ಮೃತ್ಯು ತಾ ಬಂ | ದೊದಗಿದನು ಮಾರಾಂತು ಗರ್ಜಿಸಿ ನಿಂತ
ಬಾಯ್ದೆರೆದು||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಮೃತ್ಯುವು ಬಾಯ್ದೆರೆ | ಯುತ್ತಲಿ ನಿಂದಿರೆ | ಧಾತ್ರಿಯು ನಡುಗುತಿರೆ || ಅತ್ತಿತ್ತಲು ನೋ
ಡುತ್ತ ಸಮೀರಣ | ಮಿತ್ರನ ಮಸ್ತಕಕೆ || ೧ || ಪೊಡೆಯಲು ಶೀಘ್ರದಿ | ಕಡಿದಾ

ಶರವನು ಘನುಘನುಡಿಸುತಲಾಗ || ಕಡು ಪಾಪಿಯೆ ನ | ಮೊಡೆಯಗೆ ವಂದಿಸು |
 ಕೆಡುವೆ ನಿರಾಕರಿಸೆ ||೨|| ನೀತಿಯ ಪೇಳಲು | ಸೂತನೊ ವ್ಯಾಸನೊ | ಭೀತಿಗಳಹುದೇನೈ
 || ಈ ತೆರನುಸುರುವೆ | ಸೋತರೆ ಪಾದ | ಕ್ಯಾತುಕೊ ಘಡ ಮರುಳೆ || ೩ || ಹುಚ್ಚರ
 ತೆರದಿಂ | ದುಚ್ಚರಿಸುವೆ ನೀ | ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಯ್ಬಡುಕ || ಎಚ್ಚರದಿಂದಲಿ | ಮುಚ್ಚಿಕೊ
 ಬಾಯನು | ಕೊಚ್ಚುವೆ ನಾಲಗೆಯ || ೪ || ಬುದ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ | ಯುದ್ಧದೊಳೆನ್ನನು |
 ಗೆದ್ದಪೆನೆಂದೆನುತ || ದಧನು ಬಂದಿರೆ | ಸದ್ಗುಗಳಿಲ್ಲದೆ | ಬಿದ್ದಿಹನಾಚಿಯಲಿ||೫||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟಿ

ನಾಯಿಯಂತೆ ಬೊಗುಳಬೇಡ | ಬಾಯಬಡುಕನೆಂದು ಬಲ್ಲೆ | ನೋಯಿಸುವೆನೆನುತ
 ಬಿಟ್ಟು | ಸಾಯಕಂಗಳ || ೧ || ಬರುವ ಶರವ ತರಿಯುತನಲ |
 ನುರಿಯನುಗುಳುತಾಗಲಮಿತ | ಶರವ ಮಳೆಯ ಕರೆದು ಭ್ರಷ್ಟ | ಪರಿಕಿಸೆಂದನು || ೨||
 ತಡೆದು ಶರವ ಕೆಡಹಿ ಮೃತ್ಯು ಜಡಜಮಿತ್ರಶರವನೆಸೆಯೆ | ಕಡಿಯಲಾಗದಿರಲು
 ಬಂದು | ಪೊಡೆದು ಕೆಡಹಲು || ೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ವನಜಸಖಶರದಿಂದ ಕುಂದುತ | ಮನದಿ ನೆನೆಯಲ್ಕಾಗ ವಹಿಯು | ಘನತರದ
 ಸಾಹಸದೊಳ್ಳೆತರ | ಲನಿಲನಾಗ || ೧ || ಮಾರುತನು ಬರಲಾಗಿ ಜ್ವಾಲೆಯ |
 ಬೀರುತಲಿ ಪೊರಮಡಲು ತಡೆಯುತ | ಹಾರಿಸುವೆ ನಾ ಕ್ರೂರನೆಲ್ಲಿಹ | ತೋರು
 ನೀನು||೨|| ಎಂದು ಪೇಳಲು ಮನದಿ ಕುದಿಕುದಿ | ಹೊಂದುತಾಕ್ಷಣ ತೋರಿದನು
 ಮದ | ದಿಂದ ನಿಂದಿಹ ಮೃತ್ಯುವನು ನೋ | ಡೆಂದನಾಗ || ೩ ||

ವಚನ

ಮೃತ್ಯುವ ಬಳಿ ಸೇರುತ್ತಲೆ ಕತ್ತಿಗೆ ಪೊಡೆಯುತ್ತಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದನಾಗಂ ಸತ್ತ್ವ ತೋರಲು
 ನೀ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಿಹ ಮನುಜರ ಬೆದರಿಸು ಪೋಗೆಂದಂ

ಭೈರವಿ ಏಕ

ಇಂತುಸುರುವುದನು ಕೇಳಿ | ಅ | ತ್ಯಂತದ ರೋಷವ ತಾಳಿ || ಪಂಥವ ನೋಡೆಂದೆನುತ
 ಸೆಳೆ | ದಂತರದಲಿ ಶರ ಬಿಡುತ || ೧ || ಮಾರುತ ಕೇಳೈ ನಿನಗೆ | ಮದ |
 ವೇರಿಹುದೈಯದ ನೀಗೆ || ಮೀರುತ ಮುಂದೈತಂದೆ | ನಾ | ಸಾರಿದೆ ತೆರಳೈ ಹಿಂದೆ
 || ೨ || ಕುನ್ನಿಯೆ ನೀನಿಂತೊರೆವೆ | ಶಿರ | ವನ್ನೀಕ್ಷಣದೊಳು ತರಿವೆ || ಎನ್ನುತ
 ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು | ಬಿಡೆ | ಮಿಣ್ಣನೆ ಜಾರಿದನವನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅಮಮ ವಾಯುವು ರಭಸದಿಂದಲಿ | ಅಮಿತ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುತ | ತುಮುಲದಲಿ
ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿರುವುದ ನೋಡುತ್ತಾಕ್ಷಣದಿ || ಯಮನು ಯೋಚಿಸುತಿವನ ಶೌರ್ಯಕೆ
| ಭ್ರಮಿಸಿ ತಲೆಯೊಲೆಯುತ್ತ ನಿಲಿಸುತ | ಸಮರ ಬೇಡ್ಯೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನೊಳು ಸೆಣಸಿ
ಫಲವೇನು||

ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟ

ಮಾರುತ ಕೇಳೆಲೊ ತಿಳಿಯದೆ | ಬಂದು | ಶೌರ್ಯದಿ ಸಂಗರ ಗೈವುದೆ || ಧಾರಿಣಿಯಲಿ
ನಿಂದಿಸುವುದಾಗಿ | ಕೇಳು | ಸಾರುವೆ ತೆರಳಯ್ಯ ಪುರಕಾಗಿ || ೧ || ಶಿಖಿಯ ಪಕ್ಷದಲಿ
ಸಂಗರಕ್ಕೈದೆ | ನನ್ನ | ಸಖಿನಾದ ಕಾರಣ ದೊರಕಿದೆ || ಯುಕುತಿಯಿಂದಲೆ ಜಯ
ಹೊಂದುವೆ | ನಿನ್ನ | ಶಕುತಿಗಳನ್ನೀಗ ನಿಲಿಸುವೆ || ೨ || ನೀತಿಯ ತ್ಯಜಿಸಿದರ್
ಖಳರನ್ನು ತಂದು | ಘಾತಿಸುವೆವು ನಾವು ನೋಡಿನ್ನು || ವಾತ ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧ
ಸರಿಯಲ್ಲ | ಮುನ್ನು | ಸಾತಿಶಯದ ಭಲ ತರವಲ್ಲ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಲೋಕದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪರು | ಲೋಕಪಾಲಕರೆಂದರೆಯು ಮತಿ |
ಯೇಕರೀತಿಯೊಳಿರುವುದೆಂಬುದಕೀಗ ಕೊರತೆಗಳ | ಬೇಕುಬೇಕೆಂದೀಗ ತಂದಿಹು |
ದೇಕೆ ಯೋಚಿಸು ಧರ್ಮವನು ನಾ | ವೀ ಕಲಹಮುಖದಿಂದ ಕೆಡಿಸುವುದೇಕೆ
ಪೇಳೆನಲು||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಈ ಪರಿಯ ಸದ್ವೋಧೆಯನು ಕೇ | ಳ್ಲ ಪವನ ಮನಗುಂದುತಾಕ್ಷಣ | ಕೋಪವನು
ತೊರೆದೆಂದ ಬಿಸುಡುತ | ಚಾಪವನ್ನು || ೧ || ಕಾವುದೀಗೆನ್ನನು ದಯಾನಿಧಿ |
ಭಾವಿಸಿದರೀಗಹುದು ಮನದಲಿ | ನೋವುದ್ಯೆ ನಾ ಬಂದುದನುಚಿತ | ಹಾವಕ್ಕೆ ||
೨|| ಎಂದು ಪೇಳುತ ದಿವಸನಾಥನ | ನಂದನಗೆ ವಂದಿಸುತ ಸಖ್ಯವ | ಪೊಂದಿ
ಪೊರಟ್ಟಿತಂದ ವಹಿಲದಿ | ಮಂದಿರಕ್ಕೆ || ೩ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಝಂಪೆ

ಅನಿಲ ತೆರಳಲ್ಕಿತ್ತಲು | ಕಾಣುತ್ತ | ಲನಲನಾಕ್ಷಣ ಪೊರಡಲು || ಘನಜ್ವಾಲೆಯನು
ಸೂಸುತ | ರಥವಡರು | ತನುವಾದನಾಗ ಖ್ಯಾತ||೧|| ಕಂಡಾಗ ಕೋಪದಿಂದ |
ವಕ್ರರದಿ ಕೊಂಡು ಧನುಶರಗಳಿಂದ || ಖಂಡಪರಶುವ ತೆರದೊಳು | ಇದಿರಾಂತು |
ಖಂಡಿಸುವೆ ನಿನ್ನನನಲು || ೨ || ಬಿಡುಬಿಡೀ ನುಡಿ ಸಲ್ಲದು | ಸಾರಿರ್ಪೆ | ನಡಿಗಡಿಗೆ
ಜಯ ನಿಲ್ಲದು || ಸುಡುಸುಡೀ ನಿನ್ನ ತನುವ | ಕಾದುವೆಯ | ತೊಡುತೊಡೀಕ್ಷಣ
ಬಾಣವ || ೩ || ಸೃಚಿಧರನೆ ಕೇಳು ಬರಿದೆ | ನಿನ್ನ ದು | ವರ್ಚನ ಸಲ್ಲದಿಲ್ಲದೆ ||

ಶುಚಿಯು ನಾನೆಂಬುದನ್ನು | ನಿಲಿಪೆ ಶರ| ನಿಚಯದಿಂ ನೋಳ್ವುದಿನ್ನು || ೪ || ಎಂದು
ಕೋಲ್ಗಳನೆಸೆಯಲು | ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ | ಬಂದಲಗ ಕಡಿದುಬಿಡಲು || ಅಂದು
ತೋಮರವನಿಡಲು | ಭಟನು ತನು | ಗುಂದುತಾಕ್ಷಣ ಕೆಡೆಯಲು||೫ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅಂತರದಿ ಶುಚಿಯ ಬಳಿಗೈದಿ ಯಮಭಟರೆಲ್ಲ | ಪಂಥದಿಂ ಹೋರಾಡಿ ರಣಕಣದಿ
ಮಲಗಿರಲು | ಮುಂತೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾರಥಿಕರೆಲ್ಲರು ಪಿಂತೆ ತೆರಳಿ ರವಿಜಾತಗೆರಗಿ ||
ಕಂತುವೈರಿಯ ಕೋಪದಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತಿಹು | ದಂತರದ ಭಯಗಳಿನ್ನೆಂತು ಪೇಳುವೆನಯ್ಯೊ
| ಅಂತಕನೆ ಪಾಲಿಸೆಂದನುತ ಪೇಳಲು ಕೇಳ್ವು ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಡಿರೆನ್ನುತ||

ಭೈರವಿ ಝಂಪೆ

ತಾಳಿರೆನುತಭಯವನು | ಪೇಳಿ ವೀರರ ನೆರಹಿ | ಕಾಳಮಹಿಷನನೇರಿ |
ತಾಳಿರೋಷವನು||೧|| ಖೂಳ ಪಾಪಿಯನಿಂದು | ಗೋಳುಗುಡಿಸುವೆನೆಂದು |
ಕಾಲವತ್ಸರ್ಗನ ಬಳಿಗೆ | ಕಾಳಗಕೆ ಭರದಿ || ೨ || ತೆರಳಿ ಮುಂದಿರುವಗ್ನಿ | ಗರುಹಿದನು
ಸಭೆಯಿಂದ | ಪರಿಕಿಸಲ್ಪನಿತರೊಳು | ಮರಳುವುದೆ ನೀನು || ೩ || ಅರರೆ ನಮ್ಮವರುಗಳ
| ಬರಿದೆ ನೀ ಬಳಲಿಸುತ | ಮರುಳರಂದದಿ ಗೈದೆ | ದುರುಳ ಬೇಗುಸುರು || ೪ ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆ

ಭಾನುನಂದನ ಕೇಳು | ಹೀನಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದ | ಹಾನಿಯಾದರು ನಿನ್ನ ಭಟರು ||
ಸೇನೆಯನು ನೆರಹಿಸುತ ದಾನವರ ಸೈನ್ಯದಂ | ತೇನು ಯೋಚಿಸಿ ತಂದೆ ಪಡೆಯ
||೧|| ನುಡಿಯಲೇತಕೆ ನೀನು | ಕಡುಮೂರ್ಖತನದಿಂದ | ಮಡದಿಯನು ಬಯಸುವುದು
ಸರಿಯೇ || ಕೆಡುವ ಕಾಲವ ನೀನು | ಪಡೆದಿರುವೆಯದರಿಂದ | ಪುಡಿಗೈದುಬಿಡುವೆ
ನೋಡೀಗ || ೨ || ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುವ | ಸತಿಯಳನು ಕೆಡಿಸಲಿ | ಲ್ಲತಿಶಯದ
ಪೌರುಷಗಳೇಕೆ || ಸತಿಯ ಕೂಡಿದನೆಂಬ | ಮತಿರಹಿತವಾಕ್ಯಗಳ | ಕಥಿಸದುಳಿದುದ
ತಿಳುಹು ಮರುಳೆ || ೩ ||

ಭೈರವಿ ಏಕ

ಹುಚ್ಚೆಂದರುಹುವೆ ತಾಳು | ನೀ | ಕಿಚ್ಚಿನ ಕಾಯನೆ ಕೇಳು || ವೆಚ್ಚವಹುದೆ ದೊರೆಬಾಳು|
ನಾ| ಬಚ್ಚಿಡುವೆನು ನರಕದೊಳು || ೧ || ಕಷ್ಟಗಳಿಹುದಿನ್ನದಕೆ | ಬಲು | ಭ್ರಷ್ಟನೆ ಕೇಳೈ
ಧುರಕೆ || ಕಟ್ಟಿಹೆ ಛಲವನು ನೋಡು | ೨ | ತ್ತಟ್ಟಲಿ ನಿಂದಿಹೆ ಕಾಡು || ೨ || ಕೋಪದಿ
ಮುಂದೈತರುವೆ ನಿಜ | ಪಾಪಿಯು ನೀನಾಗಿರುವೆ || ಈ ಪರಿ ಗೈಯಲು ಜಯದ |
ಸಿರಿ| ಕಾಪಾಡಳು ತೆರಳೆಂದ || ೩ ||

ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟ

ಸಾಕು ಮುಚ್ಚೆಲೊ ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯು | ಮಾತ | ದೇಕೆ ಪೇಳುವುದನ್ಯ ತರುಣಿಯು ||
ಏಕಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಭಜಿಸಲು | ಮೆಚ್ಚಿ | ಲೋಕೇಶಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೊಲಿವರು || ೧ ||
ಅಧಿಪತಿಯನ್ನುವ ಗರ್ವದಿ | ಈಗ | ಳಧಮನೆ ಸಂಗರಕೊದಗಿದಿ || ಪದುಮನೇತ್ರೆಯ
ಕೂಡೆ ಮೆರೆದುದಾ | ನೋಡು | ಕದನದಿ ನಿನ್ನನು ಗೆಲುವುದು || ೨ || ವಾಮಭಾಗದೊಳಿಪ್ಪ
ಬಡಕುರಿ | ಕಾದ | ಲೀ ಮನ ನಿನಗತಿಶಯವರಿ || ಕಾಮನಾಶನನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ | ಸುತ್ತ
| ಧೂಮವು ಮುಸುಕವ ತೆರ ಗೈಸಿ || ೩ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟಿ

ತರಣಿತರಳ ಬೇಡ ನಿನಗೆ | ಧರೆಯ ನರರ ಬರಿದೆ ತಂದು | ನರಕಕಿಟ್ಟ ಪರಿಯಿಡಲ್ಲ
| ಪರಿಕಿಸೆನ್ನುತ || ೧ || ಮುನ್ನ ಶರವ ಬಿಡಲು ಮುರಿದು | ಕುನ್ನಿಯಂತೆ ಬುವಿಯ
ಮನುಜ ರನ್ನವುಂಡ ಮದವ ನಿಲಿಪೆ | ಪನ್ನಗಾಸ್ತದಿ || ೨ || ಉರಗ ಬಿಡಲು ಗರಳ
ಸುರಿಸಿ | ಬರಲು ರಭಸದಿಂದಲನಲ | ಗರುಡನಿಂದ ತರಿದುಬಿಟ್ಟ | ನುರಿಯ
ಶರವನು || ೩ || ಕಾಣುತಾಗ ಕೋಪದಿಂದ | ಭಾನುತನಯ ವಾರುಣದಲಿ |
ಕಾಣದಂತೆ ಶಮನಗೈದ | ನೇನ ಪೇಳುವೆ||೪|| ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂದಲಗ್ನಿ | ಕೊಂಡು
ತೋಮರದಲಿ ಪೊಡೆಯೆ | ದಂಡಧಾರಿ ಬಿದ್ದನಾಗ | ಮಂಡೆ ತಿರುಗುತ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಿಸಜಸಖಿಸುತನೊರಗಿದುದ ಕಂ | ಡಸಮತೋಷದೊಳಗ್ನಿ ಮೆರೆದಿರೆ | ಕುಸಿದು
ಧೈರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ವೀರರು ಚದುರಿ ನಾಲ್ಕೆಸೆಗೆ || ಪಸರಿಸುವ ಕಾಲದಲಿ ಕಾಲನು |
ಹಸಿದ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ | ಶ್ವಸನಸಖಿನನು ನೋಡಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಸೂಸಿ ಕಂಗಳೊಳು||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಕೆಡುತಿಹೆ ಸಾರಿದೆ ಬಿಡು ನೀ ಯುದ್ಧವ | ಫಡ ವಹಿಯೆ ಕೇಳು || ಸಡಗರದಿಂ
ಸೆರೆವಿಡಿದೀಕ್ಷಣ ಪುರ | ದಡೆಗೊಯ್ಯುವೆ ನೋಡು || ೧ || ಸೆರೆವಿಡಿಯುವ ಭಟ ಸರಿ
ನೀನೆಂಬುದ | ಪರಿಕಿಸಿದನು ಮರುಳೆ || ಧುರ ಸಲ್ಲದು ಮಚ್ಚರಣಕೆ ವಂದಿಸಿ | ತೆರಳೈ
ನಿಜಪುರಿಗೆ || ೨ || ಬೊಗುಳುವುದೇನಯ್ಯಘಪುಂಜನೆ ನೀ | ಜಗದೊಳಧಮನೆನುತ ||
ಭಗಸುತ ವಜ್ರವ ನೆಗಹುತ ಪೊಡೆಯೆ ಮ | ಲಗಿದನು ಮಿಸುಕದೆಯೆ || ೩ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ನಿದ್ದೆಯನು ತಿಳಿದಾಗ ಯೋಚಿಸು | ತೆದ್ದು ಪೇಳಿದನಾಗ ತನ್ನೊಳು |
ಯುದ್ಧದೊಳಗಪಜಯವದೆಂಬುದು | ಸಿದ್ಧವಹುದು || ೧ || ಆದರೆಯು ನಾನಿವನ

ಗೆಲ್ಲದೆ ಹೋದನಾದರೆ ಜಗದಿ ಸರ್ವರು | ವಾದಿಸುವರದರಿಂದ ಮುಂದಿನ | ಹಾದಿ
ನೋಳ್ವೆ||೨|| ಎಂದು ಪೇಳುತ ಮನೋದಳಗ್ನಿಯು | ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ ಸ್ಮರಿಸಿ ತನ್ನಯ
| ಕಂದನನು ನೆನೆಸಲ್ವೆ ಪೊರಟ್ಟಿ | ತಂದನಾಗ || ೩ ||

ಭೈರವಿ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಪೊರಟನಾಗ | ನೀಲನು | ಪೊರಟನಾಗ || ಪೊರಟನಾಕ್ಷಣ ತಿಳಿದು ತನ್ನನು |
ಸ್ಮರಿಸಿದನು ಪಿತನೆನ್ನುತ || ಸರಿಕರನು ನೆರಹುತಲಿ ವಾನರ | ವರಮಹಾ ವಿಕ್ರಮಿಯು
ತಾ || ಕರೆದು ಸರ್ವರಿಗರುಹುತಲಿ ಮ | ತ್ತಿರದೆ ಮರಗಳ ಮುರಿಯುತ || ಗಿರಿಶಿಲೆಯು
ನಿಕರಂಗಳೆಲ್ಲವ | ಭರದೊಳೆತ್ತುತ | ಶಿರಕೆ ನೆಗಹುತ || ೧ || ಬಂದು ತನ್ನಯ
ತಂದೆಯಡಿಯರ | ವಿಂದದಲಿ ತಲೆವಾಗುತ || ಇಂದು ನನ್ನನು ಕರೆದ ಕಾರಣ |
ದಂದವನು ಪೇಳೆನ್ನುತ || ಮಂದಮತಿಯವನಾರು ಕದನಕೆ | ಬಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆನ್ನುತ||
ಕಂದಿಹುದು ಮೊಗವೇಕೆನಲು ಶಿಖಿ | ನಂದನಗೆ ನಲ | ವಿಂದ ಪೇಳಿದ || ೨ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಾಲಕನೆ ಕೇಳಿಗ ನನ್ನ ನಿ | ಜಾಲಯಕೆ ಬಂದಿಹರು ಯಮನ ಭ | ಟಾಳಿಗಳು
ಬಹುಬಲವ ಪಾಳೆಸಗಿದರು ರಣಕಣದಿ || ಕಾಳಗಕೆ ಪೋಗುವರ ಮದ್ದಲ | ಜಾಲದಲಿ
ನಾ ಕಾಣೆನದರಿಂ | ಮೇಲಣಾವಹದಲ್ಲಿ ಸೆಣಸಲು ಪೋಗು ನೀನೆನಲು ||

ಭೈರವಿ ಏಕ

ತಂದೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಸುತನು | ತಾ | ತಂದಿಹ ಕಪಿಜಾಲವನು || ಮುಂದಕೆ ಹರಿಸುತ
ಬೇಗ | ಖಿತಿ | ಯಿಂದಲಿ ಚೀರುತಲಾಗ || ೧ || ದಂಡಧರನ ಸೈನ್ಯವನು | ರಣ |
ಮಂಡಲದಲಿ ಪೊಡೆವುದನು || ಕಂಡಾಗಲೆ ಯಮಸಚಿವ | ಶರ | ಕೊಂಡಾ ನೀಲನ
ತಡೆವ || ೨ || ತಡೆಯಲ್ವಾರೆಂಬುದನು | ನೀ | ನುಡಿ ಬೇಗದೊಳೆನ್ನುವನು ||
ಪೊಡವಿಲಿ ನೀಲನೆನ್ನುತ | ಜನ | ನುಡಿವುದೆನಲು ಬಳಿಕಾತ || ೩ ||

ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ ಅಷ್ಟ

ಮರುಳೆ ಕೇಳೆಲೊ ನಿನ್ನ ಗರ್ವವ | ಈಗ | ತರಿಯಲು ಬಂದಿಹೆ ಶೌರ್ಯವ ||
ಪರಿಯರಿಯಲು ಕೋತಿ, ನನ್ನನು | ಚಿತ್ರ | ವರ ಸಚಿವನೆ ನಾನಾಗಿರುವೆನು || ೧ ||
ಸಚಿವನಾದರೆ ನೀನು ಪುರದೊಳು | ಮುಖ್ಯ | ರಚಿಪ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ||
ಉಚಿತವು ದೊರಕುವುದೆನೆ ಕೇಳ್ವ | ಚಿತ್ರ | ನಚಲದೊಳಿಹ ಮರ್ಕಟನಿಗೆಂದ || ೨ ||
ಮರಮರ ಚರಿಸುತ್ತ ಫಲಗಳ | ತಿಂದು | ಹರುಷದಿಂದಿಹುದಲ್ಲದರಿಗಳ || ಧುರದಿ
ಗೆಲ್ಲುವ ರೀತಿಯರಿಯದೆ | ಬಂದು | ಬರಿದೆ ನಿಂತಿಹೆ ಬಾಣ ಪಿಡಿಯದೆ || ೩ ||

ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟ

ಇಂತು ಪೇಳಲು ಕೇಳುತ | ನೀಲನು ವೃಕ್ಷ | ಸಂತತಿಗಳನೆತ್ತುತ || ಅಂತರದಿಂ
ಬಡಿವಂಥ ಭರವ ಕಂಡು | ಮಂತ್ರಿಯು ಪರಶುವಲಿ||೧|| ಕಡಿದು ಬಾಣವನೆಸೆಯೆ |
ಕಾಣುತ ನೀಲ | ಪಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಮುರಿಯೆ || ಒಡನೆ ಗಿರಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲೈ
ಚಿತ್ರ ತಾ | ನಡಗಿದನಾಕ್ಷಣದಿ || ೨ || ತಿಳಿದಾಗಲಂತಕನು | ಸೈನ್ಯವ ಕೂಡಿ |
ಕೊಳುಗುಳಕೈತಂದನು || ಭಳಿರೆ ವನೌಕಸ ಅಳುಕದೆ ಬಂದೆನ್ನ | ಬಲವನ್ನು ಬಳಲಿಸಿದೆ||೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಸ್ವರ್ಣರೇತಸನಣುಗ ಕೆಲಬರ | ತನ್ನ ಬಾಲದಿ ಬಿಗಿದು ಕೆಡಹುತ | ಮುನ್ನ ನುಡಿದನು
ಕಾಲ ಕೇಳೆಲೊ ತಿಳಿಯದೀ ತೆರದಿ || ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೆಣಕಿದುದು ನೋ | ಡಿನ್ನು
ಫಲಗಳು ದೊರಕುತಿಹುದದ | ನಿನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳೆನುತ ಶಿಲೆಗಳ ಶೀರ್ಷಕೆಸೆಯುತಿರೆ ||

ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆ

ದುರುಳ ಕಪಿಯೆ ಕೇಳು ನೀನು | ಮರುಳರಂತೆ ಮರೆತು ಮತಿಯ | ಧುರದೊಳಿಟ್ಟ
ಶಿಲೆಯ ಕೆಡಹಿ | ಶರವನೆಸೆದಿಹೆ || ೧ || ಬರುವ ಶರವ ಕರದಿ ಪಿಡಿದು | ಮುರಿದು
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿ ಹೊಡೆಯೆ | ತರಿದು ವಜ್ರದಿಂದ ಯಮನು | ಭರಿತ ರೋಷದಿ || ೨ ||
ದಂಡವನ್ನು ನೆಗಹಲಾಗಿ ದಂಡ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಕರವ | ಕಂಡು ಪಿಡಿದನಾಗ ನೀಲ
| ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿ || ೩||

ಭಾಮಿನಿ

ಕರವ ಬಿಡದಾ ನೀಲನಾಕ್ಷಣ | ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಮುಷ್ಟಿಯೊಳು ನಿ | ಭರ್ತದೊಳಿಡುತಿದೆ
ರಾಮತಾರಕನಾಮಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿ || ತರಣಿಕೋಟಿಯ ತೇಜದಿಂದಂ | ಬರದ ಮಾರ್ಗದಿ
ಬಂದು ನಾರದ | ಮರುತಸಖಿಸುತನನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಲಿಂತೆಂದ ||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ನೀಲ ಕೇಳೆಲೊ ನಾನು | ಪೇಳುವ ಮಾತನ್ನು | ತಾಳು ತಾಳೆನುತಾಗ ತಡೆಯೆ ||
ಕಾಲನ ಬಿಡುತೆದ್ದು | ಜ್ವಾಲಿಜ ಮೌನಿಯ | ಕಾಲಿಗರಗೆ ಮೇಲೇಳೆಂದ || ೧ ||
ಪರಮಮಂಗಲ ರಾಮ | ಚರಣವ ಸೇವಿಪ | ವರಪುಣ್ಯವಂತನಾಗಿರುವೆ ||
ಹರಿಹರರಾಜ್ಞೆಯಂತಿರುವನು ಸತ್ಯವ | ಮರೆಯನೀ ಯಮನು ಬಾರೆನುತ || ೨ ||
ಜಡಜಾಯತಾಂಬಕನಡಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸೆ ಮೌನಿ | ಯೊಡನೆ ನೀತಿಯ ಪೇಳಿ ಬಳಿಕ ||
ಬಿಡದೆ ನೀಲನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಡರಿದನಾಗ ಬಂ | ದೆಡೆಯಿಂದ ಸಾಧುನಾರದನು ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪುತ್ರ ತೆರಳುತ್ತಿಹುದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತನ್ನಿ ತಾ | ನತ್ಯನಾಚಾರವಂ ಗೃದನಾದುದರಿಂದ |
ಮಿತ್ರಸುತಬಾಂಧವರು ನಿಂದಿಪರು ತೊರೆಯುತ್ತ ಹತ್ತಿರಕೆ ಸೇರದಿಹರು || ಚಿತ್ತದಲಿ
ಯೋಚಿಸುತ ಸಂಗ್ರಾಮಕಿನ್ನು ಮುಂ | ದೊತ್ತದಿರೆ ಹೇಡಿಯಾದೆನ್ನ ನಿಂದಿಪರದಕೆ |
ಸತ್ತವನು ತೋರ್ಪೆನೆಂದೆದ್ದಾಗ ಕೋಪದಿಂ ಮಿತ್ರಸುತನೆಡೆಗೆ ತೆರಳಿ ||

ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ

ತಡೆಯುತಂತಕ ನುಡಿದನು ಕಡುಪಾಪಿ || ಒಡನೆ ಮತ್ತದಜಡಜವನು ಪಿಡಿ | ಬಡಿಯುವೆನು
ಒಡಬಡದಿರೆ || ೧ || ಪ್ರೇತನಾಥ ನೀನೀತೆರ ಪೇಳುವೆ || ಜಾತವೇದನ ರೀತಿಯರಿಯದೆ
| ಮಾತನಾಡುವೆ ಪರಿಕಿಸು || ೨ || ಎಂದು ಕೋಲ್ಗಳನಂದೆಸೆಯಲು ಸೂರ್ಯ ||
ನಂದನನು ಕಡಿಡಾಗ ಕೋಲ್ಗಳಿ ಯಂದದಿಂ ಬಿಡೆ ಕಾಣುತ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಾರುತನ ಸಖಿ ನೋಡಿ ತನ್ನಯ | ಮೂರು ಕರದಿಂ ಬರುವ ಶರಗಳ | ಧೀರತನದಿಂ
ಕಡಿದು ಪಿಡಿಯುತ್ತಿಳಿದ ನಾಲ್ಕರಲಿ || ಸೇರಿಸುತ ಶಿಂಜಿನಿಗೆ ಬಾಣವ | ಭೂರಿ ಸತ್ತವ್ವದಿ
ಯಮನ ಕಾಯವ | ಸೇರುವಂದದೊಳೆಸೆಯೆ ಕಾಲನು ಸೇನಿಸೆ ಸಮಬಲದಿ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆ

ಹಲವು ಸಮಯವು ಕಾದಲೀರ್ವರು | ಬಲನ ರಿಪು ಕಂಗೆಡುತಲುರಿಯಿಂ |
ಜಲಧಿಶಯನನ ನುತಿಸಿದನು ಕರ | ತಲವ ಮುಗಿದು || ೧ || ಜಯ ಜಯಾಖಿಲ
ದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರಿಯ ಪಯೋನಿಧಿನಿಲಯ ಫಣಿಪತಿ | ಶಯನ ಖಿಗಪತಿರಥನೆ
ನಮ್ಮಯ | ಭಯವ ಹರಿಸು || ೨ || ಪ್ರಳಯಕರ್ತುಗಳೋಲ್ ಯಮಾಗ್ನಿಯ |
ರಳುಕದೇ ಕಾದುವರು ತುದಿಯನು | ತಿಳಿಯೆ ಸಕಲವು ನಾಶವಾಗುವ | ಕೆಲಸವಹುದು
||೩|| ಇಂತು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ನುತಿಸಲು | ಕಂತುಪಿತ ತಿಳಿದಾಗ ಬರುತಲಿ | ಚಿಂತೆ
ಬಿಡು ಬಾರೆಂದು ಕರೆದ | ತ್ಯಂತದಲ್ಲಿ || ೪ || ವನಜನಾಭಸುರೇಂದ್ರರೀರ್ವರು | ರಣದ
ಕಣಕೈತಂದು ಕಾಣುತ | ತಣಿಸಲವರಾಹವವನರ್ಕಜ | ಮಣಿದು ನುಡಿದ || ೫ ||

ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ | ಲೋಕ | ಪಾಲನೆ ಕರುಣಿಸು ದಾತ || ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ದೇವ |
ಕಾಲನಾದೆನಗೊಂದು | ಪಾಳು ಕಾರ್ಯವನಿತ್ತು | ಗೋಳಾದುದೆನಗಿಂತು || ೧ ||
ವಿಷ್ಣುರಶ್ರವ ಕೇಳು ನೀನು | ಮುಖ್ಯ | ದುಷ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಿಪೆ ನಾನು || ಇಷ್ಟು ದಿನಂಗಳು
ಕಷ್ಟಂಗಳಿರದೆ ನಿ | ಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತಿರಲೀಗ | ಕೆಟ್ಟೆ ನಾನಿವನಿಂದ || ೨ || ದುರುಳನಾದನಲನ

ಕೂಡಿ | ನನ್ನ | ಪುರಕೆ ಬಾರೆನುತಾಗ ಬೇಡಿ || ತರಣಿಜ ಸರ್ವರ ನೆರಹುತ್ತ ತ್ವರಿತದಿಂ
| ತರಳಿ ಸಂಯಮಿಗಾಗಿ ವಿರಚಿಸೆ ಸಭೆಯನ್ನು || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಹರಿತನಯ ಹರಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿದ | ಮರುತಮಿತ್ರನು ಗೈದ ಕಾರ್ಯವು |
ಸರಿಬರುವುದೆಂದುಸುರೆ ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲ ತನಗೆನಲು || ಸುರಪತಿಯು ಕೇಳಲ್ತೆ ವಹ್ನಿಯು|
ತರಳೆಯನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನನು | ಬರಿದೆ ಬಂಧಿಸೆ ಕದನವಾಯ್ತೆನೆ ರವಿಜನಿಂತೆಂದ ||

ವಾರ್ಧಕ

ದುರುಳರನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆಬಿಡಲಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲೆಂದು | ಕರೆದಾಗ ದೂತರಂ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಪೇಳಿ|
ತೆರದಿ ಮಾಡುವುದೆನಲು ಪೊರಟು ಕಾರಾಗೃಹಕೆ ತೆರಳಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಪಿಡಿದು ||
ಹೊರವಡಿಸಿ ಕರಗಳನು ಹುರಿಗಳಿಂ ಕಟ್ಟುತಲಿ | ಉರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಲಿಸೆ
ಘೋರರೂಪದೋಳೀರ್ವ | ರರಿತಾಗ ಗರಗಸವ ಶಿರದ ಮೇಲಿಡೆ ಬೆದರಿ
ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳಿಂತು ತರಳೆ ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಏಕ

ಅಕಟಕಟೆನ್ನನರಿಯೆ | ಅನುವಾದರಯ್ಯೋ | ಶಕಟಮರ್ದನ ಹರಿಯೇ || ಮುಕುತಿದಾಯಕ
ಕರಿಯ | ಬಿಡಿಸಿದೆ ಕಾಯೋ | ಯುಕುತಿಯಿಂದೆನ್ನನರಿಯೆ || ೧ || ಪತಿಯೆ ನೀನೀ
ಪರಿಯ | ಗೈಸಲು ನನ್ನ | ಹಿತವಾದುದೆಂತು ಜೀಯೆ || ಸತತ ನಿನ್ನನು ಸೇವಿಸು |
ತ್ತಿರುವೆನು ಮುಂದೆ | ವ್ಯಥೆಯ ಸಹಿಸೆನು ಬಿಡಿಸು || ೨ || ಬೇಡೀಗೆನ್ನನು ಶಿಕ್ಷಿಸೆ |
ದೊರಕುವುದೇನು | ಬೇಡುವೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹರಿಸೆ || ಕೇಡುಗಳ್ ದೊರಕುವುದು |
ಸಾರುವೆನು ಕಾ | ಪಾಡಿರೆನ್ನನು ಒಲಿದು || ೩ || ತಂದೆ ನೀ ಪಾಲಿಸೆನ್ನ | ಕಟುಕರು
ಕರೆ | ತಂದೀಗ ಕೊಯ್ವರೆನ್ನ || ಬಂಧುಗಳೆನಗೆ ಕಾಣೆ | ಹಟವೇನಯ್ಯೋ | ಬಂದೀಗ
ಬಿಡಿಸೆನ್ನಾಣೆ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತು ಮೋಹಿನಿ ಮರುಗಿ ಗೋಳಿಡೆ | ಚಿಂತಿಸುತ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಬರುತಲಿ | ಕಾಂತೆಯನು
ಪೀಡಿಸುವ ಭಟರನು ಸಂತಪಿಸುತಾಗ || ಕಂತುವೈರಿಯ ನೆನೆದು ತರಳೆಯ | ನಂತಕನ
ಸಭೆಗಾಗಿ ಕರೆದ | ತ್ಯಂತ ದುಗುಡದಿ ಸೇರಿ ಕೇಶವಗೆರಗುತಿಂತೆಂದ ||

ವಚನ

ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಪ ನಾನಾ ಯುಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನೊಳಿರುತಿಹುದೆನ್ನ ಮೋಹಿನಿಯಂ ಶಕ್ತಿಯಿಂ
ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ನೀನಿದಕುಕ್ತದುಪಾಯವ ಕಲ್ಪಿಸುತ ರಕ್ಷಿಸೆಂದಂ

ಬೇಗಡೆ ಆದಿ

ಹರಿಯುಸುರಿದನಾಗ | ಶಿರವ ತೂಗುತಲಿ || ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಬೆದರಬೇ | ಡರರೇ
ಹೀಗಳಲಿ||೧|| ಕೊರಗುವುದೇತಕೆ | ದುರಿತವನೆಸಗೆ|| ಅರುಹಿದರಾರಗ್ನಿ | ವರಿಸುವ
ಹಾಗೆ||೨|| ಪಾಲಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ | ಬಾಲೆ ಮೋಹಿನಿಯ|| ಕಾಲಧರ್ಮವನು ನಾ |
ಪೇಳುವೆನಯ್ಯ || ೩ ||

ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿ

ಧೂಮವೆಂದೆಂಬುವ | ನಾಮದ ಗಿಡವಾಗಿ | ಈ ಮೋಹಿನಿಯು ಪುಟ್ಟ | ಲಾ
ಮಹಿಯೊಳಗೆ || ೧ || ಅನಲನಿಂದೀಕೆ ಗ | ಭಿಣಿಯಾದಳಾಗಲಿ | ತನಯನು
ಸಿದ್ಧನೆಂ | ದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿ || ೨ || ಹೀನಬುದ್ಧಿಗಳ್ ಧೂಮ | ಪಾನವ ಗೈದರು |
ಸಾನುರಾಗದಿ ದಿವ್ಯ | ಜ್ಞಾನಿಗಳಹರು || ೩ || ಆದರು ಕೇಳಗ್ನಿ | ಬಾಧಿಸೆ ನಿನ್ನನು |
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಕೂಡೆ | ಸಾಧಿಸು ಮುನ್ನ || ೪ || ತರಣಿನಂದನನೆ ನೀ | ನರುಹಿದ
ರೀತಿಯ | ಧರಣಿಯೊಳ್ ಶಿಕ್ಷೆಯ | ನರರು ಗೈದಿರಲಿ || ೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಧರ್ಮವರ್ಧನೇಹ ಸಿಗುವುದು | ಧೂಮಗಂಧಿಯ ಸೇವಿಸಿದೊಡಂ |
ಕಾಮಮೋಕ್ಷಗಳಪ್ಪುದಾ ವರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರೆಯಲಿ || ನಿರ್ಮಲದ ಒಡವೆಗಳಿದೆರಡನು |
ಮರ್ಮವರಿಯದೆ ಬಿಟ್ಟವಗೆ ಯಮ | ಧರ್ಮರಾಯನೆ ಕೇಳು ಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ||

ವಾರ್ಧಕ

ವಾರಿಜೋದ್ಧವನೊಪ್ಪಿ ತರತರದಿ ಕೊಂಡಾಡೆ | ಭೂರಿ ತೋಷದೊಳೆಲ್ಲ
ಮಾರಪಿತನಡಿಗೇರಗೆ | ವಾರಪತಿಸುತ ಬಳಿಕ ನಾರಿಯನು ಕರೆದವಳ ಸೀರೆಯೊಳು
ಗಂಟಿಕ್ಕುತ || ಮೀರದಿರು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯೆಂದು ಕಳುಹಲ್ಕನಲ | ಸೇರು ನೀನವಳ ಬಳಿಗೆಂದು
ನೇಮಿಸೆ ಶುನಾ | ಸೀರ ಜಯ ಜಯವೆಂದು ಸುಮವೃಷ್ಟಿಯನು ಸುರಿಸಿ ಹರಿಯು
ಪೋಗಳಿದರೀ ಪರಿ ||

ಮೋಹನ ಅಷ್ಟ

ಕಮಲಾಕ್ಷಿಶಚಿಯ ನಾಥಾ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತ | ಕಮಲಜನನಿಲಪ್ಪೀತ || ಕಮಲಸಂಭವಜಾತ |
ಕಮಲಬಾಂಧವಜಾತ | ಕಮಲನಾಭಗೆ ವಂದಿಸಿ || ೧ || ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ |
ಮೇಘಶ್ಯಾಮ | ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ಮೋಹನಾ || ಕಾರ ತಾಕ್ಷ್ಯನ ಹೆಗೆ | ಲೇರಿ ಸಂಚರಿಸುವ
| ಪಾರ ಮಹಿಮನೆನ್ನುತ || ೨ || ಭಾವಜಪಿತನೆ ನೀನು | ಸರ್ವೇಶ್ವರ |
ಭೂವಲಯದೊಳಗಿನ್ನು || ಜೀವಕೋಟಿಗಳನ್ನು | ಕಾವುದೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ | ದೇವ
ನೀನತಿಶಕ್ತನು || ೩ || ಕರುಣಾಸಾಗರಮೂರ್ತಿಯೇ | ನಾರಾಯಣ | ಹರುಷವಾಂತೆವು
ಹರಿಯೇ || ನಿರತ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ | ಚರಣವ ಧ್ಯಾನಿಸೆ | ಪರಮಮಂಗಲವನೀವೆ ||
೪ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಭರಿತ ತೋಷದೊಳಮರರೆಲ್ಲರು | ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ನುತಿಸಿದರು ಮುನಿ | ವರರೆ
ಕೇಳಿರಿ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ | ನೊರೆವರಾರು || ೧ || ಇನಿತುಪಾಯದೊಳಾಗ
ಸರ್ವರಿ | ಮನದಭೀಷ್ಟವ ಸಲಿಸಿ ಸಂತಸ | ವನು ತಳೆವ ತೆರ ಗೈದು ತೆರಳಿದ |
ದನುಜವೈರಿ||೨|| ಸುರಪ ಲೋಕೇಶ್ವರರು ಪೊರಟ್ಟಿ | ತರುತ ತಮ್ಮಯ ಪುರವ
ಸೇರಲು | ಕೊರತೆ ತುಸುವಿಲ್ಲದೆ ವಿಕರ್ತನ ತರಳನಿರಲು || ೩ || ಬಳಿಕ ಲೋಕಕೆ
ಶಾಂತಿಯಾದುದು | ನಳಿನನೇತ್ರನ ನುತಿಸುತಿಹ ಭೂ | ವಲಯಮನುಜರಿಗಿಂತು
ನೀಡುವ | ಫಲಗಳೆನುತೆ||೪|| ಯತಿವರರು ಲಾಲಿಪುದು ಸರ್ವರಿ | ಗತುಲ ಸೌಖ್ಯವನೀವ
ದಾನವ | ಮಥನನೊಂದಲ್ಲೊಂದುಪಾಯದಿ | ಕಥಿಸಲೇನು || ೫ ||

ಉತ್ತರಭಾಗ - ತಮಾಖುಪತ್ರಾಖ್ಯಾನಂ

ವಾರ್ಧಕ

ಬಳಿಕ ಸೂತಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೇಳಿದರು ಮುನಿಗಳವ | ರಿಳೆಯೊಳೆಂತಾದರೆಂಬುವ ಬಗೆಯ
ವಿಸ್ತರಿಸಿ | ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದೆನಲು ನಸುನಗುತ ಮುಂಗತೆಯ ಪೇಳತೊಡಗಿದನಾತನು||
ಜಲಧಿಶಯನಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಾಲರಿಂತಿತ್ತ ಕ | ಟ್ಟಳೆಯ ಮೀರುವರಾರು ಪೊರಟು ಬಂದಾಗ
ಭೂ | ವಲಯದೊಳಗವತರಿಸೆ ಕಂದಿ ಕುಂದುತ್ತನಲ ಬಿಳಿದಾದ ಸುಣ್ಣವಾಗೆ ||

ವಚನ

ಅಸುರಾಂತಕನುಸುರಿದ ತೆರನೆಸಗಲು ತನ್ನನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ ಮಾಳ್ವೆನೆನುತಂ ಬಸಿರ
ಪಿಂಡವೆ ತಾನಾಗುತ್ತಂ ಮೋಹಿನಿ ವಸುಮತಿಯಲಿ ಗಿಡವಾಗಿ ಜನಿಸಿರಲಿತ್ತಂ

ಭಾಮಿನಿ

ಕುಶಲವಾಯ್ನೆನಗೆಂದು ಮೋಹಿನಿ | ವ್ಯಸನ ತೊರೆಯುತ ಜನರ ತನ್ನಯ | ವಶದಿ
ಮಾಡುತಲಿಚ್ಛೆಯಂದದಿ ವರ್ತಿಸುವೆನೆಂದು || ವಸುಧೆಯೊಳು ಗಿಡವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿ |
ಎಸಳುಗಳ ಪಸರಿಸಲು ನೋಡಹ | ಕೃಷಿಕರದನಂ ತಂದು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿದರು||

ಸಾಂಗತ್ಯ

ನೆಡುವರ್ ನೀರೆರೆವರೇಳೆಲೆಯಾಗುತಿರೆ ತಲೆ | ಕಡಿದು ಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟುವರು ||
ಬುಡವ ತುಂಡಿಸಿ ಸೀಳಿ ಮತ್ತಾಗಲದನು ತಾವೊ | ಡನೆ ಹಗ್ಗದಿ ಬಂಧಿಸುವರು || ೧ ||
|| ವಟ್ಟಿ ಮಬ್ಬಿಸಿಲಿನೊಳೊಣಗಲಿಬ್ಬನಿಯಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದು ಮೂಲೆಯೊಳಗೆ || ಇಟ್ಟು
ವಾಸನೆದೋರಿ ಹದ ಬಂದ ಬಳಿಕದ | ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುವರ್ ತೆಗೆದೂ || ೨ ||
ಇನಿತಾದರವಳು ತಾನಿರದೆ ಒಂದೆಡೆಯೊಳು | ಜನರು ಸೇರುವ ಜಾತ್ರೆಗಳಲಿ ||
ಮನವನಾಕರ್ಷಿಸೆ ಕಂಡವಕೊಂಡೊಯ್ಯೆ | ಕನಕಾದಿಗಳನಿತ್ತು ಹೋಗೆ || ೩ ||
ದೊರಕುವುದಿದರಿಂದ ಹಣವೆಮಗೆನುತೆಲ್ಲ | ಪರಿಪರಿಯಿಂದುಪಚರಿಸೆ || ಧರೆಯೊಳಗೀ
ಪತ್ರೆಯಿರದ ದೇಶಗಳಿಲ್ಲೆಂ | ದರುಹಲು ಸಂದೇಹವಿರದು || ೪ ||
ಮಾರಲೋಸುಗವಗಡಿಯೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ | ಲೂರಿನವರು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ||
ಚೂರಣ ಬತ್ತಿ ಗಾಂಜಗಳೆಂದು ಸುಡುತಿರ್ಪ | ರೀ ರೀತಿ ಯಮನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ || ೫||

ವಾರ್ಧಕ

ಹೊನ್ನು ವರಹಕ್ಕಿಂತಲತಿಯಾದ ವಸ್ತುವಿದು | ಎನ್ನುತಂ ಬಲು ಮುಚ್ಚು
ಮರೆಯೊಳಿಟ್ಟಡಗಿಸುತ | ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾರೋರ್ವರರಿಯದಂತಿರಿಸುತ್ತ
ಸೇವಿಸುವರು || ಅನ್ನನೀರಿಲ್ಲದಿರಲಿರಬಹುದು ನಿಮಿಷ ನಾ | ನಿನ್ನಿದನು
ಬಿಡಲಾರೆನೆಂದುತ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತ | ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಕಂಡವರ ಕೇಳುವರು ನಾಚಿಕೆಯ ತೊರೆದು
ಮೋಹಿಸುತಿರ್ಪರು ||

ಲಾವಣಿ ಅಷ್ಟ

ಯಾವಾವಗಾದರು ಬೇಕು | ಬಲು | ಪಾವನವಾಗಿಹುದಿಳೆಯೊಳ್ ತಂಬಾಕು || ಪ ||
ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕವಳವ ಹಾಕು | ನೀ | ನುಚ್ಚಗೆ ಗೈದು ಮೂಗಿಗೆ ನಸ್ಯ ನೂಕು || ಕಿಚ್ಚದು
ಗಾಂಜಕ್ಕೆ ಬೇಕು | ಮತ್ತು | ಹೆಚ್ಚಿನ ಬತ್ತಿಯ ಸೇದಲು ತಾಕು || ೧ || ಅರಸು
ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ | ಪ್ರಜೆ | ಪರಿವಾರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಬಹಳೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ || ಪರಿಪರಿ
ವರಿಪರೀ ರೀತಿ | ಆಹಾ | ಮರುಳಾದರೊಳೆಯೊಳು ನಾನಾನಾ ಜಾತಿ || ೨ ||
ಭೂಸುರರೀಕ್ಷಿಸುತೆಲ್ಲ | ಎತ್ತಿ | ಮೂಸಿ ನೋಡುತ ಬಾಯ ಕಳೆಯುವರಲ್ಲ || ಕಾಸನ್ನು
ಕೊಡುತೊಯ್ವರೆಲ್ಲ | ಪೇಳ್ವರ್ | ದೋಷಗಳಿದರಲ್ಲಿ ತಿಲವಿನಿತಿಲ್ಲ || ೩ || ಮೆಲ್ಲಲು

ರುಚಿಕರಮೆಷ್ಟು | ಮುಖ್ಯ | ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳ ತೆಗೆವುದು ಸುಟ್ಟು || ನಿಲ್ಲದೆ ಭಳಿಗಳು
ಬಿಟ್ಟು | ಕೆಟ್ಟ | ಹಲ್ಲ ತರಿತ ಮಾಯವಹುದು ಕಂಗೆಟ್ಟು || ೪ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅತ್ತ ಪೂರ್ವದೋಳೇಶ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಗಂಗೆಯದ | ರೊತ್ತಿನೊಳ್ ಚಂದ್ರನಂ
ಪೊತ್ತಿರಲಕ್ಕಿತಿತ | ಹತ್ತಿಯೆದೆಯೊಳ್ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ವುತ್ತರಿಸೆ ಕಫದಿಂದಲತ್ಯಧಿಕ ಬಾಧೆಯಾಗೆ ||
ಮತ್ತದಕೆ ಹೇಸಿ ಮರುಗುತ್ತಿರುವ ಶಿವಗೆ ಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮಂ ನಾರದಂ ಕಿತ್ತೆರಡು
ಗಿಡಗಳಂ | ಕೃತಿವಾಸನಿಗೆ ತಾನಿತ್ತದರ ಗೂಢಮಂ ಬೆಡಗಿನಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ||

ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟ

ಶಿವನೆ ಲಾಲಿಸಬೇಕು ನೀನತಿ ಶೀತದಿ | ಬವಣೆಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು || ಭುವನದಿ
ಚರಿಸುವ ಸಮಯದಿ ಕಂಡೆರ | ಡವುಷಧಿಗಳ ತಂದೆನು || ೧ || ಮೋದದಿ
ತಾಂಬೂಲದೊಡನೆ ಸುಣ್ಣವ ಹಚ್ಚಿ | ಸಾಧಿಸಿ ಪತ್ರೆಯನು || ನೀ ದವಡೆಯೊಳ್
ನಿಚ್ಚವಡಚಲು ಶೀತವ | ಭೇದಿಸಿ ಕಳೆವುದಿನ್ನು || ೨ || ಈ ಸೊಪ್ಪ ಪುಡಿಗೈದು ಸುಣ್ಣ
ತುಪ್ಪವ ಕೂಡಿ | ನಾಸಿಕಕೇರಿಸಲು || ಶ್ಲೇಷ್ಮವು ಗೂರಲುಬ್ಬಸ ಸಿಂಬಳದಗಿ ವಿ |
ಲಾಸವಾಗುವುದೆಂದನು || ೩ || ಇದು ಸಿದ್ಧಪತ್ರೆಯೆಂಬುದು ಧೂಮಪಾನವ |
ನಧಮರಾಚರಿಸಿದರೆ || ಉದಯಿಸಿ ಜ್ಞಾನಂಗಳಿದರಿಂದ ಚಾಂಚಲ್ಯ | ಬೆದರಿ
ಪೋಗುವುದಲ್ಲದೆ || ೪ || ಮಂದಬುದ್ಧಿಗಳಿದರಿಂದ ಪೊಂದುವರಮ | ರೇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ
ಶೀಘ್ರದಿ || ಅಂಧಕವೈರಿ ಕೇಳಿದು ಸೇವಿಸೆ ಮೋದ | ಹೊಂದುವೆಯುಲ್ಲಾಸದಿ ||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಈ ತೆರದಿ ನಾರದನು ಪೇಳಿಹ | ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡಲು ಮಹೇಶನ | ಶೀತಸಂಹರಮಾಗೆ
ಸಂತಸ ತಾಳುತಿಂತೆಂದ || ಭೂತಳದ ಮನುಜರೊಳಿದನೆರಡ | ನ್ನೋತು ಸೇವಿಪರಿಂಗೆ
ಸಂಚಿತ | ಪಾತಕವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆನುತ ವರವಿತ್ತ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಅಂಗದೊಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬಲು ಕಲು | ಷಂಗಳನು ಭಂಗಿಸಿದ ಕಾರಣ | ಭಂಗಿಯೆನುತಲಿ
ಪೆಸರನಿಟ್ಟಹ | ನಂಗಜಾರಿ || ೧ || ಹೊಗೆಯ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹೊಗೆಯ ಸೇವಿಸೆ |
ಹೊಗದ ರೋಗವ ತೆಗೆವುದದರಿಂದ | ಹೊಗೆಯ ಸೊಪ್ಪೆಂದದಕೆ ಪೇಳಿದ | ನಗಜಿಯರಸ
|| ೨ || ಹೊಗೆಯಸೊಪ್ಪೆಂದೆನಿಸಿ ಮೋಹಿನಿ | ಜಗದಿ ಸರ್ವರನೊಲಿಸಿಕೊಂಬುವ |
ಳಗಲದಗ್ನಿಯ ಕೂಡಿದಲ್ಲದೆ | ಸೊಗಸದೆಂದ || ೩ ||

ಮಾರವಿ ಏಕ

ಶಶಿಕೋಟೀರನು ಪೆಸರಿಡಲಾಕ್ಷಣ | ಋಷಿ ತೆರಳಿದನಿತ್ತ || ವಸುಮತಿಯಲಿ
ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಗೀ ಪರಿ | ಪಸರಿಸುತಿಹುದತ್ತ || ೧ || ಒಲಿಸಿದಳವಳಿಂತಿಳೆಯಲಿ
ಮನೆಮನೆ | ಯಲಿ ನೆಲೆಸಿರಲಾಗಿ || ಕುಲಭೇದಗಳನು ತೊಲಗಿಸಿ ಬಾಲಕ | ಲಲನೆಯರ್
ಸಹಿತಾಗಿ || ೨ || ಕಲಿಯದ ಕೆಲರಿಗೆ ಗೆಳೆಯರ ದೆಸೆಯಿಂ | ಫಲಿಸುವುದರಿವುಗಳು ||
ಮೆಲದಿರಲುಳಿದಿದ ಹಲವು ವಿಧಂಗಳೊ | ಕೊಲಿಸದೆ ಬಿಡಳವಳು||೩ ||

ವಚನ

ವರಿಸಿಹ ಮನುಜರು ತಮ್ಮಯ ಸರಿಕರ ನೆರಹುತ ಮಂಡಿಸುತತಿಕೋಪದೊಳುಂ
ಪುರುಟಿಯ ಬಿಚ್ಚುತಲೊಳಗಿಹ ಕರಡಿಕೆಯಂ ಹೊರವಡಿಸುತ ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪರ್

ಜಂಜೂಟ ಅಷ್ಟ

ಮೆಲ್ಲಲು ಬೇಕಿದನು | ಯಾವಾಗಲು | ಮೆಲ್ಲಲು ಬೇಕಿದನು || ಪ || ಎಲ್ಲ ಬಗೆಗು
ಬಲು| ಒಳ್ಳೆದು ತಂಬಾಕು || ಇಲ್ಲದಿರಲು ಕೈಯೊಳೆಲ್ಲಾದರೂ ತಂದು || ೧ ||
ಎಲ್ಲವರಿದ ಕೇಳಿ ಸುಳ್ಳು ಪೇಳುವೆ ಹಲ್ಲ ತರಿತಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿದರಿಂದ || ೨ || ಬೇಗ
ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲಾಕ್ಷಣವೆದ್ದು | ಹ್ಯಾಗಿಹುದೆನ್ನುತಲೀ ಗೂಢಪತ್ರೆಯ || ೩ ||
ಅಡಿಕೆ ಎಲೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ತೊಡೆದು ತಂಬಾಕನ್ನು | ಒಡನೆ ತ್ರಿಕಾಲದಿ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ
|| ೪ || ಕೊಡುತ ಕೊಳ್ಳುತ ಸರ್ವರೊಡನೆ ವಿನೋದದಿ | ಬಿಡದೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಸೇವಿಸಿ
ಹರುಷದಿ||೫||

ಭಾಮಿನಿ

ಹೀಗುಸುರಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೆಲ್ಲರು | ಭೋಗಿಸುತ ತಾಂಬೂಲದಿಂ ಶ್ರಮ |
ವೀಗುತನೃತವಿಡಲ್ಲವಹುದೈ ಯೋಗ್ಯವಿಹುದೆಂದು || ಪೋಗುವರು ಕೆಲರಿದನು ತೃಪ್ತಿಸಿದ
| ಭಾಗದಲಿ ಬೀಡಿಗಳ ಸೇದಲು | ಬೇಗ ಮನವೆಳಸಲೈ ಮಿಕ್ಕರೊಳಾಗ ಬೆಸಸುವರು||

ಏಕತಾಳ

ಬತ್ತಿಯ ಸೇದಿ ನೋಡು || ಪಿತ್ತಪೈತ್ಯವನೀಡಾಡು || ಉತ್ತಮದೀ ವಸ್ತುವ | ಬಿತ್ತರಿಸುವೆ
ಉತ್ತಮದೀ ವಸ್ತುವ || ೧ || ಸುತ್ತ ಹೊಗೆಯಸೊಪ್ಪ | ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹುದಪ್ಪ |
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದು || ಪತ್ರೆಯ ನೋಡು | ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದು || ೨ || ಮಂಕನೆ
ಕೇಳಿದು| ಸಂಕಟ ಹರಿವುದು | ಬೆಂಕಿಯ ಹಚ್ಚಿ ಸೇದು || ಶಂಕರನೊಲಿವ | ಬೆಂಕಿಯ
ಹಚ್ಚಿ ಸೇದು||೩|| ಗಾಳಿಶೀತಗಳಯ್ಯ | ಕಾಲು ಮುಚ್ಚುವುದಯ್ಯ | ನಾಲಗೆ ಬಾಯಿ ಸ್ವಚ್ಛ
|| ಜನುಮವಾ ಬಿಚ್ಚ | ನಾಲಗೆ ಬಾಯಿ ಸ್ವಚ್ಛ || ೪ || ಸ್ನಾನ ಜಪವು ಧೂಮ |
ಪಾನಗೈದರು ಬೇಕೆ | ನಾನಾ ಜಾತಿಯ ಮುಟ್ಟಿರೆ || ಹೀನವಿಡಲ್ಲ | ನಾನಾ ಜಾತಿಯ
ಮುಟ್ಟಿರೆ || ೫||

ವಾರ್ಧಕ

ತರಳ ವೃದ್ಧರು ತರುಣಿ ಸಹಿತಲಿಂತುಸುರುತಲಿ | ತರತರದಿ ಬೀಡಿಯನು ಕೊಂಡಾಡಿ
ಕಲಿತಿದನು | ಮರೆಯದನಲನ ಸಹಿತ ತನುವಿನಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಲುರಿಯೊಳದ ಸುಡುತಿರ್ಪರು ||
ವರಿಸದುಳಿದಿಹ ನರರ ಭಂಗಿಯವತಾರದಲಿ | ಸರಿಯುಸುರಲೇನವರ
ಮನೆಮಾರುಗಳನೆಲ್ಲ | ತೊರೆದಿರಲು ಬಿಡದಂತೆ ತನ್ನ ವಶಗೈದಿರಲ್ಕರರೆ ಹೀಗದ
ಪೊಗಳ್ಳರು ||

ಏಕ

ಗುಡಾಕು ಸೇದುವ | ಶಡಾಕಿನಿಂದಲಿ ಬದುಕು ಮತ್ತಾವುದಲ್ಲಲ್ಲ || ಪ || ಗುಡಾಕು
ಮಾಯೆಯ | ಕೊಡಾಕು ಹರಿದು | ಬಿಡಿಸುವ ಹೀಗಿದೆ ಸರೀ ಸರೀ || ಗುಡಾಕು ಚೆಲ್ಲ
ಬು | ರುಡೆಗಿದ ಸೇರಿಸಿ | ಜಡವ ತುಂಬುತ ಕೊಡೂ ಕೊಡೂ || ೧ || ಚಿಲುಮೆಯ
ಒಳಗೆ ಮಿಲಿದಿಹ ಗಾಂಜದ | ಗುಳಿಗೆಯ ಮೇಲ್ ಕಿಚ್ ಇಡೂ ಇಡೂ || ಸಲಿಗೆಯ
ಮಾಡುತ್ತೊಲಿಸಿಕೊ ಸಂಗಡ | ಕುಳಿತರಿಗಿದ ನೀ ಕೊಡೂ ಕೊಡೂ ||೨|| ಜಲಜಾಸನವನು
ಬಲಿದೆಡಗೈಯಲಿ | ಚಿಲುಮೆಯ ನಳಿಗೆಯ ಪಿಡಿ ಪಿಡಿ || ಬಲಗೈ ಕೂಡಿಸುತಲಿ
ಮೇಲ್ಕೊಗದಿಂ | ದೆಳೆಯುತ ಕಂಗಳ ಬಿಡೂ ಬಿಡೂ || ೩ || ಒಮ್ಮೆಳ್ಳೆದ್ದೊಗೆಯನು
ಕೆಮ್ಮುತ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಝುಮ್ಮೆನುತೆದೆಯಲಿ ನಲೀ ನಲೀ || ಬಿಮ್ಮನೆ ಒಡಲಿನ ಮರ್ಮವ
ಭೇದಿಸಿ | ಧಿಮ್ಮನೆ ತಿರುಗುತ್ತಲೀ ಅಲೀ || ೪ || ಸುಮ್ಮನೆ ಒರಗುತ ಕೆಮ್ಮುತಲಾತ್ಮನ |
ಗುಮ್ಮನ ಹಿಡಿದದರೊಲೀ ಒಲಿ || ನಿರ್ಮಲಜ್ಯೋತಿಯ ಪರ್ಮೆಯ ಬೆಳಗಿಸಿ |
ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೀ ತಿಳೀ ತಿಳೀ || ೫ || ಯೋಗಿಗೆ ವೇದ್ಯಾ ಭೋಗಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಾ | ರೋಗಿಗೆ
ದಿವ್ಯಾಷಧೀ ನದೀ || ಈ ಗುರು ನಂಬುತ ಸಾಗಿಸಿ ಬೇಗದ | ಮೇಗೇಳ್
ಲೋಕವನರೀಯಿರೀ || ೬ || ನಾತವಿದೆನ್ನುವ ಮಾತುಗಳಹುದೈ | ಪ್ರೀತಿಯೊಳದನೀನಿಕೋ
ಇಕೋ || ಕೂತಿಹ ನಾನಾ ಜಾತಿಯ ಕಚ್ಚುತ | ಲೀತನು ಎಳೆಯಲು ಹಚೋ
ಹಚೋ||೭||

ಭಾಮಿನಿ

ಇನಿತು ವೈಭವದಿಂದ ಗುಡುಗುಡಿ | ಯನು ವಿನೋದದೊಳೆಳೆದು ನಯನದೊ |
ಳನಲನನು ಸೂಸುತ್ತ ಮತಿಗಳ ತೊರೆದು ಕೂಗುತಲಿ || ಮನೆ ಮನೆಯ ಚರಿಸುತ್ತ
ದುಃಖವ | ನನುಭವಿಸುತಿಹರಾದರೆಯು ಬಿಡ | ದನುದಿನವು ಸೇವಿಪರು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಪುಡಿಯ ರಚಿಸುವರು ||

ಏಕ

ನಶಿಯ ಮಾಡಿರಣ್ಣ | ಅದು ಬಲು | ಕುಶಲ ನೋಡಿರಣ್ಣ || ಪ || ಹೊಸ ಹೊಸ
ಗುಣದಿಂದೆಸೆಯುವ ರೀತಿಯ | ನುಸುರುವೆ ಕೇಳಿರಿ ವಸುಮತಿ ಜನರೇ || ಅಪ ||
ಕದ ಬಂಧಿಸುತೊಳಗೆ | ಸೊಪ್ಪಿಡೆ | ಹದಿನಾರ್ ದಿನದೊಳಗೆ || ಹದವಾಪುದು
ಬಳಿಕದ ತೆಗೆಯುತ ಮ | ತೊದಗಿಸಿ ಕೊರಟೆಯೊಳಿದ ಕುಟ್ಟುತ ನೀವ್ || ೧ ||
ಕರೆಯುತೆಲ್ಲರನ್ನು | ಕುಳಿತಿರ | ಲೊರೆದು ಮತ್ತಿದನ್ನು || ಅರೆಯುತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಸರಿ
ಬೆರೆಸುತ ಸುಂ | ದರ ಪರಿಮಳಗಳು ಬರುವುದು ನೋಡೀ || ೨ || ವರಹವೆಂದರವರು
| ನೀಡಲು | ಹರುಷದಿಂದ ಬಿಡರು || ದೊರಕಿಸುತಿಬ್ಬಾಯ್ ಕರಡಿಕೆಯೊಳಗೊಂ |
ದರೆಯೊಳಗಿದ ತುಂಬಿರಿಸುತ ಸುಣ್ಣವ || ೩ || ಮರೆಯಾಗುವ ತೆರದಿ | ಮುಚ್ಚಿಡು |
ತರೆ ನಿಮಿಷದಿ ತೆಗೆದೀ || ಕರದೊಳು ಸುಣ್ಣವನೊರೆಸುತ ಮಡ್ಡಿಯ | ಭರದೊಳು
ತಿಕ್ಕುತ ಜರಿ ಹಾರಿಸುತಲಿ || ೪ || ಬಲಗೈ ಚಿಮಟದೊಳು | ಹಿಡಿಯುತ | ನಲವಿಲಿ
ಬೀದಿಯೊಳು || ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳು ತಿರುಗಲು ಮತ್ತುಳಿದರ | ಸುಲಭದ ತಾನೇ
ಒಲಿಸುವಳವಳು || ೫ ||

ವಚನ

ತೊರೆದಿರಲಿದನಿನ್ನೊಂದಿಹುದುರುತರ ಸೊಬಗಿಂದತಿ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಕೂಡಿಹುದುಂ
ಕರಟವೆರಡುಂ ಚಮಚ ಸಹಿತ ಉರುಘೃತ ಸುಣ್ಣ ಜಲ್ಲುಗಳಂ ತರುವರ್

ಪಹಾಡಿ ಅಷ್ಟ

ಪುಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲುಬೇಕು | ನಿತ್ಯ | ಬಿಡದೆ ಯಾವಾಗಲು ಘಾಣಿಸೆ ರೋಕು || ಪ ||
|| ಹೊಗೆಯಸೊಪ್ಪನು ತಂದು ಕಾಸಿ | ಏಳು | ಹೊಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮತ್ತದರನ್ನು
ಮೂಸಿ || ಸೊಗಸಾದ ಕರಟವ ತಂದು | ಬೇಗ | ಜಗಲಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟೇ ಪತ್ರೆಯ
ನುರಿದು || ೧ || ಡೊಣ್ಣೆಯನದಕಿಟ್ಟು ತಿಕ್ಕಿ | ಮತ್ತೆ | ನುಣ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಜರಿಗಳ ಹೆಕ್ಕಿ
|| ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕರಗಿಸಿ ತಂದು | ಸುಟ್ಟು | ಸುಣ್ಣವ ಕೂಡಿಸುತದ ಚೆನ್ನಾಗರೆದು || ೨ ||
ಕೂಡಲೈ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಿಕ | ಹಿಟ್ಟು | ಮಾಡಿದುದಿದಕಿಕ್ಕಿ ಸರಿಯಾಗುವನಕ ||
ನೋಡುತ್ತಲರೆದದ ತೆಗೆದು | ಬುರುಡೆ | ಗೂಡದೊಳಿಡುವಂತೆ ತುಂಬುತ್ತ ನಲಿದು ||
೩ ||

ವಾರ್ಧಕ

ಎಡಬಲದಿ ಕುಳಿತಿರುವರಿದ ನೋಡಿ ಕೈ ನೀಡಿ | ಪುಡಿಯ ನಮಗೊಂದಿಷ್ಟು ತಾರೆನುತ
ಬಾರೆನುತ | ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮರೆಯುತತಿ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಭಾವದಿಂದ ಬಿಡದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಳ್ವರು
|| ಬಡವನಲಿ ವಶವಾಗಲೀ ನಶ್ಯ ಜನವಶ್ಯ | ಎಡದ ಕೈಯೊಳಗಿದನು ಬೇಡಿದರು
ನೀಡುವರು | ಕೊಡದಿರಲು ನರಕದಲಿ ಬೀಳುತಲಿ ಏಳುತಲಿ ಕಡುದುಃಖ

ಪಡುವರರಿತು || ೧ || ಅಣುರೂಪಮಂ ಗೈದು ಕೊರಳ ಪದಕದ ಶಿಖಾ |
 ಮಣಿಯೊಳದನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪ ಕಾರಣವಿಳೆಯಮನುಜರತಿ ಪುಡಿಗೈದು ಭರಣಿಯೊಳು
 ತುಂಬಿ ಸೊಂಟದಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪರು || ವನಜಸಂಭವ ಹರಿಗಳತ್ತ ವರಬಲದಿ ಪಾ
 | ವನವಾಯಿತವನಿ ಯೊಳಿದೆಂದು ಸೂತನು ಮಹಾ | ಮುನಿಜನಕೆ ಪೇಳ್ವ ಸಂಗತಿ
 ಕೇಳುವರ ಪೊರೆವ ವೇಂಕಟಾಚಲರಮಣನು || ೨ ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವೃಡೆ

ಎಂದು ಋಷಿ ಪೇಳಿದುದ ಕೃತಿಯೊಳ | ಗಿಂದು ಗೈದಿಹುದಿದಕೆ ದೋಷವು |
 ಹೊಂದದೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಗೋ | ವಿಂದನನ್ನು || ೧ || ಬೇಡುವೆನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಕೈ | ಜೋಡಿಸುತ ಯಮದ್ರುಹಿಣರಗ್ನಿಯೊ | ಣಾಡಿದೆನು ಮತಿ ತೊರೆದು ದಯೆಯನು
 ಮಾಡಿರೆಂದು ||೨|| ಅನಿಲ ನೀಲಗೆ ದಿವಿಜನಾಥಗೆ | ಮನುಮಥಾರಿಗೆ ಚಂಡಿಕಾಂಬೆಗೆ
 | ವಿನಯದಲಿ ವಂದಿಸುವೆ ಮಂಗಲ | ವನ್ನು ನೀಡೆ || ೩ || ಪರಮದೈನ್ಯದಿ
 ಕವಿಕುಲಾಗ್ರಣಿ | ಗರುಹುವೆನು ನಾನರಿಯೆ ದೋಷಗ | ಳಿರಲು ತ್ಯಜಿಸುತ ಗುಣಗಳನು
 ಸ್ವೀ | ಕರಿಸಿರಿನ್ನು||೪|| ಅಷ್ಟದಶಪೌರಾಣದೊಳಗಿರ | ದಿಷ್ಟದಾಯಕವಲ್ಲ ಮನ ಸಂ |
 ತುಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದು ರಚಿಸಿದೆ | ಶಿಷ್ಟರಿದನು || ೫ || ದೂಷಿಸದೆ ಇದರಿಂದ ಪತ್ರೆಯ
 | ದೋಷಗಳು ಮಹಿಮೆಗಳನತಿರೆ | ಶೇಷಶಯನನು ಪರಮಭಕ್ತರ | ಪೋಷಿಸುವನು||೬||
 ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಕೆ | ಜನರು ಸೇರದೆ ಹರಿಯ ಭಜಿಸ | ಲೈನುತ ಕುಂದಾಪುರದ
 ತಾಲೂ | ಕಿನೊಳಗಿರುವ || ೭ || ಕೊರಿಗೆ ಗ್ರಾಮದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನ |
 ಚರಣಸೇವಕರಾಗಿರುವ ಪಾ | ವರ ಉಪಾಧ್ಯರ ತರಳರೊಳಗಾಂ | ಕಿರಿಯನಹೆನು||೮||

ವಾರ್ಧಕ

ಸೂಕರತ್ನವ ತಾಳುತಿಳೆಯನುದ್ಧರಿಪ ಕಾ | ಯಕೈಂದು ಮತ್ಸ್ಯ ಕಚ್ಚಪನು ನರಹರಿಯಾಗಿ
 | ನಾಕೇಶನನುಜನೆಂದೆನಿಸಿ ಮತ್ತದನುಳಿದು ಪರಶುಧಾರಕನೆನಿಸುತ|| ರಾಕೇಂದುಮುಖ
 ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಂದಮಿತ ಸ್ತ್ರೀ | ಯಕೃತಂಗಿಯರೆನದೆ ಕೂಡಿ ವ್ರತ ಕೆಡಿಸಿ ಮೇ | ಣಾ
 ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿರ್ಪನೊರೆಸಿದಂತಾದಿಯಕ್ಷರ ನಾಮದವ ಸೃಜಿಸಿಹ ||

ಸುರಟಿ ಏಕ

ಮಂಗಲ ಜಯ ಜಯತು | ಸತತಂ | ಮಂಗಲ ಜಯ ಜಯತು || ಪ || ಮಂಗಲ
 ಗಣಪಗೆ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಗೆ | ರಂಗಗುಮೆಗೆ ತಿಮಿ | ರಂಗಳ ಹರಿಪಗೆ || ೧ || ಮಂಗಲ
 ಶರಜನಿಗೆ | ಭೂಮಿಜೆ | ಗುಂಗುರವಿತ್ತವಗೆ || ಅಂಗಜನಿಗೆ ವಿ | ಶ್ವಂಗಳ ರಚಿಪಗೆ |
 ಅಂಗೋಪಾಂಗದಿ ಕಂಗಳ ತೋರ್ಪಗೆ || ೨ || ಹರಫಾಲಾತ್ರಿತಗೆ | ಯಮನಿಗೆ |
 ನಿರುತಿಗೆ ವರುಣನಿಗೆ || ಮರುತಗೆ ಕಿನ್ನರ | ರರಸಗೆ ಪರಮೇ | ಶ್ವರನಿಗೆ ತರಣಿಗೆ |

ಶರಧಿಯ ತರಳಗೆ ॥ ೩ ॥ ಕುಜಬುಧಗುರುಗಳಿಗೆ । ಕವಿಶನಿ । ರಜನೀಚರರಿಗೆ ॥
ಅಜನರಸಿಗೆ ಸರ । ಸಿಜನಿಜಸದನಗೆ । ಕುಜನರ ಕೊಲ್ಲುವ । ಗಜರಿಪುಗಮನೆಗೆ ॥ ೪॥

ಧರೆಯಾಣ್ಣಂ ವರ ಶಾಲಿವಾಹನಶಕಂ ರಾಮಂ ಶರಂ ದಿಗ್ಗಜಂ । ಹರಿಣಾಂಕಂ
ಬರೆವಂಕೆಯಿಂ ಬರುವುದೀ ಸಂಖ್ಯಾಕ್ರಮಂ ವಾಮದಿಂ ॥ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರ್ಪ ಪ್ರಮೋದ
ವತ್ತರದೊಳುಂ ಭಾಗಂ ಪರಂ ಫಾಲ್ಗುಣಂ । ಶರಧೀಜಾತ ದಿನ ತ್ರಯೋದಶಿಯೊಳುಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಗಿರ್ಪುದು ॥ (ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ ೪೪೨) (೧೯೩೦ ಇಸವಿ)

*****-N -*****

Blank pages